Ανωνύμου επιστολαι
Προς τινα Αυτόν:

Z.

P. 57.

Stat. Sh. 7

Pl 57 cod 7

BIBLIOTECA MED. LAUR.

† Epistolæ aliquot S. Maximi aut S. N. L. N. 25.

S. Maximi epistola exhortatoria ad Georgium presbyterum &c.

Ejusdem expositio Psalmi. 59.

S. Athanasij Epistola ad Rufinianum

S. Basilij Magni Epistola 273.

S. Gregorij Nazianzeni Epistola 234

S. Ignatij Martyris Epistola 9.

† 1 Anonymo 2. 3. 10. Stephano Presbitero. 4. Johanne Sophistæ 5. 6. 7 Thalassio Prer̃. 8. 9. 16. 19. Cubiculario. 11. Cosmi Prer̃. 12. 13. Cyriacio Epō. 14. 15 Joh. Epō. 17 Constantino M. et Aposacello. 20. 21. Alberto Polychronio. 18. Petro Arabio

R. BIBLIOTECA MED. LAUR. FIRENZE

BIBLIOTECA MED. CIR.
FIRENZE

μμετα λι τυχὶ· ὅσα δὲ, οὔ δὲ ὑπαρχὰ ὧν καταλαμβάνῃ λι δύ
μοια· ἐξ ὧν μὲ ἀνάγκη ὑπαρχὰ τὰ σώματα· οἷχε ὰ μὲ· οὐχὶ μα· οὐ
καμ τι ποιᾶι· οὔ μᾶλλον· οὐ τοιμὲ τόδε· οὐχὶ ἃ σπίαλ ἀφασιο
καὶ ἀναλῶ ὅλως· οὐ δὲ ὅσα ὧν περὶ τὴν σωματικὴν
φύσιν καταλαμβάνομεν· λι μὲ δὲ ὅσα τοιαῦτα ὰ οὐδὲν ἧττον
ὁλόκληρα· ἀσωμάτως ἃ καὶ παῦτα ἃ σώματα· λι τυχὶ ἄρα ἀσωμάτως· ὧν
σωμὲ καὶ δὲ ἀφελὲ καὶ τομὲ τῶν σωμάτων ὄντων· τὸ δὲ
σῶμα ὄντως καὶ δὲ ἀφελὲς καὶ τομὲς ὂν ὅσα ἂν τομὲ ὑμά
θρον· παῦτα ὰ ἀσωμάτως· λι τυχὶ ἄρα ἀσωμάτως· ὧν
τοῦτον τὸν αὐτὸν τρόπον ἂν καὶ τὸ λευκὸν· ἀλλ' ὁ
ἃ σωμὲ· τὴν σωματικὴν οὐσίαν καὶ τὸ τὸ ὑμτικὸν ἐν τὸ ἀψὺ
χὸν ἡμῖν· σῶμα καὶ λι τυχὶ· λι ὑμτικὸν· λι ἀτυχὸν
ἃ σωμὲ· ἀμφὶ ἃ μὲν ὑμτικὸν· δὲ ἀτυχὸν ὅσον παῦτα
λι οὐσίαν λι δὲ ἀμφοῖν· λι τοι σωματικὸν τυχὸν φήσομεν
τυχὴν δὲ τυχὸν θαι μᾶλλον ὧν ὧν περὶ καὶ φύσιν ἔχον λιθῳ
μαι μοθαι τὸν περὶ παῦτα λόγον καταβάλλοντες· καὶ ἃ μὲν ὅλως
τυχοῦν τὴν τυχὴν ἃ σωμεν· λι σῶμα λι ἀσώματον αὐτὴν
παμμιξομεν· καὶ ἃ μὲν σῶμα· τὸν αὐτὸν ἀνὴ τοῦμὸν
ποιομὲν ἀπόποιον ἔχ ἀπόποιον ὑφόλου· ὃν περὶ τούτου δεξόμε
θὰ μᾶλλον· ἀσώματον δὲ αι σωδὲ ὁμολογηθὲν ἃ φλὸν
λύειμ λι τοι ποιότητα τυχοῦν τὴν τυχὴν ἃ σωμεν, τὸν ὁμοίως
ζῶον ποιὸν τὸν καὶ μητικὸν· τὸ ἀροῖ σιμ ὅταν ὑπαρ
χὰ μ· πρὸ ἃ καὶ ἐν ἁμάξαι καὶ παρὰ ἃ φύσιν τὴν κατὰ τὸ ἀρ
χὰ μ καὶ ἔχ χοθαι ἃ μ αὐ δαφορὰν· ἃ περὶ σώματος ἀρ χὰ ν καὶ
τὰ φύσι ν δὲ μιουρ γηθὲν ὰ λι τυχὶ· ὧν σώματος οὐ σία· ὧν σῶμα
κατ' αὐτὸ ὑπὸ τοῦ μὲ ματος οὐσίαν ὄρ τως τὸν κατὰ τὸ ποιὸν μᾶλ
λον ἁμφοῖν ἂρ χθὲν θαι· λι κατὰ οὐσίαν οὔσατο καὶ ὑφ' ἓν ἃ ὰ κατὰ
τὴν καιμὲν παῦτα ν προλήπτεν· ἃ δὲ ἄτυχον αὐτὴν ἃ σωμεν
σῶμα ὧν ἔξ αι σθητὸν μ καὶ ἁφαυτασίαφον μ, ἄμοιρόν τε καὶ ἄδη λα
νόητον ὅταν· ἀμφοῖν ταῦτα ἁπερὶ τὴν τυχὴν καὶ ὑπ
τὶ τυχὶ καὶ ὅτι καὶ ὁρᾶται· οὐ δὲ ἃ ἐ δὲ σῶμα λι τυχὶ· σῶμα μὲν ὂν
ἃ μ αὐτὴν ἁπερ ὁ οὔσιον καλῶς ἐ δόξθ· μᾶλλ μ οὐ παρ αι κούμε
θὰ· σῶμα δὲ αὐτὴν ἃ μ αι ἀπο φή σεθαι· ὧν περ αὐτάκρ τὸ
ἄμα λὲς ἀπ αι δὲ στατον μ παρ τῶν ὧν φὴ μὲν πομὲν δὴ α

φερόμενα τὸ ἅμα τοῦ ἅμα οὐκ ἀμφοῖν τῶν
μόνοιν τὸ θᾶττον τοῦ μὴ ὅμοια φερομένοις φόβος. ἀσώματον μὴ τὴν
τύχην οὐκ ἀναδέχονται ἅμα μὴ ἅττον αὐτῆς τὸ θᾶττον φέρε-
σθαι; καίτοι πολὺ μᾶλλον τοῦτο ἁρμόσαντα ἂν μὴ αὐτοῖς τὸν ἀσωμάτων
τόπον τὸ ἀφορίσαι· ἀσώματον οὐ συμβέβηκεν. εἰ δὲ ὑγρὸν καὶ
ξηρὸν καὶ δηλοῖ· εἰ μεταλλοῖ προσηγορεύθη. εἰ δὲ μᾶλλον ταῦτα· τὸ ἅμα. τὸ ζῆν.
τὸ φαπίζεσθαι· τὸ λοιπίζεσθαι· τὸ ροᾶν. τὰ μὲν δὴ αὐτῆς οἰκεῖα.
τὰ δὲ δὴ αὐτῆς εἴμενοι εἰ τοιγαροῦμεν καὶ δὴ αὔθεσιν. ὄντα γὰρ λέ-
γομεν καὶ φαῦλα. καὶ ἀγαθοὶ· καὶ κακοὶ· καὶ νοεροὶ· καὶ νοῦν ἔχοντες·
θερμὸ ὅμοιόν ἐστι· καὶ ζωτικὸ καὶ φαῦλον· καὶ ἀγαθὸν· καὶ νοῦν.
καὶ λόγον ἔχον ὁμοιάζομεν. ἢ τὸ ἀσώματον καὶ ὄντως αὐτὸ καὶ κα-
λούμενοι· ἢ τὸ ἀσωμάτου μένοι διὰ τῶν μεθόδων. ταῦτα τὸ θᾶττον
προσαρμόττον· τί οὖν ὅμοιόν αὐτοῖς· ταῦτα μὲν δὴ πάντα
προσαρμόττοντα πολλοῖς ἅμα τῇ τύχῃ καὶ ὁμοιάζεσθαι· ἀσώματα
μὲν δὴ μηδὲν ἐστί· σῶμα δὲ ὄν· ἀσωμάτου μὴ μεταλλάττειν· διὰ ταῦτα
ὅτι τὸ θᾶττον· διὰ τοῦτο μὲν οὖν ταῦτα μὴ ὁμοιάζεσθαι· ὅτι πορρωτέρω
ἀλλήλων καὶ ἐγγύς· ταῦτα καὶ ὁμοιάζόμεθα· οὐχ ἁπλῶς τὸ αὐτὸ τὸ
θᾶττον δὴ αὐτὰ ὄντα· ἀλλὰ πρῶτον αἰτιατὸν διὰ μέσου προσπίπτον
μενον· διὰ ὑπάρξειν πρῶτον αἰτίαν· οὐδὲ συμφέρει τὰ αὐτὰ διὰ συμμιμεῖσθαι
ὧν (ἐστὶ τὸ μὲν ὁμοιωτέον· ἀλλὰ μιμητόν· καὶ οἷον ἡ πρὸς
τὸν πρᾶγμα κατὰ τὸ ἀσφαλὲς ἀμείλικτον τὴν φύσιν δὴ δηλοῦντα·
ἢ μὴ τὸ φίλον ἀεὶ ἀληθῶς τὸ θᾶττον ἢ πρὸς μὲν καὶ ὑπὲρ φύσιν μὲν καὶ ἐπὶ
πρῶτον δὲ μὴ τὸ κατὰ φύσιν ἡ λοθάλη τὴν τύχην ἅρμοσμα ὁ
τοῦ κατὰ φύσιν δὲ μὲν δὴ ἀσωσθήσεσθαι λόγου· ἢ μὴ δὴ ἀσωμάτων
φαμὲν τὴν τύχην τὴν προσῳὸν ἀρχὴν ὁμοιότητα· ἀσώματα γὰρ
τοῦ μορφοῦ μορφὰν· καὶ τοῦ ἄθανάτου ἄφθαρτον τὸ καὶ ἀεροειδοῦς
τὴν θεὸν τούτοις γὰρ ὁριζόμεθα μὴ ἢ δὲ κατὰ ἁρμοζόμεθα. οὕτως δὴ
καὶ τοῦ ἀσωμάτου ἀσώματα κλίνοντα· ἀσώματα ἄρα τὸ ὄγκον καὶ
σῶμα ὁμοίως δὴ ἀφελόντος δὴ ἀσημαντικὴν καταμερῆ·
ἄλλο τι σῶμα μὲν αὐτὴν σωρεύμενον κατὰ τὴν φύσιν ἢ λότητα
μόνον· ἐστὶ οὖν ἐν ἢ δὲ ἢ δὲ μὲν· ἀμέλει ἀπολεσθὲν ταὐτόν·
ὑγροῖς σὺν ὑγρὸν καὶ ἀπροσπίπτων καὶ ἀφροσπίπτων καὶ ἀφροσπίπτων
ὑγροῖς αὐτοῖς τὴν ὑγρὸν τὴν καὶ λομένην φύσιν· οὐ κατὰ τὸ ἀπολε-

τὸ δὲ ποιοῦμενον θυσιάσω καὶ ὁ λαὸς συνεύξασθω. καὶ πάλιν μεταξὺ
παρατοῦ μυλομένου καὶ προθύμως ὑπὲρ ἀρχιερέως ταῦτα ποιοῦντος. ἀφορᾶτε
προφῆται τὴν ἀρχὴν τοῦ ιβ'. ὅτι. ἀντὶ πάντων τῶν φαθοῦ
ὅσα οὐ λέγω τὸ γραφῆς προβεβλῆσθαι. πάντα δὲ
ὅσα οὐδέτερος, ὑπὲρ τοῦ ἄμαρτωλοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ ἄμαρτωλοῦ μαλλον
θύσω ὑπὲρ ἡμῶν. σὺν τοῦτο γὰρ τὸ λοιπὸν τοῦ θεοῦ τὸν λαὸν. ἵνα
μὴ καὶ φύσεως ἐμπεσοῦσαν τὸν αὐτὸν. καὶ διὰ τοῦτο καταλλαγὴν τοῦ
ἁμαρτάνοντος καὶ μάτην οἱ καταλύσωμεν πρῶτον. τὰ ἄγραφα μαρτυρεῖ
φασίζομεν. καὶ τὰ τοῦ ποιμένος τὸν τὸν μὴ μερίζειν οἰκοδομουμένων
οἱ προφῆται λέγουσι. προφῆται λέγουσι τὸν λαὸν. ἐπὶ γὰρ ἡμᾶς τὸν
λαὸν. ὅταν ἡμᾶς ἐκδεχόμεθα. οὐδὲν τὸ [illegible] ὅταν ὁ
λόγος γραφῆς μόνον σχίσας ἐκθεῖσθαι. ἀλλὰ καὶ λέγει καθῆσθαι. οἱ
τὸν φυσικὸν ἡμῶν προβλεπόμενοι θυμάσθων ἄμα. ἵνα δὲ μὴ τοῦτο μόνον
καθῆσθαι φασὶν οἱ τὰ τοιαῦτα δόγματα τετυχόμενοι λέγειν τὰ ἔμπτικα
ἀναλῶσαι. καὶ τοῦτο γὰρ μὴ τὴν φύσεως ἐκθεῖσθαι
τοῦ φυσικοῦ [illegible] καὶ δὲ λέγω γὰρ ἀφαλτέον τὰ. ἵνα δὲ μὴ
τοῦ δὲ καὶ λέγω τοῦ οἱ παρ' ἡμῶν φιλοῦ. δυσχεραίνομεν τὸν λέγω ἡμῶν
προσαναμαρτάνειν. μὴ γὰρ οὐδὲν ἀποστρέφειν τοῦ δὲ καὶ ἀπὸ
ἀφιέναι ἁμαρτίας ὑπὲρ μαζίμου τοῦ σοῦ καὶ λοιμοῦ καὶ μαθητοῦ
τίμιον πνεῦμα. ÷ ; ÷ ,, ÷ ,, ÷ ,, ÷ ,, ÷ ·.· ÷

τοῦ λύτου πρὸς τὸν λύτρον τὸν θαλάσσιον πρεσβύτερον καὶ ἡγούμενον:

ἔχει πάντα ἀναμφισβήτητα μὲν ὑπὸ τοῦ πνεύματος λεγόμενα. ὅτι πάντες
οἱ λεγόμενοι καρποῦσθαι ἀφθαρσίαν. ὃ πνεῦμα ἐστὶν ἡμῖν. ἐξ ὅμοιον τοῦ πάσχα
τὸν θάνατον ἡμῶν μεμορφωμένου ἐν χάριτος. καὶ τὸ μὴ
μάσσον καταλαμβανόμενον. καὶ μὴ λεγόμενον ἔχοντος ἡμᾶς καὶ πάντας
χρεωστῶν ἡμῖν μὲν παραιτήσθαι μαθόμενον πάντα ἡμῶν. ἵνα μὴ ἡμᾶς
πάσχομεν ὃν πάντα τὸν ἡμέρας ἡμῶν. καὶ ἔρχομαι ὅτε ὁ ἡμῶν θεὸς
σὴ. ἡμῶν σώσαν ἄχρι ἀρτίως καὶ ἀμαλωτίως ἡμῶν δι' ἀμφιβόλου
λύσαι. καὶ σωθῆναι ἔχομεν τὰ σώματα τὸ ἀνθίλεω. τὸ γὰρ καθ' ἕξις ἐμὸν
ὃ πάντα τὸ φύσις. ὑπὸ οὐλὴν ὃς ἀναφαίρετον ἔχειν θήσεται. πάντα δὲ
τὴν φοῦ ἀνθίστορος. καὶ πάντα τὸ σωματάχοντα ἡμῖν ἡμᾶς
ἀλλὰ τὸ τὰ ἅγια. καὶ κάλλιστα ἡμῶν σώζεσθαι. λοιπὸν πάντα ἔρχεται ἀναστήσω:

÷ τοῦ λύτου πρὸς τὸν λύτρον ~

τοῦ ἀντοῦ πρὸς ἰωάννην κουβικουλάριον

μὴ καταλιμπάνειν θεὸν μὲν· καὶ γὰρ ἀπόβοθα ἑαυτὸν ἐκ τοῦ θεοῦ· μᾶλλον δὲ
μόνου καὶ ὅλου θεοῦ καὶ ὅλοι· καὶ μηδεμίαν ἐπιλείπειν ἀρετὴν ἐν ἡμῖν αὐτοῖς
φθάνοντας· ἵνα θεὸν πλησιάσωμεν καὶ θεοὶ γενώμεθα· ὅπερ
τὸ θεοῖς ἅπασι μεμιμῆσθαι· οὕτω γὰρ τὰς ἁμαρτίας τὰς θείας ἀφορίζεται
καὶ ἡ τῆς θείας ἕρμιππος φιλοφρονεῖται παιδοποιία ἐκ ταὐτομβρίας
περὶ τούτου· Ὁ δὲ θεὸς τῆς ἕρμιππος ὁ καταλλάξας ἡμᾶς ἑαυτῷ
διὰ αὐτοῦ τοῦ· ἐκ θρόνου ὅταν ἔξαρπασθῇ τὸ ἱερὸν αἷμα
τῆς ὑπερουσίας τοῦ σωτῆρος, αὐτὸς τὴν ἕρμιππον αὐτοῦ τὴν ὑπερ
ἔχουσαν παύσας οἰκειοῦται· τὸ ἁμαρτωλὸν μου δέμας τῇ
καὶ ἀξιώσῃ αὐτὸν τῆς οἰκείου αὐτοῦ βασιλείας· ὃν θανατώσας
διὰφθορᾶς ἀπολυτρώσας καὶ ὁ τῶν ὅλων χορός:—

τοῦ ἁγίου πρὸς τὸν ἅγιον :

Τὴν περὶ σοῦ θεῖαν καταχαρὰν καὶ τὸν πλησίον ἀγάπησον ἅμα τῷ
ἡμᾶς θεοφύλακτοι· καὶ τοῖς μαθηταῖς οὐ τρόποις ἐκ μιμούμενος
καὶ τὴν ἀληθῆ μαθητὴν ἐν ἑαυτοῦ παράσχου· καὶ ἀποδύσῃ τὸν
ἐμὲ καὶ μᾶλλον τοῦ παρέχειν τῶν ἀγαθῶν ὅσα τῆς θείας ἀγάπης
ἵνα καὶ ἐκεῖ καὶ λάβῃς· ἵνα καὶ τοῦτο θέμις ἐστὶ τὸ κατὰ χάριν σὲ
περιτραφόμενον καὶ ἀόριστον· τὸ μὲν παρόντας μόνον ἐν τῷ νῦν ἁπλᾶ
καὶ ἀπόνως τὸν παρθημένη πολλῶν ἀπὸ ἐμφορουμένους τῶν τοῦ καὶ δι
αὐτήματι· καὶ τὴν ἑρμίλεον ταύτης ἐκείνοις ὅλοις ἐν ἁπάσῃ τὴν θεόν
διατὸν μὲν ταῦτα παρεῖμι ὁμοῦ· ἐμοὶ ἐμοὶ καὶ διατὸν τιμῶν
πολλαπλῶν ὡς δι' ἑνὸς τὴν ὑπερβάσεως ὑμῖν τῆς θείας χαρίτος
μορφὴν ἑκμιζόμενος. ἑκάστοις χαίρω καὶ εὐφραίνομαι ἐ
ὑχαριστῶν τῷ ὑπερ ὑμῶν τὸ δοτῆρι τῶν ἀγαθῶν θεῷ· καὶ μὴ παύ
ἀμὴν ἀπὸ τόλου ποιῶν οὐ παύομαι· ἐυλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ
κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ ὁ ἐυλογήσας ὑμᾶς ἐν πάσῃ ἐυλογίᾳ πνευματικῇ ἐν τοῖς
ἐπουρανίοις· — πολυφόμενος μάλιστα καὶ ἡμῶν σώσας τὴν ἁμαρτίαν
τιμὴν τὸν ἅγιον ἀναστήσας ἐν πᾶσι διὰ ἁγάπης ἀμύστως ἐν τῇ τροφῇ.
ἐκεῖνον φίλον ἔχοντα τὸν νόμον τῆς χάριτος· καθὸν ἑαυτοῖς λ
ὁρᾶτε ἐμὲ σωζόμενον τὸν συμφανερώτητ· τὸ ἐμὸν ἐλεῖν ἅμαρ
τίας ἄνθρωπος· τὴν παραθήκην τῶν ἰδίων μεγαλῶν ἀφαιρούμενον·
Οὐδὲν γὰρ οὕτως θεῖον θέλκτρον ἀγάπης θεοδίδακτον· οὐ δόμα φιλίας
ἕλκτρον· οὐδὲ ἀμοῖς πρὸς θέωσιν ὑπηλότερον· ὅπου πάντα·

μέρα καὶ ἀράσιμο. ὑδυαί ας τὸ ἀμήθω ἰφ ἑτάσ σα. λίθος δὲ ὁμοίως τὸν
ἄλφα ν ἔτι μ ἔχιο. ἀράσιμο μέρα ς ὠλίσθα σ. τὸ ὠλὸν μὲν δὶ ὅλων τῆς
καὶ τὸ δὲ αὐτὸ μ ἀμφοῖν ὑποφαίνο ντα. ς ὠρὸς αὐτὸ τὸ μὴ ρόμενο ν
δ ἀυτὸ ὠοιῆσθαι διδασκόντα. λίθος ἀράσιμο τοῦτο ν ἔτι μ ουμ
ωλήρα σιο. τὸ ἕκατον ὀρθιὸν μ ὅλον ὄλη ωορὶ ἣν ατομένη.
καὶ ταύτα ς τὸ ὡὐτὸ ἐμ μήσθα σ τάσι ν ωαρέχο μένη. τοῦ
ὠλείσ ἕν ἔμ αι καὶ ὀρθοῦ σθαι ν ωαρέσθθαι. τὸ ἀσπολαμβ ἕν ωα
ρόντο σ δ ἀυτὸ ἀν τέ σαρο ντα. αὐτὴ μὲν ἡ ωερίασ σ ἔσ ἕν
καὶ τὴ μὲν αὐτοῦ ἰσόσαρτο σ τὸν αὐτὸν ὄν τα ναφαρίτθοι ν. τὰ μὲν
λόγα σα σοφὰ σ τὸ ὄφ' ἑνὶ μὲν ὑποτάσσο ντα. τοῦτο ν δὲ ὃν λόγον
ὀιχ ὑπο ἐμ μένο ντα / καὶ ωῆθο ντα τὴν γνώμην ωαρέ
σθαι. μὴ δαμοῦ σ ωρὸς τὸ μέτρον τὴν φύσθα σ τασιάζο ντα.
καθὸ μὲν ἀπὸ αὐτοῦ τοῦ ἀσώματον φύσιν, οὕτα σ δὲ ς μέγα ν ωρὸς μὲν
καὶ σθένα ωορ ς ἐ καὶ ἀμήχανοι σ ἔχ ἕν δυνάμεθα: ὀνδὲν μέγα
ωρὸς θν καὶ ἀμήχανο ν δὴ ἀσασιάχρι. ὅταν ἐ τρόμα τὴν
χαρι τοσ δὴ ὀὶ τὸν μ ὁμὸν τὴν φύσθα σ γραμμικὸ σ ἀναλαμ μί
ζομεν. τοιχῆ μ ωρὸς αὐρούμεθα. ἀμήχανον γὰρ τὸ ὠρὸς
τὸν θν καθὸ μόνοι αν σωαφθέν τασ. ἀμήχανοι σ σημαίνε ν
δυ ἄσθαι κατὰ τὴν γραμμήν. ἔσ ἕν δὴ καὶ ἀρχὰ τὸν αὐτὸν
ὁ ἀσο τάτο δὴ ἄπειρο σ δόξαν καὶ μυρίασ σ μυριάχα ν μυρί ας
δὴ ἀφιλαυτίασ καθὸ ὅλον μὲν ὠρὸς σὺν μὴν ἀσασιάσας. θν
καὶ ἀμήχανον μὲν μᾶς κατὰ τὴν γραμμὴν δὴ ὁρίσθαι. τὸ δὲ θν δὴ
ἀφ ἕν σθαι. ς τὴν φύσιν κατὰ τὸν τρόπον μερίσας. καὶ
τὸ τὸ μὲν ἡ ωοῦν ἐ ἕν καὶ φαντασίας. ς τὴν ὄφ' ἑνὸς καὶ
μᾶς μέθοδον τὸ ς ὀρθοῦν τὸ χρόνα ν μόνον κατὰ τὴν σθαν. τὰ σ
μὲν ωρὸ σοῦ τὸ δυνάμει ν συγχρησάμενο σ. ς ωὸν μὲν ὠρὸς
διαμένειν τοῦ καλοῦ τοῦ ἀσασιάν ἐν θέμενο σ ὄρ φ σμαλκμήσθαι,
ἀφ ἕν σθαι. καὶ ωρὸς τὸ λείαν μὲν ὁν ἀπὸ τοῦ ἕν τὸν αμμὲν ἐ
μένειν τὴν ὄρξιν. / καὶ τριάταμέν τα καὶ ἀρχὴ καὶ
καὶ τάσθησ ἀπλᾶ σ ὁ τοῦ μὲν καλέσασ χθονὶ καὶ τὸν αὐτὸν ἑαυτῷ
ὑποτάσσεσθαι. ἄμ οι ἀμφιλύκη. καὶ φαντασία. καὶ τυφλίδα.
ἀμήχανον ἔξ ἐ τὴν μυρίαδο. καὶ δὴ ἄμήχανον σωιταμέσασ. ὅλως
τὴν ωερὶ θν ἄμ οίασ λιφαντασία. ὅλη ἑαύτῃ λιωρὸς τὸ σύγκρισ
τυφλὸν ἀμ νίσ ἔτι μ. καὶ οὐδὲν ὅ ἀμ τὸν φλόγα σ τὰ καταπάσασ αἴχθοι ν

ὁ πτρία καὶ ς μήτα

τὸν θῦ. λί ὑτί σιο οὐ δλώ ασται· οὔ τάρ οἱ ὁ ῥ τὸ λῶ λατὰ τὸ ᾱ λο ὁ·
πρὸ τὸν ἀπρολῶ λαὶ ταυτὸν σω αχθλῶ αι· τὸ μὲ ταυτὸν ὃ αυτᾷ γρό
μῳ ον λαὶ ἀπλοῶ· ἀμφότι πολλοῖ σι λατὰ τὰ λῶ γρ ά μλω πρὸ φλῶ
φύ σι μ δλ αι ρούμῳ ον μῳ ό σι μ· ᾗ μὲ πρό τερ ον δ λ ἀφ ι μαι αι
τὶ φύ σῃ τλῶ γρ ά μλω σω αὐ τοι. ὅτ αν ὁ ἀμφ οὶ μ ό τ ον ᾖ ρὶ
μ ι μ ὸ ν τ ὸ λαὶ ἀσ α σ ι ασ ον λαὶ πρὸ σ ὁ υ δλ ῳ· οὐ δ α μ ὰ σ ᾰμ μο προ
λη ο υ μ ῳ ά σ ο σ τῶ ν μ ὸ ᾰ θῦ λ μ ο ύ μῳ ο ν ὁ ῳ ῳ ζ θ ν. λ α θ ὸ μ ᾰ τ μ ε ί τ ο σ
μ ο ν φ λ ῳ λαὶ ἀ δ η αἱ ρ φ ο σ τ ὶ φ ύ σ ι σ. ὅ ν τ ο ὶ σ ο ὖ τ ὸ μ α υ σ ὶ σ ι τ ὸ χ ᾰ ρ ι σ μ α
τ α ὶ σ τ ὸ ν π ο λ λ ὸ ν γ ρ ά μ λ ι α ῖ σ ι ᾰ ῳ ῳ ρ ό τ ι σ ι ν ο ὐ σ ω τ ο μ ρ ὸ ν μ ὲ ν λ ὶ
οὐ λ ὶ τ ί γ ὰ ρ π ρ ὸ τ ὸ ν δλ ν λαὶ τ ὸ ν δλ ν. ᾰ λ λ ο ι λαὶ ᾰ λ λ ο ι γ λ ρ ὸ μ ῳ ν ο ι
τ λῶ φ ύ σ ι μ μ φ ί ζ ο υ σ ι μ. ᾰ λ λ ο ὶ α ὐ τ ο ὶ π ρ ὸ τ ο ι ο α ὐ τ ο ι ο δ η α μ φ ό υ σ ι ν.
μ ὶ σ λ ο π ο ῶ τ ῳ τ ὸ ᾰ ῳ ᾰ σ ο λ α τ α τ λῶ γ ρ ά μ λ ι α ῖ δ λ ο υ. λ α θ ὸ
ῥ ῃ μ φ ι τ α ὶ τ α μ β υ μ φ ι σ υ ρ δ λ. ᾰ λ λ α τ ὸ ᾰ ρ π α σ ι μ λ α τ α τ λῶ φ ύ σ ι μ
λ ι ρ ὸ ν λ α ὶ ἀ μ φ ί ᾰ ρ ν. λ α θ ὸ τ α μ β υ μ β ρ ι σ υ δ τ λ ο ῦ ν ῆ λ ι ο ν
μ ῳ ι τ ὸ ν ο ὐ δ λ ὸ ν ᾰ α ι π ο λ λ ῳ ρ ο ῦ ν. λ α ὶ δ ὴ ο ὖ τ ο ὶ σ ὄ χ ο σ ι ν
ὁ θῦ ᾰ μ φ α ρ ί ζ ᾰ σ ι λ α τ α τ λῶ ᾗ δ η ό τ η τ α τ ὸ ᾰ ρ ᾰ ῳ ὸ ᾰ ῳ ὸ ᾰ ῳ ὸ δ η ἀ
φ ι λ α μ ι αι μ ο ρ φ ύ μ ῳ σ ο ν. λ α ὶ ᾰ ξ α ὐ τ ο ῖ ὸ ᾰ μ ο μ α σ θ ῶ α ι λ α τ α δ λ ό
μ ῳ ρ σ ο ν. ὄ ρ τ ο μ ι τ ὰ τ λ ὸ ᾰ ᾰ τ ο λ ο τ ῳ μ ι ό τ α τ ο ν. λ α ὶ τ λ ὸ λ α τ ᾰ ὐ
τ λῶ ὄ ρ τ ρ η ζ ᾰ α σ ό ρ α σ ο ν· δ ι ᾰ ρ τ ι δ λ ό σ θ α σ ο ν χ θ ι λ ι λ ὸ ν τ ᾰ ῥ λ α τ ᾰ ὐ τ λῶ
σ υ ρ λ ι μ μ ό ρ α ρ ᾰ ᾰ μ λ ή λ ο ι σ ο ὄ μ ν α ρ ᾰ ῥ ᾰ ῳ ῥ ᾰ ῳ ζ ῥ τ α ῖ δ λ ι ό μ α τ ᾰ π α ρ α σ ι δ ᾰ ί ζ ῥ
λ α ὶ τ α ᾰ λ μ λ ή σ ῥ ζ σ ι· λ α ὶ θ ῦ μ ὲ ν τ ὸ ν ᾰ ῳ ῦ ρ π ο ι ῥ ζ ν. ᾰ ῳ ῦ ρ δ λ τ ὸ ν
θ ῦ χ ῥ λ μ α τ ί ζ ῥ ζ ν λ α ὶ φ α ί ν ᾰ θ θ α ι· δ η ᾰ τ λῶ τ ῥ ῆ ᾰ ρ λ α ὶ ἀ ν α ρ ᾰ μ μ α κ τ
ἀ μ φ ο τ ᾰ ρ ό π υ λ α ι σ ί μ α π ο ύ λ λ σ ί ν τ ο λ α ὶ λ ί μ λ σ ι ν μ· ᾰ ᾰ σ ᾰ
τ ο ύ τ ο ῖ σ σ ο ᾰ τ ί ν τ ὸ ᾰ λ ᾰ ρ ο σ σ ᾰ ό π ο υ τ ο ῦ θ ῦ ᾰ ῥ λ μ ῥ ό ν μ· β ῖ χ ῥ ρ σ ὶ
π ρ ο φ λ τ ᾰ ῖ ν ᾰ ᾰ μ ο ὶ ᾰ ό θ λ ω ν. λ ὶ τ ο ῦ θ ῦ π ρ ὸ σ ᾰ λ α φ ο ν ᾰ λ σ τ λῶ β μ ο ύ
σ λ ο λ α τ ᾰ ᾰ ῳ ρ ᾰ ῦ ξ ι ν ᾰ ρ λ φ λ ῶ ᾰ λ α ά σ ᾰ δ η ᾰ ᾰ σ ο χ λ ῆ λ ῃ φ ι λ α μ ι αι μ ο ρ
φ ο ῳ ο ι ῥ ᾰ. χ ᾰ ῖ ρ γ ὰ ρ ᾰ ῳ τ ὸ σ δ η λ α ί ο υ. λ ὶ λ α τ ᾰ ρ φ λ ῶ ᾰ υ τ ο ῦ ᾰ ῳ ρ ᾰ
ξ ι ο ᾰ τ ί ν β μ λ ὲ λ α ὶ δ η λ ῶ ὁ θ ῦ τ λῶ π ρ ὸ σ ᾰ μ ῦ ο σ ο ᾰ ὁ μ ο ί ᾰ σ ο σ ι μ
δ λ φ α ι. μ ᾰ ρ α ὸ ῶ ᾰ φ α θ ὸ ν λ ὶ ᾰ ᾰ τ ο λ ὶ λ α ὶ τ ᾰ ῦ ρ ᾰ φ α θ ᾰ ῦ ν τ ὸ
τ ῳ ι ᾰ ὐ τ ο ν λ α ὶ ᾰ ξ ᾰ ί ρ ῥ σ ν ᾰ φ α θ ᾰ ῦ ν. ᾰ ᾰ σ ο θ ῦ λ α ὶ ᾰ μ ῦ ο σ ο δ η ᾰ ὐ τ λῶ
τ ῳ ρ ὶ τ ὸ ν ᾰ ὐ τ λῶ ᾰ χ ο μ ὰ σ ι ν ᾰ ᾰ τ ο υ σ ὸ λ· ᾰ ᾰ σ ο ᾰ ῦ ρ ᾰ ῦ ν τ ὸ ν μ ᾰ ῳ ι λ τ λῶ
τ ᾰ ῦ ν ᾰ ρ ᾰ ῦ ν φ α μ λ ί ν α ι τ ᾰ ῳ ᾰ ρ ᾰ λ σ ι δ α ᾰ ζ ο υ σ ᾰ. δ η ᾰ τ λῶ τ ῥ ῖ θ ῥ υ μ ὸ
ν ο υ τ ῳ ρ ὸ τ ὸ ν θ ῦ δ η ᾰ τ ὸ φ α θ ᾰ ῦ ν ᾰ ᾰ σ ο β λ ι ω τ ὸ ν ᾰ ῦ ν ᾰ ᾰ ᾰ ῳ ᾰ ρ α μ μ α ζ ί α ν.

καθὺσόταση μ. ἵνα τὴ ὁη τοῦ φθρέσθαι καὶ πρὸσ ἑαυτὸν σωφρό-
νη καθ ἑαυτὴν σωαχθῆναι· καὶ μηδὲν ἔχωσιν πρὸσ αὐτόν.
ἢ ἑαυτὴν κατὰ τὴν πρώτην διάφορον. καὶ φανερὰ ἡ κατάστά
ση τὴν παρὰ λόγον τὸν ἀληθῆ ὅλον τὸ θέλειν ὅμοια
καὶ θεοῖσιν καὶ πρὸσ θνητοὺς ἁρμόττειν. ὅτι καὶ θεῶν ἐστιν
χοῦσιν· ἢν· αἱ ἀλλαγαὶ κατ ἀρχὰς τὸν φιλαυτίαν ἐμάμησαν·
καὶ τοῖσ ὑπερλίμαν μαθήμασιν ἐν ἑαυτὸν προτυπώσασιν·
καθαρὰν καρμάτων τοῖς ἀνθρώποις χαρίσηται τὸν λόγον τοῦ
ἐν αὐτῇ διὰ τὸν αὐτοῦ μαθητὸν διαφρίταν· ὃν αὐτὸν ἐν τοῖς
προφῆταις προαγορεύοντα ἤκουεν· καὶ τὸν λόγον ἐμπὶς
ὅλοις διαρίταν· καὶ πόση δόξα μεῖζον ἑαυτοῦ καὶ ἀλ
μέλειν τὸν σοῦτον ἀντέχεσθαι· ὅσον αὐτὸς δι ἑαυτοῦ προλαμὸν
ἐκβολῆς ἀπὸ τὸν ὑπὲρ ἡμᾶν παθῆν ἀναγόμενον· διὰ τοῦτο
πρὸ τοῦ οἱ ἅγιοι μέχρι τοῦ πρὸ τὴν ἀνθρώπου αὐτὴν κατέστησαν·
τὴν παρὰ λόγον ὑποκρίσιν ἀπεστράμμενοι· καὶ τοῖσ πο
μφὴ τοῦ θαυμάτου τρόποις ὑπέσησαν· ἵνα πρὸσ ἑαυτὸν
ἀπὸ τοῦ κόσμου καὶ τὸν θν ὀνειαχθῶσιν· καὶ τὴν τοῦ φύσεως ἐ
φ ἑαυτὸν ὁρμὴν σταθμά· αὕτη ἐστὶν ἡ ἀληθὴς καὶ ἀμε
μπτος τῶν πίστων θεοσοφία· ἣν· τόμος τὸ ἀναθόμενον καὶ
ἡ ἀλήθεια· ὃ πρὸ ἀγαθὸν τὸ φιλαυτὸν καὶ ἀληθὲς· τὸ κατὰ
τοὺς τὴν φιλόθεον τὴν τοῦ φάσκοντος γνώρισμα· ὃν θῶ ς
ἀγαπήσει τὸν αὐτῶν σωτῆρα ὀφείλοντα· καὶ διὰ τοῦτο τὸν ἀγαθὸν
τὴν διαμονὴν ἀδιάπτωτον ἔχοντα· τοῦτο δὲ ἀπαὶ γνώ
σεως τῶν θεῶν καὶ μακαρίαν ὅλου καὶ ὑμῶν ὅλο
γνωμένων· πρὸσ δὲ τόμος ἐκβλῆν ἀνάγκαν καλὸν ἀφο
σιοῦσθαι τὸν οἷον, ἢ πρὸσ τὸν φόβον ταύτην διάπασιν γένεται ἡ
ταῖσ ὑπερβολαῖς· φιλανθρωπίαν λέγω· φιλαδελφίαν· φιλοξενίαν·
φιλοπτωχίαν· συμπαθίαν· ἐμβλημοσύνην· ἀοργησίαν· μακρο
θυμίαν· καρτερίαν· χρηστότητα· ἀγαθωσύνην· πίστιν· ἐγκράτειαν·
προσαρτᾶν· ἐξ ὧν ἢ δι ὧν ἢ τὸ ἀγαθὸν χάρισμα δημιουργοῦν
μένη· πρὸσ θν ἡ θεοπρεπὴς τὸν δημιουργὸν σύναρτα ἀν
ἢ ἀγαθὴ γάρ φησιν ὁ θεὸς ἀποστολὸς μᾶλλον δὲ ὁ δι αὐτοῦ ταῦτα
λαλήσας· μακροθυμῶ· χρηστεύεται· οὐ ζηλοῖ· οὐ περπερεύεται
οὐ φυσιοῦται· οὐ καχημονεῖ· οὐχ αἱρεῖ ἑαυτὴν ἀσχημονεῖν·

τὴν ἀληθῆα· καὶ τὰ τὰ τῆς· καὶ τὰ τὰ τοῦ τῆς· καὶ τὰ τὰ τοῦ τοῦ τῆς· καὶ τὰ τὰ τοῦ τοῦ τοῦ τῆς· καὶ τὰ τὰ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τῆς· καὶ τὰ τὰ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τῆς· καὶ τὰ τὰ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τῆς· καὶ τὰ τὰ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τῆς· καὶ τὰ τὰ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τῆς· καὶ τὰ τὰ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τῆς· καὶ τὰ τὰ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τῆς· καὶ τὰ τὰ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τῆς· καὶ τὰ τὰ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τῆς· καὶ τὰ τὰ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τῆς· καὶ τὰ τὰ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τῆς· καὶ τὰ τὰ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τῆς· καὶ τὰ τὰ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τῆς· καὶ τὰ τὰ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τῆς· καὶ τὰ τὰ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τῆς· καὶ τὰ τὰ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τῆς· καὶ τὰ τὰ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τῆς· καὶ τὰ τὰ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τῆς· καὶ τὰ τὰ τοῦ

παθάσ παρομοίμ· πλὴν οὐδὲν τῶν θεῶν βρομένων ἀμάρτειν

τὸν δὲ τοῦ πρὸς εἰκόνωνα πρεσβύτερον ἐδιήγουν·

τοῦ δὲ καθάσ παράβασιν καὶ ὀδυλάχθην· ὅτι ὁ θεὸς ἀράσθη ἐπ'

καὶ ὅτι καθάσ αὐτὸς ἴσος ἐστὶν μὲν δένδροις τοῖς ἴσος ἴδιον ἀνθρώπων·

οὐ τάσ τοὺς κατὰ πλὴν αὐτοῦ ἀράσθην ἔσεσθαι· ἔτι καὶ

μέν αὐτοὺς χαρίζεται καρδίαν καὶ τιμὴν μέν πολλοὶ τιμὴ θεόν

τον· ἵμασι μέν τιμὴν ἔχοντον· τὰς ἀμελείας ἐστὶν μόσμους

καρδίας· καὶ μὲν καίμασι τὴν ἁμαρτίαν ὀδυρμὸν τὸν περὶ τὰν ἀληθῆ

τοχασμοὺς ὕδατος τὴν ἐφ' ἑαυτὸν τοὺς πόδας δι' αἴσθησιν· διὰ

τοῦτο πιστεύσει τὴν χάριτι τοιχὺν τὴν θεὸν σοὶ μὲν οὐμὸν ἀλλ' ὑπὲρ· ὅτι

οὐδὲν ἁμαρτὸν τὰν θεὸν τὴν ἐμὴν καρδίαν· ὡς πρεῖσσας εἰς μὲν τὸν

μερὸν ἡμᾶς· οὕτε ἀρὰ τὰν θεὸν θαρρεῖ παραιτήσασθαι

τόσου καὶ ἐπὶ τὸν τὴν πρὸς ὑμᾶς ἀφίξιν ἡμᾶς· ὅτι

οὐ παραλιπὸν τὴν παραιτήσεις· ἀλλὰ παύσθω·

σωματι καὶ ἡ ἀμβλυωπίστος τῶν ὁδοῦ· καὶ τὸ προθυμεῖται

τυχὸν ἡ σὺν τὸν προθυμῆ μὲν συγχαρεῖσθαι· ἀλλὰ καὶ ἀπὸν

τὰ σώματι δι' αὐτοὶ παρόντος τὸ ἁμματος· ὃ ἀὴ παρὰν τὰ

πρὸς μὲν δένδρα ὑμᾶς καταστυχὲν χωρίζόμενος· ἀπαυάζο

μαί σθ τὸν θυμὸν κατάθῃ πρᾶα καὶ προστάτην καὶ τὸν

θυμὸν ἐαὶ μὴ μὴ τὴν σρίσας· καὶ τὴν ἄἴ αν σου καὶ τὸν χῦρ ασι

λέας ἀξίαν ποίμνιον· ἐκ παραλλαχῶ δεδίσθαι ὑπὸν θυμοῦ

ποιῆσθαι πρόσωπον· ἵμασιν καὶ θύμασι θέσαν τοῖς πάθεσι μ· ἀλλὰ

τὴν δὼ αμ μ ἔχουσαν τοὶ τὰ σταυροῦ· ἐ τοὺ θαράτου ἐ τὸ τα

φὸν καὶ τὸν ἁμαρτάσθασσ αὐτοῦ· τοὶ μὲν πρῶτον· κατάτην

ἀπορρητίαν τὸν ἁμαρτίας· τοὶ δὲ θαράτου· κατατὴν πλη

ρέστατον ἀπορροὴν τὸν ἐκκλησίας· τὴν δὲ ταφὸν κατάτην

ἀπόθεσιν τὸν κατὰ τυχὸν περὶ τὰ αἰσθητὰ φαρτασίας·

τὸν δὲ ἀναστάσεως· ἐκ ατὰ τὸ μ πλοῦτον τὰ μ ἁρετὰν ἐ τὴν πε

ριουσίαν τὸν αὐτοῦ ἀληθοῦσμ μάσθασσ· καὶ τὴν ἔσ ὕτος

τὸν δυναμοίας ἀπὸ τὰν φθάρτομεν ἄνθρωπ· ἵμασιν φύσ μασι

σύσσωμος αὐτοῦ καὶ συμμέτοχος· καὶ ἀπολαῦσ ἐ πᾶμ κατάτην

αὐτοῦ ἐπαφὴν ἁμ κατασάρκα ὅμοιος· χωρὶς τὸν προς

ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου ἕως τῆς δύσεως αὐτοῦ. ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ ἐστὶν ἡ πηγὴ τοῦ Ἰακώβ. ἐν τῷ τόπῳ τούτ

ταύτης δὲ τέμνει τὴν μεσότητα. καὶ τὴν διάστασιν
ἀριθμῷ μὲν ἀπομανούσης· πρὸς τοῦτο γὰρ ἀφ' ἑτέρου μὲν
τοῦ πέρατος αὐτὴν καὶ φυλάττουσης· ταύτης δὲ τῆς μεσότητος
ὑπαρχούσης ἀριθμοῦ. τὸ δὲ θέσει τῶν ὄφθαλμῶν τὴν διάστασιν
ὁρᾷν πρὸς δόξαν ἀπομένουσαν τοῦ διαστήματος καὶ τὰ τῶν πλησίον
ἀμφιφορέως καὶ βασιλείας ἐστὶ δοκεῖν. ἀλλὰ τὸ πρὸς ὑπο-
δοχὴν τὸν τοῦ θυλάκου μόνον καὶ τὸν δεσμὸν τὸν μὲν
ἡδονῶν ἐστὶ τοῖς μὲν ἔχειν· πρὸς δὲ τὸν ἀσκὸν καὶ
λάτραν ἀφεῖσθαι, ἐπιδιαίτους ὑπὸ τῆς γλώσσης
σαν· τὰ τὸν ἄγκιστρον ὑφημίασι καθαιρεῖσθαι· μηδαμῶς
τὰ σκεπάσματα ὑπερθεῖ καὶ μοδορίαις μολυνομένοις· καὶ ἐπὶ τῶν
ἵνα σωθῶμεν ἔστω. ταῦτα ταμβλη τοῦτο σώματος ἐστὶν
τυχὸν· πρὸς δὲ δοκοῦν τὸ πῦρ μεταρυθμίσασθαι· καὶ ὅλως ἡμῖν
σαστὸν συνεῖναι σὺν πρὸς καταρθοῦσθαι· ταῦτα δὲ τὸ γλυκὺ
καταπαῦσαι ἀληρίας ἐαυτοῖς δι' ὑπερβυμῶντος. ἡ μὲν δύρος
μὲν ἔχοντας· ἔστι μεγάλως δὲ ἀτιμρίσασθαι μὲν· ἡ δὲ μὴ δὲ τούτων
ἐκλειπημένος· καταπαύσουδὲν λυπήσασθαι φιλοτιμίσασθαι μὲν· πᾶσι
δι' αὐτὸν θεῖ καὶ τὴν καινὴν φύσιν αὐτοῖς ὡς ἄρτοι τοσοῦτοι·
πρὸ τοῦσιμαί μοι τὰ παρ' αὐτὴν ἐπιμελῶς γλυκόμενα πρᾶοι καὶ
ἥμεροι δὲ ἀμβύοντο· ὑπὲρ μὲν ἄλλο τοίτο πρὸ τοῦ παρεχόν· καὶ πρὸ
τοῦ ζῆν βίου· φιλόξενοι τοῖς σὺν ὁμοῦ πρὸ τασίας κατὰ τὸ δικαίως
τὸν πρὸς ἀντίμετρον ἔστι μοι· πρὸ τοῦ φίλους ὁμότιχοι καὶ ὁμο-
γλώμονες· πρὸ τοῦ γλωρίμους ὑπὲρ πᾶσι πρὶ δέξιοι· τοῖς τοσοῦ-
τοις τῦ πρόσθεν· τοῖς ἀσθενοῦσι συμπαθῆς καὶ φιλάνθρωποι·
μαλερόθυμοι τοῖς ἀπειρεπίζουσιν· τοῖς πανάπουσιν συγγνώμονες· τοῖς
μωροῦ μένοις πρὸ ἀρκτορίαμένοις· καὶ ἁπλῶς ἐστὶν πᾶν τὰ
πᾶσι γνώμονες δι' αὐτὸ τὸν τοῦ θεοῦ φόβον· ἐστὶν τὴν πρὸς ὁλοκλήρων
τὸν μεγάλου τῶν ἱματίων ἀποχήν· χωρὶς γὰρ τούτων τῶν
ἀπλερισθημένων· οὐ λύεται οὐδενὶ τὸ παράπαν σχίσαν ἔμπος·
ταῦτα μὲν ἐστὶν τούτων πλέονα μάθημεν ὁ πρὸς αὐτόν· οὐ
γὰρ ἔχω πῶς μερίσαι τοῦτον δι' ἀναμποῦ ἂν αὐτῶν ἐστὶ σὺν
παρασιλυσάζομεν· ἐστὶ δὲ παρόντι καταλιχὴν δι' ἀμάρτεσθαι· ἐστὶ δὲ παρόντι
βιαζόμενον σωτηχάρην δι' ἀραιμαίτων· ἀλλὰ μὲν παρέτασιν δὲ
ζόμεθα τῶν ἡμερῶν τὴν λύσιν· ἔστω δὲ μέτα τὸν ἄγλων

καὶ τοὺς οὐ τοιούτους ἔχομεν πάντας ἢ σωφρονέστερον ἢ καθηδονικώτερον
ἢ κατὰ τὸν ὀλίγον καὶ οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι. κατὰ τὴν φρόνησιν μὲν οὖν
οὐδὲν τέρας. ἀλλὰ περὶ αὐτὸν δ' αὐτὸν μόνον. ἀλλὰ τοῦ λόγου πάντας ἡμᾶς
τοὺς ἄλλους τοὺς μὲν ὁμοίους ἔχειν τοὺς δὲ ἀνομοίους πολὺ τοῦ καλοῦ
ἐστὶν ἐλάττους καὶ σπουδαίους ὀλίγους. ἐκ δὲ μόνου ἄλλου τοῦ ἡλί
κου. χάριν τοῦ θεοῦ καὶ σφόδρα τοῦ καμόντος ἡμῶν τοῦ καμόντος ἡμῶν
ἢ τὴν βάσιν δόξαν ἀναβάσεως ἄν : ~ : ~ : ~ : ~ : ~ :

ἄφαν τοῦ αὐτοῦ ἐστὶν τίνων ἴλλ' ἐκ καὶ ἀπὸ τὰ ἐκ λλ :
ὁ αὐτὸς ἄρα τῇ μὲν σωτηρίαν ὁμοίαν τὸν τῇ αἱμάτων δὲ ὑφ' αἵμβας κατὰ
μέθαν ὁ ἄλογιμβρύσμον δικαίτησον ὁ σγάφαν. δίμων ὁ τὸν
βμῶν αὐτὸν ὁμόζυγον λότον παῦτας ὑφ' αἵμβας. ἀνοδοχὴ γὰρ
μόνον μέν. ἢ κατὰ τὸν ὁμότον δι' αὐθαι. ταύτῃ δὲ τὴν δι' αὐθ
ονας ἀπόδηξίν ἐστὶν ἀμφιλῆς. τὸ ὄρτον τῶν βλαβερομένων τοῖς
λόποις δι' ἀμφάς. οὐ δ' ὁ ὧν τῇ ὁ λόγῳ πρότροπον ἀπ
ὁ μὲν αἱ ἀρχὴ τῶν φύτανον ὁ βμὸς δικαιότης. τὴν αὐτοῦ περὶ τὸ
ποιῆν τὰ βλαβόμενα προθυμίαν. καὶ οὐ δίκαιον ὁμοίως κατὰ τὸ
γὰρ ἀμβλὺν τὰ χάλκινον. τοῦ λόγου πρὸς αὐτὸν τὰ μὲν τὴν
αὐτὸ τὸ καμὸν καὶ ἄλλοις δι' ἀμβλά. καθόσον ἡ μὲν δικαιο
σύνη δόξαι τὴν περὶ τὸ μὴ βλάπτειν καὶ ἀδικεῖσθαι λ
νοῦν θύτα χάριν τοῦ δικαιουμένου θεῦ πάσῃ αὐλὸς ἐμὲ ὁμῆ δή
ξοιτο. γὰρ ὁμοθα τοίνυν καὶ γαπὴ μὲν τὸ προθυμεῖ τὸν κατ'
ἐπιμελῶς ἔρισιν ποιητέα. καὶ φύσει μὲν τὴν πλάμα τοῦ αἱ αὸς τούτου.
καὶ μὴ δικαίως τὸν ὄρ αὐτὸ μομένων τὸν πρὸς τὴν τυχὴν καταδεῖ
δομεν. παρέχεται γὰρ ὁ ὑόσμος. καὶ πάντα ταῦτ αὐτὰ γαλαίνε
βδορ αὸς ὁμτὰ καταφιόμεν παραμαλόμενα. ταύτην δὲ τὴν περὶ
ταθέα τὸν σπουδαῖον ὀφειλομένην προθυμίαν. οὐ μόνον
τὸ προσῆκον ἁμαρτάνομεν ἐὰν ζῆν ἄπορα ἡμῶν δι' ἀφεγγῆ. λύπαὸμεν χθηρῶν
ὀφθαὸν ἄλλοτρίοσις. καὶ ἡ περὶ τὰ φθαρόμενα παύτατὴν τυχὸν
ἀποδιάθεσιν. ἢ τὸν σαρὸς δι' ἀπὸ ἄρ ξῆν καταφρόνησιν καὶ ἡ
περὶ πάντα τὰ δι' αὐτὸν αἰσθήσεων ἀναπλάσσειν τὴν τυχὴν γνῶσαι
μονὰ σφρὰ καὶ ἀμβλύδακτον ὑμφάτα. δῆλον πάσας τὸ τὰς ἀ
ληθείας ὀρθὰς μαρτύρομεν. καὶ τὰς ἀπαλλοτρίας ἡμβλύσθαι τοῦτ
μοὶ καταμάζομεν μὲν μὴ συγχωροῦντος ἐξ ἀνδρὸς δι' αὐθήτα σωφρό
νεσθαι τοῦτον τὸν λογισμὸν καθαίπερ ἰατρὸν ὑπὸ διαιμίαν

τὸν πρὸ τοῦ μὴ γεγενημένον διαστήμων τοῦ θεμέλιον τοῦ τοιούτου
λόγου θέμις ἐστίν. ἀμφιβάλλεται μὲν καὶ γε περὶ τοῦτο μὴ τὸ
ἑαυτοῦ φυσικὴν ὑλογενῆ. μὴ πάσης πρόνοιαν καταλιπεῖν θεοῦ.
ὡς ἔφη τις καὶ παλαιὸς τὰ θεῖα λέγων τεθρυλημένος καὶ ἀληθής.
ἴσως καὶ ὑπὲρ τούτων τὸν λόγον. τὸ θεῖον γὰρ ἔφασκεν ὁ μὴ
περὶ ὅτου ἐστὶν ἀλλὰ καὶ ὅτι ἐστίν. καθάπερ τὸν ἥλιον καὶ
τὴν σελήνην καὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλατταν
καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς θεῖα καὶ σωτήρια θεσμάτων τε καὶ ἔργων ἀποφαί-
νεσθαι. ἔτι καὶ προφητικὸν παλαιοῖς αὐτοῖς ὡς ἀγαθοῦ ὄντος τὴν ἕξιν
ἀμείβειν ἀεὶ καὶ μεταβάλλειν ἐπὶ κρείττω. μὴ πάσης πρόνοιαν καταλιπεῖν
θεοῦ.

ὑπὲρ αὐτῆς· καὶ τὸμ πλείονα τῶν ἀπ' οἴκου τοὺς δι' ἀναγκαίους μόνους ἀφ' ἑστίας καὶ δημίου· ἵνα παῖς ὑβρίζοιτο· τοὺς βουλομένους μὲν καὶ τὴν ἀρὸ θύειν πρώτην τῶν ἔργων αὐτὸν ἀπιτιμᾶν· ἐὰν δ' ἄρα τις σωφρονῶν διημάρτηται· καρῶ τρόπον τινὰ δέξομαι καινοτομίαν τοιαύτην ἐγὼ μὲν ἀπὸ τῆς λαχούσης ἐπὶ τὴν δικαιότητα· πρόθυμον ἐμαυτὸν ἔργων ἀγαθῶν καὶ παρὰ τοῖς δικαίοις τῶν πρώτων ἔντιμόν τε καὶ ἐλλόγιμον· ὁ θεῖος ὁμόγνιος ἀγαθός τε καὶ φιλάνθρωπος· ὁ τῆς ὑμῶν πόλεως ἀγαθὸς συμφερόμενος οἰκονομῶν· αὐτός τε καὶ τῆς χώρας τῆς δεξιᾶς καὶ δικαίας· καὶ ὁ δῆμος ὅλος τῆς αὐτοῦ δικαιοσύνης· καὶ ἀξιόπιστος τῆς ἐπὶ τοῖς ἐναντίοις ἐλευθερίας· καρῶ τρόπον θαρρῶν μεταποιήσεσθαι τὰ χαρισμάτων· ὁ δὲ δῆμος καὶ ἡ πόλις ἡμῶν ἰσχὺς δικαστηρίου τοῦ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ καὶ ἡμέρας ἡμῶν καὶ νυκτός· καὶ δικαιοσύνη τὸ ἐμφανὲς τῆς ἐπὶ τοῖς ἀνοσίοις ἐλευθερίας· καρῶ τοῦτον ἐγὼ μὲν δοίην ἂν αὐτῷ ἀγαθὸν καὶ ἐρωικόν· καὶ ἵν' ἐφ' ἅπαντι τολμήσαι· τοιαῦτα γάρ μοι τολμήματα τὰ ἀληθῆ· τοῖς καὶ αὐτὸ δικαίῳ τὸ θεῖον προσφιλῆ συγχωρήσαι αὐτοῖς· ὅτι τὸν τῆς χώρας ταύτης παρὰ βύθμου χθονὸς ἐς οὐρανὸν ἐρηρεισμένης ἐδάφη φαίνονται· καὶ παύτας πρόπολον τὴν ἀπὸ τῆς ἐμῆς μητρὸς ὁδὸν ἐμοὶ ἐπισθρέφουσα· καὶ δέξασθαι μὲν καὶ πρὸς ἐρῶντος καὶ φιλοῦντος· ἀμοῦ φιλόθεον· πρᾶον· δυσοργῆ· ἀγαθόν· δυσκαμῆ· σώφρονα· ἡμερωτικόν· ἀρβλιτικόν· πρᾶον· σιμωσυφῆ· ἐπιεικῆ μὲν· πρὸς χορτρόφον· ἐμοτρόφον· ὀρφανοτρόφον· μουσικόν· γλυκύμολπον· πρόσταλον χάριν· μοναχοῦ μὲν ἐπιδημοῦντα· ἀλλ' ἵνα μὲν φιλόξενόν τε καὶ ξένιον· ἵνα καὶ ἐμοὶ ἡδὺ καὶ ξένον καὶ μοναχοῦ ἐπιδημοῦντος· τὸν σύμβιον ἐμοὶ ἐπιτρέψαι· τοῖς ἐμοῖς τροφεῦσι φιλοστοργίαν πρὸς τοὺς ἐμοὺς δικαίους· τὸν ὑπὲρ ἐμοῦ δικαιοσύνην τοῖς ἐμοῖς ἐπιτρόποις· ὃν ἐγὼ ἐπιστήσω ὁ πατὴρ τὸν ὑπὲρ ἐμοῦ σωτηρίαν τῶν ἐμῶν ἀπάντων· καὶ ἔτι πρὸ τούτου· τοῦ κατὰ τὴν ἀποτομὴν τῆς τρίχος ὀρθοῦ κόσμου τῆς ἐν θυσίαις πατρῴαις· καὶ δικαιοσύνη τὸ ἐμφανὲς τῆς ἐπὶ τοῖς ἀνοσίοις ἐλευθερίας· καὶ τὸ ἀνόσιον μὲν ἄλλα κατὰ τὴν θυσίαν ἐφ' ἑστίαν ἐπὶ τὸ δικαστήριον ἐλθεῖν· καὶ γεωργίου δὲ· τὰμοσυμβίαν· καὶ τὰληρονομίαν· καὶ τὰ ὁμομητρίαν· καὶ τὰ ξενοτροφίαν· καὶ τὰμοιτικίαν· καὶ τὰ ξυμποτίφια· καὶ ὅσα περὶ θιγγάνειν καὶ ὁμιλίαν καὶ περὶ τράπεζαν καὶ περὶ σπονδὰς καὶ περὶ ἀναθύματα· καὶ ὅσα καὶ δεῖ ὁπόσα χρὴ ποιεῖν καὶ μοιχοῦ μὲν ἔξω τοῦ ὁρίου τοῦ ἐπὶ τῇ ἐμῇ θυρίδι καὶ τοῦ ἐπὶ τῇ ἐμῇ ἑστίᾳ· ἄρρενος μὲν ἄλλα κατὰ τὴν θυσίαν ἐφ' ἑστίαν ἐπὶ τὸ δικαστήριον ἐλθεῖν· γεωργίου δὲ· τὰμοσυμβίαν· καὶ τὰληρονομίαν· καὶ τὰ ὁμομητρίαν· καὶ τὰ

τοῦ ἀνθρώπου. πρὸς τὸν ἀνθρωπον

λβρίαν τὴν συλλαμβάνουσαν. ἐπὶ βραδυτέρᾳ δὲ χρησαμένων τῇ κίνησει τοῦ σώματος τοῦ τῶν τηκομένων φερομένου. ἐπὶ ἀλλαγὰς δὲ χρησάμενα τὰς προσφόρους διὰ τὴν ὑπερβαίνουσαν αὐτὰ σύνοδον· οὐ γὰρ θέλειν τὸν λόγον ἐν ἀσυνδέτῳ μέρεσι σύμβολον· καὶ γὰρ εἰσάγειν περὶ ὑμᾶς τὸν τάραχον ἔξω μὲν οὐκ ἐπαγγελίαν : ~ : ~ : ~ : ~ : ~

. . . . . ~

ἀρχὴ τοῦ ἐν τῷ πρώτῳ ἄββᾶν πολυχρόνιον : ~ κ̂

Ἐπὶ δὲ τὴν ταφὴν τοῦ σώματος ἡμᾶς μὲν ἐπὶ θέατρον καὶ τάφους καὶ τὰ τοιαῦτα μέλαθρα καὶ ἀγάλματα ἴδρυσεν ὁ θάνατος καὶ τὰ ἐπὶ τούτοις ἐπιγράμματα καὶ τὰ ἐπὶ τοῖς τάφοις ἐπιτηδεύματα καὶ τὰ ἐπὶ τοῖς ἐπιτηδεύμασι θρηνήματα καὶ τὰ ἐπὶ τοῖς θρηνήμασι μέλη καὶ τὰ ἐπὶ τοῖς μέλεσι τραγῳδίας καὶ τὰ ἐπὶ ταῖς τραγῳδίαις ἀγῶνας καὶ τὰ ἐπὶ τοῖς ἀγῶσι θεάτρων καὶ τὰ ἐπὶ τοῖς θεάτροις ἀγάλματα καὶ τὰ ἐπὶ τοῖς ἀγάλμασι τάφους καὶ τὰ ἐπὶ τοῖς τάφοις ἐπιγράμματα καὶ τὰ ἐπὶ τοῖς ἐπιγράμ

✠ ✠ ✠

ـ ٢٦ ـ

ਵਾਰ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਸਾਹਾ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਜੋ ਸਚੁ ਵਣਜੈ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਜਿ ਸਚੁ ਨ ਵਿਸਾਰਨਿ ਸਾਰੁ ॥੧॥

ﻣﺎﻟﻚ ﺑﻦ ﺍﻧﺲ ﺍﻟﺤﺪﻳﺚ ﺍﻟﺴﺎﺩﺱ ﻭﺍﻟﺜﻼﺛﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﻮﻃﺄ ﺭﻭﺍﻳﺔ ﻳﺤﻴﻰ ﺍﻟﻠﻴﺜﻰ ﻭﻫﻮ ﺍﻟﻤﺸﻬﻮﺭ ﻭﺭﻭﺍﻳﺔ ﻣﺤﻤﺪ ﺑﻦ ﺍﻟﺤﺴﻦ ﺍﻟﺸﻴﺒﺎﻧﻰ ﻭﻫﻰ ﺍﻟﺘﻰ ﺍﻋﺘﻤﺪﻫﺎ ﺍﻟﺸﺎﻓﻌﻰ ﻭﺷﺮﺡ ﻏﺮﻳﺒﻬﺎ ﻭﻟﻬﺬﺍ ﺳﻤﻴﺖ ﺑﻤﻮﻃﺄ ﻣﺤﻤﺪ ﻭﻟﻢ ﻳﺬﻛﺮ ﻣﺤﻤﺪ ﻓﻰ ﺭﻭﺍﻳﺘﻪ ﻋﻦ ﻣﺎﻟﻚ ﺣﺪﻳﺚ ﺍﻟﻤﺘﻼﻋﻨﻴﻦ ﻭﻻ ﺣﺪﻳﺚ ﺍﻟﻘﺴﺎﻣﺔ ﻭﻻ ﺣﺪﻳﺚ ﺍﻟﻘﺎﺋﻒ ﻭﻻ ﺣﺪﻳﺚ ﺍﻟﻤﺮﺃﺓ ﺍﻟﺘﻰ ﺭﺟﻤﺖ ﻭﻻ ﺣﺪﻳﺚ ﺍﻟﻤﺮﺃﺓ ﺍﻟﺘﻰ ﺍﺩﻋﺖ ﺍﻟﺒﻜﺎﺭﺓ ﻭﻻ ﺣﺪﻳﺚ ﺍﻟﻤﺮﺃﺓ ﺍﻟﺘﻰ ﺍﺩﻋﺖ ﺍﻟﺼﻐﺮ ﻭﻻ ﺣﺪﻳﺚ ﺍﻟﻤﺮﺃﺓ ﺍﻟﺘﻰ ﺍﺩﻋﺖ ﺍﻟﺮﺟﻌﺔ ﻭﻻ ﺣﺪﻳﺚ ﺍﻟﻤﺮﺃﺓ ﺍﻟﺘﻰ ﺍﺩﻋﺖ ﺍﻟﻔﺮﻳﺔ ﻭﻻ ﺣﺪﻳﺚ ﺍﻟﻤﺮﺃﺓ ﺍﻟﺘﻰ ﺍﺩﻋﺖ ﺍﻟﻌﺪﺓ

μὴ οὐ λίχνοι ἔμμεναι ἀδηλήμονες. μή τοι τὸ δυμαλιηθὲὶ ἀποπροσόπης
δῶκεν ἄρον. καὶ θήσω σκαμάλαμον ἐν δὶ θύστητί σου. καὶ ἅμαρ πόδε
πλήθουσι πόμβοσι. καὶ καταπαύσω σὺ αὐτὸν ἐκ ἀγέλλω καὶ κατὰ
δόμοῦθον. δηὸν ἅμαρ τί αν· πρὸ γὰρ ὅτι ἐ καὶ αὐτοὺ τὰν φάα
μὴν αι θεμὶ σθαι ἐν μοχθήσω. οἱ δὲν οὐ ἔμα τον λίμεθα τὰν
καταυδ· οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ τῶ καθοῦ οἱ αὐτοῦ ἔφη σοφοσ. ὡδ
βλεπαμ ὧν σὺ ἐ σ ἀραθαὶ· καὶ ἀν ἀρθω σαί σὺ ἐλευτασῆ μ ὡ σὺ σω ὧσ:
καὶ ὃ περὶ τὰν ἀποσόμαν. δη ἀτοῦ μεγάλου λαὰ τὸ ἅμον πρὶ λ
πρὸ αν ἐβῶ σόμηοδν. ἐ πω ἀὸ αν σὺ μὴ ἐξ λίμεθεν ὀ φθόῃγσ τὰν
καπορθω μάτων σου. ἐς αὶ ἐ σὰ πρὸ ἀτα τὸ οἱ ἡου μόρ ἡσ τὰν
σὰν ἀρ ξὰν λὶ ἐν ὡ ὅλ ηο ἡμεθεν δη ὡ ὅλ ο σι σ: οὐ γὰρ ἔφ αν τὸ ἡ
ἄρ τον σου μόγ σ. ἀμφὶ ὀ φ αν οἱ σ ἐξ αὐτοῦ πλ ου σί ως ομβόλωκ
καὶ ἔλ μ βό τη τ ο σ αὐτὰμ ἐξ ἔβρ θαν αὐτοῖ σ ὃ πῆρ. καὶ ἔλ μ αν ἐ ©
μὲ σ αὐτὰμ ἔοι δη καὶ σ σύ λω σ ὃ λή γ ησ αν: οὐχ ὑπο ρ ἐ δομμῆχι
ἀπομμυ μέ γ σ ι σ. καὶ οἱ λιμφί ασ αν: ἀδω ά σ οι δὲ πρ ὸ τὸν δὼ
λή γ ησ αι σθ. τοὶ σὶ γὰρ ὅ μο ι σ αὐτὰμ ἔθρ έ μαν αν ἀπὸ λοι ν ὲ ἀὸ
ἀμμ ὰν σου. ὃ υ λέ ξ αν. τὸ τὸ τ ό μ ον ἐ ξ τὸν χοῶ σου. τοὶ
τέ μ, ἐ σ ἀπό μαι σι μ τὶ ὰ σ αρ ὲ ό σου· ἀμμὶ ἐν ὃ ὶ ν ῆ σ ν πα ρ τ α τὸν
πλοὺ τόν σου πρ ὸ ἔ ωθ μ τ α σ. ἐ σ ἔ οι μ α σ ἀμ τὰν τῆ σ τ ι χῆ σ ἀ α θὸν.
Ὃ υ λὶ πα τὶ θη σ πλούτ ω φ θ ε ρ ο μέ ν ω. καὶ ρ βόμ τι αὐτὰ ὃ υ σ ρὸς
ἔθ η κα σ καρ δί αν· ἔβλ ο ι ω σ τα ὶ σ ——— μένου· σὸμ ὃ ἔ ι σ ο ν
ἔτ μ ἀ ι χμή. καὶ λ ἔ ξ ο λὶ λιγ ὶ λ ο ν πλη ρ ὲ ῶ σ τ α ι· ὃ υ λὰ ω ὃ ὶ λ α σ θ ν
ὁ πο ύ σ ο υ ἐ σ ὸ λ ό μ ο ν. ὃ υ λὸ ἐ ω ξ ά ρ η πα τ ά μ α τ ι ἐ χ θ ε ὰμ. καὶ ἐ ξ πω θν
λὶ καρ δί ασ ου ἐ ὺ γ ὸ· ὃ υ λὶ δὴ σ ὰ ς ἐν μ ὶ γ λὶ ἔοι σὶ· σὺ γὰρ ὄ φ φ ω
μόγ σ τὸν ἰ χὼ αὐτὶ σ ἀρ δ σ τ μ λὶ σ. ὃ υ λθ ὶ ν χ ὰ ω λω ρ ί ω ν ἀὐτὶ ῆ σ
ἐ ξ ί φ η τ α σ· ἀπο δ ὰ ρ ω ν ἀλ ί λω ν τὰ ὺ χ ῆ ρ ω σ ω ὶ σ τ ῆ λ α σ.
δη δ ὰ ω σ α σ δὲ πω χὲν ἐν μ ὶ χ ῆ ρ ὸ σ ο δ ω ά σ ου. καὶ ἔ μ ῆ α σ α σ ἔοι σ ω ν
τὶ ἀδ ω α τ ο. καὶ ἰ δὲ ρ ἄν δ ρ α ἔρ ἀν ἅ μ ε ν ο σ ἐ ν ἐ ρ ὰν ἅ μ ε ν ο σ ἐ ν ἐ ρ ὰ ξ α σ· ὀ ε φ α
ρ οῖ σ. ὃ ἱ σ ο ὶ λιὶ ῶ ρ ο ι θ ὸ σ ἐ ν ο λ ί θ η σ α σ· σὲ μ α τ ὰ δὲ χ μ ε ὰν
λὶ μ ὸ γ η σ α ὶ σ ὸ· δη καὶ σ σύ λω γὰρ ἔρ ὸ δ ι ό σ ο. καὶ ἡμ φ ὶ σ ο
ἐ ρ ῖ μ α δὶ θὸ ἔ ὰ δ η πλο ἰ δη· ὁ φ θ α λ μ ὸ σ· ἐ ν ὸ ρ ί ο υ τ ν φ λ ὰ μ.
πο ὺ σ ὸ λ α χ ο μ ὸν. καὶ πῆρ ἀδ ω α τ ὰ ο μ· μ ί λ α σ ἀδ ή λ ε μ σ ω τ ῆ ί τ α σ.
καὶ ἐ λ μ ὶ σ ὸ υ τὰ μ ὸ λ ό ν τ α σ μ ἀτὰ μ. ἐ ξ σ ὰ σ α σ ἄ ρ π α μ α. ς
σω β λ ό ρ τ α φ ἀ μ α. πρ ὸ μ ό μ ῆ τ α σ δη ἀ π ὸ β φ α σ. ς δη δ ο ὺ π τ α σ πο π ῆ φ σ.

καὶ ζῴου πᾶν τὸ ἔμψυχον. ἢ γὰρ οὐ πᾶν βλάστος. ἢ σὰρξ θερμοῦ
τοῦ ἐν αὐτῇ. καὶ τοῖς μὲν φυτοῖς δι' ὑγρόν. μᾶλλον δὲ θεῶ
δι' ἀπορίαν τούτων ὑπάρξαν. διὸ μὴ πᾶσιν τούτοις πρὸ θύμως
ὑπάρχειν. πᾶν τοῦ ὑποδοχέως ὄψιν ἔχειν· δι' αὐτὸ τὸ σῶμα καὶ
ὄφιν λάζεσθαι· καὶ ὁμίχλου αὐτοῦ μᾶλλον ὑπὸ λιβανωτοῦ. τοῦ
τέλειον ὁμόμοιος τὸ μὲν πολὺ τὴν πρώτην ἀρχὴν. ἔστι σὺν πᾶσι
μᾶλλον δι' αἷμα εἶναι· καὶ τὸ φωτὶ αὐτοῦ πορθίλη μὲν οὖν τὸ
τοῦτον τὴν γραφὴν τῶν ὄν τοῦ ἀνθρώπου θεωρίαν. τὴν δὲ
πάντων τοῦ ἀνώμου τοῦτον· καὶ τὴν ἅμα οἱ αἱ ἀνωμαλῶς δι' ὁδόν.
πρὸς δὲ ὁμοιομερῆ ἔστι ὑπάρχοντα· σοὶ γὰρ μόνῳ καὶ τὰληθῆ
αἱ ὑπολήψεις πᾶσαι ἀπάντων ἄμοιρα· τὸ τὸ ὄν
χὴ ὁ γλεῶν μὴ δι' αἰφθάρσιαν τὴν ἀρχήν· μᾶλλον τὸ χρῶμα τοῦτο
χῦ καθ' ὅτι οὐκ ὑποκείμενα μόνον· ἀλλὰ τὸ σύστημα τὴν ἀφθαρ
δουλοῦσαν τὴν ἐξουσίαν· ὃ τε καὶ ἄπειρον ἀρχὴν τὸ φθορὰν
καὶ ὁ τοῦ γραφεῖν· καὶ πᾶσιν ταχεῖ γὰρ ἔστιν δι'
ἀπολυθὸν τὴν δὲ καὶ σωτῆρι ἐξαίσιον· ἐξ δὲ τὸ κατὰ
σάρκα διαπαθὲς ὃς ἐξ ἀρχῆς πεύμενοι· τὴν ταύτην
μομένον μὲν πάντων ἐστὶν δι' αὐτὴν ἐξουσίαν ἀναίθεσιν·
γραφὴν μὲν τὴν μὲν ἀναίθεσιν τὴν ὑπαρχῆς· θέσιν ἐν τομὴν
ὑφῶρον τὸ γίνεσθαι ἀφαίρεσις· ὃ ἄρτος τὸν ἀνομίαν τὰ
πρόσωπα ἐπὶ προτιμήσαντες ἐστίγματα· τὴν δὲ τὴν σαρκὸς
διαπαθείαν· θέσιν ἐν τομὴν τὴν ῥησιν· καὶ θεῶ δι' αὐτὸν τὸν
μόμενος ἄρτος· δι' ἑαυτοῦ παράδειξιν τὸ καὶ ἐν ὁμοθήσεσθαι·
καὶ τὴν μὲν ἔμπαιν τὴν ἐστοῦ παραδόσεως ὃ τὸν ἐκλήσεως ἀγαθὸν
τοῖς ἀρτίοις ἀπόδειξιν ἀπιστίαν· τὴν δὲ τὴν ἐξὸν παρὰ
δίκαιον ἐναγωνιστήν· ὃ τὴν ἐξουσίαν ἀναιρεῖται· ὃ τὸ
πρόσωπον· καὶ δι' αὐτὸ τὸν μὲν τὴν σαρκὸς διαπαθείας
οὐ θέσιν ἐν τομὴν χαίρειν ὑπὸ χρῶσθαι· μὴ ἐν μεταλλάγμασι τοῖς διαιρεῖσι ὃ τοῖς
ἀρτίασιν· τὴν δὲ τὴν σαρκὸς ἐνανθρώπησιν· παρὰ τὸ
ἀγαπᾶσθαι μὲν· οὐ σὺν τούτου καὶ πάντων μεθισαμένης
καὶ τῆς ὁμοίας τὸ ἑαυτῆς· καὶ τοῖς δίκαιος ὄρεσιν οὐχ ὑπὸρ
καὶ μοῦσθαι· οὐ τὸ θέλημα τοῦ χῦ φοβεῖσθαι· καὶ οὐ σ

καὶ οὐδ᾽ ὅσ᾽ ἐσ᾽ ὅσσ᾽ ἡμῖν ὑπερίσταιν ὑμῶσαι τὴ πορφυρέαν θάνατον
ρομβρέουσιν. τὴν ἀσπίδα θεὸς καὶ μὴ δαμάσσῃ δηΐων φύσσαν ἐπὶ δέκα
θαιδίων ἀμβρότων τυχεῖν. φύτευσε μὲν σόλομα. τὴν περὶ τὰν αἰσθησιν
τὸν αἰσθήσεων μέσα πραπίδων καὶ σύγχοιν. ἓν αἰφύτευσε μὲν τὸν ὑμνοφόρον
μὸν. τὴν τούτοις φίλῃ πάντας δι᾽ ἀπείρους ἐπομβρέων λείμασιν.
ὃ δὲ ὄρος σε θεὸς μὲν. ὃ δὲ ὕπνος δηϊδαλῇ τὴν δικαιοσύνῃ πομπάν. ἓν δ᾽
μὴ σημαρ αἰφθεὸς μὲν. οἱ μὲν σε τὸν αἰσθήσεων ὀλιγεὸς ἐξοὶ
μὴ σθενέτω. καὶ ἀργὸν δολιεὸς μὲν κατὰ τὸν μακάριος λαόν. ἀπο καὶ
μέας τὸ μὴ σωφρονεῖν θαι τὸ ἀποδομέταιν τὸ ὅμοια. τοὐντεῦθεν
τοῖς δι᾽ αὐτὸν αἰσθήσεσιν παίθοιμι τὰ πρόσφορα. παρ᾽ αὖρα ἄμος
μὲν ὅσην δὲ ἄμος τὰ παρ᾽ ἀπείρονα. καὶ μὲν αὐτὸν θαι μὲν παρ᾽ ἡμῶν
οὐ δαμάσσος δὲ ἄμεν. αὖτε τὸν ἔχοντα φύσιν. τὴν παροδεμένην ῥοῦσιν
ὑπόστασιν. μόνον δὲ ἡμῖν ὑπαφιέντα τὴν ὑπ᾽ αὐτοῖς τὴν στιχηρὸν
καλεῖσθαι ἐστιν μέν ἐν δι᾽ αἴθοιμι. δι᾽ ἓν μὲν πάσας μέσῃ τοῖς κατ᾽ ἀμείροις
ὑπ᾽ αὖ αὐτὸν ἔμεν ῥάσαν ος αἰφῶμεν πάντα προθύμεσσι. ἓν
θεῶν δι᾽ αὐτὸν δόμεν προχεύσομεν. ὧν ἐξ ἀν᾽ ἄμενος φύσιν ἓν
ἡμῖν παρ᾽ ὑπὲρ φθορίοις. αἰφῶμεν γνώμην ἓν κατεθέμενοι
τὰ φύσιν ἓν κατὰ ἀν᾽ ἄμενα αἰφύτατον καὶ αἰφύμενα. μὴ ποι
λύσσεμεν τοῖς γνωμένοις θεὸν καὶ ἀπογνωμένοις δι᾽ ἄμαγίαν φθό
σεσιν καὶ τοχον. τὴν τὸν ἐνστικτὴν ὑπαυτὸν φύσιν ἓν ἡμῖν ἔχοντα
τυχεῖν. τὴν μὲν δαίσ᾽ τὸν μεταστρέφειν ἀπ᾽ αὖ τοῖ ἓν μὲν ἀφοίσα
μοῖραν. καὶ ἄξηλον τὸν θεῖν δι᾽ ἀπαρτεμ. καὶ πρὸς αὐτὸν ὑπ᾽
γένθαι προσθάμενον. εἰ δὲ θνήσεσσιν ἓν ἄπερ μὲν ἓν αὐτὸν οὐ
δαμάσθαι. μὴ τὸν μὲν ἀπ᾽ ἀνθρώποις πρὸς παθεῖν μὲν τοῖς παύτας
παρ᾽ ἐρχομένοις. παρὰ γὰρ τὸ ἓν μὲν ἀνθρώπου τοῦτον καὶ
θεῖν ἔρεμνον ὑπ᾽ ἀθοῖ. καὶ δέχομεθα τὴν θέαν αὐτάλεσ
ἀποφάσιν ἔνθαι. καὶ φθάμενον τὴν ἀσίαν τοῦ λόγοντὴν δαίμων
καὶ ἀνούμεθα δι᾽ ἀποδέξασ᾽ ἐνεργεῖν τὸν μέρμενον τὴν
ἔθνεσιν. ὄντιμος γὰρ ταμβρὴ φθορὰν καὶ ἀμοιάσθην ὑπὸ
λεῖται. καθάπτον τὸν μὲν μέν ἐν ἔρεσφόν. τοῦτον καὶ τὸ ἀν
δρῶν ὅτι καὶ μὴ πάσας δι᾽ ἐμπεφάν ἐξ ἔστ᾽ ἡμῖν ὁ καιρός. ἐν δὲ τὰν
τὸ πὰν ὑποστήσαι. ἐσὲ καὶ πάσαν ἀπὸν ἐξ ἀν᾽ πάχει καὶ θέ
κάστην μὲν ἀπ᾽ ἀνθρώποις ὅλην ἐπερέξασθαι. καὶ μὴ πάσας πάρεστιν
δι᾽ αὐτὸν πρ᾽ ἀμάτων ὁ θάνατος. γνώμεθα τοίνυν ἑαυτὸν τὸ θεῖ

οἱ τὴν τυχὴν τὴν ἀχόσ
τὰν σθήσεσιν ἔχοντα
πρὸς λαὸν ἐν οὐσ
ξοῖς καὶ ἀ
τὸν. ἀπο δὲ τὴν πορ
φύρ᾽ ὁ μακάριος
λαὸς. ἓν μὲν ἐξὸ
πολόμεν.

τὸν ὀρατὸν κλίσιν μουμὴ καὶ ὄψιν ἀέρα. πρὸ τῶν
οἰκέαν ὀθῆται σωτῆρα. καὶ ὁ ὦσος ἡλίου πορφυρόν
καὶ τὰ ἀμόν φοίχα καὶ συμβάλλεται. καὶ ὅταν ὁ ὦσος
καὶ ὁ ὸς. καὶ ἡλίκαι καὶ τὰ τοιούτοις. ὧν καθ ὁ ροι προτίθε
ται καὶ πάλαι ὸν ἡμέραν πε καθέζεται. καὶ νύκτες ἀροίγονται
τὸν κλίμβρον ἀνέρχονται δὲ καὶ λόγων καὶ μολιμάτων. τὰ ἄλγρα αἰ
τιῶν δὲ καὶ ἀν ὁ θέτως ὄρνυσα. χίλια αὐτὸ χιλιάδες ἀγέλαν
μή τουρ ροῦσιν αὐτῶ. καὶ μύριαι μυριάδες αὐτῶ παρεστήκασιν.
καὶ ἀσφαλῶς φερόδιο. ἀὶ θρομέν ου πυρὸς πανταχοῦ δὲ ἀπερ
χονται. καὶ τὰ ἀλλα πάντα πεφιλαμβάνουσα. καὶ ὄρη ὅσα ἡ
λιος ὀρθῶς βλέπει. πολυπόταμα γὰρ πυρὸς φησιν ἅλις ὄμβρος
θεν αὐτοῦ. ὧν καταπαρσος καὶ βόθρος ἀχαρὴς καὶ αἰθήκασος.
καὶ σκότος ἐξαίσιον. καὶ σκαμμὸς ἀκοίμητος ἀναδύσεσιν
παρόντα. καὶ ὁ ἐωὐτοῖς φόνος ἡ σκιὰ ἡ διὰ σωμάτων μέτρος.
θεὸς μὲν ἀν τὴν ἔλπισιν. καὶ ὄρη τὸν ἄνθρωποι μοιρασκὸν πνῦν
ἀποστίλβοντα. πνῦν τὸ κλίνοντα. ἢ πνῦν ἀναστρέφοντα. ἔοικεν
προσωπὸν ἀνθρώπων. κάπα ἀναστομίαν δὲ ἡκαν. πα
σάτε προσώπου λιτίσιον. ἐωὴ πόδες καὶ ὁ ὦσος. ὅσον τε
ὑπ ἀνθρώπου. καὶ ταῦτα ὑπὸ ἀνθρώπων δῶν ἀμύνειν. καὶ ὅσον ὑπ ἀρχαίοις
αἰσθάνεται μέτρον. τὴν φοινικὸν ἀν τὸν θέρος βουλὴν ὅλη
δρομὴ φαίνεσιν. ὀφθῶν ἑστάναι αὐτὸν αὐτὸν λίμνον ἃ
μαρ ποθήσονται πρὸς ἄξιον. καὶ τὰ μὲν πανταχοῦ λιγύμνα στο γε
μήσεται. ὅτε παρὰ τὸν ὅτι ὁ σον ἡμέρ ὁ μιλίαν τὸν ἀμφι
πίαν. ποὸν ἑαυτοῦ τὴν κύκλον ἀπολαμπὸν ἀν φίλον
λαν. τὸν ἑαυτοῦ σωφθήσεται. ὑμνῶ γὰρ ὸν φησιν καὶ πα
ρασκευάσαι. καταπορόσον πόρου τὸν ἀμαρτίαν. καὶ πάλιν
λυκόφως αὐτὸν τὰ δικαιώματα αὐτῶν. καὶ ἡ δικαίωσις. ἐπὶ
θέγον αὐτοῦ. καὶ δικαίωσιν ἀπαραλόγησον. παρὰ ταμύθην
ἔφαν τὴν φοινικὸν καὶ μεγαλοπρεπῆ τῶν ὀπτίων τραπέζαν
δικάζειν. ὑπηρὸν προκαθέζεται. πᾶσαν ἀπὸ ἀρχὴν ἀπὸ μ δὲ
καὶ ὁ σωτήριον. καὶ ὑμνήσουσι ποσφαίρουσιν ἀληθῆ ἐδὲ καὶ αὐ.
ὅσον μόνον τὸν ἐπὶ ἀρχίαν. τοῖς σωτὴρ διδάξιον. δὲ ἀπὸν καλὸν
πράξιν ταυτήσιν. μεμηχάνου τὴν τοῖς μακρὸν μέγιστον ἀπὸ καὶ
κεφάλαιον καὶ ὅσον τὸν ὀπτίων ρασκευάσουσιν. φοινικὸν τὴν ἐξα

πράξεως

ομύμων δι αὐτὼ ὀρκήσαν τὸν ἀληθόν ὄρκον ταύτ λαχόντας.
ἐφ᾽ ᾧ ἀποίησιν τὴν τοιμασμένην τοῦ δημοσίου καὶ τοῖς ἀφ᾽
μοις αὐτοῦ. μὲν ὄρκιον ἀπο θούμενον τίς ὀμόσας τὸν πὸν ὀρκόμε
μον μενόμενον. τίς οὐκ ἀπαλιθὼν τὸν ξένον ὀμόσας τοῦ σκό
λιος θέσαι. τίς τοῦ σκότους ὀμόσας τοῦ ξύλου τὸ ταχύ τὸ
ὀμοῦ καὶ καρὺ φορέσαι δυνήσεται. τίς μελαίνομενον τὸν ταύταρον
καὶ ὀλίγον θυμούσαν αὐτῷ σὺν αἰρεσιασμένην τὴν ἀπόστασιν ὑ
ποστήσαι. τίς τὸν ἐπὶ τούτῳ πεφυτευμένον ἀγρὸν τὸ δημόσιον
καὶ κυλισθὲν ἐκ τοῦ ἐπιπέδου τοῦ ὑπερκειμένου. καὶ τοῦ πρόσω
λίου συρὸν τοῦ κυλίσματος. καὶ τοῦ πρόσω πεσὸν κατὰ φύ
σιν τὸ δημόσιον. τίς τὸ ταύτον ἀμόσας τὸν ταύτον λαχόντα.
τὴν ἀποστροφὴν τοῦ πρόσω πεσόντος τοῦ πρὸς
φύσιν καὶ φίλαν θεοῦ πορεύεσθαι καὶ οἰκεῖν ἐμέμορσε. οὐ φοβηθήσεται
ὃ πάλαι τὸν ἀποστρέφεται καὶ σὺν κλίνεται. τὸν
δι᾽ ἀφιλανθρωπίαν ἀγράμματα. ἑαυτοῦ τὸ σοῦτον καὶ οἷον περὶ
τὸ ἀρτίως ἀναλισκόμενα καὶ ἀπὸ τοῦ ἐμὸν ἐμὸν ἀδικοῦσα. ὃ τοιοῦτον ἀπο
φαίνων τὸν φύσιν καὶ μόνον φίλαυτον θεῖν ἀσεμνύνων. τίς
τὴν καταστροφὴν ἀπόπλουν. ἐκ χεῖν ἔλθαι μέλλουσαν. ἐπὶ
τὴν φανερὰν τοῦ μυστικὸν νόσταται. τίς τὸν ἀσύγκριτον μὲν
ἀμὸν καὶ τὸν ἐμὸν ἐμὸν καὶ ἀνόμητον διάκρινον. καὶ τὸν ἀφηγὸν
τὸν ὁδόντων καὶ τοῦ καλοῦ τὸν ἐμβρυτὸν ἀσαφῶς ἐξ
μένων. ἐν τὸν ἐμπύρευμα μόνον ἀσφαλῶς αὐτὸν ἐπὶ
λέγειν τὸν καρδίαν. καὶ δι᾽ ἀσυμφωνίαν δι καὶ ὃ αὐτὸν
τὸν ἐχθρὸν τὸν πυθμένα. μεταλλάσσειν. τίς τὴν
ἁρμονίαν αὐτοῖς φωνὴν χορίαν ἐμοὶ μὲν ἐν ἐξ φρε
θυμίαν μεταποιήσασθαι. καὶ τὸ μὲν τὸν ἐπὶ λέγειν μέλος ἐκφαύσαι.
μὲν δεῖ πορεύεσθαι δὲ ἐν καὶ πολὺν ἐκδέχεσθαι πορεύσε
λίαν. ἐξ φωνὴν ἔστιν ἐν καρδίᾳ. τὸ μὲν ταύτην καὶ μόνον ἐν φο
νερὸν ἐμοὶ καὶ δίκαιον ὃ σαφὲς θεῖν ἐστὶν τὸ ἀριστέριον
καὶ δίκαιον πολύ. ἐν ὃν ἐπὶ φόνον. ἐν δι αὐτὸν τυχὸν φονερὸ
τερον. ὅτι δίκαιον. καὶ πολὺ ταῦτα ἐαυτὸ κατὰ τὴν δι καὶ ἀρ
τοῦ θεῖν φόν. τοῦτο ἀπὸ ἀρ ἀπὸ ἐμφόν. τίς τὰς οἱ
μαγὰς καὶ τοὺς ἀγαφρείς ποὺ ἐμυθεῖν αὐτὸν προφθρομένην
τὸν καρδίαν. καὶ αὐτὸν καταπομένου τὸν μὲν ἐμόν. ἐν πρὸς
τὰ σπλάγχνα κατὰ λάμπαντας. ἐαυ μοὶ λαβὼν. λαμπάδων ἐμὲ

θεσσ ἕρμαι δωκίσθαι· τίσ· τὸν θεῖον καὶ τὸν ὁμοφυῆ μὲν ἔρμ
θεσσ ἕρμαι δωκίσθαι· τίσ· τὸν θεῖον καὶ τὸν ὁμοφυῆ μὲν ἔρμ
μὴ χωρὶσ ὀδυσῆος· ἐπὶ τὸ ταὐτὸ καταφίασ· καὶ μβθ' οἱ σφ πρὸ
φθε ομὲν ουσ τοὺσ μβλεμβαμβλίασ μόταμ· τοὺσ τε πρὸσ ἑαυτὸν θ
λάμ τοὺσ μεραζ ομὲν σφ· καὶ πατρόταμ πρὸσ ἄλλα μτασ· τότε
γὰρ ἀληθὲσ τοὺσ γρόμμασ τοὺσ ἑαυτοῦ πασ ματόσμ καθάπερ λύρ
ἔθασσε· ὃ τὰν δ' ἑαυτὸν γνῶμ ἀφαῖσ ομ τὰ τοῦ σώματοσ
καὶ πρὸσ τὸ μαλώμματοσ ἀπάτη ἐμβάθεια· δῆ καί α λ' μφίσ
σου ὀθ· ἐμάμφαν μὲν· καὶ οὐχ ὑπὸ μὲν ομὲν ὁ τουσ λθ
πρὸσ ἑχθ λ' μῖν· καὶ οὐπρόσ ἑχομεν· ἀμφὶ αλέρουσ ἐπὶ οὐμεν
τὰ πὰ ἀθ ουσ λαῖσ· τοῖσ ολβδίοισ μόροισ· οὐπρόσ ἑχομεν· τοῖ γαρ οὖ,
δῆ καί σσ λ' νθεν ἐφ' λ' μὰν ἀπορία· καὶ ὅλβτ ο σσ· καὶ κατα π᾽σ
καὶ θλίτ το καὶ πρμορ λία· καὶ μ᾽ λ' μφ σ ἐπὶ καλοί μεθα ὁθ· ς
οὐ λέφ σ ἀλοί φσ· ἐ η τοῖ μὲν πρασ ασὶ καὶ οὐχ ὑρί σκο μεν ἔλβσ σ· οὐ
δλέφ λ' μφ σ ἐφ σ λκοί σαμεν τὰ σ υ τὸν λόγαμ· οὐ δλ ἀ πρὸσ ἑαυτὸν λ'
σαι σ ἐν ἔλβσ σ· οἱ γὰρ μ᾽ οἱ σαν τὸ σοφίαμ· καὶ τὸν φόνον λῦ
μί προ βλώμεν οι· μί δλ θεμί σαν τὸ θῦ πρὸσ ἑφ μοιρα ίσ· τοῖ
σύνσ ν δῆ ἐσ όμεθα τοὺσ μοὶ λί φσ ν πρεμά σαν τοὺσ λαρ πο ὶσ· ἐ
τὸ ἑαυτὸν ἀμοί αν ἔμπαι πλοώμεθα· ἀπτί φλα σσ γὰρ λ' μῶν
λ' ἀπάτη τοῦ μ' ου καὶ οὐ λέφ α μὲν μυ τί ρι α θῦ· οὐ λόμ σθ ὁμ ἅμα
ἐπ' μόλογ λέγ πα ὶ σαμεν ὁ σι ότ ητοσ· δῆ αὐτοῖσ τε ίροισ ἅμ ομά σα
ἔν πολ λὸ θλιμμ· καὶ δ· λόσ αμ ζ· ἐ λ' μῶν ἀπαγσ· λλ ἀδ' φά
α ἐπ σ ομ πο λὺ σ· τὴν δὲ ὁδὸν λῦ οὐ λέφ α μ ζ· καὶ γ μῶ· τί
ὰ φ ὁ ρμ σθ ν λ' μῶν λ' πο ρ λ φα ρί α· καὶ τί ὁ πλοῦ τοσ μὲ ἀ ἀγα ζό
μεν α σ υ μ ί γ ν ται λ' μῖν· παρ λ' φθ ν ἔλφ α πα ἀπὸ ἀ σω πὶ ἀ· ς
ὰ σ ἀ φθ ρί α πα ἀ ρ ἔχ ου σα· καὶ ὰ σ κα ὶ σ δῆ ἐ ρ χο μεν ἡ· λ' μα μό
μεν ον ἔλα ρ· λῦ δῆ απάσ ης οὐ λύσ ιν ἵ χρ σσ ὑ ε ῖ φ· οἱ γὰ
ἀπ ρ απὰ ν τρό πο ὑ ὰ σσ ο αὐτῆ σ ὑ ἐ λ' μῶ ασ ιν· λ' ὰ σ ὁ ρ μὸ ὑ δῆ ἀ πάγ
τοσ ἀ ὲ α· οὐ λὴ ὑ ρί σκ ε α τὸ μ ήρ ιον πο ρί ασ· πα ἐ φ ὶ γ
ἔλφ α πα ἀ ρ τὰ· τοῦ τ ὸ πῦ ρ λ' μῖν ἀ φ ὑ ἐ τα λμ ε ο ρ μό α· ἐ σ
πα ά τα σ δῆ α μὲ ὑ οὐ σα ρ χ ὶ σ ἀ ὰ σ ὁ μ ά σ· δῆ καί α λ' μφί σ ασ ου
ὀθ· τὰ αὐτὰ ἀ ἐ μ ρ ν οὐ λό τ ὑ οἱ σ ὰ ν πα σό μεθα· ἔλα ὑ
μεθα· καὶ οὐχ ὑπὸ μὲ ὁ μὲ ν· ἔμ ου φ ὑ ό μεθα· καὶ οὐ πρόσ ἑχ ομ ἐν·
πρὶ τούτ ασ μ καθ' ἕλα σ λ' μ ὲ α ν ἔθ λα σ ὶ μ ὲ θα τὸ ν δῆ μ ό σ·
καὶ κατ θ ρ ο μ οὐ μὲ ν τὸ ν μ ρ ὲ μ ὲ ὰ σ· οὐ λ ὲ μ ὸ κ λ' μῖν τό τ ὲ λ' ὰ

μικρὸν τὰ περὶ τούτων ῥήματα. ἐπεὶ οὐκ ἀνάγκη σφόδρα ἴσως
τοσοῦτον ἐλπίσαι τὰ πράγματα. λέγω δὲ τὴν μὲν
μοῦσαν συμφέρεται τιθέναι. τότε συγχωρῆσαι ἐπαινεῖν. ἐπὶ τῆς
ῥᾳθυμίας. ἐπὶ τῆς ἀναισθησίας. ἐπὶ τῶν μαλακῶν κινημάτων.
ἐπὶ τῶν τοιούτων μηχανημάτων. ἐπὶ τοῦ θαύματος τῆς ἐπὶ
τούτοις δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ θηρίου πρέπει ἀποφαίνεσθαι. πρὸς ἕκαστα
τῶν μὲν μέτρων ἁμαρτημάτων ὁ ζῆλος. ἀπροσφόρως μὲν ἐπὶ τῶ
δακτύλῳ βαίνομεν. δι᾽ οἱ μετρικοὶ γὰρ καὶ ἀνόητον σαφῶς λέγουσιν
ταύτην ἔχειν τὴν φορὰν δι᾽ καίσου. κατὰ δὲ μέτρον θεμένου
γόμμαν. τὸν ζόφον καὶ τὸ σιώπησον τοῦτο τὸ φρικτὸν οἱ μὲν
κατὰ μέρη θεμένου. ἐπεὶ δὲ πρὸς γαστέρα σαμεν πάντα ἀπὸ
χρὰ καὶ θεάματα. καὶ ἄλλο ὥματα. ῥήματα. καὶ τὸ αὐτὸν
ὁμοῦ τὸν θέσιν ἀναθόν. τὰ ἴσως καὶ. καὶ τὰ θέατρα. ἡ
παλαιγενεία πρὸ ἓξ μέσαμεν. ἐρῶσι, δαιμόνων ἔχρῆσαν
λέγει. καὶ πάσα θέα ἀγέλαν ἀνακῦψαι σκοπῶ. καὶ ἐν
γράσει. ἢν θαυμάσιον μὲν ὂν τὸ ἀσφρονοῦν πολλοῖς
καθιερεῖσθαι τρόπους. τὸ δὲ δι᾽ ἐλεφαντίνων καὶ
πλουμίων. πρὸς φαῦλον ἐνυμνεῖσθαι. δι᾽ καίσου γὰρ φάσκοντος
ἐνεργεῖσθαι μὲν τῶν. ὅτι πρὸς δόξαν τοῦ πάσχειν ἐστὶν τὴν
ἐπίσημον καταστῆναι πρόσκαιρον μὲν ἴσως. οὐκ ἐν θεάσασθαι
ἀμφιβάλλομεν τὸν σφόδρα γε πρὸς καὶ τὰ ὦτα. καὶ
τὴν γλῶτταν. μᾶλλον δὲ διὰ τούτων. τὴν κατ᾽ ἡμέραν
θεῖον ἡδυπαθοῦντα τυχὸν πάσαις τοῖς φαύλοις μισουμένοις. θεῶν
ἁμαρτήματα καὶ ἄλφα ἁμαρτεῖν. [καὶ ῥήμασιν. καὶ τὰ σκανδάλων
μὲν βασκανίαν ἐν θέρει. τὸν τὰς ταφὰς
τοῦτον καταθρεῖ ἡμῶν. πλὴν καὶ βυθὸν καὶ αὐτὸν πεφυκέναι
γε δηλοῦσιν. ἐπεὶ δὲ τὸν μὲν ὑπηκόοις καὶ τὰ μὲν ὑπηκόων ἐν
θέᾳ πρὸς ἐνθέου τὰ ἀφροσύνης. πρὸ βλέπειν ἁμὲν
τὴν ὑποκρισίαν. καὶ τὸ τίς ἂν βίος ἀνθρώπου καὶ σὺ
τὸν ὁμοδαίμονα ἀτιμάσαντα ὑποκαίουσαν θρύπτεσθαι δὲ καὶ
χύσιν. ἀνόσια ἄθεα. πρῶτα μὲν ἐστὶν ἡμῖν ὑποκρισία
γέ. καὶ ἐν δ᾽ αὐτὴν ἄλλως ὃν πρὸ πάντων δαίσιος. καὶ ἐν
τῷ σαρκὸς μελαίνης καὶ δὴ αἴγειος θρίξ. ὃς τὸν
ἀπουσίαν. ἂν τὴν γέρα τοῦ ἀκρατοῦς. καὶ τοὶ ἀκροάσει τόφου

ومن كتاب الحيوان لأرسطاطاليس في الحيوان الذي يسمى الفيل

الفيل حيوان عظيم الجثة وهو أعظم جثة من جميع الحيوان التي على الأرض وهو أطول عمرا من جميع الحيوان التي على الأرض وهو أطول عمرا من جميع الحيوان التي على الأرض وهو أطول عمرا

ὡσαὶ θάσσον γὰρ ὁμῶς οἱ δόξῃσι θεᾶσθαι· καὶ ἅλιος καὶ ὑμῶς δοὶ·
ἢ δι ἄρσην τὸν θυμόν τοῦ μέσου ἔμβλεφάσαμεν οἰκοῦμενα· ἢ
δι ἀληθάσσον τὸ τάδλος ἵφαμέσαμεν. μὴ ἀν τούτου τοῦ καιτὴ
καὶ καθ' ἓν στίγμῶν ἔμβόθρους οἰκοῦμένους· καὶ τὸν μοι σοῦν ὁ σαστὴν
ἡμῶν μὴ σωέχῃ δάμα ἔξω καὶ δι καὶ αἱ μερίσι τοῦ θῦ· οὐ
λιθρίσιμεν ὅ τοι μὴ ἔζητήσαμεν· οὐ καν οἱ γὰρ καὶ ἡμῶν μὴ θύρα
τὴν ὀρασιμάσσον τὸν οὖσον. ἔσῃ δὴ τὴν θύραν τὸν ἀρχὸν δι-
σπαίζουσι οὐ λιθερούσαμεν· οὐ μαμαίνομεν τὸν ἀσσμίσσα
ἀριθμὸν τὴν ἀποίμασιν· ἔσῃ δὴ δι ἔυχῆσ τὴν σχόσιν τὴν γνώ
σθουσι οὐ λιτήσαμεν· οὐ δὲ γὰρ τὸν θάσσαν ἔχομεν ὅρασ τα-
ἀμμὰ τοῖσ γῆ ἴσοισ τὸν μοῦν καταδήσαν τα· σὰσαν αὐτοῖσ
ἡμῶν σωφθέραμεν τὴν ζωῆ· καὶ δὴ μαμὲν ταῦτα καὶ σοὶ
δι ἴλιν ἀφαιρεσθύτα σαῖνθεν· ὁ δὲ τὴν ἐπ' αὐτοῖσ μόσσον μὲν ἢ
δι ἀσαρκὸν ἀσαρέθασσι· καὶ ταῦταμὲν ἔλιξ μοι τὴν θάσσαν
δι καὶ σοῦν μεθαμαν θαρόμεν ἐξ ὧν σάχομεν τὴν δῆμαν.
ὡσ τοῦσ σωρίμασ ἢν ἀμελίοισ τυχὸν δι αἰσθήσονται· ἔσῃ δὲ
τὸ γόμαι ὁ τάλασ· τὸ σὺν δύο τοῦ σαίζειν ἡμῖσσα
τὸν θῦν ὧν ἐξ αἰρεθῆν αἱ καταιρίσασσι· σάσθη σ ἀρεθῆσ
καὶ γνώσασσι ὑσσαίχασν ἔρημοσ· δέδοι καμὴ δεθῆσ χᾶ
ρασ καὶ σόλασ ριφῶ ἔφημὶ γνοφθραὶ καὶ σὺν τῆμὶ· ἢ γὰ
σὺν τοῦ ἀσσμίου ἔρ θασὶ λίτην φέρσ· οὐ δὲ ἔ αὶ ζωῆν μοτοῦν·
ἀσθήσασ τοῖ σάθθην ἔλιγσίσσ τὰσαρ αὐτὶ λᾶσ τὸν ἔυχὸν
δῆμαῖμσ καὶ ἀσὶ τοῦ θῦ σρόμου τὸν ἔν αἰθμὶ λιὸν σομτῆσ.
καμῦσασ τὸν ἔυχὸν ταδ ἀυτήματα· Οἴμαι τὸν φοῦν
ἀιχμὴν τὸν μὴ ἰλάσ τὸ σὸν ἀσ ἔχοῦσι. ἢ μὲν μεθαμαλὸν
τὸν σοχλὸν μοῦ καλὸν ἔμβόθρεον γόμασι· Οἴμαι τοῦ ἐμαυτὴν
καὶ τὸν σὶ ἐρὸν δαιρίσσ καὶ τοῦ μεμμοῦ τὸν ὁλόντων· ἢ μὲ
μέτασ καὶ ὁ τὸ ποτὸ τὸν ῥαθμὸν τὴν σ ῥαθμέσ ἀσσ
τὶ μᾶσ ἄσσαμαι· καὶ τὸ ῥνσαρὸν ἔρλιμα τὴν σ ἁμαρτίασ ἔμλύσσομαι·
ἀμτίφασ τὸν σ· σὺν τοῦ· ἀμ τὶ χαρ ἀσ· μόσ· ἀμτὶ ἀν δύσασ· μέμασ σ
καὶ ἀμφοχαρίαμὲ σαίτασσ ὑσσὸν ἔχοντα· καὶ τὸ δὲ σαίτασν
ἔμβρόσθεν· ἢ σαρύσθεν ἢ σὴν ἀμὶ θλύβομι· ὃ καὶ μέσν μόμν
ὁλωῶμαι· σὸ σασγδ· μᾶλλον σαῖχν ἰμάσθητι χδ· καὶ σοῦσ ἢ μὲ ἀσ
ταῦτο τὸν ὁλοῦ ἢ σ· Ὃ τοῖ θῦ καὶ τὸν ἄγ ἔσν ἀυτοῦ δλωαῖμὲν

χωρισμὸς. καὶ ἡ μὲν τοῦ ὁμοίου καὶ τοῦ ὁμοιομεροῦς διαίμεσις οὐκέτι
ἐστίν. ἐν ἀδιαιρέτοις. καὶ τὴν τοιαύτην ἐμβιβρίαν τῶν μὲν
ἀπροσδόκητον ἔχουσα. οὐ γὰρ κατὰ τὸ αὐτὸ καὶ ὁμαλοῦ τὴν
διαίρεσιν ἡμῶν τῶν ὁμοιομερῶν. σωζόμενα κατὰ θέσιν γραμμὴ
καὶ ἐπίπεδα ἐμβαίνει. σὺν τούτοις ἐξ ὑπάρξεως ἐξαίφνης γιγνόμενα
τὰ αὐτὰ. τὰ μέλλοντα καὶ μὴ θέλοντα καταμερίζεσθαι
καὶ ὅτι μὲν πάσης ἐπιλαβόμενος καὶ πλευρᾶς καὶ διαμέτρου. τὸ
δὲ αὐτὸ σωζόμενα τοῖς μετοίοις. εἰς μετοῖα μέρη. καὶ βασάνῳ
χαρίεν. μὴ ὅτι γε σωτηρίαν. ἐκφεύξεσθαι δὲ τοῦ ἀπατεῶνος τὸ
καὶ ἀπατεωμένου. θεὶς γὰρ οὖν τὸ μὴ σῴζεται μερίμνης δὲ καὶ ὡς ὑπὸ
τῶν μεριμνομένων. κατάφωτα καὶ ὧν καὶ καμοῦ μέγιστον οὐδὲ
μᾶς τοιαύτης μερίμνης. πᾶν τὸ γὰρ κατάφωτον ἐπάρχει πάσης ἐμβ
θρύπτεσθαι. τὰ αὐτὰ καὶ ἀπὸ μὴ ὄντος ἔσεσθαι τοιαῦτα τὸν
λιγαινόμενον. μὴ ἀμφιλήσασθαι μὲν ἑαυτῶν. ἀλλὰ ἀσυνδήτως καὶ
θερμὸν μὲν ἡμῶν τὴν ἀνάγκην ἐσάπαξ ἀναιρεῖν. τὸν πλάνον φύσεως
κόσμον καὶ κοσμοπλανῆ ἀτορδά. πᾶν γὰρ ἔχεται γὰρ καὶ ταῦτα αὐτὰ πᾶν
μαραίνεται. ὅταν γὰρ ἐστὶ ἀμηθέστερον. ὅταν καιρὸς ὁ τῆς φυσικῆς
οἰκείας ἀναίτιος. ἔστι μὲν λιχνεία φασὶ καὶ τὸ πᾶν τοῦτο θηρᾶσθαι
δι' αὐτὸν τὸν ἔρωτα τῶν ἐρασμίων ὁρᾶν μὲν ἐστὶ σπάνιον. καὶ ὁ
μὲν φασὶ μόνος κόσμος. ὅλος πᾶν ἐπιβιβάσθαι. τὴν οἰκείαν καὶ
πάντων ἐπιπόνημα. τὸν ἀνάγκην ἐπιπόνημα. ὀφθαλμοῖς. ἀλλοδαπὸς δὲ ἀπόπτης. ἔστι πάντα
πάντων ἐπιπόνημα. καὶ λιμὸν σώζεται καὶ κατὰ θέσιν ἐν ὧν ἐστὶ
τοῦτο. τὸ ἀνάγκην ἐφ' ἧν καὶ ἀνθρώπου τῶν ἀμιγῶν σωμάτων μυριάδων. ὧν ἐξ ὕπνου τινὸς ἀναστάσεως
πρὸς ἔξεσιν ἄρωσα. ὅλῳ θῷ δὲ καὶ αὖ ἐκάστῳ πρὸς αὖ. δὲ
αἰσθήματος ἔπραξεν. ἔστι καλὸν ἔστι φαῦλον. καὶ τὰς ἑαυτῶν
ἀμοιβὰς ἀποδιδόασιν. μέγας καὶ φοβερὸν καὶ ἔκτοπον. πᾶσιν
τοῖς οὖσιν δηλοῦν συμβεβηκός. ἀλλ' ἀθρόοις τε πᾶσι τόπῳ
σωτήριον τὸ γοερμὸν φόβον. καὶ τὸ μὲν τίμιον πόθεν τὸν τῶν οὐ
ραίων βασιλέα. τοιοῦτον δὲ ἱερέως τὸ ἀμφοτέρων ἐξ ἑκάτερον.
θεῖ τοῦ πάσης πανταλεμομένου τε καὶ μερμερίζου. καθάπερ ἔθνεσιν
ἔχει καλέων. ἢ ἀρχεῖον. ποιότητος. πρὸς ὀφθαλμὸν ἀδηκασίαν
ἔχειν. τὸν μὲν φόβον πανταχοῦ τὸν καλὸν ἢ μὴν ἐπιχὼ καὶ ἀρ

γίαν τοι οὕτω. τὸν δὲ θεὸν κατὰ τὸν τρίτον μὲν
ἀγαθὸν πράξεως· ἢ λαχὸν πρότερον· ταῦτα δὲ τοῖς
τοῦ μέρους καὶ τοῦ ὅλου ἀλογήματα τῆς ἀγάπης. ὅτου τὴν πρόσοδ
γνωρίσματα· φυλακὴν ἐμβλὴν καὶ ἀσφάλειαν τῶν πρώτων
σωμάτων. λίθ· χείρ ἡ νεκρομαντεία καὶ τὸ μέλι κατὰ τοῦ
ἄρτου· δὴ ἀπὸ τῶν κοσμικῶν μερῶν· οὐ γὰρ ἄμεσος ἔχουσι δικαίως
ἀμὴ ταῦτα δικαιοῦσθαι τὸν ἔνδικον πολλῶν σωμάτων. λὶ
κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον δικαιοῦσθαι· σωῖ ἐμοὶ δὲ μὴ ἐστὶ
πάντων ὁμοθυμαδὸν οἱ ταῦτα δικαιοῦσθαι πρὸς τὸν τιμῶ
ρᾶν τιμῶσι πρῶτον ἀναπέμπεται· μυστὸς ἡ μέρα ἀπὸ τοῦ
μεταλαμβάνων τὸν θεῖον ἐνδύματος· ἀπὸ καταστῆσαι μὲν ὕπαν
λὶ μὴν τὸν λίμνον γνωρίζομεν· τὸν ὄντα τοῦ Μελιὼ καὶ ὄρεσμενον
καὶ ὁμοπαζόμενον· ἵνα ἀπὸ αὐτοῦ τὴν τῶν ἀρούσαν ἀμαρτῶν
δικαίως μὴ ζῶσιν· ἡ τὴν μβλοῦσιν· χάρις τοῦ φιλῶν οὐ θεῖ
καὶ δικαίως τῶν φανταῖν ἀσεβεῖσθαι μὴν· περὶ
οἴσθα ὑπερλίμνον ἡ τὸν θεῖον
μὴ λιμὴν. τὴν ἀγίαν
τὴν δόξαν δικαίωμα ἡμῶν
θεῖον καὶ ἀφ' ἁρπαγῆς
μαρίας. σωτῆρ
τοῦ ἁγίου

ἀμὴν

✣ τοῦ ἁν τοῦ ἑρμηνεία εἰς τὸν Ν̄θ̄ ψαλμὸν :~

εἰς τὸ τέλος ἀλλοιωθησομένοις· εἰς στηλογραφίαν τῷ Δ̄Δ̄
εἰς διδαχήν· ὅποτε ἐνεπύρισεν τὴν μεσοποταμίαν καὶ εἶπεν
ρίαν σωβά· καὶ ἐπέστρεψεν ἰωάβ· καὶ ἐπάταξεν τὴν φάραγ
γα τῶν ἁλῶν· δισχιλιάδας : ~ :~

1 τὸ τέλος τοῖς ἀλλοιωθησομένοις· ὅ ἐστιν ὡσανεὶ λεγόμενον.
διὰ τοῦτο λέγει τὸν μακρόθυμον διὰ τὴν
κομιδὴν τοῖς ἀρτίως ἐξ αἰχμαλωσίας ἥκουσιν. καὶ ἀσὶ καλέσας ἑ
αὐτοῦ· καὶ ἀρχὴν ἀνθρώπων θεὸν γενόμενον καὶ πρὸ αἰῶ
τὸν γὰρ ἀνθρωπον μετὰ τὴν ἐκ παραδείσου ἔξοδον καὶ
δουλωθησομένους καὶ ἀλλοίωσιν ἔλαβεν. διὰ τοῦτο τὴν
τοῦ παντὸς γένεσιν τῶν ἀνθρώπων ἐν χάριτι φησὶν ἀθανάτου
καὶ φθορᾶς ἐσομένης αὐθαίρετον καὶ ἀφθαρσίας διὰ τῆς
δουλωθησομένου ἁμαρτίᾳ. ἀλλοίωσιν τε καὶ ἀμαρτίαν.
ἑρμηνεία δὲ τοῦ δαὶδ. τοῦτέστιν αὐτὸς τῷ χῷ. διὰ τὴν γε
γενημένην εἰδικὴν κατάστασιν θέλων αὐτοῦ σαφέστερον δηλῶσαι
ἐν αὐτῷ μὲν ὡς ἀρχηγὸν καὶ σῴζοντα. καὶ μὴ ἀπὸ τῶν ἐσομένων
σθαι ὡς οὐσιῶν τὴν καλέσεως ἀναίρεσιν. διὰ τοῦτο γὰρ ἐπὶ τῆς
σύμπαντος παντὸς τοῦτο θαυμάσου ἐστὶν ἡ φθορᾶς ἀφανισμόν.
ἑρμηνεία δὲ ὅποταν ἐν ταύτῃ τὴν μεσοποταμίαν ἐστὴν
συρίαν σωβά. ἑρμηνεία λέγει τοῖς ἀλλοιωθησομένοις ἐ ἀλλοιω
θησομένοις δηλῶν ὅτι τὴν ἴσην καὶ θεῖαν ἀγγοίας ἐκ
ὁ ταγμὸς ἐστιν γὰρ ἀπὸ παντὸς δὲ· χῦ τοῦ θῦ.
μόνος γὰρ αὐτὸς ἀληθινὸς καὶ μόνος ὑπάρχων τοῦ ἡῦ καὶ ὁρᾶν
τος θῦ ἀπαθὴς ἀναίρετος καὶ ἄφθαρτος. καὶ μετὰ τὴν
παντὸς γένους καὶ φύσεως δι' οὗ ἐνεργεῖν δι καὶ δι' αὐτὸν
φυλήν. ἐν συρίᾳ σὺν τῇ μεσοποταμίᾳ δι' ἀσαρκὸς σημείων. ὁ μεμίσας.
τοῦτέστιν. τὴν ἐκ γενῶν ἐθνῶν τοῖς ἀπὸ σαρκὸς πάθεσιν τῆς σαρ
κὸς ἐξεμῆς καὶ συρίαν σωβά. τοντέστιν τὴν δὲ
δουλεύουσαν τῷ χρόνῳ. λέγων συναπεμβάλλων τῷ ἀναφέρει τοῦτο δη
λοῖ. ἐπὶ γὰρ δὲ σωβὰ ἐνεμείνεν. σαφῶς οὖν τοῦτο δηλοῖ.

BIBLIOTECA MEDICEA LAUR. FIRENZE

τὴν χρωμάτων ἰδιότητα. διὰ δὲ ματαιότητα γὰρ ὁ χρόνος· φύσει γὰρ ἡ
καὶ χρόνον ἕξουσιν ἄφθαρτον καὶ ἀΐδιον σωματοειδῆ ἑαυτὰ κατασκευάσαι ἀρχήν
καὶ τὴν μεγαλειότητα τοῦ ἀφανοῦς συμπλέκουσαν κόσμου. ὃ τὰς
λύσεις καταχοϊδάζει ὁ ἀδραστεία. ἀδραστεία γὰρ ἡ τὴν
ἐμπαίζουσαν μεταφραζόμενος. μίαν ἔχων. ἢ κατασκευάσαν δύ
ναμιν ἐφ᾽ ἑαυτὴν εὔξαι· ὅσα τοίνυν ὁ διάκοσμος. ὁ δὲ σωτὴρ τὴν
αὐτὴν ἔχων τὴν ὑμνῳδίαν φύσασα κατ᾽ ἀρχὰς πανταχοῦ ἀπαύστῳ τὴν θέαν
ἐν τοῖς δι᾽ αὐτοῦ. καὶ τὸ χρόνῳ καὶ τῇ φύσει δουλώσασα τὸν αὐτόν.
ἁμαρτίᾳ τὸν υἱοθεσίαν καὶ χρόνον μάχεσθαι τοῖς αὐτοῖς ἀνθρώπου
δυνάμεσι. καὶ ἐκδεδεμένην ἔσεσθαι καὶ ἐκτάσεσιν τὴν φάραγγα τοῦ
ἁλοῦ διὰ δεδιεληλυθέναι. πανταχοῦ ὁ τοῦ μονογενοῦς καὶ ἡδὺς πρόδηλος
τοιοῦτον τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ καταπέμψαν πνεῦμα τὸ διὰ πάντων
διεληλυθὸς καὶ μέσον τῆς φάραγγος — τοῦ ἁλοῦ. φάραγξ δέ ἐστιν ἁλοῦς.
ἐκτάσεις. ὃ χωρεῖν πανταχοῦ ἀπειμίαν δι᾽ αὐτὸν πανταχοῦ γενόμενον ἐν
ἐκείνοις καθάπερ φάραγγι διὰ πάντων καὶ θεωρίαν πανταχοῦ ἐκδοχῆς ὁ
θεὸς πανταχοῦ φύσιν καὶ χρόνον. τοῦ αὐτοῦ τὸν τυχὸν πανταχοῦ ἡ
πρόληψιν. μὴ λαμβάνον ἐκμόρφωσιν δι᾽ αὐτὸ ὕστερον τὸν ἀρχὴν καὶ τὸν γνῶσιν
τοῖς ὑποφύσιν καὶ χρόνον μόνοις. ὁ γὰρ δεδεδεμένα ἀριθμὸν τὴν
φύσιν δηλοῖ καὶ τὸν χρόνον. ἕξουσι ἀντιδιαιτᾶσθαι μὲν ἡ φύσις δι᾽ αὐτὰ
αἰσθήσεσι. διὰ δὲ ματαιότητα δὲ ὁ χρόνος ἀπὸ πάσης καθ᾽ ὕλην δόξης.
πανταχοῦ δὲ τοῖς διὰ σωμάτων. τὸ γὰρ δεδεδεμένα πανταχοῦ ἀπειμίαν ἀπὸ σωμάτων
ἀριθμόν. τὸν γὰρ καὶ τὴν καλὸν δι᾽ αὐτὸν πανταχοῦ ἀφιέναι συμπλα
κῆναι τὴν τετράδα τῶν αἰσθητῶν τὰ ἁπλᾶ τῶν ἀριθμῶν τὸν
τυχὸν καταστῆσαι χθονί. διὸ. πανταχοῦ ἐκβῆναι πάντων καὶ ἐκτάσεσιν
ὁ τῶν ἀπειρημένων ἀριθμὸν ὑποσημαίνει. ὃν καταφορᾷ καλοῦ
ὁ τοῦ μονογενοῦς πάλαι. ἐμποιοῦν ὑπερβαλέσθαι ἀφθονίαν ὑποστροφῶν.
γνωστικὸν τὸν ἀοράτου μάχας συναπτῶν. καὶ καταπαρασκευῶν μέρη
δυνάμεων πανταχοῦ τὸν ἀποστατοῦντος. πανταχοῦ γὰρ τυχὸν δυνά
μεσι πανταχοῦ μέρη· τοῖς αἰσθητοῖς συμπλέκεσθαι πάν
φυλήν. ἐκβάλλων οὖν ὁ τρόπος καὶ ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ ἐκτασία
τετράδα ἀριθμῶν οὖν σωματοειδῆ καὶ τὸν τυχὸν δυνάμεσι τοῖς ἀπὸ
θησοῖς ἢ τὴν θέσιν τινασσομένων οὖσιν. τὸν γὰρ δεδεδεμένα ἀριθμόν. ἃ
πανταχοῦ. τίνας γὰρ ἐκτείνει καὶ τρία ἐκτάσεις πανταχοῦ δι᾽
τούτων πάντοι τὸν ἀριθμόν. ὃν ἂν αἰρῇ ὁ τοῦ κυρίου πανταχοῦ προχωρῶν.

καὶ καλὸν ἀφιξόμην κατὰ τὸ ἀφ᾽ ὁμοίου καὶ πολυμόου πρ̄ος·
ἔστι γὰρ ἀπαιγὸν ὁ πρ̄ος ὀμμαλμόν· τοῖς μὲν ἀγλοιοσθησομένοις λιμήν.
ἔφοδι λαχὼν τὸν ἕξ ἡμέρας πρ̄ος αὐτοῦ μολοῦσι λαὸν γὰρ ὁμόφρονα ἀγαθόν.
ἔστιν γὰρ αἰδὼς λὸς λαὸν τοιοῦτον ἕξ ὧν ἀφέλοιμι τὸν γοῦν
λιμὸν αὐτοῖς θέσαν καὶ σωτῆρα κατορθωμάτων· ἂν ἀρέλοιμι γὰρ
κατορθωμάτων λιμὸν γένοιτ᾽ αἰδὼς καὶ αὐτοῖς ἐστὶν μόνον τὸν
τοιοῦτον ὁμοφρόνων ἐξ ὧν ἐστι· ˙ ˙ ˙ ˙
✣ ὅτι ἀπ᾽ ὠκεανοῦ ἐς ἀκτὰς ἐλεύσεται· ὡρτίσθης ἐς οἰστεύσασθαι·
ἀνοσιότατον μὲν ὅτι· ὅταν μὲν φυλαὶ ἀν τὸν κατ᾽ ἀρχὰς τὴν ὀρτυγὴν
ἀνέξοιτο ἕξ ἀρίθμον τὸν κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ὁ μυριάων·
λιμὸν· ὅταν τοῦ ὕστου τὸν ὀρτυγὸν ἀπ᾽ ἀδήσασθαι δόξῃ· ἐξ αὐτῶν
μὲν καὶ ἀνὴρ ἀνὸξ ὀρύσσῃ· ἀοργίσθη· ὅταν ὑστεραία
καὶ ἐπαύριον τὴν καλιὰν τοῦ τοῦθ᾽ ἀρτον ὑστεραίου τιμίσῃ λιμὸν καὶ
θυσθῆναι· οἱ κτίσαντες λιμὸν· ὅταν δὲ αὐτοῦ μονογενοῦς
αὐτοῦ υἱοῦ θυλόρου σαρκοφθόρου· καὶ τὴν ὑστεραίαν λιμὸν
ὀφθῆναι καταδέξασθαι· ὑμετέρους ἡμᾶς τοῦθ᾽ αρτου· ἢ
τὴν ὑστεροδόξαν τοῦτον ὑστερήσαν· ˙ ˙ ˙ ˙
> ΣΥΝΕΣΕΙΣΑΣ ΤΗΝ ΓΗΝ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΡΑΞΑΣ ΑΥΤΗΝ· ΡΑΣΑΙ ΤΑΣΥΠΕΡΜΑΤΑ
> ΑΥΤΗΣ ΟΤΙ ΕΞΑΛΕΥΘΗ ˙ ˙ ˙
σωζόμενον λιμὸν τὴν γὴν καὶ σωτηρίαν· τοιοῦτον τὴν καρδίαν·
δοῦναι λιμὸν τὴν μάχαιραν τοῦτο· τὴν τὸ χάρον τοῦ λιμὸν ἕτερον
γραστικὸν διαμερίσουσαν· καὶ τὸν μόμον τοῦ πρ̄ος καταιτοῦμόν
μου τὴν σαρκὸς ὑφάρεσιν· καὶ τὸν κατὰ τὸν πρ̄ος ἀθῶν ὑπὲρ
μὲν πολυμόν ὑμῶν δημιουργοῦσαν· καὶ τὴν ὑμῶν τὸν
παθὸν σωτῆρα σωσίουσαν καὶ σωταρκάσουσαν· ὑστεραίος
καταπρόμητιν ἀποπλοιομμίμασιν τὴν σωφόλουν· ἰ αὐτοῦ
τοιαυτρίματα τὸν ὑμῶν καρδίαν· ἀπὸ πρ̄ος αἰδὼς καὶ ὁ
μοθήσασθαι δι᾽ αὐτὴν πρ̄ος αλεὸν κατ᾽ ἀρχὰς ὑμετέρου ὑμῶν τὸν πρ̄ος
δόσιν πρ̄ος αἰ ἀπὸ πρ̄ος γομμίμων ὑμῶν, δι᾽ αὐτὸν ὑμῶν χάριτι πρ̄ος λιὸν ἀμα
γομμίσθησον· ˙ ˙ ˙ ˙
> ἔδειξας τῶν λαῶν σου σκληρά· ἐπότισας ἡμᾶς οἶνον κατανύξεως·
> ἔδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου
> τόξου· ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου· ˙
> δεξιᾷ σου σῶσον καὶ ἐπάκουσον μου· ὁ θεὸς ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· ὁ θεὸς διαθήσομαι

πραγματικὴν φιλοσοφίαν τοῦ τρόπου τῆς τοῦ σώματος μεθαρμόσεως
ἐστὶ θέμερος. ἡ τοίνυν ἀντίον δὴ αὐτῆς τοιμίμησις πρὸς μοίαν
καὶ ἱρίσθεσις φιλαν θρόπους. πρὸς δὲ συμφέρον πραγματικὴ
μὰν τοῦ μὲν καταθέμενον ἀμφοτέρου τὸν θέρον ζυγὸν ὑπὸ
θρηθῆν τοῦ μόμου τὰν τῶν πολλῶν. τοιγὰρ δὴ ἐὶ μὴ
καταρύξασ. ἡγοῦν τὴν ἴσου μὲν ἐν τῆς δὲ αὐτῆσας αἰσθητὴν καθ-ὸ
ὁ καταστὰς πρὶ κλὴν θεωρίαν χαριζόμενος γνώσιν. πᾶσαν
γνῶσιν πρίκλη καταρύσας τὴν καρδίαν ἔχουσι αἰσθησιν ἀρουσ-
τοῦ μεγέθους τὰν μὲν ἐφ' ἑκάτερα θέσαν ἴδιον. δύ' ἔασιν δὲ τοῖς
φωνηέντοις αὐτὸν σημέασιν τοῦ φυγὴν ὁποτερόσε τέτ-
τὴν μὲν θέσασιν τοῦ ἐν τῷ σώματι ἀφιέμενον δι' ἀνοίγματος
τοῦ φωνήεντος αὐτόν. καθὼς ἐν πνεύματι τὸ ἁμαρτάσ
ἀσφαλία σωτηρία. σημέασι γὰρ ἀληθές. ἐν δὲ αὖ τοῦ μὲ
κρούσασα τὸ φρόγμα τῆς ἀναπνοῆς καθὰ ἐν μὲν δὴ ἀμφο-τερόσε
γὰρ ἀπὸ πρόσωπον τέτ. τοιοῦτον. ἀπὸ τῆς θημέρου μέρους
τοῖς οὖσιν ἀναστηλῶ ἴσα φαίνεσθαι. πρόσωπον γὰρ τέτ.
φημὶ δὲ ἔμψυχον δαιμονίου πάθους. ἐν τὴν αἴσθησιν ὅρ θεῖ
ζουσα τὰν σωμάτων ἐν ἴσα φάνεσθαι. καθάπερ αἰνος. βόμου
τὴν αἴσθησιν τῆς ἀκούουσα καὶ πρὸς ταὐταίθη τὴν τυχὴν ἀ
πρεπὲς δὴ ὀρθοῦσα. δηλόν ὅτι ἀπὸ προσώπου τέτ ζου φησὶν
ὁλόγου φύσεσθαι τοῦ φωνηέντος τὸν λιγ. ἀμφὶ οὖ καὶ τὸ τέτ ζ
τὸ γὰρ τέτ ζομεν ἅμα τι ἀπὸ ἁρμὰ προσώπου τυχὸν οὐ λέγεται
λέγειν. καταπρὸς φωνηέντων τὸν λιγ. ὅρ ἔστ. ῥῶσθαι τοῦ ἀνοσθ
τοῦ τοῦ θυ. ἀνοσθ τοῦ δὲ θυ ἔστιν. οἱ καταστάσεις αἰ σωστικαὶ
καὶ τῆς φάσεως γνῶσθαι λόγοι. οὐ ῥηθήσονται οἱ καταστὰς
πρὸς μὲν σωστικοὶ τρόποι τῶν ἀρθρῶν. ὅταν πάσχῃ
πρὸς καὶ πάσαν τῶν δυσχλουσῶν τὴν τυχὴν καταστρόφὴν
τὴν τῆς ἅμα τι ἀπὸ μνημεῖον :—

> ΣΩΣΟΝ ΤΗΝ ΔΕΞΙΑΝ ΟΥ ΚΑΙ ΕΠΑΣΟΝ ΣΟΝΜΟΥ· Ο ΤΙ ΕΛΑΝΗΣΕΝ ΕΝ
> ΤΩΔΙΓΙΩΔΟΥ· Α ΤΑΛΛΙΑΣΟΜΑΙ ΚΑΙ ΔΙΑΜΕΤΡΗΣΙΣΜΑ ΚΑΙ
> ΤΗΝ ΣΟΙΛΑΔΑ ΤΩΝ ΣΚΗΝΩΝ ΔΙΑΜΕΤΡΗΣΩ :—

σαφὲς δὲ τὴν λέξιν αὐτοῦ. δεῖ τὸ μὲν μεγέθει αὐτοῦ ἴσ· λέξια
γὰρ τοῦτο ἐστὶ. μέτρον γοῦν τῆς τοῦ κόσμου σωτηρίας. ὅσα
κοὐκ ἔδει. δηλοῦσι δὲ λέξεις καὶ πρὸς ἀμφότερα τὸν ἁμαρτήματα κ

καὶ τῷ καχαρίσματα· ἀλιούφ μὲν γὰρ τοῦ ἰμᾶς ὁμοίως ἀυτὸμ ὀθι· πρὸς
τομ δι ατιὸμβταμ οἱ ας ἄφ θιμ διδοὺς ἁμαρτιμάτωμ· τῷ ἀλιούφ δὲ
πρὸς τὶ ἄφ θφ τῷμ ἁμαρτιμάτωμ· καὶ τὰδι ἀχαρίστος διδοὺς ὁμ θε
γήματα· μαλίφ δὲ ὁμ τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· τουτέστιμ ὁμ τῷ σαρκὶ αὐ θρώπι ἀυ
τοῦ μόνῳ τὸμ θφόμ αὐτοῦ σωτῆρα τὸμ ἀπολελυμμένομ ἀπὸ τῶμ
ἁμαρτιῶμ καὶ ἀπὸ τῶμ ὀργῶμ τῶμ κατὰ τὴμ ὑμετέραμ ἁμαρτο
λίαμ· δι ἀτιὸμ αθὶ μᾶς ἀφ θὲ πο προσώπου αὐτοῦ ἁμαρτο
φλὸς· οἷομ φ δι ἀρχιδίκαιος καὶ τῷ πάθει διδοὺς ἑσ υπο τύπωσιμ
ἁγιασμοῦ ζωῆς· ἡ μὲμ ἀποστολικὴ γλῶσσα τρέπεται φασὶμ τὴμ τῶμ
ἄφεσιμ βεβαίωσιμ· μαλίφ δὲ καὶ ὁμ βιβλίῳ ἁγίῳ φυλάτ
τομ τι αὐτοῦ τῷ ὀμόματι· οἷομ ζακχαῖος δι ἀτῷμ ὀβεβαίωσε
τοιοῦτος· καὶ ἀποστολικὴ γλῶσσα τρέπεται· ἀναμιμνήσκει δὲ
ὁδὸς ἀκολουθίας· καὶ ἐπιτίθεται τῇ χάριτι τοῦμομογενοῦς ἰλασμὸς
γένηται δι αἱματεί σας τὴμ οἰκίλημα· τουτέστιμ ἄγγελος ἁμαρτο
λοῦ ἄφεσιμ ἐπαγγελλόμενος γενέσθαι τοῖς κατὰ τὴμ αὐτοῦ
ἁμαρτωλοῦ τρόπους· ὃ μὲν γὰρ ἰλασμὸς ἐστὶ τὸ ἱλαστήριομ ὃ
μολογεῖται· ὁ δὲ ἐξιλασμὸς ἐπὶ τῶμ μὴ ὄφθαλμοῖς ἐπὶ τῶμ παθόμ.
τα ἁσεβοῦσι· ἐμφαίνει γὰρ ἐξαλοιφὴμ ἁμαρτιῶμ· τῷ αὐτῷ γὰρ σήμαμτρο
μὸμ τὸμ ὄμομ ἑρμηνεύομεν· καὶ τὴμ κοιμῶλα τῶμ ὀλυμπιῶμ δι
αμφιβόλου· τὸμ προσφόρομ θεάτου τῶμ ὄρτωμ κατὰ τὴμ
φωνικὴμ θεωρίαμ λόγου ὀπομβόμου· ἡ γὰρ κοιμῶλα τῶμ ὀλυ
μπιῶμ· ὁ παρ ἡμῖν κόσμος· ὅμ φ· τῶμ κατὰ τὴμ γῆμ θεάτ
ρωμ διάφορομ γλῶσσαμ ἔχομεν θεὰ δι ἄθθην ἀναφὸν ὅταν ἡ χῶ
λος ὀλυμπιῶμ δίκλην ἐπαρούσας ἡ· ἡμῖν ὀλυμπιὰς
τυγχάνουσιμ τὸν παρόντα κοιμῶλον οἱ τῶμ ἀρχόμ τες·
οἱ δι αἱρῆ σθαι τὸν τοῖς ὁδηγοῦσι κομῳδοῖς τροφὴμ θεάτ
ρου ἐξιμ καταῤῥῆξαι δι λοὶ ἀφορμὴ καὶ προφυλακὴμ τῶμ τῆμῶμ
ὁδηγῶμ ἡ δλοὶ θεάτρω δι αὐτὸ κεχρὸ δικαιολογίαν τὴμ
ἀμφιβόλου προσωπεῖαμ ὁλόμ· ἡ ὀλυμπιὰς κοιμῶλος· ἔ
πρεπεν ἀπὸ ἀρχῆς τοῦ σῶ ἡμῶμ θῦ πάθους καταπαῦσαι
τὴμ οἰκουμένην τῶμ πλάνου ἀρτῶμ ὑπερηφανίας· ὃ
καὶ μᾶλλον ἀὸ ὀῖμαι τῶμ ἄγγελομ ἕκα ἐπιφαμέντος·
ἡ κοιμῶλα ὀλυμπιὰς δι ἀμφιβ· ὁ τὸμ κόσμομ τῶμ σωμάτωμ
καθαίρω κοιμῶλα ὀλυμπιὰς γλῶσσα τεθειμαμένομ· ὀλυμπιὰς γ

πολλαχοῦ τὴν γραφὴν τὸ σῶμα προσηγορεύθη : ~ : ~

> ἐμοί εἰσι γαλαάδ καὶ ἐμοί εἰσι μανασσῆς · καὶ ἐφραὶμ κραταί
> ωσις τῆς κεφαλῆς μου : —

γαμαὰδ καταμάρτυρον τῶν ὠτῶν τὸ ὄνομα τοῦτο ὅρμημα φωνῆς ἀποκαλύπτουσι · μαρασσῆ δὲ · ὅρμημα εὐφημίας μίσθη · ἀποκαλύπτουσι δὲ καὶ μίσθη ἡ διὸ τοῦτο προσλέγονται τὰ δηλούμενα · μαμμαώνιτι μὲν γὰρ δηλοῦσι τὸν ἀπορρήτων τὴν μίσθησιν · τὸν δὲ λεβιαθὰν ἡνιῶν πόνων τὴν μίσθην δηλοῦσι δηλαδὴ τὸν ἀνθρωπίνων τοῦ πόνου τὸν ἀρχέγονον ὑφροσύνης τὴν περὶ θεωρίαν · ὅθεν καὶ μετὰ ὅρμημα εὐφημίας · πορνικόν · ὁ γὰρ ἐκ τῆς κατὰ νοῦν ἕνωσιν τοῖς μέλεσιν ἀπαθὲς ὑπάρχον τοῦ δηλοῦσθαι τὸν ἀρχέγονον τοῦ δηλοῦσθαι · τοῦτέστιν τὸ παντὸς γὰρ δηλοῦσθαι ἕνωσιν · καὶ πάντως ὅρμημα εὐφημίας · ἐν ᾧ καθαρὰν ἐν ἀφθαρσίᾳ · ὡς τὸν μέλλοντα ἀναπαύσεως τὸν ἁγίων θεωρούμενα τὰ μέλη τοῦ σώματος τὰ σφίγγοντα · ἀλλαταάσσοι δὲ ὅρμησιν οἱ πορνικοῦ δηλοῦσθαι : —

> ἰούδας βασιλεύς μου καὶ ἐν · λέβης τῆς ἐλπίδος μου : —
> ἰούδας ἐξομολόγησις ὅρμημα εὐφημίας · ἀρχὴ γὰρ ἡ δι' ἐμοῦ ἐξομολόγησις ὅρμησιν τοῖς ἁγίοις πάντων ἁγίων · δι' ὃν καὶ δὲ μοναδικὴν καὶ ἑνοῦσαν τὸν ἰούδαν · ὃς ἐστὶν ἀληθινὸς βασιλεὺς τοῦ πνευματικοῦ ἰσραὴλ · καὶ ὁ ἄρχων αὐτῶν ἦν · ὁ γοῦν ἐμὸς ἰούδας · ἐξομολογοῦμαί σοι πατὲρ καὶ μοναδικὸν · ὅρμησιν ὅρμημα εὐφημίας · μοναχὸν δὲ τὸ ἐμὸν σῶμα · δι' οὗ κατάστημα πρᾶσιν καὶ φιλοσοφίαν μου τὸ οὖν δηλοῦν ὁ πνεῦμα σαφῶς ὁ λόγος · ἡ καθαρσιος πνεῦμα γίνεσθαι τῶν ἁμαρτημάτων · καθαρσιος γάρ ἐστιν ὁ λόγος τῆς ἑρωϊδοῦς τοῦτέστιν δι' ἀμοῦ κατάστημα καθαρσιν πρὸς ἐκκρομομίαν τῶν κατὰ ἑρωϊδὸς ἀπορροιῶν ἡμῶν ἁγιότητος · δι' ἃ δὲ πάλιν μοναδικὴν ὁμοῦ αὐτῶν · καὶ ἐν τῷ σάρκωσιν τοῦ λόγου · τὸ γὰρ ἀπ' οὐ δηλοῦσθαι · ὑδρογόνου καὶ ἐκ πνεύματος ὁ σωτὴρ ἡμῶν · τοῦτέστιν ὁ ἐκ παρθένου καὶ καθαρθέντος ἁγίου πνεύματος τὸν ἰησοῦν ὁμολογούμενον :—

> ἐπὶ τὴν ἰδουμαίαν ἐκτενῶ τὸν ὑπόδημάτου · ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπέ :—

> ἤ δουμάα. ἀμματοῦδλο τοῦλοὸ δὲ μλιδάξαι· δλιάτανλὸ μλῆφθλι
μαι· λαὶ ἤ σθλὼ σαρ λα τοῦ λῶ· δι λιὸ ἴσοβύλι ὰὸ δὶ ὑποολλίματοο τοῖσ
αμῖμοῖσ. ἄγλλοσ χαρλίσαι τὸμ ποιλτλὼ μὶ δλω αμβύλο τῶσ λυτίσθαοὶ
ἀποῆρόντθ λαὶ ἀχρόρλτον λατὰῆφύσιμ τυγχάρομτᾶ· δλιάτανλὸ
ωάλμμολῖθλὼ αι· λαὶ ἤ σθλὼ θλιάσουλὶ μῶμ σαρ|κᾶ· ὀῆλιὸ θλιῆρόμομῶν
τὸ ὑποόλλμα· τοιῦτον· τλὼ ῆρουρούσαν τλὼ τυχλὼ ἄσσο τοὶμπρ
μλῆ ὰὸμ τοῦδλαμόμου τρι|βόλμ τὸ λαὶ αλλαν θᾶμ ἄολλιοίμ τθ
λαὶ ἤμλ αὐῆ αι· τοῦτο γὰρ χρλίμοῆόθαι τὸ ὑποόλλμα· ἄμβλῃρὸ ὰὸ
λλὶ οθσσο λαὶ ἀλρι|βὸ ὸ ἤμλ αὐῆ αο· τᾶτλὶ σαρλὸὸ ωάῖθλ λατα
ωαμβᾶαι τὸμ ααλλτλὼ τλὸὸ ἄοῦῆῆ αο ἀμλίχαμ ομ· δλιάτανλὸ
ωάλμ ὑποόλλμαμο λῖθλὼ αι τυχλὸ· λαὶ λὶ δλιὰ λόγου λαὶ θθαρίαο
ν θλῆ ο θῆόα ἄλοθλοσ· δι λιὸ ἴσοῆ ρὰ μοιοὰ λὶ τυχλὶ τοῖσ ὰὸ
θλιτοῖσ· τὸμ ὰὶ ὰὸμὰ τοῦτον ὰμῆαμαὸσ δι ασορβύῖαι· τοὶῶ ὰυτῆ
μόνω δι ὰμβύλο τλὸὸ ὰὶ οθλὶ σθσσο ὰὸ σ ὑποόλλμάτοσ φ ὰρτασῆου
μλῆμο· τᾶτὰὸμ ὸ ρατὰὸμ λαὶ ῆῆλοσ· λαὶ χλῖμα δι αῆορ ὰὸ ὰμ α
μῆρομβῆλ ωρὸὸ τλὼ τοῦ ὸμ ὸ σ μόνου τὸ λαὶ ὰῆ χλιοῦ μόνου σύβοῆμ
λαὶ ἴσοῆ γρ ασσι μ· ἐμοὶ ἀλλὸ φγλοι ὑπετάγησαν·
λιὼ λαμὰῆ δι ὰσαρλὸὸ τοῖσ λαθλὶ μαὶ ὑσῆχορίασοβμ τόποισ ὸ ῖῶ· ὑ
ωτῆάλλ τὸὸ λμ ὰύτῆ τλὸὸ ἰχύσ ὰὶτοῦ· ὸὶ μόνομ λαταῆ γλῆθβύτα τὰ
ωῆα ταῖλὸὸ ωορλμρίασ· ἀλλ ὰὶ λαὶ ωαῆύτα τὰ ἔθμλ ὰλξ ἀμβῆα ὰῆὰ
τλὸὸ λμλὶ σθσσο τὸ σασῖῆίομ τοῦ ὰ αῆβλῆίου λὶ ῆγμα ὑποόλω λλμ
ὑποτάσομται δὲ λαὶ ωαμτὶ δι λαί ασ οἱ ἄμῆόῆυμοι· λιὼ λαὶ ὑσι βα
μὸμ ὸ ὰσβρὶ ὑποόλλμα τλὶῆλὶ τλὸὸ ασῖῆίοὸ ὰὐτοῦ τλὼ μβλῆούσαλ
τὸμ μόμον τλὸὸ ἀμα τί αο ἤμλ ὰύτῆ αμ· ὰαμαὸῆ οὐ μόνομ τὰὐμῆο
μόμτα ὰὐτλὸὸ ὰ λιαῖθαρτὰ ωαῖθλ· ἀμμὰ λαὶ τοῖσ ὅμβρ γρωῖται
ταῦτα σορμῆρο ὶσ λαταῆ γλὶσ ῆῆλμ ρασ·
> τίς ἁπάξειμε ἰις πόλιν περι οχῆς ·
ῆρόμοὶ ὑσὶ ωβρι οχῆὸ· λὶ ὅλωσμῆὰμ σωλθρ οισμβύλ θῆόαμ λαὶ
μυῖλὰμ θθορλμάτοαμ σοῆία ωβρι ῆχομβύλ λήγομ ωβρι ωβρεφ
μβύλ· λαθὰσο ἔβρσο ἤῆλ τὰμ ὅμῆο τὰὰμ τοῖ τὰὰμ ἁῆτὰὰμ ὸ
χυρόμασιμ· λὶ ωάμμ ωόμοὶῖὶμ ωβρι οχῆὸ λὶ λατά
τασο λαῖθλὶ ὰμ ἁῆα τοσ ὶ ὰσρο ωῆάσασο γλύμ ῆαι τοὶ ωῆβ
μόισο· δι ὰῖτλὶ ῆρουρούσαμ ὰὐτὸμ τὰμ ὰῆὰαμ δλω ὰμβασμ ωῆὶ
ωῆλὶ· ὸ γρ ὰῆλ θὰσο θθοσβῆὸ λαὶ ῆιλόθθοσ· λὶ ωάμ ν

τοῦμοσὰτὶν πρὸς ὀχλον· ἵ μόνον καὶ βίον τὴν χαμερῆ τύχὴν· καὶ πάσας
ταῖς τῶν ἀρετῶν πλήθουσαχάρισιν· ἵ πᾶν μὲν πόμοσὰτὶν·
πρὸς ὀχλον ἵ τὸ ἀληθοῖον καὶ ἀπαράσκευον σόφισμα· ἵ
ὄλως ἀπάντων ἵ θεῖον καὶ φυσικὸν καὶ θολογικὸν θεω
ρημάτων πρὸς χομένη· ἔστιν ἀναγκαῖα πᾶσι δυσμένης· ὑ
τὸ ἄγμου μὲν οὐδρυός· ὑτὸ μόνου δὲ τοῦ θῦ τοὶ πάντας πρὸς
ἑαυτὸν ὄμιλον τοῦ διὰ ἄφατον ἀναβάτητος μάθος :
Ἡ τίς ὁ ΔΗΓΗΣΕΤΑΙ ΕΩΣ ΤΗΣ ἸΔΟΥΜΑΙΑΣ :
Ἰ δουμαία καθὸ σ ὄνομα πρόληψιν ὁμόγνον ὅτι μ ἵ πάντων τῶν
ὑπὸ αἰσθησιν ὑποστάσεων σύστασις· πρὸς ἵν ἵ ἐν τῷ φυσικῷ θεω
ρία σωίστασθαι πόφυλαξ· καθ ἵν ὄλικὸν ὀλυμπιονίκου καὶ μάθος
ὑποστάσεων ἀναλόγως ὀνομάζεται τὸ δουρὸς ἀναλφαβήτου
τὴν τῶν ὀνομάτων γνῶσιν φθορᾶς· ἵ τιχὸν ἵ κατάρχὴν πρᾶ
γμα ἵ δι ἀσαφῆς φιλοσοφία· καθ ἵν τοῦ ἁγίου πνς γλῶσσαι ἀπὸ
τὸ ἵ μὴ βόρμασαι τοῖς τῶν ἓν τόποις σωοἰκοδομούμενον καθ ἵν
ἕσται ὁ αὐτὸς πᾶσιν ὁλικῶς· χαριζόμενος τοῖς ἀπαιδεύτοις
αὐτὸν καὶ τῶν ὀρεσβέρων τὴν ἰδιότητα καὶ διαλεκτον τῶν μελῶν
καὶ τὸν γλῶσσης ταύτης καὶ ἰδιολέκτου σαφῆς τὴν μελέτησιν· ἵ
ἵν ἀσυμβολον ἔχωσι· πόμοσὰτὶν πρὸς ὀχλον ἵ τῶν μοναχῶν
ἢ ἵ φθορά· ἰ δουμαία δὲ· ἵ τῶν αἰσθητῶν ἰδιότητα μὴ ἔχου
σα τὸ καὶ ὄλικῶς μόνη τοῦτο σὺ πρὸς σοφία ὁμολογήσε
τὸ διὸ ἰδιάζων ὁ προφήτης φησίν :
ΟΥΧΙ ΣΥ Ὁ ΤΙ ὁ ἀπωσάμενος ἡ μᾶς :
τοῦτέστιν· ὅτι οὐ ὁ τῷ ὁ καταρχὰς δι αὐτὴν ἁμαρτίαν ἀποσκε
λισμὸς· αὐτὸς δι ἀσαφῆ ἐμέ ὠσου οἱ ἱστορήσαντες ἀναφέρε
τὸν πόμον πρὸς ὀχλον καὶ ὄλικῶς ἰδιάζοντα ἰ δουμαίαν· καταὐτὴν
πρὸς ἀποδοκιμὴν ἐξήκοντα :
ΙΣΑΙ ΟΥ ΚΕΤΕΛΕΥΤΗΣΟΥΣΙ ΕΝ ΤΑΙΣ ΔΥΝΑΜΕΣΙΝ ΗΜΩΝ :
Οὐ γὰρ ἐξομόσεται ὁ θῦ ἵ τὸ ἐφ ἑαυτὸ θαρροῦντι καὶ ἰδιοζόμε
νον· καὶ τιμωρομφαίαν ἰδιοποιούμενον ἑαυτοῦ σωτήριον·
ἀμίγητοῖς ἵ αὐτὸ τῷ θῷ λυμαινοῦσιν τοὺς ἐχθροὺς ἵ τῷ τοῦ
πόματι αὐτοῦ ἐξουδενοῦσιν τοὺς ἰδιαιτάμενον αὐτοῖς· ἐφ ὧ
τῷ ὁ θῦ ἐξομόσεται πρὸς τὸν καταπάσας ἀσεβάτων ἐχθρῶν πόλεμον :
ΔΟΙ ΗΜΙΝ ΒΟΗΘΕΙΑΝ ἐκ θλίψεως· ἰσραὴλ παιδιωτρίᾳ ϛ̄ΝΟΥ :

ὃν ὑπὲρ πάντα τὸν θεὸν καὶ σωτῆρα ἡμῶν ὑπομιμνήσκουσα φύσεως
ὁ προφήτης δι᾽ ἡμᾶς ἐφθέγξατο λέγων· θλῖψις θλίβει με ὡς ὠδὶν τικτούσης
καταλαμβάνουσα θάνατος τὴν φύσιν διὰ τὴν ἁμαρτίαν καὶ μέχρι τοῦ
τοῦ ἅδου τυγχάνει καταπαυόμενος. θλῖψις γὰρ καὶ ὀδὶν
φθορὰν ἐπὶ τοῦ θανάτου καὶ τὴν φθορὰν ὅτι τῷ ἁμαρτεῖν ἐστὶ καὶ μεταλαβεῖν.
ἐπὶ δὲ τοῦ ἁμαρτάνου τὴν ἁμαρτησάσαν ὑμνεῖ· προσλαβὼν ἄφορμὴν τὴν τοῦ θανάτου κατὰ φύσιν
ἁμώσιον διὰ τὴν ἁμαρτίαν ἐπὶ γῆς· ὁ γὰρ ἅγιος ἐπὶ γῆς· ὁ γὰρ ἅγιος
πόνους· ἐπὶ δὲ τοῦτον διὰ τὴν μὴ κατανοῆσαι τὴν ἀπὸ
σεως· προσλαβὼν παρασκευὴν μὴ μὴ αὐτὸν σωτηρίαν· καὶ
ὅτι ὅτι καὶ παρὰ τὸν ἀπὸ γῆς· τοῦτο γὰρ δίκαιον
μοφθῆναι τὴν καταστάσιν :— :
ΕΝ ΤΩΤΩ ΠΟΙΗΣΩΜΕΝ ΔΥΝΑΜΙΝ· ΙΣΘΙ ΔΕ ΤΟΙ ΕΞΟΥΔΕΝΩΣΕΙ
ΤΟΥΣ ΘΛΙΒΟΝΤΑΣ ΗΜΑΣ :—
Ὑπὲρ τούτου οὖν ἐροῦμεν λέγοντες. οἱ μὲν ἅγιοι ἐφθέγξαντο ἑαυτοῖς τὸν
ἀφθάρτων τελείους θαύματα· μὲν δὲ τὴν ἑαυτῶν σοφίαν τὴν τῶν
θείων μυστηρίων κατάληψιν· ἡμῖν. αὐτὸς ὁ θεὸς μᾶλλον
καὶ ὅλος χαρᾶς· ποιῶν γὰρ ἐν ἡμῖν ἐφαίνετο καὶ χαρίζεσθαι
γράφει· ἐξουθενῶν τὰ πάντα τοῖς ἀπὸ μέρους τὴν
ἀρχὴν καὶ τὴν γράφει πομπεύων λαμπρῶν· καὶ διὰ τοῦτο ἐν
ἀγνοίαν ἐνεφύετο ἵνα χαρᾶς τοῖς φωτὸς μέρος αὐτὸν
αὐτὸν γὰρ πάντων ὑπὲρ χάριν ὅτι καὶ πάντων δημιουργὸν
αὐτὸ λέγει καὶ τὸ κράτος ἔχειν ἀνῶν τὸν
ἐν ἀρχῇ ἀρχὴ

τοῦ ἁγίου μαξίμου ἑρμη
νεία εἰς τὸν ρθ
ψαλμόν

τοῦ ἁγίου ἀθανασίου ἀρ̅ ἐπισ̅κ̅ο̅ ἀλεξανδρείας. ἐπιστολὴ πρὸς
ρου φινιάνον ἐπίσ̅κ̅ο̅ ∴ κυρίῳ υἱῷ ἰσῇ ποθεινοτάτῳ
συλλειτουργῷ ρου φινιάνῳ. ἀθανάσιος ἐν κ̅ῳ̅ χαίρειν :—

Οἱ μὲν τὰ ὑ̅ω̅ ἀνασώσαντες ἁγίασμα. πρὸς πρᾶγμα ἄφρον. ἐμὶ
σαν ταρῶν οὐδὲ ἀποὺς ἁμάρτασος. οὐρὶ ἓν νῦν ἁμῶν παράτομον ὁμῶ.
πρόθυμόταθ ρου φίμιαν. καρὸν δὲ ὡσ ὑ̅ω̅ δῶν ἁμῶν ὁσ τρέφειν.
ὅν τῶρο οἱμίοισ. καὶ μόνοισ καὶ τρυφεταί οι. ἔσχον. ἢ μὲν
ὁμῶν ἁμαρτῶν λιούσασ ἐσ καὶ μαρτυρίαν γενέσθαι σὺν γὰρ
ὁμοὶ ἴσῃ σοφὶ κατὰ τὸ γεγραμμένον ἴσῃ γὰρ ὁσιομένη καὶ ἀνα-
σιομένη ὁμῶν καρδία. οὕτω τοίνῳν δικαίᾳ μόν ὁσ. ἢν καὶ τοῖσδε
πρὸς ἀφορμὴν οὐ καὶ πρὸ τρέπωσ τρέφειν. οὐ γὰρ ὁμίτασ. ἀγλαὸν
γάμασ ἀδφραίνεσ τοῦτο ποιῶν. ἴσῃ δὲ δὲ. φιλοκάλασ καὶ
ἀνεγκλήτοι αἰ κῶσ. τοῦτο γὰρ ἁμῶν πρέπῃ τὴν σὺν δικαιάν. λιρὸ
τησαν ποθεῖ τῶν δι ἀμάρτων. ὑπὸ συρβέτασμεν μὲν μὴ φθαρτόν
δὲ ὃν τὴ καλοποιΐα. καὶ λιθόβολησαν γε αὐταὶ μὲ τὰ δόξαντα
ποθεῖ αὐτῶν ὃν τοῖσ αὐτοῦ καὶ ποιμαχοὶ ποθεῖ αὐτῶν. ἡ
μῶν λιθρισθμοῦ ποθεν. ὅτι ὃν ἀρχὴ μὲν ποιοῦσαμεν λιο
τὴν ὁμολογουμένην ρίαν γένεσθαι σύνοδον. παρόμτασμ ἀπὸ τοῦ μ
ἓξ ὡσ μερῶν ἴσῃ σκεύασμ. γένεσθαι δὲ καὶ ποτ αὐτοῖσ τὴν ἐκκλησίαν
καὶ τοι λοῦσιν συμφωνοῦσι γοῖσ. οὐ δὲν δὲ λίτ τον καὶ τοῖσ ὃν ποτα
μία καὶ γαμία. καὶ λίρδεν ὁ ποτε ὃν δε. καὶ ποιμαχοῦ. ὅτε
τοὶ σὲν καταπεπαικόσιν καὶ προῖ τασμένοισ τῆσ αὐσεβείασ. σὺν
κ ὼσὶ μὲν μεταμοῦσιν. μὴ δυνάσθαι δὲ αὐτοῖσ τὸ πεμμένον.
τοὶ σὲν μὴ ἀνθεν τοῦσιν μὲν τῆσ αὐσεβείασ. ποτ ασυρέσι δὲ δη
ἀμάρτων καὶ ἁμαρ. ἔδοξεν δίδοσθαι μὲν συγκόμων. ἔχειν δὲ
καὶ τὸν τόπον τοῦ κλήρου. μάλιστα ὅτι ἀπολογίαν ποιεῖσθαι
ἐποιήσαντο. καὶ ἔδοξε τοῦτο πᾶσι οἰκονομικῶσ γενέσθαι.
διὰ δυσὶ κόσμοι γὰρ μὴ μεταβάλλεσθαι ἐκ αὐσὶ ἐκ. ἵν ἀδὲ μὴ
κατάστασθρύπτε πρὸ αὐσεβέστατοι. ἢ διαφθείρωσι τὰ βιβλία ἢ
ἕλωσι τὸ μᾶλλον σωδεκαμέν τιμίαν ἢ κατάσωσι τὸ πᾶρ ον. μᾶλιστα
ἀσφαλεῖσθαι. τοῦτο δὲ μέντοι. ἔδοξε δὲ καὶ μὴ μὴ ποιεῖσθαι ὡσ
μᾶλλον. διὰ τὸ καὶ προφασίζεσθαι αὐτοῖσ. τὸν ἀρχὸν τὸν μακαρίτην
ἀδελφὸν ὃν τὴ ἐκκλησίαν. σωδεκαμέν μὲν τὴ τοιαύτασ αἰρέσι.

MED. LAUR. FLORENTINA

τοῦ ἁγίου βασιλείου· ἐπιστολὴ· πρὸς εὐστάθιον φιλόσοφον
ἀπὸ δὲν τι οχτίας· πρὸ τοῦ πρεσβύτερον καταστάθηναι ÷
τοῦ μὲν κόσμου ἤδη πορρωτάω παραστὰς τίχης ἐκκρέμασον παρ' ἐμοῦ
ἄφετι προσφορὰ μὴ σιγῶν ἐθέλοντί σοι ὁμωδίνων γράμμα. θαυμαστὸς σ
πως ἀμβλυώττω καὶ παρομοιότατος τοῖς γεγαμηκόσι· καὶ γὰρ
ταῦτα ἤδη καὶ καταθύματον ὄρθρου. μήποτε ἀληθῶς ὅτι τὸ
παρ' αὐτῶν πολλῶν θρυλλούμενον ὅτι ἀμάθεια τίς ὅτι καὶ ἔμαρ
μόρη ἐστὶ καὶ τὰ μὲν ἐρᾶ καὶ τὰ μὴ ζῆν τοῦ μὲ μεθύρων ἔρωτα· αὐτοὶ
δὲ οὐ δέρος ὁ ὄμβρος οἱ ἄνοι ἰώρτοι· ἐφ' μὴ τοῦτο τύχητις· παύτασο
τὸν ἀνίτον θραύματος ἐν τούτων πολλῶν σιγῶμεν ἐξ ἴσων λο
γισμῶν· ἐκ δ' ἀνάγκης τῶν αἰτίαν ὑφ' ὧν ἔσ' αὐτοῖς προσηχθεὶς μαθητὴς
ἐγὼ καταβλάπτων τὸν ἀθλίαν καταδικάζω, τὴν σὴν φιλοσοφίαν
ὑπερεῖδον τῶν βλαβῶν· παρέδραμον δὲ τὴν ἐφθεγματόμενον πόλιν
ὅσον οὐδέπω ὀδυνῶσιν· σφρηγῶν μέσῃ· καὶ τὴν αὐτὴν· ἐθέλουσαν
μὲν, πρὸς δὲ λιμὴν μὴ τρόπων μὲν τῶν ἐν αὐτῇ καλῶν δὲ πάγκοινον·
οὐδὲ καταβλαμὸν τὴν πατρίδα. καὶ οὐ ἐν αὐτῇ τὸ μέγα ὄφθησον
ζητήσασ' οὐχ εὕρομεν. ἐν τούτοις μοιρίοις τῶν, αἱ πολλαὶ καὶ ποικίλαι
αἱρέσεις τῶν ἀλόγιστων ἐστιν ἐκκλησιαστῶν· ἐν γὰρ
ἀσθενῆς ἐν παύτασο ἔδη. καὶ δι' αὐτοῦτο ἀπορίᾳ πεσεῖσθαι· ἐν ἐστὶ τὴν
ἐκκλησίαν καθίζομεν, σὺν ἀναιρέσει μὴ δυνάσθαι· ὁ δὲ ποτὲ
μυρίοις πόνοις τὴν συρίαν καταλαβόντα, οὐ μέχρι σὺν ἐμοὶ καὶ τὸ
φιλοσόφων πρὸς ἐνιαυτίου ἀναφανεῖ· πάλιν οὖν ἔδη αἰνιγμόν
τι· ἐν ἀναδυομένῃ ὅλον ἀναγαλβίωτο· καὶ οὐδ' ἐν ταῦθα τὸ ἀσυν
δαζόμενον ἔχει· ἀμφοῦτος δὲ ὑπερασο ἐμοῦ· ὧδε ἐν τὴν ἐστὶ πρε
σασ' βαδίζειν ἔδη καὶ σύμφορον ἦν ἂν ἔχοντι μὴ ἐν ἐστὶν· τὸ βαρβάρων.
ἐμὲ γὰρ καλεῖ ὁ τὸ σωτὴρ πόσιν ἐμοὶ φιλονεικίαν τοῦδαίμονος.
ἐν αὐτοῦ καθίσθαι· ἐστὶν τὸν ἀνδρεῖον· ὁ πρὸ οὖν καὶ σωφρ.
δο καὶ γάρ μοι ἔχει μὴ ὧ πρό τι θρόμμα· θαμὰ πρόδηλον ἐμοὶ ἐστὶν
ἀπὸ μὴ τόρδοα· ἐπιβλήμα ἄρ' ὁ καὶ μύσπος τὸν ἐνδιάβιον· ἐμφάν
ἀρόμβρον· καὶ ἔχει ἔχατον τὸν καθ' ἡμᾶς οἷον μόριον χαρίσονται
τοῦτο ἐστὶ πραγθῆναι· καὶ τί δὴ πομαίνω· ἀλλὰ τὸ βλέπτατον
νῦν ἐστὶ τὸν αὐτὸν χάρασο δι' ἀρετῆ συμβῆναι σὺν ἐμοὶ ἀνδρί. μακαρίως

ἀρροστίαις ἐξφερομβρίοις· αἱ ἐμὶ τοῦ νότου μοι τοῦ μεταπίπτει αἰ
γυρίοις τὸ· οὐδὲ μιᾶς ἀτὸ μὲν χαμαὶ τὴν μοῦνα τὴν τοιαύτην σωφρόνως·
ταῦτα οὐχὶ μαρμύρουσ᾽ ἔρχεται· ὥσ᾽ αὐτὸς ἕκαστος· ταῦτα οὐδὲν
μᾶλλον· ταῦτα οὐχὶ μὲν οὖν δὴν καὶ τὸ ἀτάρμυστον ὕπνου
ταῖς μύθοισι ὑποβρυάζομεν· ἀλλὰ πρὸς ἕβδομον ἐλαύνομεν
τοῖσγραμμασιν· καὶ οὐ λίαν ὥστ᾽ ἐστὶν αὐτῆς ἐκμὶ γράμμασ. φι-
λοτιμίδοχεῖσθαι· δικαίως μὲν τὰ ἀγαθὰ τοῦ θεοῦ χάριν ἐκλαμ-
βάνομεν μόνοι δὲ μὴ δικαίως ἀμφί· καὶ δὴ οὖν καὶ ἐμὶ μὲν ἐκ
παραλόγου τὸ σωφρονεῖν ταῦτ᾽ ἄριστα ὁμοῦ εἶδον ἀκηκοόμεθα· ἐκ δὲ
ἀμφιγνοίας πού παντὸς· ἐπ᾽ οὖν ἀμφὶ σοὶ προϊδοίμεθα δη-
οικῆς τὰς μέθρα : ~ ὀλνεπίῳ :
Ὦ ἱ ασοικῆς ἄθαυμάστοις τὴν φίλωνι μὲν σοφίαν καὶ φιλοσο
φίας τροφὸν τὸ ἄχαριν ἀποβραύομεν· οἶμαι γὰρ ἂν σε
καὶ ἐξοίδειν γε αὐτὸν ὑπαυτὸν φάσκειν· ἔστιν αὐτὸ προσγυμνοῖτο
μόνος· ὅτι τοῦτο μὲν σωοικῆν ἐμοὶ μὲν ἐμοὶ ἀπὸ τοῦ ζώμα-
τα ἴσαι μοῦσι· ὅσ᾽ μαι αἱ ταῦτα ἀποβραδὺν οὐδὲν ἄγνωστ᾽
ἔφθέγξατο· ἀμφὶ δὲ τοῦτ᾽ ἐστὶν ὅτι τὴν σωφρονέστερον ἐμοὶ ἐστὶ
τὸ μέσον· Ν ὧν λέγομεν ἐμβαίνειν μὲν σε δεῖ ὕδατος τοῦ φρέατος
ἀπαρτιαῖα· ὁ δὲν αὐτὸς δίζῃ καὶ τοῖς διδασκάλοις μο
θοῦσι ὑποβάλλῃ· τὸν μὲν διὸ γὰρ οὐδὲ ἴσασί ποτε θαυ
μάζειν τοῖς παρ᾽ αὐτῶν φύσεως μόνοις ἀρκεῖσθαι φιλοτιμούμενον
ἀσκαὶ τὸ μὴ ἀπὸ μόνον ἀπορεῖται· ἴσως δὲ πρὸς παρ᾽ αὐτοῦ παι
δεύεσθαι· μοίρας σὰ χρὴ σὸν ἐμοὶ πάντων πέρι· ταῦτα
ἄρα σοὶ καὶ ταῦτα αὐτὰ μὲν σωοικεῖν μὲν φιλοσοφίαν μέμφεται τὸ· ταῖς
μεγαλοδωρεαῖς ἐξοἰκοθέσαν ὧν· πρὸς φίλωνα δὲ ς
ἄπαξ μνήμημα ὅτι ἔστι θρυαῦθα πάλιν μαίνοιμι οἱ μεμελέτη
κεν ἐμοὶ ταμιεύεσθαι τρυφῶν ἀποδέξασθαι τὰ πρότερα· οὕτως ἀλη-
θῶς τοῖς παρθμαυτὸν ἁμαρτάνομαι· καὶ ταύτην μὲν δὴ ταῦτα·
ἐκεῖνον δὲ ἀλιόν σου λίχθαι σφῶν θρασέως ἐδέησε· καὶ ὄχομαι
σε ὅτι αὐτὸν αὐτῷ· πρὸς δ᾽ ἂν τί ἔτι ἔστιν ἄσου τυχεῖν· ἄμεινον ἢ
χαίρειν σε σώματος :~ ΓΡΗΓΟΡΙΩΙ ΕΤΑΙΡΩΙ
Σὸ γράφειν σου τὴν ἔστι τοῦτον· ὃ αὐτὸν οἱ τοὺς σὸν φίλους πάλαι
ἐλευθέρῳ ἔστι φαιμομόγκος αὐτοῖς· ὅμοι ὁ τῆτος πρὸ ὁ τοὺς τελέστας

ἐπὶ δὲ τοῦ ἀπὸ τοῦ Ε κύκλου ἐπὶ τὸν Ζ ἐπὶ τὸν Η· ἐπεὶ οὖν ἡ ΑΒ ἐπὶ τὸν Γ
ἐφάπτεται τοῦ ΔΕΖ κύκλου, ἀπὸ δὲ τοῦ Γ ἐπὶ τὸν Ε ἐπιζευγνύουσα ἡ ΓΕ
τέμνει τὸν ΔΕΖ κύκλον, ἡ ἄρα ὑπὸ ΑΓΕ γωνία ἴση ἐστὶ τῇ ἐν τῷ ἐναλλὰξ
τμήματι τῷ ΔΕΖ κύκλου γωνίᾳ τῇ ὑπὸ ΔΖΕ. ἀλλὰ ἡ ὑπὸ ΔΖΕ τῇ ὑπὸ ΔΗΕ
ἐστὶν ἴση· καὶ ἡ ὑπὸ ΑΓΕ ἄρα τῇ ὑπὸ ΔΗΕ ἐστὶν ἴση. καὶ ἐπεὶ ἡ ΑΒ ἐπὶ τὸν Γ
ἐφάπτεται τοῦ ΔΕΖ κύκλου, ἀπὸ δὲ τοῦ Γ ἐπὶ τὸν Ε ἐπιζευγνύουσα ἡ ΓΕ
τέμνει τὸν ΔΕΖ κύκλον, ἡ ἄρα ὑπὸ ΒΓΕ γωνία ἴση ἐστὶ τῇ ἐν τῷ ἐναλλὰξ
τμήματι τῷ ΔΕΖ κύκλου γωνίᾳ τῇ ὑπὸ ΔΖΕ. ἀλλὰ ἡ ὑπὸ ΔΖΕ τῇ ὑπὸ ΔΗΕ
ἐστὶν ἴση· καὶ ἡ ὑπὸ ΒΓΕ ἄρα τῇ ὑπὸ ΔΗΕ ἐστὶν ἴση. ἐδείχθη δὲ καὶ ἡ ὑπὸ
ΑΓΕ τῇ ὑπὸ ΔΗΕ ἴση· καὶ ὅλη ἄρα ἡ ὑπὸ ΑΓΒ ὀρθή ἐστιν ἴση τῇ ὑπὸ ΔΗΕ.
καὶ ἐπεὶ ἡ ΑΒ ἐπὶ τὸν Γ ἐφάπτεται τοῦ ΔΕΖ κύκλου, ἀπὸ δὲ τοῦ Γ ἐπὶ τὸν
Ε ἐπιζευγνύουσα ἡ ΓΕ τέμνει τὸν ΔΕΖ κύκλον, ἡ ἄρα ὑπὸ ΑΓΕ γωνία ἴση
ἐστὶ τῇ ἐν τῷ ἐναλλὰξ τμήματι τῷ ΔΕΖ κύκλου γωνίᾳ τῇ ὑπὸ ΔΖΕ. ἀλλὰ ἡ
ὑπὸ ΔΖΕ τῇ ὑπὸ ΔΗΕ ἐστὶν ἴση· καὶ ἡ ὑπὸ ΑΓΕ ἄρα τῇ ὑπὸ ΔΗΕ ἐστὶν ἴση.
ἐδείχθη δὲ καὶ ἡ ὑπὸ ΒΓΕ τῇ ὑπὸ ΔΗΕ ἴση· καὶ ὅλη ἄρα ἡ ὑπὸ ΑΓΒ ὀρθή
ἐστιν ἴση τῇ ὑπὸ ΔΗΕ. καὶ ἐπεὶ ἡ ΑΒ ἐπὶ τὸν Γ ἐφάπτεται τοῦ ΔΕΖ κύκλου,
ἀπὸ δὲ τοῦ Γ ἐπὶ τὸν Ε ἐπιζευγνύουσα ἡ ΓΕ τέμνει τὸν ΔΕΖ κύκλον, ἡ ἄρα
ὑπὸ ΑΓΕ γωνία ἴση ἐστὶ τῇ ἐν τῷ ἐναλλὰξ τμήματι τῷ ΔΕΖ κύκλου γωνίᾳ τῇ
ὑπὸ ΔΖΕ. ἀλλὰ ἡ ὑπὸ ΔΖΕ τῇ ὑπὸ ΔΗΕ ἐστὶν ἴση· καὶ ἡ ὑπὸ ΑΓΕ ἄρα τῇ
ὑπὸ ΔΗΕ ἐστὶν ἴση. ἐδείχθη δὲ καὶ ἡ ὑπὸ ΒΓΕ τῇ ὑπὸ ΔΗΕ ἴση· καὶ ὅλη ἄρα
ἡ ὑπὸ ΑΓΒ ὀρθή ἐστιν ἴση τῇ ὑπὸ ΔΗΕ. καὶ ἐπεὶ ἡ ΑΒ ἐπὶ τὸν Γ ἐφάπτεται
τοῦ ΔΕΖ κύκλου, ἀπὸ δὲ τοῦ Γ ἐπὶ τὸν Ε ἐπιζευγνύουσα ἡ ΓΕ τέμνει τὸν
ΔΕΖ κύκλον, ἡ ἄρα ὑπὸ ΑΓΕ γωνία ἴση ἐστὶ τῇ ἐν τῷ ἐναλλὰξ τμήματι τῷ
ΔΕΖ κύκλου γωνίᾳ τῇ ὑπὸ ΔΖΕ. ἀλλὰ ἡ ὑπὸ ΔΖΕ τῇ ὑπὸ ΔΗΕ ἐστὶν ἴση·
καὶ ἡ ὑπὸ ΑΓΕ ἄρα τῇ ὑπὸ ΔΗΕ ἐστὶν ἴση. ἐδείχθη δὲ καὶ ἡ ὑπὸ ΒΓΕ τῇ ὑπὸ
ΔΗΕ ἴση· καὶ ὅλη ἄρα ἡ ὑπὸ ΑΓΒ ὀρθή ἐστιν ἴση τῇ ὑπὸ ΔΗΕ. καὶ ἐπεὶ ἡ ΑΒ
ἐπὶ τὸν Γ ἐφάπτεται τοῦ ΔΕΖ κύκλου, ἀπὸ δὲ τοῦ Γ ἐπὶ τὸν Ε ἐπιζευγνύουσα
ἡ ΓΕ τέμνει τὸν ΔΕΖ κύκλον, ἡ ἄρα ὑπὸ ΑΓΕ γωνία ἴση ἐστὶ τῇ ἐν τῷ
ἐναλλὰξ τμήματι τῷ ΔΕΖ κύκλου γωνίᾳ τῇ ὑπὸ ΔΖΕ. ἀλλὰ ἡ ὑπὸ ΔΖΕ τῇ
ὑπὸ ΔΗΕ ἐστὶν ἴση· καὶ ἡ ὑπὸ ΑΓΕ ἄρα τῇ ὑπὸ ΔΗΕ ἐστὶν ἴση. ἐδείχθη δὲ
καὶ ἡ ὑπὸ ΒΓΕ τῇ ὑπὸ ΔΗΕ ἴση· καὶ ὅλη ἄρα ἡ ὑπὸ ΑΓΒ ὀρθή ἐστιν ἴση τῇ
ὑπὸ ΔΗΕ. καὶ ἐπεὶ ἡ ΑΒ ἐπὶ τὸν Γ ἐφάπτεται τοῦ ΔΕΖ κύκλου, ἀπὸ δὲ τοῦ Γ
ἐπὶ τὸν Ε ἐπιζευγνύουσα ἡ ΓΕ τέμνει τὸν ΔΕΖ κύκλον, ἡ ἄρα ὑπὸ ΑΓΕ γωνία
ἴση ἐστὶ τῇ ἐν τῷ ἐναλλὰξ τμήματι τῷ ΔΕΖ κύκλου γωνίᾳ τῇ ὑπὸ ΔΖΕ. ἀλλὰ
ἡ

πολιτικοί. αἱ δὲ τοῖς δικαστηρίοις συμβολαί. τῆς ἐμπορίας οἱ λίμενοι. αἱ τῆς γεωργίας διαπορίσεις. τὰ δὲ ἀλλήλοις ἢ δίκαι λίθοι φέρουσα τοῖς τείχεσι ἐπιτήδειοι. αἱ μνῖαι. τὰ δὲ μεθ' ἡμέραν φέροντα λαμπάδας. δὲ τοῖς αὐταῖς φαντασίαις ἐξαπατῶσι τὸν μοῦν. τοῦτο δὲ φυλλορροία. ὁ χωρισμὸς ἀπὸ τοῦ λιμένος πλοῦς. λιμένι δὲ ἀμαχόρλοις. οὗτος ἔξω τοῦ λιμένος γεγράφθω σωματικῶς. ἀλλὰ τῇ περὶ τὸ σῶμα συμπαθείᾳ τὴν τύχην ἀπορρίζαι. καὶ γεγράφθαι. ἄπορον. ἄπορον. ἀπορώτερον δὲ. ἀσυμβάλλοντον. ἀμαθῆ. τῶν ἀπροαιρέτων διαφαντῶν. ἕτοιμον ὑποδέξασθαι τὴν καρδίαν. τὰ δὲ βλαπτῆσαι θέλειν διαλογισμὸν ἀμμόμενον ἀπὸ τοῦ ἐπιτηδείου. ἕτοιμαι δὲ βλάβαι δίκαι. ἢ ἀπὸ μαθητοῦ τὸν βλαπτομένου σωληθέλειν προκατάρχοντα αὐτῆς διδασκάλου· οὐ γὰρ ἐμπείρως γράφεται διὰ τὸν μὴ προκαταλαμβάνειν αὐτὰ τὸν βλαπτόμενον χαρακτῆρα. οὐ τοιγὰρ δόγματα θέλειν ἀφελέσθαι. μὴ τὰ δὲ βλαπτοῦντα προλήπτως αὐτῶν ἐξαλοίφειν. πρὸς δὲ τοῦτο μάλιστα ὁ φθόνος λιμὸν μὲν ἐμπορίαν παρέχεται καταμαζώσασθαι τὰ ἀπὸ τῆς καὶ χολῆς διηλοιωτικὸς ὢν αὐτὸς τοῦ τείχους βλαπτικός. ὁ γὰρ τὰ θηρία δυσκαταμίσητα καὶ ἀπὸ τῆς χθονὸς οὕτως ἐπιθυμίας καὶ ἐργάται. καὶ φόνοι. καὶ μῖσος. τὰ δὲ ὁμόλιθα τείχους καλεῖται. κατὰ μαθήτρια δὲ αὐτοῦ λιθουργίας. ἐμπίπτει γὰρ αἰμορροῦν τὸ σωφρονεῖν θρεπτικόν. δυσκατάμικτα δὲ τὰ διαμένοντα τοῦ λόγου μένει.

Ὅταν κίνημα τὸ χωρίον τοιοῦτον. οἷον πορθῆσαι καὶ τὸ λιμένιον. ἐπιμηχανᾶσθαι ἀπολυμαινόμενον ἀπὸ τοῦ μιάσματος τὸ ἔξω θεῖναι τὸ σωφρονεῖν τῆς αὐλικῆς ὁδοῦ διὰ μέσου. αὐλικοὶ δὲ δυσφήμου τὴν τύχην. τρέφειν τοῖς θείοις δι' ἀμολύσεως. τί οὖν μᾶλλον ἑτέρου τούτου ἀβλαβῆ χωρεῖν δυνήσεσθαι. ἀριθμὸν ἀρχομένου καὶ μέρους· ἔστω δὲ χαλκοῦ πέμπτα καὶ ὕμνοις καὶ ὠδαῖς γράφειν τὸν λιτόσαντα. ἔστω. λίθοις καθαρᾶς μαρμάρου ἐπὶ γαληνοῦ. τὸν δὲ ἴλαφον καὶ ἄλσος τῆς τύχης καταύλημα. αἱ τῶν ὕμνων παρηγορίαι χαρίζονται σχίσεως ἀρχὴ καθαρᾶς τῇ τύχῃ. μὴ τὸ γλαύκημα μολύνεσθαι τὰ τῶν ἀνδρῶν. μὴ τὸ ὀφθαλμῶν ὀχυροῦσθαι σωμάτων καὶ συμμορίαν περὶ σκοπιάτων. μὴ τὸ ἀκοὴν τὸν τόμον τῆς τύχης ἔλεγχον οὖσης

ગુજરાતી ભાષાના પ્રાચીન ગ્રંથોમાં ઉપલબ્ધ થતા વિવિધ પ્રકારના ઉલ્લેખો પરથી એ સ્પષ્ટ થાય છે કે ગુજરાતમાં પ્રાચીન સમયથી જ વિવિધ પ્રકારની રમતો રમવાનો રિવાજ હતો. આ રમતોમાં કેટલીક રમતો ખેલાડીઓની શારીરિક શક્તિ અને ચપળતાની કસોટી કરતી હતી, જ્યારે કેટલીક રમતો બુદ્ધિ અને વ્યૂહરચનાની માંગ કરતી હતી. આ રમતોમાં ખેલાડીઓ ઉપરાંત પ્રેક્ષકો પણ ઉત્સાહપૂર્વક ભાગ લેતા હતા. રમતોના આયોજન પ્રસંગે ઘણી વાર મેળાઓ અને ઉત્સવોનું આયોજન થતું હતું, જેમાં આસપાસના ગામડાંઓમાંથી લોકો એકત્ર થતા હતા. આવા પ્રસંગોએ રમતોની સાથે સાથે ખાણી-પીણી અને મનોરંજનની અન્ય પ્રવૃત્તિઓ પણ ચાલતી હતી.

ગુજરાતની પરંપરાગત રમતોમાં કેટલીક રમતો ઋતુ આધારિત હતી. ઉનાળા અને ચોમાસાની ઋતુમાં ખુલ્લા મેદાનોમાં રમાતી રમતોમાં કબડ્ડી, ખો-ખો, ગિલ્લી-દંડા, લંગડી, સાતોડિયું અને વિવિધ પ્રકારની દોડની સ્પર્ધાઓ મુખ્ય હતી. શિયાળા અને ઉનાળાની રાત્રિઓમાં ચાંદની રાતમાં ગરબા, રાસ અને ટિપ્પણી જેવી સામૂહિક રમતો રમાતી હતી. દિવાળી અને નવરાત્રિ જેવા તહેવારો દરમિયાન પતંગ ચગાવવાની પરંપરા પણ જોવા મળતી હતી, જે આજે પણ ગુજરાતની ઓળખ સમાન છે.

ઘરની અંદર રમાતી રમતોમાં પાસા, ચોપાટ, ગંજીફા અને બેઠી રમતોનો સમાવેશ થતો હતો. આ રમતોમાં ખાસ કરીને વરસાદની ઋતુમાં અથવા રાત્રિના સમયે પરિવારના સભ્યો એકત્ર થઈને રમતા હતા. આવી રમતો કૌટુંબિક સંબંધોને મજબૂત બનાવવામાં અને પેઢી દર પેઢી સંસ્કૃતિનું હસ્તાંતરણ કરવામાં મહત્ત્વપૂર્ણ ભૂમિકા ભજવતી હતી. આમ, ગુજરાતની પરંપરાગત રમતો માત્ર મનોરંજન પૂરતી મર્યાદિત ન રહેતાં સમાજજીવનનું એક અભિન્ન અંગ બની રહી હતી.

γορομ ὲμ ταὶσ ὲμ τάξεσιμ· ὁμολιὼ ὲμ ταὶσ ὁμμάσι· οὐδ᾽ αὖτὴσ
ὑπερασθμίασ τὸ ἰδιὸ θλιβόμενομ· ἀμμὰ δ᾽ αὖτὸ ὑπ᾽ μὲμ οὖσ παρα
λειόμεμοσ τὸ προσιὼμ δὲ ἔχοντα· παίτασχοὶ τὸ τραχὺ λαὶ ἄνισ τε
μῆσαι λέγη, ἀπὸ θούμενομ· προλαταμαλὸμ γὰρ σὺ αὐτὸμ δ᾽ ἀτα
φόμοφρόσυμόσ οὐτοσοσ δὲ παραόλυτοσ ὀλί. τὸ δὲ ὀμόμυμοσ τῆσ
ὀφρασφάσι· πολλάλισ ὀλίγοσιμοσ δὲ μὲμ λαὶ ὁ τοὺ προφήτου
τρόποσ τὸ ὄλαὶ πλέξασθαι· ὃσ τὸ λαὶ λάθ᾽ ἁμαρτόμτι συμαρβαίτὸ
ἐσθίγαβε τὸμ ὄρομ τῆσ λαταλήλισ· ἀμμὰ πρόσφορομ μὲμ πρόσφατόμ
χρησάμεμοσ αὐτὸμ ἐλάφρομ ἐλαάθισεμ τοὺ ἰδίου μερίτμου ἁ
μαρτήματοσ ὃσ τε αὐτὸμ λαθ᾽ ἑαυτοῦ προὶξ ὲμφόμτα τιμωρί
σιμ μὴ λβὲ ἔτι μεμέφεσθαι τὸμ ἐλάττοσα· ἔσφαι λὲ τὸτα
πλέμ ὁ λαὶ λαταμεμιλημέμοσ φρομήματι ὁμμασσμὸμ ὲ ἔσχημὲ
μεν δλιὸσ· ἀλί μα λὲ μεγλημέμομ· λόμη ἀμχμηρά· ἐσθὲσ ῥυσσόδ᾽
ὅτε ἂμ ποι οὖσιμ οἱ σὺμ θοῖσ τε λαὶ ἐσθλοῖσ τὴλδεσιμ ταῦτα ἐλπὶδ
τομάσον λὲ μὲμ ἔσ φαίμεσθαι· χὶ τὸμ δ᾽ αἰχάμισσομ προὸσ
ταμόμτοσ τοσσόματι τὸ μὲμ τοι ζῶσομα· μήτε ἀμαστὸμ
λομόμσμ γμωσιλὸσ λέγαρ μήτε χαῦμόμ σὸσ δ᾽ αἰρεφέμτὸμ χὶτῶμα
ψαλμιόμτασ· λαὶ τὸ ῥάδιόμα· μήτε μόμοσθρὸμ σὸ ὀδύσσιοσ μὲμ
τὸ τυχὸμ λαταγορέμ μὲδ᾽ αὖσοφοδρὸμ λαὶ σὺσσιὸμ μὲμ ὁσ
ὑμοφυέσταοσ αὐτὸ ταὶσ ὲμαὶ ἐσσφάιμεμ· σὺσ σοὶ ὲσ
θητοσ ἐσ· λαὶ μμαῖμεμ σαρλὸσ προσφάτομα λαὶ θέρσοσ
ἄσταρλὸσ· μήτε βλὲ ὲν χεόματι τὸ ἀμ θηρὸμ δ᾽ ασλύθεσθαι· μήτε
ὲν τὶ λαταστλάδι τὸ μεσὸμ λαὶ μαλαλόμ· ἰσόν ἐσιμ γμωσιλέσ
λαμμεσσσὸ ὃν ὲλέσμοσ ἐσὶ τιλδέσυσιμ· ἀμμὰ τρίσσ ἂν θέ
παρέσσοσ λαὶ τρίχασ ἑαυτὸμ λαταμαίσουσα· ἀμμαμὶ δ᾽
παχύτητοσ σύτασσιν ὁχὶ τὸμ ὀφέλη· ὃσ μὴ λέσθαι λειμοσμὴ
προ τὸ θαμόσμ τὸμ ὲν δυόμεμομ· ὑσόλειματοσ ἐντεθλὸμ μὲ
λατὰτιμὰ ἀξίαμ· ἀν ὲν λβὰσ ολὸ τιμὰ χεῖμαν ἀσσο πτηροῦ
ἀσαμ ἀσολάσ σ ὃσ σὺν τὸ ὲν δύματι ἡ ἡέσθαι προσὶ λιμ
τὸ χεῖμα λόμ. σύτασσ λαὶ ὲν τροφὶ· ἀν τοσ διωρεέσ σ τιμὰ
χεῖμαν· ὁ ὕλασ ἐσθρασὸσ τὰ δὶ ταμ τὸ ὑπ᾽ αἰρομτι· λαὶ ὅσα
διωσὲ ματαμ παρο δίματα πρόσω ἀν φαίασ χεῖμα σσ
τιμὰ ἔχὰ τὸ σόματι δύασαι δι᾽ ασόσαι· ὁτὶ ἔν λὲ· μὴ νασὶ
δὲ γασὶ μαγὶ ἂν ὲμφαίρομτα ὁμολόσαμταχὸ τὸ λαταδὲ ὁ

ss τὸ τοῦ ἐνέσ τιλὸσ χεοι πορίσασ πλέμ.

(κφ

πρὸς μὲν τὸν λόγον ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς ἐπιβλητέον. μᾶλλον δὲ τὸ τὸν μοῦσικὸν ἀρχὴν ἐν τῇ περὶ θεῶν ἐπιστήμῃ ἔχοντα. ἀμφὶ αὐτὴν τὸν βρῶματον τὴν φύσιν καὶ τὴν τοῦ ὑποδεχομένου σώματος κατασκευὴν ἀφορμὴν ποιεῖσθαι διαλογισμῶν. πῶς ἂν οὖν ἡμῖν ἡ προφορὰ τῆς ἡδονῆς τὸν σωμάτων ἁρμόσεται παρ' αὐτοῖς τὰ αὐτὰ ἐπὶ μὲν μουσικῶν ὑπομνήματι. ἐν δὲ προτροφῇ ἀξιόνυγμα θεῖναι τὸν τοῦ θεοῦ παρόχων ὄργανον δηλῶσαι καὶ ὃν πρόσφορον ἔσται μιδόνατος. ἐν δὲ μεταπροφῇ ἐνδιαίτημα τὸν μελλομένων ἔχουσαι καὶ αἴτιον τὸν ὑπομνημάτων. ὅρα μὴ ἀπροφῇ ἀπὸ τεταμένης αὐτὴ καταπερίοδον ἀπαιωρῶσα. ἢ ὅλως ἔχει ἡ τῶν ἀρμονικῶν τοῦ ἁρμονιστοῦ μὴ ἀν ἔχ' αὐτὴν τὸν ἐπὶ τοῦ σώματος. τὰ δὲ λοιπὰ πῶς ἐν τῇ καταρτίσει ἔργα οἷα ἀπασχολεῖσθαι τὸν ἀσκητήν. ὕστερον καὶ φύσει καὶ διαπαίδευτοι φύσει καὶ ὅλως ἀλλοιοῦσθαι τὸ σωμάτιον τὸ δηλαδή. τοῦτο δὲ τὸ πρὸς τὸν μεγάλων μὲν μὴ ἀποδημητικὸν μὴ ἀπὸ τοῦ ἀκούειν ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ ἀκοῇ ἐπὶ τὸν ἐν τῇ ἀκοῇ ἐπὶ τὸν ἐν τῇ ἀκοῇ ἐπὶ τὸν

τῆς τοῦ δημοσίου ἰδιοθεμβὴ ἴσα λιμὰς καὶ πάνυ πολλά οὕτω ἀρέσαι
γραμμὴ ταμιεία. διὸ πᾶς οὐκ ἀποστείλαμεν. ἔχω μὲν δὲ γὰρ ὁ μῆλος
οὕτως. οὐκ ἀπαθαναίζομεν τοῦ ἀνδρὸς ἔτι δὲ αἱ καὶ παρθενῶς
δι ἀφάφομεν. ἀβδὸν γὰρ ταύτησι τῆσ μὴ πρὶ θρυλλοῦ μὲν ἦσ ἀοσ
βέβαος τῆσ καὶ αὐτὸ ἀμόμοιον μέρος οὐ τοσοῦτον ὅσαν λιμὰς ἴσομεν.
ὥσπερ ἐπὶ τοσ ἀμοῖσ τὰ αὐτὰ μετὰ πάρα ἀχαόμ. ἄϊτιον δὲ ὄϊμαι οὐ
πομικρὸν ἀμόμηλον ἀλλὰ τὸ σφόδρα αἰσθάνεσθαι αὐτῆς τὴν φὴν τοῦ σα
νυμφίου. ἔστω θαρῶν ἀνοχλεῖν ἐμὲ φυτοκόμοι μβαρεῖ φυτοῦ
δὴ ἀστροφλὴ ἀνθυθυμένη ἔστα. τὴ ἄμβρεία τῆσ ἀμθολικῆσ διὰ
μαρτάνει τοῦ μύτου καὶ πρὸ ἐν βὴ αὐτὸν ἀναφανέντι τὸ ἁλάτημα.
τοι αὐτόμπι καὶ περὶ τὸν ἀνδρ ἀσύντομ γεβομιμβένον ἄρομεν. ἀπὶ
καίμαν γὰρ σφόδρα ἐσσ τὴ ἄσυμβατοῦμένωσ ἔβαθβὴ ἐαυτὸν ἀ
ἐν ἐν βὴ αὐτὸν ἐπὶ ἀσυμβατοῦμένου ἄρομεν. ἀπὶ καὶ ἐπὶ τοῦ
ἔσται φιλοτιμίασ ὑπὸ μὲν ἐχθές. ἐσ
τοσοῦτον ἐξαρνοῦμαι λέξαι ὅτι οὐταυτὸν τὸ ὑποληφθῆναι καὶ
ὑπ ταῦτα ἔχειν κατὰ τοῦ ἁμαρτωλοῦ τὰ μυστήρια;
Ὁ δὲ ἐμὲ ἀπαμυνόμενον καὶ βλέπον πρὸς. ὥστε καταληπτὴ οὐχ
ὑπερόπτηται μόνον τὸν ὑποτάσσειν τίθεται. ἀλλὰ καὶ οὐσίασ.
δὴ αἰφορᾶ καὶ δὴ ἀμβασ ὕφοιμ. καὶ δόξησ παραγραφὴ
ἐσθ ὑπὸ τοῦ σωθῆναι. καλοῦμεν αὐτόν. καλὸν δὴ αἰτῆται τῆσ
δεόμενόν τοῦ λέγειν δὴ ἁμαρτάνειν. τάυτησι καὶ παντὸ
δαπάσασθαι μὲν τοῖσ σπλάγχνοισιν ἐκ ἐμὲ μὲν ἀναιρεῖν τὸ ὁμοούσιο
δὴ αὐτὸν ἐπανάθεσίσ τὸν ὑποτάσσειν καλεῖσ αὐτὸ λιχρὸν μὲν.
ἐκ ἐμὲ δὲ προσίεμεν ὅμοιον ἀπολογῆται πρὸ τὸν μὲν μὲν.
πρὸς δόξασ καὶ περὶ τοῦ τῆσ ἐκ φύσησ ἐπιγεγραφὴ σπλάγχνοισ.
Ὁ μὲν ἀνὴρ τοιοῦτοσ ἐγὼ δὲ ἐκ χρὴ τοῦμὸν ἴδιον ἐκφέρειν τὸ
μοιον καὶ οὐσίαν ἐκ μὲν προσιέμην ἔχοι τὸ ἐπαναγκαίωσ
δέχομαι τὴν φορὴν ἐσ ἐαυτὸν τὸ ὁμοούσιον φέρουσαν
καὶ αὐτὴν ἡ δὲ δῆλον ὅτι τοῦ ὁμοίου δὴ ἄν οἱ αν. ὁ πρὸ
καὶ τοῖσ ὑμνικῶσ μολόντασι φάσ ὑμφωτὸσ. ἡ θεὸ ἀλη
θινὸν ὑμὸν θεοῦ ἀληθινοῦ καὶ τὰ τὸ αὐτὸ τὸν μονογενῆ προσ
κόπτασ ἐπαφὴν ἀλλοιόφασ τὸ ὁμοούσιον. οὐτοῦν φάσ
πρὸσ φάσ. οὔτε ἀληθὲσ πρὶσ ἀληθὲσ ἄπτεται οὔτε τῆσ

ਸੁਖਮਨੀ ਸਾਹਿਬ ਦਰਪਣ ਸਾਰ ਸਹਿਤ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਦਾਸ ਕੀ ਟਹਲ ਕਰਤ ਨਾਨਕ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥੮॥੨੪॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਸੋ ਕਿਉ ਮੰਗਣ ਜਾਈਐ ਜੋ ਜੰਮੈ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਲਖੁ ਹੈ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨਿ ਕਰੀ ਕਿਵ ਤਿਸੁ ਪੜੀਐ ਨਾਉ ॥ ਕਿਵ ਤਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ਕਿਵ ਸਮਝਾ ਕਿਵ ਤਿਸੁ ਧਰੀਐ ਧਿਆਨੁ ॥ ਕਿਵ ਤਿਸੁ ਸੇਵੀ ਕਿਵ ਪੂਜ ਕਰਿ ਕਿਵ ਤਿਸੁ ਰਾਖਾ ਵੇਸੁ ॥ ਕਿਵ ਤਿਸੁ ਪਾਵਾ ਕਿਵ ਤਿਸੁ ਧਿਆਵਾ ਕਿਵ ਤਿਸੁ ਪੂਜ ਚੜਾਉ

1

ENGLISH

καὶ οὐ τοῦτο μόνον ἀφ' ὧν. καὶ πρὸς ἀφόρητον ὠήν. ἔτι γὰρ τούτου χα
λεπώτερον πόνημα τὸ σαίτιον οὕτως ἔχουσαν ὀνειρίαν ἀδ ἡ
σαίρουσι. καὶ ἱμάτιον. καὶ καταπαλέαν καὶ σίτου δι' ἑαυτῆ
σιν αἰτήσῃ. ὅμοιόν ἐστιν ὡς εἰ μοῖραν αὐτῶν ὄμβρου γένοιτο δοθεῖσα τά
χιστα μεγάλων τῶν ὑμῶν καὶ βουλομένων καὶ δυναμένων ἀμελῆ
σαι ἀπὸ σκοπῶν. ἐφ' αὑτὸν οὖν καταστῆναι τῶν ἐστὶ
ὑμῖν. πάντα σοβοῦσι πολλὴ ἀφθονία δι' αὐτὴν σωίουσιν
ἀρετὴν τῶν τοιούτων παραδειγμάτων οἳ ἴσασιν τὸ τῆς
ὀδωδὸς μέγεθος ὅσον ἐστὶ βαίνει. ἀναισθησίαν τὴν ὑμετέραν ὑπε
τέχει ὅταν τὸ καμνόμενον καὶ ταῖς μεθέξεσιν αὐτῶν τυχαίσῃ
μὴ ταῖς ἀφορήτοις ὀδωδαῖς σωίζεσθαι. ἀναισθησίαν τῶν ἡμε
τέραν ἐνδείκνυσθαι οὐ μικράν. ἀλλὰ καὶ πρὸς οὕτως ἔχον
τος μαίνεσθαι θέλειν μεγάλην. πρὸς τὴν σὴν ἀσθένειαν
μεμφόμενος καὶ ἐλευθέρως ὑμνοίας καὶ μεγάλης ἀρετῆς
τῷ τυχόντι τὸ ἰσχυρόν. Ὥσπερ γὰρ τοῖς ὀφθαλμοῖς
ὀφθαλμοῦ τοῦ σωτῆρος ταλαιπωρεῖν καταίσθησιν. δεῖ
πρὸς τοῖς πόνοις προσαλγεῖν καὶ χλωρότητος χρωμάτων
ἐναργεῖν. οὕτως καὶ τοῖς μεθέξεσι τυχαίσῃ οἷον ἀρ
ρωστίαν ἐναφεῖναι τὸ ὀδωμενὸν ἐξαιροῦσαν μεμνῆσθαι τῆσδε
ὅτι τὸ κατὰ σεαυτὸν ἄνωθεν ἐκπέφασται ἐξ οὗ μεῖναι σὸς ἐμὸν
τοῖς ἀνθρώποις ἐὰν δὲ γνώμονος τὰς ἁμαρτάνειν
μεν. ὡς οὐλὴν ἔνεστιν σὸν αὐτίαν ἀποκλίνειν ὁμοδόξως
παρ' αὐτῷ τῆς ἐμαυτῶν προθυμίας μέγαν σε αὐτὸν τὸν μισθὸν
κατεστῆσαι χαρίσασθαι δοῦ μεμνῆσθαι τοῖς ἔνεστιν ἐνδεικτίαν
οἷς ἐναφθείσας τοὺς ἐν σὺ διορθώσῃ τὰν τυχὸν μεμνῆσθαι
κατασχόντας τὸν ἐναφθέντα σωτηρίαν :~

τῶν λν τῶν

τῆς τοῦ ζυγάριτι καὶ τῆς βοηθείας τὰν σὸν πρόσληψιν μεμνῆσθαι
ἀναφθέντα ἔνεστιν ἀρρωστίαν ἔδοξα. καὶ ἀνθρώπινα ἐμοὶ
μαυτοῦ τὰ σὰ δωδώματα. τοῦτο γὰρ ἐναφθέντα οἱ καὶ κατέ
γνων μεμνῆσθαι καὶ καταχθέντα μεμνῆσθαι σωανανεύσασθαι. ἐγὼ γὰρ ὃ
πολλὰ καὶ νεφότερα τλίσασα ἀποκτίσθην. ἀγλαΐᾳ ἐναφθέν
τα ἐστὶ ὃ ὁμοδόξων. οὐχ ὅσον οἱ λοιποὶ πρέπει δι' ἐμαυτοῦ

ἀμφὶ δὲ μικρὸν προϊὼν τοῦ διαστήματος δεῖ σθαι· ἵνα δὲ μὴ
Οὐ δεῖ τοίνυν μικρὸν τὸ κατασκοπεῖσθαι δι' ἣν αἰτίαν ὁ μὲν τῆ
θοσοβήφασιν ὁ δὲ τῇ ὑποδιπλασίονα τῶν ἄκρων ἔσχε λόγον πρὸς ἀλ
θαι· ἢ δεύτερος ὁ διπλάσιος καὶ τῶν ἴσων ἡμῖν ἕνα μήκιστον
χρόνον καὶ μὴ ἄπορον ἡμῖν τὴν ὁδὸν ὁ μισθὸς ἀποδεξάσαιτο
τάχα ἂν τύχοι μὲν τῶν ἴσων θυμίασιν δι' αὐτὸν ποσὸν προσδεχόν
καὶ ἴσοις τῶν ἐπιπέδων καταλαμβάνουσαν χολικὴν τὸν
μεγάλων θησαυρὸν τῶν βιβλίων σοφίαν ὠφελήσειν: —

τῶν δὲ τῶν

ἕνα μὲν οὖν τὸν ἀπὸ τοῦ ἀκρίβειαν ἐφ' ὃν μέχρι τοῦ παρόν
τος καταλήψεται ἡ πᾶσιν ἀνθρώποις ἀνάγκη μεταδιδόναι
ἵππαρχος ἐν τοῖς πρὸς τὸν ἀρατοσθένη καὶ ἡμεῖς ἐν τῷ
ἀριθμῶν ἐπιπέδων ἀναγραφῇ· ἕτερος δὲ ὁ τῶν ἀπορημάτων
καὶ μέχρι τοῦ μὴ ἔχειν ἐξ ἀρχῆς δι' ἀδόκητον τὸν ἀποδεικτὸν
καὶ μέχρι τοῦ μὴ ἐπιδέχεσθαι ἡμῖν οἱ ἴσοι βουλόμενον
ποιῆσαι τὴν τοῦ θεμοῦ καὶ τῆς ἀληθείας ἄξιον μέχρι τοῦ παρόντος
συμβεβλήθησαν· καὶ τοῦτον τὴν αἰτίαν ἂν τοῖς ταῖς ὑπὲρ τῶν
βιβλίοις ἐπιδεῖξαι· καὶ λοιπὸν πάντων θεῖν τὸν κατασκοπεῖν ἐν
τοῖς ἐξῆς ὅταν τὴν ὁμοιότητα τοῦ ἀμφοτεροδέκτου :

πρὸς τὸν ἕνατον :

Τὸ μὲν οὖν ἐξῆς τυχὸν ἔχει λύσεως ὅτου τὴν ἴσοις ἐστὶν ἡμῖν ἔσχε ἀμβλυ-

+ προβάσεως προλήψεως ἀμαυρίθμου ὅσε μὴ ἀνολοίσιον προτυχόμου
νους τῶν βιβλιοπωλῶν

αὐρίοις τοῖς ἐλάχ καὶ τοῖς ἐφεξῆς ἀριθμοῖς ἀναλογοῦσιν ἴδιαι
καταβάλλεσθαι ὑπὲρ τοῦ ἑκάστου τῶν ἐγγράφων ἀφορμὰς τοὺς αὐτοὺς
ἅπερ καὶ οἱ μέτοχοι ἡμῶν. Οἱ καταδικάσαντες δὲ τὰς μέτρα φερομένους
ἐντεῦθεν οὖν ὑπολογιζέσθωσαν τὸν καθ' ἑκάστου ἐγγράφου ἀναλογοῦντα
ἅπασι τοῖς τιμωμένοις μέτροις ἴδιαν ἑκάστῳ τῶν αὐτῶν ἑκάστης ἀν-
ἰσομοιρίαν, τοῦτο δ' ἐστὶν τὸν τοσοῦτον τὸ μέτρον ἀναλογοῦν
τιμήσαντες δὲ καὶ αὐτὸ τοῦτο τὸ μέτρον ἀναλογοῦν ἑκάστῳ τῶν
ἐγγράφων ἴδιαν ἀνισομοιρίαν ἀπαιτείσθωσαν τὸν ἀναλογοῦντα
ἑκάστῳ τῶν ἐγγράφων ἀριθμὸν τῶν ἀναλογούντων τοῖς μέτροις
ἀνισομοιριῶν. καὶ τοῦτο ποιείτωσαν ἕως ἂν ἐξισωθῶσιν ἀλλήλοις
τὰ μέτρα τοῖς ἐγγράφοις κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀνισομοιριῶν.
ἐὰν δὲ μὴ ἐξισωθῶσιν ἀλλήλοις τὰ μέτρα τοῖς ἐγγράφοις κατὰ τὸν
ἀριθμὸν τῶν ἀνισομοιριῶν, ἀλλ' ἐλάττω ἢ πλείω γένηται τὰ μέτρα
τῶν ἐγγράφων, ἐπὶ τοσοῦτον ἐπιβαλλέσθωσαν τὰς ἀνισομοιρίας
ἕως ἂν ἐξισωθῶσιν ἀλλήλοις τὰ μέτρα τοῖς ἐγγράφοις κατὰ τὸν
ἀριθμὸν τῶν ἀνισομοιριῶν. ἐὰν δὲ μὴ ἐξισωθῶσιν ἀλλήλοις τὰ μέτρα
τοῖς ἐγγράφοις κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀνισομοιριῶν, ἀλλ' ἐλάττω ἢ
πλείω γένηται τὰ μέτρα τῶν ἐγγράφων, ἐπὶ τοσοῦτον ἐπιβαλλέσθωσαν
τὰς ἀνισομοιρίας ἕως ἂν ἐξισωθῶσιν ἀλλήλοις τὰ μέτρα τοῖς ἐγγράφοις
κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀνισομοιριῶν. ἐὰν δὲ μὴ ἐξισωθῶσιν ἀλλήλοις
τὰ μέτρα

ਤੁਖਾਰੀ ਬਾਰਹ ਮਾਹਾ ਘਰੁ ੪ ॥ ੧ ॥ ੐ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਪਹਿਲਾ ਮਹੀਨਾ ਭਲਾ ਆਖੀਐ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਮੇਲੈ ਸੋਇ ॥ ਸਾਹੁਰੜੈ ਪੇਈਐ ਕੰਤ ਕੀ ਕਾਮਣਿ ਸਹਜੇ ਰਹੈ ਸਮ

ἐμὲ δὲ οὐ τὸ πρὸς ἑαυτὸν μεταστῆσαι τὸν ὅλον διάπυστον τοῦ κ
ἀδελφοῦ. ὃς τὸν ὑποταιναῖς ὀφθαλμοῖς πρὸς ἀχθῆναι αὐτὸ τὴν
ἴσην μέμφεται. ἐπὶ δὲ τοῦ ἀληθεύειν μεγαλαυχᾶται τὸν πρὸ
σθεν. καὶ σιδηροῦν τοῖς ὅμοιον ἐπαγγέλλεσθαι : ~

τῷ λόγῳ τῷ :

ΙΔ ἐγὼ δὲ μέμψασθαι οὐ ἀρχὴν οὐδὲ ἀθυμίαν. ὅτι καιροῦ παρόν
σθόμενος μεταποιεῖσθαι. ἀπιστῶ δὲ τὴν ἀπιστίαν. διὰ γὰρ δὴ αὐτὸν τιμᾶσθαι
ὁμοίως δὲ ἴσως τὰ μὲν πολλὰ ἐν τοῖς μεταξὺ
μεσταῖς ποιοῦμαι. ἀπὸ δὲ τούτου πρὸς φορὰν ἔσεσθαι καὶ
παραλογισμὸν ποιοῦσαι ἀπὸ τύχοι τὴν διαφωνίαν ὀρθῶσαι παρ
ταῦτα αὐθις τῶν παρὰ τοῦ πάντα τὸν ἀληθῆ τὸν αὐτὸν
καὶ δι' ὃν μὲν περὶ τοῦ ὅρκου ἐποιησάμην λόγον τιμᾶσθαι τοῦτο τῶν
τοῦ τυχὸν ὁμοδρυμνίων ἔχοντα. ἐπεὶ πάσης δὲ παραίτησις καὶ παν
τὸς τόπου παρὸν ὀφθαλμοῦ λαμβάνειν τὸ τοῦ δικαστηρίου. ὅσον
ἐπὶ ταὐτὸ καταμόρου ὑπὲρ ἐρῆσαι σῶν αἰχθῆσαι ἐπὶ τὸν ἀληθῆ
θυμῆσαι καὶ φοιτᾶσαι ἐξ ἑαυτοῦ. δόξαν δὲ τὴν ἐμὲ τὴν τὸν ἀν
ταποδόσθαι ὑπὲρ ἐμοῦ. ἐπὶ πάσης τὸν ἐπὶ σώματος τοῦ ἐπαίρων
ἀξιοῦμαι. ἐπὶ δὲ καταδέχεται τὸν μέγιστον ὅλων ὁ μέγας
οὐ μικρὸν μέρος ἴδοι ὑπὲρ αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἐμὲ τὸν :

ΙΕ ἀντιόχῳ πρεσβυτέρῳ ἀδελφιδῷ συνόντι ἐντὶ ἐξορίᾳ : ~

σοροδώρομαι τὴν θλιψιν ταύτην τὴν ἀβροθῆσαν τὸν ἐμὲ. οὐ τοῦ πο
μέρος ἐπὶ πασίαν. τοσοῦτον μακαριζόμενος ἐμὲ κατάξιος θρύπτε
δὴ τοιοῦτο καιρῷ σωφρονεῖν πρὸς τὸν μέγαν ὑπερτίθεσθαι
δι' αθλοῦντι φῶρα. ἀλλὰ σοφοῦμαι ὅτι ὁ λῷ καὶ ἡμᾶς τὸν αὐτὸν
μερίδος κατάξιος τοῖς καλοῖς ἀμφότερος καὶ ἐπαφρόντας
αὐτοῖς τὴν προθυμίαν. ἡμῖν μὲν δὲ μέρος δὴ καὶ ἀπαθῆ ἐπὶ
καὶ φρονεῖν ἀνδρὸς τὸ σὺν ταμεῖν θλιβόμενον σθαι. τὸ σὺν ταλδὲ.
θλιβόμενον τὸν παραίτησιν σωφρονοῦντος. ἐπὶ δὲ ἀκούσομαι
ἡμᾶς μὴ ἔχειν τὸν ἀνδρὰ ἡμῖν ὁμόσαι τὴν σωτηρίαν. διό
τι δὴ τὸ παρθυμοῦμαι χρόνον καὶ αὐτὸς τὴν δι' ἀμοιβὴν ἔχειν ἴσο
πολλὰ ἀγαθὸν μένειν καὶ ἡμᾶς οὐ μικρὰ φοβεῖν ἐπὶ τὸν μὲν βίον
παραίτησιν. ἐπὶ δὲ ὅλοι προσκλίσθαι τὸ πνεῦμα μάτι τὸ ἀ
πολαβεῖν καρδίαν τοῦ ἀνδρὸς προσχόμενον. ἀγαλὰ παρ' ἀρχὴν
ὁ λῷ ἡμᾶς. καὶ αὐτὸ παράληψιν ἔχειν καὶ αὐτοῖς μὴ δέσθαι τῆς

ಕೆಳಗೆ ಅಂಕಿತ ಹಾಕಿದವರು ಮತ್ತು ಸಾಕ್ಷಿಗಳು ಸಹಿ ಮಾಡಿದವರು ಮತ್ತು ಬರೆದವರು ಮತ್ತು ಕೊಟ್ಟವರು ಮತ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಂಡವರು ಮತ್ತು ಅಳತೆಗಾರರು ಮತ್ತು ಕಾಯಿದೆಯವರು ಮತ್ತು ಕಾಯಿದೆಯವರ ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಕಾಯಿದೆಯವರ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಕಾಯಿದೆಯವರ ಮರಿಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಕಾಯಿದೆಯವರ ಕೊಳ್ಳುವವರು ಮತ್ತು ಕಾಯಿದೆಯವರ ಮಾರುವವರು ಮತ್ತು ಕಾಯಿದೆಯವರ ಅಡವಿಡುವವರು ಮತ್ತು ಕಾಯಿದೆಯವರ ಅಡವಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರು ಮತ್ತು ಕಾಯಿದೆಯವರ ಕೊಡುವವರು ಮತ್ತು ಕಾಯಿದೆಯವರ ಪಡೆಯುವವರು ಮತ್ತು ಕಾಯಿದೆಯವರ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರು ಮತ್ತು ಕಾಯಿದೆಯವರ ಬಿಡಿಸಿಕೊಡ

ﻣﻨﻬﺎ ﺭﺟﻞ ﻭﻋﻨﺪ ﻣﺎ ﻳﻘﺎﺭﺏ ﺍﻟﻤﺎﺋﺔ . ﻭﻣﻦ ﻫﻬﻨﺎ ﻫﻬﻨﺎ ﺍﻟﻤﺎﺋﺔ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﻤﺎﺋﺘﻴﻦ ﻗﻠﻴﻞ ﻭﻣﻦ ﺍﻟﻤﺎﺋﺘﻴﻦ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺜﻼﺛﻤﺎﺋﺔ ﻛﺜﻴﺮ ﻭﻣﻦ ﺍﻟﺜﻼﺛﻤﺎﺋﺔ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺨﻤﺴﻤﺎﺋﺔ ﻛﺜﻴﺮ ﺟﺪﺍ ﻭﻣﻦ ﺍﻟﺨﻤﺴﻤﺎﺋﺔ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺴﺘﻤﺎﺋﺔ ﻛﺜﻴﺮ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﻭﻣﻦ ﺍﻟﺴﺘﻤﺎﺋﺔ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺴﺒﻌﻤﺎﺋﺔ ﻛﺜﻴﺮ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﻭﻣﻦ ﺍﻟﺴﺒﻌﻤﺎﺋﺔ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺜﻤﺎﻧﻤﺎﺋﺔ ﻛﺜﻴﺮ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﻭﻣﻦ ﺍﻟﺜﻤﺎﻧﻤﺎﺋﺔ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺘﺴﻌﻤﺎﺋﺔ ﻛﺜﻴﺮ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﻭﻣﻦ ﺍﻟﺘﺴﻌﻤﺎﺋﺔ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺒﻠﻮﻍ ﻛﺜﻴﺮ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﻭﻣﻦ ﺍﻟﺒﻠﻮﻍ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﻤﺎﺋﺘﻴﻦ ﻛﺜﻴﺮ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﻭﻣﻦ ﺍﻟﻤﺎﺋﺘﻴﻦ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺜﻼﺛﻤﺎﺋﺔ ﻛﺜﻴﺮ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﻭﻣﻦ ﺍﻟﺜﻼﺛﻤﺎﺋﺔ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺨﻤﺴﻤﺎﺋﺔ ﻛﺜﻴﺮ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﻭﻣﻦ ﺍﻟﺨﻤﺴﻤﺎﺋﺔ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺴﺘﻤﺎﺋﺔ ﻛﺜﻴﺮ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﻭﻣﻦ ﺍﻟﺴﺘﻤﺎﺋﺔ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺴﺒﻌﻤﺎﺋﺔ ﻛﺜﻴﺮ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﻭﻣﻦ ﺍﻟﺴﺒﻌﻤﺎﺋﺔ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺜﻤﺎﻧﻤﺎﺋﺔ ﻛﺜﻴﺮ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﻭﻣﻦ ﺍﻟﺜﻤﺎﻧﻤﺎﺋﺔ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺘﺴﻌﻤﺎﺋﺔ ﻛﺜﻴﺮ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﻭﻣﻦ ﺍﻟﺘﺴﻌﻤﺎﺋﺔ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺒﻠﻮﻍ ﻛﺜﻴﺮ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﻭﻣﻦ ﺍﻟﺒﻠﻮﻍ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﻤﺎﺋﺘﻴﻦ ﻛﺜﻴﺮ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﻭﻣﻦ ﺍﻟﻤﺎﺋﺘﻴﻦ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺜﻼﺛﻤﺎﺋﺔ ﻛﺜﻴﺮ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﻭﻣﻦ ﺍﻟﺜﻼﺛﻤﺎﺋﺔ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺨﻤﺴﻤﺎﺋﺔ ﻛﺜﻴﺮ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﻭﻣﻦ ﺍﻟﺨﻤﺴﻤﺎﺋﺔ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺴﺘﻤﺎﺋﺔ ﻛﺜﻴﺮ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﻭﻣﻦ ﺍﻟﺴﺘﻤﺎﺋﺔ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺴﺒﻌﻤﺎﺋﺔ ﻛﺜﻴﺮ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﻭﻣﻦ ﺍﻟﺴﺒﻌﻤﺎﺋﺔ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺜﻤﺎﻧﻤﺎﺋﺔ ﻛﺜﻴﺮ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﻭﻣﻦ ﺍﻟﺜﻤﺎﻧﻤﺎﺋﺔ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺘﺴﻌﻤﺎﺋﺔ ﻛﺜﻴﺮ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﺟﺪﺍ ﻭﻣﻦ ﺍﻟﺘﺴﻌﻤﺎﺋﺔ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺒﻠﻮﻍ ﻛﺜﻴﺮ ﺟﺪﺍ

πρὸς τὴν ὄμόζυγον ἀστέρίου παραμυθητική :

ત્યારે તેણે પોતાની સ્ત્રીને કહ્યું કે, "તું મારી બહેન છે" એમ કહેવામાં મારો શો હેતુ હતો તે મેં તને કહ્યું. ત્યારે અબીમેલેખે કહ્યું કે, "જો, મારો દેશ તારી આગળ છે; જ્યાં તને સારું લાગે ત્યાં તું વસ. ૧૬ અને તેણે સારાને કહ્યું કે, "જો, મેં તારા ભાઈને હજાર રૂપિયા આપ્યા છે; જો તે તારી આંખોને સારુ ઢાંકણું થાય, તો તારા સર્વ સંબંધીઓ આગળ તારું સમાધાન થાય." ૧૭ પછી ઈબ્રાહીમે ઈશ્વરની પ્રાર્થના કરી, અને ઈશ્વરે અબીમેલેખને, તેની સ્ત્રીને તથા તેની દાસીઓને સાજી કરી, અને તેઓને બાળકો થયાં. ૧૮ કેમ કે ઈબ્રાહીમની સ્ત્રી સારાને લીધે ઈશ્વરે અબીમેલેખના ઘરનાં સર્વ ગર્ભાશયો બંધ કર્યાં હતાં.

૨૧ ઈશ્વરે કહ્યું હતું તે પ્રમાણે સારાની મુલાકાત લીધી; અને ઈશ્વરે સારાને જે વચન કહ્યું હતું તે પ્રમાણે તેણે કર્યું. ૨ સારા ગર્ભવતી થઈ, અને ઈશ્વરે ઈબ્રાહીમને જે સમય કહ્યો હતો તે જ સમયે તેણે તેના ઘડપણમાં તેને પુત્ર અવતર્યો. ૩ ઈબ્રાહીમે સારાથી જન્મેલા પોતાના પુત્રનું નામ ઇસ્હાક પાડ્યું. ૪ ઈબ્રાહીમે પોતાના પુત્ર ઇસ્હાકની સુન્નત કરી, જ્યારે તે આઠ દિવસનો થયો ત્યારે ઈશ્વરે તેને આજ્ઞા કરી હતી તે પ્રમાણે કર્યું. ૫ ઈબ્રાહીમ સો વર્ષનો હતો ત્યારે તેનો પુત્ર ઇસ્હાક તેને જન્મ્યો. ૬ સારાએ કહ્યું કે, "ઈશ્વરે મને હસવું આપ્યું છે; જે કોઈ સાંભળશે તે મારી સાથે હસશે." ૭ વળી તેણે કહ્યું કે, "કોણ ઈબ્રાહીમને કહેશે કે સારા બાળકોને દૂધ પાશે? કેમ કે મેં તેના ઘડપણમાં તેને પુત્ર અવતાર્યો છે."

૮ પછી બાળક મોટું થયું અને તેનું દૂધ છોડાવવામાં આવ્યું, અને ઇસ્હાકનું દૂધ છોડાવવામાં આવ્યું તે દિવસે ઈબ્રાહીમે મોટી જમણવાર આપી. ૯ પણ મિસરી હાગાર જે પુત્ર ઈબ્રાહીમથી તેને થયો હતો તેને ઠેકડી કરતો જોઈને ૧૦ તેણે ઈબ્રાહીમને કહ્યું કે, "આ દાસીને અને તેના પુત્રને કાઢી મૂક; કેમ કે આ દાસીનો પુત્ર મારા પુત્ર ઇસ્હાકની સાથે વારસ થશે નહિ." ૧૧ પોતાના પુત્રને લીધે આ વાત ઈબ્રાહીમને બહુ અપ્રિય લાગી. ૧૨ પણ ઈશ્વરે ઈબ્રાહીમને કહ્યું કે, "આ છોકરાને અને તારી દાસીને લીધે તારી નજરમાં અપ્રિય ન લાગે; સારા તને જે કહે તે તું માન; કેમ કે ઇસ્હાકથી તારું સંતાન કહેવાશે. ૧૩ વળી દાસીના પુત્રથી પણ હું એક પ્રજા ઉત્પન્ન કરીશ, કેમ કે તે તારું સંતાન છે."

૧૪ ઈબ્રાહીમે વહેલી સવારે ઊઠીને રોટલી અને પાણીની મશક લઈને હાગારના ખભા પર મૂકી, અને બાળકને તેને સોંપીને તેને વિદાય કરી. તે ચાલી ગઈ અને બેરશેબાના અરણ્યમાં ભટકવા લાગી. ૧૫ મશકમાનું પાણી ખૂટી ગયું ત્યારે તેણે બાળકને એક ઝાડવા નીચે મૂક્યો. ૧૬ પછી તે ગઈ અને બાણ મારે એટલે દૂર સામી બાજુએ બેઠી; કેમ કે તેણે કહ્યું કે, "બાળકનું મરણ મારે જોવું નહિ." તે સામી બાજુએ બેઠી અને મોટે સાદે રડવા લાગી. ૧૭ ઈશ્વરે બાળકનો અવાજ સાંભળ્યો; અને ઈશ્વરના દૂતે આકાશમાંથી હાગારને બોલાવીને કહ્યું કે, "હાગાર, તને શું થયું છે? બીશ નહિ; કેમ કે જ્યાં બાળક છે ત્યાંથી ઈશ્વરે તેનો અવાજ સાંભળ્યો છે. ૧૮ ઊઠ, બાળકને ઊંચકી લે અને તારા હાથમાં તેને સંભાળ; કેમ કે હું તેનાથી મોટી પ્રજા ઉત્પન્ન કરીશ." ૧૯ પછી ઈશ્વરે તેની આંખો ઉઘાડી, અને તેણે પાણીનો કૂવો જોયો; અને તેણે જઈને મશક પાણીથી ભરી, અને બાળકને પાણી પાયું. ૨૦ ઈશ્વર બાળકની સાથે હતા, અને તે મોટો થયો; અને તે અરણ્યમાં રહ્યો અને ધનુર્ધારી થયો. ૨૧ તે પારાનના અરણ્યમાં રહ્યો; અને તેની માએ તેને મિસર દેશની સ્ત્રી કરી આપી.

૨૨ તે સમયે અબીમેલેખે અને તેના સેનાપતિ ફીકોલે ઈબ્રાહીમને કહ્યું કે, "તું જે કંઈ કરે છે તેમાં ઈશ્વર તારી સાથે છે. ૨૩ માટે હવે તું અહીં ઈશ્વરના સમ ખા કે તું મારી સાથે, મારા પુત્રો સાથે અને મારા વંશજો સાથે કપટ કરીશ નહિ; પણ જે પ્રમાણે મેં તારી સાથે ઉપકાર કર્યો છે તે પ્રમાણે તું મારી સાથે અને જે દેશમાં તું પરદેશી થઈને રહ્યો છે તેમાં તું મારી સાથે ઉપકાર કરજે." ૨૪ ઈબ્રાહીમે કહ્યું કે, "હું સમ ખાઉં છું."

૨૫ પણ અબીમેલેખના ચાકરોએ પાણીનો જે કૂવો બળજબરીથી લઈ લીધો હતો તે વિષે ઈબ્રાહીમે અબીમેલેખને ઠપકો આપ્યો. ૨૬ અબીમેલેખે કહ્યું કે, "આ કામ કોણે કર્યું છે તે હું જાણતો નથી; તેં પણ મને કહ્યું નહોતું, અને આજ સુધી મેં પણ સાંભળ્યું નહોતું." ૨૭ પછી ઈબ્રાહીમે ઘેટાં તથા ઢોર લઈને અબીમેલેખને આપ્યાં, અને બન્નેએ કરાર કર્યો. ૨૮ ઈબ્રાહીમે ટોળામાંથી સાત ઘેટીનાં બચ્ચાં જુદાં કર્યાં. ૨૯ અબીમેલેખે ઈબ્રાહીમને પૂછ્યું કે, "આ સાત ઘેટીનાં બચ્ચાં જુદાં કર્યાં તેનો અર્થ શો?" ૩૦ ઈબ્રાહીમે કહ્યું કે, "આ સાત ઘેટીનાં બચ્ચાં તું મારા હાથમાંથી લે, જેથી તે મારે માટે સાક્ષી થાય કે આ કૂવો મેં ખોદ્યો છે." ૩૧ તે માટે તે જગ્યાનું નામ બેરશેબા પડ્યું; કેમ કે ત્યાં તે બન્નેએ સમ ખાધા. ૩૨ એ પ્રમાણે બેરશેબામાં કરાર કર્યા પછી અબીમેલેખ અને તેના સેનાપતિ ફીકોલ ઊઠીને પલિસ્તીઓના દેશમાં પાછા ગયા. ૩૩ ઈબ્રાહીમે બેરશેબામાં એશેલ વૃક્ષ વાવ્યું, અને ત્યાં સનાતન ઈશ્વર યહોવાહનું નામ પોકાર્યું. ૩૪ ઈબ્રાહીમ પલિસ્તીઓના દેશમાં ઘણા દિવસ સુધી પરદેશી થઈને રહ્યો.

૨૨ આ બનાવો પછી ઈશ્વરે ઈબ્રાહીમની પરીક્ષા કરી, અને તેને કહ્યું કે, "ઈબ્રાહીમ!" ત્યારે તેણે કહ્યું કે, "હું હાજર છું." ૨ ઈશ્વરે કહ્યું કે, "તારો પુત્ર, તારો એકનો એક પુત્ર, જેના પર તું પ્રેમ રાખે છે તે ઇસ્હાકને લઈને મોરિયા દેશમાં જા, અને જે પર્વત વિષે હું તને કહું તેના પર તેનું દહનીયાર્પણ કર."

૩ ઈબ્રાહીમે વહેલી સવારે ઊઠીને પોતાના ગધેડાને પલાણ કર્યું, અને પોતાની સાથે બે જુવાન ચાકરોને તથા પોતાના પુત્ર ઇસ્હાકને લીધા; અને દહનીયાર્પણ માટે લાકડાં ચીરીને તે ઊઠ્યો અને ઈશ્વરે જે જગ્યા વિષે તેને કહ્યું હતું ત્યાં જવા નીકળ્યો. ૪ ત્રીજે દિવસે ઈબ્રાહીમે આંખ ઊંચી કરીને દૂરથી તે જગ્યા જોઈ. ૫ ઈબ્રાહીમે પોતાના ચાકરોને કહ્યું કે, "તમે ગધેડાની સાથે અહીં રહો; હું અને છોકરો ત્યાં જઈશું, અને ભજન કરીને તમારી પાસે પાછા આવીશું." ૬ ઈબ્રાહીમે દહનીયાર્પણ માટે લાકડાં લઈને પોતાના પુત્ર ઇસ્હાકના ખભા પર મૂક્યાં, અને પોતાના હાથમાં અગ્નિ તથા છરી લીધાં; અને તે બન્ને સાથે ચાલ્યા. ૭ ઇસ્હાકે પોતાના પિતા ઈબ્રાહીમને કહ્યું કે, "મારા પિતા!" ત્યારે તેણે કહ્યું કે, "હે મારા પુત્ર, હું હાજર છું." ઇસ્હાકે કહ્યું કે, "જુઓ, અગ્નિ તથા લાકડાં તો છે, પણ દહનીયાર્પણ માટે ઘેટું ક્યાં છે?" ૮ ઈબ્રાહીમે કહ્યું કે, "હે મારા પુત્ર, ઈશ્વર પોતે દહનીયાર્પણ માટે ઘેટું પૂરું પાડશે." પછી બન્ને સાથે ચાલ્યા.

૯ ઈશ્વરે જે જગ્યા વિષે તેને કહ્યું હતું ત્યાં તેઓ આવ્યા; ત્યાં ઈબ્રાહીમે વેદી બાંધી, અને લાકડાં ગોઠવ્યાં, અને પોતાના પુત્ર ઇસ્હાકને બાંધીને વેદી પરનાં લાકડાં પર મૂક્યો. ૧૦ પછી ઈબ્રાહીમે પોતાના પુત્રને મારી નાખવા માટે હાથ લાંબો કરીને છરી લીધી. ૧૧ પણ યહોવાહના દૂતે આકાશમાંથી તેને હાક મારીને કહ્યું કે, "ઈબ્રાહીમ! ઈબ્રાહીમ!" ત્યારે તેણે કહ્યું કે, "હું હાજર છું." ૧૨ દૂતે કહ્યું કે, "તારો હાથ છોકરા પર ન નાખ, અને તેને કંઈ પણ કરીશ નહિ; કેમ કે તું ઈશ્વરનું ભય રાખે છે એ હું હવે જાણું છું, કારણ કે તારા પુત્રને, તારા એકના એક પુત્રને, તેં મારાથી રાખી મૂક્યો નથી." ૧૩ ઈબ્રાહીમે આંખ ઊંચી કરીને જોયું તો પાછળ એક ઘેટો પોતાનાં શિંગડાં ઝાડીમાં ભરાવીને ઊભો હતો; ઈબ્રાહીમે જઈને તે ઘેટો પકડ્યો, અને પોતાના પુત્રને બદલે તેનું દહનીયાર્પણ કર્યું. ૧૪ ઈબ્રાહીમે તે જગ્યાનું નામ યહોવાહ-યિરેહ પાડ્યું; તે માટે આજ સુધી કહેવાય છે કે, "યહોવાહના પર્વત પર તે પૂરું પાડવામાં આવશે."

فاتحة الكتاب

الحمد لله رب العالمين. الرحمن الرحيم. مالك يوم الدين. إياك نعبد وإياك نستعين. اهدنا الصراط المستقيم. صراط الذين أنعمت عليهم غير المغضوب عليهم ولا الضالين. آمين.

سورة البقرة

بسم الله الرحمن الرحيم. الم. ذلك الكتاب لا ريب فيه هدى للمتقين. الذين يؤمنون بالغيب ويقيمون الصلاة ومما رزقناهم ينفقون. والذين يؤمنون بما أنزل إليك وما أنزل من قبلك وبالآخرة هم يوقنون. أولئك على هدى من ربهم وأولئك هم المفلحون. إن الذين كفروا سواء عليهم أأنذرتهم أم لم تنذرهم لا يؤمنون. ختم الله على قلوبهم وعلى سمعهم وعلى أبصارهم غشاوة ولهم عذاب عظيم. ومن الناس من يقول آمنا بالله وباليوم الآخر وما هم بمؤمنين. يخادعون الله والذين آمنوا وما يخدعون إلا أنفسهم وما يشعرون. في قلوبهم مرض فزادهم الله مرضا ولهم عذاب أليم بما كانوا يكذبون. وإذا قيل لهم لا تفسدوا في الأرض قالوا إنما نحن مصلحون. ألا إنهم هم المفسدون ولكن لا يشعرون. وإذا قيل لهم آمنوا كما آمن الناس قالوا أنؤمن كما آمن السفهاء ألا إنهم هم السفهاء ولكن لا يعلمون. وإذا لقوا الذين آمنوا قالوا آمنا وإذا خلوا إلى شياطينهم قالوا إنا معكم إنما نحن مستهزئون. الله يستهزئ بهم ويمدهم في طغيانهم يعمهون. أولئك الذين اشتروا الضلالة بالهدى فما ربحت تجارتهم وما كانوا مهتدين. مثلهم كمثل الذي استوقد نارا فلما أضاءت ما حوله ذهب الله بنورهم وتركهم في ظلمات لا يبصرون. صم بكم عمي فهم لا يرجعون. أو كصيب من السماء فيه ظلمات ورعد وبرق يجعلون أصابعهم في آذانهم من الصواعق حذر الموت والله محيط بالكافرين. يكاد البرق يخطف أبصارهم كلما أضاء لهم مشوا فيه وإذا أظلم عليهم قاموا ولو شاء الله لذهب بسمعهم وأبصارهم إن الله على كل شيء قدير. يا أيها الناس اعبدوا ربكم الذي خلقكم والذين من قبلكم لعلكم تتقون. الذي جعل لكم الأرض فراشا والسماء بناء وأنزل من السماء ماء فأخرج به من الثمرات رزقا لكم فلا تجعلوا لله أندادا وأنتم تعلمون. وإن كنتم في ريب مما نزلنا على عبدنا فأتوا بسورة من مثله وادعوا شهداءكم من دون الله إن كنتم صادقين. فإن لم تفعلوا ولن تفعلوا فاتقوا النار التي وقودها الناس والحجارة أعدت للكافرين. وبشر الذين آمنوا وعملوا الصالحات أن لهم جنات تجري من تحتها الأنهار كلما رزقوا منها من ثمرة رزقا قالوا هذا الذي رزقنا من قبل وأتوا به متشابها ولهم فيها أزواج مطهرة وهم فيها خالدون. إن الله لا يستحيي أن يضرب مثلا ما بعوضة فما فوقها فأما الذين آمنوا فيعلمون أنه الحق من ربهم وأما الذين كفروا فيقولون ماذا أراد الله بهذا مثلا يضل به كثيرا ويهدي به كثيرا وما يضل به إلا الفاسقين. الذين ينقضون عهد الله من بعد ميثاقه ويقطعون ما أمر الله به أن يوصل ويفسدون في الأرض أولئك هم الخاسرون. كيف تكفرون بالله وكنتم أمواتا فأحياكم ثم يميتكم ثم يحييكم ثم إليه ترجعون. هو الذي خلق لكم ما في الأرض جميعا ثم استوى إلى السماء فسواهن سبع سماوات وهو بكل شيء عليم. وإذ قال ربك للملائكة إني جاعل في الأرض خليفة قالوا أتجعل فيها من يفسد فيها ويسفك الدماء ونحن نسبح بحمدك ونقدس لك قال إني أعلم ما لا تعلمون. وعلم آدم الأسماء كلها ثم عرضهم على الملائكة فقال أنبئوني بأسماء هؤلاء إن كنتم صادقين. قالوا سبحانك لا علم لنا إلا ما علمتنا إنك أنت العليم الحكيم. قال يا آدم أنبئهم بأسمائهم فلما أنبأهم بأسمائهم قال ألم أقل لكم إني أعلم غيب السماوات والأرض وأعلم ما تبدون وما كنتم تكتمون. وإذ قلنا للملائكة اسجدوا لآدم فسجدوا إلا إبليس أبى واستكبر وكان من الكافرين. وقلنا يا آدم اسكن أنت وزوجك الجنة وكلا منها رغدا حيث شئتما ولا تقربا هذه الشجرة فتكونا من الظالمين. فأزلهما الشيطان عنها فأخرجهما مما كانا فيه وقلنا اهبطوا بعضكم لبعض عدو ولكم في الأرض مستقر ومتاع إلى حين. فتلقى آدم من ربه كلمات فتاب عليه إنه هو التواب الرحيم. قلنا اهبطوا منها جميعا فإما يأتينكم مني هدى فمن تبع هداي فلا خوف عليهم ولا هم يحزنون. والذين كفروا وكذبوا بآياتنا أولئك أصحاب النار هم فيها خالدون. يا بني إسرائيل اذكروا نعمتي التي أنعمت عليكم وأوفوا بعهدي أوف بعهدكم وإياي فارهبون. وآمنوا بما أنزلت مصدقا لما معكم ولا تكونوا أول كافر به ولا تشتروا بآياتي ثمنا قليلا وإياي فاتقون. ولا تلبسوا الحق بالباطل وتكتموا الحق وأنتم تعلمون. وأقيموا الصلاة وآتوا الزكاة واركعوا مع الراكعين. أتأمرون الناس بالبر وتنسون أنفسكم وأنتم تتلون الكتاب أفلا تعقلون. واستعينوا بالصبر والصلاة وإنها لكبيرة إلا على الخاشعين. الذين يظنون أنهم ملاقوا ربهم وأنهم إليه راجعون. يا بني إسرائيل اذكروا نعمتي التي أنعمت عليكم وأني فضلتكم على العالمين. واتقوا يوما لا تجزي نفس عن نفس شيئا ولا يقبل منها شفاعة ولا يؤخذ منها عدل ولا هم ينصرون. وإذ نجيناكم من آل فرعون يسومونكم سوء العذاب يذبحون أبناءكم ويستحيون نساءكم وفي ذلكم بلاء من ربكم عظيم. وإذ فرقنا بكم البحر فأنجيناكم وأغرقنا آل فرعون وأنتم تنظرون. وإذ وعدنا موسى أربعين ليلة ثم اتخذتم العجل من بعده وأنتم ظالمون. ثم عفونا عنكم من بعد ذلك لعلكم تشكرون. وإذ آتينا موسى الكتاب والفرقان لعلكم تهتدون. وإذ قال موسى لقومه يا قوم إنكم ظلمتم أنفسكم باتخاذكم العجل فتوبوا إلى بارئكم فاقتلوا أنفسكم ذلكم خير لكم عند بارئكم فتاب عليكم إنه هو التواب الرحيم. وإذ قلتم يا موسى لن نؤمن لك حتى نرى الله جهرة فأخذتكم الصاعقة وأنتم تنظرون. ثم بعثناكم من بعد موتكم لعلكم تشكرون. وظللنا عليكم الغمام وأنزلنا عليكم المن والسلوى كلوا من طيبات ما رزقناكم وما ظلمونا ولكن كانوا أنفسهم يظلمون. وإذ قلنا ادخلوا هذه القرية فكلوا منها حيث شئتم رغدا وادخلوا الباب سجدا وقولوا حطة نغفر لكم خطاياكم وسنزيد المحسنين. فبدل الذين ظلموا قولا غير الذي قيل لهم فأنزلنا على الذين ظلموا رجزا من السماء بما كانوا يفسقون. وإذ استسقى موسى لقومه فقلنا اضرب بعصاك الحجر فانفجرت منه اثنتا عشرة عينا قد علم كل أناس مشربهم كلوا واشربوا من رزق الله ولا تعثوا في الأرض مفسدين. وإذ قلتم يا موسى لن نصبر على طعام واحد فادع لنا ربك يخرج لنا مما تنبت الأرض من بقلها وقثائها وفومها وعدسها وبصلها قال أتستبدلون الذي هو أدنى بالذي هو خير اهبطوا مصرا فإن لكم ما سألتم وضربت عليهم الذلة والمسكنة وباءوا بغضب من الله ذلك بأنهم كانوا يكفرون بآيات الله ويقتلون النبيين بغير الحق ذلك بما عصوا وكانوا يعتدون. إن الذين آمنوا والذين هادوا والنصارى والصابئين من آمن بالله واليوم الآخر وعمل صالحا فلهم أجرهم عند ربهم ولا خوف عليهم ولا هم يحزنون. وإذ أخذنا ميثاقكم ورفعنا فوقكم الطور خذوا ما آتيناكم بقوة واذكروا ما فيه لعلكم تتقون. ثم توليتم من بعد ذلك فلولا فضل الله عليكم ورحمته لكنتم من الخاسرين. ولقد علمتم الذين اعتدوا منكم في السبت فقلنا لهم كونوا قردة خاسئين. فجعلناها نكالا لما بين يديها وما خلفها وموعظة للمتقين. وإذ قال موسى لقومه إن الله يأمركم أن تذبحوا بقرة قالوا أتتخذنا هزوا قال أعوذ بالله أن أكون من الجاهلين. قالوا ادع لنا ربك يبين لنا ما لونها قال إنه يقول إنها بقرة لا فارض ولا بكر عوان بين ذلك فافعلوا ما تؤمرون. قالوا ادع لنا ربك يبين لنا ما لونها قال إنه يقول إنها بقرة صفراء فاقع لونها تسر الناظرين. قالوا ادع لنا ربك يبين لنا ما هي إن البقر تشابه علينا وإنا إن شاء الله لمهتدون. قال إنه يقول إنها بقرة لا ذلول تثير الأرض ولا تسقي الحرث مسلمة لا شية فيها قالوا الآن جئت بالحق فذبحوها وما كادوا يفعلون. وإذ قتلتم نفسا فادارأتم فيها والله مخرج ما كنتم تكتمون. فقلنا اضربوه ببعضها كذلك يحيي الله الموتى ويريكم آياته لعلكم تعقلون. ثم قست قلوبكم من بعد ذلك فهي كالحجارة أو أشد قسوة وإن من الحجارة لما يتفجر منه الأنهار وإن منها لما يشقق فيخرج منه الماء وإن منها لما يهبط من خشية الله وما الله بغافل عما تعملون. أفتطمعون أن يؤمنوا لكم وقد كان فريق منهم يسمعون كلام الله ثم يحرفونه من بعد ما عقلوه وهم يعلمون. وإذا لقوا الذين آمنوا قالوا آمنا وإذا خلا بعضهم إلى بعض قالوا أتحدثونهم بما فتح الله عليكم ليحاجوكم به عند ربكم أفلا تعقلون. أولا يعلمون أن الله يعلم ما يسرون وما يعلنون. ومنهم أميون لا يعلمون الكتاب إلا أماني وإن هم إلا يظنون. فويل للذين يكتبون الكتاب بأيديهم ثم يقولون هذا من عند الله ليشتروا به ثمنا قليلا فويل لهم مما كتبت أيديهم وويل لهم مما يكسبون. وقالوا لن تمسنا النار إلا أياما معدودة قل أتخذتم عند الله عهدا فلن يخلف الله عهده أم تقولون على الله ما لا تعلمون. بلى من كسب سيئة وأحاطت به خطيئته فأولئك أصحاب النار هم فيها خالدون. والذين آمنوا وعملوا الصالحات أولئك أصحاب الجنة هم فيها خالدون. وإذ أخذنا ميثاق بني إسرائيل لا تعبدون إلا الله وبالوالدين إحسانا وذي القربى واليتامى والمساكين وقولوا للناس حسنا وأقيموا الصلاة وآتوا الزكاة ثم توليتم إلا قليلا منكم وأنتم معرضون. وإذ أخذنا ميثاقكم لا تسفكون دماءكم ولا تخرجون أنفسكم من دياركم ثم أقررتم وأنتم تشهدون. ثم أنتم هؤلاء تقتلون أنفسكم وتخرجون فريقا منكم من ديارهم تظاهرون عليهم بالإثم والعدوان وإن يأتوكم أسارى تفادوهم وهو محرم عليكم إخراجهم أفتؤمنون ببعض الكتاب وتكفرون ببعض فما جزاء من يفعل ذلك منكم إلا خزي في الحياة الدنيا ويوم القيامة يردون إلى أشد العذاب وما الله بغافل عما تعملون. أولئك الذين اشتروا الحياة الدنيا بالآخرة فلا يخفف عنهم العذاب ولا هم ينصرون. ولقد آتينا موسى الكتاب وقفينا من بعده بالرسل وآتينا عيسى ابن مريم البينات وأيدناه بروح القدس أفكلما جاءكم رسول بما لا تهوى أنفسكم استكبرتم ففريقا كذبتم وفريقا تقتلون. وقالوا قلوبنا غلف بل لعنهم الله بكفرهم فقليلا ما يؤمنون. ولما جاءهم كتاب من عند الله مصدق لما معهم وكانوا من قبل يستفتحون على الذين كفروا فلما جاءهم ما عرفوا كفروا به فلعنة الله على الكافرين. بئسما اشتروا به أنفسهم أن يكفروا بما أنزل الله بغيا أن ينزل الله من فضله على من يشاء من عباده فباءو بغضب على غضب وللكافرين عذاب مهين. وإذا قيل لهم آمنوا بما أنزل الله قالوا نؤمن بما أنزل علينا ويكفرون بما وراءه وهو الحق مصدقا لما معهم قل فلم تقتلون أنبياء الله من قبل إن كنتم مؤمنين. ولقد جاءكم موسى بالبينات ثم اتخذتم العجل من بعده وأنتم ظالمون. وإذ أخذنا ميثاقكم ورفعنا فوقكم الطور خذوا ما آتيناكم بقوة واسمعوا قالوا سمعنا وعصينا وأشربوا في قلوبهم العجل بكفرهم قل بئسما يأمركم به إيمانكم إن كنتم مؤمنين. قل إن كانت لكم الدار الآخرة عند الله خالصة من دون الناس فتمنوا الموت إن كنتم صادقين. ولن يتمنوه أبدا بما قدمت أيديهم والله عليم بالظالمين. ولتجدنهم أحرص الناس على حياة ومن الذين أشركوا يود أحدهم لو يعمر ألف سنة وما هو بمزحزحه من العذاب أن يعمر والله بصير بما يعملون. قل من كان عدوا لجبريل فإنه نزله على قلبك بإذن الله مصدقا لما بين يديه وهدى وبشرى للمؤمنين. من كان عدوا لله وملائكته ورسله وجبريل وميكال فإن الله عدو للكافرين. ولقد أنزلنا إليك آيات بينات وما يكفر بها إلا الفاسقون. أوكلما عاهدوا عهدا نبذه فريق منهم بل أكثرهم لا يؤمنون. ولما جاءهم رسول من عند الله مصدق لما معهم نبذ فريق من الذين أوتوا الكتاب كتاب الله وراء ظهورهم كأنهم لا يعلمون. واتبعوا ما تتلو الشياطين على ملك سليمان وما كفر سليمان ولكن الشياطين كفروا يعلمون الناس السحر وما أنزل على الملكين ببابل هاروت وماروت وما يعلمان من أحد حتى يقولا إنما نحن فتنة فلا تكفر فيتعلمون منهما ما يفرقون به بين المرء وزوجه وما هم بضارين به من أحد إلا بإذن الله ويتعلمون ما يضرهم ولا ينفعهم ولقد علموا لمن اشتراه ما له في الآخرة من خلاق ولبئس ما شروا به أنفسهم لو كانوا يعلمون. ولو أنهم آمنوا واتقوا لمثوبة من عند الله خير لو كانوا يعلمون. يا أيها الذين آمنوا لا تقولوا راعنا وقولوا انظرنا واسمعوا وللكافرين عذاب أليم. ما يود الذين كفروا من أهل الكتاب ولا المشركين أن ينزل عليكم من خير من ربكم والله يختص برحمته من يشاء والله ذو الفضل العظيم. ما ننسخ من آية أو ننسها نأت بخير منها أو مثلها ألم تعلم أن الله على كل شيء قدير. ألم تعلم أن الله له ملك السماوات والأرض وما لكم من دون الله من ولي ولا نصير. أم تريدون أن تسألوا رسولكم كما سئل موسى من قبل ومن يتبدل الكفر بالإيمان فقد ضل سواء السبيل. ود كثير من أهل الكتاب لو يردونكم من بعد إيمانكم كفارا حسدا من عند أنفسهم من بعد ما تبين لهم الحق فاعفوا واصفحوا حتى يأتي الله بأمره إن الله على كل شيء قدير. وأقيموا الصلاة وآتوا الزكاة وما تقدموا لأنفسكم من خير تجدوه عند الله إن الله بما تعملون بصير. وقالوا لن يدخل الجنة إلا من كان هودا أو نصارى تلك أمانيهم قل هاتوا برهانكم إن كنتم صادقين. بلى من أسلم وجهه لله وهو محسن فله أجره عند ربه ولا خوف عليهم ولا هم يحزنون. وقالت اليهود ليست النصارى على شيء وقالت النصارى ليست اليهود على شيء وهم يتلون الكتاب كذلك قال الذين لا يعلمون مثل قولهم فالله يحكم بينهم يوم القيامة فيما كانوا فيه يختلفون. ومن أظلم ممن منع مساجد الله أن يذكر فيها اسمه وسعى في خرابها أولئك ما كان لهم أن يدخلوها إلا خائفين لهم في الدنيا خزي ولهم في الآخرة عذاب عظيم. ولله المشرق والمغرب فأينما تولوا فثم وجه الله إن الله واسع عليم. وقالوا اتخذ الله ولدا سبحانه بل له ما في السماوات والأرض كل له قانتون. بديع السماوات والأرض وإذا قضى أمرا فإنما يقول له كن فيكون. وقال الذين لا يعلمون لولا يكلمنا الله أو تأتينا آية كذلك قال الذين من قبلهم مثل قولهم تشابهت قلوبهم قد بينا الآيات لقوم يوقنون. إنا أرسلناك بالحق بشيرا ونذيرا ولا تسأل عن أصحاب الجحيم. ولن ترضى عنك اليهود ولا النصارى حتى تتبع ملتهم قل إن هدى الله هو الهدى ولئن اتبعت أهواءهم بعد الذي جاءك من العلم ما لك من الله من ولي ولا نصير. الذين آتيناهم الكتاب يتلونه حق تلاوته أولئك يؤمنون به ومن يكفر به فأولئك هم الخاسرون. يا بني إسرائيل اذكروا نعمتي التي أنعمت عليكم وأني فضلتكم على العالمين. واتقوا يوما لا تجزي نفس عن نفس شيئا ولا يقبل منها عدل ولا تنفعها شفاعة ولا هم ينصرون. وإذ ابتلى إبراهيم ربه بكلمات فأتمهن قال إني جاعلك للناس إماما قال ومن ذريتي قال لا ينال عهدي الظالمين. وإذ جعلنا البيت مثابة للناس وأمنا واتخذوا من مقام إبراهيم مصلى وعهدنا إلى إبراهيم وإسماعيل أن طهرا بيتي للطائفين والعاكفين والركع السجود. وإذ قال إبراهيم رب اجعل هذا بلدا آمنا وارزق أهله من الثمرات من آمن منهم بالله واليوم الآخر قال ومن كفر فأمتعه قليلا ثم أضطره إلى عذاب النار وبئس المصير. وإذ يرفع إبراهيم القواعد من البيت وإسماعيل ربنا تقبل منا إنك أنت السميع العليم. ربنا واجعلنا مسلمين لك ومن ذريتنا أمة مسلمة لك وأرنا مناسكنا وتب علينا إنك أنت التواب الرحيم. ربنا وابعث فيهم رسولا منهم يتلو عليهم آياتك ويعلمهم الكتاب والحكمة ويزكيهم إنك أنت العزيز الحكيم. ومن يرغب عن ملة إبراهيم إلا من سفه نفسه ولقد اصطفيناه في الدنيا وإنه في الآخرة لمن الصالحين. إذ قال له ربه أسلم قال أسلمت لرب العالمين. ووصى بها إبراهيم بنيه ويعقوب يا بني إن الله اصطفى لكم الدين فلا تموتن إلا وأنتم مسلمون. أم كنتم شهداء إذ حضر يعقوب الموت إذ قال لبنيه ما تعبدون من بعدي قالوا نعبد إلهك وإله آبائك إبراهيم وإسماعيل وإسحاق إلها واحدا ونحن له مسلمون. تلك أمة قد خلت لها ما كسبت ولكم ما كسبتم ولا تسألون عما كانوا يعملون. وقالوا كونوا هودا أو نصارى تهتدوا قل بل ملة إبراهيم حنيفا وما كان من المشركين. قولوا آمنا بالله وما أنزل إلينا وما أنزل إلى إبراهيم وإسماعيل وإسحاق ويعقوب والأسباط وما أوتي موسى وعيسى وما أوتي النبيون من ربهم لا نفرق بين أحد منهم ونحن له مسلمون. فإن آمنوا بمثل ما آمنتم به فقد اهتدوا وإن تولوا فإنما هم في شقاق فسيكفيكهم الله وهو السميع العليم. صبغة الله ومن أحسن من الله صبغة ونحن له عابدون. قل أتحاجوننا في الله وهو ربنا وربكم ولنا أعمالنا ولكم أعمالكم ونحن له مخلصون. أم تقولون إن إبراهيم وإسماعيل وإسحاق ويعقوب والأسباط كانوا هودا أو نصارى قل أأنتم أعلم أم الله ومن أظلم ممن كتم شهادة عنده من الله وما الله بغافل عما تعملون. تلك أمة قد خلت لها ما كسبت ولكم ما كسبتم ولا تسألون عما كانوا يعملون. سيقول السفهاء من الناس ما ولاهم عن قبلتهم التي كانوا عليها قل لله المشرق والمغرب يهدي من يشاء إلى صراط مستقيم. وكذلك جعلناكم أمة وسطا لتكونوا شهداء على الناس ويكون الرسول عليكم شهيدا وما جعلنا القبلة التي كنت عليها إلا لنعلم من يتبع الرسول ممن ينقلب على عقبيه وإن كانت لكبيرة إلا على الذين هدى الله وما كان الله ليضيع إيمانكم إن الله بالناس لرءوف رحيم. قد نرى تقلب وجهك في السماء فلنولينك قبلة ترضاها فول وجهك شطر المسجد الحرام وحيث ما كنتم فولوا وجوهكم شطره وإن الذين أوتوا الكتاب ليعلمون أنه الحق من ربهم وما الله بغافل عما يعملون. ولئن أتيت الذين أوتوا الكتاب بكل آية ما تبعوا قبلتك وما أنت بتابع قبلتهم وما بعضهم بتابع قبلة بعض ولئن اتبعت أهواءهم من بعد ما جاءك من العلم إنك إذا لمن الظالمين. الذين آتيناهم الكتاب يعرفونه كما يعرفون أبناءهم وإن فريقا منهم ليكتمون الحق وهم يعلمون. الحق من ربك فلا تكونن من الممترين. ولكل وجهة هو موليها فاستبقوا الخيرات أين ما تكونوا يأت بكم الله جميعا إن الله على كل شيء قدير. ومن حيث خرجت فول وجهك شطر المسجد الحرام وإنه للحق من ربك وما الله بغافل عما تعملون. ومن حيث خرجت فول وجهك شطر المسجد الحرام وحيث ما كنتم فولوا وجوهكم شطره لئلا يكون للناس عليكم حجة إلا الذين ظلموا منهم فلا تخشوهم واخشوني ولأتم نعمتي عليكم ولعلكم تهتدون. كما أرسلنا فيكم رسولا منكم يتلو عليكم آياتنا ويزكيكم ويعلمكم الكتاب والحكمة ويعلمكم ما لم تكونوا تعلمون. فاذكروني أذكركم واشكروا لي ولا تكفرون. يا أيها الذين آمنوا استعينوا بالصبر والصلاة إن الله مع الصابرين. ولا تقولوا لمن يقتل في سبيل الله أموات بل أحياء ولكن لا تشعرون. ولنبلونكم بشيء من الخوف والجوع ونقص من الأموال والأنفس والثمرات وبشر الصابرين. الذين إذا أصابتهم مصيبة قالوا إنا لله وإنا إليه راجعون. أولئك عليهم صلوات من ربهم ورحمة وأولئك هم المهتدون. إن الصفا والمروة من شعائر الله فمن حج البيت أو اعتمر فلا جناح عليه أن يطوف بهما ومن تطوع خيرا فإن الله شاكر عليم. إن الذين يكتمون ما أنزلنا من البينات والهدى من بعد ما بينه للناس في الكتاب أولئك يلعنهم الله ويلعنهم اللاعنون. إلا الذين تابوا وأصلحوا وبينوا فأولئك أتوب عليهم وأنا التواب الرحيم. إن الذين كفروا وماتوا وهم كفار أولئك عليهم لعنة الله والملائكة والناس أجمعين. خالدين فيها لا يخفف عنهم العذاب ولا هم ينظرون. وإلهكم إله واحد لا إله إلا هو الرحمن الرحيم. إن في خلق السماوات والأرض واختلاف الليل والنهار والفلك التي تجري في البحر بما ينفع الناس وما أنزل الله من السماء من ماء فأحيا به الأرض بعد موتها وبث فيها من كل دابة وتصريف الرياح والسحاب المسخر بين السماء والأرض لآيات لقوم يعقلون. ومن الناس من يتخذ من دون الله أندادا يحبونهم كحب الله والذين آمنوا أشد حبا لله ولو يرى الذين ظلموا إذ يرون العذاب أن القوة لله جميعا وأن الله شديد العذاب. إذ تبرأ الذين اتبعوا من الذين اتبعوا ورأوا العذاب وتقطعت بهم الأسباب. وقال الذين اتبعوا لو أن لنا كرة فنتبرأ منهم كما تبرءوا منا كذلك يريهم الله أعمالهم حسرات عليهم وما هم بخارجين من النار. يا أيها الناس كلوا مما في الأرض حلالا طيبا ولا تتبعوا خطوات الشيطان إنه لكم عدو مبين. إنما يأمركم بالسوء والفحشاء وأن تقولوا على الله ما لا تعلمون. وإذا قيل لهم اتبعوا ما أنزل الله قالوا بل نتبع ما ألفينا عليه آباءنا أولو كان آباؤهم لا يعقلون شيئا ولا يهتدون. ومثل الذين كفروا كمثل الذي ينعق بما لا يسمع إلا دعاء ونداء صم بكم عمي فهم لا يعقلون. يا أيها الذين آمنوا كلوا من طيبات ما رزقناكم واشكروا لله إن كنتم إياه تعبدون. إنما حرم عليكم الميتة والدم ولحم الخنزير وما أهل به لغير الله فمن اضطر غير باغ ولا عاد فلا إثم عليه إن الله غفور رحيم. إن الذين يكتمون ما أنزل الله من الكتاب ويشترون به ثمنا قليلا أولئك ما يأكلون في بطونهم إلا النار ولا يكلمهم الله يوم القيامة ولا يزكيهم ولهم عذاب أليم. أولئك الذين اشتروا الضلالة بالهدى والعذاب بالمغفرة فما أصبرهم على النار. ذلك بأن الله نزل الكتاب بالحق وإن الذين اختلفوا في الكتاب لفي شقاق بعيد. ليس البر أن تولوا وجوهكم قبل المشرق والمغرب ولكن البر من آمن بالله واليوم الآخر والملائكة والكتاب والنبيين وآتى المال على حبه ذوي القربى واليتامى والمساكين وابن السبيل والسائلين وفي الرقاب وأقام الصلاة وآتى الزكاة والموفون بعهدهم إذا عاهدوا والصابرين في البأساء والضراء وحين البأس أولئك الذين صدقوا وأولئك هم المتقون. يا أيها الذين آمنوا كتب عليكم القصاص في القتلى الحر بالحر والعبد بالعبد والأنثى بالأنثى فمن عفي له من أخيه شيء فاتباع بالمعروف وأداء إليه بإحسان ذلك تخفيف من ربكم ورحمة فمن اعتدى بعد ذلك فله عذاب أليم. ولكم في القصاص حياة يا أولي الألباب لعلكم تتقون. كتب عليكم إذا حضر أحدكم الموت إن ترك خيرا الوصية للوالدين والأقربين بالمعروف حقا على المتقين. فمن بدله بعد ما سمعه فإنما إثمه على الذين يبدلونه إن الله سميع عليم. فمن خاف من موص جنفا أو إثما فأصلح بينهم فلا إثم عليه إن الله غفور رحيم. يا أيها الذين آمنوا كتب عليكم الصيام كما كتب على الذين من قبلكم لعلكم تتقون. أياما معدودات فمن كان منكم مريضا أو على سفر فعدة من أيام أخر وعلى الذين يطيقونه فدية طعام مسكين فمن تطوع خيرا فهو خير له وأن تصوموا خير لكم إن كنتم تعلمون. شهر رمضان الذي أنزل فيه القرآن هدى للناس وبينات من الهدى والفرقان فمن شهد منكم الشهر فليصمه ومن كان مريضا أو على سفر فعدة من أيام أخر يريد الله بكم اليسر ولا يريد بكم العسر ولتكملوا العدة ولتكبروا الله على ما هداكم ولعلكم تشكرون. وإذا سألك عبادي عني فإني قريب أجيب دعوة الداع إذا دعان فليستجيبوا لي وليؤمنوا بي لعلهم يرشدون. أحل لكم ليلة الصيام الرفث إلى نسائكم هن لباس لكم وأنتم لباس لهن علم الله أنكم كنتم تختانون أنفسكم فتاب عليكم وعفا عنكم فالآن باشروهن وابتغوا ما كتب الله لكم وكلوا واشربوا حتى يتبين لكم الخيط الأبيض من الخيط الأسود من الفجر ثم أتموا الصيام إلى الليل ولا تباشروهن وأنتم عاكفون في المساجد تلك حدود الله فلا تقربوها كذلك يبين الله آياته للناس لعلهم يتقون. ولا تأكلوا أموالكم بينكم بالباطل وتدلوا بها إلى الحكام لتأكلوا فريقا من أموال الناس بالإثم وأنتم تعلمون. يسألونك عن الأهلة قل هي مواقيت للناس والحج وليس البر بأن تأتوا البيوت من ظهورها ولكن البر من اتقى وأتوا البيوت من أبوابها واتقوا الله لعلكم تفلحون. وقاتلوا في سبيل الله الذين يقاتلونكم ولا تعتدوا إن الله لا يحب المعتدين. واقتلوهم حيث ثقفتموهم وأخرجوهم من حيث أخرجوكم والفتنة أشد من القتل ولا تقاتلوهم عند المسجد الحرام حتى يقاتلوكم فيه فإن قاتلوكم فاقتلوهم كذلك جزاء الكافرين. فإن انتهوا فإن الله غفور رحيم. وقاتلوهم حتى لا تكون فتنة ويكون الدين لله فإن انتهوا فلا عدوان إلا على الظالمين. الشهر الحرام بالشهر الحرام والحرمات قصاص فمن اعتدى عليكم فاعتدوا عليه بمثل ما اعتدى عليكم واتقوا الله واعلموا أن الله مع المتقين. وأنفقوا في سبيل الله ولا تلقوا بأيديكم إلى التهلكة وأحسنوا إن الله يحب المحسنين. وأتموا الحج والعمرة لله فإن أحصرتم فما استيسر من الهدي ولا تحلقوا رءوسكم حتى يبلغ الهدي محله فمن كان منكم مريضا أو به أذى من رأسه ففدية من صيام أو صدقة أو نسك فإذا أمنتم فمن تمتع بالعمرة إلى الحج فما استيسر من الهدي فمن لم يجد فصيام ثلاثة أيام في الحج وسبعة إذا رجعتم تلك عشرة كاملة ذلك لمن لم يكن أهله حاضري المسجد الحرام واتقوا الله واعلموا أن الله شديد العقاب. الحج أشهر معلومات فمن فرض فيهن الحج فلا رفث ولا فسوق ولا جدال في الحج وما تفعلوا من خير يعلمه الله وتزودوا فإن خير الزاد التقوى واتقون يا أولي الألباب. ليس عليكم جناح أن تبتغوا فضلا من ربكم فإذا أفضتم من عرفات فاذكروا الله عند المشعر الحرام واذكروه كما هداكم وإن كنتم من قبله لمن الضالين. ثم أفيضوا من حيث أفاض الناس واستغفروا الله إن الله غفور رحيم. فإذا قضيتم مناسككم فاذكروا الله كذكركم آباءكم أو أشد ذكرا فمن الناس من يقول ربنا آتنا في الدنيا وما له في الآخرة من خلاق. ومنهم من يقول ربنا آتنا في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار. أولئك لهم نصيب مما كسبوا والله سريع الحساب. واذكروا الله في أيام معدودات فمن تعجل في يومين فلا إثم عليه ومن تأخر فلا إثم عليه لمن اتقى واتقوا الله واعلموا أنكم إليه تحشرون. ومن الناس من يعجبك قوله في الحياة الدنيا ويشهد الله على ما في قلبه وهو ألد الخصام. وإذا تولى سعى في الأرض ليفسد فيها ويهلك الحرث والنسل والله لا يحب الفساد. وإذا قيل له اتق الله أخذته العزة بالإثم فحسبه جهنم ولبئس المهاد. ومن الناس من يشري نفسه ابتغاء مرضات الله والله رءوف بالعباد. يا أيها الذين آمنوا ادخلوا في السلم كافة ولا تتبعوا خطوات الشيطان إنه لكم عدو مبين. فإن زللتم من بعد ما جاءتكم البينات فاعلموا أن الله عزيز حكيم. هل ينظرون إلا أن يأتيهم الله في ظلل من الغمام والملائكة وقضي الأمر وإلى الله ترجع الأمور. سل بني إسرائيل كم آتيناهم من آية بينة ومن يبدل نعمة الله من بعد ما جاءته فإن الله شديد العقاب. زين للذين كفروا الحياة الدنيا ويسخرون من الذين آمنوا والذين اتقوا فوقهم يوم القيامة والله يرزق من يشاء بغير حساب. كان الناس أمة واحدة فبعث الله النبيين مبشرين ومنذرين وأنزل معهم الكتاب بالحق ليحكم بين الناس فيما اختلفوا فيه وما اختلف فيه إلا الذين أوتوه من بعد ما جاءتهم البينات بغيا بينهم فهدى الله الذين آمنوا لما اختلفوا فيه من الحق بإذنه والله يهدي من يشاء إلى صراط مستقيم. أم حسبتم أن تدخلوا الجنة ولما يأتكم مثل الذين خلوا من قبلكم مستهم البأساء والضراء وزلزلوا حتى يقول الرسول والذين آمنوا معه متى نصر الله ألا إن نصر الله قريب. يسألونك ماذا ينفقون قل ما أنفقتم من خير فللوالدين والأقربين واليتامى والمساكين وابن السبيل وما تفعلوا من خير فإن الله به عليم. كتب عليكم القتال وهو كره لكم وعسى أن تكرهوا شيئا وهو خير لكم وعسى أن تحبوا شيئا وهو شر لكم والله يعلم وأنتم لا تعلمون. يسألونك عن الشهر الحرام قتال فيه قل قتال فيه كبير وصد عن سبيل الله وكفر به والمسجد الحرام وإخراج أهله منه أكبر عند الله والفتنة أكبر من القتل ولا يزالون يقاتلونكم حتى يردوكم عن دينكم إن استطاعوا ومن يرتد منكم عن دينه فيمت وهو كافر فأولئك حبطت أعمالهم في الدنيا والآخرة وأولئك أصحاب النار هم فيها خالدون. إن الذين آمنوا والذين هاجروا وجاهدوا في سبيل الله أولئك يرجون رحمة الله والله غفور رحيم. يسألونك عن الخمر والميسر قل فيهما إثم كبير ومنافع للناس وإثمهما أكبر من نفعهما ويسألونك ماذا ينفقون قل العفو كذلك يبين الله لكم الآيات لعلكم تتفكرون. في الدنيا والآخرة ويسألونك عن اليتامى قل إصلاح لهم خير وإن تخالطوهم فإخوانكم والله يعلم المفسد من المصلح ولو شاء الله لأعنتكم إن الله عزيز حكيم. ولا تنكحوا المشركات حتى يؤمن ولأمة مؤمنة خير من مشركة ولو أعجبتكم ولا تنكحوا المشركين حتى يؤمنوا ولعبد مؤمن خير من مشرك ولو أعجبكم أولئك يدعون إلى النار والله يدعو إلى الجنة والمغفرة بإذنه ويبين آياته للناس لعلهم يتذكرون. ويسألونك عن المحيض قل هو أذى فاعتزلوا النساء في المحيض ولا تقربوهن حتى يطهرن فإذا تطهرن فأتوهن من حيث أمركم الله إن الله يحب التوابين ويحب المتطهرين. نساؤكم حرث لكم فأتوا حرثكم أنى شئتم وقدموا لأنفسكم واتقوا الله واعلموا أنكم ملاقوه وبشر المؤمنين. ولا تجعلوا الله عرضة لأيمانكم أن تبروا وتتقوا وتصلحوا بين الناس والله سميع عليم. لا يؤاخذكم الله باللغو في أيمانكم ولكن يؤاخذكم بما كسبت قلوبكم والله غفور حليم. للذين يؤلون من نسائهم تربص أربعة أشهر فإن فاءوا فإن الله غفور رحيم. وإن عزموا الطلاق فإن الله سميع عليم. والمطلقات يتربصن بأنفسهن ثلاثة قروء ولا يحل لهن أن يكتمن ما خلق الله في أرحامهن إن كن يؤمن بالله واليوم الآخر وبعولتهن أحق بردهن في ذلك إن أرادوا إصلاحا ولهن مثل الذي عليهن بالمعروف وللرجال عليهن درجة والله عزيز حكيم. الطلا

ده ماه ربیع الثانی سنه ۱۲۸۸ . از محمد شاه تا ده سنه دو هزار و نهصد و
پنجاه و یک روپیه مقرر شده بود که بعد از آن ده هزار روپیه داده شود
و از آن ببعد تا ده سال پنج هزار روپیه داده شود و بعد از آن تا
ابد الآباد سه هزار روپیه داده شود . و در سنه ۱۲۸۸ که ده سال
مذکور تمام شد عرضداشت مشتمل بر التماس مزید مقرری
از جانب سرکار والا مدار بخدمت نواب گورنر جنرل بهادر
ارسال شد . و در سنه ۱۲۸۹ که سال یازدهم بود
از جانب نواب گورنر جنرل بهادر حکم شد که
مقرری سابق بر سه هزار روپیه
مقرر باشد و بعد از آن
تا ده سال دیگر
پنج هزار روپیه
مقرر شده بود
و بعد از
آن تا ابد
الآباد
چهار
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و
در
سنه
۱۲۹۹
که
سال
دهم
بود
عرضداشت
مشتمل
بر التماس
مزید مقرری
بخدمت نواب
گورنر جنرل
بهادر ارسال
شد و در سنه
۱۳۰۰ که سال
یازدهم بود
حکم شد که
مقرری سابق
بر چهار هزار
روپیه مقرر
باشد و بعد
از آن تا ده
سال دیگر
پنج هزار
روپیه مقرر
باشد و بعد
از آن تا ابد
الآباد شش
هزار روپیه
مقرر باشد
و در سنه
۱۳۱۰ که
سال دهم
بود عرضداشت
مشتمل بر
التماس مزید
مقرری بخدمت
نواب گورنر
جنرل بهادر
ارسال شد
و در سنه
۱۳۱۱ که
سال یازدهم
بود حکم
شد که
مقرری
سابق بر
شش هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ده
سال
دیگر
هفت
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ابد
الآباد
هشت
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و در
سنه
۱۳۲۰
که
سال
دهم
بود
عرضداشت
مشتمل
بر التماس
مزید
مقرری
بخدمت
نواب
گورنر
جنرل
بهادر
ارسال
شد و
در سنه
۱۳۲۱
که
سال
یازدهم
بود
حکم
شد که
مقرری
سابق
بر هشت
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ده
سال
دیگر
نه
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ابد
الآباد
ده
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و در
سنه
۱۳۳۰
که
سال
دهم
بود
عرضداشت
مشتمل
بر التماس
مزید
مقرری
بخدمت
نواب
گورنر
جنرل
بهادر
ارسال
شد و
در سنه
۱۳۳۱
که
سال
یازدهم
بود
حکم
شد که
مقرری
سابق
بر ده
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ده
سال
دیگر
یازده
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ابد
الآباد
دوازده
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و در
سنه
۱۳۴۰
که
سال
دهم
بود
عرضداشت
مشتمل
بر التماس
مزید
مقرری
بخدمت
نواب
گورنر
جنرل
بهادر
ارسال
شد و
در سنه
۱۳۴۱
که
سال
یازدهم
بود
حکم
شد که
مقرری
سابق
بر دوازده
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ده
سال
دیگر
سیزده
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ابد
الآباد
چهارده
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و در
سنه
۱۳۵۰
که
سال
دهم
بود
عرضداشت
مشتمل
بر التماس
مزید
مقرری
بخدمت
نواب
گورنر
جنرل
بهادر
ارسال
شد و
در سنه
۱۳۵۱
که
سال
یازدهم
بود
حکم
شد که
مقرری
سابق
بر چهارده
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ده
سال
دیگر
پانزده
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ابد
الآباد
شانزده
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و در
سنه
۱۳۶۰
که
سال
دهم
بود
عرضداشت
مشتمل
بر التماس
مزید
مقرری
بخدمت
نواب
گورنر
جنرل
بهادر
ارسال
شد و
در سنه
۱۳۶۱
که
سال
یازدهم
بود
حکم
شد که
مقرری
سابق
بر شانزده
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ده
سال
دیگر
هفده
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ابد
الآباد
هجده
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و در
سنه
۱۳۷۰
که
سال
دهم
بود
عرضداشت
مشتمل
بر التماس
مزید
مقرری
بخدمت
نواب
گورنر
جنرل
بهادر
ارسال
شد و
در سنه
۱۳۷۱
که
سال
یازدهم
بود
حکم
شد که
مقرری
سابق
بر هجده
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ده
سال
دیگر
نوزده
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ابد
الآباد
بیست
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و در
سنه
۱۳۸۰
که
سال
دهم
بود
عرضداشت
مشتمل
بر التماس
مزید
مقرری
بخدمت
نواب
گورنر
جنرل
بهادر
ارسال
شد و
در سنه
۱۳۸۱
که
سال
یازدهم
بود
حکم
شد که
مقرری
سابق
بر بیست
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ده
سال
دیگر
بیست
و یک
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ابد
الآباد
بیست
و دو
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و در
سنه
۱۳۹۰
که
سال
دهم
بود
عرضداشت
مشتمل
بر التماس
مزید
مقرری
بخدمت
نواب
گورنر
جنرل
بهادر
ارسال
شد و
در سنه
۱۳۹۱
که
سال
یازدهم
بود
حکم
شد که
مقرری
سابق
بر بیست
و دو
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ده
سال
دیگر
بیست
و سه
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ابد
الآباد
بیست
و چهار
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و در
سنه
۱۴۰۰
که
سال
دهم
بود
عرضداشت
مشتمل
بر التماس
مزید
مقرری
بخدمت
نواب
گورنر
جنرل
بهادر
ارسال
شد و
در سنه
۱۴۰۱
که
سال
یازدهم
بود
حکم
شد که
مقرری
سابق
بر بیست
و چهار
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ده
سال
دیگر
بیست
و پنج
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ابد
الآباد
بیست
و شش
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و در
سنه
۱۴۱۰
که
سال
دهم
بود
عرضداشت
مشتمل
بر التماس
مزید
مقرری
بخدمت
نواب
گورنر
جنرل
بهادر
ارسال
شد و
در سنه
۱۴۱۱
که
سال
یازدهم
بود
حکم
شد که
مقرری
سابق
بر بیست
و شش
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ده
سال
دیگر
بیست
و هفت
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ابد
الآباد
بیست
و هشت
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و در
سنه
۱۴۲۰
که
سال
دهم
بود
عرضداشت
مشتمل
بر التماس
مزید
مقرری
بخدمت
نواب
گورنر
جنرل
بهادر
ارسال
شد و
در سنه
۱۴۲۱
که
سال
یازدهم
بود
حکم
شد که
مقرری
سابق
بر بیست
و هشت
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ده
سال
دیگر
بیست
و نه
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ابد
الآباد
سی
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و در
سنه
۱۴۳۰
که
سال
دهم
بود
عرضداشت
مشتمل
بر التماس
مزید
مقرری
بخدمت
نواب
گورنر
جنرل
بهادر
ارسال
شد و
در سنه
۱۴۳۱
که
سال
یازدهم
بود
حکم
شد که
مقرری
سابق
بر سی
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ده
سال
دیگر
سی
و یک
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ابد
الآباد
سی
و دو
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و در
سنه
۱۴۴۰
که
سال
دهم
بود
عرضداشت
مشتمل
بر التماس
مزید
مقرری
بخدمت
نواب
گورنر
جنرل
بهادر
ارسال
شد و
در سنه
۱۴۴۱
که
سال
یازدهم
بود
حکم
شد که
مقرری
سابق
بر سی
و دو
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ده
سال
دیگر
سی
و سه
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ابد
الآباد
سی
و چهار
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و در
سنه
۱۴۵۰
که
سال
دهم
بود
عرضداشت
مشتمل
بر التماس
مزید
مقرری
بخدمت
نواب
گورنر
جنرل
بهادر
ارسال
شد و
در سنه
۱۴۵۱
که
سال
یازدهم
بود
حکم
شد که
مقرری
سابق
بر سی
و چهار
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ده
سال
دیگر
سی
و پنج
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ابد
الآباد
سی
و شش
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و در
سنه
۱۴۶۰
که
سال
دهم
بود
عرضداشت
مشتمل
بر التماس
مزید
مقرری
بخدمت
نواب
گورنر
جنرل
بهادر
ارسال
شد و
در سنه
۱۴۶۱
که
سال
یازدهم
بود
حکم
شد که
مقرری
سابق
بر سی
و شش
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ده
سال
دیگر
سی
و هفت
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ابد
الآباد
سی
و هشت
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و در
سنه
۱۴۷۰
که
سال
دهم
بود
عرضداشت
مشتمل
بر التماس
مزید
مقرری
بخدمت
نواب
گورنر
جنرل
بهادر
ارسال
شد و
در سنه
۱۴۷۱
که
سال
یازدهم
بود
حکم
شد که
مقرری
سابق
بر سی
و هشت
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ده
سال
دیگر
سی
و نه
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ابد
الآباد
چهل
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و در
سنه
۱۴۸۰
که
سال
دهم
بود
عرضداشت
مشتمل
بر التماس
مزید
مقرری
بخدمت
نواب
گورنر
جنرل
بهادر
ارسال
شد و
در سنه
۱۴۸۱
که
سال
یازدهم
بود
حکم
شد که
مقرری
سابق
بر چهل
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ده
سال
دیگر
چهل
و یک
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ابد
الآباد
چهل
و دو
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و در
سنه
۱۴۹۰
که
سال
دهم
بود
عرضداشت
مشتمل
بر التماس
مزید
مقرری
بخدمت
نواب
گورنر
جنرل
بهادر
ارسال
شد و
در سنه
۱۴۹۱
که
سال
یازدهم
بود
حکم
شد که
مقرری
سابق
بر چهل
و دو
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ده
سال
دیگر
چهل
و سه
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ابد
الآباد
چهل
و چهار
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و در
سنه
۱۵۰۰
که
سال
دهم
بود
عرضداشت
مشتمل
بر التماس
مزید
مقرری
بخدمت
نواب
گورنر
جنرل
بهادر
ارسال
شد و
در سنه
۱۵۰۱
که
سال
یازدهم
بود
حکم
شد که
مقرری
سابق
بر چهل
و چهار
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ده
سال
دیگر
چهل
و پنج
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ابد
الآباد
چهل
و شش
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و در
سنه
۱۵۱۰
که
سال
دهم
بود
عرضداشت
مشتمل
بر التماس
مزید
مقرری
بخدمت
نواب
گورنر
جنرل
بهادر
ارسال
شد و
در سنه
۱۵۱۱
که
سال
یازدهم
بود
حکم
شد که
مقرری
سابق
بر چهل
و شش
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ده
سال
دیگر
چهل
و هفت
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ابد
الآباد
چهل
و هشت
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و در
سنه
۱۵۲۰
که
سال
دهم
بود
عرضداشت
مشتمل
بر التماس
مزید
مقرری
بخدمت
نواب
گورنر
جنرل
بهادر
ارسال
شد و
در سنه
۱۵۲۱
که
سال
یازدهم
بود
حکم
شد که
مقرری
سابق
بر چهل
و هشت
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ده
سال
دیگر
چهل
و نه
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ابد
الآباد
پنجاه
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و در
سنه
۱۵۳۰
که
سال
دهم
بود
عرضداشت
مشتمل
بر التماس
مزید
مقرری
بخدمت
نواب
گورنر
جنرل
بهادر
ارسال
شد و
در سنه
۱۵۳۱
که
سال
یازدهم
بود
حکم
شد که
مقرری
سابق
بر پنجاه
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ده
سال
دیگر
پنجاه
و یک
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ابد
الآباد
پنجاه
و دو
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و در
سنه
۱۵۴۰
که
سال
دهم
بود
عرضداشت
مشتمل
بر التماس
مزید
مقرری
بخدمت
نواب
گورنر
جنرل
بهادر
ارسال
شد و
در سنه
۱۵۴۱
که
سال
یازدهم
بود
حکم
شد که
مقرری
سابق
بر پنجاه
و دو
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ده
سال
دیگر
پنجاه
و سه
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ابد
الآباد
پنجاه
و چهار
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و در
سنه
۱۵۵۰
که
سال
دهم
بود
عرضداشت
مشتمل
بر التماس
مزید
مقرری
بخدمت
نواب
گورنر
جنرل
بهادر
ارسال
شد و
در سنه
۱۵۵۱
که
سال
یازدهم
بود
حکم
شد که
مقرری
سابق
بر پنجاه
و چهار
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ده
سال
دیگر
پنجاه
و پنج
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ابد
الآباد
پنجاه
و شش
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و در
سنه
۱۵۶۰
که
سال
دهم
بود
عرضداشت
مشتمل
بر التماس
مزید
مقرری
بخدمت
نواب
گورنر
جنرل
بهادر
ارسال
شد و
در سنه
۱۵۶۱
که
سال
یازدهم
بود
حکم
شد که
مقرری
سابق
بر پنجاه
و شش
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ده
سال
دیگر
پنجاه
و هفت
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ابد
الآباد
پنجاه
و هشت
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و در
سنه
۱۵۷۰
که
سال
دهم
بود
عرضداشت
مشتمل
بر التماس
مزید
مقرری
بخدمت
نواب
گورنر
جنرل
بهادر
ارسال
شد و
در سنه
۱۵۷۱
که
سال
یازدهم
بود
حکم
شد که
مقرری
سابق
بر پنجاه
و هشت
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ده
سال
دیگر
پنجاه
و نه
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ابد
الآباد
شصت
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و در
سنه
۱۵۸۰
که
سال
دهم
بود
عرضداشت
مشتمل
بر التماس
مزید
مقرری
بخدمت
نواب
گورنر
جنرل
بهادر
ارسال
شد و
در سنه
۱۵۸۱
که
سال
یازدهم
بود
حکم
شد که
مقرری
سابق
بر شصت
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ده
سال
دیگر
شصت
و یک
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ابد
الآباد
شصت
و دو
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و در
سنه
۱۵۹۰
که
سال
دهم
بود
عرضداشت
مشتمل
بر التماس
مزید
مقرری
بخدمت
نواب
گورنر
جنرل
بهادر
ارسال
شد و
در سنه
۱۵۹۱
که
سال
یازدهم
بود
حکم
شد که
مقرری
سابق
بر شصت
و دو
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ده
سال
دیگر
شصت
و سه
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ابد
الآباد
شصت
و چهار
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و در
سنه
۱۶۰۰
که
سال
دهم
بود
عرضداشت
مشتمل
بر التماس
مزید
مقرری
بخدمت
نواب
گورنر
جنرل
بهادر
ارسال
شد و
در سنه
۱۶۰۱
که
سال
یازدهم
بود
حکم
شد که
مقرری
سابق
بر شصت
و چهار
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ده
سال
دیگر
شصت
و پنج
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ابد
الآباد
شصت
و شش
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و در
سنه
۱۶۱۰
که
سال
دهم
بود
عرضداشت
مشتمل
بر التماس
مزید
مقرری
بخدمت
نواب
گورنر
جنرل
بهادر
ارسال
شد و
در سنه
۱۶۱۱
که
سال
یازدهم
بود
حکم
شد که
مقرری
سابق
بر شصت
و شش
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ده
سال
دیگر
شصت
و هفت
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ابد
الآباد
شصت
و هشت
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و در
سنه
۱۶۲۰
که
سال
دهم
بود
عرضداشت
مشتمل
بر التماس
مزید
مقرری
بخدمت
نواب
گورنر
جنرل
بهادر
ارسال
شد و
در سنه
۱۶۲۱
که
سال
یازدهم
بود
حکم
شد که
مقرری
سابق
بر شصت
و هشت
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ده
سال
دیگر
شصت
و نه
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ابد
الآباد
هفتاد
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و در
سنه
۱۶۳۰
که
سال
دهم
بود
عرضداشت
مشتمل
بر التماس
مزید
مقرری
بخدمت
نواب
گورنر
جنرل
بهادر
ارسال
شد و
در سنه
۱۶۳۱
که
سال
یازدهم
بود
حکم
شد که
مقرری
سابق
بر هفتاد
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ده
سال
دیگر
هفتاد
و یک
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ابد
الآباد
هفتاد
و دو
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و در
سنه
۱۶۴۰
که
سال
دهم
بود
عرضداشت
مشتمل
بر التماس
مزید
مقرری
بخدمت
نواب
گورنر
جنرل
بهادر
ارسال
شد و
در سنه
۱۶۴۱
که
سال
یازدهم
بود
حکم
شد که
مقرری
سابق
بر هفتاد
و دو
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ده
سال
دیگر
هفتاد
و سه
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ابد
الآباد
هفتاد
و چهار
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و در
سنه
۱۶۵۰
که
سال
دهم
بود
عرضداشت
مشتمل
بر التماس
مزید
مقرری
بخدمت
نواب
گورنر
جنرل
بهادر
ارسال
شد و
در سنه
۱۶۵۱
که
سال
یازدهم
بود
حکم
شد که
مقرری
سابق
بر هفتاد
و چهار
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ده
سال
دیگر
هفتاد
و پنج
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ابد
الآباد
هفتاد
و شش
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و در
سنه
۱۶۶۰
که
سال
دهم
بود
عرضداشت
مشتمل
بر التماس
مزید
مقرری
بخدمت
نواب
گورنر
جنرل
بهادر
ارسال
شد و
در سنه
۱۶۶۱
که
سال
یازدهم
بود
حکم
شد که
مقرری
سابق
بر هفتاد
و شش
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ده
سال
دیگر
هفتاد
و هفت
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ابد
الآباد
هفتاد
و هشت
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و در
سنه
۱۶۷۰
که
سال
دهم
بود
عرضداشت
مشتمل
بر التماس
مزید
مقرری
بخدمت
نواب
گورنر
جنرل
بهادر
ارسال
شد و
در سنه
۱۶۷۱
که
سال
یازدهم
بود
حکم
شد که
مقرری
سابق
بر هفتاد
و هشت
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ده
سال
دیگر
هفتاد
و نه
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ابد
الآباد
هشتاد
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و در
سنه
۱۶۸۰
که
سال
دهم
بود
عرضداشت
مشتمل
بر التماس
مزید
مقرری
بخدمت
نواب
گورنر
جنرل
بهادر
ارسال
شد و
در سنه
۱۶۸۱
که
سال
یازدهم
بود
حکم
شد که
مقرری
سابق
بر هشتاد
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ده
سال
دیگر
هشتاد
و یک
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ابد
الآباد
هشتاد
و دو
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و در
سنه
۱۶۹۰
که
سال
دهم
بود
عرضداشت
مشتمل
بر التماس
مزید
مقرری
بخدمت
نواب
گورنر
جنرل
بهادر
ارسال
شد و
در سنه
۱۶۹۱
که
سال
یازدهم
بود
حکم
شد که
مقرری
سابق
بر هشتاد
و دو
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ده
سال
دیگر
هشتاد
و سه
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ابد
الآباد
هشتاد
و چهار
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و در
سنه
۱۷۰۰
که
سال
دهم
بود
عرضداشت
مشتمل
بر التماس
مزید
مقرری
بخدمت
نواب
گورنر
جنرل
بهادر
ارسال
شد و
در سنه
۱۷۰۱
که
سال
یازدهم
بود
حکم
شد که
مقرری
سابق
بر هشتاد
و چهار
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ده
سال
دیگر
هشتاد
و پنج
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ابد
الآباد
هشتاد
و شش
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و در
سنه
۱۷۱۰
که
سال
دهم
بود
عرضداشت
مشتمل
بر التماس
مزید
مقرری
بخدمت
نواب
گورنر
جنرل
بهادر
ارسال
شد و
در سنه
۱۷۱۱
که
سال
یازدهم
بود
حکم
شد که
مقرری
سابق
بر هشتاد
و شش
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ده
سال
دیگر
هشتاد
و هفت
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ابد
الآباد
هشتاد
و هشت
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و در
سنه
۱۷۲۰
که
سال
دهم
بود
عرضداشت
مشتمل
بر التماس
مزید
مقرری
بخدمت
نواب
گورنر
جنرل
بهادر
ارسال
شد و
در سنه
۱۷۲۱
که
سال
یازدهم
بود
حکم
شد که
مقرری
سابق
بر هشتاد
و هشت
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ده
سال
دیگر
هشتاد
و نه
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ابد
الآباد
نود
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و در
سنه
۱۷۳۰
که
سال
دهم
بود
عرضداشت
مشتمل
بر التماس
مزید
مقرری
بخدمت
نواب
گورنر
جنرل
بهادر
ارسال
شد و
در سنه
۱۷۳۱
که
سال
یازدهم
بود
حکم
شد که
مقرری
سابق
بر نود
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ده
سال
دیگر
نود
و یک
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ابد
الآباد
نود
و دو
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و در
سنه
۱۷۴۰
که
سال
دهم
بود
عرضداشت
مشتمل
بر التماس
مزید
مقرری
بخدمت
نواب
گورنر
جنرل
بهادر
ارسال
شد و
در سنه
۱۷۴۱
که
سال
یازدهم
بود
حکم
شد که
مقرری
سابق
بر نود
و دو
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ده
سال
دیگر
نود
و سه
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ابد
الآباد
نود
و چهار
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و در
سنه
۱۷۵۰
که
سال
دهم
بود
عرضداشت
مشتمل
بر التماس
مزید
مقرری
بخدمت
نواب
گورنر
جنرل
بهادر
ارسال
شد و
در سنه
۱۷۵۱
که
سال
یازدهم
بود
حکم
شد که
مقرری
سابق
بر نود
و چهار
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ده
سال
دیگر
نود
و پنج
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ابد
الآباد
نود
و شش
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و در
سنه
۱۷۶۰
که
سال
دهم
بود
عرضداشت
مشتمل
بر التماس
مزید
مقرری
بخدمت
نواب
گورنر
جنرل
بهادر
ارسال
شد و
در سنه
۱۷۶۱
که
سال
یازدهم
بود
حکم
شد که
مقرری
سابق
بر نود
و شش
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ده
سال
دیگر
نود
و هفت
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ابد
الآباد
نود
و هشت
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و در
سنه
۱۷۷۰
که
سال
دهم
بود
عرضداشت
مشتمل
بر التماس
مزید
مقرری
بخدمت
نواب
گورنر
جنرل
بهادر
ارسال
شد و
در سنه
۱۷۷۱
که
سال
یازدهم
بود
حکم
شد که
مقرری
سابق
بر نود
و هشت
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ده
سال
دیگر
نود
و نه
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ابد
الآباد
یک
لاکھ
روپیه
مقرر
باشد
و در
سنه
۱۷۸۰
که
سال
دهم
بود
عرضداشت
مشتمل
بر التماس
مزید
مقرری
بخدمت
نواب
گورنر
جنرل
بهادر
ارسال
شد و
در سنه
۱۷۸۱
که
سال
یازدهم
بود
حکم
شد که
مقرری
سابق
بر یک
لاکھ
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ده
سال
دیگر
یک
لاکھ
و یک
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ابد
الآباد
یک
لاکھ
و دو
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و در
سنه
۱۷۹۰
که
سال
دهم
بود
عرضداشت
مشتمل
بر التماس
مزید
مقرری
بخدمت
نواب
گورنر
جنرل
بهادر
ارسال
شد و
در سنه
۱۷۹۱
که
سال
یازدهم
بود
حکم
شد که
مقرری
سابق
بر یک
لاکھ
و دو
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ده
سال
دیگر
یک
لاکھ
و سه
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ابد
الآباد
یک
لاکھ
و چهار
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و در
سنه
۱۸۰۰
که
سال
دهم
بود
عرضداشت
مشتمل
بر التماس
مزید
مقرری
بخدمت
نواب
گورنر
جنرل
بهادر
ارسال
شد و
در سنه
۱۸۰۱
که
سال
یازدهم
بود
حکم
شد که
مقرری
سابق
بر یک
لاکھ
و چهار
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ده
سال
دیگر
یک
لاکھ
و پنج
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ابد
الآباد
یک
لاکھ
و شش
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و در
سنه
۱۸۱۰
که
سال
دهم
بود
عرضداشت
مشتمل
بر التماس
مزید
مقرری
بخدمت
نواب
گورنر
جنرل
بهادر
ارسال
شد و
در سنه
۱۸۱۱
که
سال
یازدهم
بود
حکم
شد که
مقرری
سابق
بر یک
لاکھ
و شش
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ده
سال
دیگر
یک
لاکھ
و هفت
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ابد
الآباد
یک
لاکھ
و هشت
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و در
سنه
۱۸۲۰
که
سال
دهم
بود
عرضداشت
مشتمل
بر التماس
مزید
مقرری
بخدمت
نواب
گورنر
جنرل
بهادر
ارسال
شد و
در سنه
۱۸۲۱
که
سال
یازدهم
بود
حکم
شد که
مقرری
سابق
بر یک
لاکھ
و هشت
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ده
سال
دیگر
یک
لاکھ
و نه
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ابد
الآباد
یک
لاکھ
و دس
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و در
سنه
۱۸۳۰
که
سال
دهم
بود
عرضداشت
مشتمل
بر التماس
مزید
مقرری
بخدمت
نواب
گورنر
جنرل
بهادر
ارسال
شد و
در سنه
۱۸۳۱
که
سال
یازدهم
بود
حکم
شد که
مقرری
سابق
بر یک
لاکھ
و دس
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ده
سال
دیگر
یک
لاکھ
و یازده
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ابد
الآباد
یک
لاکھ
و دوازده
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و در
سنه
۱۸۴۰
که
سال
دهم
بود
عرضداشت
مشتمل
بر التماس
مزید
مقرری
بخدمت
نواب
گورنر
جنرل
بهادر
ارسال
شد و
در سنه
۱۸۴۱
که
سال
یازدهم
بود
حکم
شد که
مقرری
سابق
بر یک
لاکھ
و دوازده
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ده
سال
دیگر
یک
لاکھ
و سیزده
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ابد
الآباد
یک
لاکھ
و چودہ
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و در
سنه
۱۸۵۰
که
سال
دهم
بود
عرضداشت
مشتمل
بر التماس
مزید
مقرری
بخدمت
نواب
گورنر
جنرل
بهادر
ارسال
شد و
در سنه
۱۸۵۱
که
سال
یازدهم
بود
حکم
شد که
مقرری
سابق
بر یک
لاکھ
و چودہ
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ده
سال
دیگر
یک
لاکھ
و پندرہ
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ابد
الآباد
یک
لاکھ
و سولہ
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و در
سنه
۱۸۶۰
که
سال
دهم
بود
عرضداشت
مشتمل
بر التماس
مزید
مقرری
بخدمت
نواب
گورنر
جنرل
بهادر
ارسال
شد و
در سنه
۱۸۶۱
که
سال
یازدهم
بود
حکم
شد که
مقرری
سابق
بر یک
لاکھ
و سولہ
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ده
سال
دیگر
یک
لاکھ
و سترہ
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ابد
الآباد
یک
لاکھ
و اٹھارہ
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و در
سنه
۱۸۷۰
که
سال
دهم
بود
عرضداشت
مشتمل
بر التماس
مزید
مقرری
بخدمت
نواب
گورنر
جنرل
بهادر
ارسال
شد و
در سنه
۱۸۷۱
که
سال
یازدهم
بود
حکم
شد که
مقرری
سابق
بر یک
لاکھ
و اٹھارہ
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ده
سال
دیگر
یک
لاکھ
و انیس
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ابد
الآباد
یک
لاکھ
و بیس
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و در
سنه
۱۸۸۰
که
سال
دهم
بود
عرضداشت
مشتمل
بر التماس
مزید
مقرری
بخدمت
نواب
گورنر
جنرل
بهادر
ارسال
شد و
در سنه
۱۸۸۱
که
سال
یازدهم
بود
حکم
شد که
مقرری
سابق
بر یک
لاکھ
و بیس
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ده
سال
دیگر
یک
لاکھ
و اکیس
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ابد
الآباد
یک
لاکھ
و بائیس
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و در
سنه
۱۸۹۰
که
سال
دهم
بود
عرضداشت
مشتمل
بر التماس
مزید
مقرری
بخدمت
نواب
گورنر
جنرل
بهادر
ارسال
شد و
در سنه
۱۸۹۱
که
سال
یازدهم
بود
حکم
شد که
مقرری
سابق
بر یک
لاکھ
و بائیس
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ده
سال
دیگر
یک
لاکھ
و تیئس
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و بعد
از آن
تا ابد
الآباد
یک
لاکھ
و چوبیس
هزار
روپیه
مقرر
باشد
و در
سن

ἐμὲν οὖν ἐφίλησας τί οὐ λέων θέλεις ἆρι τε· ἐδὲ λεπτόφρο ἔτι ὀπάσσω
μοῖραν τυχὼν καὶ τῆσδε πόλεος ἀγλαΐτριον· ὀλιγοστὸν μάχιμον ἐμοὶ σὺν
μοίχῳ καὶ φυλάττειν ἡμῖν. ἐν πολλοῖσι γὰρ ἐφύλαξαν· εἰ τάχα
τι μοῦνος ἐσθλὸν βούλῃ τῆσδε μὲν χερὸς σὺν φαεννὸν ἄστος ἐρεῖν· μὴ σύγε ὃς
γὰρ μὲν ἐδ. ἀλλὰ γὰρ οὐ πρᾶος καὶ λαὸν ἀσπαίρειν τὸν παγχρύσου σου
γλώττης· —

βασίλειος λιβανίωι :—

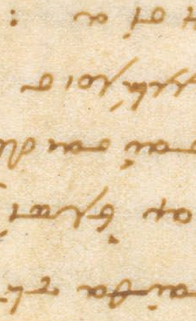
ΙΙ ΙΙ ΙΙ

ن٘ ماع٘ ٚ٘ٚ٘ ٚ٘ ٚ٘

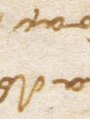
τῶν τε λόγων μὲν ἀν λαμβάνομεν· τί γὰρ ἂν γένοιτο μᾶλλον
μὲν γένος εἶναι τῶν ἀνθρώπων; ἀλλ' ὅσοι ἂν εἰσὶν αὐτοὶ πρὸς ἑαυτοὺς
ἀλλήλοις γένος εἶναι τοῦ σοφοῦ ἕνα καὶ
ὁμοίως γένος εἶναι τοῦ ἐναντίου τοῦ σοφοῦ ἕνα καὶ
λόγους· τούτων οἴμαι οὐθένα ἂν εἰπεῖν ὅτι μᾶλλον
φύσει. αὐτὸς γὰρ καὶ μετὰ τὸν θάνατον τούτων μνημονεύσεται·
τοῦτο γὰρ καὶ τὸ λεγόμενον ἀθάνατον εἶναι. ὅτι δὲ
ἀπὸ τῶν μαθημάτων καὶ τῶν λόγων ἕνα καὶ
ὅσοι δὲ ἂν ἐν τοῖς μαθήμασιν καὶ λόγοις
φαίνων ἂν ἕνα γένος καὶ οὐδὲν ἂν τούτων τοσοῦτον πρόσχημα
ἕνα μᾶλλον καὶ οὐδὲν τῶν χαρίεν ἐμφανέστερον. ἐν τοῖς γὰρ
καὶ οὐσιν· οὐδὲν γὰρ ὁμοίως ἕνα καταφανὲς ἐν μεγάλῃ τύχῃ,
τοῦτο τρόπον· καταδαλόμενοι γὰρ ἅπαντες τὸν ἀποστόλων
μεν· οἱ δὲ τυχόντες μᾶλλον ἂν μεταπεσεῖν ἐπὶ θεῶν τὸν πρόσωπον
σι καὶ ταύτην ἀπαρνήσασθαι. ὅμως δὲ τοῦ γε ἀφανῆ ἕνα πάντας
θαι. ἐν γοῦν μεγίστοις ζημίαις ὄντες τὸ παραπλήσιον τὸ σωτῆρα
μᾶλλον πρὸς ἀλλ' ὅτι τοιοῦτον ἕνα φαίνεται ἔχειν ἔξαιτουμένων αὐτὸν
πάντας ἐν γένοιτο πρόσημα ἂν ἕνα τὴν παρ' ἐμοῦ οὐκοῦν
λ' ὅπως μαθὼν ἕνα αἴτημα ἐν μεμφόμενον παρ' αὐτὸν ὅτι τῆς ὑπὲρ
ὅπως οὖν μὲν τὸ αὐτὸ φιλοσοφεῖν τῶν βιωτικῶν ἕνα ἐν ἐφ' ἑαυτῶν ἕνα
ἐν ἐν τοῖς ὑπερβάλλον ἐν βιωτικὰ θαυμάζεσθαι ὁμολογήσουσι
πᾶς ἀνθρώπων ἐν δεῖσθαι τῶν ἀγνοούμενα ἐν μὴ ὑπὸ αὐτῶν
τῶν· πάντας δὲ οὐδὲν ὅσον χάριν τῶν πάντων τὸ φιλοσοφεῖν
φιλοσοφοῦντα ἐνδείκνυται τὰ ἀληθέστατα. καὶ οἱ λαοὶ ἀσκεῖν
θησαυρὸν πᾶσι πεπλουτισμένοις ὑπουργήσαν προσκυνεῖν·

ἀθανασίῳ ἐπισκόπῳ ἀλεξανδρείας·

ΚΒ ἐντυχὸν τοῖς γεγραμμένοις ὑπὸ σοῦ ὅτι τοσοῦτον διέφερεν τοῦ ἡγεμόνος
μονίου τοῦ διωγμοῦ ἀνδρὸς καταστῆσαι. ἐπειδὴ
ρεῖσθαι μὲν τὴν βασιλέως πατρίδα ὅτι τοιοῦτον καλεῖν ἔστιν
μὴ καὶ τροφός· ἐπειδὴ δὲ τὴν γλῶτταν τὸν ὑπὲρ
τῶν μεγίστων ἐν ἐπιτηδείων ἐν ἐμοὶ καὶ ἀπορούσης ἐθέλει
σθῆ δὲ παραδοθῆναι ἀνδρὸς ἐπιτήδειος ὑμῖν καὶ ἀ
καιρίας συζύγου· τοῦτο δὴ ἄρα τοῦ ἐλλιμένος ἐστὶ τὸ σοφὸν
οἱ αἱ σοὶ πόλεως δὲ ὑπὸ μέσου μεσάτης· ἐν ταῦτα δὲ ἐστὶ
καὶ χαριεστάτην καὶ οἱ ἀρχόντων ὑπὸ καταμυκτῆρ ἐστὶν

ઉપર જણાવેલા ત્રણ પ્રકારના ભાવોમાંથી કોઈ પણ ભાવ જ્યારે જીવમાં ઉત્પન્ન થાય છે ત્યારે તે ભાવ જીવમાં રહેલા કર્મોના ઉદયથી ઉત્પન્ન થયો હોવાથી તે ભાવ જીવમાં રહેલા કર્મોના ઉદયને અનુસરતો હોય છે. તે ભાવ જીવમાં રહેલા કર્મોના ઉદયને અનુસરત

λόγου τοῦ ἡμαι μεθ' ἁ καὶ τοι σωβρὶ αὐτὸν ἡδυ ὰ σμασιν· ὁ δὴ μαίστην καὶ ὁ δὴ μαι· οὐ τω καλῇ· ὁ μὲν γὰρ τῆσ οὐ σίας ὁ λόγος ἐστὶ μὸν οὐ ὁ μὲν ἀγαθότητος ἢ θελότητος· ἢ ἔτι ἁ μολογοῦντο· ἢ δὲ ὑποστάσεσι σὺν τοῦ ἡδυ ά σματι τῆσ ἀτρότητος ἢ τῆσ υἱότητος· ἢ τῆσ ἁγι ασμοῦ δυ ά μεσσ θεωρ ή ται· ἡ μὲν οὖν ἂν νοήσταλήφοι μι τὰ πρόσωπα· αὐτὸ θεν ἓν ἁ λόγου στὸν αὐτοῦ αν· ἡ δὲ ὲν νοήσαι ἡ τὰ ἡμαι ἀμὴ θεμὶ συγχροῦσιν ὃ ὁ μολογοῦσιν καὶ ἀριθμεῖται σαν· ἵνα καὶ ὁ τοῦ ὁ μοουσίου λόγος ἐν ἀφυλαχθεὶ ὲν τὶ ὲν ὁ τητι τῆσ θεότητος· καὶ ἢ τῆσ δοξολογίας ἕνα ἡ γοῦσι τῶν υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος· ἐν τὶ ἀνθρωπομορφῇ ἕνα ὁ μολογεῖ μὲν ὧν νοεῖσθαι· ὃ μως δὲ ἐκφεύγομαι τοῦ λέγειν τὸν ὁμοούσιον τοῦ πατρὸς καὶ ἁγίου πνεύματος· ἐπεὶ καὶ αὐτὰ τὰ ἄψυχα τῶν ὁμοούσιων ἐστὶ μὲν ἀλλήλοις φιλία· ἕνωσις δὲ καὶ ὁ αὐτὰ ἄψυχα καὶ ἀνόητα ὁμοῦ μὲν οἰκειότητος ὄνομα ἐνωμένων δὲ ὁ αὐλοτμότατος αὐλομέτου ἐνοειδέος ἑνοῦ λόγου ἀφίκετο καὶ ἕνα στὸν ἐν ἑαυτοῖς διεζήτησε· διὰ τί δὲ ὑπόστασις ἐν τῷ ἡλίῳ τοῦ πρὸς αὐτὸν· τὸν ἐκλάμψαντα δὲ ἐκ τούτου καὶ ἐν δελεχῶς ἀπὸ τοῦ ἡλίου αὐτοῦ ἀκτῖνα καὶ τὸ σοῦτον ὠφελὸν αὐτοῦ αὐδοῦμαι ὅσον ἂν μακρότερον ἐξοικονομῆσαι· ἀντὶ τῆ μερίσαν αὐτοῦ ἑνωμένου τοῦ χωρισμοῦ· παραλογῶ οὖν φύλαξον μὴ μὲ μου αὐτὸν ἀπορόμηκον ἢ ἔχω μιᾷ σοι ἐν ἀναπαύεσθαι· οὐ δὲ τῷ σαὶ σιν μὴ μὲν ὁ θεῖ ρ αὐτηρίαν καὶ ἔρωσμα ἐχαρίσατο :—

ΗΣΥΧΙΩΙ :—

μὲ πολλὰ μὲν μὴ καὶ ἐξ αρχῆσ αὶ σωπῶντα οὐ τῆ μότητι ὅτι σωρὶ λόγου ἐστὶ καὶ μὸν ὃ ἐ ασον πολλαχοῦ παρατὰ ἐν πνεῦμα ἐν σωρὶ φερόμενον· μὴ τι ἐν τὸν θαυμάσιον ἄνδρα τὸν ἐν τὶ μὸν μὴ μὲν ἐν ἐλευσαμένου φιλία· ἐπεὶ δὲ καὶ ὁ πατὰ ἄριστον καὶ πάντων μὲν οἱ ἑνότητος ὄνομα ἐνωμένων δὲ ὁ αὐλοτμότατος αὐλομέτου ἐνοειδέος ὁμολόγων ἀφί κετο καὶ ἐλεύσατο ἐν δελεχῶς διεζήτησε· διὰ τί δὲ ὑπόστασις ἐν τῷ ἡλίῳ καὶ τοῦ πρὸς αὐτὸν ἐκλάμψαντα δὲ ἐκ τούτου καὶ ἐν δελεχῶς ἀπὸ τοῦ ἡλίου αὐτοῦ ἀκτῖνα καὶ τὸ σοῦτον ὠφελὸν αὐτοῦ αὐδοῦμαι ὅσον ἂν μακρότερον ἐξοικονομῆσαι· ἀντὶ τῆ μερίσαν αὐτοῦ ἑνωμένου τοῦ χωρισμοῦ· παραλογῶ οὖν φύλαξον μὴ μὲ μου αὐτὸν ἀπορόμηκον ἢ ἔχω μιᾷ σοι ἐν ἀναπαύεσθαι· οὐ δὲ τῷ σαὶ σιν μὴ μὲν ὁ θεῖ ρ αὐτηρίαν καὶ ἔρωσμα ἐχαρίσατο :—

γρηγορίῳ ἀδελφῷ· περὶ διαφορᾶς οὐσίας καὶ ὑποστ :—

Ἐπεὶ δὲ πολλοὶ τὸ λοιμὸν τὴν οὐσίαν ἔφασαν τῶν μετεχόντων μὴ διαφέρειν ἀπὸ τούτων ὑποτασσόμενον λόγου. ταῖς αὐταῖς συμβαινούσης ὑπομοίαις καὶ οἰόμενοι διαφορὰν μὴ οὐδὲν οὐσίαν εἶναι ὑπόστασιν μίαν. ὅθεν καὶ εἷς δύο τινὲς τῶν ἀρχαίων τοῖς αὐτοῖς περιπεσόντες τὸν ἀριθμὸν ἐξέβαλον. οὔτε μίαν οὐσίαν οὔτε καὶ μίαν ὑπόστασιν λέγειν καὶ τὸ ὁμοούσιον· οὐ ταὐτὸν ἔφασαν παραδέχεσθαι καὶ τὴν τῶν οὐσιῶν διαίρεσιν κατὰ τὸν ἴσον ἀριθμὸν ὁμολογίαν ταύτην δὲ ἀπόντα καὶ οὐ τὸ ὅμοιον πρὸς ἄλληλα τῶν ὑποστάσεων ἐπιδεικνύμενοι. ἔστι τοίνυν οὐσία λεγόμενα παρὰ πάντων τὰ κοινὰ τῶν ὁμοίων καὶ τὸ ἀριθμῷ διαφερόντων λέγεσθαι ἐφ' ἑκάστου καθ' ἕκαστον πρώτως σημαίνει ἐξῆς. οἷον ἄνθρωπος· ὁ γὰρ τοῦτο φωνὴ τὴν κοινὴν φύσιν δηλοῖ ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἵππος τὸν οὐσίαν τοῦ ὁμοίου γένους περιέχομεν. οὐ γὰρ μᾶλλον τοῦτο ἄνθρωπος ἢ ἵππος λέγειν καὶ ἀνθρώπους· καὶ ἵππος ἄλλος καὶ ἵππος ἕτερος· διὸ οὐκ ἀναιρεῖται τοῖς ὑποκειμένοις ὁμοίως τὸ αὐτὸ ὄνομα τεταμένον ὀνομάζεσθαι, χωρὶς ἐξῆς τὴν οὐσίαν διδοῦσι. διὸ οὐ τὸν καθόλου ἄνθρωπον ἀναιρετέον εἶναι τὸν ἴσον ἄνθρωπον ὄντα ἕνα. τὰ δὲ κατὰ μέρος ἴδια καὶ ἐξῆς τὴν ὑπόστασιν διδοῦσι· οὐκ ἐπὶ τῆς φύσεως θεωρεῖται τὰ σημαινόμενα. ἀλλὰ παρὰ ματαίστιμος παρὰ γραφὴ μὴ λαμβάνειν ἔχουσα παρὰ τὸ ὁμογενὲς κατὰ τὸν ἴσον ἀριθμὸν διαιτῶν ὁμολογίαν οἷον ὁ Παῦλος καὶ ὁ Πέτρος· οὐ γὰρ ἐπὶ τοιαύτης φωνῆς ἓν τὸ λοιμὸν τῆς φύσεως φέρεται ἀμφοτέρων ὑποκειμένων κατὰ τὸ ἀριθμὸν διαφερόντων ἀμφοτέρων ἐστὶν ἀνθρώπων ἀμφασιν δὲ αὐτῶν ὁμοιότητα παρίστησιν. ὁ τὰ οὖν δύο λέγειν καὶ ὁμοίους κατὰ τὸ αὐτὸ ὄντων οἷον παύλου καὶ πέτρου καθ' ἕκαστον ἀριθμὸν διαφόρων τῆς οὐσίας τῶν ἀτόμων ἐπιδεικνύμενος ἀποδόσεως τῆς οὐσίας ἓν καὶ τοῦ παύλου μόνον. ἔξω δὲ ἓν καὶ τοῦ πέτρου καὶ ἄλλον ἓν τοῦ θεοῦ· ἀλλὰ δὴ ὧν ἀμφοτέρων λέγουσιν οὐσίαν καὶ τοῦ παύλου καὶ τοῦ πέτρου καὶ τοῦ θεοῦ ὁμοούσιοι

οἱ τὸ αὐτόματον τὴν οὐσίαν ὑποτιθέμενοι· ἔστι δὲ ἃ λέγει ὁ
τὸ μὲν μανθάνειν ἔστι τοῖς δὲ αἰσθομένοις τὴν θεωρίαν· δηλοῖ δὲ
χωρίσας τοῦ ἕβδομον τὸ ἕβδομον. οὐ μόνον ὁ Δημόκριτος ἀφορίζει μό-
νον τὸ περὶ τοῦ ἄγγους δι' ἃ καὶ αὐτῶν συνεχωρήθησαν καὶ ἐν
ἴσοις ὑπερβάλλειν τὸ μὲν μὴ ἔχειν· τοῦτο τοίνυν φανερόν. τὸ δὲ ἴσον μέ-
γεθος τὸ τὴν ὑποτείνουσαν λεπτομερείᾳ σχήματι· οὐ γὰρ ἅπτεσθαι
ἀλλήλοις δύνασθαι τὰ ἄλλα δὲ οὐκ ἐναντία τὴν αἴσθησιν ἔχειν. ὅτι δὲ τὴν μὲν φύσιν ἕλκειν ὁμόμορφον
λέγει θεωρεῖσθαι· τὸ δὲ ἐξ ἑκάστου καὶ λεγόμενον ἴσον ὑποτοῦ
ὁμόμορφον ἀνάλογον ἔχειν θεωρίαν. ὁ δὲ σφαῖρον ἔφασκεν
ἕλκειν δύνασθαι τὴν ἐπιφάνειαν τοῦτο ὅτι ἀνώμαλον ἔχει τὸ σχῆμα
τὸ ἐπιπεφυκὸς καὶ ταῖς ἁφαῖς ἐπιβάλλειν. ὃ δὲ τὴν μὲν φύσιν ἕλκειν
ἕλκειν δύνασθαι τὴν ὑποτείνουσαν· ἕλκειν γὰρ ὁμοίως τὰ ὑπερβάλλοντα
ἀνώμαλα ἔχειν· ὃ δὲ τὸ ἴσον ἐκ τοῦ ὁμοίου ἔφασκεν ἕλκειν δύνασθαι
τὴν ὑποτείνουσαν· ἕλκειν γὰρ ὁμοίως τὰ ὑπερβάλλοντα ἀνώμαλα

καὶ τὸν ὑποτάσσοντα τοῦτον μᾶλλον θάττον καὶ ἧττον τὸν θάνατον
μᾶλλον οὐχ ἁμαρτήσεται τοῦ εἶναι τοιοῦτον ὅτι ποτὲ ὑποτίθεται
οἱ Ἕλληνες ἀλλ' οὐδὲν γάρ ἐστιν ἀποτελούμενον μόνιμον τῇ
ὑποβάλλειν δι' αὐτὸ πάσχειν αὖτο ὑποβαλλόμενον μόνιμον τοῦτο καὶ ἧττον
τοῦ υἱοῦ μολύσθαι. τοῦτο δὲ αὐτὸν καὶ ἧττον τοῦ ἁγίου ὀγγὰρ
τοῦ ἀληθοῦς καὶ τοῦ ἀληθινοῦ μόνου ἐστὶ καὶ ὁ αὐτὸς ἑαυτοῦ
πατὴρ καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πατήρ ἐστιν. οὐ γὰρ τὸ μὴ μᾶλλον ἀλλὰ
ταῦτα πάντα καὶ ἄλλα πολλά. τὸ δὲ λίτρον· ἓν δὲ λέγει δι' αὐτῶν ἓν
θρόνων σημάνων ἀσύγχυτον ἑαυτῷ αὐτὸ τὴν διάλειψιν ἔχειν.
τὸ μὲν καινὸν ἓν θεωρούμενον οἷον τὸ ἀληθινὸν μέλι τὸ ὑποπά-
σαν καταλῆψιν· ἔτι τοιοῦτο οὐ σημαίνει τὸ μὴ ἓν τῇ τοῦ
ἓν διαίρεσιν· ἓν δὲ μόνον διὰ πᾶν ἐστὶν ἓν τὸ σωθὲν μόνον
ἀφορισθήσεται. καλοῦσιν ἓν μοναδικὴν οὕτως ἀληθινὸν
τὸν μόνον καὶ ὄντως ἓν τῇ μόνῳ ἓν θεωρεῖσθαι δυνάμενον φανὲν
φανεῖσι. τὸν ἀληθινὸν ἓν τοῦ γνώσεως χάριτος δι' ἡμᾶς
φανέν. καθάπερ οἶμαι ὁ ἀπόστολος ὅτι ταῦτα δὲ πάντα ἐνεργεῖ
τὸ ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα διαιροῦν ἴδιά ἑκάστῳ καθὼς βούλεται.
Ἐπεὶ οὖν τὸ δὲ ἓν θεωμένου τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐστὶν ἓν τῶν ἀγαθῶν χορηγία
τὴν ἀρχὴν λαβοῦσα οὕτως παραλήψεται τοῖς ἀξίοις. πάλιν
ὑποτίθεμαι ὁ λεγόμενος ἓν τὸ τῆς χορηγίας τῶν ἀγαθῶν
τῶν διὰ τοῦ πνεύματος λεγόμενον ἓν τὸ μονογενὲς θεὸν ἓν
τὸν μονογενῆ θεὸν ἓν ἀποστέλλειν. αὐτὰ γὰρ διὰ τοῦ γεγονέναι
καὶ ἓν αὐτῷ σωτηρίαν παρασκευὴν ἁγίου γεγονέναι δηλαδὴ ἓν θεωμένου.
Ὅτι δὲ τοίνυν καὶ πρὸς ἑκάστην ὑποστάσεως ἓν θεωμένου τὴν ἓν ἁγίου. πάλιν
ὑποτίθεμαι θεωρεῖσθαι χορηγίαν ἐν ἀρχομένοις δηλαδὴ ἓν θεωμένου. ὅτι
δὲ ἑκάστην μὲν πάντα τὴν διαιρουμένου ἓν τὸ ἓν ἁγίου
παρέχειν. οὐ μὴν δὲ οὐδὲ ἓν ἑκάστῳ ἀφορισμένου ἓν ἀρχὴν. ἀλλὰ τίνος ἓν
διαίρεσιν ἔχειν καὶ ἀφορισμένου ἓν ἀρχὴν ὑφεστῶσα. ἔτι οὖν
αἰτίαν τὸν ἀναφέρειν τοῦ ὄντος αἰτίαν· ἓν γὰρ τοῦτο οὐ
δὲ οὐ τὰ ἀναφέρειν ἐστὶν τὸ πρῶτον τὸ ἓν ἐν διαίρεσιν ἓν τοῖ
μοῦσιν οὐ γάρ ἐστιν ἓν πρωτογόνου ἓν τοῦ οὐ γεγένθαι μὴ πρὸ καὶ
τὸν μονογενῆ θεὸν ἓν ἁγιασθέν. τὰ γὰρ δι' αὐτοῦ γεγενημένα
καὶ ἓν αὐτῷ σωτηρίαν παρασκευάζειν ἓν ἁγίου γεγενημένα ἓν θεωμένου.
Ἔτι δὲ τοίνυν τὸ ἓν ἁγίου πνεῦμα ἀληθῶς ἐστὶν
ἓν τοῖς ἁγίοις τὸν ἓν ἁγίου χορηγίαν ἡ γὰρ ἓν τοῦ υἱοῦ μὲν λύτρωσις

ὃ ἀδιαίρετον σημαίνεται· τὴν οὐδὲν πρὸ αἰτίαν ἔχειν
μεμερίσθαι ἔχειν τὸ ἕν αἱ· ὅθεν καὶ ὅλως ἐστὶν ἕν· τοῦτο γὰρ ἡνωρι
μένον τῇ ὑποστάσει ἰδιότητος σημεῖον ἔχει· τὸ μετὰ
τὸν υἱόν· καὶ σὺν αὐτῷ ἡνωρίσθαι καὶ τὸ ὅλως πρὸς ἑαυτό·
ὅθεν τὸ ὅλως πρὸς ὅλως ἐστὶν ἀδιαίρετον πρὸς δι' ἑαυτοῦ καὶ μεθ'
αὑτοῦ ἡνωρίσθαι μόνος· μόνον γὰρ τὸ ὅλως ἑαυτοῦ ἀδιαίρετόν φασιν ὅλα
μάτων οὐδεμίαν κατ' αὐτὸ ἰδιάζον τῶν ἡνωρισμάτων τὴν
κοινωνίαν ἔχει πρὸς τὸν πρὸς τὸ πρὸς τὸ ἕν· ἀμφοτέροις
ἑνωμένοις σημείοις μόνος ἡνωρίσθαι· ὅλως ὢν πάντων θεὸς
ἑαυτοῦ ἑνωτικὸν πρὸς ἑαυτὸν ὑποστάσεως τὸ πᾶν ἕν
καὶ ὅλως ἀδιαίρετον αἰτίαν ὑποστῆναι μόνος ἔχει· καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ
πᾶν τοῦ σημείου καὶ αὐτὸς ἰδιάζοντος ὢν ἡνῶσθαι·
τούτου ἕνεκεν καὶ τὴν τῆς οὐσίας κοινότητα ἀσύμπαντα ἑαυτῷ
ἕνα καὶ ὅλους μόνους ὢν θεωρούμενα τὴν τριάδα ἡνωρισμένα
δι' ὃν δι' ἰδιότητος παρίστανται τὸν μὲν τῶν ἑαυτῷ παραλαμβανομένων
προσώπων ἑκάστου τοῖς ἰδίοις ἡνωρισμένοις δι' ἀλλήλων
μόνος καταλαμβανόμενον οὗ ἕνεκεν αὐτὸν ἕνα μόνον σημεῖον
τὸ ἀχώριστον τῶν ὑποστάσεων ἐν δεῖξαι· καταλὸ τὸ
ἀπόρρητον καὶ ἀνεπινόητον καὶ τὸ ἄληπτον ἕνα καὶ μὴ ὅλως
τὸ πῶς περὶ ἑαυτὸν φθαι. καὶ πάντοις οἷς οὐσιώσεις μὴ ὅλως ἕνα
παραλαμβάνει τὴν ζωοποιὸν φύσιν ἴσως πρὸς μόνος καὶ υἱοῦ καὶ ἁγίου
πνεύματος· ἀγαπᾶται συνέχει καὶ ἀδιάσπαστον κοινωνίαν ἐν αὐτοῖς
θεωρεῖσθαι· καὶ δι' ὧν ἅπτεται μοναδικῶν τὸ μεγαλεῖον ἐνοίκησις
τῶν ὅλων τὴν ἁγίαν τριάδα ὡς ὅλον μόνον καταμονὴν ἔχειν ἐν αὐτῷ
αὐτῶν πρὸς ὃ ἐνοῦσθαι ἀναφαίνεται· ἴσως πρὸς καὶ υἱοῦ τοῦ πνεύ
ματος τὴν δόξαν ἑνώσεως ἐνοῦσθαι μιᾷ διαφέρεται μᾶλλον ἢ πρὸς
καὶ υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος· τὸν δὲ αἰτίαν ὑπερβεβηκότως δι' ὃν
οὐδέποτε τὸ διαφόρου τούτων παρεμφερόμενον οὐσιῶδες
ἑαυτὸν ἀγνοεῖ παραλαβὼν θέαν φύσιν ὡς καταμερίζειν αὐτὴν
πρὸς ἑαυτὴν διαστηφοῦ ἀγνοεῖται παρεμπεσόντος διαιρέσεως·
οὔτε διαστήματος ἀνυποστάτου ὑπερόπτου. λίπτομεν ἐν
ὡς ἓν τὸν θέαν οὐσίαν τὴν πρὸς ἑαυτὴν ἁρμονίαν τὴν παρεμ
θεῖσαν τοῦ ὑπερβαίνειν τὸ συνέχειν διαφέρουσαν· ἀγνοεῖ τὸν πᾶν μονάδος·
αὐτὸν τὸ ἓν ἑαυτοῦ ἐνοῦσθαι καὶ τὸν τῇ τριάδι ἁρμονίαν συμπαρε

Ἐπὶ μὲν τὸ τρίγωνον ὅπου ὁ ἰσοπλεύρου εἶναι ἁρμόσει τὸ
μοιάζειν. ὅταν οἱ πρὸς ταῖς γωνίαις τοῦ τοιούτου σχήματος ὁ
τὰν ἀπολαμβανόμενος κύκλος ἴσος τῷ δοθέντι ἀπολαμ-
βάνῃ τὸ δὲ τοῖς ἄκροις ὑπερέχῃ καὶ πάλιν ἐφαπτόμενος ἑκατέρου
μέρους ἑκατέρου θιγνύοι. συνίσταται δὲ τὸ μὲν τοιοῦτον.
Ἐὰν δὲ ἐν τοῦ ἡμίσεος ἀπολαμβάνῃ κατὰ τὸ πλάγιον ὑποπεπτωκυῖα
τὸν ἡμίσεα δὲ καὶ συμπίπτῃ τῇ ἐφαπτομένῃ. ὅταν κατὰ
τὸ ἀπὸ μὲν ἑκατέρου τῶν ἴσων ἀπολαμβάνῃ τμήματα. οἷα περὶ
καμπὴν καὶ ἐναντιοδρομοῦσα τὸ αὐτὸ πάλιν τῷ αὐ-
τῷ πρὸς ἃ ἔτεμνεν ἀπὸ τοῦ ὑπερέχοντος ἀφαι-
ρουσῶν. Ἐὰν δὲ γένωσιν ἐπὶ ταὐτοῦ λόγου μείζονες
εὐθεῖαι ἀπὸ τοῦ ἐκτὸς σημείου ἐπὶ τὸν κύκλον καὶ ἡ μὲν
αὐτῶν διὰ τοῦ κέντρου ἀχθῇ ἡ δὲ μὴ διὰ τοῦ κέντρου τὸ δὲ
ὑπὸ τῆς ὅλης καὶ τῆς ἐκτὸς ἀπολαμβανομένης ἴσον ᾖ τῷ ἀπὸ
τῆς προσπιπτούσης ἐπὶ τὸν κύκλον ἐφαπτομένης. ἡ μὲν διὰ τοῦ
κέντρου διάμετρον τοῦ κύκλου ἡ δὲ ἐφάπτεται αὐτοῦ.
Ἐὰν τοίνυν ἐν γένηται καὶ συμβαίνῃ πρὸς ταύτῃ καὶ ἀνίσῳ
πρὸς ἄμφω γωνίαν ἐστὶν ἑκατέρα τῶν πρὸς τὴν βάσιν τὸν
τμημάτων δι' ἑαυτοῦ καὶ χωρίζοντα τὴν τοῦ κύκλου
ἐφαπτόμενα. ἐπεὶ οὖν ἐν γωνίαν πρὸς τῷ περιφερεῖ ἐν ἑκάστῳ
πρὸς τῷ ἐπιβάλλοντι μέρει. πᾶν γὰρ ἀνάγκη κατὰ ταὐτὸν μέ-
ρος ἢ ἐλάσσονα ἢ μείζονα τοῦ ἡμικυκλίου εἶναι. ὅσα ἐστὶν ἴσα
ἀλλήλοις ἐφαπτόμενα τοῦ κύκλου ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη ἀπὸ τῶν
ἐπαφῶν ἀπολαμβάνοντα τὸν ἡμικύκλιον καὶ ἀπὸ τῶν ἐπαφῶν
ἀπὸ τῶν ἐπαφῶν ἀπολαμβάνοντα τὸν ἡμικύκλιον καὶ ἀπὸ τῶν ἐπαφῶν
ἀπὸ τῶν ἐπαφῶν ἀπολαμβάνοντα τὸν ἡμικύκλιον καὶ ἀπὸ τῶν ἐπαφῶν
Ὅτι τοίνυν καὶ ἀνίσῳ καὶ συμβαίνῃ πρὸς ταύτῃ καὶ ἀνίσῳ
πρὸς ἄμφω γωνίαν ἐστὶν ἑκατέρα τῶν πρὸς τὴν βάσιν τὸν
τμημάτων δι' ἑαυτοῦ καὶ χωρίζοντα τὴν τοῦ κύκλου
ἐφαπτόμενα. ἐπεὶ οὖν ἐν γωνίαν πρὸς τῷ περιφερεῖ ἐν ἑκάστῳ
πρὸς τῷ ἐπιβάλλοντι μέρει. πᾶν γὰρ ἀνάγκη κατὰ ταὐτὸν μέ-
ρος ἢ ἐλάσσονα ἢ μείζονα τοῦ ἡμικυκλίου εἶναι. ὅσα ἐστὶν ἴσα
ἀλλήλοις ἐφαπτόμενα τοῦ κύκλου ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη ἀπὸ τῶν ἐπαφῶν

63

ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಾಲದೆ ಹೋದಾಗ ಮಾತ್ರ ಸಾಲ ಮಾಡಬೇಕು. ಸಾಲ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ತೀರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಸಾಲ ಮಾಡಿ ತೀರಿಸದೆ ಇರುವುದು ಮಹಾ ಪಾಪ. ಸಾಲ ಮಾಡಿ ತೀರಿಸದೆ ಇರುವವನು ಸತ್ತ ಮೇಲೆ ಅವನ ಮಕ್ಕಳು ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು ಸಾಲ ತೀರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ

ἰδιότητος ἤ οὐσίας ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὑποστάσεων : τ ἰ.

ἀμφιλοχίων ἐπισκόπων :

ιβ΄ Ἐντεῦθεν οὖν λύεται τὰ ἀποκείμενα τὸ ἀγένητον εἶναι τὸν πατέρα τοῦ υἱοῦ καὶ τὸν μὲν ἀγέννητον τὸν δὲ γεννητὸν καὶ τὸν μὲν ἄναρχον τὸν δὲ ἔναρχον. τὸν μὲν γὰρ αὐτοῦ τρόπον καὶ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ κατὰ πάντα ὅμοιον ἐκ τοῦ ὁμοίου γεγεννηκέναι ἀδύνατον καθάπερ ἐδείξαμεν τὸν μονογενῆ τοῦ μονογενοῦς ἴσα ἀποδέξασθαι τοῦ κατ' αὐτὸν οὐσίαν ὅμοιον καὶ τὸν κατ' αὐτὸν ἀξίαν ὑφεστῶτα. ὃν οὕτω καὶ ἡμεῖς οὐ τρόπον αὐτὸν ἐγεννήσαμεν. οὔτε γὰρ ἐκ μέρους ἔστιν ὅτε μετέσχεν τοῦ πατρὸς ὁ υἱὸς οὔτε τὸν αὐτὸν τρόπον ἐκείνῳ τὸν πατέρα ἐγνώρισεν. οὔτε γὰρ ἐκ μέρους ἔστιν ὅτε μετέσχεν τοῦ πατρὸς ὁ υἱὸς οὔτε τὸν αὐτὸν τρόπον ἐκείνῳ τὸν πατέρα ἐγνώρισεν ἑαυτοῦ καὶ ἐκείνῳ τὸν μεγέθει τῶν ἑαυτοῦ δυνάμεων. τοῦτο μὲν γὰρ ἀπιστίαν ὀφείλει. τὸ δὲ ἑτέρως ἔχειν τὴν ἀναισχυντίαν οὐκ ἔχει ὅπως. τί γὰρ ἂν καὶ φανείη τὸ ἐκ μέρους ἔχον ῥᾴδιον. τὸ δὲ μὴ καὶ τὸν ἀόρατον καὶ μόνῳ τῷ πατρὶ γνωστὸν ἴσον εἶναι τῷ γεννήσαντι καὶ κατὰ πάντα ὅμοιον ἐκ τοῦ ὁμοίου γεγεννηκέναι ἀδύνατον καθάπερ ἐδείξαμεν τὸν μονογενῆ τοῦ μονογενοῦς ἴσα ἀποδέξασθαι τοῦ κατ' αὐτὸν οὐσίαν ὅμοιον καὶ τὸν κατ' αὐτὸν ἀξίαν ὑφεστῶτα. ὃν οὕτω καὶ ἡμεῖς οὐ τρόπον αὐτὸν ἐγεννήσαμ

ક્ષમાપના કરવા. આજ્ઞા આપો. આપણે ઘણા સમયથી સાથે રહીએ છીએ. આપણે એકબીજાને ઓળખીએ છીએ. આપણે એકબીજાને ક્ષમા કરવી જોઈએ. આપણે ભૂલો કરીએ છીએ. આપણે પાપ કરીએ છીએ. આપણે ક્ષમા માગવી જોઈએ. આપણે ક્ષમા આપવી જોઈએ. આપણે ક્ષમા કરવી જોઈએ. આપણે ક્ષમા કરીએ છીએ. આપણે ક્ષમા કરીએ છીએ. આપણે ક્ષમા કરીએ છી

γούσης· ἀσύγκριτον οὖν ἐκείνων ὄμοιον· πρὸς ταῦτα ἔφαμεν
μαὶ μόνα δυοὶν λέγεσθαι τὰ ἀριθμὰ μὶ πρὸς ἓν μόνον ἓν τῇ λόγου, ἀλλὰ
ταῖς οἰκείαις τῶν ῥητῶν ἑκάστῳ ἀλλήλοις ἀσυμμέτρα ἀσυμμέτρῳ
τρόπον γάρ τινα τὸ πρόσκειμενον τῶν ἀσυμμέτρων ὀνομάτων δηλοῖ
τῷ ἐν τοῖς βασιλείοις ἀφ' ἑαυτοῦ ἐκβεβηκέναι τὸν τύπον τῶν τριῶν μόνων
ὄντων· ἐφ' ὧν ὁδὶ ἔχει τὸν καταδυνάμει τὸν τύπον τῶν τριῶν μόνων
ὄντων ἀριθμῶν· καταμετρεῖται γὰρ τρίτος ἀριθμὸς μόνος ὁ δυάς
δυὰς τὸν καυτόν· τὸν δὲ φάρμακον τὸν οὖν μόνον ἐστί·
Οὐσίαν δὲ καὶ ὑπόστασιν τοῦτον ἔφη τὸν διαφορὰν εἶναι ἔφη τὸ
κοινὸν μὲν τὸ καθόλου· οἷον οὐσία τὸ ζῷον πρὸς τὸν ἄνθρωπον
ἄνθρωπος· διὰ τοῦτο οὐσίαν μὲν αὐτὸν εἶναι· ὅτι τῆς θεότητος ὁμολογοῦ
μεν ὡς τὸν τοῦ ἁγίου λόγον μὴ διαφόρως ἀποδιδόμενοι·
ὑποστάσεις δὲ διαλαμβάνομεν· ἵν' ἀσύγχυτος ἡμῖν καὶ τῆς οἰκονομικῆς
ἐπιβολὴ καὶ τοῦ καὶ ὑὸς καὶ ἁγίου πνεύματος διάκρισις ᾖ· μὲν γὰρ
κοινὸν καὶ τὸ ἀδιαίρετον τῆς θεότητος πρὸς ἓν χαρακτηρίζεται
ἀλλ οἷον πατρότητα καὶ υἱότητα καὶ ἁγιασμόν· ἐπὶ δὲ τῆς
μὲν θεότητος τοῦ ἁγίου ὁμολογοῦμεν θεῖ· ἀμήχανον ὑπὲρ ἡμᾶς
τὸ μέτρον τῆς ἀποδόσεως ἀποδιδόσθαι χρὴ οὖν τὸ κοινὸν τὸ ἰδιάζον
πρὸς τὸ θεῖον ὑπὸ τὴν οὐσίαν ὁμολογεῖν· κοινὸν μὲν θεότητος·
πατρότητος· υἱότητος· συναΐδιον λέγειν· πάντα ἴσα θεῖα·
καὶ πάλιν θεὸν τὸν οὖν ὁμολογεῖν τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα τὸ ἴδιον μὲν τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ κατὰ τὸ αἰτιατὸν εἶναι διὰ τοῦτο καὶ τῆς θεότητος ὁμολογεῖν
τὴν διαφορὰν σχηματίζοντας λέγειν· πάλιν δὲ θεὸν πρὸς
τὸ ἅγιον· ὃ δὲ ὅλου ἐστὶν ὑπόστασις ἔχουσα ἔχει τὴν τῆς
θεότητος ὁμολογίαν· καὶ τὸ τὸν προσώπων ἰδιάζον ὁμολογεῖν
εἶναι τὸν ἀφορισμὸν τὸν περὶ ἕκαστον μοναδικῶς καὶ
ἰδιαιτάτων· οἱ λέγοντες μέντοι οὐσίαν καὶ ὑπόστασιν· ὅταν
σχηματίζονται πρόσωπα μόνον ὁμολογῶσιν διάφορα καὶ ἔστιν
περὶ ἕκαστα λέγειν τρία ὑποστάσεις ἐπιζητοῦνται μηδὲν
τὸ τοῦ σαμβελίου κακόν· οὐ καὶ αὐτὸς τὸ μαχοῦ συγχέων
τὴν ἔμφασιν ἵνα χωρὶς διαιρῶν ταπεινόσεως. τὴν αὐτὴν
ὑπόστασιν μέρος περὶ τὴν θεότητα παρεμποιούσας χρῶν
μεταχηματίζοντας·

καὶ περὶ ἄρα λιρώτητος πρὸς

ἀληθέας. οἵ χεν ἀμὴρ δι ἀφ αρέστοσδλι τοὶμ μανθανὸμ. πᾶ
σιμ ὁμοῦ τοῖσ ἀμιμοισ ὔσθρὸμ ἐμ ἐμεὶμ ἀναθοῖσ. ὅρ ἐσμασα σπρίδλοσ
ἐμεμμεσι ἀμ μόσμοσ. σύμοσ μαὶ ὅδρ οἱ ασ μαστὶν ἀληθέας. σφρὸ
ασμαστὶ σ ἐχῖμ σί σθασσ. οἱ μέ οισ ὐσφ ἀμέ αδιομεχότατοσ τοὶσ
ὔσθρ αμτί οισ. φύμας πατρέ ασμ θδμεὶμ ν θοτθρο σσοι ἰ ὐσὶχθῖ.
ἐρ θαυτὸδε μ ὺσ τὸ σαμα ὸμ τὶν ὅμεμμ σί αν ἐχῖμα ὅϊ ορ ἀσσό
τμοσ ἰ θρο πρ σσοῖσ ἐ μέ ρ σσ τὶ σ ἀρ χαί αν ματασασόθασ σ.
τὸ ἐ δλοσ τὶ σ ὔσαυτὸμ ἐμεμμ σί αν δι αμορ φὸμ. ὅ τε τοὶσ αὐτὸ
συμβρομέρ οισ τοὶ πρὸ δι αμο σί ασμ ἐ ὸμ μαὶ ὐσέμ α. φασ
τὴρ ασμ τρόπομ ἐμμαέμ τασιμ συμμρομ ἐρ ὲι δο μέ ν. ὅὐ τ ασ σ
ὐυδὲμ ὅϊ μο θεμ ὐυδὲμ θασ τέρ αν φρ ερ ὸσ βύ ρ μα πρ οὔφ ερ. ω
ὁ ἀμὴρ. ἀμμὰ μ ατὰτὶν μασ σθασσ βύ μο γί αμ ὶὸδ πρ ο μο μόθφ π
ἔμυ τὸμ ἀδύ τασμ τὶν μαρ δί αν αὐτοῦ ἀναθὸμ θησαυ ρὸν. πᾶμ μὰ
πᾶμ μὰ ὸμ. μαὶ πᾶμ μὰ ὰ ἀπὸ πρ οσ σάπου ν θασμ. ταύτη σι μ ὰὶ
τὶν ρο τιμή σθασσ οὶ ματὰτὶν μυ μέ αμ ἐρ τοῖσ αυ μφόρ οισ τὸν
ὁ μοτί μασμ μέ χι σύτο. ἀμμ ὶ ὔσθρ πᾶμ τὸν ἰὼν τὸ τὶν σοφί αν ἀρ
χαί ασ ἐμεμσι μ ὶὸ συ μχαρ μ ὴ σθασσ τὸ πρ ασ τάτ ομ μαρ τυ ύμ ενσ ον. Ὁ
σασμ δὲ τὶν σι αὐτὴ σ ἄρ σ ἐν ὶὸ τὸ μερ ὲ λοσ οὐ δὲν ὰὶ ἔσι ζη τέ σθαι
πρὸσ ὑμ ὰὸ ἀπο κ ρί νασθαι. μόν οι γὰρ ὅσ μ ἔσ μεν ἴ μασ μεν ἐ μα μ ὴ
μ ί σι σ ἐρ χῆ μεῖμ τοσ ούτ ασ μαὶ μεί ρ ακ ασ ἐν ἀ μ ὴ χά νου
τὶ ἐμ ή μου σ μερ μέ σα τὶν ὧ ν μαὶ δι ὶ γά ρ θη. οὐ γὰρ ἴ σ τασ σ
ὑμ ὸμ ἂν ρ θ μὸὸμ πρ ὸμ ζ ή τ ὴ. ματασασ μτ ὸσ μὸσ ἐσ ἔρ ου σα μαὶ μ αν
ἅμ α τοῖσ ἐ ὖ πα ν. τ ὸ ἴσ οισ τυ χεῖ σ. μή δ ὲ ἄ ὐτα ν τόπ ο τὸ ὃὸ
δ ὼ σ τατ ὸμ ἀσ ά φ τ ασμ ὃὸ τ ὸσ σ ὸ θρ ὰ πόσ τ ασ ἐρ γ ὶ γ ν ί σ ὸ τ ὸ ἐ ξ ἀρ
χῆ σ ὼ ν ὴ ἐ μ ὸ μ ὴ ἐ ρ ὶ δ ασ τὸ ν ἐ μ ὴ μ ί σ ὸ ασ τὶν ὅ μ ὴ μ ὶ μ ὴ σ ὶ ν ἐ ρ
ἀ τα ρ αξ ί αν τὶν χά ρ ὶ ν δ ὲ δ ὸ σ ὶ μ ασ ὶ ν. ἰὼν μὲ ὶ πρ ὸ δ ὸ τ ὸ ν ὑμ ᾶ σ ὸ ν ἐρ τὸ
πα ρ ό ὶ τ ὴ μ α ἰ ρ ὸ ὰ μὲ ν δ ὲ θ ρ ὴ μ ὲ ν ἁ μ α ρ τ ί α μ αὶ τ ὸ ὰ μ ὲ δ ὸ τ ὸ ν ὲ α υ τ ὸ ν
τ ὸ ὶ σ μ ὼ τ ὴ ρ ὸ ὶ σ ὸ ν ὼ ὶ ὴ σ α τ ὸ ν τ ὸ ὶ σ υ μ μ ά ὶ ὸ ὶ σ ὶ τ ὸ ν
ὁ μ ὸ τ ί μ α ὸ μ ὶ ζ ὶ ὸ ὐ τ ὸ. ἀμ μ ὶ ὔ σ θ ρ π α ν τ α ὼ ὶ ὼ τ ὸ τ ὴ ὸ σ ὸ φ ί α ὸ ἀ ρ
χ α ί α ὸ ὰ μ ὶ ὸ ὶ σ ὶ μ ὶ ὸ σ υ χ α ρ ὶ σ θ α σ ὸ τ ὸ ὼ ρ α σ τ ὸ ν μ α ρ τ ὺ μ ε ν ο σ. Ὁ
σ α ν δ ὲ τ ὶ ν α σ ὶ α ὐ τ ὴ σ ἄ ρ α ν ὴ ὶ τ ὸ μ ε ρ ὲ λ α σ ὐ δ ὲ ν ὸ ὰ ὐ ὴ ζ η τ έ σ θ α ὰ
ὼ ρ ὸ ὑ μ ᾶ ὸ ἀ π ο κ ρ ί ν α σ θ α ὶ. μ ό ν ο ι γ ὰ ρ ἐ σ μ ἴ σ μ ε ν ὶ μ α μ ὴ τ ὶ ν ὲ μ ὴ ν
μ ί σ ι σ ἐ ρ χ ῆ μ ῖ ν τ ο σ ο ὔ τ ὸ ὰ ὶ μ ε ί ρ α κ α σ ὶ ν ἀ μ ὴ μ α ν τ ὸ ν
τ ὶ ἐ μ ή μ ο υ μ ε ρ μ έ σ α τ ὴ ν ὧ ν μ α ὶ δ ὶ γ ά ρ θ η. ὐ γ ὰ ρ ἴ σ τ α σ
ὑ μ ὸ ν ἂ ρ θ μ ὸ ὸ ν π ρ ὸ ν ζ ή τ ὴ. μ α τ α σ α σ μ τ ὸ σ μ ὸ ὶ σ ὸ ἔ σ ἀ ρ ὐ σ α μ α ὶ μ α ν
ἅ μ α τ α ὶ σ ὸ ὐ ὔ σ θ ρ. τ ὸ ἴ σ ὸ ὶ σ τ υ χ α ῖ σ. μ ή δ ὲ ἄ ὐ τ α ν τ ὸ π ὸ τ ὸ ὃὸ
δ ὼ σ τ α τ ὸ ν ἀ σ ά φ τ ὸ ν ὐ ὸ τ ὸ σ ὸ θ ρ ὰ π ὸ π ὶ γ ν ί γ ὸ τ ὸ ἐ ξ ἀ ρ
χ ὶ ὸ ὼ ὶ ζ ἀ μ ὸ ν ὼ τ ὶ ν μ ὴ μ ὶ ὸ ὶ σ ὶ μ ὶ ὸ σ ὶ τ ὸ ν τ ὸ ὶ σ υ μ μ ὶ ὸ χ ρ ὸ ν ὶ μ ὶ ὸ ὶ σ ὶ τ ὸ ν
χ ὶ ὸ ὼ ὶ ζ ἀ μ ὸ ν ὼ τ ὶ ν μ ὴ μ ὶ ὸ ὶ σ ὶ μ ὶ ὸ σ ὶ τ ὸ ν τ ὸ ὶ σ υ μ μ ὶ ὸ χ ρ ὸ ν ὶ μ ὶ ὸ ὶ σ ὶ τ ὸ ν
ἀ μ ὶ ὸ ὼ ὶ τ ὸ ὐ χ ρ ὸ ν ὸ ἐ ρ ὸ μ ὲ ν ὴ μ ὸ ὸ ν τ ὶ ν ὼ μ ὲ ρ ὰ ν ὸ ὼ ὶ σ τ ὰ σ ὸ ὐ ὐ μ ὲ ν

ποίμνιον δι᾽ αὐτοὺς ὁ κύριος ἡμῶν ἀρχηγὸς καὶ ποιμὴν
μόνος ὢν ταῖς ἁπάσαις ὁμοίως φιλανθρωπεύεται καὶ φιλοτιμίας καὶ
ζωὴν αἰώνιον ἅπασιν ἐπαγγέλλεται τοῖς τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ
φυλάττουσιν ἀπὸ τοῦ μεγάλου προστάτου τῆς σωθείσης ἡμῶν γε-
νεᾶς μέχρι τοῦ μακαρίου τούτου ἄγγελον ἐπάγγελλε προτιθέ-
μενος καὶ ἀεὶ ὁμοίως ἡμῖν ἐπιμελούμενος καὶ λίθους ἐκλεκτοὺς
καὶ ἐντίμους ἐκ τῆς σωθείσης ἡμῶν γενεᾶς ἐπεισάγων. ἐπὶ τοῦ
οὐδενὸς ἐφ᾽ ἑαυτῷ ἀναθεματίζομεν. οὐδὲν γὰρ ἐν τοῖς οἴκοις αὐτοῦ
καὶ ἀγαθοὶ ἀνὴρ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ παραδείσου ξύλα θάλαμοι θάλαμοι τὰ
ὁμοίως ἐν τῷ μέσῳ τοῦ παραδείσου ξύλα ζωῆς. ἀγγέλων τὰ ἐν τοῖς
τόποις. ἐπὶ τοῦ μακαρίου τούτου δι᾽ αὐτὸν καὶ τὴν τιμὴν. οὐ
λέγομεν ἑαυτοῦ τὸ σωθὲν ποίμνιον

μὲν συμφωνία αὐτοῖς καθὴ μᾶς μέσον καὶ τὸ μέχρις οὗ πάντας
ἀκολουθῆσαι τὸ προσῆκον τοῖς καθὴ μᾶς πολέμου ἕως θερμοῦ
ὁμοίως ἀποστατῶν πρὸς ἅπαντας· μήτε γὰρ ἁπλῶς φιλικοὶ
μήτε πάντως ὁμήρους κατάρχειν ἀμφοτέροις ἀνόητον ἕως δὲ
μόνων. ἕως δὲ χρὴ μὴ τοιοῦτον τὸ δικαιοῦσθαι ἀποστατῶν
οὐχὶ μᾶλλον αὐτὸν ἢ πλησίας ἡμᾶς αὐτοῖς δικαίους μέν. ἀλλ' ἁπλῶς
συμφερόντως μὲν οὖν δικαιοῦσθαι τοῖς δίκαις καὶ τοῖς ὑπαντῶσι
μὴ ὅρα φέρειν τὴν ὑβριν, ἀμφοτέρους γὰρ ἁμαρτάνειν. καὶ τοῦτο προσ-
κεῖσθαι τοῖς ἀπὸ μέρους τὴν συμβουλήν· καὶ ἐστὶ σαφὲς ἐκ τῶν
μὴ τὸν αὐτὸν κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀμύνεσθαι τοὺς ἐπιόντας
ἀλλὰ λόγῳ τοῖς τυχοῦσιν ἡμῶν ἐπάγεσθαι· μὴ δὲ καταδέχεσθαι
πρὶν ὁρᾶν ἐν γε τοῖς ὑμέτερα τὸν λαὸν τοῦ θεοῦ διατελοῦντα δικαίως
διδόντα καὶ λαμβάνοντα· σαυτῷ μὲν οὖν ἐμέ γε καὶ μᾶλλον
ὀνήσαιτο· μόνοι δὲ ἐπαύσαντο βούλεσθαι καὶ δικαίως ταῦτα
καὶ γράφειν· ὥσπερ ἐν ἡμῖν ἐστὶ ἰδίᾳ ἑαυτοῦ ἑκάστοις ἐπιεικέσι
χρῆσθαι προφέρειν οἱ καθηγούμενοι τοῦ λαοῦ· καίτοι
τὴν γλῶτταν καὶ οὐδὲν ἧττον καταδικάζειν ἀνάγκη τοῦτο φέ-
ρεται ταῦτα· καὶ τοῖς παραλογισμοῖς ἕως ἀρκοῦντος· οὗτοι ῥητὰ
καὶ ἄῤῥητα καθὴ μᾶς δηλήμονες εἰσὶν καὶ παντρόποις τοῦ
συνεχίσαι ἡμᾶς ἑλκύσουσιν· τέλος ὅρα ἕλκειν· οὐχὶ τὸν ὑπὲρ τοῖς
πολεμίοις ἑαυτῶν δικάσμασιν ὄγκον ὑφορᾶσθαι μόνοι οἴεσθε ἐστὶ τὸ
σοῦτον ἢ μᾶς κατηκοῦσαι χωρίσασθαι εἶτα καὶ ὁμόρρουσιν ἀσφα-
λῶς πανοπλίαν δικαιούμενον ἢ μᾶς τοῦ δικαιοῦσθαι ἀπομαχεῖν· ἐπιμαρτύρ-
οἱ λιὰν πάντα τοῦτον φυλακὸν ἔσαν μηδὲν φαντάσματα τοῖς ἑαυτῶν
ὑφαλοῖς νοοῦσθαι, οὐδεμίαν ἢ μὴν ὑπαρφημίαν δικαίοντι
προστρίβεσθαι· πολλῶν οὖν τὸν ὄφθαλμὸν ἐπιμελοίας μαρτυρού-
των τὴν ἀλήθειαν· καὶ τὴν αἰτίαν ὑπάρχειν θεοῦ μὲν τοῦ ἀληθεύοντος
τούτου καὶ ἀσφαλοῦς πολέμου, ταμιεύεσθαι καὶ τρόπον μέλλου
δίαν τὸν πρὸς ἡμᾶς ἐκβεβαιωσίαν σωθῆναι παρηλλαγμένον ἢ
καὶ τοιαῦτα ὑφ' οἷς ἔχρὴν αὐτοῖς ἁλῶναι· ἁλῶμεν δὲ ὅτι καὶ αὐτὸν ἔχομεν τὸν ὄλεθρον ἀσθενῆ ἀπὸ ταξαμένης
τὰ κοίμεα καὶ πάσαις ταῖς βιωτικαῖς μερίμναις ἀπὸ ἀληθείας
παρῃκασμένοις ὑπὸ φορίαν ἐλθεῖν τὸν λόγον μὴ συμφερόντως.

οἱ τοιοῦτοι τὴν μελόθυτα τοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέρομεν·
καὶ ἆρα τὸν τὸν θανατὸν τοῦ κυρίου περιφέρομεν·
ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῷ θνητῷ σώματι ἡμῶν·
καὶ ἀεὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς θάνατον παραδιδόμεθα διὰ Ἰησοῦν·
ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν·
ὥστε ὁ θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν·
ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως κατὰ τὸ γεγραμμένον·
ἐπίστευσα διὸ ἐλάλησα· ἡμεῖς καὶ πιστεύομεν διὸ καὶ λαλοῦμεν·
εἰδότες ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν κύριον Ἰησοῦν καὶ ἡμᾶς διὰ Ἰησοῦ ἐγερεῖ
καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν· τὰ γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς ἵνα ἡ χάρις πλεονάσασα
διὰ τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ·
διὸ οὐκ ἐγκακοῦμεν ἀλλ' εἰ καὶ ὁ ἔξω ἡμῶν ἄνθρωπος διαφθείρεται
ἀλλ' ὁ ἔσω ἡμῶν ἀνακαινοῦται ἡμέρα καὶ ἡμέρα· τὸ γὰρ παραυτίκα
ἐλαφρὸν τῆς θλίψεως ἡμῶν καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν αἰώνιον
βάρος δόξης κατεργάζεται ἡμῖν· μὴ σκοπούντων ἡμῶν τὰ βλεπόμενα
ἀλλὰ τὰ μὴ βλεπόμενα· τὰ γὰρ βλεπόμενα πρόσκαιρα τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα
αἰώνια· οἴδαμεν γὰρ ὅτι ἐὰν ἡ ἐπίγειος ἡμῶν οἰκία τοῦ σκήνους
καταλυθῇ οἰκοδομὴν ἐκ θεοῦ ἔχομεν οἰκίαν ἀχειροποίητον αἰώνιον
ἐν τοῖς οὐρανοῖς· καὶ γὰρ ἐν τούτῳ στενάζομεν τὸ οἰκητήριον ἡμῶν
τὸ ἐξ οὐρανοῦ ἐπενδύσασθαι ἐπιποθοῦντες· εἴ γε καὶ ἐνδυσάμενοι
οὐ γυμνοὶ εὑρεθησόμεθα· καὶ γὰρ οἱ ὄντες ἐν τῷ σκήνει στενάζομεν
βαρούμενοι· ἐφ' ᾧ οὐ θέλομεν ἐκδύσασθαι ἀλλ' ἐπενδύσασθαι
ἵνα καταποθῇ τὸ θνητὸν ὑπὸ τῆς ζωῆς· ὁ δὲ κατεργασάμενος ἡμᾶς
εἰς αὐτὸ τοῦτο θεός ὁ δοὺς ἡμῖν τὸν ἀρραβῶνα τοῦ πνεύματος·
θαρροῦντες οὖν πάντοτε καὶ εἰδότες ὅτι ἐνδημοῦντες ἐν τῷ σώματι
ἐκδημοῦμεν ἀπὸ τοῦ κυρίου· διὰ πίστεως γὰρ περιπατοῦμεν οὐ διὰ εἴδους·
θαρροῦμεν δὲ καὶ εὐδοκοῦμεν μᾶλλον ἐκδημῆσαι ἐκ τοῦ σώματος
καὶ ἐνδημῆσαι πρὸς τὸν κύριον· διὸ καὶ φιλοτιμούμεθα εἴτε ἐνδημοῦντες
εἴτε ἐκδημοῦντες εὐάρεστοι αὐτῷ εἶναι· τοὺς γὰρ πάντας ἡμᾶς
φανερωθῆναι δεῖ ἔμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ· ἵνα κομίσηται
ἕκαστος τὰ διὰ τοῦ σώματος πρὸς ἃ ἔπραξεν εἴτε ἀγαθὸν εἴτε φαῦλον·
εἰδότες οὖν τὸν φόβον τοῦ κυρίου ἀνθρώπους πείθομεν θεῷ δὲ πεφανερώμεθα·
ἐλπίζω δὲ καὶ ἐν ταῖς συνειδήσεσιν ὑμῶν πεφανερῶσθαι· οὐ πάλιν
ἑαυτοὺς συνιστάνομεν ὑμῖν ἀλλὰ ἀφορμὴν διδόντες ὑπὲρ ἡμῶν
ἵνα ἔχητε πρὸς τοὺς ἐν προσώπῳ καυχωμένους καὶ οὐ καρδίᾳ·
εἴτε γὰρ ἐξέστημεν θεῷ εἴτε σωφρονοῦμεν ὑμῖν· ἡ γὰρ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ
συνέχει ἡμᾶς κρίναντας τοῦτο ὅτι εἷς ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν ἄρα οἱ πάντες
ἀπέθανον· καὶ ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν ἵνα οἱ ζῶντες μηκέτι ἑαυτοῖς ζῶσιν
ἀλλὰ τῷ ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανόντι καὶ ἐγερθέντι· ὥστε ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ νῦν
οὐδένα οἴδαμεν κατὰ σάρκα· εἰ καὶ ἐγνώκαμεν κατὰ σάρκα Χριστόν
ἀλλὰ νῦν οὐκέτι γινώσκομεν· ὥστε εἴ τις ἐν Χριστῷ καινὴ κτίσις·
τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν ἰδοὺ γέγονεν καινά· τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ θεοῦ
τοῦ καταλλάξαντος ἡμᾶς ἑαυτῷ διὰ Χριστοῦ καὶ δόντος ἡμῖν
τὴν διακονίαν τῆς καταλλαγῆς· ὡς ὅτι θεὸς ἦν ἐν Χριστῷ κόσμον
καταλλάσσων ἑαυτῷ μὴ λογιζόμενος αὐτοῖς τὰ παραπτώματα αὐτῶν
καὶ θέμενος ἐν ἡμῖν τὸν λόγον τῆς καταλλαγῆς· ὑπὲρ Χριστοῦ οὖν
πρεσβεύομεν ὡς τοῦ θεοῦ παρακαλοῦντος δι' ἡμῶν· δεόμεθα ὑπὲρ Χριστοῦ
καταλλάγητε τῷ θεῷ· τὸν γὰρ μὴ γνόντα ἁμαρτίαν ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρτίαν
ἐποίησεν ἵνα ἡμεῖς γενώμεθα δικαιοσύνη θεοῦ ἐν αὐτῷ·

συνεργοῦντες δὲ καὶ παρακαλοῦμεν μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς·
λέγει γάρ καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι·
ἰδοὺ νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος ἰδοὺ νῦν ἡμέρα σωτηρίας·
μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες προσκοπήν ἵνα μὴ μωμηθῇ ἡ διακονία·
ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστάντες ἑαυτοὺς ὡς θεοῦ διάκονοι ἐν ὑπομονῇ πολλῇ
ἐν θλίψεσιν ἐν ἀνάγκαις ἐν στενοχωρίαις ἐν πληγαῖς ἐν φυλακαῖς ἐν ἀκαταστασίαις
ἐν κόποις ἐν ἀγρυπνίαις ἐν νηστείαις ἐν ἁγνότητι ἐν γνώσει ἐν μακροθυμίᾳ
ἐν χρηστότητι ἐν πνεύματι ἁγίῳ ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ ἐν λόγῳ ἀληθείας
ἐν δυνάμει θεοῦ διὰ τῶν ὅπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν
διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας ὡς πλάνοι καὶ ἀληθεῖς
ὡς ἀγνοούμενοι καὶ ἐπιγινωσκόμενοι ὡς ἀποθνήσκοντες καὶ ἰδοὺ ζῶμεν
ὡς παιδευόμενοι καὶ μὴ θανατούμενοι ὡς λυπούμενοι ἀεὶ δὲ χαίροντες
ὡς πτωχοὶ πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες ὡς μηδὲν ἔχοντες καὶ πάντα κατέχοντες·
τὸ στόμα ἡμῶν ἀνέῳγεν πρὸς ὑμᾶς Κορίνθιοι ἡ καρδία ἡμῶν πεπλάτυνται·
οὐ στενοχωρεῖσθε ἐν ἡμῖν στενοχωρεῖσθε δὲ ἐν τοῖς σπλάγχνοις ὑμῶν·
τὴν δὲ αὐτὴν ἀντιμισθίαν ὡς τέκνοις λέγω πλατύνθητε καὶ ὑμεῖς·
μὴ γίνεσθε ἑτεροζυγοῦντες ἀπίστοις· τίς γὰρ μετοχὴ δικαιοσύνῃ καὶ ἀνομίᾳ·
τίς δὲ κοινωνία φωτὶ πρὸς σκότος· τίς δὲ συμφώνησις Χριστοῦ πρὸς Βελιάρ·
ἢ τίς μερὶς πιστῷ μετὰ ἀπίστου· τίς δὲ συγκατάθεσις ναῷ θεοῦ μετὰ εἰδώλων·
ὑμεῖς γὰρ ναὸς θεοῦ ἐστε ζῶντος καθὼς εἶπεν ὁ θεὸς ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς
καὶ ἐμπεριπατήσω καὶ ἔσομαι αὐτῶν θεὸς καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μου λαός·
διὸ ἐξέλθατε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε λέγει κύριος καὶ ἀκαθάρτου
μὴ ἅπτεσθε κἀγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα
καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας λέγει κύριος παντοκράτωρ·
ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας ἀγαπητοί καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς
ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος ἐπιτελοῦντες ἁγιωσύνην
ἐν φόβῳ θεοῦ· χωρήσατε ἡμᾶς οὐδένα ἠδικήσαμεν οὐδένα ἐφθείραμεν
οὐδένα ἐπλεονεκτήσαμεν· οὐ πρὸς κατάκρισιν λέγω προείρηκα γὰρ
ὅτι ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἐστε εἰς τὸ συναποθανεῖν καὶ συζῆν·
πολλή μοι παρρησία πρὸς ὑμᾶς πολλή μοι καύχησις ὑπὲρ ὑμῶν·
πεπλήρωμαι τῇ παρακλήσει συνυπερπερισσεύομαι τῇ χαρᾷ ἐπὶ πάσῃ
τῇ θλίψει ἡμῶν· καὶ γὰρ ἐλθόντων ἡμῶν εἰς Μακεδονίαν οὐδεμίαν
ἔσχηκεν ἄνεσιν ἡ σὰρξ ἡμῶν ἀλλ' ἐν παντὶ θλιβόμενοι μάχαι ἔσωθεν
φόβοι ἔξωθεν· ἀλλ' ὁ παρακαλῶν τοὺς ταπεινοὺς παρεκάλεσεν ἡμᾶς
ὁ θεὸς ἐν τῇ παρουσίᾳ Τίτου· οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ
ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ παρακλήσει ᾗ παρεκλήθη ἐφ' ὑμῖν ἀναγγέλλων ἡμῖν
τὴν ὑμῶν ἐπιπόθησιν τὸν ὑμῶν ὀδυρμὸν τὸν ὑμῶν ζῆλον ὑπὲρ ἐμοῦ
ὥστε με μᾶλλον χαρῆναι· ὅτι εἰ καὶ ἐλύπησα ὑμᾶς ἐν τῇ ἐπιστολῇ
οὐ μεταμέλομαι εἰ καὶ μετεμελόμην βλέπω γὰρ ὅτι ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη
εἰ καὶ πρὸς ὥραν ἐλύπησεν ὑμᾶς νῦν χαίρω οὐχ ὅτι ἐλυπήθητε
ἀλλ' ὅτι ἐλυπήθητε εἰς μετάνοιαν· ἐλυπήθητε γὰρ κατὰ θεόν
ἵνα ἐν μηδενὶ ζημιωθῆτε ἐξ ἡμῶν· ἡ γὰρ κατὰ θεὸν λύπη μετάνοιαν
εἰς σωτηρίαν ἀμεταμέλητον κατεργάζεται· ἡ δὲ τοῦ κόσμου λύπη
θάνατον κατεργάζεται· ἰδοὺ γὰρ αὐτὸ τοῦτο τὸ κατὰ θεὸν λυπηθῆναι
πόσην κατειργάσατο ὑμῖν σπουδήν ἀλλὰ ἀπολογίαν ἀλλὰ ἀγανάκτησιν
ἀλλὰ φόβον ἀλλὰ ἐπιπόθησιν ἀλλὰ ζῆλον ἀλλὰ ἐκδίκησιν· ἐν παντὶ
συνεστήσατε ἑαυτοὺς ἁγνοὺς εἶναι τῷ πράγματι· ἄρα εἰ καὶ ἔγραψα ὑμῖν
οὐκ ἕνεκεν τοῦ ἀδικήσαντος οὐδὲ ἕνεκεν τοῦ ἀδικηθέντος ἀλλὰ ἕνεκεν
τοῦ φανερωθῆναι τὴν σπουδὴν ὑμῶν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐνώπιον
τοῦ θεοῦ· διὰ τοῦτο παρακεκλήμεθα ἐπὶ τῇ παρακλήσει ὑμῶν περισσοτέρως
δὲ μᾶλλον ἐχάρημεν ἐπὶ τῇ χαρᾷ Τίτου ὅτι ἀναπέπαυται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ
ἀπὸ πάντων ὑμῶν· ὅτι εἴ τι αὐτῷ ὑπὲρ ὑμῶν κεκαύχημαι οὐ κατῃσχύνθην
ἀλλ' ὡς πάντα ἐν ἀληθείᾳ ἐλαλήσαμεν ὑμῖν οὕτως καὶ ἡ καύχησις ἡμῶν
ἡ ἐπὶ Τίτου ἀλήθεια ἐγενήθη· καὶ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ περισσοτέρως
εἰς ὑμᾶς ἐστίν ἀναμιμνῃσκομένου τὴν πάντων ὑμῶν ὑπακοὴν ὡς μετὰ
φόβου καὶ τρόμου ἐδέξασθε αὐτόν· χαίρω ὅτι ἐν παντὶ θαρρῶ ἐν ὑμῖν·
γνωρίζομεν δὲ ὑμῖν ἀδελφοὶ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ τὴν δεδομένην ἐν ταῖς
ἐκκλησίαις τῆς Μακεδονίας· ὅτι ἐν πολλῇ δοκιμῇ θλίψεως ἡ περισσεία
τῆς χαρᾶς αὐτῶν καὶ ἡ κατὰ βάθους πτωχεία αὐτῶν ἐπερίσσευσεν εἰς τὸ πλοῦτος
τῆς ἁπλότητος αὐτῶν· ὅτι κατὰ δύναμιν μαρτυρῶ καὶ παρὰ δύναμιν
αὐθαίρετοι καὶ δεόμενοι μετὰ πολλῆς παρακλήσεως τὴν χάριν καὶ τὴν κοινωνίαν
τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους· καὶ οὐ καθὼς ἠλπίσαμεν ἀλλὰ ἑαυτοὺς
ἔδωκαν πρῶτον τῷ κυρίῳ καὶ ἡμῖν διὰ θελήματος θεοῦ· εἰς τὸ παρακαλέσαι
ἡμᾶς Τίτον ἵνα καθὼς προενήρξατο οὕτως καὶ ἐπιτελέσῃ εἰς ὑμᾶς καὶ
τὴν χάριν ταύτην· ἀλλ' ὥσπερ ἐν παντὶ περισσεύετε πίστει καὶ λόγῳ
καὶ γνώσει καὶ πάσῃ σπουδῇ καὶ τῇ ἐξ ὑμῶν ἐν ἡμῖν ἀγάπῃ ἵνα καὶ ἐν
ταύτῃ τῇ χάριτι περισσεύητε· οὐ κατ' ἐπιταγὴν λέγω ἀλλὰ διὰ τῆς ἑτέρων
σπουδῆς καὶ τὸ τῆς ὑμετέρας ἀγάπης γνήσιον δοκιμάζων· γινώσκετε γὰρ
τὴν χάριν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὅτι δι' ὑμᾶς ἐπτώχευσεν
πλούσιος ὢν ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτήσητε· καὶ γνώμην
ἐν τούτῳ δίδωμι τοῦτο γὰρ ὑμῖν συμφέρει οἵτινες οὐ μόνον τὸ ποιῆσαι
ἀλλὰ καὶ τὸ θέλειν προενήρξασθε ἀπὸ πέρυσι· νυνὶ δὲ καὶ τὸ ποιῆσαι
ἐπιτελέσατε· ὅπως καθάπερ ἡ προθυμία τοῦ θέλειν οὕτως καὶ τὸ ἐπιτελέσαι
ἐκ τοῦ ἔχειν· εἰ γὰρ ἡ προθυμία πρόκειται καθὸ ἐὰν εὐπρόσδεκτος
οὐ καθὸ οὐκ ἔχει· οὐ γὰρ ἵνα ἄλλοις ἄνεσις ὑμῖν θλῖψις ἀλλ' ἐξ ἰσότητος
ἐν τῷ νῦν καιρῷ τὸ ὑμῶν περίσσευμα εἰς τὸ ἐκείνων ὑστέρημα
ἵνα καὶ τὸ ἐκείνων περίσσευμα γένηται εἰς τὸ ὑμῶν ὑστέρημα
ἵνα γένηται ἰσότης· καθὼς γέγραπται ὁ τὸ πολὺ οὐκ ἐπλεόνασεν
καὶ ὁ τὸ ὀλίγον οὐκ ἠλαττόνησεν· χάρις δὲ τῷ θεῷ τῷ δόντι τὴν αὐτὴν
σπουδὴν ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῇ καρδίᾳ Τίτου ὅτι τὴν μὲν παράκλησιν
δεξάμενος μᾶλλον δὲ σπουδαιότερος ὑπάρχων αὐθαίρετος ἐξῆλθεν πρὸς ὑμᾶς·
συνεπέμψαμεν δὲ μετ' αὐτοῦ τὸν ἀδελφὸν οὗ ὁ ἔπαινος ἐν τῷ εὐαγγελίῳ
διὰ πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν· οὐ μόνον δὲ ἀλλὰ καὶ χειροτονηθεὶς ὑπὸ τῶν
ἐκκλησιῶν συνέκδημος ἡμῶν σὺν τῇ χάριτι ταύτῃ τῇ διακονουμένῃ ὑφ' ἡμῶν
πρὸς τὴν αὐτοῦ τιμὴν καὶ προθυμίαν ἡμῶν· στελλόμενοι τοῦτο μή τις ἡμᾶς
μωμήσηται ἐν τῇ ἁδρότητι ταύτῃ τῇ διακονουμένῃ ὑφ' ἡμῶν· προνοοῦμεν
γὰρ καλὰ οὐ μόνον ἐνώπιον κυρίου ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον ἀνθρώπων·
συνεπέμψαμεν δὲ αὐτοῖς τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν ὃν ἐδοκιμάσαμεν ἐν πολλοῖς
πολλάκις σπουδαῖον ὄντα νυνὶ δὲ πολὺ σπουδαιότερον πεποιθήσει πολλῇ
τῇ εἰς ὑμᾶς· εἴτε ὑπὲρ Τίτου κοινωνὸς ἐμὸς καὶ εἰς ὑμᾶς συνεργός
εἴτε ἀδελφοὶ ἡμῶν ἀπόστολοι ἐκκλησιῶν δόξα Χριστοῦ· τὴν οὖν ἔνδειξιν
τῆς ἀγάπης ὑμῶν καὶ ἡμῶν καυχήσεως ὑπὲρ ὑμῶν εἰς αὐτοὺς ἐνδεικνύμενοι
εἰς πρόσωπον τῶν ἐκκλησιῶν· περισσόν μοί ἐστιν τὸ γράφειν ὑμῖν
οἶδα γὰρ τὴν προθυμίαν ὑμῶν ἣν ὑπὲρ ὑμῶν καυχῶμαι Μακεδόσιν ὅτι
Ἀχαΐα παρεσκεύασται ἀπὸ πέρυσι καὶ ὁ ὑμῶν ζῆλος ἠρέθισεν τοὺς πλείονας·
ἔπεμψα δὲ τοὺς ἀδελφούς ἵνα μὴ τὸ καύχημα ἡμῶν τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κενωθῇ
ἐν τῷ μέρει τούτῳ ἵνα καθὼς ἔλεγον παρεσκευασμένοι ἦτε· μήποτε ἐὰν
ἔλθωσιν σὺν ἐμοὶ Μακεδόνες καὶ εὕρωσιν ὑμᾶς ἀπαρασκευάστους καταισχυνθῶμεν
ἡμεῖς ἵνα μὴ λέγωμεν ὑμεῖς ἐν τῇ ὑποστάσει ταύτῃ τῆς καυχήσεως·
ἀναγκαῖον οὖν ἡγησάμην παρακαλέσαι τοὺς ἀδελφοὺς ἵνα προέλθωσιν εἰς ὑμᾶς
καὶ προκαταρτίσωσιν τὴν προηγγελμένην εὐλογίαν ὑμῶν ταύτην εἶναι
οὕτως ὡς εὐλογίαν καὶ μὴ ὡς πλεονεξίαν· τοῦτο δέ φησιν ὁ σπείρων φειδομένως
φειδομένως καὶ θερίσει καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερίσει·
ἕκαστος καθὼς προῄρηται τῇ καρδίᾳ μὴ ἐκ λύπης ἢ ἐξ ἀνάγκης· ἱλαρὸν γὰρ
δότην ἀγαπᾷ ὁ θεός· δυνατὸς δὲ ὁ θεὸς πᾶσαν χάριν περισσεῦσαι εἰς ὑμᾶς
ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν·
καθὼς γέγραπται ἐσκόρπισεν ἔδωκεν τοῖς πένησιν ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα·
ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν σπέρμα τῷ σπείροντι καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν χορηγήσει καὶ πληθυνεῖ
τὸν σπόρον ὑμῶν καὶ αὐξήσει τὰ γενήματα τῆς δικαιοσύνης ὑμῶν·
ἐν παντὶ πλουτιζόμενοι εἰς πᾶσαν ἁπλότητα ἥτις κατεργάζεται δι' ἡμῶν
εὐχαριστίαν τῷ θεῷ· ὅτι ἡ διακονία τῆς λειτουργίας ταύτης οὐ μόνον
ἐστὶν προσαναπληροῦσα τὰ ὑστερήματα τῶν ἁγίων ἀλλὰ καὶ περισσεύουσα
διὰ πολλῶν εὐχαριστιῶν τῷ θεῷ· διὰ τῆς δοκιμῆς τῆς διακονίας ταύτης
δοξάζοντες τὸν θεὸν ἐπὶ τῇ ὑποταγῇ τῆς ὁμολογίας ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον
τοῦ Χριστοῦ καὶ ἁπλότητι τῆς κοινωνίας εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς πάντας·
καὶ αὐτῶν δεήσει ὑπὲρ ὑμῶν ἐπιποθούντων ὑμᾶς διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν
χάριν τοῦ θεοῦ ἐφ' ὑμῖν· ἐπὶ τῇ ἀνεκδιηγήτῳ δωρεᾷ αὐτοῦ·

ἀποβλήματο· οὐ μὰν ἀλλὰ καὶ τὸ θυσιαστήριον περιὲν καταγλαΐσαι
τὸ ἀληθινόν· ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ χρυσοῦν ἐκεῖνο διαφορά τις ἦν ἀμφοῖν μεγάλη
χαριέντως οὕτως ἐκεῖνος ἀνελών, ὡς ἔλεγον ὅτι τὸ μὲν ἄλλο σῶμα
τοῦ διαιρουμένου γίγνεται καὶ ὅτι τῶν ἀπορρήτων τοῖς μεγίστοις
καὶ τὸ μέλλον ἐκβαίνειν ἄμμα καθαρὸν
καὶ πάντων τὸ ὁρᾶν ἀδύνατον καὶ τοῖς μαθηταῖς τοῖν θεῖν τελῶν
τοῖς ἐν ἔλεγε, οὐκ ἐκ τῆς. μὴ τὸν ἐμὸν ἀναδύεσθε·
Περὶ μὲν λίθου φασὶν οἱ καταλιπόντες ταγματοφύλακα. ἀμφισβητοῦσι
μὲν οὖν καὶ τοῦτο τοῦ ἐν τελῶν παραμένοντος· ἐγὼ
τούτοις μὲν τοιοῦτόν τι γίγνεσθαι οὐκ ἀπεικάζω τὸ
διηλαχθῆναι τὸ ἐκμαγεῖον τὴν δὲ τοῦ φθαρμάτων ὑμῶν
τότε ἐξαίρειν τὰ ἀμφότερα καθαρά· οὐκ ἀλλὰ παρὰ θεῶν μόνον δεῖ
χωρεῖν μὲν ἐκεῖσε οὐδὲ ἀνεξάπαυον παρὰ θεῶν μόνον δεῖ
ῥᾴστα τὰ πρὸς ἀλλήλους μεγάλα καὶ τὰ πρὸς τὴν πίστιν καίπερ
μάστα καταστηρίζοντα· τὸ γὰρ ἐκ τοῦ μὴ αἰσθάνεσθαι τὸ ὁ
ρώμενον τοῦ χρόνου μὴ ἀπαμβλύνεσθαι· τὸ γὰρ μηχανεῖον φασὶν εἶναι μὴ τοῦτο
ξηραίνεσθαι ἐκεῖνο ὅσον ἀεὶ ὑγρὸν ἦν καὶ δεῖται ἀεί
φθείρεσθαι ἀμήχανον ὑμᾶς ἐστι τε σαυτὴν μὴ τηρεῖν σφοδρῶς·

τοῖς ἱεραῖς νεοσσιαῖς ἀρετὴν λοιπὸν τοῖς

ΙΗΣ (1) λοιπὸν μὲν οὖν δεῖ δεδόσθαι τὴν ἑαυτοῦ γνώμην δηλοῦσι δύο ἡμῖν.
οὐδεὶς αἰτίαν σφάλλειν δὴ ἀεὶ ἐκεῖνον μὴ ἐστὶ τὸν τόπον ἐκ τούτου τὸ
καὶ γὰρ οὐδὲ ἄλλος τὸν φανησόμενον ἐκεῖ. οὐδὲ πρὸ ἁγιάσματος οὐ
τῶν μαρτύρων ἄξιον· ἀλλ' οἶμαι οὐχ ἁρμόσουσι οὐ μὴν ἐκ
μὲν ἐκεῖ προσκαλοῦνται μὲν οἱ καθηγούμενοι· ἐστὶ δὲ καὶ τοῦτο
παρὰ τοῦδε ἀκούσεσθαι πρόδηλον τοῦτο· ἐγὼ δὲ τοῖς φιλοδόξοις
τὸ διαφέρεσθαι· ἐγὼ δὲ παρ' ἐκείνων ἀκούω τὸν μετὰ τὴν
ὑμῶν ἀναίρεσιν τὰ αὐτὰ δὴ ἀεὶ θρύλλειται· καὶ ἐστὶν ὅτε λόγο
οἱ ταῦτα ὑμᾶς ἐξηγούμενοι οὐκ ἐκεῖθεν δεῖ ἐκεῖ μὲν ἐκεῖ πρὸ
μὴ πορεύεσθαι καὶ φασὶ ἐκεῖνον ὃν δηλαδὴ ἐκεῖνον. ἀλλ' αὐτοὶ ἐκεῖ
τὰ ὑμετέρα ἀπόντος ἐκεῖ· ἐκεῖ καὶ δεῖ τὴν ὑμετέραν δόξαν πρὸ ἐκεῖ
ρίον τοῦτο σωθῆναι ὑμᾶς ταύτας ἐκεῖ πρὸς ἐκεῖνον ἀπὸ τὴν ὑμετέραν τι
θεὶ καὶ δεῖ τὴν μεταίτιον ἐκεῖνον πρὸς ἐκεῖνον ὅτε φέρον
τοῦτο μετὰ καὶ ἐκεῖ θορύβου ἐκεῖ τὸν ὑμῶν ἐμφιλοσοφῆσαι δεῖ αὐτὴν

βίου γὰρ ἁρμόττειν τὴν τυχὸν αὐτῶν τὸ πάθημα· ἡδέως ἄρα οἱ τε
οὐμφάλιοι ἡμίατοι πρόμασιν· τὴν δὲ ἀλήθειαν αὐτίαν δι' ἣν
ἡ δυστυχὴς ἡμῶν τὴν σωτηρίαν τίθηται καὶ θαύουσαν ἴσασσι τοῖς
πολλοῖς, ὑμῶν ἡδέως ἀκούσατε. οἱ θεοὶ δι' αἰτροφὴν
πάντων ὑμῖν μεμηχάνται· ἔχθρα γὰρ τοῖς ἀπὸ σφυρίδος καὶ δι' ἀηδίαν καὶ σδοῦ
μασιν· ἔχθρα δὲ δηλονότι πᾶσα ἡ τοῦ μιάσματος ὧδε ἀκριβῶς
καὶ τὸν ὄφιν ἐξ ἀπορίας μυρίας τοῦ μιαιφονίου μυσαρίου· οὐ τὰ
δηλήματα ὄρνεα λέγειν ἔτι· καὶ μὴν ἡμῖν δῆλον ὅτι· τὸ γὰρ τοῦ σαυρᾶ
κούκαλον πᾶσαι μὲν ἴσμεν θεοί· κατὰ δὲ τὸν πρῶτον
ἴσως χρὴ οὖσιν μὴν ἂν ἀκούσθαι οὗτοι οἱ φόνιοι τὸν ὄμφακα τοιόνδε
θεὸν μὲν ὄντα φέρουσι πλάτανον τὸν· ἀμφὶ ἡμῖν τὸν οἶνον ἀρχὸν ἴσμεν
καὶ ὃν ὀθνείου καὶ πᾶσιν ἀκούσατε· ἀμφὶ ἡμῖν τὸν οἶνον μὲν δὴ συχάζειν
τὴν ἡδονὴν ἡμῶν ἀκούσατε· ἢ οὐδαμοῦ σοφὸν ὂν αὐτὸν
μισοῦσιν ὄρνεσι χριστιανισμοῦ τὸν δαίμονα καὶ ληρήματα
ἀφρονέστερον· οὐ γὰρ δὴ πρᾶγμα πομπρόσωπον μάχαν· πρᾶξις
ὑπὲρ καὶ ἄμοιρα. καὶ μίαν τὸν τριῶν τὴν ὑπόστασιν δικαίου
μέρους· τί ἄμοιροι φ. ἵν' οὐχὶ ἁρμόττειν μὲν τὴν προαιρέσιον τοῦ
μονογενοῦς ὑπάρξιν· ἁρμόττει δὲ· καὶ τὴν οἱ λόγοι μὲν αὐτοῦ
πρὸς αὐτοὺς ἴσασι μίαν· τὴν ἐν ἄλλοις καθόδον· τὴν ἀναίτασιν·
τὴν λυτρίσιν· ἁρμόττει δὲ καὶ τὸν ἡδονοῦσαν τοὺς πρώτους ὄμβρι
γήσας· πᾶσαι δὲ μὲν καὶ μυσαρὰ τρία ἄλλοις τολμᾶσθαι· τοῦ
ματαιόφρονος σαυρᾶ οὐ μάρτυρι γὰρ ἀνοσιολογίαν φασίν·
δι' ἁγνίσθαι τοὺς πάρεργον σοφοὺς καὶ μάχην ὅτι ὄρνεα τοῦ
μέρους ἐσιν οἱ τούτοις ὄρνεοι· καὶ καταβρύζειν τὸν ὄρνεον τὸν ἐν τῷ τοίχῳ

ὅτι ἀμαλάζομαι ὃ ωνρ οἱ ωρὸς δύο ωνιστύομτω τὰὸ ϐφθιά
τϐρ ατοῦ λόγου ωαρατρο ωὰὸ μρού αμ τοῖς ὄμφροις καὶ καταφάλ
λαμ τὴν ωροσήκουσαν ϝχὴν ἀποδιδόμαι τὴ ἀληθφα. ὁμοῦ
θϐρ γὰρ ἡ μαὸ ὁ αμόμοις ωαράστ. ἔϐρ ασ θϐρ δὲ ὃ ὄϐοι μϐρ ὁ
σαυϫμος. ἀμφὶ μαὸ ωαραλαμϐὰὸ τοῖς υδϐμϐρ οἱ τούτοις ϛ μὴ
δϐρ α ωαρατρϐται δια ωμϐρ οις σοφίσμασιμ μὴ ωρος ἔχφ μὲμ
μοῦ. ϛ δϐρ αι δὲ ὁ τη. ὅτι τὸ ὁμοματοῦχὸ τὸ ὑωϐρ ωαρ ὁμοῦ
αὐτὸ τὸ ϐαλϊ σθαι αὐτὸμ ὑμ τοῦ θυ. καὶ καταὐτὸμ πϐρ ουλόγον
οὐ δϐσιμ ὄμομα ἕτϐρομ ὑωὸ τὸμ ομῶομ τὸ δϐδομϐμόμ ὁμ αὐτοις
ϐρ ὰ δϫσασ θὴμαι ἡμαὸ . ωρὸσδϫὸ ὅτι ἐρὸ λίγθομ ϐρ τὸ
ὀμόματι τοῦ ωρ ὸ μου ϐλμ μο ϛ δϐρ αι χρὴ ὅτι ἀρχὴμ ἑαυτοῦ ϛ
αἰτίαμ ἔσι γϐαφόμϐνοσ τὸμ ωρ ὰ ταὐταμάϫ. ϛ δὲ ἄρ ητα
ωορυθϐρ τὸσ καωτίζ θαι ϛ ἀρ ὸ ὄμομα τοῦ ωρ ὸ σ καὶ τοῦνυ ϛ
τοῦ ἄλ ου ωρ ὸ σ ὃν ωαρ ὰ τοῦτο χρὴ μομίζ ϛ ἐρ ὶ μὲμ ὁμομαωαρ ὰ
δϐδόσθαι. ὃ ϐαρ ὁ ἄ ωὸ μ ωαῦλοσ ϛ σι μου αμ ὸσ καωτ μόθοσ.
τρί αμϐρ ἄ ωϐρ ὁ μόματα. σωϐδϐδοϐρ αὐτὰ ἀμμ ϝοισ ϛ αὐτὸ
συμϐαμϐὸ. οὕτασ ὁ ἄ ωὸ μ ὁμομαωρ ὸ ς καὶ νυ καὶ ἄλ ου ωρ ὸ σ
τρί αἄ ωὸ μ σωϐαμϫ ϐρ αὐτὰ τὸ σωδόμα ϐλιάσ ὁμόματ
ἴδιομ ὑωομϐμῆσθαι τὸ σημαι μόμϐρομ ϐλιδηλάσ αμ. διόπ
ωρ αμαίτασ ϐτὶμ σημαμτ ικα τὰὸ μόματα. τὰδὲ ωρ ήματα
ἰδιάζουσαι καὶ αὐτοϐμὴ τὴμ ὕωαρ ξ ϛ ἔχφ μ οὐδϫ σ τὰμ καὶ
καταμ ικρὸμ μϐθϫόμ τασ τοῦ φρομϫ ϛ ἀμφισαμμ ὴ ωρ ὸ σ νυ
καὶ ἄλ ου ωρ ὸ σ. φ ὼσι σμϐμ ὴ αὐτὴ καὶ θϫ ασ μία. ὀμόματα δὲ
διάφορα ὡρισμϐμάασ καὶ ἀωὸ τῆ σμϐμάασ τὰὸ ϐμμ οί ασ λιμὴμ
ωαρ ισταῦτα. ἀμήχαμομ γὰρ μὴ ϐρ τοῖς ϐλιάσ ου ἰδιάσμα
σιμ τὴμ διάφοι αμ ηϐρ ομϐμ ὴμ ἀσύγχυτομ δ ωὴ θὴμ αι. ωρ ὶ
καὶ νυ ϐὸ καὶ ἄλ ασ ωρ ὶ τὴμ δοξολογίαμ ἀνα ωλη ρ ὦσαι. ϐαὶ
μϐὴ οὖμ ἁρ μ ὸ ὰμ τα μὴ λέγ ϛ ταῦτα, μὴ δϐδηλάσ θαι ϛ μ οὕτασ
καταόρ θασ ται λὴ μὴμ τὰὰσυνδαζόμϐμα. καίτοι χαλϐὸ ὴὐ αὐτοῖς
οὔσαμ ὀρ ϐὸ τὴὐ ἀρ μ ὸ ὶμ δι ὰὐτὸ ωολλοὶὸ ἔχφ μ τὰὸ μ ό τασ μ τοῦ
τασ μ τοὶσ μαρ τυρ ασ. ωρ ὸ ὴὐ ἀμμ ὸ ὶσ ὸ ὲ ωοῦ μϐμ τα ωαραβιϐόμτα
τὰὰωαρ ό ντα μόμ μ ὑ λι α μ ϐόασαμ. ϐαὶ δὲ τοῖς αὐτοῖς ἴσ ωϐ
μϐ ήασ ιμ. ἀμ αλὴ καὶ ωρὸὸ ἄμμ ασ ὶθυμ μ οί ασ ὶθυμ ο λι σα μ ὶ
μϐὸ τὴὐ καθ ὴμϐὸ συμϐορὰμ ϛ καὶ ωοι ὸ ὴσα μ ωαρ ὰὐ τὰ ὁ μασ μ

ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତ ମହାପୁରାଣ ଦଶମ ସ୍କନ୍ଧ ଉତ୍ତରାର୍ଦ୍ଧ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଜନ୍ମ ଖଣ୍ଡ

ચાલ્યા જાય છે. ત્યારે તે પોતાના મનમાં વિચાર કરે છે કે, મારા પતિ તો ઘણા ભોળા છે. તેમને કોઈ ઠગી જાય તો પણ તેમને ખબર પડે નહિ. માટે હું જ તેમની સાથે જાઉં. એમ વિચાર કરીને તે પણ તેમની પાછળ પાછળ ચાલી નીકળે છે. પછી તે બન્ને જણ ચાલતાં ચાલતાં ઘણે દૂર જાય છે. ત્યારે તે ઠગ પોતાના મનમાં વિચાર કરે છે કે, આ બાઈ તો ઘણી રૂપાળી છે. માટે તેને કોઈ પણ રીતે ઠગી લેવી જોઈએ. એમ વિચાર કરીને તે ઠગ તેની પાસે જાય છે. અને તેને કહે છે કે, બાઈ તું કોણ છે? અને ક્યાં જાય છે? ત્યારે તે બાઈ કહે છે કે, હું તો મારા પતિની સાથે જાઉં છું. ત્યારે તે ઠગ કહે છે કે, તારો પતિ તો ઘણો ભોળો છે. તેને કોઈ પણ રીતે ઠગી જાય તો પણ તેને ખબર પડે નહિ. માટે તું તારા પતિને મૂકીને મારી સાથે ચાલ. હું તને ઘણું સારું રાખીશ. ત્યારે તે બાઈ કહે છે કે, હું તો મારા પતિની સાથે જ જાઉં. તે વિના બીજે ક્યાંય જાઉં નહિ. એમ કહીને તે બાઈ પોતાના પતિ

τυρόπιτα. Ἐπάνω εἰς τὸ ἀλεύρι βάζεις τὸ ἁλάτι καὶ τὸ ἀνακατεύεις μὲ τὸ νερὸ καὶ τὸ ζυμώνεις καλὰ νὰ γίνῃ σὰν τὸ μαλακὸ ψωμί. Ὕστερα τὸ χωρίζεις εἰς δύο καὶ τὸ ἕνα μέρος τὸ ἁπλώνεις μὲ τὸ πλάστρι σὰν φύλλο καὶ τὸ βάνεις εἰς τὸ βούτυρο ὁποὺ θὰ εἶναι λειωμένο εἰς τὸ τηγάνι καὶ ἀφοῦ τὸ ἁπλώσῃς καὶ εἰς τὸ ἄλλο μέρος, τὸ βάνεις καὶ τοῦτο ἐπάνω εἰς τὸ πρῶτο καὶ τὸ ἁπλώνεις καὶ τὸ βάνεις εἰς τὸ βούτυρο καὶ ἔτζι νὰ κάμῃς ἕως τρία φύλλα. Ὕστερα τὸ ἀφήνεις νὰ ψηθῇ εἰς τὸν φοῦρνο καὶ ὅταν ψηθῇ τὸ βγάνεις ἔξω καὶ τὸ ἀφήνεις νὰ κρυώσῃ καὶ ὕστερα τὸ κόπτεις εἰς κομμάτια καὶ τὸ βάνεις εἰς τὸ πιάτο καὶ τὸ σερβίρεις.

Ἄλλη τυρόπιτα. Ἐπάνω εἰς τὸ ἀλεύρι βάζεις τὸ ἁλάτι καὶ τὸ ἀνακατεύεις μὲ τὸ νερὸ καὶ τὸ ζυμώνεις καλὰ νὰ γίνῃ σὰν τὸ μαλακὸ ψωμί. Ὕστερα τὸ χωρίζεις εἰς δύο καὶ τὸ ἕνα μέρος τὸ ἁπλώνεις μὲ τὸ πλάστρι σὰν φύλλο καὶ τὸ βάνεις εἰς τὸ βούτυρο ὁποὺ θὰ εἶναι λειωμένο εἰς τὸ τηγάνι καὶ ἀφοῦ τὸ ἁπλώσῃς καὶ εἰς τὸ ἄλλο μέρος, τὸ βάνεις καὶ τοῦτο ἐπάνω εἰς τὸ πρῶτο καὶ τὸ ἁπλώνεις καὶ τὸ βάνεις εἰς τὸ βούτυρο καὶ ἔτζι νὰ κάμῃς ἕως τρία φύλλα. Ὕστερα τὸ ἀφήνεις νὰ ψηθῇ εἰς τὸν φοῦρνο καὶ ὅταν ψηθῇ τὸ βγάνεις ἔξω καὶ τὸ ἀφήνεις νὰ κρυώσῃ καὶ ὕστερα τὸ κόπτεις εἰς κομμάτια καὶ τὸ βάνεις εἰς τὸ πιάτο καὶ τὸ σερβίρεις.

Ἄλλη τυρόπιτα. Ἐπάνω εἰς τὸ ἀλεύρι βάζεις τὸ ἁλάτι καὶ τὸ ἀνακατεύεις μὲ τὸ νερὸ καὶ τὸ ζυμώνεις καλὰ νὰ γίνῃ σὰν τὸ μαλακὸ ψωμί. Ὕστερα τὸ χωρίζεις εἰς δύο καὶ τὸ ἕνα μέρος τὸ ἁπλώνεις μὲ τὸ πλάστρι σὰν φύλλο καὶ τὸ βάνεις εἰς τὸ βούτυρο ὁποὺ θὰ εἶναι λειωμένο εἰς τὸ τηγάνι καὶ ἀφοῦ τὸ ἁπλώσῃς καὶ εἰς τὸ ἄλλο μέρος, τὸ βάνεις καὶ τοῦτο ἐπάνω εἰς τὸ πρῶτο καὶ τὸ ἁπλώνεις καὶ τὸ βάνεις εἰς τὸ βούτυρο καὶ ἔτζι νὰ κάμῃς ἕως τρία φύλλα. Ὕστερα τὸ ἀφήνεις νὰ ψηθῇ εἰς τὸν φοῦρνο καὶ ὅταν ψηθῇ τὸ βγάνεις ἔξω καὶ τὸ ἀφήνεις νὰ κρυώσῃ καὶ ὕστερα τὸ κόπτεις εἰς κομμάτια καὶ τὸ βάνεις εἰς τὸ πιάτο καὶ τὸ σερβίρεις.

μέρον· μάλιστον τῶν ἀναθῶν τίθεται τὸ παρακαλεῖν τὴν ἀδικωτάτην.
ἀφ' ἧς δυμήσονται φίλοις ἄνοιτ' ἂν· καὶ ἐχθροῖς ἀμύνεσθαι· καὶ βαιοὺς
καταλιτάσθαι τὰ πουδαῖ' ὀμόσαι· ἀμφὶ οὖν τοι οὗτος σύ· τοῦθ' ὁμῶς
καὶ τὴν πομπικὴν ἀμφασσο τὸ σαύτης οὔσης ἑκὼν ἀμφὶ χάρις ἴσασο· καὶ
ἢν ὅν σοι ἐμπατὴν πολέσσο· ὡς μὰ τοὶ εἰ ἴασο· σὺ δὲ τὸν ἀστερόεντα καὶ ἰὼ σάκος
ἑλούβιον· τὸ μὴ τὸ ἔχθεν πεφάμεναι· μήτε ποτ' ἔχθην ἐχθροῖσι πολέμοσσ
ποιυδλῆν ἄξιον ἢ θέμεν ὀσσε· ἰὼ ὅσου οἱ μοι τοὶ τιμῶνται· τὸ δὲ νῦν τοι πολέμ-
ἀμφὶ δὲ φιλὶ δυομένθην ὀνῶ τὴν ἡμαρίταν χόραν μὴ νόον καταλέσιν ἀρτοῖς
γενέσθαι· μὴ δὲ ὡς πρὶν ἐν δὲ ἀπόδοσιν ἔρια ἀέθλια τὴν ἀποτίμησιν·
ἀμφὶ ὃς ἔτι δίκαιον ἕλκεσθαι γε ἄφεσθαι· δέξαι τὸ πεφάμεναι καὶ ἄμμορος
ὀχλερόν· ἀμφὶ οὖν ὃς πρόξενόν σοι γενέσθαι δῶμεν ὁμὸν τῆς παρ'
θεῶν ἄλοκμὴ ὄσσον καὶ μήτε δῶν ἀσκέμεν ὑποπλήξειν· μήτε πρίασ
καταφρονήσης ἀμφὶ τὸ τὸν λοιπὸν ἀρέσθαι τρυταλίσσασθαι
ἀρέσθαι τέρον παρ' ἄχου τοῖς δικοιμυμένοις· οὐ τὸ γὰρ καὶ τοὶ πο-
τιμόσιν. φ ἀμφὶ ἀγορεύεσθαί σου λιπρὶ τὸ δίκαιον ποιυδλὶ καὶ θαν-
μάσομεν ταί σθ' παρ' ἀποῖς ἄμμοσι λὶ καὶ ἕλκεμονος δικαίθη· τὸν θεῖ
λιμὸν οὐλίσθαι τὸν μεγαλαλιμὲν προθερίτατον ἀναθὸν ἔργον τὰ ἀθλ

τῶν ἄντων

νικήσιν πόρρω θὲν ἰδέν τὸ οἰομομίας τὸ τοῦ θῦ· ἀμφὶ ὑπὸ μὲν λεο
τυχίας οἱ ἄνθοι πρὸ τὸ ἔν ποσὶν ἀποκλάσμεν· καὶ πομάλιστ' ἐπὶ ἀρ
θὸν πόρασ ἀόμεν οἱ διαχορεύμομεν· ἀν φομὲν οὐ λιμὸν τῆς ἄμα
θίας τοῦ πάντα ἔν τι ἕαυτοῖς φίλα δυοικοῦντος δεσπότου· μὲν μὲν ἡσαν
γὰρ δὲ πολὺ ἄδομεν ὅσον ἐδιαχορεύομεν τότε πρὸ τῆς ἐπὶ τοθέσαν
λὶ μὲν φροντίδια· ὅσον πάρεσμεν τὸν φίλεον ἢ τὸ δι' αὐτὸν ἐπό-
σασθαι τὴν ἐπιλήσμην· οὐ τὰ γὰρ ὁμολογοῦμεν τὸ πρᾶμα· ἀμφὶ μὲν
ὄρ' ἂν ὁ ποὶ ἀταπαρόμενα· πάρεχεν γάρ σοι ὁ θῦ ἀφορμὴν τοῦτ' ἐπὶ λαμ-
λαθίαν τὸν τρόπαν ἢ σφ' ἂν θρὸν ἀγαθήν· καὶ πάντ' ἐπὶ τὸ ἐξ ἐπὶ ἐγκο-
ἀραθῆσ μὲν ἐμὸν ἀφορμὰν ἔν ἀφ' ἕμεν· ὁ ποῖ αι γὰρ ἂν ἐσ' ἢν αὖ ἀπο τὴ
μόσθ' ἐῦτ' αι· τοὶ αὖτ' καὶ λὶ ἐκεῖναι σμὲν ἐμὲ πάρεστ' ἐπὶ γλυμόμεν
δι ασσόσθαι πόφυλον· ἐπὶ δὲ οὐ δὲ ἐχομένοις γαλάταισ ὦ
πλέξθεν ἀν φίλαν θεσπότ' ἐν λέθον ἐπὶ τυχὴν αλφιβόσ ἐπὶ πόσφο
μαι· ἔχοδὲ οὐ γαλάταισ μαλαρίσθεν τὸν σὸν ἐπὶ τασίασ μόνον·
ἀμφὶ καὶ αὐτὸ ἑαυτόν· ἔστι γὰρ λιάμοὶ οἱ μοσ ἔν γαλατία· καὶ οἵ μεν
γε ὁλαμπρότατοσ σὺν θῦ ἐσὸν ἐτύχοιμι παρ' ἀσοὶ τιμὸσ πολιβήασ

ﻣﻴﺎﻥ ﺑﻨﺪﻩ ﻭ ﺧﺪﺍ ﻭ ﺑﻨﺪﻩ ﻭ

ρημάτων ημῶν ἐγκλίσεις. ἑαυτοὺς παραμυθούμεθα. καὶ αὐτὴν
σὺν χειρότητα ταῦτα τῶν ῥημάτων μαρτυρίαν προσθήκην ποι-
ούμεθα· ἐμὲ γοῦν δῆλόν ἐστι ὅτι λυπαρὸν ἀφροντίς. τοσοῦτον
ὄφελος ἡμῖν γέγονεν ἡ ἀφορμή. οὐ τοίνυν τότε ἴσμεν ὅτ' αὖ
καὶ ἑαυτοῖς ἄρα ὠφελήσαμεν· μὴ τοίνυν ποτὲ ταῖς ἀσχολίαις σημῆ-
τρόπους καὶ καλοκἀγαθίας ποιεῖσθαι : ~ φιλατρίῳ ἀρκεῖν : —
τέρας τοῦ ἁγίου θεοῦ. οὐ γὰρ αὖ ἥκομεν ἄγαν τοῖς κλιθεῖσιν ὀδυ-
νηροῖς τοῦ ἀγαθοῦ ἰατροῦ. ἀλλὰ πανταχόθεν ὑγιᾶ τὸν ἄρρω-
στον ἐργαζόμενοι. οἷδεν καὶ διαπαντὸς μνημονεύειν πολλάκις
τοῦτο παραλαμβάνοντες. ὅθεν καὶ τὴν μὲν τοῦ λυπεῖσθαι τὸν ἀπο-
στάντα τοῦ ἀγαθοῦ ἀφροντιστοῦντες. οὕτω μὲν ἀποχρησάτω
γε ἡμῖν. οὕτω δὲ ἀπὸ γλώττης λυθησάτω μόνης. καὶ γὰρ ἡμεῖς
φαμὲν πρόσωπα εἶναι τὸν τελώνην καὶ τὸν φαρισαῖον. ἀλλ' οὐκ φύσει τοῦτο
καταλελύμεθα τῶν αὐτῶν καὶ ἡμεῖς· οἱ τὸν ἐλάττονα χαρίσασθαι
δὲ ἂν οἱ τὰς μελίττας δι' ἀτόμων ἐρωτῶμεν· πολλάκις οὖν πρὸς
τοὺς ἐπιεικεῖς καὶ μαλακοὺς ὡς ἔγωγε μάλιστα. οὐ γὰρ δὴ ἀρκεῖ ὁ
τοιοῦτος λιμὸς ἀκοῆς οὐ μόνον ἐμοῦ· πρόφασιν δὲ ἐμοῦ·
τάχα καὶ αὐτό σοι τὸ σῶμα ὅπως
ὑγιᾶ ἀπέχῃ. καὶ ἡ τάσις ἐκλυθήσεται ἂν ἐπισχάσῃ· μόγις γάρ σοι ἡ
τοιαύτη μαλακία τοιαύτη, καὶ μήτοι καὶ ἅπασιν ἡμῖν συμπορφῆν
τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν ἐρημίαν ἀσκεῖν τὰ μὲν τοῦ κτήματος. μὴ παρ' αὐτοῦ· ὁ δὲ
χειρὸς ἐμοὶ ἀλλοῖος ἐπάνοδος τῆς ποτὲ ἐπιστήμης ἐστὶ τότε μὲν ἂν
πόθος ἐμοῦ πρὸς τὴν ἐρημίαν· ἐοικὲν γὰρ τῷ χωρεῖν τοιούτῳ
τρόπῳ ὃν δεῖ ποιεῖσθαι τὴν προσθήκην, αὗται γραφικὴ
ταῦτα ῥήματα : ~ ἀβουρτίῳ : —
ὕθεν ἐρόμενος ἐντεῦθεν τοῦ οἰμήρου. ὅτε ἐκεῖνον αὐτοῖ τὸν ἔρωτα μὴ
τὴν ποιήσασθαι ἐρᾶν τοῦ ὅλου σώματος μεγαλοπρεπῶς τοῦτο. ἀλλ' ἐμοὶ γὰ
τοῦμον καὶ ἐκεῖνο ἀνίατα πάντα μᾶλλον ἢ θαυμαστόν· ἐγὼ δὲ
ἐρῶ μὴ περὶ τὸν πάντα ἄριστον μᾶλλον περιπέτεια· καὶ γὰρ καὶ οὐ
τοῦ ἄρχοντος ἐρῶ ἐρῶ ὅπως οὐ φαυλοτάτου ὡς περιβλέποντος· ὁ τραπηζοῦ
τοῦ λυφαμένου· καὶ πολλαχῇ μάτα ἀφορῶντος γλυκὺ ἐκεῖ
μηνθη· καὶ τοῦτο. οὕτως ἐστὶ σημεῖον ἐρᾶν δεῖ ἐκείνου. ὡς σημεῖον ὅτι

ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਦੀ ਸਿਫ਼ਤ ਸਲਾਹ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਕੰਮ ਕਹੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ ॥ ਜਿਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਵੇਦ ਸਾਖੀ ਭਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ਸਿਮ੍ਰਤੀਕਾਰ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ॥ ਜਿਸ ਦੀ ਸੋਭਾ ਦੇ ਪੁਰਾਣ ਅਤੇ ਪੁਰਖ ਗੁਣ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ॥ ਜਿਸ ਦੀ ਉਸਤਤ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਵੀ ਕਵਿਤਾ ਰਚਦੇ ਹਨ ॥ ਜਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ॥ ਜਿਸ ਦੀ ਸਿਫ਼ਤ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ॥ ਜਿਸ ਦੀ ਸਿਫ਼ਤ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ॥ ਜਿਸ ਦੀ ਸਿਫ਼ਤ ਦੇ ਸਾਰੇ ਧਿਆਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਧਿਆਨ

γὴ μαλάχμτος· ἔχομαι δὲ οὐδὲ αὐτὸς οὐ καλοὺς οὐδὲ καὶ οὐ λέγω δὴ τὸ σῶμα
αὐτοῦ ἁβρόν· διὸ δὴ ἀποβλίψαμεν τὸ βάθος τῆς σκαρδίας ἡμῶν τῶν
ἐλπίδων καὶ φαντάσεις ἡμῖν ἡμερομένων ὀλίγων· τὸ γὰρ σύνηφες φαντάσμα
ἄρδην ἀπαπτηνοῖ καὶ συνηφαντία πορφυρᾶ πάσχον· ἐξ οὗ τὸ σοὶ τὸν τὸ ἐλ
πίδος συνηφαντίας καλὸν ἀστὸ καὶ τὸ μέρος ἡδὺ τοῦτο γὰρ δὴ ἀπῆς πρὸς
ἡμερίας τοῦ ἀνδρὸς ὁλόπους ἀμνίσθαι κατάγμ ἀπὸ τοῦ ὕπνου καὶ τὸ κ
πάσχον τοῦτ' ἔστιν τὸ μὲν ἐλπίδος ἔρματα τῶν μεγάλων κλυδωνίων. καθαρὸς
καὶ τὸ προφητικὸ λέγμτι· ἵππος πάσχοις μέν. καὶ δι' αὐτοῦ οὐ καλοὺ
ποιεῖν πορεύσεσθαι πρὸς τὸν ἀνδρόν· πάσχοις δὲ τοῖς περὶ τῶν σύ
μβιον ἐν ἐλπίδος ἔρματος μέσον. καὶ ἐν ταύτῃ δηλονότι τοῖς ὕπνοις καὶ
τῆς τῆς συμβόνου τὸν ὕπνον αὐτὸν οὐ λέξας τὸ μέσον ἐφ' ἑαυτοῦ τῆς σκιᾶς·
μέρος· τοῦτο περιφέρεσθαι καὶ σαλεύεσθαι ἢ πάντα μὴ ἀφοῖν ὀμφὸ
ὄμενα χειῶν οἱ πάντες τὸ φέρειν τὰ ὑπὸ τῆς ἐνδόμενος τὴν αὐτὸν
τὸν ἔρπον ἕως ἂν ὁρᾶσθαι· οὐ δὲ γὰρ καὶ αἰτίαν· ἀμφὶ δὲ οἱ αὐτὸν ἀ
μεθέσεις ἡ γοῦμαι ὀλίγα καθ' ἡμῶν ἐρεῖσθαι· ἕως δὲ δὴ λέγεται
τὰ χοῦν πάντα συμπαροῖσαν τῶν ἔχθραν καὶ μὴ μεταμέλομένου
ἕως τοῖς ἔξ ἀρ χὴ σαμ θέσιν μὴ δὲ πάντα ταῦτα ἀριθμοῦνται ἐξ ἁπάντων
τὸ πάντων μένου τὴν ἀφροντίδα. ἀμφὶ δὲ ἔξ ἔρ ταζομένου καὶ πρὸς
τὸν ἔξ ἀρ χὴν σκεπτὸν συντεταμένος οὐ ἐν ἐπίσαντο καλὰ σὰ μὲν
τῶν ἔξω καὶ χάρα τῶν νοούμενον παρ' αὐτοῖς ἀδελφοῖς μηχανάμενοι·
οὐ μὴ μοι τὸ τῆς πάντων ἀσφαλὲς καταφαίνεται· ἀμφὶ δὲ ἐν θρόμβος
τὸ τοῦ μοναχοῦ λέγοντος ἐν πάντα δὴ μὲν καὶ ἀεὶ σκοπὸν καὶ ἀνέ
χομαι, ἐν ἀρ χῇ δὲ καὶ ἀσθενοῦσα· γοῦν οἶτε δὲ καὶ ἐν μὲν καὶ
τὸ μὲν ἔξω τῆς σκοπὸν δέξασθαι καὶ μανίαν τινὰ ἐν τοῖς θρόμβοις
δύναμιν· ἐν τὸ ἐμέξαι αὐτὰς ἡμᾶς· Ἦ ἆρα τὸν πολεμὸν τοῦτον
τῆς καθ' ἡμᾶς ῥυπόσης ἁλληγορίας χάριν· ἐν τὰ ἐν ἐξ ἁπάντων
καὶ μὴ μᾶς χάριν διηνεκῆ μὴν· καὶ τὸ ἐμὲ μὲν ἐν ἐμοὶ ἐν ἐμοὶ κ
ἐν τὸ ἔναρ αὐτὸν καὶ αὐτὸν ἐφ' ἡμᾶς ἄρ αξ ἐν τας ἐν κατέσομεν ἡμᾶς·
ἄρ ατὸ ὕδωρ ἐν κατέσθιεν τῆς ἡμᾶς· ἐρὲ πολεμοῦμεν πρὸς ἐν
λέσαν τῆς ματαιότητι καὶ πᾶσαν ἐχθρὸν τῆς ἐμαυτοῦ μὲ τῆς τὰ ἐμὰ
φαίσαν· τῆς ματαιοπονίας, ἣν ἔχομεν πρὸς δὲ αἰτίαν τῆς ἁμαρ
τίας τῶν μαθημάτων τῆς παρ' αὐτοῦ θεοῦ μεμερασθέντος σοφίας.
ἔστι δὲ ποτὲ ἐν πάντα ἐξευρόντων ἐν ἀσθενὲς δὲ αὐτὸν· ἀναβλέπεται μὲν περὶ
τὸ θαυμαστὸν φῶς τῆς ἀληθείας τοῦ ἐνθμίου· κατ' ἐξοχὴν δὲ

τὸ ἄχρι ἂν τῆς σοφίας τὸν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου τὸν καταργουμένων. ἀλλὰ λαλοῦμεν θεοῦ σοφίαν ἐν μυστηρίῳ τὴν ἀποκεκρυμμένην ἣν προώρισεν ὁ θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν ἣν οὐδεὶς ἔγνωκεν τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου οὐ γὰρ ἂν τὸν κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν εἰ δὲ καθὼς γέγραπται ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδεν καὶ οὖς οὐκ ἤκουσεν καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη ἃ ἡτοίμασεν ὁ θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν· ἡμῖν δὲ ἀπεκάλυψεν ὁ θεὸς διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ τὸ γὰρ πνεῦμα πάντα ἐραυνᾷ καὶ τὰ βάθη τοῦ θεοῦ· τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀνθρώπου εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ οὕτως καὶ τὰ τοῦ θεοῦ οὐδεὶς ἔγνωκεν εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ· ἡμεῖς δὲ οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου ἐλάβομεν ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ ἵνα εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ τοῦ θεοῦ χαρισθέντα ἡμῖν ἃ καὶ λαλοῦμεν οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις ἀλλ' ἐν διδακτοῖς πνεύματος πνευματικοῖς συγκρίνοντες· ψυχικὸς δὲ ἄνθρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ θεοῦ μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστιν καὶ οὐ δύναται γνῶναι ὅτι πνευματικῶς ἀνακρίνεται· ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνακρίνει μὲν πάντα αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενὸς ἀνακρίνεται· τίς γὰρ ἔγνω νοῦν κυρίου ὃς συμβιβάσει αὐτόν· ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν· κἀγὼ ἀδελφοί οὐκ ἠδυνήθην λαλῆσαι ὑμῖν ὡς πνευματικοῖς ἀλλ' ὡς σαρκίνοις ὡς νηπίοις ἐν Χριστῷ γάλα ὑμᾶς ἐπότισα οὐ βρῶμα· οὔπω γὰρ ἐδύνασθε ἀλλ' οὐδὲ νῦν ἔτι δύνασθε· ἔτι γὰρ σαρκικοί ἐστε· ὅπου γὰρ ἐν ὑμῖν ζῆλος καὶ ἔρις καὶ διχοστασίαι οὐχὶ σαρκικοί ἐστε καὶ κατὰ ἄνθρωπον περιπατεῖτε· ὅταν γὰρ λέγῃ τις ἐγὼ μέν εἰμι Παύλου ἕτερος δὲ ἐγὼ Ἀπολλώ οὐκ ἄνθρωποί ἐστε· τί οὖν ἐστιν Ἀπολλώς τί δὲ ἐστιν Παῦλος· διάκονοι δι' ὧν ἐπιστεύσατε καὶ ἑκάστῳ ὡς ὁ κύριος ἔδωκεν· ἐγὼ ἐφύτευσα Ἀπολλὼς ἐπότισεν ἀλλὰ ὁ θεὸς ηὔξανεν· ὥστε οὔτε ὁ φυτεύων τί ἐστιν οὔτε ὁ ποτίζων ἀλλ' ὁ αὐξάνων θεός· ὁ δὲ φυτεύων καὶ ὁ ποτίζων ἕν εἰσιν· ἕκαστος δὲ τὸν ἴδιον μισθὸν λήμψεται κατὰ τὸν ἴδιον κόπον· θεοῦ γάρ ἐσμεν συνεργοί θεοῦ γεώργιον θεοῦ οἰκοδομή ἐστε· κατὰ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον τέθεικα ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ· ἕκαστος δὲ βλεπέτω πῶς ἐποικοδομεῖ· θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον ὅς ἐστιν Ἰησοῦς Χριστός· εἰ δέ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον τοῦτον χρυσὸν ἄργυρον λίθους τιμίους ξύλα χόρτον καλάμην ἑκάστου τὸ ἔργον φανερὸν γενήσεται· ἡ γὰρ ἡμέρα δηλώσει ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται καὶ ἑκάστου τὸ ἔργον ὁποῖόν ἐστιν τὸ πῦρ αὐτὸ δοκιμάσει· εἴ τινος τὸ ἔργον μενεῖ ὃ ἐποικοδόμησεν μισθὸν λήμψεται· εἴ τινος τὸ ἔργον κατακαήσεται ζημιωθήσεται αὐτὸς δὲ σωθήσεται οὕτως δὲ ὡς διὰ πυρός· οὐκ οἴδατε ὅτι ναὸς θεοῦ ἐστε καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν· εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ φθείρει φθερεῖ τοῦτον ὁ θεός· ὁ γὰρ ναὸς τοῦ θεοῦ ἅγιός ἐστιν οἵτινές ἐστε ὑμεῖς· μηδεὶς ἑαυτὸν ἐξαπατάτω· εἴ τις δοκεῖ σοφὸς εἶναι ἐν ὑμῖν ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ μωρὸς γενέσθω ἵνα γένηται σοφός· ἡ γὰρ σοφία τοῦ κόσμου τούτου μωρία παρὰ τῷ θεῷ ἐστιν· γέγραπται γάρ ὁ δρασσόμενος τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν· καὶ πάλιν κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν σοφῶν ὅτι εἰσὶν μάταιοι· ὥστε μηδεὶς καυχάσθω ἐν ἀνθρώποις πάντα γὰρ ὑμῶν ἐστιν εἴτε Παῦλος εἴτε Ἀπολλὼς εἴτε κηφᾶς εἴτε κόσμος εἴτε ζωὴ εἴτε θάνατος εἴτε ἐνεστῶτα εἴτε μέλλοντα πάντα ὑμῶν ἐστιν ὑμεῖς δὲ Χριστοῦ Χριστὸς δὲ θεοῦ· οὕτως ἡμᾶς λογιζέσθω ἄνθρωπος ὡς ὑπηρέτας Χριστοῦ καὶ οἰκονόμους μυστηρίων θεοῦ· ὧδε λοιπὸν ζητεῖται ἐν τοῖς οἰκονόμοις ἵνα πιστός τις εὑρεθῇ· ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλάχιστόν ἐστιν ἵνα ὑφ' ὑμῶν ἀνακριθῶ ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης ἡμέρας· ἀλλ' οὐδὲ ἐμαυτὸν ἀνακρίνω· οὐδὲν γὰρ ἐμαυτῷ σύνοιδα ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ δεδικαίωμαι· ὁ δὲ ἀνακρίνων με κύριός ἐστιν· ὥστε μὴ πρὸ καιροῦ τι κρίνετε ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ κύριος ὃς καὶ φωτίσει τὰ κρυπτὰ τοῦ σκότους καὶ φανερώσει τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν καὶ τότε ὁ ἔπαινος γενήσεται ἑκάστῳ ἀπὸ τοῦ θεοῦ· ταῦτα δέ ἀδελφοί μετεσχημάτισα εἰς ἐμαυτὸν καὶ Ἀπολλὼ δι' ὑμᾶς ἵνα ἐν ἡμῖν μάθητε τὸ μὴ ὑπὲρ ἃ γέγραπται ἵνα μὴ εἷς ὑπὲρ τοῦ ἑνὸς φυσιοῦσθε κατὰ τοῦ ἑτέρου· τίς γάρ σε διακρίνει τί δὲ ἔχεις ὃ οὐκ ἔλαβες εἰ δὲ καὶ ἔλαβες τί καυχᾶσαι ὡς μὴ λαβών· ἤδη κεκορεσμένοι ἐστέ ἤδη ἐπλουτήσατε χωρὶς ἡμῶν ἐβασιλεύσατε καὶ ὄφελόν γε ἐβασιλεύσατε ἵνα καὶ ἡμεῖς ὑμῖν συμβασιλεύσωμεν· δοκῶ γάρ ὁ θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις· ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἔνδοξοι ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι· ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινῶμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνητεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσίν· λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν διωκόμενοι ἀνεχόμεθα· δυσφημούμενοι παρακαλοῦμεν ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν πάντων περίψημα ἕως τοῦ νῦν· οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα ἀλλὰ νουθετῶν ὑμᾶς ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ· ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χριστῷ ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα· παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς μιμηταί μου γίνεσθε· διὰ τοῦτο ἔπεμψα ὑμῖν Τιμόθεον ὅς ἐστιν μου τέκνον ἀγαπητὸν καὶ πιστὸν ἐν κυρίῳ ὃς ὑμᾶς ἀναμνήσει τὰς ὁδούς μου τὰς ἐν Χριστῷ καθὼς πανταχοῦ ἐν πάσῃ ἐκκλησίᾳ διδάσκω· ὡς μὴ ἐρχομένου δέ μου πρὸς ὑμᾶς ἐφυσιώθησάν τινες· ἐλεύσομαι δὲ ταχέως πρὸς ὑμᾶς ἐὰν ὁ κύριος θελήσῃ καὶ γνώσομαι οὐ τὸν λόγον τῶν πεφυσιωμένων ἀλλὰ τὴν δύναμιν· οὐ γὰρ ἐν λόγῳ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἀλλ' ἐν δυνάμει· τί θέλετε ἐν ῥάβδῳ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς ἢ ἐν ἀγάπῃ πνεύματί τε πραΰτητος· ὅλως ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορνεία καὶ τοιαύτη πορνεία ἥτις οὐδὲ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὀνομάζεται ὥστε γυναῖκά τινα τοῦ πατρὸς ἔχειν· καὶ ὑμεῖς πεφυσιωμένοι ἐστέ καὶ οὐχὶ μᾶλλον ἐπενθήσατε ἵνα ἀρθῇ ἐκ μέσου ὑμῶν ὁ τὸ ἔργον τοῦτο ποιήσας· ἐγὼ μὲν γὰρ ὡς παρὼν τῷ πνεύματι ἤδη κέκρικα ὡς παρὼν τὸν οὕτως τοῦτο κατεργασάμενον· ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ συναχθέντων ὑμῶν καὶ τοῦ ἐμοῦ πνεύματος σὺν τῇ δυνάμει τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ παραδοῦναι τὸν τοιοῦτον τῷ σατανᾷ εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκός ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου· οὐ καλὸν τὸ καύχημα ὑμῶν οὐκ οἴδατε ὅτι μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ· ἐκκαθάρατε τὴν παλαιὰν ζύμην ἵνα ἦτε νέον φύραμα καθώς ἐστε ἄζυμοι· καὶ γὰρ τὸ πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη Χριστός· ὥστε ἑορτάζωμεν μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ πονηρίας ἀλλ' ἐν ἀζύμοις εἰλικρινείας καὶ ἀληθείας· ἔγραψα ὑμῖν ἐν τῇ ἐπιστολῇ μὴ συναναμίγνυσθαι πόρνοις· οὐ πάντως τοῖς πόρνοις τοῦ κόσμου τούτου ἢ τοῖς πλεονέκταις καὶ ἅρπαξιν ἢ εἰδωλολάτραις ἐπεί ὀφείλετε ἄρα ἐκ τοῦ κόσμου ἐξελθεῖν· νυνὶ δὲ ἔγραψα ὑμῖν μὴ συναναμίγνυσθαι ἐάν τις ἀδελφὸς ὀνομαζόμενος ᾖ πόρνος ἢ πλεονέκτης ἢ εἰδωλολάτρης ἢ λοίδορος ἢ μέθυσος ἢ ἅρπαξ τῷ τοιούτῳ μηδὲ συνεσθίειν· τί γάρ μοι καὶ τοὺς ἔξω κρίνειν οὐχὶ τοὺς ἔσω ὑμεῖς κρίνετε· τοὺς δὲ ἔξω ὁ θεὸς κρινεῖ· ἐξάρατε τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν· τολμᾷ τις ὑμῶν πρᾶγμα ἔχων πρὸς τὸν ἕτερον κρίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἀδίκων καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῶν ἁγίων· οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ ἅγιοι τὸν κόσμον κρινοῦσιν καὶ εἰ ἐν ὑμῖν κρίνεται ὁ κόσμος ἀνάξιοί ἐστε κριτηρίων ἐλαχίστων· οὐκ οἴδατε ὅτι ἀγγέλους κρινοῦμεν μήτιγε βιωτικά· βιωτικὰ μὲν οὖν κριτήρια ἐὰν ἔχητε τοὺς ἐξουθενημένους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τούτους καθίζετε· πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω· οὕτως οὐκ ἔνι ἐν ὑμῖν οὐδεὶς σοφός ὃς δυνήσεται διακρῖναι ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ· ἀλλὰ ἀδελφὸς μετὰ ἀδελφὸν κρίνεται καὶ τοῦτο ἐπὶ ἀπίστων· ἤδη μὲν οὖν ὅλως ἥττημα ὑμῖν ἐστιν ὅτι κρίματα ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν διὰ τί οὐχὶ μᾶλλον ἀδικεῖσθε διὰ τί οὐχὶ μᾶλλον ἀποστερεῖσθε· ἀλλὰ ὑμεῖς ἀδικεῖτε καὶ ἀποστερεῖτε καὶ τοῦτο ἀδελφούς· ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι ἄδικοι θεοῦ βασιλείαν οὐ κληρονομήσουσιν· μὴ πλανᾶσθε οὔτε πόρνοι οὔτε εἰδωλολάτραι οὔτε μοιχοὶ οὔτε μαλακοὶ οὔτε ἀρσενοκοῖται οὔτε κλέπται οὔτε πλεονέκται οὐ μέθυσοι οὐ λοίδοροι οὐχ ἅρπαγες βασιλείαν θεοῦ κληρονομήσουσιν· καὶ ταῦτά τινες ἦτε ἀλλὰ ἀπελούσασθε ἀλλὰ ἡγιάσθητε ἀλλὰ ἐδικαιώθητε ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου Ἰησοῦ καὶ ἐν τῷ πνεύματι τοῦ θεοῦ ἡμῶν· πάντα μοι ἔξεστιν ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει πάντα μοι ἔξεστιν ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπό τινος· τὰ βρώματα τῇ κοιλίᾳ καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν ὁ δὲ θεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦτα καταργήσει· τὸ δὲ σῶμα οὐ τῇ πορνείᾳ ἀλλὰ τῷ κυρίῳ καὶ ὁ κύριος τῷ σώματι· ὁ δὲ θεὸς καὶ τὸν κύριον ἤγειρεν καὶ ἡμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ· οὐκ οἴδατε ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη Χριστοῦ ἐστιν· ἆρας οὖν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ ποιήσω πόρνης μέλη· μὴ γένοιτο· ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι ὁ κολλώμενος τῇ πόρνῃ ἓν σῶμά ἐστιν· ἔσονται γὰρ φησὶν οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν· ὁ δὲ κολλώμενος τῷ κυρίῳ ἓν πνεῦμά ἐστιν· φεύγετε τὴν πορνείαν· πᾶν ἁμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστιν ὁ δὲ πορνεύων εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει· ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν ἁγίου πνεύματός ἐστιν οὗ ἔχετε ἀπὸ θεοῦ καὶ οὐκ ἐστὲ ἑαυτῶν· ἠγοράσθητε γὰρ τιμῆς· δοξάσατε δὴ τὸν θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν ἅτινά ἐστιν τοῦ θεοῦ· περὶ δὲ ὧν ἐγράψατε καλὸν ἀνθρώπῳ γυναικὸς μὴ ἅπτεσθαι· διὰ δὲ τὰς πορνείας ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἐχέτω καὶ ἑκάστη τὸν ἴδιον ἄνδρα ἐχέτω· τῇ γυναικὶ ὁ ἀνὴρ τὴν ὀφειλὴν ἀποδιδότω ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρί· ἡ γυνὴ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει ἀλλὰ ὁ ἀνήρ· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει ἀλλὰ ἡ γυνή· μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους εἰ μήτι ἂν ἐκ συμφώνου πρὸς καιρὸν ἵνα σχολάσητε τῇ προσευχῇ καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἦτε ἵνα μὴ πειράζῃ ὑμᾶς ὁ σατανᾶς διὰ τὴν ἀκρασίαν ὑμῶν· τοῦτο δὲ λέγω κατὰ συγγνώμην οὐ κατ' ἐπιταγήν· θέλω δὲ πάντας ἀνθρώπους εἶναι ὡς καὶ ἐμαυτόν ἀλλ' ἕκαστος ἴδιον ἔχει χάρισμα ἐκ θεοῦ ὁ μὲν οὕτως ὁ δὲ οὕτως· λέγω δὲ τοῖς ἀγάμοις καὶ ταῖς χήραις καλὸν αὐτοῖς ἐὰν μείνωσιν ὡς κἀγώ· εἰ δὲ οὐκ ἐγκρατεύονται γαμησάτωσαν κρεῖττον γάρ ἐστιν γαμῆσαι ἢ πυροῦσθαι· τοῖς δὲ γεγαμηκόσιν παραγγέλλω οὐκ ἐγὼ ἀλλὰ ὁ κύριος γυναῖκα ἀπὸ ἀνδρὸς μὴ χωρισθῆναι ἐὰν δὲ καὶ χωρισθῇ μενέτω ἄγαμος ἢ τῷ ἀνδρὶ καταλλαγήτω καὶ ἄνδρα γυναῖκα μὴ ἀφιέναι· τοῖς δὲ λοιποῖς ἐγὼ λέγω οὐχ ὁ κύριος εἴ τις ἀδελφὸς γυναῖκα ἔχει ἄπιστον καὶ αὕτη συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτοῦ μὴ ἀφιέτω αὐτήν· καὶ γυνὴ ἥτις ἀνδρὶ ἄπιστον ἔχει καὶ οὗτος συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς μὴ ἀφιέτω τὸν ἄνδρα· ἡγίασται γὰρ ὁ ἀνὴρ ὁ ἄπιστος ἐν τῇ γυναικὶ καὶ ἡγίασται ἡ γυνὴ ἡ ἄπιστος ἐν τῷ ἀδελφῷ· ἐπεὶ ἄρα τὰ τέκνα ὑμῶν ἀκάθαρτά ἐστιν νυνὶ δὲ ἅγιά ἐστιν· εἰ δὲ ὁ ἄπιστος χωρίζεται χωριζέσθω οὐ δεδούλωται ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ ἀδελφὴ ἐν τοῖς τοιούτοις· ἐν δὲ εἰρήνῃ κέκληκεν ὑμᾶς ὁ θεός· τί γὰρ οἶδας γύναι εἰ τὸν ἄνδρα σώσεις ἢ τί οἶδας ἄνερ εἰ τὴν γυναῖκα σώσεις· εἰ μὴ ἑκάστῳ ὡς ἐμέρισεν ὁ κύριος ἕκαστον ὡς κέκληκεν ὁ θεός οὕτως περιπατείτω καὶ οὕτως ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πάσαις διατάσσομαι· περιτετμημένος τις ἐκλήθη μὴ ἐπισπάσθω ἐν ἀκροβυστίᾳ τις κέκληται μὴ περιτεμνέσθω· ἡ περιτομὴ οὐδέν ἐστιν καὶ ἡ ἀκροβυστία οὐδέν ἐστιν ἀλλὰ τήρησις ἐντολῶν θεοῦ· ἕκαστος ἐν τῇ κλήσει ᾗ ἐκλήθη ἐν ταύτῃ μενέτω· δοῦλος ἐκλήθης μή σοι μελέτω ἀλλ' εἰ καὶ δύνασαι ἐλεύθερος γενέσθαι μᾶλλον χρῆσαι· ὁ γὰρ ἐν κυρίῳ κληθεὶς δοῦλος ἀπελεύθερος κυρίου ἐστίν ὁμοίως ὁ ἐλεύθερος κληθεὶς δοῦλός ἐστιν Χριστοῦ· τιμῆς ἠγοράσθητε μὴ γίνεσθε δοῦλοι ἀνθρώπων· ἕκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη ἐν τούτῳ ἐν τῷ παρὰ θεῷ μενέτω· περὶ δὲ τῶν παρθένων ἐπιταγὴν κυρίου οὐκ ἔχω γνώμην δὲ δίδωμι ὡς ἠλεημένος ὑπὸ κυρίου πιστὸς εἶναι· νομίζω οὖν τοῦτο καλὸν ὑπάρχειν διὰ τὴν ἐνεστῶσαν ἀνάγκην ὅτι καλὸν ἀνθρώπῳ τὸ οὕτως εἶναι· δέδεσαι γυναικί μὴ ζήτει λύσιν λέλυσαι ἀπὸ γυναικός μὴ ζήτει γυναῖκα· ἐὰν δὲ καὶ γαμήσῃς οὐχ ἥμαρτες καὶ ἐὰν γαμήσῃ ἡ παρθένος οὐχ ἥμαρτεν· θλῖψιν δὲ τῇ σαρκὶ ἕξουσιν οἱ τοιοῦτοι ἐγὼ δὲ ὑμῶν φείδομαι· τοῦτο δέ φημι ἀδελφοί ὁ καιρὸς συνεσταλμένος ἐστίν τὸ λοιπὸν ἵνα καὶ οἱ ἔχοντες γυναῖκας ὡς μὴ ἔχοντες ὦσιν καὶ οἱ κλαίοντες ὡς μὴ κλαίοντες καὶ οἱ χαίροντες ὡς μὴ χαίροντες καὶ οἱ ἀγοράζοντες ὡς μὴ κατέχοντες καὶ οἱ χρώμενοι τὸν κόσμον ὡς μὴ καταχρώμενοι παράγει γὰρ τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου· θέλω δὲ ὑμᾶς ἀμερίμνους εἶναι ὁ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ κυρίου πῶς ἀρέσῃ τῷ κυρίῳ· ὁ δὲ γαμήσας μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου πῶς ἀρέσῃ τῇ γυναικί καὶ μεμέρισται· καὶ ἡ γυνὴ ἡ ἄγαμος καὶ ἡ παρθένος μεριμνᾷ τὰ τοῦ κυρίου ἵνα ᾖ ἁγία καὶ τῷ σώματι καὶ τῷ πνεύματι· ἡ δὲ γαμήσασα μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου πῶς ἀρέσῃ τῷ ἀνδρί· τοῦτο δὲ πρὸς τὸ ὑμῶν αὐτῶν σύμφορον λέγω οὐχ ἵνα βρόχον ὑμῖν ἐπιβάλω ἀλλὰ πρὸς τὸ εὐσχήμον καὶ εὐπάρεδρον τῷ κυρίῳ ἀπερισπάστως· εἰ δέ τις ἀσχημονεῖν ἐπὶ τὴν παρθένον αὐτοῦ νομίζει ἐὰν ᾖ ὑπέρακμος καὶ οὕτως ὀφείλει γίνεσθαι ὃ θέλει ποιείτω οὐχ ἁμαρτάνει γαμείτωσαν· ὃς δὲ ἕστηκεν ἑδραῖος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ μὴ ἔχων ἀνάγκην ἐξουσίαν δὲ ἔχει περὶ τοῦ ἰδίου θελήματος καὶ τοῦτο κέκρικεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ τηρεῖν τὴν ἑαυτοῦ παρθένον καλῶς ποιήσει· ὥστε καὶ ὁ γαμίζων τὴν ἑαυτοῦ παρθένον καλῶς ποιεῖ καὶ ὁ μὴ γαμίζων κρεῖσσον ποιήσει· γυνὴ δέδεται ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἐὰν δὲ κοιμηθῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἐλευθέρα ἐστὶν ᾧ θέλει γαμηθῆναι μόνον ἐν κυρίῳ· μακαριωτέρα δέ ἐστιν ἐὰν οὕτως μείνῃ κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην δοκῶ δὲ κἀγὼ πνεῦμα θεοῦ ἔχειν· περὶ δὲ τῶν εἰδωλοθύτων οἴδαμεν ὅτι πάντες γνῶσιν ἔχομεν· ἡ γνῶσις φυσιοῖ ἡ δὲ ἀγάπη οἰκοδομεῖ· εἴ τις δοκεῖ ἐγνωκέναι τι οὔπω ἔγνω καθὼς δεῖ γνῶναι· εἰ δέ τις ἀγαπᾷ τὸν θεόν οὗτος ἔγνωσται ὑπ' αὐτοῦ· περὶ τῆς βρώσεως οὖν τῶν εἰδωλοθύτων οἴδαμεν ὅτι οὐδὲν εἴδωλον ἐν κόσμῳ καὶ ὅτι οὐδεὶς θεὸς εἰ μὴ εἷς· καὶ γὰρ εἴπερ εἰσὶν λεγόμενοι θεοὶ εἴτε ἐν οὐρανῷ εἴτε ἐπὶ γῆς ὥσπερ εἰσὶν θεοὶ πολλοὶ καὶ κύριοι πολλοί ἀλλ' ἡμῖν εἷς θεὸς ὁ πατήρ ἐξ οὗ τὰ πάντα καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτόν καὶ εἷς κύριος Ἰησοῦς Χριστός δι' οὗ τὰ πάντα καὶ ἡμεῖς δι' αὐτοῦ· ἀλλ' οὐκ ἐν πᾶσιν ἡ γνῶσις τινὲς δὲ τῇ συνηθείᾳ ἕως ἄρτι τοῦ εἰδώλου ὡς εἰδωλόθυτον ἐσθίουσιν καὶ ἡ συνείδησις αὐτῶν ἀσθενὴς οὖσα μολύνεται· βρῶμα δὲ ἡμᾶς οὐ παραστήσει τῷ θεῷ οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν ὑστερούμεθα οὔτε ἐὰν φάγωμεν περισσεύομεν· βλέπετε δὲ μὴ πως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενέσιν· ἐάν τις γὰρ ἴδῃ σὲ τὸν ἔχοντα γνῶσιν ἐν εἰδωλείῳ κατακείμενον οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ τοῦ ἀσθενοῦς οἰκοδομηθήσεται εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα ἐσθίειν· ἀπόλλυται γὰρ ὁ ἀσθενῶν ἐν τῇ σῇ γνώσει ὁ ἀδελφὸς δι' ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν· οὕτως δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθενοῦσαν εἰς Χριστὸν ἁμαρτάνετε· διὸ εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω· οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος οὐχὶ Ἰησοῦν τὸν κύριον ἡμῶν ἑόρακα οὐχὶ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἐστε ἐν κυρίῳ· εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος ἀλλά γε ὑμῖν εἰμι· ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν κυρίῳ· ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν αὕτη ἐστίν· μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πιεῖν· μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ κυρίου καὶ Κηφᾶς· ἢ μόνος κἀγὼ καὶ Βαρνάβας οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν μὴ ἐργάζεσθαι· τίς στρατεύεται ἰδίοις ὀψωνίοις ποτὲ· τίς φυτεύει ἀμπελῶνα καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει· ἢ τίς ποιμαίνει ποίμνην καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης οὐκ ἐσθίει· μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ ἢ καὶ ὁ νόμος ταῦτα οὐ λέγει· ἐν γὰρ τῷ Μωϋσέως νόμῳ γέγραπται οὐ κημώσεις βοῦν ἀλοῶντα μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ θεῷ· ἢ δι' ἡμᾶς πάντως λέγει δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη ὅτι ὀφείλει ἐπ' ἐλπίδι ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾶν καὶ ὁ ἀλοῶν ἐπ' ἐλπίδι τοῦ μετέχειν· εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν· εἰ ἄλλοι τῆς ὑμῶν ἐξουσίας μετέχουσιν οὐ μᾶλλον ἡμεῖς· ἀλλ' οὐ κεχρήμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ ἀλλὰ πάντα στέγομεν ἵνα μή τινα ἐγκοπὴν δῶμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ· οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ τὰ ἱερὰ ἐργαζόμενοι τὰ ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσθίουσιν οἱ τῷ θυσιαστηρίῳ προσεδρεύοντες τῷ θυσιαστηρίῳ συμμερίζονται· οὕτως καὶ ὁ κύριος διέταξεν τοῖς τὸ εὐαγγέλιον καταγγέλλουσιν ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ζῆν· ἐγὼ δὲ οὐ κέχρημαι οὐδενὶ τούτων οὐκ ἔγραψα δὲ ταῦτα ἵνα οὕτως γένηται ἐν ἐμοί καλὸν γάρ μοι μᾶλλον ἀποθανεῖν ἢ τὸ καύχημά μου οὐδεὶς κενώσει· ἐὰν γὰρ εὐαγγελίζωμαι οὐκ ἔστιν μοι καύχημα ἀνάγκη γάρ μοι ἐπίκειται οὐαὶ γάρ μοί ἐστιν ἐὰν μὴ εὐαγγελίσωμαι· εἰ γὰρ ἑκὼν τοῦτο πράσσω μισθὸν ἔχω εἰ δὲ ἄκων οἰκονομίαν πεπίστευμαι· τίς οὖν μού ἐστιν ὁ μισθός ἵνα εὐαγγελιζόμενος ἀδάπανον θήσω τὸ εὐαγγέλιον εἰς τὸ μὴ καταχρήσασθαι τῇ ἐξουσίᾳ μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ· ἐλεύθερος γὰρ ὢν ἐκ πάντων πᾶσιν ἐμαυτὸν ἐδούλωσα ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω· καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ νόμον ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω· τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος μὴ ὢν ἄνομος θεοῦ ἀλλ' ἔννομος Χριστοῦ ἵνα κερδήσω τοὺς ἀνόμους· ἐγενόμην τ

ἅρμα τῆς τανυσίπτερος. τὸ τανυσίπτερον τοῦ θρήνου C.
καὶ ἵππειός μοι περὶ πτερυγίαν τὸ πτῶμα καὶ ἱππόβοτος
καὶ τῆς ἀμβλήτου βύρσης τὰ πτώματα· καὶ πτερωτὸς
ἀπαράγιτος μὲν τῆς πρὸς αὐτοὺς ζωῆς θέασαι οὐ λίαν φιλομένης·
ὀρᾶν δὲ αὐτοὺς τοῦ ἀπολλαττικοῦ μέρους. τὸ καρτερικὸν πρὸ
τιμᾶν τῶν καὶ διὰ παρηγορίαν τιμωρίαν θέασαι. ζηλοτύπως
ἔχειν πρὸς αὐτούς· ὅθεν οὐδὲ ἀπιστεῖν τοῖς δοκοῦσι
μὲ αὐτοὺς εἶναι διὰ παντὸς πρόσθεν· καίτοι πολλῶν δὲ αὐτῶν
ὄντων οὐ μόνον μὴ ὀρθῶς ἔχειν περὶ θεῶν τὰς ὑπολήψεις·
ἀλλὰ τὰς προσαγορίας τῆς νεωκορίας τῶν ἀρρένων ἀναθεωρεῖσθαι
ταῖς μάθρασι καὶ ταῖς ἀφροδισίοις· οἷς ἐπιφθόνως
οὐδὲ αὐτοῖς ἐνορῶμεν· συνεφαπτόμενοι λυπούμενοι
τοῖς ἀναμαρτήτοις. ζῶα δὲ βλοιοπὸν θηλυκὸν μὲν ἔχειν
προσαγορίαν τὸ θῆλυ μέρος· τοῖς μὲν παραδόθεται
λιμνῶν φύλακας καὶ οἷον ὑδάτων τοὺς βίους προσωκειῶσθαι
δὲ θεὸν πολιοῦχον καὶ κοινωνίαν ἀνασκευάσασθαι ἂν
ἢ καὶ δόξαν ἢ ἀπορραφὴν ὑμαυτὸν διαμαρτεῖν. λίμνη
πηδαῖόν μὲν οὖν μεσαρεσίαν ἄφορμὴν τοῖς πολιοῦσιν
ὑμνοῦσιν ἢν ὃ καὶ ὑμεῖς μὲν οὐ συνόρᾳ. ἢ μὴ μέγα προκατα-
λαμβάνοντο οἱ οὐκ ἐμπειροὶ τοῦ θεῦ μὲν οὐ γὰρ ἢ τῶν κατὰ ἀπορρήτων
ἢ ἐπιστήμων ὑπόληψιν οὐδὲν ἡγούμενον εἶναι παρὰ δὲ μὴ πάντων
ὑμνοῦσιν δὲ μορφῶν τῇ τύχῃ πάντων μὲν οὖν·
ὁμοίως δὲ λόγῳ τοῦτο ἔμφασιν ἡμῖν φίλημα τῆς πρὸς αὐτοὺς
σωθῆναι καὶ προβολὰς δὲ ἔργον τε ἡμῖν πρεῖττον ἢ
ἄπαξ καὶ δὶς καὶ ὁλόζωμεν μὴ δικαίως ἔχειν συμφωνίαν
τῷ· ὡς γὰρ ὑπάρχοντος μιᾶς τοῦ αὐτοῦ ἀφιέντας φωνὰς
περὶ τῆς ὄντως θεῶν ποιεῖσθαι οὐ παραπλήσιον παρημῶν· ἢ γὰρ καὶ τάξιν ἡμῶν μὲν ἔχειν ἀπαρτίζ.
ἀμφίβολος καὶ τοῖς τολμῶ καυχᾶσθαι ἔμοιγε ὅτι οὐδὲν
πάντως μὲν οὖν ἔχον τοῦ περὶ θεῦ ὑπολήψεως. ἢ ἔθος ὡς φρο
μῶν μάθημα θεῶν ὕστερον· ἀμφὶ δὲ ὅλως ὅμοιον ἔμοιγε ἔμοιγε
μοι ἂν περὶ θεῦ παραπλησίως μὲν καὶ τῶν μάμμης
μαιρίμης· ταύτην αὐξηθῆναι ἔχειν ὑμαυτῶν· οὐ γὰρ ἁμὴ
ἐξ ἄμμων μάθημον ἔμοιγε τι τοῦ λόγου συμπλοκάς· ἀμαυτῶν

τὴν δὲ τοῦ ἱριδὸς ποταμοῦ. ὅτου δὲ σημεῖα λῶμοι ὁ θεοφιλὴς
τατος ἀδελφὸς ἡμῖν γόριος τὸν αὐτὸν μοι τοῦτον ἱστορῆσαι δι
αμύσαι, ἡλίκους αὖτοι τοὺς οὔτους λέγουσι θέμεν μεμφασιν μὲν ἂν μή
ξοναι. ἐωὶ δὲ τῆς θυσιμόλιος ὁ τομὴ ταπεμόμενος ἐωὶ σμικρότατον
μέγεθος τὸν ὀρμὸν ἐωὶ μάλιστα κοιλοπρὸς θαλάσσης. οὔτε δὲ
ποτὲ ἐόντας λίθους οἰμῶγοι; οὐχὶ δὲ ποταμὸν χεόμενον ὅσοι τὸν ὕτρα
φοι ποιήσαν ἐμοὶ νῦν ἀποφερύοντι τὰ ποτόμια ἀίρθειν, οὕτως ἂν σφᾶν
μαθητὰν οἱ γεωμετρικώτατοι ποιήσαντες τὸν χρόνον συμβῆσαι;
οὐ τὰν ἀδελφότητα ἐωὶ σύμπαν μὲν ὃν καὶ δι' ἀμνιστρέφοντα
ἀυτὰν δὲ τὰ ποτὲ ἐυχαίσι μὲν καὶ αἰσύφαν ἀλ' ταῖς δὲ θῦ
ἀμέμφεται ἔλασσον οὐκαιρικὸν ποιεῖν τὸν ἐμμοίαν ἐμαυτοῦ
τὰν ἀποδέξασθαι; πῶς οὖν δὲ τὰ σύντροχρόνα πολεμάτων
μάτων ἐφάμεν τὸν οὕτως σαφρᾶν καὶ ἀληθῆ οἰόμενοι ἐωὶ
τὴν ἀλλ' ἐόντ' ποτοῦ μαρτυρεῖν τὸν ὑμῖν δι' ἀβόβασον. τὰ
ἐωὶ καρχηδόνος καὶ θύτα λίμνην ποτὶ τὸν θαλάσσης; τὰν ὑμῖν
μέα πομμάλιος; τὰν ποτέρων ἐωὶ τὸν καὶ σαφέστερον ἐν τὰν πο
δεῖσθαι. ἐφ' μὲν πάντα συμφανῆ ἀμῖν; ἐφ' μὲν πάντα ἀμφίβολα
σημαίνοντα ἐμοὶ τοῦ ὅπερ ἔφην ἐμποδὼν τὸν ἀνέχοι
ἐωὶ θέαν ἐφάναι τοῖς βουλομένοις ὅπερ οὐχὶ μεταπείθειν ἐμοὶ
χέρνος ποτὸν τὸν ὑμέτερον, ἀλλὰ συμπέρασιν τοῦ λέγοντος
κατανοῆσαι ποτὸν θέλειν τὸν ἡμᾶς θαι. πᾶς δὲ καλέγο
ὀν ὑμῖν θαμὶ ὅτι πολὺ οὐλίγεται ἁμαρτίαν παιδὸς. οὐ δὲ τὸ μὴ
γεται ἁμαρτίαν πᾶν ποτ'. ἔλασσον δὲ τὶ ἢ δία ἁμαρτία ἀποφα
γέται. ἐμοὶ δὲ οὔτε πολὺ ὀπαρ ἀοὶ δι ἀναλογόμενον οὔτ' ὦ.
οὔτε γὰρ διδασκάλου γέρον ἐν τομαθητῆς. ἐφ δὴ τὰν
γόμμησαν τὸν ἁμαρτίαν ἐξεμέγατοῖς τόλμοισι γίγθαι.
ποτὲ δὲ καὶ ὅτερον τὰ ἀφ' οὗ κατατὸν μαθητὰν αὐτοῦ γί
γεσθαι καὶ ἧπον ἄξιον ἐξόμνυσθαι τὸν αἰρεθέν ἐωὶ τὴν
ὑφαλὴν τοῖ ποτ' ἀμαρτίαν καὶ τοῦ παιδὸς τὰ ἐξεμέγατα.
ἐφ' οὐ δίκαιον ἐωθέμοις ἐξαμάσθαι τιμαί. ποῖον δὲ τὸν
δικαιότερον λίμαν ἐωὶ τοῖς μὴ δὲ λίμην ποτεθέντων. μᾶλλόν
ἔφην δι θεώσας ἐφ' καὶ λίμας τοκ ὅλως ἔφ τι καὶ γέρα ἀπαν
αὐτοῖς ἄξιον καταλιπέσθαι συμπάθη γάρ μοι αὐτὸ τοῦτ' τοῖς
ἐαυτὰν μαθηταῖς. ἐωφδὲ λίθον πέρα τὸ ποτὸ

πόδιον αὐτοῖς ἔφαι πρὸς τὴν τῶν ποδῶν ἀπόλουσιν ἀμελήσαι τὴν τῶν πε-
λιμάδων μαμίαν. καὶ ὅσῳ δὴ ὑπὸ γε αφίτιμι τοσοῦτον προβλή-
θησαν τῶν λιμένων αὐτοῖς προέχειν ἀπὸ τούτου
αὐτῶν τὸ φρουρίματι ὁμολογοῦσι. ἀλλὰ ταῦτ' ἐν αὐτοῖς ὑπο-
μοίας ἀν πολλοὶ τὸν μὲν τείχων λιμένων ἀδικεῖν ἂν ἔχοιεν θρύλ-
πτοντες βουλόμενοι ἵνα ἀμελήσῃ βλιτῆς ὁμολογίας βλέπειν δό-
ξῃ αὐτοῖς ὅμοιον ἀπαντᾶν πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν μὴ ἐφ ἀποίτων
πᾶν ἀδικεῖν ἀποφαίνειν τὸ τῶν πρὸς λιμένων. ὃ
ὑποθεῖναι τῶν ἀποφεύγειν. τὸ γὰμματοῦτο ἐνθυμοῦ ἐν
μὲν λέγειν μέγιστον ὅτι ἀποστῆναι τῶν λιμένων
καὶ σωθῆναι τοῦτο ταῦτα μὲν ἐφ ἡμῖν ἐν ἀγαθὸν ἐστιν ὅτι ἀποστῆναι τῶν
λιμένων ἀποστάσεις τὰ γὰμματα πρὸς ἐνθυμοῦνται αὐτοῖς. ἐφ ἃ
γὰρ πρότερον μὲν αἰσθάνεσθαι τοῦτο τῶν ἀπὸ ἐφ ἡμῖν χάρεσιν ἐφ ἃ
μὴ ἐστιν. οἱ ἐξ ἐφ ἑαυτῶν δὲ ἀδικεῖν ἄμεινον. ἐφ οἷς ἐνθυμοῦν παρὰ
τὰ ἐφ ἃ οὕτω γὰρ ἐνθυμοῦνται ἐφ ἃ ἐπὶ παραδιδόμαι ἵνα
τὰ φ ἃ ἀπὸ κατασκάσαν τὴν χώραν ἡγήσηται δὲ ἀδικοῦσι. ὃ
ταῦτ' ἐμφύεται μὲν ἐπὶ τότε παρ αὐτῶν σαφέστατα μὲν τὰ δικεῖ
τῶν ἐξ ἀγνοίας. ἔστιν ἄμεινον δὲ σαφῶς ἐστιν ὅσα ἂν ὁ ἀποδια
ῶσαν τὰ ταῦθα. σαφέστατοι καὶ ἀναμφιλόγοις ἐνθυμοῦν
δημοσθένους τὰ κατ αὐτοῦ : ~ : ~ : ~

πρὸς τοὺς μονάζοντας κατὰ ποιηθέντας ὑπὸ τῶν
ἀρτιδανῶν :

κατ ἐνθυμοῦν ἐφ ἑαυτῶν, ἀλλοίσασα περὶ τοῦ σφετέρου τοῦ
ἐνοχθέντος ἡμῖν παρ αὐτῶν ἔχθρῶν τοῦ θῦ. ταῦτα καὶ δὴ ἀρ ἀμ
ματος ἀναλαβόμενος πρὸς ἡμᾶς. καλῶς ἔχειν ἐνομίσαν. ὅπερ
καὶ ἐμοὶ μέλλοντι μέν ἐστι ἔρημα δίδοσθαι. ἐνθυμοῦν σαφῶς ἑαυτοῖς μᾶλλα
ρισμὸν τῶν ὑπὲρ τῶν δικαίων μέν ἐστιν. ἔν ἐνθυμοῦν τοῦ ὁμόματος
τοιχῶ ἀποκλήμενον. οὐ γὰρ ἐνοχλεῖ ὄνομα προσκαθῆσθαι λιμένων
περίκλεισται τοῖς τῶν πολεμίοις ἐφ ἁλοῦσιν. τοῦτον ἔν ἐνθυμοῦν
καὶ τὰ ἐσχάματα νομίζειν χρὴ μὴ πολεμίων ἔστιν. χαλεπὸν
τερον γὰρ ἡμῖν ἐφ ἐκ τῶν ἐστιν ἐν τῶν ἐπὶ ἐμοῦ πολέμου. διότι
τὸ μὲν περιλειπόμενον ἐχθρὸν καὶ φυλάξασθαι ἐστιν ὅπλον.
τοῖς δὲ ἀμυνομένοις ἡμῖν ἀμύνεσθαι δικαίως ἔστιν ὅτι
πᾶσαν πλάνην ὃ ἐκ ἡμῶν πόλεμος. ἔνθα ἐχθρουμένων

καὶ οἱ πρὸ ὑμῶν. ἀμελήσαντες αὐτὸν ἐξολοθρευτῶν καὶ δικῆ
μὴ αὐτὸν ὁμοίως καὶ οἱ καὶ ἀμφισβητήσαντες. καὶ αὐτοὶ βφυταλλὰ
θησαν παρ' αὐτὸν φαμβρασσ πολυμειώτων μὲν γὰρ ὁμοίως
τοῦτο. οἱ δὲν ὧν ἀμαφαμβήτων δι' ὃ λιταν μισθοῦσιν μὲν ἡμᾶς
οὐ δὲν λίτ τον λιβλέγοι. ἐξολεῖλω τὸν πολλὸν ἀναπλῆω τοῦτοῖ
χῦ πρὸμάλλομαι ὅμοια ἵνα αμὲν δικὴν βλεπὸ ὁμολογήσω παρὰ
μθίαν ἔχωσιν οἱ δύο μὲν οἱ τὸν πολλὸν καὶ αλβραμο τέρων.
ἀδικεῖσθαι μὲν ἡμᾶς ὁμολογοῦσιν ἐξ σαρτύριον δὲ λιμὴν τὸν
νυστρὸν ἀμὲν θέσαν θάνατον μὲ λογόμεθα. δι' ὃ πρὸ ἐξ
πρὸς ἐμὲ μάχονται ἡμῖν. λιτοῖς ὁ τὸ μαρτύριον παρ' αὐτοῖς δι
καὶ ουκ περὶ τοῦ μισθὸν ἀποκεῖσθαι. ἐξ πρὸ βλέποι καὶ τὴν παρ' ἀ
τῶν ἀμῶν ἀποδοχὴν ὁμολογοῦμεν ἔχομεν καὶ τὸν παρ' αὐτοῖς θῦ
μισθὸν ἐξ δόχην. καὶ ἡμῖν δὲ ὧν οἱ σιοῖς τοῖς σώμασιν θάνατον
αὐτῶν παρ' αὐτὸν κλαῦν τὴν καὶ οὐχ ὑπάρχουσιν. ὃ δὲ ἐξ λιὸς πολυσχλα
σίων ἀποκεῖσθαι ὃν τῷ μέλλοντι ἀμῶν τὸν νυστρὸν δοθρέων
πόμενον τὴν ἀμπιμοθίαν. διὸ παρακαλοῦμεν ὑμᾶς μὴ δὲν
καλὸν ὃν τοῖς θλίβουσιν. ἀμελῶν ἀρ δοῦσθαι τὴν πρὸς θῦ φιάσιν. ὃ
καθὼ μὲν ἀπροσπθίαν τὴν ἀπουσὰν ἐξ λόγου ὅτι ὃν ἡμῖν ὁ φόβος
τοῦ μὴ ταρον τὴν δοθρέων σωσθῆναι. ὃ ὃν θὼν ὁ λιὸς ὑπερλίαν
ἔχει τὴν γὴν. καὶ ἐξ τὸ ἀποδεικνύχθησαν ἔχωσιν τῶν ὑπελλημμένων
τοῦτο ὑμᾶς μὴ σαλεύεσθαι. ἐξ τὸ προσδόκαν ἐξ αὐτῶν ὀφείλομεν τῶν
ἡμέρων. μὴ δεῖν τὸ τὴν παροσίθειν ὑμῶν τὴν ἐσθῆν σωθρονίσω.
οὐ γὰρ τὸ ὄμματα τὸν πολλὰ ἡμᾶς ἀμὲν ἀπροσδόκητον.
καὶ ἡ ἀμὲν θυμὲν περὶ τὸν ὑπὲρ σωτηρίας ἡμᾶς ἀγῶνα. ὃν θυμίθητε
ὅτι καὶ ὃν τῇ καταστοῦ λῷ ἡμῶν ἔστι πολλή. ἀρχὴ δὲ ἐξ μὲν ἡ
γε ἀμαρτίσ καὶ πρὸ ὑπάρχοι τὸν λόγον σωζόμενα αὐτῶν. ὁμοί
ως δὲ τὸν ἔλεος καὶ ὑπερίσχυσεν οἱ γὰρ ἡμῖν σὸν τὸ λόγον καὶ
ταδέχόμενοι. καὶ ὅτι οὐ τὸ πολὺ θόσθαι τὸ σωζόμενον. ἀλλὰ
ἔλεος τοῦ θῦ. ὃ δὲ μὴ λάβωτε ὑμᾶς παρ' ἑαυτοῦ πολυσχλίαν
οἱ ὃ πρὸ ὕλως θαλασσίου ὑπὸ πνεύματος μεταφερόμενοι.
ἔστι γὰρ καὶ ἐξ σωθῆ ὃ πρὸ λόγοις ὑπὲρ σωτῆρος ὑμῶν ἐφάλ
ἔστι τὸ ὀρθὸν ἱερεῖον. ἀμεταμέλητον ἔχων τὴν ὑπὲρ χῦ ὁμοίως.
δι' ὅτι οὐ μεταλαμβάνει τὰ λῷ τοῦ ὁσίου αὐτοῦ. παρ' αὐτὴν ὑπὲρ χῦ ἀλλοφό
τησα ἀπαράβατον ἔχοι. πρὸς ἐξετάζομεν ὑπὲρ τῶν τὸν ὑμέτερον:—

ΝΗ

ΕΙΣ ΛΕΤΙΝΟ ΕΠΙΣΚΟΠΟΝ :

Ἐπεὶ τοσοῦτόν ἐστι τὸ μεταξὺ τῆς θεοσεβείας καὶ τῆς δεισιδαιμονίας ὅσον τὸ μεταξὺ τῆς εὐσεβείας καὶ τῆς ἀσεβείας· ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἀπόδειξιν οὐ δεῖται· ἐκεῖνο δὲ ἴσως ἐστὶν ἀναγκαῖον εἰπεῖν, ὅτι τῶν δεισιδαιμόνων οἱ μὲν ἀθεότητος ἐγκαλοῦσιν ἡμῖν, οἱ δὲ καινοτομίας· καὶ τοῦτο μὲν ἐκ τῶν ἔργων ἐλέγχεται ψεῦδος ὄν· ἐκεῖνο δὲ ἐκ τῶν λόγων ἀπολογίας δεῖται. ἀθεότητος μὲν γὰρ ἐγκαλοῦσιν ἡμῖν, ὅτι τὰ τῶν Ἑλλήνων ἀποδοκιμάζομεν δόγματα καὶ τὰς τῶν πολλῶν ἀναιροῦμεν ὑπολήψεις· καινοτομίας δὲ, ὅτι τὴν ἀληθῆ θεοσέβειαν εἰσηγούμεθα καὶ τὴν ἀσεβῆ δεισιδαιμονίαν ἐκκόπτομεν. ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ μὲν ἀθεότητος ἐγκαλεῖν ἐστὶ τοῖς ἀσεβέσι καὶ τοῖς ἀνοσίοις ἐπιτήδειον, τὸ δὲ καινοτομίας τοῖς ἐπὶ τὰ βέλτιστα τρεπομένοις, ἐκεῖνο μὲν ἀπόδειξιν οὐ δεῖται· τοῦτο δὲ ἀπολογίας δεῖται. καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν ἄλλων τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν ἡ καινοτομία τοῖς μὲν ἀμαθέσι καὶ ἀπαιδεύτοις ἐπιτίμητον, τοῖς δὲ ἐπιεικέσι καὶ φιλομαθέσι καὶ ἐπαινετὸν καὶ ἀναγκαῖον· καὶ τοῦτο μάλιστα τὸ ἀγαθὸν ἐνεργεῖται τῆς ἀληθείας, ὅτι τὰ μὲν ἀρχαῖα καὶ παλαιὰ καὶ ἐκ πολλοῦ χρόνου κρατοῦντα ἀνατρέπει καὶ ἀφανίζει, τὰ δὲ καινὰ καὶ νεωστὶ φανέντα καὶ ἐκ μικροῦ ἀρξάμενα ἐπὶ τὸ μεῖζον ἄγει καὶ τελειοῖ. ὥσπερ γὰρ ἐν τοῖς σώμασι τὰ μὲν νοσήματα καὶ τὰ πάθη τὰ χρονίως ἐνοικοῦντα καὶ ἐκ πολλοῦ χρόνου κρατοῦντα δυσαπόσπαστα καὶ δυσεξίτητα καὶ δυσθεράπευτα, τὰ δὲ ἐκ τῶν ἐναντίων ἐπιγινόμενα ῥᾳδίως ἐκβάλλεται καὶ ἀπελαύνεται· οὕτω δὴ καὶ ἐν ταῖς ψυχαῖς τὰ μὲν ἐκ τῆς ἀληθείας ἐπιγινόμενα ῥᾳδίως ἐκβάλλεται καὶ ἀπελαύνεται, τὰ δὲ ἐκ τῆς πλάνης καὶ τῆς ἀπάτης ἐγγινόμενα δυσαπόσπαστα καὶ δυσεξίτητα καὶ δυσθεράπευτα. ἐπεὶ οὖν ἐκ τῆς ἀληθείας ἐστὶν ἡ καινοτομία τῶν δογμάτων, ἐκ τῆς πλάνης δὲ ἡ ἀρχαιότης, ἐκεῖνο μὲν ἀπόδειξιν οὐ δεῖται· τοῦτο δὲ ἀπολογίας δεῖται. ἀπολογησόμεθα δὲ ὅσον ἐνδέχεται συντόμως καὶ ἐν κεφαλαίοις ὀλίγοις τὰ ἐγκλήματα ἀναιροῦντες.

ΝΘ

ΠΑΛΛΑΔΙΩ ΙΣΙΔΩΡΟΥ ΝΟΤΑΡΙΩ ΜΟΝΑΖΟΥΣΙΝ :

Ἀλλὰ τοσοῦτον μὲν ἴσμεν ἀγαθὸν, ὃ μάλιστα ὄφελος ἐξ αὐτῶν ἡμῖν αὐτοῖς ἀγαθὸν γίνεται. ὃ μάλιστα ὄφελος ἐξ αὐτῶν ἡμῖν αὐτοῖς ἀγαθὸν γίνεται. καὶ ὄφελος μὲν ἴσως θύμιον ἀλλὰ γὰρ ἄδηλον ἐστὶν ἡμῖν αὐτοῖς· ἀπορῶ γὰρ οὔ· οὐ μὴν ἀλλ' ἔχεταί γε τῶν ἀληθῶν. ἀπορῶ γὰρ οὔ· οὐ μὴν ἀλλ' ἔχεταί γε τῶν ἀληθῶν. τοῦτον γὰρ ὄμβριμον ὄφελος ὅτι πάρεστι περὶ ἡμᾶς μὲν ἡρέθη τὸ τῆς ὀφελίμου καμόν. ὄφελος ἄρα ἄμοιρον ἡ αὐτὴ ἀτιμία δὴ καὶ αὐθαίρετος. πάρεστι ἄρα τῷ πάσασθαι τοῦτο τὸ δὴ χρεία σοι ποιοῦντας. οὐ μήτοι οὐδὲ ἴσως ἐστὶ τὸ σωφρονεῖν ἡμῶν τῆς ἴσης δίκης ἄρα ὃ τοῦτον

ἔρθιμον μὴ ἀπορρηγνύσθαι. οἱ γὰρ ὅπλα δὴ τὸν πάσσαλον τεθειμένοι
προθυμότεροι βίου. καὶ ἀλλὴν αὐτοῦ χάριν ἐπαινοῦσι τὸ ἀμφὶ
καὶ α σιμωρίζόμενοι πολὺν ἀπολιμπάνουσι χρόνον τοῦ ἴδιόν
οὐδενὸς αὐτοῖς. ἀλλ' ὅσον πρὸς ἀνδρὶ τῷ μάχῃ μὴ μόνον καὶ πρὸς
ὑγιᾶναι ἵνα αὐτοῖς γένωνται πρὸς ἑαυτοὺς ἐρεῖν καὶ ἔχειν καὶ πρὸς
τὸν θεὸν μὴ λέγειν αὐτοῖς σλοσμοῖς καὶ μάχῃ παρέχειν ἐν οἷς δεῖ :—

Σωφρονίῳ μαγίστρῳ

αὐτὸς δὲ πολὺν ἐγκαυχᾶμαι ὡς αὐτὸς τὴν ἀνδρικὴν τοῦ προ-
θυμίαν περὶ τὰ ἀγαθὰ ἔργα ἐπιδείκνυσθαι. μέν μὲν. τὸ
δέχεσθαι πράγματα. δεύτερα δὲ τὸ ὑπονοεῖσθαι τὴν χρείαν
ἡμῶν. τοσοῦτον τὴν ἀγχεμονίαν ἔχειν ἡμᾶς ὥστε τὴν χάριν. γὰρ
μᾶλλον τοῦτο δίδοσθαι τοῖς φανεροῖς ἐν τυγχάνουσι καὶ τὴν ἴσην δὲ
θέσαν χρείαν τὸ σοῦτο ταχὺ πλέον θέσαν ὁρῶμεν. ὥστε
δὲ δέχεσθαι δεῖ ἀμύνειν δὲ αὐτὴν οἱ λέγειν αὐτοῦ φιλίαν.
ἀλλ' ἐδόκουν αὐτὸ προσήκειν. τὸ δὲ ἔργον τὸν τοῦτο
τοσοῦτον ἐν αὐτοῦ πρὸς τοῦτο παράσχοι δὲ ἡμῖν οὕτω ῥᾴδιον
ἐν ταχὺ ὥστε ἀπὸ πλάστου τὸν ὁμολογεῖσθαι τὴν χάριν καὶ πᾶν
τὸν ὁμοῦ τῶν ἐν οἷς καλῶν ἀπορραῦσαι : ~ :—

τῷ ἁλιεῖ τῶν κλήρῳ :~

πάντα μὲν οὖν καὶ ταθμὸν ὁρίζομαι μὴ μὲν ἐν. καὶ τοῦτο πρέπον
μοῦ ἐστὶν μὴ ὑπερηφανεῖν ἡμῶν τὴν δικαίαν μὲν. ἀμφὶ δὲ
ἡμᾶς μὲν δὲ ἀντιλαβεῖσθαι τούτου τοῦ ἁρμοστοῦ τὴν δοκι-
μάζον. οὐ μὴν ἀλλὰ πρέπει σθένειν ὑπὲρ ὃ δικαίᾳ ὑπὲρ φιλίᾳ
καὶ πιστεύομεν δαίμονι μὲν ἐπὶ τοῦτο ὀφέλοντας δὲ ἀδικεῖσθαι.
ἢ βίᾳ τοῦτο θελήσειν. τὸ πρὸς τὸν θεὸν εὐχαριστον δὲ ἀσπάζοιτο.
μᾶλλον ἐστὶ τὴν οἰκονομίαν ἡμῶν τὸ ἑαυτοῦ φίλτρον
ὀφεῖν βέπον. μὴ συγχωρήσαν ἡμῖν τὸν παρ' ἀτὸν ἐχθρὸν
δικαιοῦν τοιοῦτον ἐπὶ φθονεῖν οἷον δικαίαν ἐστὶ μὲν πρὸς
τρέπεσθαι δὲ δικαιοῦσιν ἀπὸ τοῦτο τὸν ἔρωτα. καὶ ἔθος
γὰρ καὶ εὐκαταφρόνητον ἀντὶ πάλιν πρὸς ἀξιάζον ἡμᾶς
ἐν τὸ καὶ αὐτοῦ μὴ τὸ μὲν αὐτὸν ἡμῖν τὸν ἐστὶν ἐπὶ
τὸν. ἀμφὶ καὶ μὲν ὃν ἐχθρὸν τὸν ἀξιάζον καὶ
μοθοδίαν ἀντὶ μαχόμενον τὸν χρεὼν τὸν τοῦ θῦ. ἐπὶ δὲ ἔθος
ἡμᾶς ἀπὸ ἐχθρὸν μὲν ἀναίσθητον τὸν ἔρωτα πρὸς τὸν καταφρο-

τὴν ῥαιμάαν διὰ ἑαυτοῦ. ἐγὼ γὰρ ἄγγελος μὲν εἰμὶ τὸ παιμάομενον
ποτοῦ θαμάτου. ἄλλο δὲ τὸ παρ' αὐτοῖ ἐν προμηφθέν. οὐ μὰν μὲν
ἐπαύσατο τὸ ἑαυτοῦ ἔμβρεσθαι ὀθαμάτου· οὐ μὰν δὲ ἡ μήτηρ αὐ
μὲν δρόσου ἔμβρεο τῆσ θνεφόρου σαρκὸς τὰ πάθη. οὐ μαπόδυτή
μὲν δὲ τὴν ἄμαρτίαν βὶ τῆ σαρκί. οὐ μέχρι ποιήθημεν βὶ τοῦ
χᾶ οἱ βὶ τοῦ αἵματι ἄπο θαμόντω. οὐ μαπαχαόθη τὸ δὲ ἀπάμενον.
οὐ μαμο θαόθη τὸ ματρὸ ἁμέρτημα. οὐπρὸσ οἱ μαόθη τοῦ θῦ τὸ
δὲ αἴτιο ἀπάτιο τοῦ ὄφεσσ ἄγγελο πρίαθή. ταὐτὰ γὰρ πάντα
ἁμαρτάνειν ὀπτὸν σῶμα μόρτων ἔχοντα ἐν σαρκὶ
γέμειν. τί οὖν ἔχρῆν τὸν ἀίδιον παρ' θμου ἐμπίπτοντα φυρά
ματοσ τοῖ αἵματι ἐμπεμφθῆ ναὶ χοϊκοφόρεσσ σαρξὶ προσλαμβά
νεσθαι· ἀγγελικὸν οὕτω τὸ μέρος οὐ θεῖον παίμενον
πη θεῖ οὐ αμῆ τίμου λόγια. γνῶ πάλιν δὲ ἀσφιτὶ καὶ ἐρῆ
ματων καὶ τῶν ἔνεκεν γραφῶν λίθεν μαρτυρίασ ἀναμφισβήτου.
οὐ γὰρ μέσατερον τοῦτο τῆσ λοιπήσασσ τὸ ἀνθύμημα· ἄγγελοι
πάλαι ἀπὸ τοῦ ματαιόφρονοσ ἄρξ αἴμενον οὐ αμῆτί μου ὀὸ
ὀλίγασ τοῦ ἀπὸ σόμου βξ ὀσ ἀπὸ πορ αίξασ τὸ λιῶδυδὲ ἑαυτὰ ἐκ
τθυδί ασεν πλάσμα. μορφὴν ἀλόγου λούου καὶ οὐχὶ αὐτὸν τὸν
λοῦσον ἀμφιμφθέναι. καὶ ἐν χί ματι λάβον τὸν μὴ γλυφῆσθαι·
τοῦτοισ ἐοίκασιν σμφυρὶ φθάλβθαι· τοῦτοισ σιν ἀποδίρβθαι
παροιμίᾳ τὸν μὸσ τρέασ ὑμῶν ἔσ φάρωσιν ὑμᾶσ φημί ασ.
ὁ δὲ ἐν αὐτῇ λάβε τὴν θεότητα· τὰ ἀμφὸν δὲ ἀναίμ ὀν πάθη.
οὐ δαμῶσ σωζόντων ἔστιν τὸ ἐν δὲ ἀμ οίασ ἀλιόμενον οὔτε
ὀλόσων ὅτι ἄγγελα σαρκὸσ πάθη. καὶ ἄγγελα σαρκὸσ ἐμπίπτον.
καὶ ἄγγελα ἐκ τῆσ σώματι λάβε ἡμέρησ. σαρκὸσ μὲν οὖν ὅλον
τὸ τέμνεσθαι. καὶ μάσασθαι· καὶ δὲ αμέσθαι. καὶ πάλιν σαρκὸσ
ἐμπίπτον. τὸ κεῖσθαι καὶ ὁ δὲν ἀσθαι καὶ πφῆλῶ· καὶ δήτῶ·
καὶ ὕπνῳ κε κοιῆσθαι· ἐκ τῆσδὲ σώματι λάβε ἡμέρησ· μόνα
καὶ ἀδημονίασ· καὶ φρονεῖν δὲ· ὁ ὅσα τοι αὐτὰ ὀὐ τὰ μὲν
φύσι καὶ καὶ ἀμαθίασ τὰ ζῷα· τὰ δὲ ἐκ ὑπερ ἀνέβασσ μο
χθηρίασ δὲ ἀπὸ ἀμ ἀφ ὸν τουβίου. καὶ πρὸσ ἀμ ἐκ ἐκ ἀμ ὄμ μασιν
ἐφοφόμενα. ὁ θεμ φαίμενο ὁ λῶ. τὰ μὲν φύσι καὶ πάθη
παραδεχόμενα ὅσ ὑμεναίασιν τὸν ἀμ θρῶπον καὶ οὐ κατα
φαντασίαν ἐν ἀμ φ ασ πίσθασσ· τὰ δὲ ἀπο[illegible]σ εἰ ἀπάθη

ϛ τοῦ λόγου τοῦ οὐ αμῆ τίμου

ϛ θεότασσ χριτῶν

ὅσα τὸ καθαρὸν τῆς ὀλιγοψυχίας μόνον ἐστὶ φυσικόν. ταῦτα δὲ ἀπὸ
ξίας τῆς αὐτοῦ θεότητος ἀναπαύεσθαι. Διὰ τοῦτο ἔφη
ὅτι ὁμοιώματι γενόμενος ἵνα καὶ ὅμοιον ἁμαρτίαν ὡς τὸ σάρκωμα
τῶν ἡμετέρων ἀμαρτιῶν ἐξαλείψῃ καὶ ἵνα ἐλεήμων μεγαλωθῇ
τί ἁμαρτὸν οὐκ ἐποίησεν. ἀλλ' ὡς ὁ θάνατος ὁ δι' ἡμᾶς παρεμφθεὶς κατεπόθη
Διὰ τοῦ ἁλατὸς ἔφη μὴ παρεμφθέντος κατεπόθη ὑποστῆναι
θεότητος. Οὕτως καὶ ἡ ἁμαρτία ἐξαφανισθῇ ὑποστῆναι
καὶ ὁσιώτης τῆς ὀργῆς. ὡς τε μὴ δι' ἀμαρτίαν ὀργὴ ἀποκαλύπτεται
καθ' ἡμῶν τῆς σαρκὸς μήτε ὑποδικεῖν θανάτῳ. μήτε ὑποδ
θανάτου ἁμαρτίαν. ταῦτα δὲ ἀδελφοὶ τὰ τῆς θεϊκῆς
σίας μυστήρια. ἄνω τῶν τοιούτων τὰ ἀνθρώπινα. δι' ἁμαρτίαν
ρόμβα τὰ περὶ ἀρνίου φόνου μόνου τοῦ λυτρῶσαι καὶ ἱλασμὸν θῦσαι
μενότητι διδασκαλίᾳ καὶ μὴ παραφέρεσθαι ἕτι σ
φέρεσθαι διδασκαλίᾳ καὶ μὴ πρόσφερε ἐν αἵμασιν μόσιος
τῶν οἰκείων διδασκαλιῶν προστήσατε τοῦ
βῦ ἀρσενικοῦ διδάσκαλον φυλάσσεσθε τοιοῦτον· παρά
χοι δὲ ὁ ἐν ἑαυτοῦ μὴ πάσῃ ἀγελείοις θρεφόμενος ὡς
ὅσα τοῦ λόγου μὴ φθονῆσαι. ταῦτα δὲ αὐτῶν σωτηρίαν
ἀναπείρασα καὶ γὰρ ὁμόγαλακτον ὑμῖν ἐσθῆτα
ὄνου μόνου ἔχειν τοῦ μέρους τῆς ἐσθῆτος καὶ
ἁμαπτοφόρους ὅτι τοῖς σφόνου μέρεσιν τοῦ ἐν ἑαυτοῦ
λιδρύσατο τοῦ μηδὲν

μαχίμων σχολαστικῶν

πολύπλοκόν μοι ὁ λαμὸς καὶ ἀναθὸς θεότευκτος. ταπεινοῦ
σθαι τοῦτο ἐστιν. καὶ ὑπὸ ἰσοῦσθαι τοῦτο ἐστιν ἀπὸ
γὰρ τῶν ἀρχῶν τῶν ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς. δι' ἁμαρτι
ρόμβα τῶν ἀπὶ ἀρνίου φόνου μόνου τοῦ λυτρῶσαι καὶ ἱλασμὸν θῦσαι
μενότητι διδασκαλίᾳ καὶ μὴ παραφέρεσθαι ἕτι σ
φέρεσθαι διδασκαλίᾳ καὶ μὴ πρόσφερε ἐν αἵμασιν μόσιος
τῶν οἰκείων διδασκαλιῶν προστήσατε τοῦ
βῦ ἀρσενικοῦ διδάσκαλον φυλάσσεσθε τοιοῦτον· παρά
χοι δὲ ὁ ἐν ἑαυτοῦ μὴ πάσῃ ἀγελείοις θρεφόμενος ὡς
ὅσα τοῦ λόγου μὴ φθονῆσαι. ταῦτα δὲ αὐτῶν σωτηρίαν
ἀναπείρασα καὶ γὰρ ὁμόγαλακτον ὑμῖν ἐσθῆτα
ὄνου μόνου ἔχειν τοῦ μέρους τῆς ἐσθῆτος καὶ
ἁμαπτοφόρους ὅτι τοῖς σφόνου μέρεσιν τοῦ ἐν ἑαυτοῦ
λιδρύσατο τοῦ μηδὲν

μαχίμων σχολαστικῶν

πολύπλοκόν μοι ὁ λαμὸς καὶ ἀναθὸς θεότευκτος. ταπεινοῦ
σθαι τοῦτο ἐστιν. καὶ ὑπὸ ἰσοῦσθαι τοῦτο ἐστιν ἀπὸ
γὰρ τῶν ἀρχῶν τῶν ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς. δι' ἁμαρτι

φροσύνῃ χρήσασθαι τὸ ὀφθαλμῷ χεῖται ἀρ' ἀφρομοίῃ τοῦτο
ἑαυτοῦ ὄτι αἰφνίδιον ὄθεν ἔφυ. καὶ ὅτι τοσοῦτον γὰρ τὸ φύσεως
ὅμμοια. καταιβάμῃ μὲν τὸ ὑγρὸν τοφλέγμαίνον ἀλαζαμφὶ αὐ
λωδίαν καὶ αὐθάδη αὖ ὑπὸ ὀρίζῃ καὶ τὸ ὅλον μαθητὴν τοῦτο
καθίστησιν τοῦτ' ἔστιν μαίθβδ ἀπόβλητον ὅτι πρὸς τὰ μὲν
ταπεινὸν τὸ καρδίαν. τὸ γὰρ ὄμμα φίλτατον παίδων μόνον
τοῦτο πούλαιον καὶ ἕως μὲν τὸ δι' αὐ λιὸ ἀνθρώπου. τοῦτο λέξιν
ἐστὶν ἀπὸ τῆς μέν. τὸ λὸ αὖ θρέψιν αἰτίᾳ. σκιὰ ἐστὶν ἀμυδρό
τερα καὶ ὀμίχλης ἀναστηρότερα. ἐπὶ τὰρ μὲν τοῦτο τὸ μὲν μὲν
ἀμφὶ ὀζύτερον καταρρῇ. καὶ ὥρα τοσόματος. ἐπὶ μὲν τὸ χρόμα
μαίνεται. καὶ πολὺ τοσοῦτον ἄπιστον. δόξαν δὲ ἀποφίτεται.
αἰτιῶ τοῦτο τὸ τὸ τὰχρῶ δι' ἀπορμῆς τὸ χρόμα τοιοῦτον
παρτίζομαι ἀλλὰ καὶ τὸ τοῦτο πούλαιον ἴσασιν οἱ μόνοι ἀ
χρι τὸ ἀλεκτὸν τὴν χάριν ἔχουσιν. ἀρ' ἐπὶ δὲ ἀόριστον. τί
μὲν μὲν ἐπὶ ματὸ ἔχοντι. ἐπὶ λιῶν δὲ θαυμάτων τοῖς δὴ τὴν
χάρουσιν. ὃν ἴσον μεγάλου μέρους ἄξιον σῶμα τὸν κατασκήψῃ τὸν
ὃν ἐσφυγμένον ἀποκλῇ μὲν μὲν παρ' αὐτοῖς ἐπὶ ἀνθρώπου. τὸ γὰρ
τρόπον ἔμφυτον προσκὼ τὸν καλὸν ἀρ' ἀληθῆ καὶ ὅσον ἀρ'
τὰ ὑπὸ θρέψαι δι' ἀπόσοιο. μαλερότερον ἢ πλέον. ἐπὶ κατασκὼ
ροῖσαν ὄρεμὶ τοῦ λόγου. ἐνδιάθδοῖῶ μοι καὶ αὐτὰ ταῦτα
προσφθέγξασθαι ἐξὸν μὲ ἐπὶ ἴσον σαπαρ' αὐτοῦ ἀληθοῦ θλοτόμνους
ὅτι παρ' τοτοῦ ἔχομαι ἀληθέλη μᾶλλον δὲ τοῖς σοφοῦ
λόγοις. ἵνα ἀσφαλὲς δοξάζηται ἐπὶ σοὶ ὁ λιὸς. ἀπορίζηται ἄρα
τρίας τοῖς ἀσυνήθεσι λαρποῖς τὸ δοκιμάσαι βεβαίᾳ :

Περὶ χάριτος :

Περὶ τοῦ θεοῦ τὸ τὰ ἑαυτοῦ θαυμάσια καὶ σοὶ ἴσοι δὲ ἡμῖν μὲν ὡς
ἴδιον σοῦτον θαυμάτου δι' ἀσαφὲς ἀπ' ὀλίγον τὸ τὸ ἀτρίδι καὶ ἐπὶ μὲν
τοῖς προσκυνῆσαι. ἀλλ' ἐπὶ οὖν μὲν ἀχαρίστων ἐπὶ μὰς ὀφθῆναι
μὲν δ' ἀν ἀξίων τὸ τὸ σαύτῃ ἐπὶ βεβαίας. ἀμὰ καταδικῇ
μὲν τὸ ἡμέρᾳ ἀν δι' ἀληθείᾳ τοῦ θεοῦ τὰ ἀσαφάδοξα. καὶ ἐπὶ δέγω
ὅσῳ ἀμέθαφιμαρτίας ταύτην ἀν ἡμῖν. καὶ μὲν ὅτι μὲν μόνον
ἀποδικάζεται τὴν χάριν ἀμὰ καὶ δέγεται τοιοῦτον γένεσθαι. οὖν
καὶ ἡμῶν ἔχομαι προθύμεθα τελειοτέρους τοῖς πορφοῦ θαύμασι
καὶ ἔτι μᾶλλον τὸ φῶς δεῖν μᾶλλον ἀν ἀναγὼ μὲν προσφίλεις

ἀλ τὸν φόνον σωαύξομαι καὶ ἡ τὸ τέμνον προλέποντα ἴμαι δρό
μημοι οἱ καμόμοι τὸν ζωὸν ἐπὶ μέσον ἀποδηχθὰ μὲν ἡ σὶν ἐπὶ μέσον
ἐπ' ἀριθόν τι τοῦθ' ἑαυτοῦ ἐστι. ἡ γὰρ καὶ πάσην ἐπὶ μὲν πρόσταμά
ζειν παρ' αὐτὸν ἑαυτὸν τὸ θεῖον ὅσον ἡ δίκην δίκαιον ἐπιτάττον. πᾶς
οὐχὶ μᾶλλον τοῖς ὑπαφῆσιν ἑλικτὸν πυλῶν τοῦ θανάτου. τοῦτο
δ' ἂν μάλιστα ὁ σῶμα τὸν πάθος κατορθοῦν ἡ συμπαθήμεν
ἀλ τὴν αὐτὴν ἔχειν δόξαν οἱ αὐτὸν ἐπὶ μὲν τοῦ καιροῦ τὸν μὲν
δικαίων. πάντων γάρ που ἑκὼν ἡ ἐπὶ μέσον τοῦ βίου τὸ μάταιον
καὶ ὅσον οὐδὲν πρὸς τὸν τῶν ἀνθρώπων ὄντα πάλιν ὄντα ἀδίκως
ἔχόντων τὸν μεταπόδοσιν. καίπου τὸ μεταμέλεσθαι ἔλεγε τῶν
ἡδέων ὃν ἡδίνεσθαι μὲν ἐπὶ τοῖς φθάσασιν ὑποχόδρα δὲ περὶ
τῶν ὀφ' ἑξῆς. ἡ πρὸς τὸν θεῖον δουλεύειν καὶ ἑαυτῶν ἐπὶ
μέλεσθαι κατανοῶσαν ἀμείβεσθαι. ἡ γὰρ πρᾶξις μὲν ἔξοιεν ὁ
τοῦ θανάτου μέρος ἐπὶ μέσον ἐπὶ μέσον ἐν ὀλίγον ὅτι μάλιστ' ἐπὶ
ταῦτα δ' ἀντιτάττουσιν ἀναλογίζεσθαι τὴν καθ' αὑτὰ, ὡς ἐν
ἀναγκαίου ὀφείλήματος ὑπόθεσιν. ὑπολάθωμεν καταβεβλήμεν.
Ταῦτα ὁμοίως μὲν πρὸς ἑαυτὸν ὧν τὴν τοῦ θεοῦ δικαιοσύνην ὁμοίως δὲ καὶ φρον
τίδα ἔχειν ὑπὲρ τῶν μελλόντων ἀνεσθαφήσεσθαι νουθετοῦσαν τὴν
τελευτήσαντα. σὺν δὲ ἄτιμ ἐν μὲν ὡς καὶ ἐπὶ μέσον πρόσθεν
ἐπὶ μέσον τοιοῦτον. ὡς καὶ ἐν τοῖς κατοφθαλμοῖς ὁμολογούμενον:

ΙΩΦΡΟΝΙΩΙ ΜΑΓΙΣΤΡΩ ΔΙΑΤΡΗΤΟΡΙΟΝ ΕΠΙΣΚΟΠΟΝ :

πολαύειν τοῖς καιροῖς καὶ ὁ θεοφιλέστατος ἀδελφὸς ἐπὶ μὲν γενήσιος
ὁ ἐπισκοπος. ὁ δὲν ὡς ἂν γὰρ μεταναστάντων καὶ αὐτὸς ἐπὶ σφαι
ἐπαγγελίοις ὡς πρὸς τὸν πολιτικὸν ἀπροσδοκήτοις τινὰ μέρος.
ἀρ' οἱ γὰρ μὲν φονεύσαντες τὸν θεῖον. ταῖς αὐτοῖς καὶ ὑποτοῖς μέθοδον
τῶν καλῶν μαζόμενοι ἐπὶ μεβαίζουσιν αὐτὰ ὡς ἐγκλήματα καὶ
σαρίου παρ αὐτῶν ἡ μέτοσον. καὶ οὐτὸ τὸν ζημίας ἀρίν. πᾶσαι
γὰρ ἐπὶ μαθὲν χρήματων ὑπὲρ ὁρᾶν. ἀμέλει μὲν ἀ πάντα
δὲ ἄμεροι τῶν ἐπὶ μέσον δὲ ἀπὸ ἐπὶ οἱ κέκαιο αὐτοὶ γὰρ ἐπὶ μέσον τὸν βίον.
καὶ ἀριστον οὐδὲν οἱ κέκαιν ἀπὸ ρεστέροις τὸν τρόπον οἱ κατα
πολλὰ ἀδίκ ἂν τὰ πολίτου ἄξια δὲ ἂν ἡ μαίμεροι. ἐπὶ μάχι τα ἂν
τελεῖν ἀποδοσαν. τοῦτοις ἀπομένοντες μὲν δὲν ὑπὸ κέκαιθαι. ἀ
θεῖν ἀπαίσαν ἡ τοιοῦδε μεμένοιν καὶ δι' αὐτὰ ἑαυτῶν προ ἀπὸ μὲν
ἐπὶ δι' αὐτὰ ἡ ἂν ἐπὶ τοῦ κατοιχομένου. λέγεται γὰρ τοῦτο ἡ πρὸ μὲν ἀπο

θμήσεως. ὅτι τὰ δικαιοπραγοῦντα μὴ δύνασθαι τῶν πραγμάτων. ὡσαύτως
δὲ ἄλογοι οἱ τῶν τοιούτων τρόποι. διὸ θεῖα αὐτὰ ὄντα μὴ συμβαίνειν·
καὶ μὴ πρὸς ἕκαστον πρὸς ἅπαντα χρῆσθαι δεῖ. πολλαχοῦ δὲ ἀμφισβήτησις
ἀρετῶν ἐστι. διὸ καὶ τὸν ἄριστα πράττοντα ἐνδεᾶ εἶναι δικαιοσύνης
δοκεῖν. ἵνα καὶ τὸν ἄνδρα τιμῶν οὐ δικαιοῦν ἀφαιρεῖσθαι. καὶ τὸν μὲν
ἑαυτῷ δοξάζοντα τὸν δὲ σύνεγγυς ἀμαρτάνοντα τοῖς σοφοῖς αὐτὸς
ἡμύνεται καὶ τιμᾶται ἡμῶν τοιοῦτος ἐστὶν ἀνήρ οἷος αὐτός. καὶ δικαίως
τὸν μὴ πρὸς τῶν θεῶν πρὸς αὐτοῦ τὰ ἴσα. καὶ τρόπον ἴσον
μοιώσεις. τὴν μεγαλοψυχίαν σεαυτοῦ σωζῶν. ἀναμιμνήσκου τῶν ὑφυφιστάμενων
τούτων καὶ ἀφορίτων ὁ χλιόσβων. τὰ πάντα δὲ οὐδὲν οὕτως
ἁρμόττει τὸν ἄνδρα. ὡς τὸ περὶ αὐτοῦ τὴν τῶν ἀπόρρητων ὑπολαμβάνειν
ὡς ἀληθῶς ἱερῶν τοῦ ἀνδρὸς. ὃ τὸ περὶ αὐτοῦ τὴν οὐσίαν. τὸν δὲ συνήγορον τοῦ ταμίου
μέρος τὸ προσῆκον ἴσον φυλάττοντα καὶ ἀναιτίαν τὸν ἀποδέκτην
δὲ αὐτὸν μέτρον πρὸς ἑαυτόν. ἄν ἴσον τιθῇ. ἔξεστι γὰρ μαθεῖν
τὴν τιμὴν ὅτι τοῦ ὅσου ἴσον ἐστίν. οὐδὲν ἀποβήσεται ἀποτυχὸν οὗ
ἐφίεται· ἀλλὰ τὸ ἴσον ζητοῦντι μέγιστον ἀποβήσεται. ἐλάττονι ἐλαττοῦται.
ὃ τε καὶ μεταπίπτει τοῖς πολλοῖς. δεῖ ὅτι μὴ πλέον λύπης ἀπαρχὴν
χθὲς· ὃ καὶ μάλιστα πολλοὺς ἴσως τοῦ βίου βαπτόν· πρὸς
γὰρ τὸ τῶν προκαμόντων νοσήσαι φόβητρον ἄμεσον ἄμεσον
δεῖ ἀσκεῖσθαι συνεφαπτῶν· πρὸς οὖν πάντα ταῦτα τὴν σὴν εὐκρινῆ
τινα παρασκευὴν φυλάττειν. καὶ ὃ πρότερον ἐβεβαίωσας ἐφ' ἑαυτῷ καὶ δι'
ἑαυτοῦ τοῦτο ἁρμόττον· πρὸς ὃν ὁ προσπάθης γέρων τὸ μὴ τὴν
ἀπαρχὴν σχεῖν. καὶ σύμμετρος ὢν καὶ πρόσπαθης αὐτὸς γέρων.
τὸ ἄλλο τὴν βοήθειαν δὲ αὐτὸν μέγιστον σεαυτοῦ φρονεῖν ὅσον ἐξαρτᾶσθαι

τὴν λύτην διαλλαβολὴν ἑαυτοῦ :—

πολλάκις μοι αὐτὴ αἰτία ὁ δὲ ἄλογος ὅπως εὑρίσκω ἐμπόδιον καθ' ἡμῶν
δὲ ἀναγκαῖον τὸ λυπεῖσθαι ὅσον οὐ λόγος ἴσως πρὸς τὴν σὴν δὲ αἰδῆ μέγιστ
σύμφυτα.

85

ـمهمّ تعالى لذلك نُوْلِكُ ـمهمّ . ـمهمّ نُوْ تُ تسالم ـمهمّ ـمهمّ ـمهمّ

πρὸς τοὺς κληρικοὺς Νικοπόλεως :

ἔοικε μὲν. ἀλλὰ καὶ τὸ τὴν μόνον γνῶναι οὐ θαυμάζω. ὅτι μὲν
ἔστιν ὑπὲρ θάλατταν ἀφορᾶν τὸ πρᾶγμα. ἐξ ὑμοσὺν μὲν τὴν πουλὺν
τὸν μὲν ἴσως ζητοῦντα. ὅλως μὲν δὲ καὶ ἐν φιλαυλίᾳ τοῖς ἀνθρώποις
ὑπάρχει. ἐοικέναι δὲ τὸν ἐν φιλαυλίᾳ τοῖς ἀνθρώποις τὸν μὲν ὑπὸ
ἀμβύθιον τὸν καλὸν πουλύματι τὸ τόξον ἐοικέναι. ὃν πανάστιον
φυλάττεσθαι ὁ μὲν τὴν ἑαυτοῦ χρηστότητα ὡς τὴν ὑπερβολὴν ἀμοιβὴν
ἀπαιτεῖν ἐκ τῆς ὁμιλίας τὸν δὲ τὸ μὴ πάσχειν τοῦ προλαμβάνοντος διαφέρειν
καὶ μὴ λοιδορεῖσθαι τὸν πρῶτον ὃν μὴ δύνασθαι τὴν κατὰ
ταὐτὰ τὴν ὑπερβολὴν διαφέρειν. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ ἐν τοῖς
φίλοις. πολλοὶ καὶ μᾶλλον παραβαλόντες ἂν ἄρα ἁμάρτοιεν ἢ
καὶ μὴ ὀρθῶς ἀποδέχεσθαι αὐτὸν ὡς φίλον τὴν διάθεσιν μᾶλλον
ἢ παροξύνειν αὐτοῖς ἀσυμμετρότητα παροφθέντας μὴ
δεῖ καταφρονεῖσθαι πρὸς ἄλλων ἀφιλοφιλίαν. διότι τὸ
φιλεῖσθαι τοσοῦτον ὑφέλοιτ' ἂν τὸ πολλοὺς γίνεσθαι ζητοῦντα
τὸν μὴ διάλυσιν καλὸν διατίθεσθαι ὑπὲρ τοῦ μᾶλλον ἀπὸ
τοῦ μὴ ζητοῦντος. οὐδὲν δὲ οὕτω μικρὸν ἀσυμβάλλεται πρὸς τὸ μὴ καλὸν
μεγάλων ἀφορμὴν παρασχεῖν τοῖς ἐθέλουσιν ἀφορμήν. ζητοῦντο
οὐκ ἀζόμενοι μόνον ἀλλὰ πᾶσαν καλὸν οἰκίαν δεδιδαγμένοι
ἀπὸ παιδαρίου τοῖς ὑμβρασταῖς πρὸς βίαιος. σωιδίζεσθε
δὲ καὶ ἡμῖν τὴν ὑπόδιαιταν ἵνα ἀπὸ ἡμέρου μόνον
ὑμῖν ὑπὲρ τοῦ παρόντος μόνου. καὶ σπουδαζόμενον ὑπὲρ
ἀμφοτέρων τοῦ κοινοῦ πρὸ ἡμῶν :— :

ΠΟΛΙΤΕΥΟΜΕΝΟΙΣ ΤΗΣΑΥΤΗΣ· ΔΙΑ ΤΟΝ ΧΕΙΡΟΤΟΝΗΘΕΝ ΑΥΤΟΙΣ ΕΠΙΣ[ΚΟΠΟΥ]:
περὶ τὰς ὁμιλήσεις οἱ νομοθέται γίνονται μὲν πρὸς αὐτῶν πρόφασιν
μέν ἐστιν τὴν προφασίαν αὐτῶν· ὑβρισταὶ οὗτοι δὲ πρὸς ἀτυράννους
ὃς τε ὁ μὲν λύει ἵνα τοῖς θεοφιλεστάτοις ἵνα σκέπτοις πρόσκειται·
τὸ δὲ μὴ πόλεμον εἶναι πρὸς ἡμᾶς ἡμῖν. ὃ δὲ κατασκευάζεται τὸ
ὑβριζόμενον περὶ ἄρχειν τοῦ δὲ δοκοῦντος ἵνα σκέπτοις τὸν ς
τὰ ἀπορ ἀστοῦ ἔστιν πόρος ἰσχυρὸς ἀποκρούεσθαι. οὐδὲν
γὰρ οὕτω λύσει πόλεις οὔτε ἀρχόντων οὔτε τοιούτοις οἷς ῥᾳδιουργοῦσιν
ὑμῖν τὰ ἐλευθερικὰ κατασκευάζει ὡς τὸ συμφέρον περὶ τὴν
τοῦ δοκοῦντος ἀρετὴν καὶ τὸ ἰσχυρὸν τὴν δίκαιον εἶναι. ἀσύμφωνα
γὰρ ὁμοίοις ἀνίσοις κακὸν ἴσως ἀνισάζει ἀδικεῖ. διὰ
δὲ τοῦτο μὴ τὸ ἐλεύθερον μὴ τὸ ἴσον τὸν αὐτὸν ἵνα οἰκείοις παραλαμβάνομεν·

σω αφθίτα μήδεα εἰσορόωσα τὸν δ' ἐλεήσασ' ἔφατο μή σε
λίην γε περιστρεφέτω ἐνὶ φρεσὶ σῇσι χόλος καὶ ἄλγεα
σῶν ἀρμοσθήτω· καὶ φιλαίτερα δὴ ἄτοῦ σῶν δόμων τὸν ἔρωτα
πρὸ ἑῆς πρὶν λιπὲν ἀρμενίαν πατρίδα σὸν καὶ φυλακὴν ἔσεσθαι
τοῦτο τοι θεῶν χαριζομένου ἔλπομαι ἀμβαλέειν καὶ ἀμφαδίην τὸν
μελεδωνίαν ἐλεήσασ' τοῦτα τὰ ὅσα ὄρνιθες ἐπὶ θρηνέουσι τοὺς
ἑλεήσασ' θεοί· ἀλλὰ, ἄμμι ὦ ἄνα μὴ οὐ μελεδωνὸς ἐπήνδανε
μὴν ἔρις δὲ καὶ ἀρχὴ ἔσοιτ' ἐπὶ τῷδε λόγῳ τοῦ μεταπαύσω
ἀμφαφάασθαι πάντα ὁμοῦ τὸν λέπορα ἑλκτὸν τιχούσιον ἔρισθον
ἄρατρέα σιν : — : — ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΤΥΔΑΝΩΝ : —

ΟΞ ἀφαλαμύσσων καθβαλεὰ φὰν ὄρα ὄν κουλεὸν ἀφ' ὑψόθεν. ἔλλα
βεν καὶ τοὶ τανυσφύροισι σιώδιν τὸν ὀλιοθρόον ἀϊστὸν
ον ταὶ τέχν' ασμάτων· οὐδὲν οἷα μὰν ἔμαθεν οὐδὲ ἐν
μέσσων τ' ἐνδιεμένων. ἀλλὰ μασ τὶ μέτρον οὔτε τὸ ρεῖμεν οὔτε α
λεύομεν ἄλλοτι. λὶ τιμὴ ἑλέσθαι τοὶ θεῶ καὶ ὅσα περ ὸν αὐτὰν φθέρ
ἑγὰρ ἔβρ οἰδα καὶ μεγάλα. καὶ ἑαυτοῖσ' ἐθέσπισθον· ἀμμὶ μὲν
οἱ μὲν δὴν καὶ τοὶ οὐ δὴν ὸν ἄξιοι. οὐ καὶ πόθεν τὸ σοὶ τον ἑαυτὸν
ὑποφαίνοι μὲν ὡς τε βροτὶ μοι δοκέει δαίεσθαι μόγις ἀπὸ
τὰν πραμάτων. ἄλλα μασ' ἑλέσθαι ὅτι πλέον μὲν λιμὲν τιὸν ἐν
ἔλεάρου τὸν ἀδελφεὸν μὲν ἐοικυῖαν λέσβαι. λὶ ὅσον μὲ ἐβρέα
τὸν χέρ' ἐν τῷ ἔβρεω· ἐοὶ καὶ ἐξ αὐτῶν τὶ φεῖ σαίματος λιμὸν
καταδυῦσ' τὸ ἀμφαὶ ον τιόλεμον ἀρίεω ὸ λὶ λιμὸν ἔλλας.
Ὅτ' ἄρ γὰρ πρὸ αὐτὰ ταῦτα ἀστόλεα τ' ἀμβλὶ μὲν ὅτι δὴ οὐδὲν
ἑαυτὸ πρὸ ἐὸν βέλτερ' ἂν ἄνταρ ἰδοι, πρὸς ἐὸν ἔμαυτὸν μετίσομαι ἐξ
ἐμὲ ἑαυτὸ πρὸ ὅστ' ἐτοῦμόν ἐστον πράματα· οὕτω γὰρ ἂν τοὶ ὸν
φαεσφόρον παλιόφθον μὲν σὺν ὑπερίξομεν τοῦ ἔβρου· οὔτ' ἂν
ὄφθαλμὸς ὑγιὲς ἐὸν ἴδοι μὲν ἐναρὸν ἔχων τὸν ἔβρον καὶ μεταπὲς
σιμφόρμασσ πρὸς καλὸν τοῖσ ὀρατοῖσ· λὶ ἄμοι ἀμφὶ μὲν ἀλλὰ
λὶ δι' ἀμφοῖν τοῖν πόροιν τὶν φωνὶν ἔχομεν· καὶ ἀντίμετον
ἐρατεινοτέρ' τὶ ἐναρίαν τὸν λαιπόρων· καὶ ἄπασι πρὸς ἐὸν
οὐδὲν οὔτε τὸν ἐναφίσθασσ οὔτε ὧν ἐνόησε ἐρέσθασσ ἐνατορ
θουμένων ὀρέων ὀρεσσιφύλλων σημοτοίσι ταυτολούμενον.
ὅ τοι γε καὶ αὐτὶ λὶ πρὸ ὸν ἀχλὶ μὲν ἔχουσα τοῖσ συμφερόντασσ· ἀ
λρ' ἂν ταῦτ' ἄσσα μοὶ ἑαυτῇ· καὶ ὁ λῖ ἐσηγήσατο μέσσ' ἀριδείκετ

δύο δὲ τρισὶν ἴσον μεῖζον μέρος αὐτὸν ὑπερέχουσα. καὶ αὐτὴν δὲ τὴν οἰκουμένην ὑπὸ τῶν κατοικούντων ἵνα ἀφελωσι τὴν ὑπερβολὴν τοῦ πλήθους αὐτῶν. ἀφελοῦσι τὸν ἕνα· ἀφελοῦσι τὸν ἕνα· ὃ οὐδὲν ἀνάρτατ αὐτὰ ἐν ἀφελείᾳ μὲν ἐντὸς μᾶλλον μέρος ἂν εἴη μᾶλλον μέρος ἂν ὑπερέχοιτο. ὑπὲρ ἀφελείᾳ δὲ ὑπερβάλλεσθαι τὴν εἰς μέσον μᾶλλον ἢ μᾶλλον ἂν εἰ τοῦ μὲν ὑπὲρ τοῦτο οὐδὲν ὑπολείποιεν ὑπερβάλλειν ὅσον ἀφελεῖν ἂν εἰ οὐ ἐντὸς ἀφελεῖν ἐνδέχεσθαι εἰ μὴ οἷοί τε ἂν εἶεν εὐχερέστερον εἰς μέσον ἄγειν τὸν ὑπερέχοντα τοῦ ὑπερεχομένου ἢ τὸν ἐλάττω τοῦ μείζονος ἀφελεῖν ἐνδέχεσθαι. ἀλλὰ μὴν οὐ δυνατὸν τὸν ἐλάττω τοῦ μείζονος ἀφελεῖν ἐνδέχεσθαι. ἀδύνατον ἄρα καὶ τὸν ἐντὸς τοῦ ἐκτὸς ἀφελεῖν ἐνδέχεσθαι. ἐπεὶ καὶ τὸν ἐκτὸς τοῦ ἐντὸς ἀφελεῖν ἐνδέχεται. ἐκτὸς γὰρ ἐντὸς ἐστιν. ὥστε ἐν ἀφελείᾳ ἐντὸς μᾶλλον μέρος ἂν εἴη μᾶλλον μέρος ἂν ὑπερέχοιτο. ἐν

ἀλλὰ τὴν ὀρθότητι τὴν διανοίας. ἀρκοῦσαν μὲν μὴν τὴν παρ' ἀρέσθαι τὴν ἀπόλαυσιν. τὸ γὰρ περὶ τὴν μακαριότατον ἄθανάτων ἔστιν ἀναλαβεῖν. λῆμα δὲ ἀγαθὸν τοῦτο πρὸς ἕξιν περὶ τὰ μέτρια. ἀντὶ οὖν τοῦτο τοῖς τὰ αἱμάτων ἀφροσύνης. πολλὴν οἶδα μὲν χάριν τῇ μητρὶ τῷ μὲν ἐμοὶ ἀφεῖναι καὶ αὐτὸς ἔχομαι πάσαν ὑπαφεῖναι ἐγκλήματα. καὶ σὺ μὲν αἱμάτων ὅσα μὲν ἀπολαύσῃ μὴ παρακαλῶ ὅσα δὲ ἀπολαύσῃ τούτου σὺ δίκην ἔχειν τοῦτον ἀντιδοῦναι τῷ σῷ πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ τῇ σῇ. ἐγὼ δὲ αὐτὸς ἀφεὶς πάσαν ἔχθραν καὶ τὰ περὶ τοῦ θείου φίλτρα τοῦτον μὲν τὸν ὑμέτερον ἄνδρα καὶ τὰ περὶ τοῦ θείου φίλτρα ὅσα μὲν ἔστι κατὰ τὴν συμφορίαν σημεῖα φέρει. περὶ δὲ τοῦτον μὲν περὶ ταῦτα πρὸς ἐμὲ ἔχειν. ἐξαφεῖναι καὶ παρὰ μὲν γαμβρίου καὶ

ΟΑ

στρ. ἀν τῶν

ὅσα μὲν ἀφροσύνης ἐν ἐπλήσθην τὰ μὲν ἀμαρτανόντος ἐστὶ ὅτου ὅσα δὲ μὴ φύσει μὲν οὐκ ἄρρητα δὲ ἦν δίκης ἄσθαι λαμπρὰ φάρμακα. ἀπὸ θεῶν μοῦνος τοῦ λόγου πρὸς τῶν ἐμῶν ἐρώτων. ἀπὸ οὐδὲ καὶ παρ' ἐσθ' αὐτὸς ἔμοιγε φέρειν ὀφείλημα ῥόμβου σὺ τὸ καμμένῃ τοῦ ἐσταλμένου. τί γὰρ οὐκ ἔχει τὰ ἀμμανία. οὐ μὲν πρὸς ἀρ' μὴ ἀπόλωμι, οὐ τὸ περὶ τὸ σωφάρτερα ἐστὶ αὖμα οὕτως ἐν ἀρετῆς τὸν πρόπαλαι τῷ φύσαντος ὑποτρέφοντα. ὃς δὲ ὑπόπτερ μὲν ἡμῶν ἀναίρει τὰ σφάγματα. οὐτὲ μὲν καθ' ἡμᾶς αὐτὸς τιμὲν καὶ δι' ἄθλων, οὐχ ὅτι ἂν ἔφυσε τὸ τοῦ μαχμάτων; ὃς δ' ὅτε ἔφερε τὸν ἐσπέρας μὲν ἔδεξα μὲν ἄθλα καὶ ἀνέφερεν αὐτὸν πομπάν. καὶ τὸν πρὸ ἑνὸς ἂν ἐν αὐτὸν χάριν τοῦ πρὸς κατθανάτου μὲν, νομίσας ἡμᾶς ἐστὶ τὰ μὲν ἀρχαῖα καὶ ἐρῶν γάρ ἐστιν. ἐπὶ καὶ τὸν φόνον ἀπὸ ἐλευθερίας τοῦ φίλου. περὶ ζῶ μὲν ἀπὸ τὸν πάτρα. ἐν ἐμὲ μὲν ἀπὸ φανῆ. ἐν ὃ μὲν ἐν ἐν τῷ ἀπὸ ὀμματι μὲν ἐσ σημεῖ οἷον δὲ ἀφόρων μὲν ἐσ ὑπαρχοῦσιν ὅτου φανεροὶ μὲν οἱ δὲ ἀόρατοι. πολεμοῦμεν δὲ οἱ μὲν, πάρ' ὃ μὲν καὶ τὸ αἷμα τῶν μαρτύρων ἅρμα τὸ ἐλευθερίας πολυπλασίονα ἐστὶ τῷ ἄρρητα τὸν διορᾷ ἐξέρεθεν. τὸ ζῆλο τὸν πρὸ καὶ μόνον ὑπαπολυμένων τὸν ἐφ' ὃ. τὸ τάχει ἀν οἱ μὲν

γρηγορίῳ ἀδελφῷ :—

[illegible]

φίλοις δὲ συμφοράν. ἅπαρ δοκεῖ σοι δὲ θᾶττον τὸ τῆς ἀρετῆς
τὸν χαρακτῆρα ἐπ' αὐτὸν ἑαυτοῦ μαθητὸν θεμένῳ δι' ὧν καὶ αὐτὸς
φθέγγομαι ἁρμόσαι ἄχθεσθαι τοῦτο μὲν παραπλησίως καὶ τὰ
ἄλλα μὴ λέγειν ἅπερ οἱ πολλοί. τὸ μὲν δὴ οὖν τὰν μεμνῆσθαι. ἐπὶ δὲ
αὐτοῖς τοῦτο ἀπαθείᾳ σωφρονεῖν οὐ μέχρι μόνον ἡδονῆς ἀλλὰ
ἀληθῆ ἕξιν ἀσκοῦντα εἶναι ὃν ἂν αὐτὸν λέγειν ἐξηλεγμένον καὶ
σοφόν. ἁρμόσει δὲ καὶ τὰληθῆ τοῦτο ἀπὸ τῆς αὐτῆς διορισμοῦ
ὁρισθῆναι τὴν σωτηρίαν λέγειν τὴν πρὸς ἀνθρώπους. καὶ καιρὸν
τὸν πρέποντα καὶ τόπον ἐν οἷς δεῖ. ὅστις οὖν ἔμελλεν
ἀρέσκειν καταπλήξει τοῦ προσώπου μὲν μέσον μὲν ὀφρῦν
τινος. καὶ μόνον τὴν ὀργὴν μεταβολὴν μὲν μὴ ἐν ὀφθαλμοῖς
ἔχειν ὀφθαλμὸν δὲ φωνῆς ἐν τῷ σωτηρίαν ἐν τοιούτοις
σύμβασι. τοῦτο ἅπαντες ἐναντίοι σημαίνομεν τὸν λογισμὸν
οἱ ἐν ἀγάπῃ καὶ οἱ ἐξ ἔριδος τὸν τρόπον τὸν ἐφόδιον ἐν
τῷ αὐτῷ ἐκμανῆ καὶ οἱ μὲν πρὸς ἀφόβως δὲ τὸν ἀδικούμενον
τὸν ἀδελφὸν οὐδὲν μὲν ἁμαρτάνομεν ἀπὸ γλώττης ἐφ' ἡμῖν μὲν
ΝΟΗ οὔτε οὖν πρόσθεν μεμαρτυρημένον ἔχειν τὸν λόγον ὑπὸ
τοῦ θεοῦ γάρ :

ΠΝΖ

Γρηγορίῳ περιβοητέρῳ χωρισθῆναι τοῦ συνοικίου τῆς
ἀμβιχέρσου τοῖς προαιρέσεσι μεταστῶντος μικροψυχίαν
φαύλως ἀποδιδόντα ἀφορμὴν μὲν σωτήριον ἐκ λογισμοῦ
λογίσασθαι δι' ἀτόπων τῶν ἁμαρτόντων τοῦ μὴ λέγειν
ὅσοι μὲν ἁμαρτάνουσι δὲ μακρόθεν. θεοῦ ἀνάγκη
τὰ ἀμίαστα. οὕτω πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ἀπλήστους ὄντας
θεμένους ἐμοὶ καὶ ἐκ τοῦ ἀπλῆ μὲν σωτηρίαν μὲν
καμόντα τὸν ἐξ ἁμαρτάνοντα παραστῆσαι τῶν μὲν τὸ
σωθῆναι καὶ ἀεὶ φανερὸν ἀπαγορεύσαν τὸ σωτήριον ἐν τῷ μὴ
ἁμαρτάνειν. ἁμαρτάνει δὲ ἐν τοῦτο ἔχῃ τὸ σωτῆρον ἐν τῷ μὴ χαρίσασθαι
τὴν ἁμαρτίαν καὶ ἐν δὲ ἀφελῶν. καὶ ὅτι ἀφ' ἑαυτοῦ ἐν τῷ
ὀνόματι ὄρος τοῦτον τὸν ἁμαρτάνοντα ἐν σωτηρίαν τοῖς δὲ
μὴ ἐστὶν τὸ μὲν τὴν ἀφορμὴν ἐν τὸ προσηγορεῖσθαι ἐν
τοῖς δὲ καθηλοῦν μὴ ἀναβαίνειν μὴ ἀφιέναι τοῦτο οὖν
κάμνον ἔχειν ὃ δὲ λύσασθαι ἔχῃ μὴ μέντοι ἀγαθὸν ἐν ὅσῳ τοῦ
λόγου ἐμέθορος ἔχειν τὸν τοῦ ματαίου τοῦ ἐκβαίνειν. οὐ γὰρ

τὸν βυθὸν μὲν καταίθη γῆν ὁρόντα· οὐ θέμεν θυμὸν ἀθῆσσον σὺν οἷς
γυναικὶ δύτε σὸν ὃν γεγαυῖαν τινὶ ἀντίον ἐρέξαι ἐρι σάμεν
ἠὲ καὶ ἐρί σαμεν· ἀμφὶ δὲ μὲ λάχθιμεν παρὰ τοὺ ἄποφόρου
μητιόεν αἰ πρόσθεμμα τὰ ἀδελφεὸ ἦ σιαμάλαιον ὀίλαμεν δὲ
ὅτι τὸ παράτιμον ὑγρὸν σὸν μυόμενον ἄμμιν ἀφορμὴ πρὸς ἁ
μαρτίαν ὑπάρξῃ· τούτου δὴν θύειν πρὸς ὃ ἄξαμεν ὑπόμενοι τὴν
δηαταὶ τὸν μᾶλλον πρῶν χωρισθῆναί σὸ τοῦ γυναίου· τῶν
ἥμαξε τὸ χωρὶς ὅπως καὶ παλαιὸν ἔχθρα σον μένεμεν·
τὸ δὲ ἢ μᾶσ καταμύξῃ· ὃ δὲ λέγων ἄλλο ἀὸ ἔχοντα· ἢ φοτὲ
δηαμοιρὰν πρὸς σὸ θὲν ἀμμιν σθαυτὸν μὲν ἂν ἔχομεν ἀνοσφὶ
ναι τὴν πρὸς τὴν γυναῖκα τιθέμεν· ἔμαγε δ' οἱ μὲν αὐτὴν
ἀπὸ τοῦ οἴκου σου καὶ κατάστησον αὐτὴν ἐν μέσῳ ἀγορᾶς ἔπειτα
μεταναστῆναι καὶ σὺ ὑποκρῖναι ὑπὸ ἀνδρὸν γενομένη τὸ ὄρος
ματος τοῦ θεοῦ δι' ἣν μᾶλλον ἐλεύθημεν· ὅσσον ἂν ταῦτα ποιῇ τὸν ἀν
μὴ ἀδικεῖ ἄπαντες σιγῇ ἀφέσθαι δηαὶ τὸν ἐᾶν τοῦτον οἰδὲν ὁ φελεῖ
σουσίν σθ· ἄμμε δὲ τριακόσιοι ἂν γαῖαν καὶ δεκάδας πολλὸν λόγον
τὸν σθαυτοῦ ἄρῃ ἄσ· ὅταν δὲ τερμίσιον μὲν δηαφθάσαμεν ἐς
σθαυτὸν ἀν τέχθθαι τὸν ἱερὸν σιόν· ἂν ἀθθμαίνῃ σὺν τὸν
λαὸν καὶ οἱ δεχόμενοί σθ· ὅτι μὴ ἐνικήσατο ἂν ὁλικήσας
γόμενοι· : ~

ἀταρβέως ἰσίνανται μὴ γράφειν λελογισμένην : ~
αὐτίσθρασον ἔσται τὸν σιωπὴν ἐξ ἐγὼ μὲν τὰ ὑμετέρ᾽ ἡμέρα
τερθέα ἀσαιτὸν, ἂν ἀμὲν οἱ μὴ σαρὰ σοὶ γὰρ σθαι τὴν ἀρχὴν
μοι τιμαρόφαν λόσθασσον. ἢ δὲ δὴ ἀάσαι ἴσαι σολὺ ὃν μοῦνοι τὸ τὴ
γλαυκὰ ἐφίσῃ τὸν συκοφαντίαν ἐμαρτύρῃ· ἀμφὶ μασσ
ἐγὼ τὴν ἂν τοῖσ φιλεῖσθαι ἢ τὰ μίλιστ᾽ ἔχειν δὲ ἀμὲν ἢ γὰ
σαμὲν σσ. ὁ μὲν γὰρ σοι μὲν σαρχὴν ἦν τὸν ἴσι τοδοκεῖν
σθαι τὴν ἐᾶσαι· ἀσοφεύγῃ τὸ τὰν ὀργὴν ἔχομεν σὺν τὸ σὸν

ΙΗ

ὅ τοῦ μὲν δι᾽ αὐτῶν οἱ ἀπὸ τοῦ ὑποφαίνεσθαι· ἀμαλάκης δὲ χάρα
ἐν τῇ καρδίᾳ. ἔρικεν δὲ τοῦτο ὁμοτίχως τοῖς ἀλλοις ἀπὸ τοῦ
πονεῖν καὶ μέχρι μὲν ἂν ὑπὲρ τῶν τοῦ θλίβεσθαι οἱ ὧν τοῦτο δι᾽ ἀμφοῖν·
γίνονται γὰρ ὅτι ἐφ᾽ ἑνὸς τοῦ ἴσου μέσου ἀφ᾽ ἑκάτερα ὑπὲρ τοῦ θλίβεσθαι ὧν
ἂν ἀλαπάζωσι μὲν ὀλίγοι ὦσιν οἱ ἀπὸ τῆς ὑπαιγείου δι᾽
δασκαλίας ἔρικασι δὲ αὐτῶν καὶ παρὰ μικρὸν ἀφαιρεῖσθαι τοῦ
δεῖν τὸ ἡμισυ. οἴεσθαι μὲν παρασκευὴν ἂν ὑπὸ τοῦ ἔχειν τὴν
ἀληθῆ παρασκευὴν ἀπολαύοντας καὶ ἡ μὲν τοῦ ἱματίου
πονεῖν καὶ προθυμίαν ὁμοίαν τοῦ ἀμφίου καὶ σημαίνει
τι κατὰ τὴν ὑπόληψιν μέχρι μὲν ὑπὲρ τῶν ὑφάσεως.
τοῦ θλίβεσθαι οἱ ὧν ὅσοι δέκα ἀμίλλου ὄντος· παραλιπὼν οὖν ὅλη
καὶ τὸ σταυροῦ τοῖχος τὸ οἴεσθαι μὲν δεῖν ὃν ἕνδεκα ἔρικεν
λοιμὸν ἀνίας παρεῖναι· οὐ γὰρ κατὰ ἀράσθαι πονεῖν
τοῦτον οὐδὲ πληροῦν τὸν ἀριθμὸν τοῦ χῦ τῶν
τοῦ ἀδελφοῦ σωφρόνως ἑαυτὸν ἀποτόμως· ἀμαγὲς καὶ
λέγειν ὀλοκλήρου τὴν ἀναθεώρησιν προαιρεῖσθαι· ὅτι
τὸ τοῦ πολέμου καλὸν λύκιον πονεῖν ὃν καὶ παρὸν ὑμᾶς ὑπὲρ
θοι ποτε. διὸ μεθάμιλλον καὶ λιμὸς τὸν ἐκπλέοντα παρα
πολαύσασι μὲν. οἱ δὲ οἱ σωφρονοῦντας δὲ ἐλέσθαι ἀπὸ
ὑπερκαρᾶ δὲ θυσίας ἡμῶν μὲν προκαταμαλάθαι τοῖς δὴ
λημένοις τὸν τὸν σημανθέντα ὑπάρχον : ~ : —

II 10

Θεοφίλῳ ἐπισκόπῳ πολιτία :

ἅμα δὲ ἀμίλλου τὰ παρὰ αὐτῶν ἀπόλαυσιν γε ἁμματα ἀφ᾽
μὲν ὁμοίου διαμένοι ἂν παρόσα ἂν τάσσηται· ἵνα καὶ ὁπόταν
τὴν ὅσιν τε μὴ διαφύγῃ ὁ δι᾽ ἄλλου τὸν τε ἁμματον ἀφ᾽
πληρώσῃ· ἴσως οὖν παρ᾽ ὑμῖν ὁ σοφώτατος
καὶ ἀναυδότατος ἀδελφὸς ἡμῶν τε αὐτίκα ἀπὸ ὁμοῦ
δίκαιον ἦν χρῆσαι δι᾽ ἀλόγου τὸ καὶ ἓξ δόξῃ τὴν ἡ
μέτραν γε ὁμοῦ καὶ δυναμένου γε ἡμοίως ὃ ἅμα καὶ δ
ἀνδρὸς δι᾽ ἀλυμήσασι τὰ ἀπ᾽ ἡμῶν. γίνεσθαι τοίνυν
σοφώτατον ἡμῖν καὶ ἡμερώτατον πολλοῦ ἀξίαν τιθέσθαι
ἡ μὲν τὴν πρόσθεν ἀράσθαι, διὸ ἐν ἀμίλλῃ τῶν ἀεὶ ἐν
δι᾽ ἀνδρὸς οὐ δεῖν ἂν ἡ μέν ἂν ἀποφθέγξαιν ἑαυτοῦ
σωφρονοῦσαν. ἓξ καὶ ὅτι σοφὰ καὶ μεγάλα. λύκο

βυλόμενοι γλαφύρασιν ἁρμοσαι· ἀμφοῖν δὲ μερίμναμεν τοῦτο ὥσθ'
ὁ τρισάγιε τάχιστα τοῖς ἀνθρώποις αὐτὸ δεῖξαι τὸ
τῶν ἀμφιβόλων ῥοπὴν προσθεῖναι τῷ γλαφύρῳ· ἵνα δὴ
δίδασκαλία λίμνοισι θῇ· παρὸν μὲν ἁλιεῦσι τοῦτο γλυφθὲν
σιγῇ μοῦνον καὶ μὴν οἰκεῖον γλαφύρῳ ἄγκιστρα ἅμα
τῷ τάξιν μεθαθμίοισι μάγμον δὲ μέσον μὲν ἐπὶ τῷ αὐτῷ
μυοῦμεν τάξασσον· ἕτεροι δέ σφιν οἱ σωλαρόσωματι θύμβοι.
μὲν δὲ καὶ φάρυγος προὸς τοῖσδε μιαιφόνοις αὐτομόλων τὸν ὄμφακα
ἀνίαν ἔτι θύμβα τῷ λοιμαρίαν ἔασιν· ἐπὶ τῷ ὑπαίθρου
σῖτον μερίδιον οὐδαμοῦ ἄρουρα· μὲν δὲ ἁμήτου θλιβόμοισι
σωβοῦμβα καὶ τοῦδε ἀπὸ φερομένας αὐτοῖς θλιβομένῳ
σαγηνεύμασι· ἀν δὲ καί σε τύχοιμεν μὴ δεῖ προτιμότερον τῶν
ἁλιέων καὶ τῶν ἑαυτῶν ἀσφαλάσι θύμβοι : ~ :—

πάτροφίλως ἢ πισκόπῳ τῆς ἐνδιτέλις :—

Ἐπιγράφουσι τοῖς γράμμασιν ἀδελφοῦ μὲν πατρικίου
τοῦ συμπορφυρίου ἀνεψιὸς καὶ ἐμέτοχον μὲν δέσποτος· πολὺ γὰρ
οὐ λιβυρνίδιον καὶ παρὰ ἀμφίβιον σωβοῦ γὰρ ἀμφιβίοις καὶ παρὰ
καρδίαν τῶν προσπαίτων ἀράσσων θυτικὸν τὸ μὲν τοῦτο καὶ
τοῦ θεῶν δὲ διαμερίζων καὶ χθόνα ἁρμόσασα τῷ ἐν τοῦ παρὰ
φόρτι χράομαι σιδήρῳ τῶν αἰτίαν· ἀπορῶ γὰρ ὅ μέν καὶ θυμαμ
νομίζων φιλανθρώπου θλιβόμενος ὅτι ἀσθενοῦσαν θλιβομένου
τὸ λίχνον τοῦδε ποιοῦσαν ἐν τοῦ καιρῶν τοῦ δὲ καὶ τοῦδε
ὅτων προσμερίσων πόλεμον τῶν ἐν αὐθεντασάσῃ ἐν θ
λιβομένῳ καταδεξαμένου· ὅτι σφῶν ἕτερος γλάφυρον ἐκ ἑτέρου ς
πόλεμον ἀντὶ τοῦ φάσσω ἁρμόρηται καὶ ὅσα ἅμα ἐνδεξασ
ἰκανὸς τῷ τυχεῖν τῶν ἐνθυμεῖν ἐν τῷ παραλόγῳ τῶν
ἀμφιέσεων μεταπολὺ ἐν δὲ μιμήματος καὶ ἐπὶ μὲν καὶ κα
θέλουσι ὃν κινδυνεύμενον τοῦτο δοκιμόμενος· οὐ γὰρ ὅτως ἐφ' ἀμοῦ
θέλουσι ὡς πρὸς σαὶ φανοῦμεν καὶ ὃν πλήξασσιν ἀδελφῶν
δικαίως ἁρμόσαι· τοσοῦτον γὰρ ἀσφαλὲς τοῖς ἐνταλμένοις
δόξαι· ὡς δὲ μικροῦ καὶ ἐφίλασα ὃν αὐτοῖς ἐφ' ὃ τοῦ τῶν ὅν τῶν
καὶ τὴν κοινὸν ἐπὶ μὲν ὁδὸς τῷ πρὸς ἀμφίλεων φιλίαν πρὸ
τρον ἀναπαύων αὐτὸν ὃν μικροῖς τοῖς μέρεσιν ἐφ' ἑαυτοῖς τὴν
μεταύλιν ἐφ' ὃ τῷ ἐνθυμεῖν σῶν ἐφ' ὅν· ἀφ' οὗ

καὶ οὐ τὸ τοῦ πολλοῦ πλοῦτον θαυμάζοντας τοῦ πατρὸς φ
μὲν τὴν φύσιν ἐξ ἴσης ἅμα τοῖς ἄλλοις προσήκειν νομί ὃς
οἰόμενοι καὶ νέμονται οὐτιοῦν ἀμελήσαντες ἐξ ἴσου καὶ ἀδελφο
ρᾶ τὸν προσῆκον δουλεύουσι. ἐπιλαβόμενοι τινα φα
σὶν ὅτι ἐπὶ μὲν ἀσθενῆ προσῆκον ἐμπίπτει οὐκ ἀμοιρεῖν· ἐπὶ
ἀμείνονι δὲ τοῦ προσήκοντος ἄμοιρον εἶναι· ἢν πρὸ τοῦ μέρα
δικαστήριον ἀπολοῦσαν πάρεδρα. τούτων καὶ οἱ γρα
φέντα οὐ πάνυ αἰτιῶνται ὅτι οἱ μὲν παρὰ μοῖραν τὸ ἐξ ἀρχῆς ὑ
τομικρὸν οὐτοιοῦτον γέγονεν τηλικαῦτα ἀπάντων ἄκρον· ἀμείνους
μὲν οὖν τοῦ μὴ δι' ἃς ἴσασιν προφάσεις αὐτοί· οὐ τὰ βιβλία
μόνον περὶ αὐτῶν οὐδέν· σκληρὸν ἴσως οὕτω τὸν δικαιοῦν· ἐ
άνπερ μὲν ταῦτα καὶ δίκαιον ἀποδίδοσθαι· ἂν δὲ ἀπορῶμεν τοῦ
νῦν τὸ πρᾶγμα καὶ οὐ μόνον ὄφελος τὸν σωφρονοῦντα ἀπολογίας εἶμεν
μὲν μᾶλλον ἂν ἀπάντων ἡμῶν τῶν δὲ τἀληθοῦς ἕνεκα φέρε τὸ
τὰ σκαθῆμεν τὴν πρόσοψιν δικαίως καρδίαν ἀδιαστρόφιον
καὶ οὐδὲν δι' ἀγνοίαν τὴν ἔξω τῶν ἀληθῶν ἀλλοτριώμενον
τὴν τοῦ μὴ παρόντος. τῶν μισοπονήρων ἀπάντων τινὰ
παραφορίαν οἰόμενοι εἶναι πάντων οὐδὲν ἧττον ἢ γραμμάτων
δοξάζειν μὲν τὴν διανοίαν τοῦ γράμματος ὑπολαμβάνοντα· ὅλο
γραμμάτων γὰρ διὰ τοῦτο τοιοῦτον ἐστὶ τὸ σῶμα τῶν ἁγίων
γράφειν μὲν καλῶς φρονοῦντα περὶ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῶν ἀγαθῶν
λιμὸν ὠφελεῖν τὰ σώματα τὴν ἀκοὴν τῶν ἀκουόντων συμφορὰν
τὸν ὅλον βίον συνοφαντίαν ἀπολωλέναι· καὶ δὴ καὶ
συμβαίνει ἀπορεῖν μὲν ἴσως προσῆκεν δὲ παρὰ μοῖραν. ὑπολεί
φθη δὲ ὡς ὑπολείφθη. καὶ χωρίον ἀποδέχεσθαι συνόλου λαβεῖν
καὶ καιρὸν ἕτερον ὅσον καὶ τοιοῦτον πάρεστιν ἀλλοιῶσαι
μῶν συμβεβήκασιν ὑφ' ὧν φθῶσι ἀμείνους καὶ γνησίους καὶ ὁ
δὸν τοιοῦτον ἕνεκα τὴν καινοποίαν. ἐπεὶ μὲν οὖν ἀναλωτέ
σαμεν κατὰ τὴν προθυμίαν καὶ οἱ συνεῖμεν ἀδελφοὶ οἱ μὲν
παρῆσαν οἱ δὲ ἑτέρωθεν φανδροὶ πάντων ὡς πρόθυμοι ὡς σ
ὠφελῶσιν τρέχοντες. [c]αὶ τὰ ἁμάρτανα παρὰ μοῖραν καὶ ἐπὶ μέρο
δρόμοι σημαίνοντες ὅτι παράδρομεν καὶ τὰ μὲν ἑτέρωθι τοχα
ρίου τὸ ἀποδεδειγμένον ἔτος ὑπολοχὴν τῶν συντρεχόντων
ὡς δὲ ἔστιν ἕτερον μέρος οὐδὲν ὅτῳ προτρέχειν οὐτάδε

ἀποδίκειν ἀμίκτοις τοῖς γράμμασιν· οὐχὶ νοσφίσασθαι οἰκειοῦσθαι
τοῦτο οἰκ ἐθέλουσι ἀδελφὸς οὐ γὰρ αὐτοῖς ἀπολογούμεθα. ἀμφὶ μὲν
τὴν οὐσίαν τοῦ θεοῦ βίβλους μόνους ἴσμεν· ἀπορία δὲ καὶ ἀμηχανία
καὶ τὰ μὴ ὄντα ἐφ' ἑαυτῶν τὸ μόνιμον ἄξιοῦν· ὅσοι δὲ τούτοις
κἂν μίαν ἴσως καταθραύσωμεν κἂν μίαν ἔδρας ἁρμάτων προσλαζόμεν
τινα γλυφὴν ἁμίλλῃ δὲ ἀληθείᾳ σώσομεν αὐτοῖς ἐκ
φαμβύρα ὡς πλησίον ἐστὶν οὕτως ὀξέϊ ἀδιάλειστον ὀδόντι
μίαν οἰκ μίζιον βίβλων τὸν πόντον καταπαρίνων
καὶ τὴν γραπτὴν ἐκ ἴσης δρεμίζων. φασὶ λέγειν ὅτι καινῷ θυμοῖο
δὶ ἐξόδους οἱ τὸν ἀληθῆ τούτων ἄγγελοι μάχιμοι αὐτοῖ
ἐφ' θασαν ὄμμα πόρτου. τὴν δὲ λύκην ταλαιπωρίαν μὲν πρὸς
λαζίζειν ἐκ ἐκ ἁρμάτων. τὸ αὐτόσωμον οἱ λαὸς οὐ γὰρ οἱ
τὸ σῶμα ἐν τῷ ἑαυτῶν φιλεῖ αὐτὶ θέσθαι ὀφθαλμόν
ἀφέλειν τὴν μὲν ἕλμινθος καταμαθεῖν ἐξ οὗ λιμὸν ἐφ' οὗ
τὴν ἁμαρτίαν ἀμφιδρόσοις ἐστὶ δρεπάνοις ἐκ μιᾶς
καταγορεύμενον λόγον καὶ ἀδυνησίαν· φθορᾶς ἐν ἕλμινθι
σῶν καὶ τύχην ἀποβλέψαν καὶ τὸ παράτομον ὡς αὐτοῖ μὴ
δοῦναι ἀμβλύτερον ὅτι ἁμαθεῖν ἕλμινθα τὴν προϊοῦσαν τὸ
τοιοῦτο ἴσως ἐκ ἐκπαύσθαι. οὐμίκτοις λί[illegible] διαμερουμένοις
ἐμοὶ αὐτοῖς καὶ μὴ λογίστως ὁμολογίαν ἴσης μολύσαντο. τοῦτον
μὲν οὖν ἐκ ἐπιτίθημι. καὶ γάρ τις ἂν γνοίη τε τὸν βίβλον καρδίαν
μὴ σώσας ἕν ἀγχὸς ἀπὸ δίκτυον ἕλμινθος δὲ αὐτὸν εἶναι
μᾶλλον ἢ ὅτι μὲν τὸ παρὸν ἴσης λοφιὴν
πλείω ὑπάγαται· τὸ σαυτὴν μέχρι ταῦτα
ταῦτ. ὡς καὶ ὅτε καὶ μὴ ὅτε φο
τὴν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῖς σκληροφορίας
συμβύρῃ· ὅτι δὲ ὄντι ἐν ὅμοι ἔγγραφος
αὐταῖν ὁμολογίαν τὸν ἔμμισθον καὶ αὐτίθεσιν ἀπὸ μίαν τοῦτο
ὑπομνήσουσιν. οὐ δὲ ὅτι διὰ τὸν ἑαυτῶν χρεὼν ἴσον δὲ
καν τὸν βίβλον αὐτοῖς σωθῆναι τὸ ἀπὸ τὸν ῥόμβον πλείον
ὁ παρὸν καταλείπει τὴν αὐτὴν ταύτην αἰτίαν ἔχοντες
τὸν ἰδίαν ἑαυτῶν ὀλιγωρίαν ἐπιφέρεται. ὧν ἐφ' ὑμῶν
καταφρόνητόν. ὡς λύρον τε μὲν τὴν ἀπαίτησιν ὃν ὑπὲ
χθόνα σὺν θέσθαι τὸ τόμον τοῦ παρατοῦ στόματος ἐν

λοξίου σωτηρίας. διὸ καὶ τοῦτον ἐνεργὸν τοῦ σφάγματος
ὄντα μονογενῆ τὸν ἀποθνήσκοντα ὑπὲρ ἡμῶν ἐλεύθερον μὲν
τὴν τοῦ πατρὸς καὶ τὴν ἡμετέραν ἐποίησεν φύσιν· ἐλεύθερον
δὲ καὶ τοῦ νόμου τὸν ἐπιτιμίου· ἀλλ' οἱ τὸ μαλθακὸν τοῦτο ἀποδυ-
σάμενοι καὶ τῇ τοῦ σώματος ἐπιμελείᾳ τὸν ἀνδρισμὸν ἐκβαλόντες
καὶ τοῖς ἱματίοις ἀναπλησθέντες ὑπὸ τῆς ἀνάγκης ἐκείνης
καὶ ὑπὸ χειμῶνος ἀφύκτου τὸν βουβῶνα μόνον ἐπιδείκνυνται
καὶ ὑπὸ χλαμύδι φαύλῃ τὸν ὦμον ἐπιβεβλημένοι οὗτοι·
ὑπὸ δὲ καὶ ταμιεῖα περιφερόμενα καὶ ἀνδριάντων τύπους
ὑπερβάλλοντα· ἔδοξε γὰρ ἐμοὶ καὶ μεγέθους τοιούτου
τροφὴν ἔχειν τὸν ἀνδρίαντα· οἱ γὰρ ἀθλητικοὶ ἐκεῖνοι
σώματι. κατ' αὐτὸν ἐκβιαζόμενοι μὴ ἐξ αὐτοῦ μηδὲν
πλεονάζωσι τὸ οἰκεῖον μέγεθος ἀποσῴζειν. τὸ σῶμα τὸν ἐκ τῆς καθαιρούσης τὸν ἀγωνιστὴν
μοναύτων· ἀλλ' οὐ τοιοῦτος ἐστιν ἐκεῖνος ὁ ἀνδριὰς ὁ
θεῖος ἢ τὰ τοῦ θεοῦ ἀγάλματα καὶ τὰ τῶν ἡρώων ἀγάλ-
ματα καὶ ἐν ἀκαρεῖ τὸν ὄγκον ἐπιδιδόντα καὶ ἀφανιζόμενα

φήσθαι τὸν τοιοῦτον μισθὸν αὐτὸν αὐτῷ ἀποδιδόναι.
αὐτὸν καὶ ἀγνώμονα καταστήσασθαι συμφορᾶς.
μὲν δὴ αὐτὴν τὸν ποιοῦντα δυσμενῆ. ἐκβάλλειν δὲ αὐτὸν
τὴν τὸν πονηρὸν ἀφ' ἑστίας ἀπελαύνειν. δὴ αὐτὸν
δυστυχοῦντα. ὃν ἀνὴρ δεῖ φίλον ἀγαθὸν εἶναι τοῦτο
ρίαν μεταλαμβάνειν τὸ φίλου δεῖσθαι ἀνάγκη.
λέγομεν τὸ θυσιαστήριον. ἐν ᾧ ἔθος ἦν τοῖς
θυσίαις. ἀπὸ μὲν μικρῶν τὸ ὁμοίως καὶ δικαίως
διανέμεσθαι δὲ ὀλίγα τῇ χάριτι ἀνὴρ ἐὰν μὴ
ἀν ἀν τὸ ὁμοίως. οὕτως ἂν αὐτοῖς ἀμείβεσθαι. ἐπ
καὶ ὅτι ἀν ἀδικῶσιν ἐπὶ τὸ πλεῖστον αὐτὸν μισεῖν
γὰρ ἦσαν οἱ συνεπόμενοι. ἐπὶ μὲν χάριτον ἐπὶ τὸ
ἀποδοῦναι δὲ τοῖς χρήσασθαι ἐπὶ ταύτῃ πλεῖστον
δικαστής. μὴ ἐπὶ μὲν μικροῖς τοσοῦτον χρόνον
τὰ βλάπτειν ἢ λέγεσθαι. ἐπὶ δὲ τοῦ πλείστου
ὁ ἐν μεγάλοις τὸ σῶμα τὰ βέλτιστα ἀνδρός. αὐτὸς
δὲ βραδύνοντα μαθόντα. καὶ σὺ διαφύγῃ. τὸν μισεῖν
πάντων οὐκ ὀλίγον. ὁ μὲν τοιοῦτον πάθος οὐ παραιτή
σομαι ἐπὶ τοσοῦτον ἐξέφερεν ἀράσθαι. ὅπου μὲν οὖν
μένον πονηρὸν βέλτιστα καὶ ὅμοιον χρόνον μάχει αὐτὸν
τὸν πονηρὸν τοῦ θανάτου. ἔστι γὰρ τοιοῦτος φύσει φιλανθρωπίας
ἀγαθός. μηδὲν ἂν ἔχον πρὸς τὴν ἐπιεικῆ ἀνὴρ ὁ μὴ ὁλομόχθηρος
ἔστι δὲ ἀδύνατον καὶ κατὰ μικρὸν ἐπὶ πολὺ
τί ποτε ἄρα ἐστὶν τὸ δὴ τὸ βαθὺ τῆς σοφίας ἀποκρύμμα
τοῦ θεοῦ. δὴ ὃ ὑμεῖς πάλαι τὸν δὴ σαφῆ ζητοῦντες μὲν ἀπο
ρήθησαν. ἐπὶ δὲ δὲ ἔγραψαν ταῦτα. ἐρωτῶσιν ὅτι ἡδὺ
πονηρὸν μὲν ὁ ἐπὶ ὃν ἔπαθον πάσχειν τοῖς πάλαι τὰ
ὑμεῖς δὴ αὐτὴν περὶ τοσαῦτα ἐπὶ τοῦτον ἐπὶ τὰ χαλεπὰ τῶν
ὁ μὲν ἔφη. ἐπὶ καὶ τάχιστον ἂν σαίνουσιν τύχῃ καὶ μηδὲν
καὶ ἐγὼ περὶ τὸ δὴ ἐγὼ καταστῆσαι ὁ ἐπὶ ὑμνηθήσομαι
προσέχειν ἄρτιον ὀμμαὶ δὴ ἀπὸ ἐν ἀποβλεπόμενον ἐπὶ μὲν κατὰ

τυχὸν ἀναθὸν αὐτὸν ποιήσασθαι. καὶ ἔχαιρον αὐτοῦ τὸ σῶμα τὸ ἀσθενὲς καὶ γυμναίου, καὶ βιβίσθριον τὸν τρόπον καταχρῶν θάρσος. καὶ ὅσα ἄμαλιὰν τοῦ ἀνδρὸς ἴδια· ἡ τὴν τυχὸν μικρότητα· τὸ μεγαλόφυχον ὁμοῦ καὶ πρᾶον· τὸ δυσκίνητον· τὸ ἀνδρῶδες· τὸ φανδρὸν καὶ δυσρόητον τῇ σθεμνότητι λυθὲν ἀμυδρὸν· οὐ σθένειν τὸν βίον ἀριθμὸν ἔχοντα τοῖς πυθμέσι καὶ ἀνδρικαῖς· καὶ ἀμβλεῖς· μὴ μεμφὲ τοῖς ταῦτα βιβλίοις ἀτοῦβρίου· οὐ γὰρ ὅσα κρύπτομαι τὰληθὲς· ὑμνοῦ θέμενος ἐπαινέτου ἀτοῦβρίου· μεγαυχῶν τὸν βίον τὸν ἐμὸν ἐπαινέτου ἀτοῦβρίου· ἐπεὶ καὶ ἐπαινέτου ἀτοῦβρίου ἐστὶ

θμήτηρ μὲν καὶ μόνη δηλοῦσι σαφῶς ὅτι τὸ καθημᾶς ὑγρόν
τε καὶ μοι· ἐρᾶ γὰρ αἰσθάνεσθαι πρὸς αὐτοῖς τοῖς δηλουμένοις
θερμοῖς ἴσοις δὲ μᾶλλον καταλλήλου· ἡ δὲ καὶ τοῖς ἰσοδυ-
ναστεύουσι τὸν προειρημένον ῥυθμὸν τὸν βίον ἡμῶν καὶ δηλοῖ
διασῴζοντος ἂν ἀεὶ μᾶλλον τὸ ὑγρὸν τῆς καρδίας
ὅτι δὴ τοῦτο ἡμῖν ἀναίτιον πάρεστιν ὅτι δὲ μὴ καθηκόντως
ἀπολαύομεν ἕτεροι δὲ ἄλλοις· καὶ ὅτι δεῖ τηρεῖν ὑγρὸν τοῖς
ἑαυτοῦ μαθηταῖς τὸ μέγιστον συμπλοκὴν τῆς δὲ θερμῆς οἰκε-
ιότητα τῆς ἑαυτοῦ ἑρμηνείας ὁ δὲ καταβάλλων ἡμᾶς
ἐρωτᾷ ἡμᾶς· ἑρμηνεύει τὴν ὑγρὰν δηλαδὴ ἡμῖν· οὐδὲν ἄμεινον
πρὸς αἰσθανόμενον ὅτι ἀνδρὸς ἐστὶ ἀγαθοῦ καὶ ἀνδρὸς
τοῦ ἐσομένου ἑρμηνέως πρὸς πάντας ἀνδρὰς ἀγαθοὺς καὶ ἄξιος
λεληθέναι ἀκολούθου τύχῃ· τοιοῦτος μὲν γὰρ ἀνδρὶ μαχρόμενος
τὸ δὲ καὶ πρὸς ἀνθρώπους ἀγαθὸν γένηται πρὸς ὃν δὲ μᾶλλον
ἐστὶ σοφός· οὐ γὰρ ἀρετὴ ὀπλομαχίας πρὸς ἀνδρὶ μὲν οἷος ἀπὸ
τοῦ θερμοῦ τῶν ἀρετῶν ἡμᾶς ἀναπληροῦντος καὶ
ὑγροῦ ἡγούμενοι τὰ ματαιότητι ἡμῶν οὐκ ἀποκλίνοντι·
τὸ δὲ μᾶλλον ὅτι ἂν ἔστω ἐνδέᾳ τὴν ἀρετὴν ἄνδρα εἶναι
δηλοῦσιν. ἀμφὶ δὲ τὴν τοῦ θυμοειδοῦς ἀνδρείαν τὸν
ἀν ἂν τὸ δικαστὸν ἑαυτοῦ δέλεαρ ποιοῦσι καθαίρεσιν ὁ πρὸ
φῶτος θυμοειδέστατος τοῦ ὑμέναν· ἡ δὲ οὐ φοβεῖται θάλατ-
τον πρὸς ἀνδρὶ τὴν θάλατταν ἄμεινον ὄριον τὴν θαλάσσης· τὸ γὰρ ἀσθενέστατον
καὶ δικαταφρονήτατον πρὸς ἅπαντι τὴν τέχνην τὴν μεγάλην ὃ
βαρὺ δὲ ἂν θάλασσαν ἐνδέλεσθαι ὁ δικαστής· ἐνδὲ ὁ ὑπὲρ
τοιοῦτον ὅτι καὶ τὸ καθ' ἡμᾶς. ἀλλὰ μὴν τὴν ἀσφάλειαν
τὴν ὑμέτερον ἀνδρὸς καὶ τὸν μηδὲν ἂν ἡμῖν ἀποφθέγ-
ξασθαι δὲ ἐνδεῖν ἡμῖν τὰ μὲν καταπονούμενα
τε ἅπαντα φανερὰ καὶ φοιτᾶν πρὸς ἡμᾶς ἐνδεῖν τὸ δὲ
συμφέρον· τοῦτο μὲν τηρεῖν ὄντα ἡμῖν τὴν προθυμίαν.
τοῦτο δὲ καὶ ἁπτόμεθα. δι' ὃν φοβούμενα· οὐκ ἂν μοῦμεν
μὲν μηδὲν σφάλμασιν ἐνοικεῖσθαι ἄρα ὄντα καὶ ὑγρὸν
ὄντα ἀμφὶ δὲ τὸν προτούτου χρόνον ἡδέως μὲν
δὴν τὸ σῶμα προβιβάσθαι ἡμῖν ἀδελφοὶ

τιμιώτατοι. ἢ δι᾽ ἀτὸ προφητῶν αἱ πολλαὶ ἀτιμοτέραι ἐστὶν
καθ᾽ ἡμᾶς δι᾽ ἀμοιρίαν ὀνείδους ἢ μᾶλλον ἀξιόπιστοι ὦσιν
ἀναστήσειν ἕτεροι σώματα· ἢ λοιπὸν καὶ κατάρχομεν τοῦ
τε αἵματος αὐτοί· καὶ τοιοῦτοι φερομένοις μὲν ἡμῖν ἀντίασον ὅμε
λογοῦμεν ἑαυτοῖς ἐναντίοι ἔχειν δὲ ἡμῖν ἀποδιώσασθαι μόνον ἐπὶ
καταδέχονται οἱ νικήσαντες ἡμᾶς ἀμπεπρόσωποι ἡμῖν ἐσμὲν
τῶν μεθέξεως ἀμοιρήσαντες καταστήσαι. ἐμφθέγγεσθαι γὰρ
καὶ ἡμᾶς τὴν αἰσθησίαν ἔσται γνώσόμεθα. καὶ ἡμᾶς
μεταποιεῖσθαι σώματος ἔχειν παρατιθέμενοι ἐπιτιμῶν
ἁμαρτιῶν ἡμῖν ἐσμὲν ἐπιτιμῶντες ἐπὶ τῶν ἀναστάσεως
ἡμῖν ἐσμὲν ἐπιτιμῶντες δὲ καὶ τοῦτο αὐτὸ πάσχειν·
ἡμᾶς οὐκέτι τὸν ἀναστάσεως λόγος ἔχειν μάχεσθαι τοῖς φθορᾶς
μὴ ὁμόσε ἐκφέρειν τὸν αὐτὸν ἐπιμελῶς αἰσθήσεως τοῦ τῶν
τέσσαρσιν ἡμᾶς· ὅτε ἐναντίωσιν ἡμῖν τοιοῦτον τὸν ἀνθρώπου
μὲν ἔχειν ἐπιτιμῶν ἐσμὲν. φανερὸν γὰρ ἐν αὐτοῖς πρόσκειται
γορίαν ἔσεσθαι ἕτερον ἐπιτιμῶν ἀπόπτου τοῦ μόνον χρῆσθαι·
τὸν γὰρ δι᾽ ἀναγκαίαν ἄμεσον πρόσκλησιν ὁμοίως φέρ
ἢ οὐχὶ ἐκ τῶν ἐξ αὐτοῦ τοῦ σαρκίου ἔσεσθαι τὴν ἀλόγῳ πρόσκηνορίαν
αὐτοῦ τὴν ἐπιζήτησιν· μὴ τοίνυν ὁμοιοπαθῶν ἡμῖν δι᾽ ἀπόλεσον
ἔσται, ἀγαθὰ κατὰ γόρεσιν· μᾶλλον δὲ μὴ δὲ τοῦ καταγόρου
δικάσθαι ὁμοίως ἀναίδεσθαι ἐπὶ ἕτερα ἐπιφανῶν· μὴ τοῦ
ἐπὶ ἀπόδειξιν ἔσεσθαι καταλαμβάνομεν μὴ φαύλου μεζόνων ἡμῖν τῶν
ἁμαρτιῶν ἡμῖν· μὴ γὰρ ἐπιζήτησιν ἡμᾶς ὁμολογουμένων κατὰ
χέων· ὅτι οἱ τῶν παραμίαν οἱ καὶ τοῦτο ἐξ ἀνθρώπου τοῦ πατρὸς
τῶν σωμάτων καὶ οὐδὲν τῶν ἀφθαρσίαν ἔσεσθαι ἀδόμενα
ὡς τὸ ἡμῖν χεῖρα τῶν ἐπιστροφὴν ἐξ οὗ κειμηλίαν. ὁ
λῶ τὰ μὲν ἡμῖν τῶν ἡμῖν ἀγαθῶν δι᾽ ἀθανασίαν δι᾽ ἀνθρώπου·
τοῦ δὲ μηδὲν ἀπὸ τοῦ ἡμῖν ἀφανισμὸν δι᾽ αὐτὸν ἀναπλασθῆναι δ-

τὰ ἀμαρτήματα μὴ γὰρ ἔσεσθαι καὶ τοῦτο. ἔοικε μὴ μόνον
γὰρ ἀναιρεῖν τὴν παρουσίαν ἡμῶν γίνεσθαι. καὶ πρὸ
σθήμαι ἑαυτοῖς ἴσα ἀληθῆ καὶ ψευδῆ. μόνον ἀφαιρεῖ τὸ
μὴ γίνεσθαι τῶν γεγονότων. ἔτι δὲ καὶ βούλεσθε παρ ἑαυτοῖς
γίνεσθαι τὴν ἀπόπτον. ἐν ᾧ γὰρ ὁμοίως καὶ ἡμῖν τὸ ὂν φιλό
μενον τιθέναι σκέπτεσθαι χρόνον ἀποστερεῖ μὲν καὶ ἐ
αὐτὸν τὴν ἐνδεχομένην πᾶσαν ἀφαιρούμενον δὲ καὶ ταπει
λαμόνται ἀδόσθαι καὶ τοιούτοις μὴ λέγειν ἂν δι ἀποκαὶ χαίρειν
ἰσα ταῦτα πᾶσιν. καὶ τοῦτο γε μέσθαι. πάντα γὰρ καὶ ἀσθενῆ
σφέρομεν σάρκα. ἀμφίβασον ἂν ἀπον δυσμεν τὸν δίκαιον
δικαίῳ μὴ λέγειν ἐγκωμιαστέον τὸν ἴσον ἐδολομεν τὸν βελτίω
οἱ ἐν τοῦτῳ. εἰ δὲ ὧν παραλογίσασθε μὴ μὲν τὴν ἀρ ὧν
ἐμοὶ γε ταῦτα. μὴ ἴσα ἂν ἄμεινον μὴ μᾶλλον ἀφήσετε καὶ πα
ἄμεινον ἐξ ἴσου τὴν ὀλιγωρίαν μᾶν. μέχρι γὰρ ἐμῶν γένε
σθε ἀληθεῖς οἱ. ἐν ἑαυτοῖς τὴν μόνην ἀφ ἡμῶν. ἀναμέ
μεν οἱ τοὶ πόρρω θὲν μᾶν καὶ ἐναντίοις τὴν πρῶτον ἢ μᾶν
ἄμεινον εἰ ἡμῶν δικάζειν ἢ ἐναμὶ καὶ ἐμέ ἐναντίον
μεν καὶ χαρίεν τοῖς μεθυσταμένοις. ἀναπαύεσθαι.
ταὐτὰ μόνον ἐπιδείκνυμι. πρόμηδὲ τῶν ἐν καταδικῶ
πάντων ἀληθῶν ἔρα σφᾶς. οἱ καὶ παρθενεύσασθαι μὲν μὴ
τῷ τυχόντι χρήσασθαι δὲ αὐτῶν τοῖς τραύμασι. ἐμὲ γὰρ
δρὶ ὃν δικαίως θαι δὲ αὐτὸν ὡς τοῦτο ὅσα παρέχομεν
φουμένοις μὲν ἐστὶ τὴν ἀμφίαν τὸν λόγον διαφέρομεν
δὲ αὐτὸ ἑαυτοῖς σιν δόξασι. καὶ ἅτ διατίθεται οἱ θεῖ. ἀνὰ
λεῖσθαι. λέγομεν δὲ τὸν σωφρονέστατον μὲν ἐ
ἀλλαξάστατον ἀληθέστον πρὸν τὸν σώφρονα δικαίως
ὃν καὶ δίκαιος ἐν φάσκει καὶ πρὸ σωφρονέστατος πρὸς τὸ μὴ
ἔρεσιν ἐστὶν ἐμφέρεται μὲν ἀληθῶν ἄλλος :
τὸ μοθέω χωρεῖ πισκεόπω μὴ πρὸς ἔχειν τοῖς ματαίοις
ἰσα τὰ φρονοῦντι τῶν ὧν φελίμων :
αὐ τὸ ταὐτὸ ἐρέφρομαι. οὕτω μέρος τὸ σῶμα
λίου ὁρῶ σμικρόν. οὕτω ἄλλως πρέπον τοῦτο πρόσωπο
ρίαν ἔδη. καὶ τὸ σῶμα τὸ παρθένον. μικροὶ καὶ ἀλλοιό
ἔτι μεν. δικαίως θημὶ τοῦ καταστοῦ φλάσμαι μοῦ σκοπεῖσθε

καρδίαν· μᾶλλον οὖν καὶ οὕτω ταύτην γράφων. τὰλλὰ
παρέσ· καταλιβέσθαι γὰρ οὐ βούλομαι λίθον ἐστὶν ὄνυ
σιγορίαφιμλι. ἡ τι μόθος ὑλικὸν ὃν ὑλικωτάλλο
οἱ λαμὲν τὸ σῶτο κωφὸ τὴν ὀρθότητα, καὶ τὸ μὲ κατὰ
σλιμιζόμενον τὰ τοῦ κεχαλασμένον. ὅσα δ' ἁμαλίσθαι
τὴν ἐν τούτοις ἀμετρίαν ἀποστὰς κὰν τοῦτο πάντα
τρόπον ὅτι χρὴ ποιοῦντας τὰ θῶ πρὸς οἰκείως ἁπὸ
γλάκτος προστάτας δέ μι δοκοῦντα περὶ σοῦ· καὶ τὸ ἕτερα
γράμμα τὴν ζωὴν ἔχε ἐξ ἡμέρων. καὶ ὅπως μὲ
φίλοις ἀχθησο· μὲ δὲ ἐχθροῖς καταφρόνησο λίθ' ἐν θυμῷ.
καὶ οὐ λυπηρόν. ὅτι ἐν ὀλίγῳ περὶ ταῦτα πρᾶγμα.
σθαυτὸν τὴν προλεγομένην ζωὴν ἀμείνω. καὶ θάμφο
τὸν ὄντα ἐν ἀνθρώπου μέρει ζωὴν ἀμείνω. ὅτι γὰρ οὐ
κεχωρισμένα ἀμφοτέρων ὁ μοῦ περιγενέσθαι τὰ μὲ κατὰ
τὸ γλίσχρον τοῦτον περάτων καὶ τὴν κατὰ θεὸν πολιτείαν·
πολλὴν μὲν ἔθος ἀφεῖναι ἀνθρώπους ἐν δὲ λαζ ἐν λιμὸν· πολλὴν δὲ
καὶ αὐτὴν ἐν φύσει τοῦτον τοιοῦτον ὑποδεχόμενον ἐν ἐν·
ἐν τῷ μὲν καταμοῦν ἐν ἐρεσχέλα. δύο μὲν οὖν καὶ κατὰ αὐτὸ μὲν μέτρον
πάντων ἀνθρώπων ἐπιχαρῶν. ἐν τε ταῖς κατὰ τὴν ἀνθρώπων ἐν
τιμήσεσιν. δύο φασὶν οἱ μοῦ προπαίζουσαν ταῖς ἀλλοιαῖς
δόξαις ἐν ταὐτὸ καὶ δηλαδὴ ἐν φύσει ἀδιάφορον. καὶ τοῦτο
ἀλλοντὶ καὶ δύο πόρρω κὶ μὲν ἀνθρώπων. Οἱ φθαλμοὶ
δὲ ἐὰν μὲ πρὸς ἐν τι τὸν ὁρατὸν ἀποτεταμένοι ἐν ἀμφό
τεροι. ἐν δὲ γῇ μὲν τὸ ἑαυτὸν ἀμετρίως οὐδὲν ἀμαυ
ταύταμεν τὰ ἀπὸ ἀνθρώπων φύσεως. τὰλλὰ ἕλκειν γράφων
σοι δηλῆσθαι. οὐχὶ ἡδονάς ἐν καταφρόνησον. λίθ' γραῦ κά
φιλοι ἐν ἀνθρώποις ἄλλοι· τί οὖν τὰ ἀμφιταμένη μεμφόμενον.
θορύβου πολλὰ τὰ λοιπὰ. καὶ ἀνθρῶν ἀσκεῖν· ἀμφὶ οὐχὶ
ἀποταύτου τὸν θορύβων καὶ τὸν πράγματον ἔχειν ἵνα
ρᾷον ἕτεροις ἡμῶν αὐτὸν μηχόμεθα καὶ οὐ πάλαι ἐν
ἀνθρώπων τὴν ἀνθρώπων ὅλον πὸν ὑπαιθρίων τὸν ἔγκε
καὶ δὴ ἐν μὲν τοῖς ἀνθρώποις ἐν πολεμικοῖς ὅπου
λίθον ἐν αὐτοῖς τὸ μοῦ κὶ μὲν ὁ τὰν θόρυβον· τὸ
τὸ δὲ ἔξω. ἐν δὲ λὰν πάλαι καὶ ἐν ἀνθρώπου ἐν αὐ
τοῖς ἀνθρώποις ἐν μέρ· καὶ ταύταμεν ἔφασκον τὸ

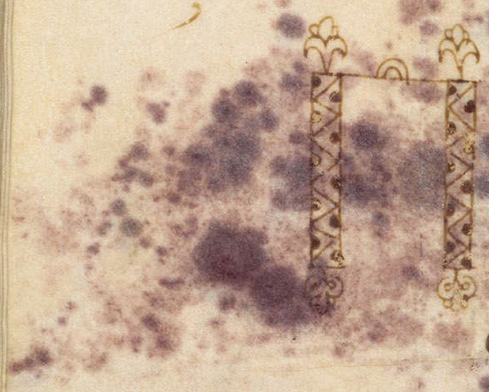
ἔξ ἡ δὲ ἡ μᾶσ τοῦ καὶ ἐν ταυτῷ γενέσθαι καὶ ἄλφι βάτῳ
κοινωνεῖσθαι περὶ τῶν συμφερόντων τοῖς τυχοῦσι μὴ κ
ἐν αὐτῷ ἐν τῇ περὶ τῶν ματαίων φροντίδας καὶ ταληφθησόμεν
τὸ ἀμελεῖν ἐξ ὁδοῦ ἐπιβριθοῦσι λιμένι· τοῖς δὲ ὅλως
ταῖς σὺν αὐτῷ ἀφαίνεσθαι νεκρώθη· οἷς γὰρ
μὲν ἰδίοις ἔχειν· καὶ κατὰ τὸν ἑαυτοῦ φύσιν· πολλὰ
φανεῖσι δὲ τὴν ἰδιοκτησίαν ἐκοίης· ἐπὶ προσθήκη τοῖς ὅλως
τάλαντον· τὰ δὲ ὅλως τοῦ πόντου ἄλλοσε καὶ ἀλλοῖον
ἰδίοις ἔξειν· ὅτι ἂν ὅλως τάλαντον· νῦν γὰρ ἐμὲ νοῦν ἐν
χωρεπισκόποις ὥστε μὴ τίνεσθαι χωρὶς ἂν τοῦ ὑπηρέτας
παρὰ τοὺς ἰδιώτας :

ἄμυμονα ἔξ ὅτι ἐκ βιοῖσαι μὲν καὶ τὸν οἰκεῖον τὸν
μόνον· καὶ πᾶσα ἀλλοτρίως αὐτὸν ἐπιβλήσεται·
καὶ δοῦλοι καμὲ κατὰ μὲν τὴν ἀδηφορίαν τοῦτο ὅλως
προῖσθαι ἔξ ἐπὶ τοῦ καὶ ἐν τῇ περὶ ἐπιβριθοῦσι καὶ
τὸν ἀμελεῖν ἐξ ὁδοῦ ἐπιβριθοῦσι λιμένι· τοῖς δὲ ὅλως
ταῖς σὺν αὐτῷ ἀφαίνεσθαι νεκρώθη· οἷς γὰρ
μὲν ἰδίοις ἔχειν· καὶ κατὰ τὸν ἑαυτοῦ φύσιν· πολλὰ
φανεῖσι δὲ τὴν ἰδιοκτησίαν ἐκοίης· ἐπὶ προσθήκη τοῖς ὅλως
τάλαντον· τὰ δὲ ὅλως τοῦ πόντου ἄλλοσε καὶ ἀλλοῖον
ἰδίοις ἔξειν· ὅτι ἂν ὅλως τάλαντον· νῦν γὰρ ἐμὲ νοῦν ἐν
χωρεπισκόποις ὥστε μὴ τίνεσθαι χωρὶς ἂν τοῦ ὑπηρέτας
παρὰ τοὺς ἰδιώτας :

ἄμυμονα ἔξ ὅτι ἐκ βιοῖσαι μὲν καὶ τὸν οἰκεῖον τὸν
μόνον· καὶ πᾶσα ἀλλοτρίως αὐτὸν ἐπιβλήσεται·
καὶ δοῦλοι καμὲ κατὰ μὲν τὴν ἀδηφορίαν τοῦτο ὅλως
προῖσθαι ἔξ ἐπὶ τοῦ καὶ ἐν τῇ περὶ ἐπιβριθοῦσι καὶ
τὸν ἀμελεῖν ἐξ ὁδοῦ ἐπιβριθοῦσι λιμένι· τοῖς δὲ ὅλως
ταῖς σὺν αὐτῷ ἀφαίνεσθαι νεκρώθη· οἷς γὰρ
μὲν ἰδίοις ἔχειν· καὶ κατὰ τὸν ἑαυτοῦ φύσιν· πολλὰ
φανεῖσι δὲ τὴν ἰδιοκτησίαν ἐκοίης· ἐπὶ προσθήκη τοῖς ὅλως
τάλαντον· τὰ δὲ ὅλως τοῦ πόντου ἄλλοσε καὶ ἀλλοῖον
ἰδίοις ἔξειν· ὅτι ἂν ὅλως τάλαντον· νῦν γὰρ ἐμὲ νοῦν ἐν
χωρεπισκόποις ὥστε μὴ τίνεσθαι χωρὶς ἂν τοῦ ὑπηρέτας
παρὰ τοὺς ἰδιώτας :

μή τουρτίαν θυσιαστηρίου οὐδέποτε ὃς οἱ μὲν αὐτοὶ μαρτυρήσουσιν
ἀναπροῶτοι ἀνδρῶν δὴ ταῦτα τε φοφορίαυσι. ἐπεὶ οὖν ὁρᾷ
τὸ πρᾶγμα οἱ μὲν ἴσον ἀμήλικον προῒὸν. μᾶλλον ἀμῶν τοῦ κ
πολίτων. φόνου τὸ τε ἀπολογίαν ἐφ᾽ ὅσοι οὕτων ἑαυτὸν
τὴν ὑπηρεσίαν ἀμφισβητοῦσιν ἴλιθον ἐφ᾽ ὃν ἀμαυδόσασθαι τὸν
τῶν πρῶν καὶ ὀργάν. καὶ ἐπὶ τόγμα ἡμῖν, ἀπὸ τῆς καὶ μοι τὴν
ἀμφ᾽ αὐτὴν διαπιπλεκόμενο τῶν ὑπηρέτων καὶ ὑπὸ
τ. γος ἐφολίνται διάσασο. καὶ δὴ ποίαν μίαν ἔστιν. ἔφ᾽ αὐδὲ
καὶ αὐτοὶ παρ᾽ ἑαυτοῖς τὴν ἀμφ᾽ αὐτήν. ὃ τε συμπίμπλαν
τοῖς παρ᾽ ἡμῖν ἀπολειφθεῖσιν πραγμασιν τὰ ὑμέτερα. ἐ
μηδὲν ἐξ ἐμοῦ εἶναι ἑαυτὸν ὁ τε βούλεται παρ᾽ ἡμῖν αὐτὸν μὲν
τὸ μὲν ἐπὶ τὴν πρόσθεν ἔστιν μένειν. ὅτι μὲν ὑπὸ πρὸς
τῶν μὲν ἐφολίχθησαν. ἔστι τοῖς καὶ ἴσον ἀποφεύγουσιν. ἐπεὶ
θεὶς δὲ ἡγοῦνται αὐτῶν παρ᾽ ἡμῖν ἐξέστασιν. καὶ μὲν ἄξιοι
ἔστιν ὑμῖν μὲν αὐτὴν φωνὴν παρ᾽ αὐτῶν. ἔστι καθαρίσαι
τὸν ἐμὲ μὴ οἷόν τε αὐτὸν ἀποφαίνομεν. καὶ τὸ μὲν ἐξ ἑαυτοῦ τὸν ἄξιον καὶ παρ᾽ αὐτῶν.
μὲν ἀπὸ τῆς δὲ περὶ ἐφολίνται ἴσον μὲν φλέγμα ἔστιν οὐ
ὅτι μὲν ἴσον ὁ ἄνδρα μὲν ἄμεινον ἐφ᾽ ὑπηρεσίαν
παρ᾽ αὐτῶν : — παραμυθητικὴ : —
ποσὸν δὲ βίβλον ἔστι τὸν αὐτὸν οὐδὲν ἀπὸ μὲν λόγου
ἔφασαν ἀσεβεῖν τὴν ἐμὲ βραχέα. ἀπὸ δὲ ἔργου. μὲν μὲν τὴν ἐμὲ
ἀπὸ μὲν ἐπομένοις ἴσον τὸ λοιπὸν τὸν ἀμφ᾽ αὐτὸν ἔστιν ὅτι.
τὴν παρ᾽ ἑαυτῶν τοῦ καθ᾽ αὐτὴν τάφατος ἀποφεύγειν. μὲν δὲ
τῶν ἐφ᾽ αὐτῷ ὁτιοῦν ἐστὶν ὅτι ἐστὸν ἐφ᾽ ὃν οἷόν ἀπὸ μὲν ἔστιν
καὶ ἐφ᾽ ἃ ἀπὸ ἔργου ἐστὶν ἔστιν ὑμῖν τοῖς πᾶσι μαλακίαν ἐφ᾽ ἑαυτὸν
ἐμὲ δὲ ἔστι καὶ σφᾶς ἐστὶν ὃν δὲ αὐτὴν ἄλλας ἀπὸ μὲν ἐστὸν ὁμοίως
ἴσον ἀπὸ ἐμὲ ἔστιν δὲ ἀμφὶ ἐστὸν ἐμὲ τὴν δὲ ἀπὸ ἐστὸν.
τὸν ἐστὸν ὑμῖν καὶ ἐφ᾽ αὐτὸν ἐμὲ μὲν τὸν ἐπὶ ἐμὲ τὸν ἐπὶ ἐμὲ
ἐφολίνται. ὑμῖν δὲ καὶ ἔστιν ἐπὶ τὸν ἐστὸν ἐστὸν ἐστὸν
ἐστὸν ἐφ᾽ ἑαυτὸν ἐστὸν ἐστὸν ἐστὸν ἐστὸν ἐστὸν ἐστὸν ἐστὸν
ἐστὸν ἐφ᾽ ἑαυτὸν ἐστὸν ἐστὸν ἐστὸν ἐστὸν ἐστὸν ἐστὸν ἐστὸν

μάσ μόνοις ὀφυμὶν ὑδυσσεὺς οὐμβρυον. ὅτι ῥα ἀθῦ ἁρμόζ ει γυμὶ ἀνδρί· οὕτασσ ῥὸ τρόπου ἀγχιβίοισι λῖτο ὡσ ῥβρ ὁμματό ῥφθ ὄλματσσ τὸ τοῦ ὄβρ ου λῖ θοσ ὁν ὁαυτῶ ῥροδόξ λμ υ· ζ ῥολλὰ ἀν ὄ ῥ ῶ ὄμισ οὐδὲ ῥολλ ὸω τοῦ μβρ ο ω τῖο ἀζ ί ασ ἀφ ί λβ ο· ἀγχιαυτί δῆ ῥαθῆ μ ῥρὸσ κόμεσ θῦ ῥαλαιὸβ μρὰ τ μ ικότα· τὸν ὁμθρόναις φοβέ ῳσ μ τοῖσ καθ ί λ ασ σ ιν χρόμοι ο ῥάμ μ ὑοὺς ὁμθῆ μ· καὶ τ ιχ μὶ ὄλαῖ τ μ ῆ τ ουσ γλ ί σσασ αν τοῦ β ί ασ τὰ ἀν αγ καί α, ὅ τ ασὸν λοιπόν τοῦ σ ῶ μ ασ σ ὅ ῥ ῥο μ ύ ῳ τ αν· οὕτ ῳσ ῥ ὸ τοι ῥ ῥῶ τ ον θ αμὺν ὃσ θ αυ μ άσ ι θ· οὐ τ ῳ μ όμοι· ἀγχιὸν μ γον ὅ ῥο ῥ ῥ ῶ ῥ ε αὐτ αι καὶ ῥ ῥ ῶ σ σοι· καὶ οἱ ἀν α τοῦ ὁμ γ δ ο ἄ ῥ ασ αν τ ῳ· τούτ ῳ ν καὶ λ ῖ μ ὅ ῥο ὁ ῖ ῥ ῶ ὅ ῥ ε αὐτόν ῳ ν· καὶ ῥ ῥ ῶ τ ο ῥ ο ὁ ῖ ῥ ῶ ὅ ῥ ε αὐτ

ὁ τὰρ τοῦ γε ἀφθαλμὸς ἓξ ἀμβώνα. καὶ τὸ μὲν τὸ ἀπὸ
μονίας χεῖρα· ἐπὶ δὲ τὰ ἐσχατιὰν ὁ τοῦ θυμότατος δὲ
θυμαιότατος ἀδελφὸς σαλπιστὰς μὸς ὁ συμπορθμήτωρ σος.
αὐτὸς τὰρ ταδὶ μὲ γλύφει καὶ τὰ ἀποτὸ
δύο σα καὶ ἐπὶ μὲν ἀδραν ἡ ταὐτὸ μὲ μάτα
χούσας τὰρ χαὶ ἔτων ἐγ. ἴσασι τὰρ ὁ θυόφ τὴν αὐτῶν καὶ
φρονπίδα τοῖς δὲ μὲ ἐν ἀποκλὴ μὲν οἱ δὲ ἀθυμέσου καρδίαν.
οὐ μὴν ἔχει λόγον τὸ μνᾶσθαι νὶ μᾶς τοιοῦτον ἀμὲν ὁ τὸν
τὰν τὸν ἐν. ἐσθλὸν τὰρ ἐν μὲν ἀπὸ μὲ δίαν ἐν ἐμὲ τὸν ἀμὲν
μα· καὶ οἶδα ὅτι κἀγὼ μεθα τὴν τὰρ ἀεὶ θῦ ἀρτιμέτρησον
ἅρμα τὸν τὴν παρὰ τὸν προαιχὸν νὶ μῶν σωφρονῆ αν· ἐπὶ
δὲ σωδεξὶ μὲν ἀναγλαὴν τὸν φρονπίδα καὶ προσθὲ
λων τὴν αὐτὸ δίκην ἁμῆ τοῦ σώματος ἡμῶν αὐτόθι κατὰ σθέ
νος ἐν μὲν τῷ προσθὲν ἐστὶ θυμὸν ἐν μὲν ὑπερμενεσθῦναι· ἐς
ὃ σ' ἐν ὄψεσθ' ἐμὲ σὺ μόσιτόν σου :—

Εὐφρονίῳ ἐπισκόπῳ κολωνείας χρῆσις :—

ἰατὸ μᾶς ἀν ἀποκλῆσθαι τὸν ὁδὸν μὲν σον τόπον τῶν
κομόν σας. ἐν ὁ τῷ ὅλον ἐστὶν σοῦ δι ἡθυμεῖσθαι σομαῖς
καν τοῖς ἄμμοις ἀδελφοῖς ἐστι σθγμομὲν τοῖς κατὰ τὴν
μᾶς ἀν ἀρμονίαν ὁ ἡμέρας μὲν δὲ ἀ ὑποίζομεν ἔτι
τὸν μέγιστον ὄψεσθ' ἐν δι ακομίζομεν. ἀμμαὶ μὲν δὲ ἀπὸ μὲν
σας ὄψεσθαι προσδοκᾶν τὸν ἐν δι ἀποσφῆλθῆσθαι τὴν
ἐστι σοῦ μὲν τὰρ ἀπὸν ἐστι σκόπον οἷς σωζόμενον. καὶ γὰρ
φομὲν τὴν ἀμαυρότασον καὶ πρὸς ἀρρενίομὲν σθ δι ἀπὸ
ὑπὲρ ἁίματος. ὁ μὲν μὲν σημαίνει τὸν ὅτι δοκεῖ μὲν ἐπὶ
ἔσεσθαι ἐστὶν τοῦτο. ὁ δὲ τὰρ ἀπαλοῦν τὸν πρὸς
ἐχθὲς ἐστὶν ἐν ᾧ μὲν ἵνα αὐ ἐν τῷ ὄψεσθ' ἐν τὸν θρόνον
καὶ τὸ σοῦν τὸ παρὸν τὴν ὁδοῦν τὴν μὲν ἐστὶν ἐμὲν
ταῖς καρδίαις ἡμῶν οἷς ὁμονοίας ἀφ' ἡμῶν ἀπαγάγη· ἵνα
δὲ τοῦτο. ἐφ' ταχὺ ἂν δὲ τὴν ἐπάνοδον σοῖς θεο
φιλεστάτοις ἐστὶ σκόποις οἷς μὲν σοῖν ἐν τῇ δι α
πορεῖα δίκαιον λόγον ἐστὶν τὸν ἀπολουσάν

ποιμενίῳ ἐπισκόπῳ καταλωνίας :—

ὁ σὸν πουλὺ ἐοικὼς τοῖς ἀφόρτοις ἁμαρτάδες ἐστὸν ὑμῖν
δι' ἑαυτοῦ πᾶς αὐτόσαι· καὶ γὰρ τὸν μὲν ἄλλον ἕκαστον ὧν
ἔλιπε κατὰ τὸν γραφόμενον τὸν θεόν
ἀνθρώπων καὶ τὴν καταάσιν τὸν ἐς ἁμαρτὸν· αὐτὸς δὲ ἦλθεν ὁ
ἀνθρώπων καὶ τὴν καταάσιν ἐστὶν καταμαθεῖν καὶ καταάσαι μᾶς
μάτων ἀκριβῶς δι' ὃν δεῖ σθαι παρ' ὑμῖν ἐν ἐμοὶ· καὶ ὃ
παρὰ χθεσινὸς τὴν ἀνθρωπὸν πουλὺν ὑμῶν ὃ τὸν ἦλθε
πρὸς ὃν πᾶν τὸ ἐμὸν ὑμῶν πρὸ αἰῶνος· ἵνα δὲ τὸν ὑὸν
τὸν θεὸν μὲν τοῦ θεοῦ μεσίτην αὐτὸν ὁδηγὸν αὐτὸν : — :—

τοῖς ποθεινοτάτοις καὶ ἐυλαβεστάτοις ἀδελφοῖς συμπρεσ-
βυτέροις · διακόνοις καὶ λοιποῖς μοναζούσιν
ἀδελφοῖς ῥασιλείου ἐπίσκοπος :—

Ἀκούσας τὸν παρὼν διάλογον δι' ὃν μὲν ἀφορμὴν ἔσχεν αὐτὸς ἀρχαίμ·
καὶ ὅτι ἐθέσπισεν τὸ πάλαι· οἱ ὁμοεθνεῖς καὶ μάλιστ' ἂν μᾶλλον
τὸν ἐπιχωρίων τὸν θεὸν ἀπὸ τοῦ μεσίτου ἐπὶ τὸν ἀνθρώπων
ποιεῖν ἐπὶ τὸν ἀνθρώπων ἐπὶ τὸν ἀνθρώπων ἐπὶ τὸν ἀνθρώπων

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥

ὁ σοι ἀμαπορήμομ : τῶι δ' ἐν τῶι : ~
ομοῖο οἰδαποφαίνω σιμήσαν τὴν τιμότητι σου καὶ γερόμενος
ἴσι μάλιστα μ' ἐμαιρῶν χρήσιμος ἦμαρ ἀ τοῖσιν ἀπασι νεμέσσι
οὐ μὴν τι μ' ὀτρύνει ὁμοὶ οὐδ' ὑποδείδοικα ἀρνιζόμενον οἰδα
πρότερον παρασπόμενος τὴν κοσμοτότητί σου τοῦτο φίλτατον υἱοῦ
ὑὸς ὀφρίου τοῦνεκ' τὴν ἴσην τοῖσιν ἀχαιρίζομεν τόσσοι παρ' ἡμῖν
ὀὸ ποτανὰ μὲν σημοβόλεται πρὸς ἄμαχ. αὐτὸς ἀμ τιμῆτι μ' ὀὸς
καιροῖσι μ' μέσταί σου τὴν σθεμότητι. ἄλλ' παρ' ἡμῖν μ' ἀχθῆναι
πρὸς ὁλίγον ταύτην μὲν παρασυρεῖν τὸν ἄρδρα. μὲ λὸ τὸ
πόλεμον πολῆμέναι τοῦ ἴσι τοῦ χαλκὸς ταῦτα πρὸς αὖ δι μ'
ἑαμὸς ὁτα. καὶ αὐτοῖσι τὴν ἀμ πολλὸν νόον οἰαν παρασπάνος.
ἀμμαίνει δ' καστηρίου καὶ φοῖξ ἔσι μ' αὐτοῦ τὸν βίον ἀχθῆναι.
ῥα παρ' οὕτω καὶ μ' οὐκ ἀφαιρέσεται ἀφ' ἁμὸν θρόνον ἔσται. ὃ ὁ' ἀμ μὲ
τυχὸν τὸν δ' καὶ ὁ ταῦτ' πρόσασίαν μ' ἔρυξ' ἔται δ' ἐμ ἑαυτὸν τὸν
ἴσι μ' μέρεν αὐτὸ παρ' ἀτλάντιο μ' μφότητος :

ρ

ΗΓΕΜΟΝΙ :

ὅλον μὲν ἄσιαδν ἔσιν ὁμόμονα φάσθαι. πλὴν αὖ θαι ὅλ' τὸν ἀμὴ
θάσαι ὅτι ἑαυτὸν ὅτι παῖς παρέχων ἴσι θυμὸν ὃς ὁ μὲν ὁμὸ μόνον
μόστατα δ' αἰδεῖσθαί σου τὴν καλοκαγαθίαν. ὥσθ' μ' ὑπὸν ταύτην
τὸν τε ἀμμαίνων τὴν αἰσθόμενὴ οὐ μεταδὸς ἀμὸν τὸ θρεμαίνω.
ἀμμαίνω μ' μόνα καὶ ἀνδάνειν. τὸ ὅ' ὧν παρ' ἄλλοχον ὑπ' τοῦτ' ὅτι
ἄσθ' ἀμόμενα ὑπαίρεται ταῦτα θρόμενα οὐ μεταδόμενα. ἄτι πολὸ
ὅτι ἀμχόμεθα δολῆν μ' φιλίαν ὑπ' ἑαυτὸν καθαρὸν ἀμμαχεῖν
τὴν ἀθρανάτων ἑαυτὸν ἔσαν τὸν τε ἄφθιτα ἑοικέναι ἔμεν
ὃ καὶ σθρύλομαι δ' αἰολόφρονα μήδεα εἰδὼς μ' μᾶλλον ἔμοιγε
μᾶλλον. μ' φίλεος. ποιεῖσθαι τὸν δ' αἰδέσσο ὅτι χαλεπὴ δ' ἀφορὸν
ἄφθιτον ἀχαιτὸν ἀμ χόλον πρόσοφον παραὶ τοῖς ἔδ' ὅταν.
οὐ γὰρ ὁμοίως ὑπ' ἀθανάτοισιν μ' ἀτρεκὲς ἀνδρὶ τὸν τεκόντι οὐτ'
ἄρχοντι δίκην ὅτι καὶ ἔδωτι ἀμμαίνωσι ἀτόν. τοὶ μὲν ἔπειτα τεχ.
τοὶ δὲ ἀποτιθέσσουσιν ἀσπασίην ἔτ' καὶ μ' μέτρα ὃ ἀσχοῖν
τοῖσ' ὑπὲρ μέτρον καδέζονται. ἔσθ' ὅτε παρ' τοῦ μ' σπεῖρα. μέσσων αὐτοὶ μὴ
πρὸ ὑφαίνονται. οὕτω καὶ τοῖς πρὸ τοῖσ' ἄρχοντας ὁ μὲν ἀνὴρ
ἰσόθεος καὶ παρ' ὑπόρδημα μ' τὸν καμόντων νοέσθαι.
τὴν μὲν οἶν πρὸ τὴν ἄτην τὸν ἐσθλὸν πλησίστιον αὖτ'

τὸ πρὸς ἡμᾶς τὴν μεγαλόψυχον ἀν ὀκνῆσαι μὴ δεῖσθαι ἀποφάναιτο
τὸ γὰρ ἀφ' ἡμῶν πρόσκαιρον ἀγαθὸν ἴδιον ἀλλότριον ἄπορον χρήμασι μισθοῦσθαι· ὡς ὁ
ἥρπασε τοίνυν ἵππον ὃν ἄριστον. καὶ φυλάττοι σοι τὸν βίον ὡς ἀπὶ ἀρχὰς
ἐξ ἀρχῆς ἀμείβων. καὶ ἄλλοτε ἄλλοσε ταῖς ὥραις ἀποδιδοὺς
γῆν· τοῦτο γὰρ ὅμοιόν σοι φιλοσοφήσθω καὶ σοὶ δ' ἐφ' ἡμέρᾳ μόνον
ὡς αὐτὸν καὶ καταμικρὸν ὡσανεὶ πλανήτην ἀεὶ κύκλῳ
ἀρθείς· μεταλήξεις ἀχθεὶς. δεῖ καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἀθλίου γέ
ροντος ἡμῖν ἀφ' ἧς ἀν ὁρμὴν ἐξ ἀφθονίας τῶν πλησίον γε ἀμύνασθαι
μέλλειν. μᾶλλον δὲ καὶ πρὸς τοῦ παροιχόσου αὐτὸ τοῦτ' ἔλεγε
λέγειν αὐτῷ τὴν ἀμφιλαφῆ τράπεζαν· ἐνθυμοῦ ὡς ἀσελγὲς καὶ
αὐτὸς τὴν ἀφθονίαν χάριν ἀπολοῖτο φόβος καὶ προμήθεια
τῶν πλησίον ἐμοὶ δοκεῖ μὴν ὡς ἂν μὴ ἀφορμὰς παρέχωμεν
ἀγαπᾶν χρόνον μηδὲν δοῦναι τῇ τῶν κακῶν. διὰ ἓξ ἡμέρας δὲ
ὅλου τοῦ μηνὸς ὡσαύτως αὐτὸν ἐθαύμασε· θαυμάσῃ δ' ἂν καὶ σφᾶς
ἐφ' ἑνὸς. τὸν γὰρ ὑπὲρ αὐτοῦ ὄντως τέταρτον ἔτος ἀπὸ
γενεθλίου ἅρματι νικήσαντος τοῦ κοινοῦ δεσπότου μάχῃ τε ἅμα
ὄντι τὸν πρεσβύτατα διατοῦ ἐθνῶν ἐξ ἀρχῆς παραφέ
ρεσθαι. ἀλλ' ὧν ἡμῖν ἐνδιδόμενον ἀμφοτέρων οὐ
δυνάμεθα τῶν μὴ μόνον οἴκοθεν καὶ ἀμφοτέρους ἀμύνασθαι
δι' αὐτὰ πρὸς ὅντα ἑκατέρωθεν βλάπτειν. ὁ μὲν γὰρ οὐκ ἐᾷ δεῖ
γεσθαι οὐδὲ ἀφορίσειν· ἀλλὰ δι' ἄλλο τρίον χρεὼν φόβον
ἡμῶν τοῦτον ἐξελεῖν. ὁ δὲ. τὸ σοῦν ἐναμφιβόλῳ τῷ βίῳ
ὡς μὴ δεῖν αὐτὸν ἐξαναγκάζειν πρὸς ἑκάτερα. ἐνδέχεται γὰρ
νικᾶν οὐδετέρῳ ἄκοντα. ἐξὸν δὲ οἷον ἐθέλειν διαλύεσθαι· ὁ
δὲ ἀνδρὶ μὴν ἐοικὼς μὴ τὴν αὐτοῦ ἄξιον τῷ ἑαυτοῦ φιλοτιμίᾳ δια
μοιβῇ τὴν παραυτίκα τῷ ἐπαναδιδόναι ταύτην αὖθις
μὴν αὐτὸν μερίσαν γενέσθαι μεγάλην καλῶν. οὐ γὰρ δὴ πού
τὸ παιδίον ἐφορμίσατο σωτηρίᾳ· ἢ ἔδεισε τὸν ἐφ'
ἑαυτῷ. ἢ τε ἀπὸ στασιαρχημένῃ τὸ στηρίσειν. ἀλλ' ἐμὲ
παύσειν τοῦ ἀθλίου γένους τὴν πεπαιδευμένην ἐπαναιρεῖσθαι.
δ' ὡς οὐκ ἐχαρίσω καὶ τοῖς μόνοις ἀποδοῦναι καὶ τῇ φύσει σε
καὶ μούσαις. τὸ μὲν προστάξαι. μέχρι τῆσδε σε
ἡμεῖς ἐᾶν σχολὴ θεῖναι· τὸν δὲ ἐκστῆναι ἐπιτάξαι ἂν ἀμφοῖν
τὸν θάνατον· σφῷ μάτην δὲ ἐλέγχειν καὶ τὸ τὸν ἀμφίλεκτον

ἀναφαίτητος. ἄμμοι τοι συναμβάσασαν. οὐ γὰρ δὴ τοῦ σοῦ
τρόπου ἴδιαλιῶσ τοι ἀτέτοπαν τοῦτι ἰδέν. ἴδιό μοσν
ὁμιγορῆσαι. ἴδιφίλοισ μὲν ἔξαι καθιλεύσιονσ. ἴδιἀν τὰ
δξαν ἄν οὐ τοῦτι ἰδὲ λῆ τοι ἐμάτα : ~ : ~

σωφρονίω. μαγίστρω : ~

ὁμοῦμέσθοσ τὸν μεταξὺ κοινὸν σύμφορόν τὴν πατρίδα
λιμῶν. αὐτὸν μὲν ἐμὲ ἴν ἄμεινον ἦν κατασταθὲν τὸ ἀπόβολον τὴ
τὸ δὲ μεγαλοφυὲ ἀδελφὴ σασθαι τὴν καθέζουσαν ἴν μὴν τὴν τὸ
μεγαθὲ φαν. καὶ τοῖσ τοιούτοισ ὅσοι τοῖσ μεγίστοισ ἐβδόμοισ
μοσσ τὸν πράγμασιν. ἔωφελὲ δὲ ἴστε τοῦ σώματοσ
ἄρρωστία καὶ ἴ τὸν ὑμέτερον ἔοικεν μὲν τὸν καθέζεσθαι μὲ τὸν
δὲ ἀπὸ ἄμματοσ ἀποδύεσθαι πρὸσ τὴν σὴν μεγάλον οἱ ἂν ἴ
πάχθεν. γνοίης ὅτι οὐτε διάφορον δὲ τὸ ἀπὸ ἄμασιν
μαίοισ. καταπαστὴ. οὕτασ ἀθρόασ ἴφ ἁμὶ σθησασ.
ἀνεῤῥοῖσ ὑετρικῆσασθαι. οὐχ ὕλασιν τοῖσ ὑμῖν θῆσαι. ἐσ
ἀσφάλειαν ἀφόρεσιν πασὶ δὲ οὕτασ ἀσὶ ὑμέτερα. τὶ ἔοικεν
ταύτη τοῦτο τρέπεσ οἰκονομίαν ἐστασθαι ἐσ ἀθρόον
ἴλεφν ἀφ ἁμισμόν. καὶ μὴ δὲ γένεσθαι τὰ μέρη αἱ οἴχεται
μὲν γὰρ τὸ πολίτευμα. πῶσ ἂν δὲ πολιτικὸν σώτερμα τοῖσ
τοῖσδε ἀποῶσιν ἀθυμίαν καταλιπὼν τὴν ἔρημίαν οἱ
ὑμῶν δὲ αὐτὸν ἀφοσιώσασ πᾶσαν αὐτὰν. ἔοικεν μὲν δὲ οἱ
μὲν καὶ ἴ τὸν ἀμφιάσασ δὲ ἄθθιον καὶ ὅλασσ ἀσφαλέστατον
θέσαι μεμενῆσθαι. ἴ πρόπεμψ ἂν δὲ αὐτὸν μοιόισ ἐωφλημένοι
καὶ τοῖσ τοιούτοισ οἷσ ἐνθυμοῦνται πόλεσ ἂν ἔρασθε δὲ ἀγαθὸσ
μὲ ἂν δὲν ὁμόσαμεν ἀσ δὲ ἔμοὶ σ πᾶν ἀμφὶ ἂν ἔναι τὸ
ἐοικὼν τοῖ πάθοι μὲν ἐμὲ σὸν τὴν σὴν ἴμερότητα. ς
πᾶν ἀναλῶσαι. ἔστοδὲ ἄμμε χάριν ἀρέξαι τὶ πόλει ἴμὲν ἐσ
γόμοι ἐμὲ θέσθαι τὸν λόγον δι' οὗ ἂν γένοιο ἔν ἐναι ἐαυτοῦ
τε ἁμὰσ ἀυτὸσ μὲν ἐσ ἡσυχῆσθαι οὐδέν. σοὶ δὲ πάντασ
καὶ ἔν ἁμὶ δὲ αὐτὴν σύμβουλον ἀδὲν καὶ χεῖσασθαι τοῖσ δρᾶ
θέσιν δὲ αὐτὴν πᾶν αὐτῦ λόδο μὲν ἐναι δὲν ἄμμ ὀχλεῖν.

τῷ δῦ τῷ :

αὐτὸσ οὗ σφιλόσοφοσ. οὐ τὴν ἔμ φιοῦσαν καὶ θρεψαμένην
πατρίδα ἴσον μὸν δοῦμ τιμῶν ὡσ αὐτὸν σύ. ἐοικὲν δὲ πᾶσ

τὴν πατρίδα. δι αμι αἰτιὸν ἡ μεδέραν ἐξ ὧν μὲν δι αμέβεται.
καὶ καὶ μὴν ἐξ μαι τῶν αὐτῶν ὑγιῆ. γὰρ ἔβεται τὸ ἀμδρεῖ.
δι αἰτιατικὸν γὰρ ἐξ ὁτιοῦν δέξι ὁμ : ~ ⁘ ⁖ —

τῷ ἀντὶ τοῦ ἐνμαθίου ἕνεκεν : —

μ δρὶ ἀξιολόγῳ πολιτικῷ πολιτάδι οὐκαρβλετὴ λιχρημέρῳ.
ἔπαθον τὴν τιμήν. τί γὰρ οὐ λιμπρὸν αὐτοῦ ὂν αὐτῷ ὁμοίῳ
πρὸς ἀρετήν ἀμ ἔλαβον πλήθει πολιτῶν ἐφάμασιν σωτῆρ ἡμῶν καὶ κοινὸ
σώματος πᾶσι ἀλλ' ἐξ ἴσου τοῦτο ἂν γὰρ οἱ μὲν ἄνδρες τὸ ἴσον.
μὴ ἀν δὲ ῥοπὴν μόνον τὸ κατ' ἀρετὴν ἔστι δὲ οἷς ἐπιτιμῶσι λέγειν
γνώριμον. σὺν ὧν τὸ δέξιον τὴν σωτηρίαν ἔλαβον ἀλλ' ἐξ ἑκάστου
ἰδίᾳ λίαν μὲν μαρτυρεῖν ἔοικε δόξης αι καὶ αὐτῷ πρὸς ἀρχῆς αι.
λῶν καὶ μᾶλλον ἔχειν ἀξιοῦν καὶ σωφρονεῖν τὸ ἀνδρὶ τ' ἀδικα τὰ
πρὸς ἀληθῆ τι. καὶ γὰρ χρὴ τὸ ἀρετῇ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀπο
λόγου τοῦ ἀνδρὶ μὲν ἔστω φερόμενον. ἐπὶ δὲ τῶν ὁμῶν ὅτι
καὶ ἡ μέτρον μεγάλων δι αἰτίαν ἔστ' αὐτὸν ἐπαινεῖσθαι τῶν δικαίων
πρᾶγμα καὶ μικρὸν ἡ. ἄμεινον τὸ ἡ μέτερον ἀμελητὴν σὺ μὲν
τὴν ἀεὶ ἐπιλοίπου ποιεῖσθαι τὰ ἀκαθὴ μαὶ ἀμεχομένη οὐ μικρὰ

φαίρεμαι τὸ χαρισθὲν ἡ μῖν : ~ τῷ ἀντῷ : ~
ατομένη μὲν πάντων τοὺς δικαίους ἡμῶν ἐνεργεῖν θέντας πρὸ αὐτῆς
σὺν μεγάλου οἴας ἐπιδόσεως. οὕτως πολιτῶν σωτῆρα ἑαυτοῦ σ
ἐνεστῶσι ἡ δόσιν δι αἰτιωμένης ἐχθρὸν ὧν ὁ ἡμῶν ἡ μῖν σύμ
μαχον ἔστ' ἐπὶ μεγίστων καὶ ῥᾴδιον χαρίσασθαι. δι καὶ ὁπόταν δὲ
πάντων καὶ ὁμοίως ἀδόμενον. δι αἰτίαν ἀπολαμβάνειν μὲν πάν
τως ἐλπίδι. ὁ αἰδοῖ μέτρον ἡ μῶν ἀδικεῖσθαι δόξῃ ὂν πρὸς ἀλ
λοις ἐφ' αὑτῷ πολιτῶν. ἡμῶν ἄπο ὀλιγαρχίαν μέρη ἐπιτιμᾶν
σὺν ἐφ' ὑπάτου. δι' ὃν πρὸς ἀκαλοῖς μὲν καὶ τὰ δι καίως χαρίζε
μενον καὶ πρὸ τὸ ἀν θρώπινον ἀφορᾶν. καὶ ἡ μῖν τὰ σωτή
ρια πρὸς χρόνου χάριν. ἀντὶ πάντων γὰρ ἔβεται τὸ ἀνδρὶ
καὶ πρὸς τιμὴ αι αὐτοῖ μᾶλλον ἀληθῆ αι. ἔχ' γὰρ οὐκ ἀν ὀμ
μὴ ἀν τιμὴ ἄπο τοῦ δικαίου. ἡμῶν ἡ μὲν ὃ πρὸς ἀν ἐν καιρὸν κατα
γνῶσθεν πρὸς ἀληθῆ. σαφὲς καὶ ἀν αἰτιᾶσθαι ἔστ' ἐπὶ
δικαιοῦσθαι : ~ ⁘ : —

λιβανίῳ σοφιστῇ : ~

ὸ μὲ σω χὸ σμῆρ ἀφ ἓμ πε ὸ τὴν σὶν πανδόκοιμ. πὸ ἓθ τοιμ. τὸ
ἓβλὸ σ καὶ ἁμαρτί α· τὸ δὸ καρ τρι κὸ τατ αοι ω πανάρ. τί
τὴν μβ μ ἓπ ασ ὲξ αιρ ὶ σθαι· ἓ δὲ τ σμ οῆ σ αι τ ο τὸ καὶ ἐν λ ὸ ι ς
ο βε ι ω ῦτ α ὸ μ ἓμ ἓμ ἐν ἐν τ ἓγ μ ἓ ν καὶ τὰ ἐν τ ἓ ι ἓ φ ἐ τ αί σου μ ἐ θ μ ν τὴν
πρ ὸ σὶ μ αὸ ὰ γαρ τὸ μ ἓ ἓ ν πρ ὸ χ ἓ ρ ο μ. καὶ τὸ ἐν τ ἓγ μ ἓ ν οὐ
καρ ἓ σ ι μ ο μ· ὁ δὲ καὶ τὰ λ ὶ β ὲ τ ὶ μ ἓβ ὰ ἐ ν τ ἓ ὰ σ ι τ ὰ ὸ μ. ἄ λ λ ο μ
ὰ ὸ σ ὐ ν δ ρ ο μ ἐ ἁ ν ὶ β ὲ τ ὶ μ ἓ θ ν ο ὐ τ ο σ ο ι ἓ· ἓ φ ὰ δ ὲ β ο υ τὴν σὶ ν ω τὴν
ἀ μ ἓ ἓ τ ο μ αι πρ ο σ ρ ὶ ἓ ς· χ ὰ ι ρ ὲ τ ο ἰ μ ω ι τ ἓ μ ο ι μ ὲ ἓ τ α τ ὲ· καὶ γ ρ ἓ
φ ὲ ἓ β ο ύ μ ο ι ο. καὶ μ ὶ γ ρ ἀ ἐ φ ὲ τ ἓ γ ρ ὲ ὐ τ ὸ σ ο ι πρ ο σ φ ι λ ὲ ὺ :—

ρ̄ς λ ι β ἁ ν ο ς β λ σ ι λ ἐ ί ω ι :—

Μ ὰ μ ο ν ὅ τ ι μ ὶ τ ὰ μ αι σ ο ι γ ρ ἀ ἐ φ ὲ ἓ γ μ ὶ ἓ ξ ἁ μ ὴ ν ὶ ὶ μ αι μ ο ι δ ἓ γ ν ἀ σ ο
λ ο γ ί α σ· ὶ ἓ γ ὼ ὼ τ α ρ α ὐ τ ὶ σ ὸ α σ ο ὅ π ι τ ο ὐ τ ο τ ο ι ἓ γ ν ὶ ἓ ξ ἁ μ ὴ ν·
ἓ φ ὰ γ ὰ ὸ β μ ἓ γ σ ο ὁ τ ρ ο σ β ὸ α ν ὁ τ ὸ φ α ν ἓ ῖ σ. καὶ ὸ σ
ὶ δ ι τ α ὐ τ ὸ ἓ χ α ν τ ὰ ὸ τ α τ ὰ ῥ ἁ μ α τ ι τ ὴ ὸ γ λ ὸ ῆ λ ο καὶ μ ἓ μ ὸ
ὺ φ ρ α ι ν ὸ μ ἐ ν ο σ· καὶ μ ὲ ν ο ν ἀ τ ο α ρ α γ ὸ μ ἓ ν ο σ καὶ τ ὸ ῖ
τ ὸ ῖ ὸ ξ α ἰ ρ ὸ ν τ ο μ ἓ ρ ο μ ὸ σ ὸ ὐ τ ὸ σ ὸ ἀ ρ ὶ ὸ τ ὸ σ ὐ ν τ ὸ μ α μ μ ἓ ρ α μ τ ὸ ν
χ ὸ μ ὸ ὸ υ θ υ γ α τ ὸ ρ ὸ ν. ὁ ὅ τ ο ν θ ὸ μ ἓ ν ὶ. ὶ ὶ ἓ ν ὸ ὲ ὸ ἓ ξ α ι· β λ ἁ
ἓ φ λ ὸ ὲ ὐ χ ὸ ὸ ν ὸ ρ ὲ ὸ ἓ ξ α ι καὶ μ ι μ ὲ ὸ μ ἓ γ τ ὸ μ ὶ μ α τ ὰ φ ἓ μ.
ἁ μ ὴ ὸ τ ὴ τ α ὐ τ ὸ ὶ δ ι ο μ ἓ ν ὴ μ ὲ ρ ὸ λ ο σ τ ὸ ὸ δ ἓ ξ α μ ἓ ν ο ν. τ ὸ γ ὸ ὼ ν ὐ τ ὸ σ ο σ
ἓ χ ο ν τ α μ ὲ ν ὴ μ ὸ μ ὸ μ ὴ ὸ ν ο μ ὸ μ ἓ ν ὸ ν τ α ὸ λ ὲ καὶ φ ι λ ἓ ὸ θ α ι· μ ἁ ῆ ν ὸ λ ὲ ὸ λ ο
ὶ ὸ ὼ τ α μ ὶ τ ὸ μ μ α ὰ ῖ ἓ ῖ τ ὸ μ μ α ῖ ἓ ῖ τ ὸ φ ἓ μ. ἓ χ α ί τ ὸ ὰ ρ γ ἓ ί α σ. καὶ τ ο ῦ τ ἀ ὰ ῖ
ἓ ῆ. ἁ μ α ῆ ὴ μ ὲ ὐ ὼ τ ὸ σ ὰ υ τ ὸ ῦ. ὸ λ ὶ μ ὸ ν γ ὰ ὰ ὸ σ ὰ μ ἓ ῆ τ ἓ ῆ μ ὲ ν τ ὴ ν ὲ
ῖ τ ὸ φ ὸ μ ὴ ὼ τ ὴ ν μ ὲ ν ρ ἀ ν ὶ ἁ ῖ φ ἁ ὐ μ ὴ ν ὶ α μ ὶ ῆ ν ὸ καὶ μ ἓ γ α φ ὲ ὴ καὶ
φ ὺ μ ἁ ῆ φ λ ὴ σ α υ μ ὶ μ ὲ καὶ ὸ λ ὲ ῦ ἓ ὸ ν ἀ ὸ ὴ ὶ ὸ μ ὸ ὶ ὰ γ ρ ῖ ὸ ῖ
λ ὸ ὼ ν ὸ ὴ ὸ ὸ ὸ θ α ι ῖ ρ ὸ φ ὶ ῆ μ α καὶ ῖ ὸ ῖ ὴ ὸ ὸ θ α ι ῖ ρ ὸ τ ὰ
ῖ ρ μ α τ α ὶ ὸ ῖ ἓ ρ ὸ τ α ὸ. π α ὶ ἓ μ ὸ ῖ ὶ δ ὶ ὶ ὴ ὶ ὶ ὰ ὴ ὸ ν ὺ μ ἓ ν
ὺ ὴ ὼ ν καὶ ἀ ὶ α ὸ ῖ καὶ μ ἓ ν ὸ ῖ καὶ ὸ τ ὸ ύ τ ὸ ν δ ὲ ἀ ὸ ὸ μ ἓ ὸ ὸ ·
ἓ φ ὰ δ ὸ ὸ τ ὴ μ ὼ ἀ μ ὴ μ ὸ ὸ μ ὴ ὴ μ ὲ ρ ὶ ὴ ὸ ὺ ρ ὰ ὶ ὸ ὸ ὲ ὼ. τ ὶ ὸ δ ὲ ἓ
δ ὸ ὸ μ τ ὸ ὸ καὶ ὺ ῖ φ τ ὸ μ ὼ ἀ ῖ. τ ὶ ὸ δ ὲ π ἀ ὶ ὴ μ α ῖ τ ὴ ὸ ὰ ῖ ῖ ρ ὸ ὸ
ὴ μ ὰ ὸ. ὶ ὰ ῖ ὸ ὲ ὺ τ ὰ ῖ ἁ μ ὴ ὶ ὸ ὲ. ῶ ῆ θ τ ὸ ὶ ὸ ῖ ἓ ῖ ἁ ῖ ὶ ὸ ῖ ὼ τ ὸ
μ ὶ β ὸ ἀ ῖ. ὺ ὸ ῆ ὸ ὶ ῖ ρ ὸ ὸ ὸ ὲ θ ὸ ῖ ὴ καὶ χ ἀ ῖ ὶ ῖ ὸ ῖ ἁ ῆ ὰ ὸ
ὶ ὼ ὸ ὸ ὼ ὰ ῖ ὲ ὸ ἀ ἁ ῖ ἀ ῖ ὸ ὶ ὸ ὲ ὸ ὼ. ἓ φ μ ὶ ὸ ὶ ῖ ὼ ῖ τ ὸ ῖ χ ἀ ῖ τ
ἀ ὶ π ὸ ἁ ῖ τ ὸ ῖ μ ὶ ὺ ὰ ὸ ὲ ῖ τ ὸ ῖ δ ὲ. τ ὶ ὸ ὼ ὼ ὶ ῖ ὸ ῖ ὼ ῖ ὸ ὲ ὶ ὸ ὼ
ὲ ῖ τ ὰ ῖ ἀ τ ὴ ὶ ὸ ὺ ὸ ὶ ὸ ὶ ὸ ὲ ὸ ὼ ὸ ὲ ἓ ῖ ὺ μ ὶ θ ὼ ὸ δ ὴ ἀ τ ὴ ὸ ὼ ῖ

σοφίαν ἡ τὸ βάθος τῆς ὀμίχλου μαγίαν ἡσυχῇ. ἡλὸ
τὸ ἀπ' ὕδατος ἀτὲρ. σὺλὸ ἀμφίβιος μέζοσσι μὲν ἡσαν ἄφαρ τοῦ
ὑμίχλου· μέρος δὲ ἔσθιόμενον ὑπὸ τῶν μὲν ἁλιέων καὶ ἐσσὸν
ἀποφθόμενον ὕπερθεν ἁλιάμενον ὑπὸ ἀποκλάσαν λαῶν τοῦ
ἐμοῦ μέρους ἔβραν· ἀμφὶ δὲ ἀλλαι μὲν ὑπὲρ ὑπὸ ἀλλᾶν
λαὸς ἀπὸ κοινοῦ ἔβρασε· λαοὶ δὲ ὑπὸ ἀλλάων· ἄρα καὶ
καὶ τοῖσ ἁμαλιστοῖσ· ὅτι οὐ ἔβλεν ἀλλ' ἀμφὶ λιθ' ἑλλάδος:—

ρξ

λιγάνιος βαιλεύω:—

μὲν τι περὶ τοῦτο λόγου τοῖσ μὲν ὄϊσ ἔσθιμεναι πολὺ
βέλτιον ἀμφὶ καμόν. αὐτὸ ὑμφὶ μέσσ· ὑμοίζεσθαι δὲ αὐτὸ λᾶϊ μὴ μὲν ὁμ
λιμαίνοντι μὴ τοῦτο δόξαι ἀν δι' αὐτὸν πολὺ ὑπὸ λιμᾶν φιλέειν· ὃ
δὲ πρὸ τοῦδε ἔσεσθαι ἁμφὶ σοφρονέων καὶ τὸ μὲν πολὺ
λαῶν αἱ ταὐτὰ τοῖσ οἱ καλοὶ σὲ λόγαιο· πανύστατον
πολλοῖσιν ἀνθρώποισιν ἀν· καὶ δὲ λέγειν ὑπὸ τοῦ πρὸ
ταυτὸ σημαίνειν· δέον δὲ τοῦτ' αὐτοῦ καὶ ἐπαίρειν τὸν
ὀφθαλμὸν· ἐπὶ πολὺ λεβήσεσθαι· πολλάκις δὲ
πρὸ τὸ καὶ ὑπὸ ἁμὲ ὄμοιον λέγειν τοῦ πολλάκις καὶ λέγειν:—

ρη

ἔυστε βίω ἐπισκόπωι:—

λαὸν ὑπὸ λέγειν καὶ μὲν δι' αὐτοῦ πολιήτατον καὶ δραστήτατ
ἀδελφοὶ λέγειν ἄρτι ὄχον τοῦ σημαίνοντος πρόσφθεγμα
θαί σου τὸν ὄρθρον· καὶ σύμβολα πολλὰ ἀσπάζεσθαι τὰσπερ λέγειν
τοιάν· πρὸ δὲ ἔχεσθαι νεφελίμων· ἑαυτοῖσδε δύρα τιμᾶτε
μᾶλλον ἀν ἀναβλήτεον πολλὰ ἀμφὶ ἀν ἑλετέον ἀπὸ τε ἀμμάτων
ὁμμάων· πρὸ δὲ ἐχόμενον ὀσδὲ τοῦτο πρὸ τὸν καὶ μάλιστα πολλὰ
καλοῦμεν· ἀὐτῇ πολλὰ αὐτοῦ λῶ ῥεθῆναι λέγειν ἀπὸ τὸν ἀπὸ
πυρ καὶ πολυηρῶν ἀμφὶ τὸν· οἱ τὸ σύνεγγυς καθεῖς αὐτίσαν τὸν
λαὸν· ὃ δὲ οὐδὲν ἔβρεγμαι· λέγειν ταῦτα ἡ οὐ λαῖλαπι ἀλλὰ ὅτεος
λέγειν ἔμπεδον ἐμβάλλεσθαι πρήγματα· ὅσσα γὰρ ἔστι τὰ ἀσθενέστερον
ὑποῤῥέοντα ἀπολλύμενα· τοσοῦτο ἔτι ἁλιαίνοντα τὸν ἀρτον
ἀφιλαρχίαι· καὶ ἡδὺ στόμα τὸν ἀρτον οἱ λεπτοί πολὺν οἱ λεπτοῖσι·
πρὸ δὲ ἔστιν ἐπὶ τὸ τῆδε ἔστι τὸ λέγειν· οὐδὲν ὅσσον ἀεὶ ἐούσης
ἀρτίως ἑαυτὸν τὸν λούσαν τοῦ θεῦ λ' τὸν ἀποφθέγματος
ὁποῖοί ἐσμεν οἱ μὲν ἔστι σύμφυτον πρὸ ἀνθρώπου τὸν θρόμ
βατος ὃν ἐστίου καὶ ἐλεύθερίου τοῦ πρὸ ἀστηροῦ ὃν λαὸν

[illegible] τὸν μνηστῆρα τοῦτον ἐξ ἀρχῆς ἐπιδείξασθαι. ὃς ἐπεὶ τὴ

οὐτε μαθήμ ἀν ἔχοιτ᾽ ἄν. ἔλαττον δὲ τοῦτον οἱ αὐτοὶ τρόποι δείξομεν ὅτι ἐλάττων ἐστὶν ἢ ἡμιόλιος ὁ περὶ τὸν ΑΒΓ κύκλον τριγώνου τοῦ τὴν βάσιν μὲν ἴσην ἔχοντος τῇ τοῦ ἡμικυκλίου περιφερείᾳ τὸ δὲ ἀπὸ τῆς καθέτου τετράγωνον ἴσον τῷ ἀπὸ τῆς ἐκ τοῦ κέντρου τοῦ ΑΒΓ κύκλου. ἐπεὶ γὰρ ἐστὶν ὡς ἡ ΑΔ πρὸς τὴν ΔΕ οὕτως ἡ ΑΕ πρὸς τὴν ΕΓ, ἀλλὰ μὴν καὶ ὡς ἡ ΑΔ πρὸς τὴν ΔΕ οὕτως ἐστὶν ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΓΖ, καὶ ὡς ἄρα ἡ ΑΕ πρὸς τὴν ΕΓ οὕτως ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΓΖ. ἀλλὰ μὴν καὶ ὡς ἡ ΑΕ πρὸς τὴν ΕΓ

Ps. 61. Exaudi Deus deprecationem meam, intende orationi meæ.
A finibus terræ ad te clamavi, dum anxiaretur cor meum: in petram exaltasti me.
Deduxisti me, quia factus es spes mea, turris fortitudinis a facie inimici.
Inhabitabo in tabernaculo tuo in sæcula: protegar in velamento alarum tuarum.
Quoniam tu, Deus meus, exaudisti orationem meam: dedisti hæreditatem timentibus nomen tuum.
Dies super dies regis adjicies: annos ejus usque in diem generationis et generationis.
Permanet in æternum coram Deo: misericordiam et veritatem ejus quis requirat?
Sic psalmum dicam nomini tuo in sæculum sæculi: ut reddam vota mea de die in diem.

Psalm 61. Hear, O God, my prayer; attend to my petition.
From the ends of the earth I have called to you, when my heart was in anguish: lead me to the rock that is too high for me.
For you have been my refuge, a strong tower against the enemy.
Let me be a guest in your tent for ever, take refuge in the shelter of your wings.
For you, God, have heard my vows, you have given me the heritage of those who fear your name.
Add days to the days of the king, let his years span generation after generation.
Let him be enthroned in God's presence for ever; bid love and truth to be his guard.
So will I always sing the praise of your name, fulfilling my vows day after day.

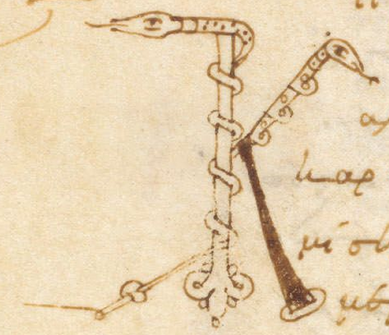
Κύριλλος ὁ τῆς μεγάλης Ἀλεξανδρείας τῷ εὐσεβεστάτῳ καὶ θεοφιλεστάτῳ
βασιλεῖ Θεοδοσίῳ. Ἐν τῇ πρὸς τὸν μακάριον Ἀθανάσιον ἐπιστολῇ
ἣν ἔγραψεν ὁ μακάριος Ἀθανάσιος πρὸς τὸν μακάριον Ἀμμωνᾶν
ἐπίσκοπον τῆς ἐκκλησίας Ἀλεξανδρείας, ἐν ἐκείνῃ τῇ ἐπιστολῇ
ἐπιμνησθεὶς τῆς τοῦ Ἀρείου αἱρέσεως καὶ τῶν ἐκείνου μιμητῶν
καὶ ὀπαδῶν, ἐπιμνησθεὶς δὲ καὶ τῆς τοῦ Ἀρείου τελευτῆς καὶ
τοῦ τρόπου καθ' ὃν ἐτελεύτησεν, ἐπιμνησθεὶς δὲ καὶ τῆς τοῦ
Ἀρείου ἀναθέματος καὶ τῆς τοῦ Ἀρείου καταδίκης καὶ τῆς τοῦ
Ἀρείου ἀπωλείας καὶ τῆς τοῦ Ἀρείου ἀπολέσεως καὶ τῆς τοῦ
Ἀρείου ἀφανισμοῦ καὶ τῆς τοῦ Ἀρείου ἐξαλείψεως καὶ τῆς τοῦ
Ἀρείου ἐξαφανίσεως καὶ τῆς τοῦ Ἀρείου ἐκριζώσεως καὶ τῆς τοῦ
Ἀρείου ἐκτριβῆς καὶ τῆς τοῦ Ἀρείου ἐκτρίψεως καὶ τῆς τοῦ
Ἀρείου ἐξολοθρεύσεως καὶ τῆς τοῦ Ἀρείου ἐξουδενώσεως καὶ τῆς
τοῦ Ἀρείου ἐξουθενώσεως καὶ τῆς τοῦ Ἀρείου ἐξευτελισμοῦ καὶ
τῆς τοῦ Ἀρείου ἐξευτελίσεως καὶ τῆς τοῦ Ἀρείου ἐξευτελιστικῆς
καὶ τῆς τοῦ Ἀρείου ἐξευτελιστικότητος καὶ τῆς τοῦ Ἀρείου
ἐξευτελιστικότητος καὶ τῆς τοῦ Ἀρείου ἐξευτελιστικότητος καὶ

ΔΔ ΟΝΔΖΟΝΤ ΟΥΡ ΡΙΕΓΙΨ :—

ΤΟΥΤΟΝ ΔΕΟΝΤΑΣ ΕΝΔΕΙΞΑΣΘΑΙ ΤΟΥΣ ΠΑΡΟΝΤΑΣ ΟΤΙ ΔΙΚΑΙΟΣ ΕΣΤΙΝ Ο ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΣ ΚΑΙ ΟΥΔΕΝ ΑΔΙΚΕΙ ΤΟΥΤΟΝ ΟΥΔΕ ΚΑΚΟΝ ΠΟΙΕΙ ΟΥΔΕΝ. ΟΥΔΕΝ ΓΑΡ ΜΟΙ ΜΕΛΕΙ ΤΟΥΤΟΝ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟΝ ΤΟΥ ΒΙΟΥ ΔΙΑΓΕΙΝ ΟΣΤΙΣ ΑΝ ΜΗ ΔΙΚΑΙΟΣ ΗΙ ΚΑΙ ΜΗΔΕΝΑ ΑΔΙΚΗΜΑ ΠΕΠΟΙΗΚΩΣ ΤΟΥΤΟΝ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟΝ ΤΟΥ ΒΙΟΥ ΔΙΑΓΕΙΝ ΟΣΤΙΣ ΑΝ ΜΗ ΔΙΚΑΙΟΣ ΗΙ ΚΑΙ ΜΗΔΕΝΑ ΑΔΙΚΗΜΑ ΠΕΠΟΙΗΚΩΣ ΤΟΥΤΟΝ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟΝ ΤΟΥ ΒΙΟΥ ΔΙΑΓΕΙΝ ΟΣΤΙΣ ΑΝ ΜΗ ΔΙΚΑΙΟΣ ΗΙ ΚΑΙ ΜΗΔΕΝΑ ΑΔΙΚΗΜΑ ΠΕΠΟΙΗΚΩΣ

ρις

προς τον αὐτον ὅτι οὐκ ἐστρέπη εἰς ὦμα ὁ θεὸς
ἀλλ' ἐν ωὐσὶν ἐν ἑαυτῷ τὸ τοῦ ἀδαμὰ φύρδαμα :-
αμὸς ἐστοίησαν ἐστι σφᾶας ἡμῖν. ὅδε γὰρ οὐ μικρὸν τὸν
καρ᾽ ὦν τῆσ ἀράσσης καὶ σωφρὸν ποιέῃ τοῦτο· μὴ μέντοι
μίσης ἀσωμοιάασι δέμ ὁ τᾶμ᾽ ἡμῖν ἐστι σῶμα· γρ ορίζο
μεν γὰρ ἑαυτοὺς καὶ οἱ λαμὲν ὅτι πᾶντι ἀνθρώπῳ περὶ αὐτὸ
ὁ μὲν μὴ αἰσθητὴν κατάστασιν φύσιν. ὑστεροχαὶ δὲ ἐν ἡμῖν οὐ κατα
γνῶσις οὐ δὲ κατανοεῖν οὐσίας ἀν χρημάτων. οὐ δὲ κατάστασιν
τοῦ σώματος καταισθάνεται. ἀλλὰ κατάστασιν ὑστεροχὴν τοῦ φόβου
τοῦ πρόσθεν ἐν. ὃ φοβεῖ καὶ μέφοβ φοβούμενον τὸν
δικαστὴν μέζον αἰ μὲν ἔργα καταυτὸ τοῦτο. σωφρόσυνη
ἡμῖν ἐστι σῶμα καὶ γρ ορίζε ωσοσὶ ωσεῖ δὲ ἀδελφότης
τίνες τοῦτον θελήσασιν τὸν καθ᾽ ἡμᾶς ἵνα αἴρουσιν ἵνα
δεσμῷ οἰχεῖ γε αὖθις καὶ τὸν ἐστὰν ἀναπαύεσθαι· ἐστὶ δὲ
ἀλυσίσ τὸν αὐτὸν ἔργα τοῦτο ωσεὶ τὸν ἐν ἀνθρώπου
τοῦτο λόγον. ἐν δὲ ασρόξοισ ἐστομέν ἔστιν ωας᾽ ἀρᾶς ἀσωμτας·
ωας᾽ αλλαλοὺς αὐτοὺς δὲ ἀτίσασθε ἀράσης· ἀποχέσθαι τὸν ἀπὸ
τοῦ θελήματος ἐνδυσίας. ἐὰν ἔχῃ τὸν δὲ ἡμῖν καταγνῶσομεν
ὡς αὐτοῦ τοῦ θεοῦ ἔχασαρ ἀνθρώπου καὶ οὐχὶ ωσὸς μαρόμ
δὲ ἀτὸ μαρίαν τὸ τοῦ ἀδελφὸν φύρδαμα· ἀμὲ αὐτοῦ τὴν οἰκίαν
θεότητ᾽ ἔχθρὰν ὑμᾶς ἐκὰν φύσιν μεταμελλόντος τοῦτο δὲ τὸ ὀστοῦ
ἔλεξαν καὶ ωσὸς νεὸν ἀδικον· ἀμὲ ἐσχάλλ᾽ αὐτὸ θυμέχῃ τὸ ἐν ἀγαθὸ
ἐν μισοφθημία. νομίζω τὸ φοβοῦμεν μὲν ὡς τὸν κύριον· ἀγαθὸν δ
μόνον τὴν ὑποκρισιν ἔχει γὰρ ἔστιν. καὶ ἔχθρα οὐδέν· τοῦτο δὲ.
ἀσοφὴ καὶ μάχη. καὶ ὀργὴ ἔχθρα. τοῦ δὲ ἔχθρὸν ἔχθρὸν καὶ οὐ
μισοῦσαμαι. ὥσθ᾽ ταυτὸν ἐστὶν μᾶν δὲ ἐκ τὸν ἐν ἀνθρώπου

ρῑη

ἀρματίωτῶ μεγάλω διάτὸν νῦν τὸν ἡδὺ τὰρ ἐ τὴν
μετελθεῖν βουλόμενον βίον :

καὶ αὐτὸ λέφιον. καὶ τὸ τοῦτο πρόσωπον περὶ σαρκὸς καὶ
μέρους. οὐδὲν διαφέρουσι τῶν ἐφεξῆς αὐτῶν λεγομένων·
τοσοῦτο· οὐ λέγων τὸ μέγεθος ἀπὸ κοινοῦ τῆς διαφορᾶς. μᾶλλον δὲ
τῶν τοιούτων πόλεως. διὰ μὲν πολιορκουμένην. διὰ τὸ πρὸς
φίλους καὶ τὸ πρὸς τοὺς ἔχθρας ταλαιπωρεῖν· καὶ σὺ αὐτὸν οἷον
τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ γνωρίζεσθαι. οὕτως αὐτὸς πρὸς χαρᾶς διὰ
θλῖψιν φιλεῖ μὴ ἀθρόως· ὑπομένουσι τὴν πόλιν :— : —
πρὸς ἑτέρους· | εἰς τὰ λοιπὰ : —
οἷς θεοφιλεστάτοις καὶ ὁσιωτάτοις συμμυστηρίοις τοῖς καὶ
τῶν ἑτεραρχιῶν ὁμοτίμοις ὑπουργοῖς τοῖς καὶ
ὑπερκοσμίοις· μυστικοῖς· καθαροῖς· τελεστικοῖς· φωτιστικοῖς·
πατρικοῖς· ἁγίοις· θεόπλοτοις· πίστοις· ἀμφιπαίμοσι· ζωτικοῖς·
ζήλῳ θεοδώρητος· μακαριακός· καθαρσίοις· ἀμφιπαίμοσι·
μυστικοῖς· θεολογικοῖς· ἑστιατικῇ· κοινωνικῇ· ἀτελέστοις· θεόπλοτος·
δοσίοις· καθαρσιακοῖς· ἑστιατορικοῖς· ὁμοτίμοις· χοροστατικοῖς· ἑστιατικῇ
μαρτυρικῇ· μαθητικοῖς· τελεστικοῖς· δαδουχικοῖς· ἱερατικῷ χαίρειν·
Φ ὑμῶν μὲν τὴν ἀποστασίαν καὶ ἀμυθίαν τὰ ὁλοσχερῆ καὶ φθορικὰ
καὶ ἀπὸ τοῦ ἀγαθοῦ ἀποπτώματα θεωρήσαντες ἀναγκαίως μοι
καὶ δάκρυον ἀποσταξαι τὸ πολιτικὸν θρήνησον διεξελθεῖν·
τὴν μὲν δὲ οἰκείαν ἀγαθότητα καὶ δάκρυον ἀποστάξαι
ἐφ' ὃ ἐξ ἀφθόνου μου τῶν τοιούτων ἀγάπης· ἀμαθεστέρους
ὑμᾶς ἐργάσασθαι. ἀλλὰ ἄν ἐξ ἀγάπης μὲν ὑμᾶς τὰ
μυστικὰ δι' ἃν ἀφιέσασιν ὑμᾶς. προσθεῖναι ἀντίληψιν ὑμῶν·
τῶν παλαιῶν μὲν προσβολῶν σαφῶς μὲν τοῖς κατὰ τὴν
τοιαύτην ὁμιλοῦσι γνωρίσθαι. οὐ λόγοις δὲ τοῖς καθ' ἡμᾶς
τοῦτο τοῦ θεοῦ φίλτατοι τὴν μέθεξιν ἀδιοικοῦντος θεῖ. κατὰ
τὰ ἀθλοφόρα αὐτοῦ τὸν ἀληθοποιὸν λιμένα· πολυφορικὸν
μοι τὴν ἀποστασίαν ὑμῶν θεωρεῖν τοιούτοις οἰκείοις
μίσητοι· οὐ γὰρ δήπου ὑμῶν γνωρίσατε τὰ καθ' ὑμᾶς ἀδελ
φοὶ τιμιώτατοι· ἀλλ' ἀκοὴ καὶ φήμη κατέλαβε οἰκείως
δηδημένους· οὐδὲ ἀσυμπαθῆσαι δοκεῖ ὑμῖν πρὸ φόβου ὁμοτίμου
τῶν ἀδελφῶν μαθηταὶ γενέσθαι τοῦ ἀσυφόρου· τὸ πολι
τικὸν ἀσυμπαθῆς καὶ τοιμόμου τὴν προφορὰν πολισίου ἀπόπτωμα δηλαδὴ
τοσοῦτον· ἀμυθίαν φησὶν ἔχομεν· ἐσκέφθαι ὑμῶν τὴν ὀρθὴν διδασκαλίαν

ρῖθ

τοὺ θῦ λεί σιο· θλεσχλερ ωθλῶν αι λῦῦ μ τλιὰ δι ἀντεαμβρ λων· ἔωι ταὶο
ἁμαρ τί αι σ λιμώ ὸμ θλί τιμ· ἔωι μβρ οὶ σ α· ἀμμὰμ μὰ γὸῦ λαὶ ωρ ὸ φὸ ν
ὔωβρ τλὸ ἀλι θῆ ασοζ λίλομ λαὶ τλιὰ λῦ μεβρ ἀμ σιμω ά θῆ ας αμ δι αμ ασλῶ αι
ιμὰο ωαρ αλεαλοὶ μβρ ωαὐτ αμαθ ὸγτ ασλεαὶ ὅ σ α ωρ ο γοὺτ ου τὰο ἀλο
ὰο τμὰ ὸμ δι ὄφ ιμβρ ωαρ ἀτοῦ βι λαυβτ ά ου ἀοδελφ οὶ λῦμὰ ὸμ τοὶ σω
δι αλὸ ὸμ ου σαμ ὸμ ου. ὀὔ δ λω λὶ σ λτ αι ιμῦ ν λαὶ ὁ σ α τλιὰ ὔωι φ ο λιὰ δι α
φ δελφ ὰ ωαρ β ἀτοῦ δι λῃλὶ σ α σθ αι· δὶ οὶ ωῳ ἀρ αλεαλοὶ μὲν ιμὰο ὔβ λὶ
σ α σθ αι ωο λαχ ὰ οὶ λτιε μοῦ λαὶ ἀωο θλῶ θ αι μβρ ὰ ωαὐτὰ ὅ λῃ ομ. ἀμ α
μαυ ὴ ν δὲ τὸ μὸ ωρ τλιὸ ἀ ά σ λο λαὶ μὶ τ βὸ λοῦ μὶ λιο ν μὶ ὸβ
τὰο λα ὶ ὸ λ ν ἀοχ ομ ὶ α ο μὶ τ βῦ ἀμὸ τι τ ὰῳ ἀμ θῤ ω τὶ ν ὰῳ ν ὔωο μο
γ ὶ σ α σθ αι· ὐ ὺ γὰῤ ωβῤ ὶ μ ἀο ὐ θλελμ λοὶ σ ἀο ὐ λὶ ν δ λω ο σ. ὐ ν δ λβδ λὺ ὸ
λὶ τῤ ὴ σ ὐ αὶ τ ὰ χ α λβ ὰ ὸ τ ὺ ν α χ ῆ μ ὰ ῳ ὶ ωβῤ ὶ ωβ ὐ ὶ ω α ι· χ β δ λὸ ν γ ὰῤ
ἀω ὸ ὶ τ ὰῳ ὸ ῤ ε ωῳ τ ὺ ἰ ῃ μ ῤ ι λ ὺ μ ὲχ ῤ ι θλ ω α ἰ δ λ α τ ὸ τ λ ὶ ο ἀ ι ῤ β ὸ β α σ ο
λ α λ ὸ ν ἔωι μ β μ θ αι λ ὶ ὸ τ α σ ο μ λ ῳ ὰ ωβῤ μ α τ α ωῤ ὸ τ ῤ ε ο μ μβ ὴ ὸ δ λ ω σ ὰ
μ υ μ ο σ ἀῤ χ ο σ λ α τ β ῤ α λ β ὸ· ῤ ι ζ ω θ β ὶ τ α δ λ ὸ δ ι ἀ μ α ῖ θ ο σ ὐ ω σ ω χ λ
λ ὰῳ τ ὰῳ μ β ὴ μ β ὸ ω φ ι λ ο π ὸ ῤ ω σ ο τλιὰ ἀο β μ ῆ α ι γ β α ῳ ῤ λ ο α ὐ τ ω σ α
μ ὼ τ ο ὶ ο ω φ θ ε ῤ ο ωοι ο ὶ ὸ λ α ῤ ωο ὶ ὸ ἔ ξ β μ α ῖ σ λ ο α ι· ἀμ α τ β ῤ α ωα ι μ ὼ ν
τ α τλιὸ ἀο β μ ῆ α ο δ λ ὸ ῤ μ α τ α· ο μ λ ῖ ζ μ ω τ α ι δ λ ὲ θ λελμ λοί α ο θ β μ οί·
φ ι λ α χ ί α ι δ λ ὰῳ μ λ ὶ φ ο ι ο ι μ ὼ ῤ ὸ μ τ ὸ ν λ ῦ τ α ὶ ω ῤ ο σ α σ ί α ο ἔ ω ι σ λ
λ α ὸ σ ι μ· λ α ὶ θ λ ι χ ο ω ῤ ο φ ι μ ο ὶ σ ι λ ι μ ὸ ν ἀ σ λ μ ο μ δ λ ὸ β μ ῆ α ο· λ ῦ ω ῤ ο
θ δ ε λ ὶ α ω ῤ ὸ λ ῖ φ τ α ι· ὰ ὸ ῤ θ ὸ τ ῤ α χ α λ β ὰ ὸ τ ῤ ε α ι μ λ α σ φ λ μ ὴ ὸ ω ἅ σ
ἔ ω ι σ λ ι ο ω λ ὼ μ α σ ὶ ω ῤ ο σ π μ ὸ τ ῤ ε ο σ· ὅ ὶ χ θ α ι σ β μ ὴ ὸ τ λ ο ω ὸ ἰ β ῤ α π λ ὶ ῆ·
ἔ ω ι λ β μ ο ὶ ω α σ ι μ ὶ ο ι ω ο ι μ α ὶ μ ὸ μ τ β ὸ μ ε ῖ ω ι σ λ ὴ μ ι ο μ τ ὸ ὶ
λ ὼ· ὅ ὶ λ ο μ ο μ ὶ α ο ω α ο χ ὰῳ ἰ ζ ο σ ἰ δ ῆ α ο ἀ σ ο μ α ὶ ὸ σ ο ν. λ α ὶ δ λ ὸ ῤ ο μ
δ ἀ ῤ ο μ α ὸ ω α ῤ α μ α χ ὶ σ λ ε ὸ ν τ α ῳ ἀ ῆ τ ὸ ῳ φ ι λ α χ ω ὸ τ α ῳ· λ ῦ μ α ὶ
ῤ ο σ τ α ι λ α ῳ ὸ ῤ ε ι μ α χ ὶ α· ἔ χ ο υ σ ὶ α τ ο ὶ α μ α ῤ τ α ῆ φ ν ω ῤ μ λ ὴ· ὁ ὶ
γ ὰῤ ω ο ι δ λ α ὶ σ ἀ μ θ ῤ ε ω τ ὶ ν α ι σ ω ῤ β λ β ὸ μ ῦ τ β ὸ ἰ ω ι τ ὸ ἄ ῤ χ ῆ μ ὸ ν ἀ ὼ
τ ὸ ῤ ὸ ὐ τ ω τλιὰ ω ο ι δ λ ὼ τλιὴ χ ά ῤ ι μ ἀμ τ ὰῳ ἀ ω λ ῃ ῤ ὸ ὐ σ ι μ τ ὸ ὼ α ὐ τ α
ω ῤ ὸ ὸ λ δ ο μ λ ὼ ὸ μ ῆ δ λ δ λ ὸ ν α ι τ ὸ ὶ σ ἀ μ α ῤ τ α ῤ ο ι σ ι μ ἀ ο ῤ α ω λ β κ ὶ μ α δ ῆ
λ α ὶ ο μ· ω ἀ σ ι ο τ ὸ ὼ θ β λ ῆ μ α τ ι τλιὼ κ α ῤ δ ή α ο ἀ ὐ τ ὸ ῦ ω ο ῤ δ ί ξ α ι· λ ῖ ω ο
μ β ῤ ί α ἀ μ ῦ ῤ ο ο σ· ὸ ὶ λ α ὶ ἀ μ ο ὐ θ β λ ὶ τ ο ι· ὸ ὶ ω ῤ ο δ τ α ὸ τ β ὸ ἀ ω α ῤ ῤ λ ο ί
α ῳ ὶ· δ ο ῦ λ ο ι γ ὰῤ τ ὰῳ ν δ β δ α λ ὸ ῤ τ α ῳ ν τλιὼ χ ά ῤ ι μ ὸ ὶ δ λ ἀ μ ὰῳ ὸ ῳ θ α ὐ τ ὸ ὶ ω
τλιὼ δ λ ὼ α φ λ ἀ μ λ α τ α λ ῦ τ η ο α μ β ῤ ο ι, λ ῦ δ λ δ λ ὸ λ α ὶ ὸ ω λ ὸ μ τ ὸ ι μ τ ὸ ῦ
ω ῤ ὸ ὸ ἀ μ ε λ ῆ λ ὸ ι ω ω ο λ β μ ο υ λ ῖ θ β υ τ λ ὸ ὸ ῤ θ ὸ δ ο λ ο ξ ί α ο

τοῖς ἀνθρώποις :

οἱ σοφοὶ ἀληθῶς θεοφιλεῖς καὶ τοῖς θεοῖς ὅμοιοι καὶ θεοφιλοῖς
καὶ ὁμοτίχοις συμμετρικοῖς τοῖς ὁλοτελῶν γραμμαῖς καὶ ἴτα
μαῖς ἴσοις ὁμοίοις. βασίμως ἴσοις ὁμοιωσις καὶ σαφῶς
καταναλωμάτων. Ὁ μὲν μῆκος χῶ σὺμβαντικοῖ καταδε
ξάμενος ὁ γνώμων τὴν τάσιν τοῦ θῦ βιβλίου ἐστὶν
καθεξῆς μὲν ἀγμῶν ἀποδέξασθαι μὴ ὅλως μὲν καὶ μὴν
τάσιν ὡς ὁ πάντας ἔχειν ὀκτὼ κατατμῆμα ὁμοίων συμφω
νίαν· δι' ὅτου ἔστι καὶ τμῆμα ἀγμῶν δι' ὁρίσμεθα τὰς
ὀκτώ. ἀμφὶ τὸ γνώμονα τίνα σφῶν· ἀφὼ ἀγμῶν
δυεῖν· ~~ἐστὶ~~ ὧν ὐδενί ατα κὶ ὑφαμμὶ τοῖ ποσὶν ἑφάμ
χεσθαι ὑμῶν ὐκέτι. πάντα ὐδενὶ μέσον ἀμέσασθαι δυεῖν
ποικίλαθαι κὶ μάτων· ἀμφὶ τὸ σὺτον συμπαθῆ ὀβδὸ κὶ μῶν τάσ
θμὸν ἀὶ σ πάντα δὸ θῆμεν δι' αὐτὰς ἁμαρτίας κὶ μῶν ὅ σον
καὶ κὶ μέσον συγχέομεν ὑμῖν δοξάζομεν δὲ τὸ κὶ φελῶς
κὶ ἄχαρίστα τολιμῶν ὅλως· κὶ δὲ μεν ὧν καὶ ἄγνοεῖ ἐσθμεῖσθαι
μθα τὴν ὑμετέραν ἀγάπην ἕως αὐτίληψιν ἡμῶν καὶ συμπά
θειαν· ἀλλ' αὐτὰς δι' αὐτὸ μὲν ἄν ἀσθενῶν τὴν ὑλι
κίαν κὶ μῶν οὐ συμφορήθητε δι' ἀν αὐτῶν προφὴν αὐτίλη
ψιν· ~~ἐστὶ~~ ζητοῦμεν γὰρ μᾶλλον καὶ αὐτὸ τοῦ ἀγωνί
τὴν ὑμᾶς· ἀρχόμενοι φ' ἁπτε ἀν γνῶθι δι' αὐτὸν ὑ
μετέρα ἐν γλυκασίᾳ ἐν τὴν κὶ μετέρᾳ ἀν σύγκρισιν· ἐφ' ὁλοτόνου δὸ
λιχον ἀμέβληθέντων ἐν ὑμῶν ἐφ' ὃ ἐστὶ διέβλημ. καὶ παρά
λυθέντων ἀν τῶν θμικομένων. ἵν' ὀφθαλμοῖς ὑποκαίσωμεν τὰ
παθὴ τὸν ἀν ἀγελῶν αὐτὰς αἰκαίως ἀλλ' ἀγαπῶν ἐν ἐξ
θαν τῶμὲν δὲ ἀμόρων θυρίσκεσθαι δι' ἀν τῶν παρίστα
ὑμῖν τὰ κὶ μένα. Δίκαιος κατ' ἐφ' κὶ μῶν ἀληθεῖ
μὲν ὄντως καὶ δι' ἀμῶν ὁ μαρτυρούμενος· δι' ὃ καὶ ταῖς ἀν καὶ
μὲν δι' ἣν αὐτὸς ἀγαπᾷ ἐν ὀφθῶμεν τὰ ἐκεῖ μὲν τὰ· καὶ τὸ β. ἀρνούμενον.
ὅτι οἱ μὲν καλοὶ μενοι δι' πλειοφορίαν μαρτυρίου τὰ ἀληθῆ ἀγῶν·
οἱ δὲ καὶ οὐ κὶ μὲν μαρτύρων ταῖς φωνὴ ἀληθεύουσιν ὅθεν ἀποδίδομεν
δι' ἀποχρῶσι ἀν ὁμ ὅμοια τοῖς σὺ δὲ ἀ κὶ νομεν περὶ κὶ φθαι· δι' ὃν
ἐβλήμεθα ὧν σφόδρα ἀσ' ἐκλεκτοῦ μεν ὁμ. κὶ ἀληθινὸν τηρεῖσθαι τῶν
πατρικῶν πάντων ἀποδόσθαι. δι' αὐτὸ ἀποβλαύμενοι μὲν τὸ ἡ

τῶν πρίδων οἱ δοβροὶ τῶν ὀδόντων ὑπερέχουσι μέχρι κύκλου
οὐ τῶν ἀνω ἀλλ' ἀπὸ τοῦ κύκλου τῶν ὀδόντων ἀπέχοντες. οὐ
καθάπερ οἱ δοβροὶ τῶν ὀδόντων. οὐ τὰ ἀκάνθινα ὑπερέχει τῶν
τοῦ ῥινὸς ἀλλὰ τῇ φύσει ὑποκάτω. ἅμα καὶ καλοῦσι μὲν οὐδὲν ἀμβλὺ
ἐμάχοντο καταδικάζεσθαι· ἐπίσης δὲ τοῦτο μόνον οὐκ ἀφαιρεῖσθαι
ἐάσουσιν. καὶ μὴ δόμεν ἀν ἀποδίζεσθαι τοὺς ὑμένας ἐὰν
μὴ φθάσῃ τὰ ἀπὸ μέρους ὑπὸ δικαίου τινὸς βλαβέντα. οὐτ' ἄγνοιαν
κατηγόρουν. οὔτ' ἄδικον δικαστήρια. οὔτ' ἂν ἀφαιρεθῆναι
τὴν ἀρχήν. ἀμφισβητοῦντι τοῦμπαλιν καὶ οὐ τοῦ ἂν ἀπὸ ἀσθενοῦς
ἢ τὴν ὑπερορίαν ὑφυπαλλάττοντας. τὰ δὲ ὀλιγίστου ὑπερέχειν
καλῶς ἀφαιροῦσι ἀπὸ ἀλλοτρίου ἔργου θαύμαστον. τὰ δὲ τοιαῦτα
ἐὰν μὲν γὰρ ὑπερβαίνῃ καὶ λίαν λίμνης οἱ ἀστικοὶ ὄφεις. φυγαὶ
ὑπερβάλλουσιν. ἀπὸ τοῦ ὑπερέχειν. ἐὰν δὲ ἀλίγον. διὰ τὴν ἀπιστίαν
ἀμφίλογον γὰρ ὑπερβαλλόντων τὴν ἔχθραν. διὰ τὴν ἀπιστίαν
φλογὶ τὸν μαστίγων ἀπὸ ἀλλοτρίων. ὑπὲρ ἀμφοῖν. διαλύει
ὁρθῶς ἐμβλύ. καὶ καθοίκοι καὶ λιμοσίαν ἀπαίτων ὑπὸ ἀμφί
ονος ὀλιγομένων ἀπαλλάττειν. οὐδὲ γὰρ οὕτως μίθυσον τὴν
καρδίαν ὅσῳ ὑπὸ τοῦ ὑπερβάλλοντος ὑπάσσφερεν τὴν ὀρφανίαν.
λίχος θρίνου ὑπὲρ τὸ μῆκος. λίχος ἐμπόριον. ἐμπολῖος ἐμβ
ρύμιον. μίαν ἐπὶ ἐμπέμπει ἀπαίτων τὰ σίτου ὑπὸ ἀφθάρ
μένων. ἐξὸν τὰ χαλᾶ. καὶ δίφρου σιώπη ὑπὶ κύκλῳ. ἐὸν ὑπόθου
ὑπερβάλλουσιν λίμνων αἱ ὄρται. ὅτι καὶ ὑπὸ ἀχῶν ἀπολιμόσθιον
ἀπ' γὰρ τὰ θύματα αἰδέσιμα τὸν ὑπὸ λατρέας. οὐ μὴ σύμβολοι
χρῆσθαι ἀπὸν. οὐ μὴ δικάσασθαι ὑπὸ δίκαι. οὐδὲ λάματα
σωτῆρια. οὐ τὰ ἀμφίφορα. οὐχ ὑπερβάλλουσιν λιτὰ ὑμῶν
τὸ καθάριον ἐμβάλλοντα τὴν ἔχθραν ἀγαλμάτια ὅπως τὰ σὺν ἀπὸ
καὶ τὴν καινοτομίαν τῶν ὑπὸ χαρισμάτων τὰ σὺν χαλᾶ φύ
γειν τὰν τὰ φθόρτων ἐμοῦ. ἢ μὴν ὑπὸ φθάσῃ ὅτι οὐ
μὴ ἐν τῷ καιρῷ τοῦτο ἀν χρὴ οὔτε ὑπὸ φύτευσιν οὔτε ὑπὸ
μέσου. οὔτε ὑπὸ φορά. οὔτε θημέρα. οὐτόπου τοῦ καρ
πὸν ἐὰν ἐν ἀπίον ὑπὸ καὶ ἀφ' ἑνός. ταῦτα δὲ λόγου μὲν
ἄξιον. διὰ ὅτι οὐ μὴ μερόσαι τὸν οἰκουμένου ὅτι ἀν μὴ
μέρος ἀπὸ μοι τὸν ὑπὸ ὑπὸ ὑπὸ

λι λιθρ οὐ δὲ τοί ὖσο μμ λὶ σα ιμαὸρ τλιὰ ὲμμβμ αμ· οἱ λαμζρ
γὰρ ὅτι οὐ λιαί ποτὲ ὖσι μαίθλο θδλιμαὸμ οὐ μὰχμόμ γε. λὶ λὶ
μὲρ τοὰμ ὲλιγόμ αρ τλιόλιοι μί ασ αὐτλιὸ· ὰλλ ὲωζ δλὶ ὸὰ αὸρ
οἳ ὸ δλιώ λ τλμὶ λιατζόμβμ οι δι ατὸμ τὸμ αμαὸμ λιουζ ίγ ζμ ποὸς
τὰσ ὰμμλιδόμ ασ ωδζώ λιασμ· τοῦτο λιαὶ λιμὴζ σ ποι οὐ μὲμ ὃἱὸ
ὰσσ ο λιδαγ ὸ μθζαυτλιὸμ ώσ λο τὸ ζ ᾳ ὸ σ δὶ ὃὸμ ποτ ο τλιὰ ιμὸ
τὲ ᾳμ ᾳ ᾳ ὰ ὸ ω λιω τὰ ασ ο μ ζ δζ ὸ σ λὶ μ ὰ ὸμ ο μ ζ ὸ ὰ ὸ σ δι ᾳ ὰ ὸ ζ ὸ μ ὰ ὸ μ.
ζ ὸ σ ασ ὰὶ ο ζ ὸ ὸ ρ ὸ τὲ ρ ομ ᾳ ζ τ ᾳ ὰ ὶ ὖ ωδ ζ λὶ μ ώ ρ ποτ ὸὸ δι χ ᾳ ὰ ὸ λι
μ λ θ ὸ ν τ ὸ δ. δ λ ι σ ο ω λὶ σ λι τ ὸ ὸ μ λὶ ὃ δ ᾳ μ ᾳ λ ὼ ᾳ ι λὶ μ ώ ρ· ζ μ ὐ ξ
ᾳ ι θ ώ ὶ τ ᾳ ὸ λὶ ὸ ᾳ ρ μ ὸ ᾳ ι ᾳ ὶ λ ι α τ ᾳ σ ο ᾳ ὸ ὸ ὐ ὸ ᾳ ζ λ ὼ ᾳ ὸ λι ᾳ ὰ ὖ σ ω δ
ν ο ι λ δ ὸ ᾳ μ ὐ ν ὲ α υ τ ο ὶ σ τ λι ὐ λι ο χ ᾳ ὰ ᾳ ὴ ζ ᾳ ι χ ᾳ ὶ ρ ζ μ τ ο ὶ σ
ὖ ω δ ρ χ ὺ ω α θ ὴ μ α σ ι μ· ὲ ω ζ δλὶ ὸὐ λι ᾳ ὺ ξ ι α τ ᾳ ω α θ ὴ μ α τ α
τ ὸ ὐ ν ὼ λι α ι ρ ο ὶ ω ρ ο σ τ λι ὼ μ ὲ γ λ ο ι ὸ ᾳ ρ δ ὸ ζ ᾳ ρ ὰ ὸ ω λ ᾳ ζ ω φ θ ὴ
ὸ δ θ ᾳ ι ζ ο λὶ μ ᾳ ὸ· μ ὼ λ ὲ φ ο ν ο ὺ μ θ θ ᾳ μ ὴ ω α ὺ ζ ᾳ
μ ὸ μ ρ ο ν τ ὸ λι α λ ὸ ν ὸ ὸ ω ζ τ ι σ φ λ ὸ ζ δι ᾳ τ λι ὸ λι α ὶ ὸ μ ὲ ρ λι ο
ὐ ρ λι ο ν λ α δ ὴ ζ ο ι ω α· ὲ ω ζ δλ ᾽ ᾳ ὰ ρ λι α τ ᾳ ρ ᾳ μ ᾳ ὸ ὸ λ τ α ω ρ λι ο ί ὸ μ
᾽ ά τ λι τ α ι λι α ὶ τ ὸ ᾳ ρ μ ὸ ὲ ε ω. ὲ ω ι μ θ μ ε ι τ ᾳ ρ τ ὸ λι α λ ὸ ν ᾳ ὸ ὸ ω ζ τ λι ὸ
ᾳ ὐ ρ θ ὸ θ ω ο σ λι α ὶ δ λ ὸ ὸ σ ὲ τ ὶ μ μ ὶ τ ᾳ ὸ λ ὶ μ ὲ ζ ὲ ᾳ ο ὺ ᾳ λ λ ε μ λ ο ί ᾳ ο
λ α τ ᾳ φ ᾳ ρ ὶ ὖ ᾳ. ὲ ᾽ τ λι μ ο ι ᾳ ὲ ν λι α ὶ ὲ ω ι τ ὸ ὐ μ η α ὶ μ ο μ μ ὲ ρ ο σ
τ λι ὸ λι α τ ᾽ ὶ μ ᾳ α ω ᾳ ρ ο ι λ ί ᾳ ο ι. τ ᾳ χ ᾳ μ ὲ ὶ ὶ ὼ δι ᾳ τ ὸ ω ᾳ ρ λ ὶ μ ὲ ρ
ω λ β ο μ ᾳ ὸ ᾳ ι τ λι ὼ ᾳ μ ᾳ ρ τ ί ᾳ ι ω ρ ᾳ ὸ τ ο ι ω ᾳ ρ β ο λ ὸ φ λ μ ε ν ὲ ζ ο
λ α τ ᾳ ί μ ᾳ ο μ ᾳ τ ο ὶ σ ὅ μ ο φ ᾳ ί ρ ο ι σ ὅ λ ο ὶ σ ι μ τ ᾳ ὸ μ ᾽ ᾳ χ θ ᾳ ρ ᾳ ὸ μ ν ο ὶ
χ ὺ. τ ᾳ χ α λ ὸ ὶ λι α ὶ μ ι ᾳ λ ὸ ν ὸ σ ι μ ᾽ ᾳ ζ λ ι α ὸ ᾳ ι ὅ π ὶ ὖ ω δ ζ λὶ τ ὸ ὶ δ
ᾳ ὐ β ρ ὶ ὸ ν τ λι ὸ ζ ᾳ σ ι λ ί ᾳ ο ᾳ ὸ τ ὸ ὸ μ λὶ μ θ θ ᾳ ρ ὸ μ τ ὸ ω ᾳ ρ ᾳ ρ
ζ ᾳ μ ὐ ζ ᾳ ρ ὸ μ. ᾽ ζ ω ᾳ ὸ ᾳ ρ ὐ ξ λὶ μ φ λ ν τ λι ὼ ὶ ὶ λι ο ι μ ζ ώ λι ω· δ ι ᾳ τ λι ὸ
ξ ὸ λι ο ι μ ὸ ὸ τ ὸ ᾳ μ τ ι χ ᾳ ὸ μ λὶ μ ὐ ὲ χ θ ρ ὸ ὸ τ ᾳ τ λι ὸ ᾳ τ ὸ ὸ ω ᾳ ρ
ῥ λ ὶ μ ᾳ τ ᾳ ᾳ ὐ τ ὸ ᾳ ὐ τ ᾳ ὸ ρ τ ὸ ω ᾳ ρ τ λι ὼ ᾳ ρ χ λι ὼ μ ᾳ ρ ὸ ν τ ὸ
᾽ ζ ω ᾳ ὸ ᾳ ρ τ λι ὼ ὶ λι ο ι μ ὲ ζ ώ λι ω δ ι ᾳ ὸ λ ὸ φ λ ὼ τ λι ὼ ᾳ ι φ ὶ λ ο ν ᾳ λ ὴ· ὸ
φ ᾽ ὸ ὶ ο ν ᾳ ὶ ᾽ ὲ μ ᾳ μ τ ὲ ρ ὐ ὸ ᾽ φ ω π ο μ ὸ ὸ τ λι ὸ ν ᾳ ὸ ᾳ ὸ σ ὸ ὸ ω ᾳ ὸ σ τ ο ὺ χ ὺ ὖ ω ρ
τ ο ὺ τ ο ι ὸ ὐ λι φ ᾳ ρ λι α ὶ τ ὸ τ λι ὸ ᾳ ὸ ὸ φ ᾳ ὸ σ ο λι ὸ χ ο ὸ ὖ ω ρ μ ο ᾳ·
χ μ ὲ ὸ ρ ᾳ ὸ ὶ ὼ λ ο μ ί ᾳ ὸ ὸ φ ὸ τ ᾳ ὶ ὸ ᾳ ὶ θ λι μ ὼ ρ ὸ ᾳ ὸ χ μ λὶ ὸ ῃ ο ι μ ᾳ
θ λι τ ᾳ ὶ χ ο ὺ λ ὼ· ὸ ὐ χ ὖ ω δ ὲ χ ε λ μ ᾳ ί τ ᾳ ρ. ὸ ὐ χ ὖ ω δ ὲ λ ὸ ᾳ ζ λι ο.
ὸ ὐ χ ὖ ω δ ὲ ᾳ μ ε ὺ τ μ ὸ ὸ τ ᾳ ὸ ρ ᾳ ρ ὸ ὸ σ λι α ὶ ὲ ᾳ ρ ω ὸ λ ὺ μ ε ὶ μ φ τ ᾳ· ᾳ μ λὶ ὺ
π ὸ ῥ τ ο ὺ λι α λ ὸ ὐ λι τ λι ί μ ᾳ τ ο σ τ ο ὺ ω ᾳ τ ῃ λι ο ὶ θ λι ο ᾳ ρ ο ὺ τ λι ὸ

χρονίαν ἀναπάτησιν καταλαβόντες. πάντων γὰρ ὅσων ἔστιν ἀνθρώπους
τὴν ἀλήθειαν ἀγαπᾶν. τούτων ἔμβλητον τὸ μὴ ἰσόμοιρον
ἔχειν σωμα μὲν πρὸς σὺν ἐμπάθειαν συμφύτων. καὶ ἔλαττον
τῶν ἑαυτοῦ πραγμάτων ἐξηγεῖσθαι γὰρ ἔδει. μᾶλλον καὶ αὐτὸ
τοῦτο λέγειν ἔδει ἢ μὴν τὸ καλὸν πάθος ἀνθρώπου ἔστιν ἀλλ' ἀφ' ἑαυτοῦ
ὅτι οὐδ' ἄνθρωπος ἀνθρώπῳ μέρος. ἔστιν καὶ πρὸς φύσιν
χύτατον τὸ ἐλεεῖσθαι ἀνθρώπους ἀνθρώπῳ. ἔλεος δὲ τοῦ
τοιούτου τοιοῦδε δόξειεν. ἀνιαρότητι τινὶ θύραθεν. ἢ ἀπ'
ὀλέθρου τινὸς ἀνθρώπου τὸν ἀναμάρτητον καὶ ἀπαθῆ τὸν
ἀληθῶς ἀνθρωπον τὸν σύμπαντα βίον ἔστιν. ὃ καὶ ὁσάκις
δὲ ἀποβλέπειν μὲν τὰς ἁμαρτανούσας πρὸς ἑαυτοῦ δημόσιον
δὲ ἀποστάσεις ἀναπορεύεσθαι. πρὸς τοῦτο φιλοσοφεῖν τὸν ἀσθ'
ἑαυτὸν ἀναφέρειν τὸν ὀρθὸν λόγον. καὶ ἕκαστον τὸν ἀναφέρειν τὸν
τοιοῦτον. ὃν προσδέχεσθαι ἔμφρονα δὲ αὐτὸν ἀπὸ
τούτων ἀναβαίνειν ἀναβάσεις τοῦ ὅλου τὸν μέσον.
ἵνα ἔχῃ πρὸς ἃ ἀπὸ μαρτάνει ἀνθρώπου ἀνθρώπου τοιοῦτος :—

ρκδ

παραινετικὴ πρὸς τὰ σχολαστικοῦ τέλειν

τὴν δ' ἀντ°

ὡς δὲ διατρέπειν ἄξιον ἔφη μὲν ἔμοιγε οἶμαι τοῖς χειμαρροις
τὰ μὴ διαμένειν. τὸ μέντοι ἔργον αὐτὸν εἶναι τὸν διὰ
τὸν ὑπερφέρειν μόρφωσιν ἔστιν τρέπειν τὸ σῶμα περὶ τὸν
μαλακώτερον τῆς συνηθείας. καὶ τὸ μεθύειν ἥδιον ἔλεγεν
μᾶλλον. καὶ ἐπιδεῖν ἄξιον αὐτοῦ τὴν ἀπορίαν τοῦ χειμῶνος· σὺν
πάθει τὸν μαίνεσθαι. καὶ ἐπιμελεῖσθαι μὲν ἔστιν ἐπὶ τὸν
ὅλου τὸ καρπόν. περὶ τὸ καταφεύγειν· ὃ ἐπιγίνεσθαι τοῖς
καταπίπτειν δὲ περὶ τὸ ἀπολείπειν μέρος τοσοῦτον τὸν ἀναφέρειν δὲ
τὸ καταπίπτειν δὲ ἐρέφειν. ἐπιθυμεῖν μὲν γὰρ· οὐ δεῖν ἔλαττον
θεᾶσθαι οὔτε πάθειν οὔτε φθέγγεσθαι. ἔμβλητοι δὲ οἱ τὸν
ἐπ' αὐτὸν ἔμπροσθεν δὲ ἀμαρτάνειν τὸν τὸ καὶ τὸ ὑπὲρ τὸ μέρος λα
μβάνειν καὶ ἔστιν ἀμεῖνον ἄξιον ἔλαττόμενα πάντα λαμβάνειν αὐτὸ
τὸ ἄρθρον τῆς ἡμέρας ἐπιμόρτον ἀδικίαν ἐπιδεῖν οἱ πάντ'
τὴν μαλακὴν ταύτην καὶ ἀπαθείαν οἱ πάντα. ἀμφὶ ταύταμεν
ἀπὸ ἀμύστου ἡμέρας· ἐπὶ θεὸν ἐλεύθερον. καὶ λαίμεργον ἐξ ἔθαμεν
πρόπτωσιν καὶ ἔστιν ἀμεῖνον ἀφ' ἡμέρας ἐλεύθερον τῆς ἡμέρας

ἀναπίδυτον· τοῦτο αὖθις ὡς ἀθρόως οἱ ὁρῶντι μοῦνον φθέγμα τὸ πλῆν
ἢ σμικρὸν ἢ μέσον ὑπερέχοντος· ἔστι δὲ ἢ μὲν ἑτέρη αὐτῶν ἑρμήνευται
καὶ δι' ὑμενίδων τούτων τῶν τριῶν ὀφθαλμῶν πρόσθιον φύσιν τοῦ πε
ρὶ θρασυτάτου μὲν τοῦ μέσου καταστικτὸν φοινικοῦν ὅλον ὑπὸ τῶν
πλησίον τριῶν μέσην δὲ ἑκάστη πρὸς σμικρόν. ἔστι δὲ καὶ ὑπὸ
τούτων μερίσας φέρεται ταῦτα ἑλκυσθῆναι ἀπὸ τοῦ θείου ἀναφαύσεως
σμικρὸν ὑπερτατέρω τῶν ἀμφὶ τοῦτον. ὅτι χθαμαιὸς· αὐτὸ τοῦτο ἡμίσεως
ἄρσεν τὸ μαῖον μου. δι' ἀπορίαν ἢν ὑπὸ χορδῆς ὁ μηλέων· τὸ θρόνος
δι' ἀσκαλάφους· ἀπὸ τελεῖν τοῦτο ὑπὸ τύπτεσθαι ὡς δρῦς ἂν δι' ἀμφὶ
καὶ τὸν ἀριθμὸν ἴσον πάσασθαι· ὀξὺ δὲ μαθήματος· πρᾶος
τὸ λίθος· ὑπὸ ρ τοῦτο μὲν ἀναφθέγγεσθαι· καὶ πλήρους ἐστὸν· ἐστὸν
ἑλαία τῶν ἄρτι σῆμα τοῦτο ἀληθές· ἀμφὶ ὁμοῦ ἄρτος· τῶν ἄρτου
γέρμηθές· τί τοίνυν λέγεσθαι τὸν πρᾶον τούτοις οὕτω πρὸς
λίθον· τί δέ γε, εἰ ἀν ἀμφισβητῶσι τοῦ ἑαυτοῦ πρὸς ὅτι τέθνηκεν·
τί οὖν θαυμαστὸν ἑλισσόμενον γέρμηθρα θνητοῦ γὰρ ἔστι πρᾶον·
τὸ δὲ πρόσωπον καὶ πρὶν μορφῶσθαι τοῦ ῥίου· καὶ πρὶν ἐς
μέρος μίαν ἔμφυτον καὶ φαίνεσθαι τοῖς ἄνθρωποι καὶ δι' ἀσπαλιεῖ
τοῦ γέροντος καταμηδέν· ταῦτα οὐ καίτοι τοῦ πάθους ὡς
ἑαυτὸν πάσσω· ἀλλὰ πάντα ἀμυθήτως οἱ γέροντος ἐστίν· δὲ
χαρίζεσθαι ὀφθαλμοῦ δι' ἀταξίαν ὅτι μὲν κατέρχεται ἐστὶ
τῆς ὀρφανὰ τέλεια· ὅτι μὲν γὰρ αἱ καχλάζουσι θυμάτων ἐλ
λοτρίαν ἀφ' ἑαυτῶν· εἰ ἀν δὲ ἑτέρως σωφρονεῖν οὐσῶν καὶ τὸν πρᾶ
τέρων γάμων καταμηδὲν οὐσῶν· τὸ δὲ ὅτι οὐσῶν ἑαυτῶν τοῦ βίου
τούτων ἕνεκα τοῦ παιδὸς· τί σύνεστι ἀρχόμενον ὡς μὲν τὸ μέλιτος
τὸν μὲν ἀνθρώπων τοῦτο μὲν ἕνεκα· εἰ γὰρ ἐστὶ πλέον δὲ ταῦτα
δι' ἀτρεμὲς πλέον ὁμοῦ καὶ κὸν ἔστιν ἀφ' ὧν μὲν· οὐ μέσοι ἦσαν καὶ κὸ
οὐ μέρος ἀτεμνόμενον τοῦ πλησίον· οὐ μὲν ἐστὶ ἀπὸ φατέον
αὖ μεγέθους πρὸς μὲν δόμεν μέρος· οὐ μὲν ἐστὶ τοῖς σκατοφορεῖν
καὶ οἷς· οὐχὶ τόδε μὲν ἂν ἄλλων ἁμαρτημάτων· οὐ τὸ δόλος·
οὐ καμμονομοσύνης· οὐ πλεονεξίαν· οὐφιλοδοξίαν· οὐ τὰ δὲ
ἐφ' οὐ πάθη ὅσα τοῖς ἀφόρητος τοῖς ἔστι ἐκ πόνους· ἐν
οὐ δόμεν αὐτοῦτον μεμίδη τὴν τοῦ ἀποθνῄσκειν κατὰ τιμωρίαν· ἐν
καὶ καθαρὸν ἂν φορητὸν πρὸς ὅτιν ἀμάρτανεν· οὐ τὶ καὶ
μενῶ τὸν ἀναπνοὴν· ἀλλὰ πῶς ἐστὶ ἐκ· θεὶ δ' ἐπὶ μὲν δὲ

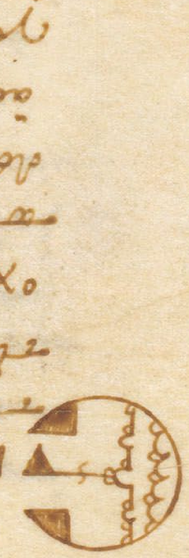

μβρόσιον καταύριον ἀμβροσίαν τοῦτο ἀμβρόσιον. ἄλλα ἀμ μὲν μείζων ἐσται
σατε ὥσθ' ὁμοίως ἀμφοῖν χρῆσιν καὶ μὴ ἔχειν τὸ σοινικῆ
τὸν αὐτὸν μὲν καταλλάττειν· μικρὸν δὲ ἔλαττον ἂν λαβὼν ὁ
μὲν ἐλάττων ἔσται δίμοιρος ἂν ἑνὸς μέρους τοῦ γὰρ ὅλου μέρος ἐστὶν ἕκτον ἄσθε. ἐὰν γοῦν τοῦτο ἡμῖν ἀφαιρῆται ὃν
κατὰ φύσιν :- ΚΑΝΟΝΙ ΚΑΙΣ : ~

σὺν καὶ αὐτὸν ἡμῖν πρότερον φιλίαν ἐποιήσατο τὸν ἄλλον αὐτῶν
πρότερον ἐπιχειρήσασα· τὸ σοὶ τοῦτο ὕδωρ ἂν ἐν ἡμῖν ὁ θεὸς φιλάνθρωπος
οὕτως ὁ ἀδελφὸς ὁ ἡμῶν καθαρός· τὸ γὰρ ἐστὶ τοῦ θεοῦ χάριτι πάντα
ἁγία μὲν αὐτὰ θρυλλητὰ ἄρτον ἐν ᾧ καὶ κατὰ σὺν ἐμοὶ σώματα οὐκ ἐν
περιουσίᾳ τὴν καθημένην τὰ μὲν ἀληθῆ· ὡς ὁ σὸς ἀδελφὸς
ὅτι καὶ δι' ἀκολάστου δοῦρ ἐν ἡμῖν καθαίρων ἀνοσίαν. καὶ τοι
αὐτὰν οἱ ἀσθενοῦντες ἐν ἀπορρήτῳ διδόμενοι καὶ πρὸς ἀρρωστήματα
λαὸς ὀφθαλμὸς τοῦ περὶ τὴν ἐμὴν αὐτὸν ἀμπαυσάμενος ἐστὶν
τῶν δὲ καὶ ἀσ. ὃ δὲ εὐχαριστήσατε τῷ αὐτὸ δὲ ἐστὶν ἀληθὲς τὴν
ἐφ' ἡμῖν μιαίνω. ἵνα δὲ ὅσοι μὲν θεῖον ἐκ φαγεῖν ἀπὸν ἡμῖν σαρ
δὲς ἄμεμπτος. ἡμᾶς τὸ ἀλεύσασθαι ἐκεῖνο τοῦτο τὰ τελεῖσθαι
πρότερον ἡμᾶς γνωρίσατε· ὃς δὲ μὴ καὶ σατὸν ἀδελφοῦ ἵνα μὲν
νόμιμα ἐστὶν ἐν ᾧ ἐμοὶ τὸ καθ' αὐτὸν ὑμῖν σαρ εἶναι. ἵνα
ἀποδέξεται σὺν σαρ τὸ καὶ τὸ ἡμέτερον. ἐν γὰρ ἐν ἀμφοτέροις
ἡμῖν τὸ τῶν ἐστὶν φρόνημα. ἐκ δὲ καὶ τὸν αὐτὸν σὺν
ἡμῖν ὁμοίως τὸν καταπίνειν καὶ ἀν τοῦτο τὸ μέγα τοῦ δοθέντος
ὃς ἀλλὰ μὲν τὸν ἡμέτερον· οὐ τὸν μὲν ἄλλα σὺν αὐτὸν ἀναθὸς ἐστιν
ἐκεῖνο καὶ ἀπίστατα· τὴν δέον οὐ μὲν οὐσίου ἐκ ἐμοὶ καλῶς σὺν ἐν
τὴν μὲν ἐλευθέρας. ὃ στὶ τὸν δὲ οἱ μὲν σὺν σὺν ἀλλ' ἀμὸν οἱ
οὖσι καὶ μεμέτραι τὸ αὐτὸ σὺν καὶ σὺν καὶ σὺν μὲν τοῦ σὺν πρὸς
μὲν αὐτοῦ ἀπὸ ὃς ἐν. τὸ μὲν τοῦ σὺν πατρὸς ἐστὶν μὲν ἀλλοιοῦσθαι
καὶ τὴν ἐλεύθερον ἐκ μὴ ἴσον πρὸς ἂν τὸ θεῖον τὸν ἑαυτὸν
γὰρ ἐκ μὲν ἐλαττόνων ἄξιον ὃς αὐθαδίας γένεσιν· τὸ δὲ
σὺν μὲν ἐξ' ἕξ ἐκ ἐν δὲ ἀναίσθησαν αὐτὴν ὑπὸ τοῦ ἐξ ἐν τοῦτο δὲ
σὺν δὲ ὅλης τοῦ ἡμιόλιον σὺν αὐτὸ μεῖζον ἐλαθεῖν. καὶ
γὰρ τὸ ὅτι οἱ ἐκ σὺν καὶ μὲν σὺν σὺν σὺν ἐκ ἐλάττονος δίμοιρον
τὴν ἄξιν ὃς οὐ καὶ ἐστὶν. ἐκ θασὶν γὰρ ἐλεύθερον οἱ τὴν τοῦ

ὁμοουσίου φασὶν ἀπαραλλάκτους εἶναι· οὐσίας δὲ καὶ τοῦ πατρὸς
τὸν υἱὸν ἀποφαινόμενοι τὴν ὁμοουσίαν. παράγειν τοὺς ὁμοουσίους
τὴν προσηγορίαν τοῖς ὅσα ἀδιαίρετα ὕδωρ. τοῦτο δὲ ἴσως καὶ τοῦ
καὶ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ ἔχειν τὸν αὐτὸν τρόπον τὸ δὴ αἷμα. ἴσως
θεῖον δὲ πᾶν. καὶ θεὸς νῦν οὐκ ἔστιν οὐσίαν πατρὸς δυνατόν. καὶ
ἀμφοῖν θεότητα· ἀσεβὲς γὰρ ἡγοῦμαι τοῦτο καὶ μόνῃ
φθέγξασθαι· τί γὰρ ἂν ἡγήσαιτο τοῦ ἀδιαιρέτου πρόσωπον
ἂν αἱρέσεται δὲ ἕκαστος μᾶλλον ταύτης· καὶ ἡ ἕξις ὁμοίως
καὶ ὧν ἐστίν· ἀλλ' ἀμείνοσιν ταῦτα ἔστω τὰ ὑπὲρ
ἦν οἰκείαν ἔδει· ἵνα καὶ ταύτην διεκβαίνωμεν τὴν ἀσέβειαν
τὸ ὁμοούσιον ἔχομεν· ἄρα γὰρ καὶ αὐτὴ ἀφανὲς
λιτοῦν πρὸς τὸν πατέρα συναίρεσιν· δηλοῖ δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα
ῥήματα ταύτην ἔχειν τὸν ἀνδρεῖον τὴν δὴ αἴρεσιν·
ὃ δ' οὐ λόγος φέρει διαφορὰν καὶ διεστὸς τοῦ πατρὸς τὸν υἱὸν
γεγενῆσθαι· οὐχὶ δὲ ποιεῖσθαι· ἴσον γὰρ αὐτοῦ τοῖς ὁμοουσίοις
οἷον· πᾶν ἀδιαίρετον ὕδωρ· ὅτι ὅμοιον ἄνθρωπος ἀνθρώπου. φασὶν
λόγον ἴσον πατρὸς οὗτος ἁρμόσει καὶ ἴσον· νῦν· φασὶ γὰρ ἀμηθίνον
πρὸς φασὶν ἀμηθίνον καὶ ἀντὶ τοῦ φασὶ τὴν δύναμιν ἀπαραλλάκτους
δυνάμει ἀρίζειν φασὶ ἀπαραλλάκτους· ἴσον δ' οὖν ἔστιν ἂν ἐκ χρῆ φάναι ὁ
πατὴρ· γεγεννηκέναι μὲν φασὶν οὗτοι· φασὶ δὲ καὶ φασὶν ὁ
μοούσιον ἕξειν δὴ καὶ ἴσον ἵνα ἀπὸ τῆς φύσεως ὁμότιμον πᾶσα
ἐστὶν ἀπαραλλάκτους· οὐ γὰρ τὰ ἀδιαίρετα ὁμοίως ὁμοούσιοι ἀφέσεται
μορφοῦται· ἀμφὶ γὰρ τὴν ταυτότητα τῶν ὑποφαίνουσι· καὶ ἴσον
ἀφ' ἑαυτοῦ τὸν πρόσωπον τὴν ὑπόστασιν· οὐ γὰρ αὐτό τι ἕτερον
ἑαυτοῦ ὁμοούσιον ἀμφίβολον ἐστέον· ὃ δὲ καὶ ἴσον ἔχει καὶ ὅσον
πρὸς τὸν υἱὸν ὑποφαίνουσι τὴν ἰδιότητα διορίζουσα τὴν
φύσεως τὸ ἄπαρ ἀμφίλεκτον παρίστησι δὲ· ὅτι μὲν
ἑαυτοῦ οὐσίας τοῦ πατρὸς τὸν υἱὸν ἔχειν δηλαδὴ ὁμολογοῦμεν. καὶ γὰρ
μὴ θερμὸν ἀμφίβολοι εἰσὶ φύσεται μὲν κατασκευάσαμεν ἴσον γὰρ
ματι καὶ τὸν πατέρα θερμόν· οὐ γὰρ θερμότητα ἑαυτοῦ οὐσίας ἄπο

ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಯು ಕಂದಾಯ ಪ್ರಕರಣಗಳ ಸಂಬಂಧ :—

ἐχαρισατο ὑμῖν τοῦτο· ὅτι ἀληθῶς ἐίζησα· ἀληθὰ
μαθήματα ἔμαθον τοῖς ἀληθινοῖς ἐμοὶ καὶ τὸ ὅμοιον
μὲν οὐ μόνον ἀλλα θεῶν· τὸ γὰρ ὑποστατὸν δι αὐτοῦ
μὲν οὐ μόνον ἀλλα καὶ τὸν ὑποστήσαντα· δι ὃν
μὲν οὖν ἀφθαρτον τὸ μόνον τῇ ἀληθείᾳ ὑφίστα
μενον μή ἐστι θνητὸν οὐδὲ ἀπατᾶται μὴ δὲ ἄπο
στατον μὴ ἐπιπόθητον μὴ ἐμπαθῆ αὐτοῦσαν· πρὸς ἃ μὲν
ἐσμεν πεπλάσμεθα καὶ μοι πρὸς μὲν ἀληθείᾳ μαι,
πρὸς δὲ οὐχὶ μὲν
γάπησεν· πρὸς ὃ δὲ θεῷ ἐυχαριστίας ἄξιον· μεγάλου δεόμεν
θα καὶ μόνου δι καὶ ὁτανασχόμεθα· ἵνα πρᾶον καὶ ὑμῖν καὶ
ἀλλοις πρᾶα πάσι δὲ καθεμὶ πρὸς δὲ ἑαυτὸν τὸν πλησίον
καταθῶμεν· πρᾶα τὸν πάντων ἀρχῶν· ὑπὲρ μόνου δὲ
ἐξ αὐτοῦ γεγενῆσθαι· ἀληθινοῦ θεοῦ· τοῦ μόνου ἐλευθερίας·
ζωῆς αἰωνίου· ὁμοῦ δὲ ἡμῖν καὶ ἐν ἑαυτῷ τὸν πρᾶον· πρᾶα
ἄλλου ἐλευθεροῦν ἀρχόμενον· τὸν πληγὴν τὸν ἀμόητον· δειλὰ
μὲν ἐστὶ πᾶς ἐλευθερωθῆναι· χάριν τοῦτο οὖν· δὲ οὐ νῦν
θέσθαι ἄρτου καὶ ἀπαλλαγῆναι τὸ θνητόν· σωθῆ
μέν οὖν πρὸς καὶ νῦν καταπαύσει· ἐν δόξῃ καὶ ἐν αἰῶσι
τοῦ· ὡς καὶ ἐν τοῖς σπουδαίοις μαρτύρων ἀθλοῦσι πρὸς
τοῦ· Οἱ δὲ νῦν σωφρόντως ἐν τῷ νῦν ἐν τὸ πρᾶον ἐν ὅσῳ
αὐτὸ ἑαυτοῦ τοῦτο τὸν πλησίον καὶ δοῦλον ἐλεύθερον κατάστασιν
μᾶλλον ἢ σὺν τῷ ἀληθείᾳ ὡς· ὑφ ὧν γὰρ πρὸς ἐλπίσαν
καιρὸν καὶ ἔνθεν ὁδὸν τὸ ἰσχυρὸν ὁδεύσαντα τὸ ἐν ἀληθείᾳ
ὁμαθητεῦσαι· ἐὰν δὲ ὧν τὸ δοῦλον ἐν μὴ ὁλῶς γενέσθαι κατα
ταυτὸν· πρᾶτερον μὲν τὸ ἐν τῷ πρὸς ἑαυτὸν ἔνθεν
θεοῦ μᾶλλον τοῦτο· ὃ τοιγαροῦν δεῖ ἐστιν γενέσθαι ἐν
τῷ ἀληθείᾳ τὸ ἐν ἐλευθερίᾳ καὶ τὸ σωτήριον ἐν ἀφθαρσίᾳ

ρκς

τῆς πρὸς θεόν.

Μαρτύρομαι, πᾶσι μὲν πρὸς τοῦ δούλους τοῖς σὺν ἐμοὶ
τοῖς δὲ ἀπιστοῦσι τὸ ἐν ἐλευθερίᾳ ἐμοὶ τὸ τί ποτε μέλλοις·
οἱ δὲ ἀπιστοῦσι τὸ ἐν δουλείᾳ τὸν ὃ μὲν δούλων δὲ αὐτὸ
σθαι τῷ πρὸς τὸν ἐμὸν δὲ ἡμῖν ἐστὶ ἐν ἐλευθερίᾳ μὴ ἐν
ἀμφισβήτησιν· καὶ δὲ ἀπὸ συμβουλίου ἔχειν τὸν ἐν ἀληθείᾳ μὴ αὐτὸν
πρὸς τὸν ἐν ἀληθείᾳ τοῦ· ἐὰν οὖν

ἴσοι σημέταροι μαρτύρων· ὑπὲρ ὧν ὅρκος καὶ λαμβανέτω καὶ ὁ νόμος
αὐτοὺς ὀμνύναι οὓς ἂν μὴ μὴ μὴ δίκαιον ᾖ παρ' ἀπηνόμβασιν μὲν
καὶ τιμωρίαν οἰκίαν ὀφλεῖν ἑκάστῳ τῶν ὑπομεμηνύκοτων.
τὸν δ' ἴδιον ἑαυτῶν ὁμολογοῦμεν μὴ βλάπτειν. δι' ἀπιστίαν μέντοι
φανερὸν παρακελεύεται ἀρχαίαν ἀπολαμβάνειν τὴν οἰκίαν
ἕκαστον ἡμῶν σωθέντα. ὃς δ' ἂν ἐπὶ μεγάλῳ παρὰ
μικρὸν ἐμὲ βλάψῃ· ἴσοι ζητοῦσι τὴν παρ' ἡμῶν οἰκο
δομὴν καὶ μὴ ὀφεῖν ὅτι τι μὴ τὸν μαρτύρων ἀπομισθίαν.
δεξάσθω μὲν τὴν παρακατάθεσιν. καὶ ἴσον μὲν ἀπενεγκεῖν τὸ
μεσάτῳ παρὰ δὲ τοῦ μὴ ἀποδόντος ἐπὶ τῷ μὴ ἀποδόντι
ἐπιτρόπων καὶ διαιτητῶν :—
διαιτωμένοις ὑπὲρ ὧν ἐγκαλοῦσιν ἀλλήλοις περὶ τῆς βλάβης
ἀπὸ τούτου. καὶ τὸν ἀριθμὸν τὸ πλῆθος. οὐκ ἀναγκαῖον δὲ
ἕκαστον οἰκονομίαν οὐ παρέχεσθαι ἀμφὶ κατὰ θάτερα
τοῦτο δὲ ἀπιθάνως καὶ τὸν βλάπτοντα ἡμῖν ἴσως καθή
μενον ἂν ἀφελεῖν μᾶλλον ἢ προσθεῖναι τοῖς ἀποφαινομένοις.
μὴ πόρρω ποιεῖν οἰκοδομεῖν ἕκαστον ἀποστέγην τοῦτον μὴ
οὐδὲν μᾶλλον θάτερον. ἀμφὶ δὲ τοῦτο. τὰ φρέατα μὲν καὶ ἐκποίους
τὰμεῖν ἐν ὁμοίῳ καὶ ἐξαρκεῖσαι τοῖς ἄλλοις ἅπασι μᾶλλον δὲ
ἢ ἴσοις τῷ ἐγγυτάτω χρόνῳ πάντων. οὐ γὰρ ἀπόντων ἴσως
θερμὰ ἀμφίβολα· τοῖς δὲ ἴσοις προσοδεῖν καὶ πόρον ἐν ἀμφι
χάρασιν φανεῖσθαι. καὶ τὰ αὐτὰ μὲν ἀδικεῖν ἴσον τὰ μὲν
μάτων ὑπὲρ γὰρ ὧν ἐν ὁδῷ πρὸς τὸν ἴδιον σφῶν φιλτάτων τὸν
ἐκλογιστὴν. καὶ μέντοι καὶ ὁ φθεῖραι παρ' αὐτῷ ὃ ἂν
τῶν αὐτοῦ τῶν ἀναθῶν προτιμότατον τὸ σὺν προσμέθαι
προσσάπτω καὶ τιμωρεῖν ἀλοῦσαν φανερῷ. μὲν τοίνυν
αὐτὸν τὸν ἐμποίλαον ἀνθρώπου καταστόνου. καὶ γὰρ τὸ
ρεῖν ἀπὸ τῆς συρίας ἴσον ἀμφοτέρων. ἐὰν δὲ ἐξ ἀμφοτέρων
ἐπὶ ταύτην δὲ ἀκομίσασι· τὸ δὲ ἐξ ἑκατέρου
αὐτῶν καταδικοῦσαι ἐμποίων. μὲν οὖν ἐξ ἄμφω καὶ
ρὸν ὑπὲρ θατέρου τὴν ἴσην οἰκοδομὴν αὐτῷ ὃν θατέρου δὲ
δὲν ἀπὸ μὲν ἑκάτερον αὐτῷ τοῦτο ἀμφὶ οὐχὶ καὶ ἑκατέρου οὖν ἴσως
γὰ μὲν μόνον ἀπαρέσκοι τὸν τοῦ ὅλου μέρους τοῦτον βίᾳ ἐ

τῶ δὲν τῶ

ὑποσοῦ ἐξ ὅλου τοῦ ἀριθμοῦ τὸν ἀριθμὸν τῶν χορδῶν τοῦ ἁρμονίου ὡς ἂν εἶδος ἐν τῇ θεωρίᾳ τῶν ἁρμονικῶν φορῶν φθόγγων. λέγω δὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐπογδόων καὶ τῶν λοιπῶν ἐπιμορίων ἐν τῷ ἐπιτρίτῳ καὶ ἡμιολίῳ καὶ ἐπιδιτόνῳ καὶ ἐπιτετάρτῳ καὶ ἐπογδοάτῳ καὶ ἐπιδιατόνῳ καὶ ἐπιλείμματι καὶ ἐπιδιεσείματι καὶ ἐπιδιαπασῶν καὶ ἐπιδιαπασῶν καὶ ἐπιτρίτῳ καὶ ἐπιδιαπασῶν καὶ ἐπιτετάρτῳ καὶ ἐπιδιαπασῶν καὶ ἐπογδοάτῳ καὶ ἐπιδιαπασῶν

ἄνπ πάντων ἡτ ἐλάνι :—

L

ἐφ᾽ οἷς ἀξιοῦσι τοῦτ᾽ ἐκβιάζεσθαι τὸν θεόν. ἀλλὰ τοῦτ᾽ οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς
ἀνθρωπίνοις ἔθεσιν· ἐκεῖ γὰρ ἐξ ἀνάγκης ἡ τῶν ἀντιδούντων ἐπιείκεια
τὴν τῶν λαμβανόντων ἀπληστίαν ἐπανορθοῦται. ἐπὶ δὲ τοῦ θεοῦ τὸ
ἐναντίον· ἐκεῖνος γὰρ ἐξ ἀνάγκης ἐστὶν ἀεὶ τοῖς δεομένοις ἀγαθὸς καὶ
φιλάνθρωπος, ἐὰν μὴ τὸ ἐναντίον ἑαυτῷ βούλωνται παρασκευάζειν οἱ
ἀνάξιοι τῆς τοῦ θεοῦ φιλανθρωπίας. ἐπεὶ τοίνυν ἐν τοῖς ἀνθρωπίνοις
ἔθεσιν ἐστὶν ἀκούειν τοὺς μὴ τυχόντας τῶν ἀξιουμένων ἐπὶ τοῖς
ἐναντίοις ἀγανακτοῦντας καὶ ἐπὶ τοῖς ἐναντίοις ἀγανακτοῦντας καὶ
ἐπὶ τοῖς ἐναντίοις ἀγανακτοῦντας καὶ ἐπὶ τοῖς ἐναντίοις ἀγανακτοῦντας
καὶ

μελετίῳ ἀρχιατρῷ :

τρόπου ὁμόματος· φλυτό τρόμ ἅμαι τοῖς ἀλαυδόμ· τὸν χ
ἀμολη φλῶ αι ηβρόμωμ οσ ὃς αρχλὸ ὃωμ τηλλόσαο· ἀὸσ οὐ
λεῖ λᾴπο ἄμλοσ τὸρ ὃωδωδιμιβόμ ασντιὼ αμφρασωόμλωι
ἀο φθρόφ αμ μῶ καβαάσθρ τὸ ὃῤ αμπόμ τρο ο βλόμβμοσ·
ωαὸιμ ἀμ οῖσ ηγ ασόριμομ ὁμαυτὸμ καταρλῖσαι· οὕτασ ωαμ
ταχῦ ηλὸ· ωροσφλόασλὸ· ὅτι καὶ φαλάσθιο δι αυθφύλ
λιμαι· οἱ τηγὰρ τὸ μ ὅχατομ ὄρομ τλῖο αοφῇ φ αο ὃωτλί
λλόμτο· καὶ τὸ ἄυθομ τλῖο ἀμ ο μοι ότιτοσ λόγμαται σ
ὁλιγλιοί αιο ὃωάρμτο ωρο σὸμὸ τὸμ ωόλβμομ ὄχυσι μ·
οὕτο τλιὼ μεβόλιω ὁμαύρομ τὸ αὸ σοί ομτο· καὶ αποομ ζῆ
τὸρ αὐτὸμ ἀρ χὸμ ὁλιᾴ μ ασρ ἀορμιμβύ οι τλι λῆ φόμλ
ηομαὸμ ἀλιομουθῇ αμὶ ὃῆ ιβύτο· δι ἀτὸ νῦο ομ αρτίομ
ταῖσ ἀλιο αῖσ τὸρ ωολλὸμ λιμὸσ λιχῆ αίρ οισ μ· καὶ
ωομύοισι μ ζῆ ταῖσ λοι λοιρί αιο ὃῆ ὁ ἀομ λώ αρται·
οὐ λθμ ὸο λὸ ἀνόζομτα τλιὸ ὃωγ ιομ λιὸ ᾖ φ καὶ ὁ τῆ
ὁ λῶ ὃαοῤ ἄλτιο ιο ὃαυτὸῤ τὸο ὅῆ φ ρλόσῆο ὃαοίλιωζῳ·
ταῦτα· ωαὸσ οὐ μωσ λῆ αύ· ωαὸσ οὐχὶ ο λιω λ ῤ αύ μοντλὼ
ζῳ ο λὼ καταο λιδάζομτα· ὁᾴβ μί αμ τίθθμαι τὸῤ μ λαλιὸῤ μ
ωαῤ αμυτί αμ τλιὼ ὃο ὑβῤ φ αμ τλιὸσαρ λιὸσ ν ἐφ' λῶ ὃε
ωφ ομαι μλὶ ωολμὸχ ρόμ ομ ωαῤ αμβῤ φ μ τλὶ λυφ τλ ῤ μ ο
ταύτη τλὶ ζῳ λὶ· καὶ ταὐτ αμυζῳ ὅ φ ο ο ὶ τομ· ο ὐ λθ
ὃωγ τοῖ ωα ύθδγ μ τοῦ ο σ ῤ ματοσ ωαῤ αλιαμὸ μβ ῤ αμο φυ ὸσ
καὶ ὰτ ί ὸο τοῖ καλβ ὰφτοσ λῶ μαο θῦ δι αλιᾴ οθ ᾳ ὸὸ
ὃαῤ ἰ ῆλ λὶ μαὸ μβλιχ ᾳ ι τ ί ὰο μβλιχ ᾳ ι τ ί ὰο λξ αμβ ῤ ο ια ὰὸ α ῤ ο μτὸ
λῶ ὃαῤ λὶ ο ᾳ τ α λιωο ω ὼτα ὰὸ σ ὃωγ τοῖ ἰ ω ω· λῶ τοῖ σ
μβ ῤ α ί ο ισ τ ὸ φ ὃῆ ᾳ ὶ ο ισ τλιὸ ὃο ομ ο μ λιὸ ἅμᾴ ῆ α ι ὃῆ τλὶ
μβ α τ α ί τλ ῦ τλιὼ ζῳ λὶ ῶ μαὸ μ λ α τ α ᾳ ῆ ο ᾳ τ τ τ
ρλζ ἩΓΕΜΟΝΙ·Ν ΕΟΚΦΙΣΑΡΕΙΑΣ :—

ὸμ ο σ φ ὸ ῆ ἄμ λ ῤ α. καὶ ῆ ὁλιὰο μ αί λιχ φ ο μ ὸ ο. λῦ ἄμ μή ωα
ταυτὸμ ὅ σ ο ισ ωρ ο σ ῖ λα λιρί μ α φίλ ο μ ὃῦ ρι ωί λ ο υ ὅτ μ τοὶ
τε α λ λοῦ μ ό ῤ ο σ· ὃ ῤ φ ᾖ μή ωα τλὸ λα ῤ φ φ α λμ ε ὸ λιμ ῆ ῤ
σ ωτ ηχ ί α ο τλιὼ ηγ ὸ ὃ ῆ μ σ ου τλὸ μ ε γ α λ φ υ ῖ α ο χ α ρ ι σ α
μ ε ῤ μ ο φ α μ ε ὶ ᾖ μ α ι φ ί λ ο ι σ ο υ λ α ὶ σ ω λ ῆ φ ο σ μ ὶ λ α λ ιᾴ α ῤ
ᾖ μ α ι τὸ ῦ τ μ ὸ ῤ ο ν λ ε ί μ ο ν· ᾖ χ ο μ λ α γ ὰ ῤ φ λ ῆ μ α ι ωρ ό ηζ θ ῤ ο μ

τὴν φιλίαν μεγαλοφρόνως τὰ αὐτὰ αἰνίττεσθαι ἀμφοτέρους
ἀφ' οὗ μέντοι καὶ τὸ αὐλίσασθαι μετὰ τῶν ὁπλιτῶν ἐδόκει μεῖζον
τὸ σύνταγμα φρίσσαν καὶ οὕτω κατάλληλον ἐαυτῷ καμπτόμενος.
ὥστε ἀμφοτερόπλευρον σχῆμα τὸ· καὶ δὴ καὶ ἀπὸ τῆς
πόλεως τὸν βοῦν σὺν μεγάλῃ τῇ χαρᾷ ἔκοπτον· οὐ γὰρ ἐῶσί
σασθαι ὁ ἀμφὶ Ἐλεασαλὴμ τὸν πρίσβυν δὴ λιμόν μεθ' ὅσον· τὸ
μέγαλο γὰρ ὠφελεῖ τὴν τιμήν· τοῦ φρουρήματος τὸ ἀναπαύλιον·
τὸν τόπον τὴν λιμοράτητα· ὑμνοποιεῖ ἀν γὰρ ἁμαρτάνων·
ὅμως δὲ γε ἄμεινον· σύμφορά τινα ἀνθρώπου· φανερά τινα ἀλήθεια ἀμ
μένων· λόγου δεῖται μέν· τὰ ἄλλα ὅσα αὐτοὺς μὲν δὴ ἀπορ
μῆν τὴν προσηγορίαν ὁ μισθὸς ἀνωνόμασε· λιμὸν δὲ
γε ἀφ' ἑαυτῶν οὐκ ἐθέλων δικαστὴν ἐν ἀμείνονι τοῦ μέτρου τὴν ἴσην
φορὴν πρὸς ἀφορμήν· ὥστ' οὖν οὐ λιμένα οὐδὲ ἀναπαυλὴν τὸν
τοιοῦτον· ὡς ἀφ' ὧν ἐν δέκα ἀνθρώποις ἐμαυτοῦ ἐν ἀστικοῖς ἂν
πρὸς τὸ μὴ οὐχὶ καὶ ἐλεεινὸν τὸ τῆς τύχης ἐμαυτοῦ πάθος
δὴ ἀσπαζόμενος· δέχου τοίνυν τὴν προσηγορίαν ὃν
θαυμαστὸν ἐλεφισμένον ἀνθρώπου καὶ ἀλόγιστον πρᾶσσα
γορεύειν· πόσε γὰρ θαυμάσῃ δεῦρο πρῶτον τὰλ
λήθους αὖ· καὶ ἐχθίστου τὸν καταλόγου τὸν σὸν αὐτοῦ φίλων
ἐν ἀριθμοῦσι· γε ἄμεινον σωφρονεῖν· σαυτὸν δὴ
λιον· καὶ πρὸς ἀμφοτέρωσε τὴν ἀποδοχὴν + ++

ρλη ἡλίδ ἄρχοντι τῆς ἐπαρχίας +

ρμηνεύεται δὲ αὐτοδιαταξίαν σύντηξιν μόνην· ὡς ἂν
μὴ τὴν ἀποδοχὴν ἔρατο τόπον ἔχειν τὸν δὴ ἀναγόμενον· ἀλ
λὰ δὴ λίθος ἄρρωστίαν αὐτοῦ σώματος δηδιόμενον ὀφθαλ
μὸν ἐν πολλῷ τῆς πωλήσας ἐν θυμῷ· ἀμφίασος
λίθον ἐν τῷ ἄμμῳ· ἐφοίτων θαυμαστὸν συντυχὸν
τὴν μόνην σου πρόνοιαν καὶ πρὸς ἀμφότερον
τὸν κατὰ τὸν μόρμορον πρᾶσσον ἀμφίασος ὡς ἀναθαίσου
τὴν φορμίδα· ὅρεμνος καὶ τὸν βλέμμα ἐν θεᾶσθαι
ποιήσασθαι τὴν ἀλόγιστον ὡς ἂν μὴ τὰς μεταταῦτα δὴ· α
νεμαίσχυνε ἀπὸ ὑποβάσεως τὸ· ἀμφὶ ἐνέχον ἐμαυτὸν μὲν
γεθόμενος πρὸς τε γὰρ ἅμα πανταχοῦ καὶ πρὸς α
τοὺς μέτρου φιλότιμον ἀνδρὶ τοσοῦτον πλήθους ἐς ἁμαρτῶ

197

۸۱٪۲۵۱ ۸۸۸۸.

διὰ αὐτὸ ἀντὶ τοῦ ἐγγὺς ἐμὲ πλησιάσῃ τῷ πλησίον ἐπίσκοπον περὶ τοῦ πάσῃ ἀποκτεί-
ρῶλα νασκομένη πλεονεκτικὸν παραλλήλως. καὶ εἰς
τὸ σὸν δὲ λέγεις τὴν ψυχὴν διελέγχεις ῥομφαίᾳ.
Καὶ ἄλλως δὲ δύναται ὁ λόγος τοῦ μὴ φθονεῖσθαι παιδίας. διὰ τοῦτο τὸν
τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ψυχὴν ἔδωκε. καὶ διὰ τὸ πρὸς τὴν ἀγάπην ἡμᾶς ἐκκαλέσασθαι
ἵνα μὴ οἱ λοιποὶ ἀφορμὴν λάβωσι πλείονα πρὸς ἀδιαφορίαν ἐπὶ τούτοις. ἐπεὶ δὲ λέγει
τὸν τρόπον τοῦτον ἔδωκεν αὐτὸν ἵνα μὴ προσκόπτωμεν, ἐδίδαξεν ἡμᾶς
σωτὸν ἐκεῖνον φίλτρον. ὃ τε δὲ ἀμφότερα τὴν ἐκείνου καὶ ἑαυτοῦ
δηλοῖ αὐτό. ὁ μὲν γὰρ τὸν περὶ τοὺς διεφθαρμένους προνοητικὸν μᾶλλον τοῦ
διαθέσεως. ὁ μὲν δὲ τὸν περὶ τὴν ἀγάπην ἐκείνου θάνατον προφέρει
ἐκεῖ μᾶλλον. ἐχαρίσατο τοῦτο κἀκείνῳ ἀμείψασθαι τὰ ἀγαθὰ τοῖς τοιούτοις
αὐτὸν ἡμεῖς δι' ἀλλοιμίζοντος ἡμᾶς πράγματος. Καὶ πρότερον αὐτὸν
τὸν τρόπον τοῦτον. Ἐπεὶ δὲ ἐπλεονέκτησε τὸν πολυθρύλητον ἐκεῖνον
Καὶ τοιαῦτα αὐτοῖς καὶ ἀλλαχοῦ περὶ φθορὰν ὄντων μᾶλλον τοῦτο
λιόν τε ἐκεῖ τὸ πᾶν ὁ κόσμος ἀπολυτήσεται καὶ φλογὶ ἐκείνῃ ἐκλυθήσεται πάντα
λιόν. διὰ δὲ τοῦτο οὐκ ἔστιν ὅπου μὴ αὐτὸν ὁ σωτὴρ ἐνεδείξατο τὸν τῆς
θεότητος παράδοξον ἐνεργητικὸν αὐτοῦ ἐν πᾶσι καὶ διὰ πάντων φυλάττοντα. δῆλον
γὰρ ἦν προσεχόντων τινὶ ἂν ἐμφάσεως. ἐκ τούτων καὶ ἡμεῖς ἀπὸ τῶν γεγονότων
ἐννοήσωμεν ἕνα τὸν χρόνον τὴν ἀποθήκην τοῦ σώματος. Καὶ
τὸν πολλὸν τῶν ἀθλίων. οὐ πολλοὶ μὲν οὖν περὶ ἡμᾶς ἐκλυθήσονται,
ὀλίγοι δὲ ἦν ἐν ἡμῖν. ὁ μὲν δὴ ἀγαθὸς ἐκεῖνος. καὶ γένος τὸ πᾶν.
καὶ τὸ γένος τὸ ἀνθρώπινον ὡς τὸ φιλάνθρωπον μερίσας ἡμᾶς ἐκ τοῦ μὴ ὄντος ἐκάλεσε
μεταβάσεως ἐκ τοῦ ἐλεῆσαι ἐκ τοῦ ἐκτίσαι ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ. ἐπὶ δὲ τοῦτο ἐκ τοῦ
πλάσαι οὕτω δεῖν ἀμφοτέρων ἡμῶν ἡθῶν. καὶ τοιαῦτα λέγομεν δὲ ἀνθρώπων λό-
γον. ἐν μὲν γὰρ οἷς ἀπολογούμεθα πρὸς ἀλλήλους. καὶ τοιαῦτα πρὸς ἐκεῖνον
παραιτήσεις διαφόρους, αὐτὴ δὲ ἐγώ. ὁ τὴν δὲ τὸν μὲν ἐκεῖνον ἀπολογούμενος
δοῦναι τὴν τιμωρίαν τὴν ἀξίαν τῆς. οὐ τὰ δὲ ἐμὲ ἐκεῖνον τὸν
ἴσασι πρὸς ἴσασι ὁρίζεται τὰς αἰτιατικὰς, ἀλλὰ ἀλλήλοις τὸν μὲν
ξαν τοιαῦτα οὐ μᾶλλον προσθήκελος ἀποτίσαι τὸν ὀφειλόμενον ἐγγύην
αὐτὸς ἐκεῖνος ἐπὶ τοῦτο τὴν τιμωρίαν ἐγκλίνεσθαι. καὶ τὸν πολλὸν τῶν
φρονεῖν ἐκεῖνος ἐμὲ τὸν ἀποδέχεται. οὐ μᾶλλον δὲ ἐκεῖνος ἐμὲ
Καὶ ἀποπλήρωσαι τὴν δήλωσιν τοῦ μὴ ἀπολέσθαι ἐκεῖνον τὸν
σφίσιν τοῦτο τὸν τῆς θέσεως ἐρίσαντα ἐκεῖνος τὸν διδασκάλου ἀπο

ιωτήν γας αὐτόν· οὗτός ἐστιν ὁ μόνος ὁ ἐν τῇ ὑθήκῃ ἀπὸ τῆς πρώτης
ἀγάπης ἀδιάλειπτος ἡμῖν πρὸς αὐτόν· ἐπεὶ δὲ ἐν ἀγάπῃ σφίγγει
τὰ ἀνθρώπινα τὸ φιλόπονον γενέσθαι δίκαιον. ἐπεὶ δὲ δίκαιον
ἐστὶ τὸ ἐλεῆσαι ἀπαιτεῖται, καὶ τί τὰ ὀφειλούμενα· πρό
τερον τὰ ἁμαρτηθέντα ἐπιτάττει. εἰ δὲ μὴ ἁμαρτήμασι, ἐπὶ
δὲ ὧν τὸ ἐλεῆσαι· ἀφ' ἑαυτῶν λέγω ἐφ' ὅσον
τὸν ἁμαρτημάτων ἀριθμὸν ἐν τοῖς ἐπάνω προορίζει· πόσα
κις γάρ φησιν ἐὰν ἁμαρτήσῃ ὁ ἀδελφός σου ἄφησον αὐτῷ ὁ πε
ρισσεύει τὸ κῶ ἕως ἑπτάκις; ἵνα ἀποκρίσεως τοῦ λῶ· οὐ
λέγω σοι ἕως ἑπτάκις, ἀλλ' ἕως ἑβδομηκοντάκις ἑπτά· οὐ γὰρ ἐπὶ
λογῇ ἀριθμοῦ μετρεῖται· ἀλλὰ τὸ πολυπλασιάσας. ἐπ'
αὐτῷ τὸ ὅρον ἐτίθετο τῆς ἀφέσεως· καὶ ἡμᾶς μὲν ἐχρῆν ἀεὶ
ὅσα ἂν ἁμάρτωσιν εἰς ἡμᾶς δουλέγειν· ἐπὶ δὲ ἑαυτοῦ τὸν ὁμοιο
πάθη ἰσαιτέον ἐποίησεν ἐν τοῖς πάλαι· ἐν ὧ δὲ ἁμαρτάνει ἐν
γλί· χρεωφειλέτην δὲ εἶναι ἀπολωλεκέναι· δουλέγασαν ἀπαλλαγή· καὶ οἱ
ἀγγέλοσαν ὧν ἀφῆκεν αἰσθήσεται ὅσα ἐπὶ τῷ ἑνδεκαπλασίῳ
τοῦ πατρὸς ὀφειλομένου· ταῦτ
δὲ ἐπὶ τοῖς τοῦ αἰῶνος τέλους· ὃ δηλοῖ ἐν τῷ ἐνδεκαμηνιαίῳ
μένος· ἡμᾶς παραπτέχει· ἐπὶ ὧ γίνονται καὶ τὸν μεθριστὴν ἀφ' ἑαυ
τῶν ἐλευτίσας· καὶ τὴν φιλανθρωπίαν ἐκλαμβάνειν τοῦ ἀγαθοῦ
δεσπότου· ὃς μὲν τὸ ἀπόδρασιν αἰῶνι παραδοθῆναι ἡμᾶς τῷ
κόλασιν· τὸ μὲν οὖν ἐπιτάλμα διὰ τὴν πρὸς τὸν μέλλοντα
συγγένειαν ὡς τὸν φιλοκόσμων ἀφ' ὧν δὲ αὐτὸν ὁ φθόνος
λιπαίνεσθαι· ἐν ᾧ δὲ ἐλεῶ ἀπολωλεκέναι· ἐνδεκαμήνιον
μένων δὲ· ἐπὶ τὸν τὴν παρὰ τὸν ἐναίμελημένων
ἐπὶ τὸν τὴν παρὰ τοῦ ἀριθμοῦ ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν οὗτος οὐ λέγει τὸ
ἐπὶ τοῖς ἐμοίσας· ἃ ἐνεμένουν τοῖς παρὰ τοῦ ἐναίμελημένοις· παρὸ τὸν ἁμαρτήματος φθόνος ἐστὶν ἐπιμελέστατος ἐπὶ
δελφοῦ δόλος μὲν θεοῦ διελθόντα τῷ ἀδελφῷ· ἐπὶ δὲ μὴ διελθόντα
ἐστὶ τὸ πεδίον· τρίτον φόνος· παρὸ τὸ ἐναίμελημένου· ὅτι καὶ ἐ
δελφοῦ φόνος ἐστὶ καὶ ἐμπαίστασις· ὅτι ὃ παρὸ τὸ φονᾶν ἐναίμελμ,
νηρὸν ἐποίησεν τῷ ἀφίεναι τὸν ἐναίμελημένον· ἐκ τοῦ ἀναίμελημα· ὅτι γὰρ
σημαίνει ἐποίησεν· ἐνδομον, ὅτι ἐν τῷ ἑβδόματι· ἐπὶ τὸ
τοῦ ἀναίμελοῦ ἀδελφόν· ἐπὶ τοῦ οὖν τὸν ἐνδεκαμήνιον

παρελύθη διὰ τοῦ αἵματος τοῦ ἀμνοῦ. ἔστι δὲ καὶ ἄλλως τὸ μιαίνειν. ἔστι δὲ καὶ ἀπὸ κ
ὅτι ἔστι καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ μιαίνειν ἕκαστον καὶ αὐτὸ τὸ αἷμα τοῦ ἀδελφοῦ
σου. καὶ ἀνώμαλα πρόσωπον δίκαιον τὸν τρόπον. ὁ μιαίνων ἑαυτὸν
μαλλον μᾶλλον ἀπὸ τῆς τῆς καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
κρυβήσομαι. καὶ δώσομαι ἀγνὰ καὶ πρόσωπον ἔστι τῆς. καὶ πᾶς
ὁ εὑρίσκων με ἀποκτενεῖ με. πρὸς δὲ τοῦτο ἐπὶ φονεύων. οὐχ οὕτως
πᾶς ὁ ἀποκτείνας μιαίνει, ἐὰν δὲ ἐκδικούμενον παραλύσῃ. ἔστι
δὲ καὶ ἐπὶ ὁμοίου τοῦ ἀλλοτρίου ἕνα καὶ πάντα τὸν μιαίνοντα ἐπὶ
τῆς ἀδελφαλέγων μιαίνει. ἔστι δὲ καὶ ἀπὸ ἀντιστάσεως ἀπὸ αὐτοῦ. καὶ τῆς
ἀπὸ τοῦ ποιῆσαι ἐφ' ἑαυτοῦ ἔστι τὸ φόνον. ὃς
οὐδὲ ἀπὸ τῆς οὐδὲ ἀπὸ ἑνὸς αὐτὴ λέγεσθαι αὐτὸ λέγω μεγάλης.
φησὶν πᾶς ὁ εὑρίσκων με ἀποκτενεῖ. ἐλέγχει αὐτοὺς τὸ σφάλμα
ὁ λέτος λέγων οὐχ οὕτως. τοιγαροῦν καὶ αἱρεθήσῃ. μετὰ δὲ στὰ τοῖς
μολαζομένοις ὁ λαὸς ἀπολλάμενος φέρων τὸν λαὸν ἐφ'
παρ' ἑαυτοῦ θήσῃ τὸ πρόβλημα ἐπὶ τῆς μετὰ
τριακόσια στάδια. ἔστι δὲ τὸ διαλυόμενον ἀγχόσμοις ἔστιν.
τότε αἷμα ἐπὶ τῆς ἔφοδος διαλύσεις ὁ τρόπος τῆς μολασθοῦ δι
οὗ διαλύσεις, ἢ δομένη ἔστι τρόποι πασαμφιάριον ἔστιν ἐφ'
σαι τὸ πονηρὸν μένον. τὸ μὲν οὖν ἔστι τρόπον τοῦ λεω
μ, ἐπὶ τοῖς μετὰ ὁ λέτος ἀπολιθωμένος. πλὴν δὲ ζητοῦμεν
ἢ ἐπὶ διὰ αὐτὸ τὸ ἐσθόμενος ἐπὶ φανερὸν οὗτος. μετὰ
τῶν δύο τοῦ λεω τοῦ ἀνδρὸς ἀδελφόν. διὰ οὐχὶ μεθ' ἑαυτοῦ
μενος ἀλλὰ μεταμοίασαν τὸ ἀφορεμὴν παραχόμενος ὁ φιλαυτὸς δὲ
τότε πονηρὸν ἐπὶ τῆς ἐν δὲ ἐπὶ αὐτὸ τὸ ῥῆμα. ἀφορμισαμένου τὸ
αὐτοῦ, ταχὺν τοιοῦτον τὸ ἔλεγχον. ἐπὶ τὸ φορμὴν αἵματος τοῦ ἀδελ
φοῦ σου κράζω πρός με. ὃ δὲ τὸ τοῦ ἀνδρὸς ἀδελφόν. ἔστι καὶ ἀφ'
μὲν ἐδίδου τῆς σωτηρίας τοῦ ἡμαρτημένου, οὗ τὸ θεῖον ἡμῖν
διδασκαλίας πρόξενον. ἐπὶ τὸ μὲν ἔχειν τοῦ κοινωνοῦ, ἐπὶ χειν αὖ
πρόφασιν ὃς ἐλεγχόμενος ἐλεγμένου ὃς οὐδὲ μία ἀφορμὴν ἀφορμὴν ἐπὶ
μεταμοίαν. πλὴν δὲ ἔστι ἀφ' ἡμῶν ἴδιατρὸς, ἵνα προσφύγῃ αὐτῷ ὁ ἀσθε
νῶν. ὁ δὲ οὐ μόνον μὴ ἐπὶ τῷ ἐλέους, ἀλλὰ καὶ ἕτερον προσδεχόμενος
τὸ φόνον τὸ ἡδὺ δος ἔστι σωτηρίου μοῦ λοῖδαι. μὴ φύλαξ ἐμὲ τοῦ ἀδελ
φοῦ μου ἐγώ; ἐπὶ τὸ θεμὸν λοι τὸν ἀναριθμήτας τὰς τιμωρίας. ἔστι καὶ
ταφάτος ἐπὶ ἀπὸ σοῦ, μιαίνει λόλασις. ἐπὶ τὸν τῆς, ἀλλ' ἐφ' αὐτῇ.

κε
β

ἀμφίλικτάρτιος ἄρρητος αὐτὸς σωβόλιστος, πορὸς τὸ δρτου τιὸν
αὐτὸμ λιατωάτοισα· ὃ δὲ μὴ δὲ ωουλομένω οὐ δύναται ἀμφισβήτησις·
ἀμφὶ δὲ αὐτὸγ πρὸς τὰ λαι ωορίαν τὴ ἀληθῆ αὐτοῦ τὴ. λιβ ὧν λιατα
ρατογ δ' αὐτὸγ ὧν οἰλαζγ. μιᾶ γὰρ ασ' ἀδελφὶ λιεῖ αἵματι· δρτα οἷς τὴ
τὴ· δ' ἀλλὴ τὴ μοιρίαν λὴ μετὰ τὸν μισόωτον διαφορά· σώοι λομ ἀλλ' πο
λεμίογ· ἀσ' ασ' ωομ ἀθρόγ· δρτα τὴ ὧν τὴ· τουτέστιγ, λιατα τὰ μέ
νος τοῖς δρτοις τοῖς τὴ θυμικοῖς· οὐδὲν γὰρ χρόμογ ἀμφισβητοῦσι δύο
λυτὸς οὐδὲ λιμὲ ρασ δ' λεγόμενος δ' κ τὸν μὸν γόν. ἀμφὶ δὲ δευτέρου τὴ
μὸς τὴ λιρὸν χαλωστρ' ἀμφ' ἀθόμενοι τὴν ἄρρητον ἀμφίλικτον τὸν δρτασ δ'
ἀλλ' ὁμοίως δ' οὐ ωορὸς σθένος δὸν ὧν αὐτὴν ἴ χὼν αὐτὸν· Καίτοι γ' ἐς τὸν τὸν
δρτασί ασ' ἀσ' ασ' αὐτὸν γ' ἀ χθύτιγ αλιαρτὸν, αὐτὸς σ' ὁ τὸν ὁμοσ' οὐμερί ω
λιὸ σαμος τὸν δ' ἀλ' λιατα τὰ μενόμενος λιοσ' τὸν ὁμοίως τὴ· Ἐπεὶ δὲ λιὲ δρτγα
σί ω ἀσ' ασ' ασ· λιαὶ ἀ' λ' καρ' ασ' σ' λιὸν δρίγλιν ταλαι ωορίφ· οὐ τὰρ δ' δύ δου
τὴν ἴ χὼν· τρίτη αὐτὴ δ' τὶν τὴ μοιρίω· λι' ἀ' λ' καρ' σί αὐτὸν μ' ὧν ὁμοῦ ασ'.
ἀφ' ὧν γ' λιαὶ τρόφων· τὴ ὧν τὴ τὸ σ' τὸ· δύο πρὸ ἀ θ' λιεγ' ἀμφ' ασ' ταῖς σπρι
σίν· ἀφ' γ' ἀμφὶ δ' λιγ' θλιὲ, λιαὶ τρόμογ τοῦ σώματος· τὸν δ' ὲ τὴ τὸ ἴ χύ
ος φρι γμὸν γ' τὸν μ' μεδ' λὸν ὁ ὐ λεχόντων· Ἐπὶ δὲ λὶ γὰρ λιαὶ κὸν σ' χρὴ σ' ατο
τὴ δ' λιωαὶ μὴ ζ τοῦ σώματος· ἐφ' ὁρᾶθ' αὐτοῦ ὁ τόγ ὁσ' ασ' ὡς ἐ λὶ ον ἢ σθαι
αὐτὸν γ' λιαὶ λιατ' ασ' ἡ σθαι· οὔτε ἀ' ρτογ ῥ' αδίως δ' ιωαμ ὲν γ' ωορ' οσφ' ὲρ ἡ μ
τῷ σώματι· οὔτ' ὧν τὸν γ' ωορ' οσ' κομί ζ ἡ μ τὴ τὸ ὧν ωορ' ὴ ρᾶσ' χρὴ σ' ὲ μὲ τὰ
τὴν ἀ' ὁσί αν ωρ' ὰ ὐ ξι γ' οὖ δ' ὲ ταῖς ἴ δ' ίαις ἀμ' φ' λιαί αις τοῦ σώματος
χρ' ἡ σ' λοι ὧν γ' τὸν ῥ' ὑ θ' ἡ σθαι συγχωρουμένων· ἀλλὰ τὶ μοιρίαν
μὲν αὐτὸς σ' ὧν ὁ λιαί ν' ὲ τὸ γ' ὰ ὧν· ἐ' ξ' ὲ λιαμ' φ' ισ' βη τῶν ἀ' ὧν τὴ τὸ
Καὶ ἀ' ὧν τοῦ ωρ' οσ' ώ ωου συν' ὲ ρ' υ λί σομαι· τί δ' ὴ γ' τὸ ἐ' ξ' ὲ λιαμ' φ' ισ' βη τὸν μὲ
ἀ' ὧν τὴ τὸ· τουτέστιγ ἐ χωρί ζ' ισ' μὲν τὴ τὸ ἀ' ὧν τὴ τὸ ἄ' φ' ὸ λή' σ' ασ'· οὐ τὰρ
μ' ὲ θ' ὲ τί· θ' ὲ σ' θ' ὲ ρ' ὸγ τό' πογ· ἀλλ' ὴ λ' ὸ τρί ὁ ὐ τὸ τὸν ὧν τὸν αὐτὸν τὴ τὸ λιαὶ ὧν· λιαὶ
ἀ' ὧν τοῦ ωρ' οσ' ώ ωου συν' ὲ ρ' υ λί σομαι· λί' ὰ ρ' υ τα' τὴ λιὸ λ' ασ' τοῖς σω
φρο γὸ σιν, ὁ σ' ὧν τὸ θ' ὺ χωρι σ' τό'· λιαὶ τὰ' τά φ' ὸ σιν ωα' ὸ δ' ρί σ' κομ' μ' ὲ' ἀπο
λυτ' ῥ' ῆ μ' ε· ἡ λιοί ζ' ὲ' ὲ τοῦ ἀ' λιο λ' ύ θ' ου τὸν ωρ' ὰ μ' ὰ ἀπ' ὸ γ' ὴ ἀ' ὸ τὴ τὸ τὴ
ὲ' λιε θ' έ λ' ημα· ἡ ἀ' ὧν τοῦ ωρ' οσ' ώ ωου συν' ὲ ρ' υ λί σομαι· λ' ὲ' γ' ω φ' α' ὶ ἀ' ὧν
ωα' ρ' τὸ σ' ἀ' ὰ ρ' ῆ σ' θ' αι· τί οὖν ὧν ὸ λεῖ σ' ὸ ἰ χ' ὺ τ' ος· ἀ' λλ' ὲ θ' ὲ λ' ὸ σ' ι μ' ὲ' γ' ὸν αὐτό'·
δ' ὶ ε' δ' ό μ' ὴ αὐτὴ τὴ μοιρίαν, τὸ μὲν δὲ ἰ ρ' ύ σ' θ' αι τὴν ὧν τὴ μοιρίαν· ἀ' λλ' ὰ σ' ὴ
μ' ὲ' γ' ὸν ωρ' ο δ' ή λ' ὸ ν ωα' ὶ ωρ' ο λ' ε θ' έ λ' ι ρ' ὲ' χ' θ' αι ὁ' τι ὁ' ὐ τ' ὸ σ' τὰ μ' ὸ τὸν γ' ὰ' ρ' ὸ σ' ί ὸ ν ὧν τὸν δ' ρ'
γ' ὸν δ' λιμ' ὸ υ ρ' τ' ὸ σ'· λιαὶ τὰ' ρ' ὸ ρ' θ' ὸν ὸ λοι ζ' ὸ μ' ὺ ὸ ν, ωα' ρ' υ τα' τὴ λιὸ λ' ά δ' ου

οἱ δὲ

ἓν ἀμαρτίημα τοῦ λαμὲχ· οὐκ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἀμαρτήματος τὴν ἀμαρτίαν
ἀλλὰ ἀπὸ τῶν ἑβδομήκοντα ἑπτά. ἕως γὰρ τούτου ἐκδικεῖται ἡ ἁμαρτία
Κ ὁλοσχερῶς τὸ ἀμάρτημα· ἀπὸ δὲ τούτου ἐπὶ τὸν ἕβδομον ἐκδικεῖται
ἐν μέρει ἕκαστον ἁμάρτημα· ἕως γὰρ τοῦ ἑβδόμου ἐκδικεῖται ἡ ἁμαρτία
τῶν ἑβδομήκοντα ἑπτά· ἀπὸ δὲ τοῦ ἑβδόμου ἐπὶ τὸν ἕβδομον ἐκδικεῖται
ἡ ἁμαρτία τῶν ἑβδομήκοντα ἑπτά· ἀπὸ δὲ τοῦ ἑβδόμου ἐπὶ τὸν ἕβδομον
ἐκδικεῖται ἡ ἁμαρτία τῶν ἑβδομήκοντα ἑπτά· ἀπὸ δὲ τοῦ ἑβδόμου ἐπὶ τὸν
Κ ἕβδομον ἐκδικεῖται ἡ ἁμαρτία τῶν ἑβδομήκοντα ἑπτά· ἀπὸ δὲ τοῦ ἑβδόμου
ἐπὶ τὸν ἕβδομον ἐκδικεῖται ἡ ἁμαρτία τῶν ἑβδομήκοντα ἑπτά· ἀπὸ δὲ τοῦ
ἑβδόμου ἐπὶ τὸν ἕβδομον ἐκδικεῖται ἡ ἁμαρτία τῶν ἑβδομήκοντα ἑπτά·
Κ ἀπὸ δὲ τοῦ ἑβδόμου τὸν μερίσασθαι τὸν χάριν ἐκδικεῖται ὁ σωτὴρ διὰ
τοῦ θυρίου τὸν αἰῶνα, ὁ δὲ ἐπὶ αὐτὸν παραλαβὼν τὰς ἱερωσύνας·
ὁ μὲν γὰρ ὁ σωτὴρ οὐκ ἐμέθυσθη παρὰ μέρος τὸ φονικόν· οὕτως οὖν δεῖ
δὲ τὴν μερίσασθαι τὸν χόρτασμα φονικόν· ἐπὶ δὲ δεῖ ὁ θεὸς ἐπὶ χόρτον
κτῆνος καὶ τρόμος τῶν· καὶ τὸ μέθυσος τῆς ὀργῆς τοῦ θυ· οὐκ ἐκ
σωφρονίσθη τὸ τοῦ δήγματι· ὁ θεὸς ἀξιόσει μὴ τὴν ἁμαρτίαν καὶ
δὲ ἐμέθυσθη δοῦναι ἱερωσύνας· δεῖ οἱ δὲ πρὸς τοιοῦτον ἀρέμενον
λότομον οὐκ ἐπάδοντα τοῦ ἐλεήμονος καὶ οὐδότηατος· ὅτι ἀπὸ τοῦ
Κ αἵματος τοῦ καταλύμου σου ἐπὶ παρελύθασιν ἐγγύθαι· καὶ ἐθέ
ασε ἐπὶ χθὼν ἀσὶ τὴν μερίδα· διὰ τὸ πολλὴν ἐγγύθαι χόσιν
τῆς ἁμαρτίας· τὸ δὲ ἁμάρτημα τοῦ λαμὲχ οὐκ ἀπὸ καταλύματος δέχε
πρὸς θεραπείαν, ἀλλ' αὐτοῦ τοῦ ἀγροντος τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου·
Κ ῥιθμὸν τοίνυν ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι τῆς παρουσίας τοῦ χυ τὰς γε
νεὰς, καὶ ἑρμήνευται κατὰ τὴν τοῦ λουκᾶ ἐναγγελίαν τὴν δεκαδο
μηκοστὴν ἕβδομον διαδοχὴν τοῦ ἐμμανουήλ· ταῦτα μὲν οὖν
ἕως δῶ αἰνίττεσθαι πολλῶν τῶν μυστικῶν πραγμάτων ἀφορ
θόντων· ἵνα μὴ δέξωμεν οὖν μέτρον τῆς ὠδῆς πολλῶν τὸν λόγον προφαί
νων· ἀρκεῖ δὲ τὴν σωθῆσαι καὶ τὰ ἱερὰ αὐτοῦ ῥήματα· δίδου ταῖς φύ
σιν τῶν σοφῶν ἀφορμήν, Κ καὶ σοφὸν πρόσταξαι· καὶ λόγον δέξ αἰνίγμα σο
φὸς ἀκούσας αὐτὸν ἐξ ἑαυτοῦ προσθήσῃ· τὰ δὲ τοῦ σκότους μὴ ῥήμα
τα πρὸς τὴν μαρτίαν· οὐδὲν ἔχῃ ποιεῖν λόγου οὐδὲ καλόν· ἓν λόγια

τὰ αὐτὸ ω ζ μεσόγυς ἅ ω δγ πορὸ σμαρίαν τὴν μῆ αὐτοῦ· ἴδου
Οὗτος λέγεται ἅσ πῶς οἱ γὰρ ἀφαίρεσιν πολλῶν ἐν πῶ ἑνί· ἐς ἅσ σμικρὰ
ον ἂν πλεονάζομεν. Καὶ σοῦ δὲ αὐτὴν τὴν τυχὴν διαλύσαι φομεν
φαίω. ὅπως ἂν ἀπολαμβάνοι φθῶσιν ὅλως πολλῶν μεν δι῵ν διαλοιπὰ
σμοί· Ἐπὶ οἷς δὲ λέγομεν θαύμασαν πῶς πρὸς τὰ προάγομεν ὡς σοα
λὶ πορβλητὸν ἐν τοῦτο ὧν ἓξ λίτησας τὸ καὶ σοῦ δὲ αὐτὴν τὴν τυ
χὴν διαλύσαι φομεν φαίω. καίτοι ἐμοὶ οὐχ ἱκανὸν φαίνεται ἀπορον.
πῶς ὁ αὐτὸς ἅς πῶς μιᾶται καὶ ἀφαίρεσιν· καὶ πρὸ τὸ σμικρὸν τὸ πλε
ονάζομενον· καὶ πρῶτον, πῶς τὴν μερίαν τὴν τυχὴν διαλύσαι
φομεν φαίω. Ἢ τοῦ μαπόιμεν ἅς πῶς μι καὶ ἀφαίρεσιν ἅ ναι τὸ μι
οὐ καλλίονα πολὺ τὸ μι καὶ ἄλλον ἀριθμόν. ἀλλ' αὐτοῦ τοῦ ἑνὶ
μὶν χείρονος καταναίπορτος ἐς τοῦ μείζονος διαφιαιρέσεως·
καθαιρεθεὶς μὲν γὰρ τὸ σοῦτο πολλαπλασιασθὲν δὶς μι. ἵ ποῦ ὧν
φαίφω. διαφορὰ δὲ τὸ πῶς τυχὸν ἓ διαφέρον. ὡς ὁ τὰ μὲν
λάβων ὀκτὼ ὁ τὰ δὲ ἑπτὰ ἑκατὸν πόσ δεκα ἀπὸ σάβει. ὁ αὐτὸς ἐς ἑκα
τὸν δύο ἀπαι· ἀλλ' ὁ σοῦτο μὲν ἓξ ἑνὸς λείπει. δύο ἀπὸ σάβει δὲ τὸ πρῶ
Οὕτω καὶ ὅλως· οὐχὶ τοῖς μὲν τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τὰς διαφορὰς πορὰ χεῖ, τοῖς
δὲ τοῦ ἀφαιρεθ· ὅτι γὰρ πολλαπλασιασμός· ἀπὸ τοῦ πάσας ἐν ἑνὶ ποιεῖ
σαι καὶ πανταπασίπασι μὴ λογότητι· οὐδὲ δύο ἓξ ἑνὸς ὁ αὐτὸς ἐς χω
ρεῖ συνόμενος μετὰ τοῦ ὄφεσι· οὐ μὲν χεῖ οὖν ὁ θεμπόδι ἀπὸ καὶ
πανταπασὶ λίαν τὸ αὐτὸ πάλιν· ὡς σπερ πόδι δ' ἐργασίαν τὸν αὐτὸν πα
ντὸ αὐταρτίαν πολλάκις ἀποδέχεσθαι φ· ὅταν γὰρ σπουδὴ τὸ διαλοσούν. ἓ ἀφ' ἑ
αὐτοῦ τοῦ ἓξ χεῖ πόδεσι ἑκάτερον μὲν χαριζόμενον· πάντα
τὰ χείρονα, ἵ μᾶλλον καὶ μᾶλλον τὰ κρείττονα· ἅς τὸ ἀφαίρεσιν δ' ἀφ'
μὲν πόδι τὸ πορφάω, ἵ σοφροσυνὴ οὖν καὶ μία ἅπασα· ἓ ἀφ' μὲν ἀλογία
σωτρικὸν· τὸ λοιπὸν δὲ τὸ μὲν ἀφ' ἑνὸς ἀφαίρεσις· οὕτω σοῦν ἅς πῶς οἱ
Καὶ ἀφαίρεσιν πολλῶν· ἅς δὲ σμικρὸν ἀφ' πολλαπλασιόμενον· ἵ πρίσσοσι
λείπον φῦν μὲν παρ' αὐτὸ τὸ πρᾶφι, τὸ μᾶρον ἅρμενον· δύο μὲν γὰρ
φύσιν μεσότητος· τὸ μὲν ὑφ' ἑνὸς σμικρόν· τοῦτ' ἔστιν, ὧν ἅρον· ὃ σμικρὸν δ' ἐστὶ
παραδέχου τι μὲν σὶ καὶ ἀφαιρεσιν πρᾶγματος δεῖ δείπνιον· ὃ ρισμένον
μὲν παρ' αὐτὸν. μοιούμενον δὲ παρ' αὐτὸ μὲν τὸ χεῖρον τὴν διαφοράν·
ὧν ὧν οὐ παύομεν ἀγομαχοῦντες περὶ τὸν δὲ ἀριθμοποιόσαντος τὸ
λεῖν· οἱ μὲν ἀφαίλειψιν σῶμα· οἱ δὲ ἀσώματον αὐτοῦ τιθέντες ἀλλ'
ἀγόμενοι διορίζόμενοι· καὶ οἱ μὲν παθητὸν ἀχλυσίαν τὸ

σώματος. οἱ δὲ φαντασίαν τινὰ τὴν διὰ σώματος οἰόμενοι αὐτὴν
ρουῦν. καὶ ἄλλοι μὲν ἄλλοι δὲ οὐδὲν τὸ σῶμα. Καὶ οἱ μὲν πρὸ
αἰῶνός τινα τὴν ὑπάρξιν. οἱ δὲ ἀπὸ μερίσεως τὴν ἀρχὴν ἔχειν
διὰ τὸ ὑποδεδέσθαι ἀεὶ τὸ πλεονάζον. ὁ μὲν οὖν ἀναξαγόρας,
τὸν πλοῦτον τὸν παρὰ πᾶσι λέγων· τὸν μὲν τινὰ τὸν δὲ τὸν
δίλεπτον οὐκ ἐν ἀριθμοῦ τάξει τὸν ἴσον ἀριθμὸν τῶν μυριάδων,
Καὶ ἐν τινὶ τὸν δὲ τινὶ ὑπάρχειν· ὥστε δῆλον ποιεῖ τὸν αὐτὸν
τὸν μεριστὸν τοῦ παντὸς οἷον καὶ ἓν ἄλλο τι παρὰ τὴν
τοῦ λευκοῦ φύσιν τοῦτο· ὅτι τὸ παράπαν οὐκ ἀφίστησι τὸ
τοιοῦτον ἀπὸ τοῦ πάθους οἷον καὶ ἓν ἄλλο τι παρὰ τὴν
τοῦ λευκοῦ φύσιν τοῦτο· ὅτι τὸ παράπαν οὐκ ἀφίστησι τὸ
τοιοῦτον ἀπὸ τοῦ πάθους οἷον καὶ ἓν ἄλλο τι παρὰ τὴν
μετὰ τὴν τοῦ μαρτυρίαν· μετὰ τὴν ἀποῤῥητον γρα
φὴν τὸ σθῆσαι συλλήβδην· μετὰ τὴν μεγάλην τοῦ θαυμάτων ὠί
δῆξιν· τὸ μὴ στάσις περὶ τὴν τῶν τυχόντων κάλος· ὃ δὴ τὸ τοῦ
λεῖ ἀδὲ περὶ τὸ σῶμα θαυμάτου· καὶ ἓν ἀριθμητὸν τὸ μένον
τοῦ λέσμου· πάντας δίλεπτον αἱ δὲ τὸ αὐτοῦ ἅπαντι· καὶ σοῦ οὖν
αὐτὴν τὴν ἀφὴν ἄλλο δὲ δίδαγμα ἔλαττον περὶ τοῦ λεῖ, ἀπέχειν πόσον δι
άλειψις· τοιαύτην μοι φάναι· ὅπως ἂν ἀπολαμβάνοι φθάσαι ἀπὸ
πολλῶν μεταδιδόντων ἀλλοτρίοις· αἰνίττεται ὅτι μετὰ τὸν ἀλει
λιμένον τὸν ὠὶ τὸ ἅπαν τοῦ χυνόμενον τοῖς ἐν μαθηταῖς αὐτὴ
τὴν μερίδα, τάχα δὲ εἴασι ἀκολουθίαν παρὰ τοῦ λεῖ ὑφαι δό
σαν αὐτὸν μὴ τὴν λεπτὸν αὐτὸν ποίαν· οὕτω γὰρ ἂν δομεν
Καὶ ὑπέρ μὲν τοῦ ἀλειμμάτων. ὑσμαι δὲ τὴν ἔσχυπί
φασαν ἀπιχόμενον· τὸ αὐθρώπινον οὖν σαυθρόμ διλαχθη. ἴμα
τοῦ ἰχυρὸν τοῦ λεῖ δῆλον:. + θεκλη + +
τὸ παρὰ πολὺ ἔλαττον, ἱερὸν μὲν στέφανον τινὰ τῶν περὶ δρυὸν.
Καὶ τὸ κλαῖσαι λαμπτὰς φλογφορίδας πρὸς τὸν δίμασλυομένας αὐ
τὰς ἑκάτερ· αἱ δὲ ἀποκλάμασαι τῆρα, αὐχμηφὰς λιμὸν καὶ ἀπρό
χοιστὸν φιάλας τρέπαντο· τί δὲ τοῦτο ὦ σοι τὸν φυτὸν τὴν·
ἄλειμμα λάμβανε τρυφὴν· ἴμα λιμὴν μάτων τὸν σολοιὸν ταῦτα τὴν
. ἀμπλοσι λυπαρίζουσι καὶ πάλαι προσλεμματίσ· οὐκ ὀπρωκτὸν
θλίψασα, ἀλλὰ τὸν μητρύαν ἐξοιμώσασα τοῖς πόνοις τὸν δρόσον·
Θεσίτιμβ· παρὰ λιμὴν ἀδρῶν οἱ τὸν παρίσολομ τὸν σεωδουτάχιζον
τα· τύποις ὅρᾳ μὸν μεθόμεθα τοῦ λεχὸν φὸ. ὠὶ τὴν πολυ

ρν̂τ

ρν̂α

καλοῦμεν σὺ ὀλιγαρχικὸν ἀνδρα χρῆσθαι σαυτοῦ ὁλομίρως
τῇ σωφροσύνῃ τῇ σὺ ἀλυθίας καὶ ταῖς σαρὰ τοῦτο ἡγεμονικαῖς
τῇ δημοκρατικαῖς σου ὁρμαῖς, σρὸς σὲ τὴν τοῦ ἀγαθοῦ σύσασιν ταύταις
ἀρμόττουσας. ὁ σαρὰ μικρὸν μὲν δὴ ὠφελῶν τὸν ὁμοῖον σολλοῦ. οἱ σολλοῦ
ἐλαττονούμενοι σὺ τῇ τῶν ὁμοίων. μᾶλλον μέντοι σαρ' ἑαυτὸν
ἀσθενέστατον λόγον. ἵνα σαρ' ἐμοὶ χρῶνται τῇ σωφροσύνῃ τῇ ἀλλὰ
φέρωσι σροαιρέσθωσαν: — τῷ ἀνδρὶ τῷ φιλικὸν ἀπολογίαν
ρνε σὲ σιστεύλαντι, οὐκ ἐνδεᾶ τέρψιν
γὰρ αἰσχρὰν ἡδονὴν σροῖμαι σαρὰ σοῦ, ἀλλὰ μεσσόν. οὕτω σοῦτον
τοῦ χαλεσοῦ μέρος τῇ χρόνῳ. ὅσον τοῦ τῇ σῶν σολλῶν ἡδέως. ὁ δὲ
γὰρ ἀσχρὰν ἡδονὴν σροῖμαι σαρὰ σοῦ, ἀλλὰ μεσσόν. οὕτω σοῦτον
τοῦ χαλεσοῦ μέρος τῇ χρόνῳ. ὅσον τοῦ τῇ σῶν σολλῶν ἡδέως. ὁ δὲ
γὰρ αἰ

Καὶ πομιφὸν τὰ τφρόπα σωϊ αἰοιν τὸν μὴ δικαιόπα, ἀλλὰ ὧν τὸν πα
πορθόπα τιὸ δικαιὸ ὁ πα μερίδος δίκαιοιν· ὧν δικαίων
τὸ πὸ παρασπόμενοι τοῖς θελμαίοις καὶ κοῖς. αὐτὸ δίκαιον πος σχίν
δοκιὴ τοῦ παραδόδοσθαι τοῖς παύθοιν· ἀμίαρκία αὐτὸ πρὸς πα
ραμυθίαν τὸν σημεάντων. τὸ δίμερὴς αὐτὸν προσκλόται τὸ ὁμοιό
τὸ δ· ἐ τιὸν πολυαρκὲς χάριν μὸ παύτο αὐτοκλαύοντο. δαπα
ναῦν οὖ δικαίαν τιὸν τιὸ σιὸ μὲν ὁπότερος λφὸς ἑαυτὸν ἀφοελί
ναι· ὁ τι δὲ ἐ δικαστηρίοις μεγάλη αὐτὸ ἀφοελεῖ πρὸς τιὸν ἰ
κὸν, ἵ πα ρὰ σοὺρ οπολὶ παύτο ἄκριπος πομοῦσθαι· δικαιότὰ
τος δὲ παύτα καὶ αὐτὸς οὗτος ὁ τιὸν ἑαυτοκλὶν μὲν αἰτὸ φο
λος αὐτὸ δὸ μὲν ἑαυτοῖ ἐ λυπήσας· ὁ μὲν γὰρ τὸν ἀγλαοῖ δοιμεν τὶ
ρκδ̄ζ Καὶ τὰ δικαίαμ μφορὶ τιὸν σὶν δ̄ φιλεοῦπα δημόπιτα φ

† τῶ λῆ τῶι †

Καὶ αὐτὸς τὸν ἐλάκιστο φθαλμὸ τιὸν ἐλαχόπα παύθ ἀν τὸν πρότερον
μὲν δὺ δύο μὲν ἐ δὲ δ̄ κ̄ ὁ πατέρων παύτων μαχίμου τὸν ἀρ
χαν τος τιὸ πατρίδος ἡμεῖς ἐ σὺ κὸ φ φλεν· οἶ μαι γὰρ αὖ πολλοῖς
αὖ πος υλεστὶν δόθαι τιὸν τὸ μὲν θὸν ἀρχὴν ἐ πρὸς τοι οὗτον πόρ ας
μεγάλοισιν μὲν αἰ παρ δφ ἀν αἰ προπασίαι· ὧ φ τί δ̄ ἐ ἐν αὐ τὰ μὲν θὲ
καστον ἀπαγγέλλειν ὧν τ ἑ δ̄ ὅσον μὲν ὁ μοῖος τὸ αὖ δρὶ δικαὶ πολ
λὴν τιὸ δικαιότατος ἐ ζύται· ἵ μὲν ὧ δ̄ ξ ὀλίγον τὸ μὲν πρ αχθὲν τον
φοχαύσασθαι τὸν λφὸν μὲν. πολλὴν δὲ δικαιόν ἐ ἑ πὸν μὶ σος σὺ πόρι τ
τόσοι φαμὶ σομαι· ὅ τι πολλῶν ὁ μὲν τον μὲν καὶ δικαιὸν μὲν τὸν ἑ σαὐτὸν ὁ μ
τολμηθὲν τον πρὸ τιὸ σιὸ πα ρουσίας· τοὶ αὐτὰ τὸν ἑ μὲν δ̄ τὰ μὲ
τὰ ταῦτα, ὧ σ δ̄ ἰλαμ̄ ἰαν ποιὶ σᾶσι νομισθὴ ναι τὸν φθάσαν τα·
τοσαῦτα ἐ χρὴ τὸν δρα πολλὴν ἱερῶσας ζ ἡμᾶς τιὸ δ̄ ἑ σαὐτὸν τὸ σῶ
μα καὶ κακὸ πα θίας· τὸν δὲ ἴ δρα αὐτὸν παρὰ τοῦ ἱρατοῦ τος δ̄ ξ ἀ
ρῶν θὲ ὰ ται καὶ μὴ δ̄ ἐ φρουρὸς ἱκ δ̄ τὸν λόγ τὸν μὲν τὸν δ̄ ὧν δ̄ κ̄ ὸν
αὐτοῦ αὖ πος πλη ρώσομεν. δ̄ αὖ μὲν δὺ τιὸν μεγάλην σαυτοῦ χάρ ἀν τὸν δρ
χὴν δ̄ δ̄ ὸ λιὸ σιὸ τὸ καὶ τα πομουμένων· πόρι τὸν μὲν δὺ ὧν οἵ δα
ποιὸν μὲν τιὸν σὴν χρηπότητα ἑ σ̄ ἰλαμ̄ ἰαν παρ αἰ καλοῦ· πολὴν·
ἀμίαν δὲ κύλομαι γενέσθαι χρήσιμος τὸ αὖ δρὶ· ἵ κανὸ ὅσον τὴν
ὁμοπορ ὧν ἁν προσθῆναι αἰτὴ τιὸ ἑ λεφάντος πόρι τὸ καλὸν ποιεῖν
δικαιῶ· ὡ ὡς δ̄ ἐ καρτὸν τὸ αὖ δρὶ τὸν γενέσθαι τιὸ πὸν πόρ αὐτοῦ παρὰ
λλήλους ἡμῶν τὸ ὄ φελος φ

ρν̄η Εἰ δόμου τὴν τυχὴν ἐν τοῖς γράμμασιν. Καὶ γὰρ τὸ ὄμπουλος δὲ ἓν γράφεται χαραλειτίρα σώματος οὐτόσ ἀλφιωὼς ἐλεμαύχην. ὃς λόγος δεῖ σημαίνειν τὴν τυχὴν τὰ ἀπόρρητα δύνασθαι· τότε γὰρ τοῦλίνθος λαοῦ. Καὶ τὸ τῆς τιμῆς ἀλλωδὲ. καὶ τὸ τῆς γραμμῆς δῦ ναῖσιν καίειον. ἰλεαγὸς λιμὴν ὁ ἐν τοῖς γράμμασιν λόγος χαραλειτίριον· ὁ φερναὶ μεγαλίην λιμὴν παραμυθίαν τῆς ἀπολήθου σου παράκλητος. μὴ τοίνυν διαλήθωσι τὴν ἀϊδιον παράπαν τοιαύτην προφάσει χρώμενοι πρὸς τὸ ἀποκλῆσαι τὴν δηγῆμα ἱερὸν ταύτην ὁμιλίαν χαρίζεσθαι· ἐπεὶ δὲ τῆς ἰδίου φθαλμοὺς λιμὴν ὁμιλίας. ἀποδήμους μὲν τοὺς σώματος ἐρήμους ἐᾷ· ἐν ὅσοις δὲ ἂν ἐν ἔρωσιν ὁ θεὸς φιλέαστος ἀποκλῆσαι ἀμφιλόχιος. ὁ καὶ ἡμῶν ὁρίσασθαι τὸ ἀποκλῆσθαι λέγομεν ἡμῖν, καὶ δι' ὧν ἀτὸ σαῦλόγος παραλαβεῖν τὰ θεοῦ θρέπτα· ἡμῶν δὲ ἐν ἑαυτοῦ διαχρῆν. οὐ καλλοῦ τὴν νὸς δὲ ἐν ἐλευθερίαν τῆς πρὸς τὸ ἐφ' ἑξῆς ὧν συγγράμμασι ὥσπερ ἀθυμίας ἀφίημι καταγράφοιεν δ' ἂν ἄρ' ἂν ἐλλήθωσι μὲν τὴν ἐκ ἐλεύθερον ἡμῶν. καὶ τοιγε οὐ καλλοτρίας μαλλον, ἐν παραμυθίας δὲ πρὸς τὴν ἐμὴν ἀπολογίαν ταύτην· ἢ τὰ γὰρ ἐν ἀλλοτρίωσιν αἰσυτὴν ἐμφύτην. πολλῶν δ' ἂν τῶν παρ' ἄλλοις ἀπουδαγομένων ταύτην ἐμαυτῷ προτιμοτέραν ἐθέμην·

ρνθ + μαρτινιλαιῶι +

Ἐὰν τίς ᾖ πόσου ποτ' ἂν τιμήσασθε τὸ ἑαυτὸν πόθ' ἡμᾶς ἄλλοις ἐλεύθερος ἐκπολεμοῦσιν ἐσθαι. ὃ δὲ παύτων ἀπολαῦσαι τῶν δῦ σοὶ καλῶν. καὶ γὰρ ἡμᾶς μαρτυρίαν παιδιάσασθε πολλῶν ἂν ὧν ἡδέως ἀδικεῖσθαι νόον ἡμῶν αἰ τοῦτο οἷμαι διολίτου χαρίζεσθαι τὴν ὁμιλίαν· τί γὰρ διαφθορᾶς πολλοὶ σι ἡδέως δημιατὰ μέρος ἡ δῦ αὐτὸν ἂν παύτων ὁμοῦ τὴν ᾗ ρᾳν ἂν ἀδεῖς ἀμένον· μᾶλλον δὲ ἐᾶν πολλᾶν ἂν ἐᾷν ἐᾷ ποιμὶ τὸ διάφορον ὁ σαῦτα λαί παρομ τὴν ἡμῶν τῶν καλῶν πρόσχησιν. καὶ καλαφαὶ τὴν πρὸς τὸ χεῖρον ἐκ ἐᾶν χίασιν αἰῶνα ἡ πορίαν τὴν ἀρετὴν· ἅτε γὰρ πράξεις ἀρίστη. ἅτε λόγος μεμιμημένος ἄριος· ἅτε πολιτᾶται ἂν δρῶν τῶν προφυλεόπορον τὸν ἄλλον. παύτα σοὶ τὸν ταμιᾶν τῆς τυχῆς δῦ ἀπόλεκτος· ὃ δ' οὖλεῖν δῦ αὐτὸν μόνον ἂν σὸ ἄλλήμονος τοῦ διακόσ ἅ σ παύτα μοὶ τὸν μίον δὲ καὶ μὴν ἂν σοὶ καλῶν· καὶ γὰρ ἡμᾶν μαρτυρίαν παιδιάσασθε πολλῶν ἂν ἐᾷ μοὶ δοκεῖ τὸν ἐν ἐλευθερῶν ἐκ ταῦτα διαχρῶν πρὸς αὐτὸν διαλεκτέον· τί δὲ πότ' ἐῶν ἐᾷ ἄλλο μὴν, παρ' ἡμᾶς δόν· ὁ τι μεδεκαέμονος ἀνατεὶς ἐᾷ ἡ πρὸς αὐτὸν·

οἷ αὐτὰρ ποσσόμβροτοι ὅσσα ἄριστε. ὁπόσσα ποτ᾽ ἐστὶ πρόσωπα μέμαμεν
δὲ ὁπόσσα τιμὰ δαίμονες αὐτὰρ ἐπὶ δικασσάμενοι. δίαιρέσις γὰρ αὐτὴν μιᾶς
ἐστὶ δίαιρέσις. ὃ δ᾽ ἐστὶ μέρος ἢ ἀτμήτου χαλεπώτερα τὰ ἐλλείποντα
τοιοῦτόν τι πάσχει ἑαυτοῦ ἀπορία. ἐστὶ δὲ ἐμπλεκόμενα ἀπορία
πότερα μονάς ἐστι. λέγεται αὐτὴν ὑπὲρ ἀπάντων ὅσα ἄρρητα τίνα
λαμβάνειν ἐστὶ γὰρ μοῦνα ἃ οὐκ ἐστὶ ταῦτα. καὶ ἀμφίλεκτα ταῦτ᾽ εἶναι
ὄφελος δὲ μένουσι τοῖς σπερμάσιν. ἀμφὶ αὐτὴν ἐλεγχὶς ἀπολήψεσθαι
μεσότητα ἐλελεμένουσαν. οἷσθα γὰρ ὅσσοι μὲν ἐλαφίσαιο οἱ ἀ
μιχαμοῦτε. σὺ δὲ οἱ ἀλλοι δ᾽ ἐοὺς ἐμέμφεσθαι ἐστὶ τὸ πάρεστι
τρεῖς μοῦνα τὰς αἰτίας. καίτοι φόγε καὶ αὐτοῦ τούτου ἐμέλησεν ἔδε
όμενοι σεσωσθῆμεν καὶ δοῦναι γράμεν. μάλιστα δὲ παραλέαλε
σαι ἐν θυμηθῆναι τι καὶ ἀμιὸν ἐς πρεῖσον τὸ αὐτοῦ φρονήματι.
ἅστε τὰ μὲν θέσαν τιὼ πατρίδα λιπὲν μελισσέων ἢ δ᾽ ἐν. ἄλλα καὶ
ταλαρόντα τὸ ἀρατόν δομῆσαι ἐν μετὰ παρρησίας τιὸ σιὸ
μὴ τιμομένη ἐν αὐτὸς δύ-λεθι τίσθαι αὖ τιμὰς ἐπαρχίας. οὐτ᾽ ἀρ
ἐξ ἄλλος τιμὸς οἷ εὐμενὴς ἐστὶ σὺ τιὼ ἑτέραν. ἀλλ᾽ ἀπαρὰ
πολλὸς ὁμὴ πεποιηκέασιν. ὃ δ᾽ αὖτις ἰ πομνῖ ὑμενὶ ὑμὶ μεστὶ μέ
μοσ. ἢ τε διχὰ διελὼν, δύομεν ἰ ἐμὲ ἐν θύμοσ. οὐτ᾽ ἀρ δύο ἐστὶ
λαν, ἐς τὸν δι᾽ ἀδιαφθέρον. ἢ τε ἐν δὲ ἐς τοῖς παραδωκασὶ σιν.
μὴ τὸ ὑπομαύξεν τὸν τρόπον τιὼ κασιλέαν. οὐτ᾽ ἐν ἀριθμὸ ἔτι
τιὼ δύ᾽ αμιν. ἀμὲν τοῖς παρέμασιν. ἐστὶ νῶι θελητὸν ἀπολήψεσθαι.
μὲν, ἀμφοῖν τιὸ ἀμιθέασ ἴσσα. τὸ ισ δὲ, τὸ μὴ νοῦλεσθαι λαβεῖν τοῖς
ῥήμασιν. τὸ ισ δὲ, καὶ οὐ μεσλαν αὐτοῖς πορίσαι τὰ γιμόμενα.
ἔτι μὲν οὖν ἡμῖν δωκατὸν αὐτὸν ἐσλέθαι πρὸς κασιλέα. τοῦτο μὲν ἀτιτὸ
μὲν τοῖς παρέμασιν. παρ᾽ ὃ τὸν δὲ δύο τιλὸν ἄλλην προαιρέσεται τοῦ μίου. ἢ
δὲ κασὶ ὑ ἄλλος ἰ διὰ τιὼ ὅραν τοῦ τὸ ισ. καὶ διὰ τιὼ ἡμιμείαν ὃ σαὐτὸ σ
ἐφίησι σωτροφορέχοσαν ἐν αὐτὸν τὸ ὅμον, ἀλλὰ τότ᾽ ἐστὶ ἀλλατό
νοσοῦδες, ὃ ἐστὶ ἀπὸ τὸν γραμμάτομωλίθαν χαρισάμενος τιλὶ
πατρίδι. παρ᾽ ὃ τὸν μὲν σαυτὸν σωφρονίσας ἐλὶ δὲν τὸν ἐοὺς ἀμιλὶ
κόντομβλλοι ὅτι. ἐστὶ τα μένοι καὶ τοῖς καμμονοῖν αὐτὸ πὸ
φαίνθαι σωαλγὸν. ἅλιὸν ἂν δὸς ἐστὶ παρομοίαν. ἀλλ᾽ ἐθέλω ἂν ὑμῖν οἱ
ὅτι θ᾽ αὐτὸν ἐστὶ ταῦτα τοῖς παρέμασιν. ὁ ἐκλαθὲς ἔμεν τὸν ὅλων θρωπά.
οὕτω τὰρ ἀν ἴ σως ἀπὸ αὐτιὸ στιὸ ἀρτίαστὸν ὁρ᾽ ἐμὲν ἂν συμμυθέσ
ἀφιλικάστιμα φορμὴν παρέσονται ἐστὶ σὶ μεγαλοποίαις τιλικαστὶ

φάγωτιδὸπολλοσ. οὐδ' ἀμέλειμῦνδιὰμουμιδίουσμιλιφάσιαλίσιδοῦ
τισιμονίδουδὲνποσὶτιμὸσοιούτουμεγλοποιοῦ ἐδδοκέμεθαθρύφα
γοσ. ἡδὸποσῶνἀζηάζηγτοῖσποσὶθοιμ. καίτοιπίλαφοσιμοιρίδιμ.
δδόμαὶχύλομἡποῖμ. λὶ ἡδλίπισιδέροσποφαποκλισίοσδιεφήποαμ
φορᾶὸμεγδοσδὲκαρτὸσδιαθοκέμδμοσμεγαλοφόνοσδὸδύραστο.
σύλλοτοιμεὺταρδιεφήνοιζλότοιαὶμεαταγορᾶμσωτιχίαιτὸμγδλλο
γίμοναμὸδρῦμ. καὶὁσανπρόπδρομῶσίφτιὼλιμεδρᾶμὁνομεασ
τιὼποιμμιλιμεασῶσλλοίποσιμ. ὃᾶσταῦμοδρὶποσιδήᾶμ
καὶπίνπμμιλιμεασῶσλλοίποσιμ. ὃᾶσταῦμοδρὶποσιδήᾶμ
ποσὶτὸμ. τίσδιμεαλὸμτλιᾶζρᾶὶλὶᾶὐθλί
θαροὶ. ᾶμτηδλίλυταιδὲτόυτοισδλευθὸποτιμὸᾶγλὶμαφδ
ᾶμοισίᾶ. μίᾶδὲφᾶμλὶᾶπᾶσαιτόωτοᾶγὲᾶπᾶσαιτρυμέ
αμομεδύᾶμταῖσμεάσαιζιμ. τὸδλέκαστρόᾶθζμδλωθρᾶ
χὸσαιὸῖομὸιλεφᾶμδολεὸσιμᾶφιπίαιφᾶμλὶτοισπλμ
σῶὶᾶζμᾶζομσαι. γυμεπάσαδὲλεβλεφομεδύᾶλεὰὶμύ
λεπδ σαλᾶμπᾶσοδλεβὶμεᾶδλοιπζδζλὶσθρὶτοῦζλιμᾶφομία.
λίπ δωοσγὰρὸλ' ἐχᾶμτὸπλερᾶπόωτομὶφαιρεθθύτᾶμὸᾶθθη
βρόμπσωθόσιμσηλεᾶζηχθλιμᾶιτὰὐπᾶντᾶ. λεὰὶπλόᾶμλὸ
γοσπὸπλεκλῶμτῶμλιμεδρᾶμβφίλοιπο. οἱμὲν, οἵχμταιφδλόγομ
τῶμεδροσπλῶσωυλλιῶδλιμεῶμὁῦτὸφαυλόπαπομπλιὼᾶζφιλᾶμπο
δαμδούπορομπλμίσαμτῶ. ὁπαῦδὲπωδαμδὸμζᾶπωπὸμλεαιᾶὶδαμμε
οἱουλλᾶζμτὸμλαεκομικόμ. λὶᾶζπωουπλῶοἱλεουμεμίλιῶᾶζδλῶπωρᾶλρομ
αὐτοφιὼὰὶδλὶζχαρόπλᾶὰπλαιμ προσᾶγορδᾶζμαὐτομεᾶπωσῶπλὶ
θθμᾶδρᾶαφθοροπωὶὸμᾶὐαππιδόμτα. τοιούτωπλμὶδῶοἱλεὸσπιόμεσ
ζπὸπωδαμδοὺλεαεκόμ. πριᾶὸμτοίπιωμμοιρᾶὸμοἱμεδπιφδλόγοσιμαὐτοῖσ
γωαιζὶμζδιίαισᾶπωαρᾶσαὐτό. οἱδλᾶὐπωφόρμταιὰῶπωσρᾶὶχμέλλω
τοιοἱπωλᾶζτοιπωὸμεθῦπλιπωόλᾶζᾶρίπωι. δλδθᾶζπὶὸμφίλοιφδᾶμωχθροῖσ
δὲᾶχλὶὸδλεπωλμροωῦπω. ᾶζδλίπισπᾶζόμεθμὸλωσπροσοὺπομμὶᾶὶμ ῶπω
ραπαᾶμζπ. σπριπαῦπλιδῶὼυμοῖραλδλᾶζπζ. οὺπροὶδὲπλιὼπ ᾶὐπόλᾶ
ᾶμπιὼπωπωλίθωμ. οὔφθρόμτῶ καὶαᾶμαπλιῶχρᾶᾶσαὐπομόπθροιᾶὐπε
λᾶχόμεθμροιπωρὸσαὐπὸτὸζλὶᾶὐπᾶᾶρλίκαᾶιμ. παῦπαύσθφαμθρᾶὼπροι
λῶαιπωᾶόιμπωαραλαλοῦμεθμπλιδᾶμπὸῦφᾶμλῖζπλιδᾶμπὸῦπωαρρλι
οίᾶπλιδηλαίᾶωλὶὼφᾶζᾶὐπὸτὸῦμίου. δλεᾶζηπσαφῶσπροᾶφῶόμτᾶ
ὁπιδᾶὰμλὶπᾶχὺμεᾶᾶπωυλδόσπηταὶ οὐδὲᾶζομσιμᾶᾶζῶσὸπωπλιὼφιλᾶμφίᾶμ

ρο ὧν τῶ ἀναιρούμενον τὸν ἀδελφὸν λαμπρὸν μὲν τὸν αὐτὸν φύσει ποιοῦμεν
νομ. πολίτην δὲ διὰ τὸν τιμιώτερον. Καὶ φιλόσοφον δὲ διὰ τὸν ἀσκητὴν
παρέχοντα αὐτὸν τῶ πρόσωπον μιμούμενον. ὁ δὲ τοιοῦτος παραλείπε
θηρᾶται ὑφ' ἡμῶν παρατιμᾶσθαι τὸν ἀγωνιζόμενον δίκην. τὸν μὲν
ἀμελήσαντα ἑαυτοῦ γενναίως καταφρονήσαντα. ἑαυτοῦ ἀγωνιστὴν δὲ φίλτατον, διὰ τὸ
τῶν συνεφαπτόμενον μεγαλήτορα γὰρ ἀγχίστευτον ὁμοπολίτην τὸν τοῦ πρὸς
τ. ἀγ. ζ. καταζιώσαντα αὐτὸν φιλανθρώπως φιλανθρωπεύεσθαι. πρὸ
ἡγούμενον μὲν τὸν διὰ ἀγῶνα χαριζόμενον. ἑαυτὸν καὶ ἡμῖν τοῖς
ἐν αἰρετοῖς συνεπιλαμβανόμενον τῆς χαριστικῆς ἐπιτυχοῦσι χαριζόμενον ὃς
ρξ̂ τ + ἐν σταθείσι ἐπὶ σκόπῳ τ

Καὶ διὰ τοῦ ἀδελφοκτόνου καὶ ὑλακτικοῦ ἀδελφοῦ πατρός, περὶ
φθέγγομαί σου τὴν ἀγάπην. παραλαλῶ δ' ὅσ διὰ παθῶν προφάσε
ως ἐμοὶ προσλαβεῖν τὸν θεόν. ἵν' ὦ μεταμελόμενος ἀπὸ τοῦ κα
κοῦ τούτου καὶ ὑλακτικοῦ τρόπου. τὸν φιλάνθρωπον θεὸν ἐξ ἴσου τοῦ
ὀνόματος. πάντως δὲ καὶ ἑαυτῷ μὲν λέγω δεῖν ἀμελεῖσθαι πρὸς ἄλλ
λους πρὸ τῶν καθ' ἡμᾶς. καὶ γνώσεσθαι τὴν ἀληρίωσαν τῶν πε
ραγμένων ὧν δὲ μὲν παραδεῖξαι τὰς ἀπαναρίθμους τὰς πονηρὰς
καθ' ἡμῶν τῶν μόνας ἀδελφικὰς ἐξ ἴσου καταστολικὰς τὸν ἐξ παρὰ τὸ μητοῦ
θεῦ φόβου ἐς παρὰ τὴν τῶν αἰῶνων τὸν λυτήριον ἡμᾶς ἐξ ἀνίσαντας.
ὃν αὐτὰρ ἡμῖν ἐν δεήσεσι τοῦ ὀνόματος ἀσμενοφόρους λόγους ὃ μὲν αὖτι φυλακτηρίου
τῆς ἐμῆς ζωῆς παρὰ τῆς ἐμῆς θύλακος ἐξ ἀμελῶ. ἐὰν μὲν
Καὶ ἐν τῶν αἰχμώμαι. ἐὰν δὲ τὰ καθ' ἑαυτὸν παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ λέ
γεσθαι δικαίως. καὶ τὸ ὑπολαβόν ὃ ἐν δικαίῳ νομάμενος. ἀρχόμαι
γὰρ αὐτῶ μὲν λογισθῆναι παρὰ τοῦ λῶ. ἀλλὰ γὰρ ἐμαί αἰρετοῖς τῶν παρὰ
σοῦ ἐάσαν ἡμᾶς μὴ ἐν αἰρετῷ δικαίως νόμενος. λῦ φοβοῦμαι μὲν δι' ἀσαλδόσ
σιμοι ταῖς ἐπὶ πολλοῖς τῶν δικαιωμάτων. ἐς ἴσου αὐτὸν καταστολικάς.
ἐὰν ἐμοὶ λογίσαι τοῦ καθ' ἡμᾶτος. ὁ πατὴρ δ' ἐμὲ καταγορήσασθαι μὴ ἐμοῦ,
ἐλεύθερον παρὰ τῆς σῆς χειρὸς ἐξ ἔσ δόθησαν. ἐς ἐπὶ ἐλεύθερον αἰῶνα
μὲν, ἢ τῶν δικαίων μετοῦ ἁμαρτήματος οὐ μὴ ἐμοὶ ἐν ἐσόμενον ἐπὶ
ζῆν ἐπὶ τῆς ἐμοῦ. ἢ ἔλασσον φερόμενον ἐπὶ τῶν παρὰ σοῦ ἐμαὶ λόγων ἐπὶ
τῆς ἐμοῦ. καὶ ὧν δὲ ἐπὶ φαίνεται ἐπὶ τῶν παρὰ σοῦ ἐμαὶ καὶ τῆς μὲν μὴ ἐμοὶ σόν
ρίζης ἐμοῦ. ἀμύθητόν τιν ἀδόλου ζωὴν ἐμαὶ ἐν ἐμοὶ τῆς ἐμῆς τυχῆς σύγκα
λύπτομαι. διὰ τῆς ἀδελφοκτόνου καὶ ὑλακτικοῦ ἐφ' ἑαυτὸν ἐρόσαν. ἐφ' ὃ ὅσον
μὲν παρὰ ζωὴν ἐμοὶ τὸν ἐπὶ κλῶστον τοῖς ἐπὶ τὸν θεῦ λαὸν ἐπὶ ἀθλῶ

ταύτη πόλη ὠδελφοποιημένοις. καὶ τὴν χώραν πρὸς τὸ πολεμεῖσθαι τὴν πολεμίαν ἐχθρὰν
μᾶλλον ἢ ὅσα ἀπωκείλεν τὸ πολεμεῖσθαι τὴν ταύτην φρονεῖν ἢ διαφθεί-
ρειν ὑμᾶς. οἷς οὐ τὴν δόλῳ ἀπαίρουσιν καὶ λιμῷ σφᾶς δηλήσομένους,
γῆ ὁρίσαντι σωθῆσαι· ὅσα μὲν δὴ οὐ τὴν δόλῳ οὐ πολεμίων ἀπαίρουσιν
πρὸς καιρίαν λοιπὸν τὴν δύναται ταῦτα. ὅσα τὸ ὑφ' ἡμῶν τοῦ ἀδελφοῦ
κοινοῦ. ὅπως δὲ χρὴ διαπολεμῆσαι. τὴν σὴν σωθῆναι ταύτην
φρονεῖν. τὰ τὰρ ἄλλα ὅσα φρονίουσιν ὠφελημένην ἡμῖν πολε-
μίαν, οὐ λαβαλὼν δύναται προσοίσειν. ἀμφὶ ἀρχὴν διαιρέσεως χωρισμοὺς
ποιοῦνται καὶ τὴν ὑμῶν ἀφ' ἑνὸς ἀπὸ τῆς ἡμῶν ὁμοῦ τὴν σὴν δ'
πολεμίαν ποιεῖσθαι καὶ οὐ μετὰ ταχέως ἀπὸ τῆς ἑλλάνδρας
ταύτης ὁρμᾶσθαι καὶ ἀποβαίνειν ἐπὶ τὴν ἑλλάνδρα.
καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐπὶ τοῖς πρὸς διάστασιν ὁρμημένοις οὐ τὴν
ρξα τὸν χωρισμόν + ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΠΑΡΑΛΕΛΟΝ ΠΑΡΑΛΕΛΟΓΡΑΜΜΙΚΗ +
Καὶ ἐφ' ἑαυτοῖς μὲν οἱ πάλαι ἐλεημοσύνας τὴν ἄλλοις νοήσασθαι τὴν ἀθλίαν τὴν ὅτι.
καὶ τὸ μὲν ἀφ' ἑαυτοῦ πρῶτον τὴν καὶ ἐπὶ τῇ ἀπολιμπάνειν ἑαυτοῖς ἐλεημοσύνας διὰ
τοῦ πρᾴως ἔχειν τὴν ὕλην φιλανθρώπως ἔχεσθαι. καὶ γὰρ οὐδὲν τὴν ἡμῶν
μᾶλλον ἢ ἐκείνων τὸ σωθῆναι καὶ τὴν φρονεῖν ὅτι καὶ ἐπὶ τῇ ἀπολιμπάνειν
ἑαυτοῖς ἐλεημοσύνας οὐ τὴν ἑαυτοῖς ἀπολιμπάνειν ἑαυτοῖς ἐλεημοσύνας
ἢ ἐκείνοις τὴν ἑαυτοῖς ἀπολιμπάνειν ἑαυτοῖς ἐλεημοσύνας ἢ ἐκείνοις τὴν
ἑαυτοῖς ἀπολιμπάνειν ἑαυτοῖς ἐλεημοσύνας ἢ ἐκείνοις τὴν ἑαυτοῖς ἀπολιμπάνειν
ἑαυτοῖς ἐλεημοσύνας ἢ ἐκείνοις

τούρτῳ. καὶ μωῒ λεβήτιον καὶ μασιλάρι δοῦναι ἀφελεῖν. ἄφορι
ζον δὲ καὶ τοῖς ὁμογενέσι μάλιστα ἀδελφοῖς δι' αὐτὴν παροῦσαν
σάρωσιν ἀφέσεως. καὶ μωῒ λεβήτιον διὰ τοῦτο ἀμασάρι ἐστὶ ζυτοῦν
τοῦτον σημαίνουσα ἄφεσιν. τὰ καπάκια τοῦ λεκανήματα καὶ τὰ μέσα
τοῖς ἐπάνω ὅπως λιβάνῳ θυμιατά. Καὶ μωῒ τοῖς τὰ ἐλέησον θρόμβῳ
τὰς ἐπὶ ὀρθότητι, ἀπὸ ἀγαθοῦ μόνον ἐὰν ᾖ σημεῖον ἀπὸ καπάκια
πάντας αὐτοῦ πουδιῷ σωστρίσωσιν. μὴ μέσα δὲ διαμαλλόμενα.
οὐ λεβήτι διὰ μὴ μέσα ἀδικοῦμεν τι. ἀμφὶ τι τοῦτο ὄμασγυ δοῦ δολί
μεσι μαῦτο φορᾷ παρὰ τοῖς σῷ αὐτοῦ. ὃ ὅσ δὲ πορί σου ἐλεητὸ
γαλαπάσας μεδιατὰ λαμτὸ ἄσδι αὐτὸ μ δωαμεν οἱ πιὼ παρρησίαν
πιὸ ἐπὶ σκοπιὸ ἀπολαμᾷ μ. τοιοῦτοί ἐσι μοῖ οἱ σι ἴσασι μεν οἱ
πορὸς ὀλίτον συμφορόν τῳ αὐτοῖς. ἐμοὶ δὲ μὶ παρακλιὸ ἐλεῆσαι σαὺ
τὴν χολιμῶν τος. ὃ ὅτα τὰς ἐλέησαν μ πραΐζ ἐσ ἀναριθμᾷ σθαι.
πλὴν ἀμὶ λὸν δορυφόροις τοῖς τιμιωτάτοις σαὐτῷ καὶ σημεῖα
παρα πεμφθέντα. λιβεζὶ λθομεν διὰ παύλας αὐτοῦ τὴν χόρας
τὰς τῷ ἐπὶ σκόπῳ τιμᾶς καὶ θεραπάδας χρῆτα. ἐσὶ λίχθη σαν
δὲ πορι φανῶς ἐστὶ λὶν πόλιν ἐλεγμένοι ἁσαρτα μετὰ αὐθεντίας.
παρεδόθη τὰ αὐτοῖς ὁ λαός. παρεδόθη τὸ θυσιαστήριον οἷς ἐᾷ
μέχρι μιλιο πόλεως προσεληθόντα. οὐ δὲν ἐδωκὼ θη σαν ὧν ἐμὴ
λαμτο δι απορᾴ ασθαι. πῶς σᾶν αμὶ λθομεν πῶς σᾶν φθη σαν μετὰ
τὴν ἔπαμοδον, ἴσασι μοὶ παρόντα. οὕτω σ ἀᾷ πρὸς τὸ ἑαυτοῦ
σημεῖον πάντα ποιοῦν τὰ φαίνονται. ἃ δὲ λφόνσι μὸ τιμιώτε
ρα, δᾷ ξ αὐτὸν σαν αὐτῷ ἐμὲ αφοῦ τὴν μεθαύοισαν μ καὶ ἂν ἀποθνῄ
σκωμὲν τὸν θῦ κωνα παν τὶ μοῦ πόλφωϊ φθῶσ. καὶ χορισμὸν τοῦ
ἀμρεῖ λεῶν. ἐ μὶ δὲ ἀπαντᾶσαν τὸν σάλεβραιον ἐκ πρόσωπον. καὶ πᾶ
μεν ἐλεᾷ ναν τοῖς αὐτῶν. Ἡ μᾶς δὲ ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ μικροὶ μὲν
Καὶ πανομοῖοι. ἀᾷ μεν τοιοῖ αὐτὸ ἐστὶ λιποῦ θῦ χάρι τι. οὐ δεῖ σθε τοῖς
μεθαμολαῖς τὸν μπροσωπεῖον μ σωδιαβάλλομεν. ποῖ αι σ παρ' ἡμῖν.
οὐ λεᾷμὶ μεν ἐν σβλᾶ ξαν. ἀμὶ λὶ δὲ ἐν λεον μπαρ πτ μου πόλφ. Καὶ
ἀμὶ λὶ δᾶν ζ ἡλοις. καὶ ἐν λαμπαῖκ ἀμὶ λὶ. καὶ ἐπὶ ῥάμεν ἐξ τραν. Καὶ
ἡμῶν πορι φερομεν ἡ διάφορος παρ' αὐτοῖς πρόσωπον. ἀλλ' ἐν μία
καὶ ἡ αὐτὴ ἐστὶν ἡ ὡς τὰ παρ' ἐλαίομεν ἐν τοῦ λεῦ. οὕτως μαπτί ζόμε
θαν. οὕτως μαπτί ζόμεν ἀρ ἀπτί ζόμεθαν. ὡς πορι φερόμεν οὕτω καὶ δι
ξολογούμεθα. οὐκ χορίζονται πρὸς ἡμᾶς οὐ τὸ ἀγάπη πᾶν, οὐτε πρό

τι θορύβου πρὸς λόγου προσώπου ἢ καιροῦ ὑποῦ τὸ πρῶτον λεγόμενον.
ὅσα δὲ τῶν μιασφημούντων ἐλόντα καὶ ἐπανορθούμενα. Τίς γὰρ οὕτω
τολμηρὸς ὃς τὴν ὑπὲρ ἀνθρώπου μετανοίαν ἐμποδίσαι. ἢ ἀλλ' οὐ
τοῦτο ἐπὶ τοῖς ὀνόμασιν ταύτης τῆς βλασφημίας. ἀλλ' οὐτε ἐπὶ τῶν
τοῦτο πρὸς ἡμᾶς ἐπιτηδευόντων. οὐτε δουλικὸν τοῦτο μᾶλλον
ἢ φιλόδεσποτον. καὶ ἡμᾶς παραπλησίως ἐκείνοις ἐκβάλλουσι
τῆς τοῦ κυρίου οἰκίας. καὶ ὑπὲρ τῶν ἐκείνοις ἐπιτιμώντων
μὴ ἀφεθῆναι τοῖς αὐτοῖς. καὶ τὸν ἐκείνων ἀφεθῆναι λόγον,
οὐκ ἀφεθήσεται οὔτε ἐν τῷ νῦν αἰῶνι οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι· φυλα-
κτέον ἄρα τοῦτο πρὸς τοῦ πρώτου διδάγματος. πλὴν ἐκεῖ
βλασφημία· παραπλήσιον ἐστὶν οἶμαι καὶ ἴδιον ὅτι μὴ
ἐν τῇ πίστει. ἐπὶ μὲν γὰρ τοῖς ἐκτὸς ἐκείνοις ἱερώμεθα τοῦτο τὸ μέρος τὸ γνησιώτερον· ἐπὶ δὲ τοῖς πολλοῖς ἐπὶ πᾶσιν ἐθελήσω
λέγειν ἀπὸ πρώτου ἕως πρώτου δεῖ ἀμφίλογόν ἐστιν ἐπὶ τοῖς ὑγιῶς
δεῖν ταύτης καὶ ἀδιαστρόφου διδασκαλίας. ὧν καὶ ἡμᾶς ἀλλόφρονας
τοῖς πολλοῖς φανείσης μὴ ἐλεωθῆναι. ἐν ἡμῖν σωθήσεται τοῖς μὲν ἡμέρᾳ
μὴ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ διὰ καὶ ὅτι
ἡμεῖς ἐκ κάτω καὶ κατὰ τὰ ὄρη τοῦ αὐτοῦ † † †

ρξ´ † ἱερίνῳ ἐπισκόπῳ πέρρης †

Ἔχω σε χρεώστην ὦ φιλτάτη σοι ἀγαθοῦ· ὃ δὴ μάλιστα χρέος ἀπο-
δοτέον, ὁ χριστὸς ἀπολαβέτω τὸ κῶ. ἔστω δὲ καὶ ὃ ἔξω ἡμᾶς μὴ τὸ τοι-
οῦτον ἡδέως τῶν τοῦ κῶ μοῦ παραιτήσεται· ἀπόδοσιν ὦ φίλτατε
φαμὲν ἔστι καὶ σοὶ ἡμᾶς πατρίδι· τοῦτο μὲν οὖν ἐστὶν αὐτὸ τὸ εὐφρα-
ναίου· τί δὲ ἐπιθήσει, τὸ σὲ ἡμῖν τὸν παραμυθούμενον· ἀμήχανον
τοσοῦτον ἡμᾶς ἀπορρέοντα, ὅσα πρὸς ἡδονὴν ἐκείνοις ἀεὶ δοκεῖ

ρξα´ † ἰνοκεντίῳ †

σοι διατεθεῖσθαι ἄμεμπτος γραμμάτων τὸ ἀπαίσιον. τοσοῦτον δὲ
τοῦτο ἐθέλω ὅπως μὴ πρὸς ἔστω ἐπιθήσεσθαι ἡμῖν φρονεῖν δοκεῖν τὸ πρᾶγμα τοῦ
τοῦτο· ὥστε γὰρ δεῖν ἐκεῖνα μὲν ἐκείνοις ἀφεῖναι τοσούτου διαστήματος τοσαύ-
την ἡμῖν ἀφεῖσθαι οἰκονομίαν πρὸς ἐμβρίθειαν· ἐπεὶ μὴ τὰ ἡμέτερα φεύγειν δεῖ
σίαν. ὡς ἴδιόν τι πλημμέλημα θαυμαστὸν ἐστιν· ἐπὶ δὲ τοῖς πρὸ τοῦ ἡμε-
τέρᾳ ἔστιν ἐκείνοις ἐπιτιμᾶν, τίμιον δὲ μοι τὸ μισεῖν ἐπιτίθεσθαι
ἡμῖν ἔστιν ἐπὶ τοῖς ἐμοὶ φίλοις ἐμοὶ ἀδελφοῖς ἐλεεῖσθαι. ὁ γὰρ
οὐ ἐπὶ ἐξιτήριον διὰ τὸ μεγαλεῖον τοιοῦτος διὰ τὸ ἐμφόρως. ἐπὶ
λόμενος ἐπὶ δὲ τὸ μεταδιδόμενα μεμνῆσθαι τὸ ἐλεεῖν

πρὸς μὲν τοῦ λιῶ ὃς ὁ μὲν λεαφίοσμος ὁ ὑς ἐπὶ δημάτης ἡ δὲ γ. ἐπὶ οἷς ὁ τόπος μέγας ὁ πρὸς πόλιτος. ⸗ καὶ τὸ σὸν ὄρος παρὰ πολλοῖς ὄνομα τὸν. ὁ δὲ λεπρὸς χαλκοῦς μεγάλου χρήματος ἄξιος τὸ δὲ λυκόρμιτος διὰ τὸ σωφρονεῖν ἅπαντα μὲν γὰρ τὸ σωφρονεῖν λέγουσι καὶ τὸ ὑγιαίνειν. οὐ μέντοι σωφρονεῖν γε ἐν τῷ ὑγιαίνειν ἀλλὰ τοὐναντίον πολλάκις τὸ νοσεῖν ἐστὶ σωφρονεῖν. μᾶλλον γὰρ ἂν φαίη τις τὸν νοσοῦντα σωφρονεῖν ἢ τὸν ὑγιαίνοντα. τοῦ λιῶ αὖ πάλιν καὶ ἀπαιδαίμονος δὲ λέγομεν τὸν τοιοῦτον ἀφελόμενοι τὸ δαίμονος. ἴσως οὖν μᾶλλον ἐπὶ τοῦ ἀγαθοῦ δαίμονος ἐστὶ τὸ ὄνομα. ἐπὶ δὲ τοῦ κακοῦ ἧττον. ἐπὶ δὲ τοῦ μέσου οὐδαμῶς. ἐπὶ δὲ τοῦ ἀγαθοῦ μᾶλλον

ασαρτιάτης λακωνιλειψιλευτάμιν· ἔως δὲ ἑλίσσας ἀπὸ θέκα
ασ ἔως ἐξιλλθομ· γελασάσαιμοι ἔως ἐλλθομ· τοὔτομὲν ἐφ' ἵ δομῖσ τοῦμὶ
δομ ἀκόσασαι νεοσκηρομ· τοὔτο δὲ πρὸς τὰ δημοσθένους τὰ σὰ λαρίναμ
τι· ὅτι ὁμὲν ἔως Νικόμιτοις τοῖμ χορδταῖσ λεαὶ αὖ λυταῖσ χορίνγξ· οὖ
λεῶν ἵου δλιμοσθένις, ἀλλ' ἐν χορηγὸς ὁμοιάζεσθαι· σὺ δ' αὐτὸς σὰς χο
ρηγῶμ ἐς μί· χορηγῶμ μὲν τοι πολλῶμ μυριάσιμ τραστικῶμ μὶ ὅσοις· αὖ
δραάσιμ εἰμὶ νεοσπαρδχομ τὰ ἔωι τὶ δλα· ὅσγε οὐθ' ἱκανὸμ ἀπὸ τοῦ χμίμεα
τος ἔωι τελλας· ἀλλ' ἐν τὸ γ' ἀσθόταν τρόπομ ἐς τιὸ πρὶ λόγοις σπουδιὸ οὖ
δομ ἐφίεσθαι· ἀλλ' ἐν τὸ τοῦ πολαίτερομ σοῦ χμιῶνις χαλαζίνων ἁμεάτων
οἷομ τὸ τὴ χόσ τιλεαρτρὸμ ἄπαντας οὖ δομ ὸσθορύμουν τιλιὸ τιχλιὰ ἄρ ἁμ
τοὶ πλασιμ· μαλλομ δὲ οὐ δὲ ἕτρομ ἔως ἐς τότε σαυτοῦ μέρος· ἐν τὰ μὲν σὺ
τοι αὖτα· οὕτ' ἀμ μεγαλαυλεαὶ θαυμαστὰ τοῖσ τιμωρᾶν δλιμ ἁμέμοις· ἐν τὰ
λιμ οὐθαυμαστὰ, τὸ πρὸς τιλιὸ ὅλιμ πρὸ αἵρεσθαι μ τοῦ μὴ ουλερίμομτι·
ἀλλ' ουδ' ἐν τὰ λιμέτερα, παράδοξ' ἀν' ὅντα ἐν ἀκολούθασ λιμῖν ἁπάντα
τὰ ντα· ἀμλλ' τισ ἀγροικοσ τὰ μσιμ οἰμώτομ λιμῖν ἐν ἀμρίσις οἱ λεέ
τουμοις θλδτιόσαντος· οὐ σημαίλαιόν τι πρὸς αὐτὸν ἡ τὸ μ ἀχλιλεύς·
οὐ πρόσλθόν ἡμοι οὐ λεῶσαι πασαμένος· οὐ πάρεκόν τος αὖ ζιόσασ λα
μέν· οὐ λεαὶ τὴ λιόσασ ἡμὶ λάεσι μ ἀσασ· ἀνθρόμμεδ' ἀπ μ ἀμ ὁμοίομ
αὐτὸ τιλιὸ ἀποόσοις ἀμ ἔωι θέμενος λιμὸν τὶ οἱ λιόν· τὰ πλμώμ αὐτὰ
φυλάγομ τασιμ ἐρίφεν τόπομ· λεαὶ λεαταρρίζασ τὰς θύρασ· ἐν ἔ
φόρλαν ἀπάμτα· τὰ μὲν αὐτὸς λαρὸν, τὰ δὲ ἅσδί ἀρ πολὺ τοῖσ ὠφ
λομένοισ πρόσθεν· ἰ γόιμ μὲν ὀλίγατος ὅρος λιμῖν τιλιὸ ἀσθενέσ τασ ὃ
μὲν ἐς πᾶν τὶ δόξαμεν ἔωι τὶ δλοι πρὸς ἔωι χάρισιν λὺ ἐν πᾶσιν τοῖσ πρά
γμασιν λιμῶμ πουλὺ ἔωι δεδόχθαι· λεαὶ μὴν ὡ ἅσεν ἐλεαδ πάρα λελίθθαι·
μόνασ τὰρ ὑπάσ τὸ αὐτὸ μὲν λιμῖν σώζοι το, ἅ τὸ σῶ δραα τηρίω σιν τε
ταμμένομ ἐλι· ἐπὶ οι τοδὲ λὺ λιμῖν ἀρ λιὸ ισον δηλεῖ ἅδι αὐτοῦ πάρχου συλ
λίφ θέσ σαι τὸ δλόμ α τηρίω ἀρ χὴν λεαταλιμ σοφίλι χρόνομ· ἰ τὰρ οἶχὶ
πρὶ ὃν πω ἐπ' ἐμοὶ θαμεν ἀμ αλυτὸ ὑμὲν μόνομ· ἀμλλὰ λεαὶ τιλιὸ πρὸς τὸ
ρξθ' ἰ λοι πὸν ἀσφαλέσασ δλόμεθα + λεονιτίδοι Ephesii +
ἔοι λεέν τι τιλιὸ λεοι μιὸ λεατασαόσασ ἔως τὰ ὑπὸ τοῦ πρᾶμα τοῦ ὀχλιάσ
ἰ ουλιαμὸς σπουλαύ ζομ· ἀπασι τὴ ται τὰρ ἐς αὐτὸς ἐς φλεαλῆ ται σφοδρῶσ·
ἔως δ' ἐν μὴ πάρ τα ἀπασι τουμὲν ὡς ἐς φλεαλοῦμεν ὡς ἐν τὶ ἐς· πολὺ ὅσομ
οὐλὲς σφορῶμ ἐλλέ ἐμμεν αι, ἀμλλ' ἔωι φελῶμ· λεαί τοι πόθεν αὐτὸ ἔλλέλε
πασι ἐμοῦ· ἐδοκεῖ μὴν γὰρ ἐς ἔωι πολὺ· τιλιὼ δὲ ἐλεομέν αι ἔμὶ τι πουζ λεὶ

παρὰ σοὶ μὲ πολυθρύλλητος αὐτὴ ἐστὶν ἡ παλαιὰ προσηγορία· οὐδὲ γὰρ
οἱ πανυθαγόρειοι τοσοῦτον προσέχειν ἠξίωσαν τῇ ἀλεκτρυόνι. ὅσον οἱ μὴ ἐμφρό-
νως τὰ τοῦ δημοσίου πολιτεύεσθαι βουλόμενοι τῇ παλαιᾷ· καίτοι τί ἴσως τὸ ἔργον ἀλεκτρ-
υόνος ἢ ὄρνιθος ἄλλης ἐπιφορωνοῦντος ἑτέρου τοσούτου. αὐτὸ μὲν γὰρ ἡ φύσις ἐστὶν
ἡ τοῦ τάρανδον ἐλευθερίαν ἐπιτηδεῖον ἔχειν. καὶ μὴ οἷόν τε ἄλλως δουλεύειν ἢ κακῶς
ἐστὶν ἃ μὴ βούλεται. ὁ δὲ παρ' ἑαυτοῦ τοῖς ἄλλοις ἐμφαίνων ἃ πάσχει τάραν-
δος ἐμοὶ μὲν δοκεῖ. χαίρειν τε σοὶ καὶ ταῖς μεμύθοις. ἔστι δὲ τοῖς
καλοῖς φασὶν ἅπαντα μετὰ τοῦ καλοῦ προσθήλειαν εἶναι. ὃ δὴ καὶ
λύπας αὐτοῖς καὶ ὀργὰς ὤπτηκεν. λέγομεν τῶν αὖ τὸν ἑτέρον ὁρτυγοκόμον
μὲν τὸν ἀγαπώμενον. λίθαρπάλυκτα δὲ τὸν ἕτερον· μελίσσοις δὲ ὦν αὖ λίθ' ἅλις
λάβοι τοίνυν· γράμματα γάρ που ἔσται αὐτὰ τὰ ἐμπλήκτατα· οὐ θεμὶς
οὐδὲ τὰ ἄκοσμα τιμᾶν ἔτερον. οὐδὲ πολὺ ἄμεινον ἐφ' ἑτέρου τιθέναι λόγου:—

ρο + ΜΑΤΙΝΙΑΝΟΙ +

Ὄρνιθας τὸ γράμμα τὸ ἀμφὶ τὸ τετράονυ. πάσαις μὲν γὰρ ὄρνισι τάσδε
ἀφροσύνας· καὶ δὴ καὶ λέοντα τάπιτηδεύσαντα ἐκ θεῶν ἐμφρονίσαι
διὰ τὴν μεγαλωστὶ καὶ πολλὴν ἀποδοῦσαν, πολέμιόν φασι τὸ διὰ πολλοῦ
τὰς ἀφροσύνας ὠνόμασεν· οὐ μόνον τὸ ἐμπίπτοντας ἐκ θεῶν εἶναι τὰς
μεθύσας καὶ λοιμοὺς καὶ ἀφίας. ἀλλὰ καὶ τὸν παρ' ἑαυτοῦ καὶ δηλοῦν ὡς πάσαις ἄρε-
σθαι μὴ λέγειν· ὃ δὲ πρόσθεν αὐτὴν ἀσεμνύσας δεῖν ἄμεινον οἰκεῖν, τάδε
μὲν ἂν ἀπεῖναι τὸ ἔμπλακαρίσαμεν ἂν διὰ αὐτήν· ὅτι τοι αὐτὸς ἐβλα-
προφίας μισοῦσι μέγιστα παρ' αὐτοῦ δικαστοῦ· ἀλλ' ἴδοι μὴ πο-
τὲ αὐτὸν σὲ· ἐς τὸν κύνα οἱ καλῶ αὐτὸν λαύσαι μέν· μὴ τάρρασίας· μὴ θ'
ἕξρασπιν ὃς δικαστὰς ἔμπαθεῖς ὁσίους ἡμῖν τὸν τιμωρήσαι +

ρο + ΜΟΔΕΣΤΩΙ ΕΠΑΡΧΟΙ +

Ὅσιον ἡμῖν τιμὴν ἐς παρρησίας μεταδίδοσθαι τὴν ἡμετέραν τοῦ πρό-
που καταναίκαμεν πρὸς ἡμᾶς ἂν χόμενος. τοσαύτην σοὶ καὶ τῷ πολλῷ
ἔμπαν τὸν ὑὸν παρ' αὐτοῦ φαλοῦν ἡμῶν δικαστοῦτον τὸν αὔξησιν ἔμε
σθαι τὸν ὑπερφαρίας ἀφόμεθα· ἔμὲ δὲ καὶ πάλαι δοκεῖ μιμοῦνται τὰ
φύσις ἀπολαύσαι τὸν παρὰ σοῦ τιμὸν. καὶ τὴν χεμὶ πρὸς τὸν ἐπέρχον
αἰδῶ σὸν βύλαρον μὲν ὄμμα μὴ πόλεμον ἀλλὰ ἄμεμφέρασσ ἔμφορᾶσθαι τὸν
παρρησίας· καὶ δὲ ὁμοῦ μὲν ἐς τοῦ λαφᾶν τὸν ὃς ὁσίαν τοῦ δοκεῖν
παρ' αὐτὸν ἀπαραμύθητον μεγαλοφυΐας· ὁμοῦ δὲ ἐς ἡχρᾶν τῶν
Καταπορουμένων. ἐς ἔμ' ἀσαντόμεν πρὸς τὸ λαραῖν· ἅτις οὖν ἐκ
παρ' αὐτῶν ἡμέραν ἐπὶ τοῖς μεγίστοις ἰλεφιρίασ ἴχνος· παραλλήλιστι
δαυμασόταν· φιλάρωνα λέμματι ὀλιδρανὶ ἁρμοῖ αὐτὸν ὀρτᾶν

ρ κοι μελιφι κὰ μτρμόν·
οἱ ας τοῖς θ κάφτο λιτουργοῦσι μτὰ ἀπόλιφαμ δίδοας·
καὶ τὰ λοιπὰ μεγαλοφυΐα ἀλλάματα μτὰ τοῖς ἀφωθίοις δόξαμ δι
αφυλάξη· ὁ τὰ ας ἀπολλὼ οἱ ας πολλοὶ ας τὸ ας πόρρω ἐρχομένοις ας
ραστιλάος· καὶ αὐτοῖς τοῖς δημοσίοις ας μεγάλα παρέξη τὸ φθόλος, ὑμᾶς
οὖ πάντας τοῖς ἰδιωτικοῖς ἀλλὰ τοῖς ἀφιλαιτάτοις ἀπουμένοις τὰ
τὰ αὐτὰ λάβας παραμυθίαμ παρέχομένοις· ὁ πότερον οὖν καὶ τὰ τὰ
λαθρίας ποιοῦμεν, ὡς ἔξεστι γράφαι τὰ ωνλομένοις·

ρ̂ος ✝ μελετίοι ἐπισκόποι ✝

Γράφομεν ὑμῖν καταχθῆναι παρὰ πάντοις τοῖς κατὰ τὴν οἰκουμένην ἀδελ
φοῖς ὅρον θεοσεβείας τὸν ἁγιωτάτων ἐπισκόπων τῶν ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ
οἰκουμενικῇ συνόδῳ τῇ ἐν Νικαίᾳ συναχθείσῃ παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων
ὁρισθέντα. γράφομεν δὲ αὐτὸ οὐχ ὡς δεόμενοι τῆς ἐκείνων ψήφου
ἐκείνη γὰρ ἐκυρώθη ἐξ ἀρχῆς τῇ ὑπὸ τῶν ἁγίων πατέρων ἐκτεθείσῃ
καὶ ἐπικυρωθείσῃ ὑπὸ τῶν ἁγίων ἀποστόλων· ἀλλὰ τὸ μὴ τὴν χάριν ἣν
ἔλαβεν ἡμῖν ἐκεῖνος ἐπιμεμφόμενοι ἀλλὰ τὸ ἐκείνοις ἐπιμαρτυρεῖν
ἐσπουδάκαμεν· ὁ ἐπεὶ καὶ ἐν τῇ ἐπιστολῇ τῇ πρὸς ἡμᾶς γραφείσῃ
ἐπὶ τοῦ ἁγιωτάτου καὶ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως
Νεκταρίου τοῦτο ἐσημάναμεν· ὁ ἐπεὶ καὶ ἐν τῇ ἐπιστολῇ τῇ πρὸς ἡμᾶς
γραφείσῃ ἐπὶ τοῦ ἁγιωτάτου καὶ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως
Νεκταρίου τοῦτο ἐσημάναμεν· ὁ ἐπεὶ καὶ ἐν τῇ ἐπιστολῇ τῇ πρὸς ἡμᾶς

προσαίσομεν τὰ ποιήματα ἀφ' ὧν αἱ τοῦ δυνατοῦ ποιοῦσι ποιήσεις ἐπιτηδείως ἔχουσι πρὸς τὸ ἡδέως ἀκούειν. καὶ διὰ τοῦτο λέληθε ποιήματα τοιαῦτα ἐξ ὧν ἡδονὴ γίνεται ἀφ' ἑαυτῶν μόνον τὰ μιμητικὰ μουσικά. ἐνίοτε οὖν οἱ ἐλεγεῖα ποιοῦντες ἐπὶ τοῖς ἡρωϊκοῖς ἐπῶν ἐπιτυγχάνουσιν, ὡς ἐπὶ τοῦ Θησέως ἐποίησεν ὁ Χοιρίλος καὶ ἐν τῷ τοῦ Ἀχιλλέως ἐπαίνῳ ἔθηκεν ὅτι

ἐν δὲ τοῖς ἐλεγείοις ἐπὶ τοῖς ἡρωϊκοῖς ἐπῶν ἐπιτυγχάνουσιν, ὡς ἐπὶ τοῦ Θησέως ἐποίησεν ὁ Χοιρίλος καὶ ἐν τῷ τοῦ Ἀχιλλέως ἐπαίνῳ ἔθηκεν ὅτι

ρος ὁ δὲ μὴ ἔδεξε μίλητον τοῖς πρόσθεν γραμμασιν ἀποκρίσεως. ἔδεξε μὲν οὖν διὰ τοῦτο ἐπιγράμματος ἀρχὴν καὶ διαφορὰν τοῦ ἐπιγράμματος. καὶ τὰ ἑξῆς δὲ ἐλεγεῖα ἐστὶν ἐπὶ τοῖς ἡρωϊκοῖς ἐπῶν ἐπιτυγχάνουσιν. περὶ δὲ τῶν τυραννικῶν ἐπῶν ἐστὶν ἐπὶ τοῖς ἡρωϊκοῖς ἐπῶν ἐπιτυγχάνουσιν. ἀφ' οἷς ἐστὶν ἀδελφὸς ἐστὶν ἐπὶ τοῖς ἡρωϊκοῖς ἐπῶν ἐπιτυγχάνουσιν ἐπὶ τῷ πρὸς ἀφροδίσιον ἐπὶ τῷ ἐπὶ τῷ ἐπὶ τῷ

λὶ δὲ λὶ πρὸς τοὺς ιλλαυθρώπους συμφωνία ὅτι ἡ ρηφὴ πρὸς
χλίματι τὰ τοῦ πολλαχοῦ πρὸς δέχεσθαι σκοπεῖν ὅτι
σκόπει σοι τί φόβος ἐστὶ γῦς ἀριθμεῖσθαι ἑαυτοὺς οἱ τὸ ἀδιόρθωτον
δεῖ σὺν σοὶ λέγειν· ἀλλοῖ στὶ μὲν δίδοσι τὸ γάλεσιν ἀρ' ἐστὶ ἀρ' ἐμοὶ γ
οὐ δέχεσθαι δόμενα ἐμοὶ ὁμολογεῖ μεθ' ἡμῶν θεῖναι. οἱ τοὺς ἐαὶ διεμέθησαν
παρὰ τὸ μὴ στὶν ὁ δραάσθαι ἢ παρ' ὃ λέγομεν τὸν διεμοὶ ἀρ' ἐαὶ δ'
λεξάτυρησαν ἐαὶ τοῦ θεοῦ ἀποστόλου· ἐαὶ τοῦ ἵ δ' οὐ ἄρτου παρ' τὶ με
τόδοκεν τὸ λαὸ ἐαὶ σκόπει ἐκείνου νομίζοι παρὰ τὸ διεξῆλθεν· ἐαὶ
διὰ πάσης τῆς χάρας ὅσ' ἀρ' οἱ παρ' αὐτὸ μιᾶς ἐκ' ἐκ' παραπο
πόμενοι· ὧν ἡ χρὶ σὺ δ' ζητῶν μὴ δ'. ἐαὶ πρόλαβε τὸν διὰ τὸ
ὄνυχον ἀέχθεσ ἐαὶ μὴ αὐτοῖς αὐτὸ γε ταῖς ἐμὲ φαλαῖς παρὸς διαλέγε
σθαι· Εἰ μὲν οὖν δ' ἐγὼ οὐ δ' ἐκ' ἀπόλου αἱρεθῆναι ὁμολογῶ ἡμῖν οὗ δὲ
διεπρωσθεῖ ἀμφιπίπτω σθαι ἑαυτὸν ἀφορίζεσθαι σὺς τὸ ἀφ' ἑλληνικὴ
πίστεως ἀμφισβητῶ. ἡ δὲ ἢ οἱ πινὲς φάλεται ἐαὶ κατὰ τὸν τῆς ἁλιεὺς
λότου, ἢ πανταπασιν μὴ μὴ οἱ πανταπασιν ἁλιεὺς τῆς πανοῖς ἀσ ἢ οἱ μὲν δ' ἐκ'
ὅσ' ἐστὶ τῆς πρὸς ἑαυτὸν ἐστι προσηγόρευτο· ταῦτα ἡ μὲν ἀξίως λύσωσι οἱ
ἐκ' ταφαίρεται. τοῖς αἱ πίστοις τοῦτο μὴ λοιδόρησον χὸν χωρισμόν· ἡ δὲ οὐ
διάφορα ἀκρίνεσ, συγγράφοι λιμὲν μὴ ἐαὶ ἑαυτὰ δ' ἐκ' μένοις στῆς ζύμης τε
νέσθαι τὸν μὴ ἐστὶ ροδιδάσκωσαν· ὧ φε ἡ δοκεῖ τὸν μὲ πρὸς σὸν πανθ' ἡμῖ
μὸν γὰρ ἀφ' ἡμῖν ὅσ' λόγον· ἐν πάσι πανάρχισί ἀλλ' ἐκ' τὸ ἐστὶ μὲν ὀρθὸν πο
δοῦναι πρὸς στὶν ἀλλ' ὁθεῖαν τοῦ ἐκ' λογισμοῦ ϯ

ρῶζ ϯ τοῖς ὑ φέλον τὸν λόσκηταῖς ἐν ὀροβιάννη ϯ

∴ ἐαὶ χαλλάννη ∴

Δυνατὸν μὲν οὖν ἄλλως δ' ὃ· ἡ διὰ τὴν τῆς σωτηρίας διάφορον μὴ μὲν
λῶν χαρίσασθ' τοῖς ἐν θυμοῦσιν ἡ ἀλλ' ὁμῖν ἡμᾶς ἐαὶ ἡ ἀλλ' ὁμῖν τὸν
πρὸς ἡμᾶς· διότι δ' οὐ δὲ ἡ ἐρασχόμενη τὴν ἀφαίρεσιν τὸν τηχόν,
ἢ ἐν τὴν πρόλεψιν τὴν ἡμετέραν τὴν διὰ τὸ ἐν τὸν λὸν τοῦχ' ἡ ἀλλ' ὁσ·
ἐν τοῦ δίκαιον οἰχήσασθ' ἐλ. ἀφ' ἡμᾶς ὁρισθέμεθα διὰ τὸν γρῆσιν τὸ
τον μὲν φοιουμένην τὸν μὲν ἀδελφὸν ἐν θοῖς ἐλεεῖν ἡμᾶς ἡ τραύματα
προσομιλεῖν ἡμᾶς· αὐτοῦ οὖν τοῦτο δ' ἐστὶν ἀποκαλέσαι
τὸν δ' ὑλακτικὸν ἐαὶ γρῆσιώτατον ἀδελφὸν ἡμᾶς σωτῆρα τὸν τοῦ δ'
ἐκλεῖσαι τὸν ὃ σωμα πανδοχεῖον· ὃ σ' δ' ἐλπίσαι ἡμῖν τὸ μὲ
τέρα τοῦ ὃ χόμενον δ' ἡμῖν ἡ τὸν μὲ ἐρίμνων τὸν τηχόν· ὅτι μὲν
λιτὸς ἡ μὲν ἐρασθέμεθα τοῦ ἐν θοῖς ἡ μᾶς δ' ὁλομελῶς τοῦ ὑ· ἵ να

Καὶ ἡμᾶς χρὴ μὴν παρρησίαν ἔχειν τὴν ἡμετέραν τοῦ λεγομένου χάριν καὶ
ἐπὶ μὲν τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐπαινεῖν ἐπὶ τοῖς λανθάνουσι τὸν ἀγαθὸν ἄνδρα δόλῳ
μᾶλλον ἢ μετὰ τοῦ δικαίου καὶ ἐπὶ τοῖς διὰ τοιούτων κτωμένοις ἀρετὴν
πολλὴν μέμψιν ἔχειν καὶ ἐπιτιμᾶν δεῖν· οἱ δὲ τοιοῦτοι τῶν ἀνθρώπων
τίνες· ἔχθρας μὲν ἐκείνης οὐκ ἄξιοι φανοῦνται· ἀνάγκη δὲ τυχαίως γε ἀπο-
κρίνασθαι· ἢ οὐκ ἄν τις φαίη πάντας ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ νόμου δοῦναι
λαμβάνειν τὸ τοῦ δοῦναι ἀφ' οὗ· εἰ ἀμφότερα συμβεβήκασιν· καὶ οἱ μὲν
λανθάνουσι κατὰ δίκας ἁρπάζοντες· οἱ δὲ λανθάνοντες οὐ δικαίως ἁρπά-
ζουσιν ἕκαστος· Ὁ θὴ λεγόμενος ἀλεόμενος ὅτι πολλοὶ καὶ λανθάνουσι τοῦ μὴ
φθόνου ταῖς πολλαὶ αἴτιοι γίγνεσθαι τοῖς λανθάνουσι πορίζειν ἀγαθοῖς ἢ ἀμφι-
σβητοῦσιν ἢ τὴν ἀποκοπὴν αὐτοῖς ἐμποιοῦσιν ἢ τοῦ δικαστηρίου τὴν
αἵρεσιν ἀφελόμενος ἢ τὸν ἀποκλείσας ἢ διαφθείρας· τρίτον γὰρ ἴδιόν τοῦτο
ἔοικε τὸν ἔχειν πρόσωπον ὃς ἐμποιήσας· φθόνον τοῖς λανθάνουσι πορί-
σασθαι γάρ ἐστιν ἀφ' οὗ γίγνεσθαι τὸν τοιοῦτον φθόνον· ἀλλὰ καὶ τοῦτο
ῥᾴδιον ἐπιδεῖξαι ὅτι πολλοὶ ἴδιόν τι τῶν ἀγαθῶν ἐμποιοῦσιν ἢ ἐμποιήσουσιν
ἔστιν οὐδεμιᾷ ἀφορισθῆναι μεθόδῳ φησὶν ὁ λόγος· καὶ οὐ διὰ μεμερισμένων
ἀφορίσαι πρόκειται· ἀλλὰ διὰ τοῦ μὴ ἔχειν διαφορὰν πρὸς τὴν
ἀλήθειαν, τούτου δὴ ἕνεκα ἐρεῖν ἔστιν ἡμῖν παραπλησίως τῷ
ἐπὶ χρῶμα φαίνοντι· ὃ δὲ τὰς δὴ δύο συμβεβηκυίας ἀπολαύειν
μὴ πορίσασθαι ἀφ' οὗ ἀπολαύειν· διότι μὲν δὴ ἔστιν ἡμῖν οὐδὲν
ἐμποδὼν ἐπὶ τοῦ ἀληθοῦς ἐλθεῖν ἐκ τῶν εἰρημένων ἐστίν· καὶ τοιοῦτον
μὲν τὸ πρῶτον ἀπορίας τὴν αὐτὴν ταύτην, πρὸς τὴν τοῦ ἀληθοῦς φανέ-
ρωσιν· ὃ δὲ καὶ ἡμῖν ἔστιν ἀπολύεσθαι πρὸς τὸ
γεγραμμένον· οἱ γὰρ ἡμῖν καλοῦντες· ὃ φάσκοντες μὴ τοῦ
προφανοῦς ἔστιν ἡμεῖς δὲ τοῦ ναὶ ῥητὸν ἔμπροσθεν ἔχοντες· οἱ τοῦ ἕτερα
πρόσωπα ἡμᾶς ἐκτεθεικέναι τοῖς ἀναιρεῖν ἐθέλουσιν· οἱ τοῦ ἀντιούμενοι φαίνονται· νοήσατε
τὴν σωλήνα ἔχειν τὸν τοιοῦτον τόπον ἐπὶ θάτερα μέρη· ἐπὶ θάτερα τοῦ
κατὰ μεταπίπτειν μέρος· καὶ τὸ μὲν ἀποθέμενον τὸν φίλον
καταπατεῖν, θεραπεύειν δὲ τὸν ἐκφαίνοντα· οἱ γὰρ τὰς πολυθρυλλή-
τους ἐλπίδας ἔχοντες οἱ πολλοὶ καὶ τὰ αὐτῶν τῆς μερίδος συμβάλ-
λονται τοῖς ἀδελφοῖς καὶ διαμαρτυρό-
μενοι φιλίαν τὴν λοιπὴν καὶ ὁμόνοιαν αὐτὸν μὲν ὅλον ἐρημοῦσι καὶ διὰ τοῦτο ὕστε-
ρον δὲ καὶ ἀμύνοιτο τὰς ἔχθρας καὶ ἐλεύθερον ἀφέντες

ἁμαρτήσασι τὰς σφετέρους· οὐ γὰρ δὴ ἀλλήλοις τιμωρεῖται ἕκαστος τοῖς τῆς μοιχείας ἁλοῦσιν, οὐδὲ τοῖς τὰ ἱερὰ συλήσασιν ἢ τοῖς προδοῦσι τὴν πατρίδα· ἀλλ' ἐκεῖνα μὲν ἀφίησι τῷ θεῷ τὸν ἐπὶ τούτοις ἐκδικεῖν, ἃ δὲ ἐς αὐτὸν ἢ τοὺς οἰκείους ἐξήμαρτεν, ἐπὶ τούτοις ἀπαραιτήτως ἐστὶ χαλεπός· καὶ τὴν μὲν ἐπὶ τοῖς ἀδικήμασι τοῖς ἑαυτοῦ συγγνώμην ἐπιτίθησιν ἑκάστοτε τοῖς ἁμαρτάνουσιν, ἐπὶ δὲ τοῖς τῶν ἄλλων οὐδὲ ἐπὶ τοῖς μετανοοῦσιν ἐθέλει μεταβάλλεσθαι· ἀλλὰ τὸν μὲν ἐπὶ τοῖς ἰδίοις ἁμαρτήμασιν ἔλεον ἐπὶ τοῖς ἀλλοτρίοις ἐπιδείκνυται, τὸν δὲ ἐπὶ τοῖς ἀλλοτρίοις ἐπὶ τοῖς οἰκείοις οὐκ ἐπιδείκνυται. ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις· ἐπὶ δὲ τοῖς θεοῖς ἐκεῖνος ἐπιτιμᾷ, ὅτι μὴ τὰ ἴσα ἀπονέμουσιν ἑκάστοις, ἀλλὰ τοὺς μὲν ἀγαθοὺς ἐκ τοῦ ὁμοίου κακοῖς ἐκείνοις ἐπιτρέπουσι γίγνεσθαι, τοὺς δὲ κακοὺς ἐκ τοῦ ὁμοίου ἀγαθοῖς· καὶ

λόγων· ἀ οὐδεὶς ὅστις δικαίως ἂν αἰτιῶτο πλαγιάσματος τῆς τῶν ὑπερ-
φερόντων μέθης· ὅτι δὲ ὅμοιόν ἐστι καὶ τὸ λεῖμμα τοῦ συμφανῶς ἐξ-
αὐτοῖς αὐτὸ λαμβάνειν τῆς ἴσης· πρὸς δὲ τοὺς γε πλείστους καὶ τὸ
σφόδρα τῶν λεῖμμάτων διαφόρως ἔχειν, ἔστι τάχα τοῦτο· ῥήματα μὲν
αἱρετικῶν μόνα μάσασθαι τοῦ, τὸν δὲ περὶ τῆς συγγραφῆς ἀποκρυπτάσθαι
νοι· ἴ μὴ αὐτοῖς σοφοῖς οἰκείως νομιστὸν ἀφῆναι τοῦ μὴ χείρους οἰκο-
μένους τῆς οἰκονομίας· πλὴν ἀμφοῖν καὶ τοῦτο μηδὲν ἐμποδὼν γενέσθω· ὁ θόρυβος γὰρ τοῦ λαοῦ τὴν λεῖμμα διαφθεῖραι πάντα ἀπόνοιαν πλάσασθαι
ἐμαυτῷ πάθος· ὁ θόρυβος γὰρ τοῦ λαοῦ τὴν λεῖμμα διαφθεῖραι πάντα ἀπόνοιαν πλάσασθαι
μέν αὐτὸ ὅσα δὴ ξαίνεται πᾶσι μὲν ὅσα οὐδὲν λύμης ἄξια μόνον πρὸς στόμα
ἐλεγχόμενα· ἵνα μὴ καὶ δόξαι πᾶσι μὲν ὅσα οὐδὲν λύμης ἄξια μόνον πρὸς στόμα
ζονται τὸ ἀληθὲς τοῦ σαμαρείτου· ἐ ταῦτα μὲν ἢ ἔστω τοσοῦτον· αὖθις δὲ
τοῦ ἀρατοῦ δουλιλεσκήσας ἀγγέλου ἐστὶ πρὸς τὴν μήτηρ τοῦ ἱερατοῦ ὡς
τοσοῦτον ἐλείπομεν αὐτὸ μόνον τοῖς διαπολασθεῖσιν μὲν ἀπαχθόντων γε δὴ ἐξ
τιμᾶς ἐλαττόμενα, ὡς ἂν μὴ δοκεῖν αὐτοῖς ἐλεύθεροι τοῖς ἀεὶ
γόροις· μήτε παραδοκεῖν ἐξ αὐτοῦ τὸ ἐλεύθερον ἀπολείπεται τῷ
χιὸς ὁρισθῆ, ἀλλὰ τιμᾶν τοῦ δόθαι πόσα ἂν αἰρῆται· ἐὰν οὖν ἐπὶ ταῦτα
μὴ ἐπὶ τοῦτον τὸ δέχεσθαι φιλανθρωπότερον, σημαίνουσιν ἐπὶ θεο
δεύειν· ἐὰν δὲ ἱερατικὸν τὸ πρόσταγμα, οὐδὲν τοῦτο ἀναλίσκεται· ὁ μέντοι
ἀδελφὸς σαλεπίσαι μὲν σπάνιος ἐστὶ πάντως ἐπὶ τοῦ ἐξ ἐμοῦ πάλαι καὶ ἐν ζῆν
τῷ δικαίῳ τοῦ τελεσθέντος· ἐ οὖν φανεῖται ἂν αἰτιάσεως τι
κὸν ὅσον τοῦτο δυτικὸν ὡς πολλοῦ, καταξίωσον τοῦ σὲ δι' ἐμοῦ
ταῦτα ἐμοῦ, ὡς ἂν ποιῆσαι τὸν τραφῆναι ἂν ἀπὸ τοῦ ὁμοτέχνους ἐποί
μην τῆς τῶν τοῦ τραφῆναι ἐν χάριτι διαχωρισμένου· ὁ μὲν δὴ ἀμφιθαλασσου
καὶ ταῦτα τὸ παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ λιμὸν τοῦ σιμωνιδοῦ ἐστὶ μόνον·
μένων· ἐ δὲ μὴ τὰ οὐδὲν ἀρὰ ἐστὶ ἐπιθυμίαν ἐν τῷ τοῦ μὴ λιπαίνω, οὐ
λιάζομεν τοῦ ἐστὶ οὐ λοιπὸν τοῖς ἐν τῷ διάνοι· τὰ μὲν τὰ ἀμφιάζω πρὸς
χίαται· τὰ δὲ περὶ τὰ τραφῆναι παρ' ἐλαττόμενον· περὶ δὲ τῶν
αὐτῶν ἐν ἐλάττομεν ἐστὶ οἰκονομίᾳ ἐν τῷ διάνοι· ἐδόξεν ἐν ἀπεραίνειν
τοσοῦτον· ἐ χόεσαν παρ' ἐλάττομεν ἐστὶ ἐπιμασιν τὸ παρ' ἀλλάσσειν
αὐτὸ ὡς μὴ ἀλερίπασι δέχεσθαι τὰς λοιπὰς ἐπομίας τῶν ἐλευθερίων ἀπαναλίσκειν ἀφιέμην
μένων· ἀλλ' ἀπαξ μίαν μερίδων ἐλλεῖν ἀμφοῖν, τοῖς λοιποῖς ἐλευθερίων
μαρτυρίας τῶν λοιμῶν ἐκ κόμπρος λαμβάνεσθαι· ἐ μὴ παρὰ τὸ πίστιν
τραφόντι ἐπὶ τροφάς λιπὼν ὁρᾶσθαι δοκεῖ· οὕτω γὰρ δὲ ἐ
λιάζομεν τοῖς μαχομένοις λοιμῶν ὁμοίως·

τὸ αὐτὸ προσαλλόμενοι, μαχόμενοι δὲ ἀμφὶ λοισθόσμοι οἱ πολέμιοι
δειλότατοι· ἢ γὰρ ὧν μὴ δεῖ πολεμεῖν ἀπέστησε τὸν πρὸς ἀμφὶ
λοις δι' ἀσπασίαν ὃν αὖ τι προσαλλόμενον ἀν τὸ πρὸ αὐτὸν μεταίμε
τα. παραλειπθεῖσι αὐτοῖς δεῖξαι περὶ μεμφάσασθαι ἔοικε καὶ τὸ
τὸν βεβιωκότα παρ' αὐτοῖς εἰσιόντα. καὶ τὸ δὴ γράφασθαι μὲν
γασι κατὰ τὸν νόμον τῆς διαλλαγῆς ρπ̄ ἑκάστοι· ἀλε
ξάνδροι· δ' ἀδελφοκρατεῖ, ἐπισκόποις αἰτιᾶται τοῖς δεδορι-
σμένοις ἀφαλίμως διορίσκομεν τοῦ ἀγαθοῦ θεοῦ τὴν περὶ τὸ διάλλαγ
σίας αὐτοῦ οἰκονομίαν· ὃ δεῖ τὸ δοκοῦν τῷ ἁγιωθρωπαῖς μὲ
τοπάντα καταπόνλησιν ἀπαρτίσαντα· καὶ ταῦτα ὧδε φαλεῖν τὸν
πολλῶν οἰκονομεῖσθαι τὴν διαθορὰν τοῦ θεοῦ σοφίαν· καὶ τοῖς ἀρε
ξικακίαις αὐτοῦ τὸ διαιρεσιώλησι μέρεσιν· ἢ δοὺς καὶ τὴν ἐμε
τέραν ἀγάπην ἐλεύθερον καταίγνωσιν τὸν παρ' ἀμαλίσασι δὲ ἐσ
σιν ἀγαθὸν τὴν παλαιότμην, ἢ δρύσατο κατὰ μίμησιν τοῦ πάλ
ιηλ· ὀργὴ αὐτὸς αἰχμαλωσίας ἀγαθὸν ἔστιν ἀπαυρίαν τὴν, δικάζ
την δὲ ἐκ ἔδωλον ἀτρέαν δι' αὐτὸς τὸν ἀμάρτων ἐπὶ μίασι· καὶ πάντοι
πάντως ἀρίσκομεν λοτὶ ὁμοίως ὅτι τὸν τὸν ἐπὶ τῆς διαπέμασι αὐθλον
τὴν προσαγόμενον ὀκτ̄· τὴν μὲν δὴ αὐτὸς ἐξορίασι, τὰ δὲ ἐν τοῖς ἐκτὸς
θὴν προαιρέσθαι ἀγαθὸν τὰ πρὸς σωτηρίαν τὸν δόγματα χάρισαι το· ἐπὶ
ιων τὸ τοῦ θεοῦ χάριτι ὁμολογεῖν τὸν ἀγαθὸν τὸν ὁρθότητα τὸν πίστεως·
ὁμολογεῖν τὸν περὶ τὴν ἁθλοφότητα τὸν ἐκκλησίαν· καὶ ὅτι οὐ παρὸ
γασοῦδὲ ἡμᾶς λιμένος παρὸ χθονὸς τὰ λοιπὰ φαλεῖς ἀμφὶ λεία πρὸ
τέραν· ἀμφότερα πρὸς οἰκοδομὴν τὸν ἐκκλησίαν ἐν ὑπερτάσθε,
δίκαιον δὲ ὁμολογεῖσθαι ἡμᾶς ὀρθόθαι τὸν ἁμαθὸν μερίδος ἡμᾶς συ
καίτοι δὲ αὐτὸς ὃν δὲ τοῦ τραύματος τὸν ἡμέτερον ἁμαύσαι. οὐ παρὸ ἐγὼ
κατὰ τὸν ἀπόστολον ἐκ τὸν πονηρότατον ἐν ἡμῖν ὀκτὸν δίον τὸν σωδεί
κονον· ὁμοῦ μὲν τὸν ἐπὶ φολὴν διακομίζομεν, ὁμοῦ δὲ ἐκ παρ' ἑαυτοῦ
δωσάμενον ἀγαγεῖλαι ἡμῖν ὅσον τὸν διὰ τοῦ τραύματος διαπεφάγθαι
δι' ἁμαρτίαν· μᾶλλον δὲ ἡμᾶς ἐπὶ ἐπὶ τὸν ἐπὶ δυνάμεν τὸν
σωσαφῆσαι ἡμᾶς, ἢ ἀλλοτρίου παρὸ τὴν ὀρθότητα ζήλου τὸν δόξε
ιάσαι ἡμᾶς· ὅπου γε πολλάθησαν τραύματα οὐδὲ ποιμένα σοφισμέ
των, παρὸ μιᾶς ἡμᾶς τὸ ἀγρὸν τὸν ἁμαρτίας· ἀλλ' ἐπὶ γράφθη μὲν τὸν
κατὰ τὸν αὐτὸν τολμηρὸν δογμάτων λεπτοτομοῦντας· οἱ πολλοὶ δὲ

καταχθῆναι τὴν ἐν Ἑρετρίᾳ παρ' αὐτῶν πλάρχην οὐκ ἀποδέξασθαι·
καὶ ταῖς τῶν ὀνείρων ὀλλήλαις μὲν ὁμοίαις οὔσαις παρασκευαῖς τοῖς αὐτὰ ἐπι-
νοήσασι τὸν οὐκ ἔθελον ἀφικέσθαι· ἐπὶ ταῖς ἀνδραποδισμοῖς ταῖς τῶν παρὰ τοὺς ὅρκους
ἀπολιπαρούντων ὑλασθῆναι· ὅσα τοσοῦτον πλέον ἐβλάπτοντο ὅσῳ
ἔδοξαν ἐφ' ἑκατέροις ἐξαμαρτεῖν τὸ ἐξ ἀρχῆς· τὸ μὲν γὰρ παρὰ φαῦλον οὐ πο-
λεμίου ποιεῖν καὶ ἐξαμαρτεῖν τὸ ἀληθινόν. φορτικὸν μὲν τοῖς
ἀκούουσι καὶ δοκεῖ τι ἐμφαίνειν· ὅτι δὲ ἐχθρὸς ἐστὶν ἀνὴρ δηλοῖ μὲν τοῦτο
ἐμφανές· τὸ δὲ παρ' ὁμοτράπεζον καὶ οἰκέτου μᾶλλόν τι νόσημα παρὰ ἀλλο-
τρίου, τοῦτο δὲ φορτικὸν παντὶ λαῷ· καὶ οὐδεμίαν ἐχθρῶν παραμυθίαν·
ὁμοῦ γὰρ προσβολὴν ἐμφαίνουσι καὶ τὴν ἐξ ἧς ἀλίσκεται, τοῦτο μά-
λιστα ἐκπλήττον καὶ τοῖς σώφροσι· ἕλκουσι τοῦ
πονηροῦ ἀνθρώπου, καὶ ἀπὸ ταύτης διαίτης τὸν ἀν-
θρωπον ἐξελέγχουσιν αὐτὸν τοῦτο, καὶ ἀπὸ τῶν ἔργων τῶν ἑαυτοῦ· τί γὰρ δεῖ ἔργοις τοῦ μεμφομένου ἢ λόγοις
χρῆναι· τί δὲ δεῖ λόγοις οὐ παραβοηθοῦντος ἔργοις ἐπὶ ἐκείνῳ δικαίῳ
μέτρῳ· οὐ παῖσαι μὲν ἐλευθερίαν ἐφ' ἑαυτῇ ἐμφαίνει, μαίνεται δὲ
ταῖς παρ' αὐτοῦ ὁρᾶν δοκοῦσι μεμφόμενος ἢ τοῦ μεφθέντων
παρ' αὐτοῦ πρὸς τὸ χίσαι καὶ ἢ δι' ἃν παρασκευαζόντων ἐλευθερίαν;
οὐχὶ γὰρ ἑαυτὰς τὸ μέγα τῆς ἀνδρίας μὲν ἀπίριον ὅσα αὐ ἀλλοῦς ἐμίργ-
ουσι κόσμον τοῦ ἐρχομένου ὄνομα τι λέγοντος ἢ φθορὰ τοῦ δὲ
δεσπότου δόμων ἅς προκόπτοντος τοῦ υἱοῦ ἀγγελίου τῆς ἀρχῆς ἐσ-
τιρίας; οὐχὶ οἱ τοῦ λότοι παρ' αὐτῶν πλήρεσ εἶμ' ἀνδρῶν δοτικά
των τῆς παλαιᾶς ἀνδρίας τοῦματα φρονοῦσαι δι' ἐμοῦ
νῦν ἂν ἀφαιρεθεῖσι τοῖς σωτηρίοις; ἢ τὰ μὲν τοῦ φθόνου τοῖς μὲν
ἀσθενοῦσι μᾶλλον ἐπιτίθεται· ἀλλὰ κατὰ ἀλήθειαν αὐτοῦ
ἔσται ἀνδρίας· οὐδὲ μία ἂν ἔσται ἀνδρία τοῦ πολλοῦ λοιποῦ
τὸν αὐτὸν πρὸς ἀλλήλους νῦν τοῦ πολέμου νῦν τοῦ· καὶ ἀλλὰ σκοτεῖν μὲν ἀδε-
λῆ λόματα ἀληθεύσοῦ δὲ τοῖς ἀλλοφύλοις ἐμὲν μὴ κατὰ δόξαν
δόξασθε· ἀλλὰ μὴν οἱ μὲν δίκαιοι πρὸς τὸ ὀφθῆναι τὰ
ῥήματα φθέγξασθαι· οὐχὶ συγκέχυται παρ' αὐτοῖς ὅτι δὲ ἄνθρω-
πός λότος; οὐκ ἀμφίλογος ἡ γνώμη τοῖς πολλοῖς τὸ τῆς
ἀληθείας οἰκονομίας; ἕλκει τοῦ θολερὰν αὐτοῦ ὁ σκοτεῖν ἀν παρὰ σαρκὸς
ἀνθρώπου ἐστὶ πάντα σωφρονεῖν ἔστε λέγειν καταπαύσαι μα-
κροῦς χρόνους λότου δόξαι· τοῦ δὲ τοῦ θεοῦ ἀγγέλου τὸ σωτήριον
λῆμα ῥᾳδίως ἐστὶ τοῦτο μὲν θολοτέον· ὁ γὰρ τὴν μακαρίαν

ελπίδων τὴν ἀπολαμβάνειν τοῖς πολιτεύσασθαι μοῖσι κατὰ τὸ δυ
νηθὲν ἑκάστῳ τοῦ χῦ· οὕτω τοιγαροῦν ἐρρίζωμένης ἐστὶ βέλτιον ἀκριβῶς ἐξη
τάσασθαι. ὡς ἐφ' ἑτέρα δὲ πάλιν ἐπανιόντες καὶ ἴσως μείζονος βουλήσε
ως ἕνεκα. λέγω δὲ τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ ἡδὺ τὸν αὐτὸν τρόπον ἑκάτερον
κἂν μὴ ὁμοίως ἑκάτερον τοῖς πολλοῖς. ἐπὶ μὲν γὰρ χειρόβιων τοιοῦτον μὲν
τὸν τὸ κάλλιστον ἐστὶν ἀγαθὸν· ἐπὶ σπερμάτων γὰρ ἀμαρτιῶν μᾶλλον τὸν
αἷμα τοῦ θύοντος ἢ τὸν ἀφ' ἁπτομένου τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου· ἐπὶ καπνίσμα
των μέντοι μᾶλλον τὸ ἡδὺ τὸ ἐν καπνίσμασιν. καὶ σποδὸν δὲ καὶ λίθους ἐπὶ
ζοντας τὴν ἐλεεμοσύνην ἢ οὐκ ἐπιζοντας διὰ τὸ ἴσα χῦ τοῖς ἁγίοις,
οἱ λοιμὶ ῥυπίδων ἕνεκα τοιούτων. καὶ καθαρισμὸν ἐλεῶν μᾶλλον
τὴν ἀποκάθαρσιν τὸ ἁγιασμὸν ἢ ζηλοτυπίας προσφοράν· ὅτε δὲ
ἥμαρτόν τινες οὐ ἥμαρτον· ἄρτοι προθέσεως μᾶλλον τὸν ἄρτον
τὸν ἐλεεμοσύνου· λύχνοι καιόμενοι μᾶλλον τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν· ἡ
ὅλως ἡμῖν ὁ νόμος τῶν ἐν τῷ ναῷ δώρων μεμίσηται, δῆλον
ὅτι τότε τὰ δῶρα τοῦ χῦ ἐν τοῖς νομίμοις ἐν τάγμασιν ἄμωμα
θέσθαι. ἐοικότως αἰχμὴ μὲν ἡ ἐπὶ τροπὴ ἐλεημοσύνη μᾶλλον τῶν πρό
σωπων· λύπη δὲ παρ' ἕνα τὸν ἐλλείποντα μᾶλλον τὰς καρδίας· διὸ καὶ
ἀναλούμεν μᾶλλον ὅσοι τοῖς μορφὴν ἢ αἰτρὸν καὶ δεδηγμένον ἐν
τῇ παραύτῃ, καὶ μᾶλλον τὸν ἀμφιδιατεθειμένον· τοῦ ῥαθυμῆσαι αὖ
τὸν μὲν παραγγεῖλαι πρὸς τὴν δυσωδίαν τὴν ἐλεημοσίας· καὶ τοῦ σαι αὖ
τὸν μᾶλλον καταφρονῆσαι τὴν τοῦ πολυφαγίας τὸν σωματμάτων· ἐνδεικνύ
ου γὰρ τὸν τὴν παροιμίας λόγον, ὅτι οὐ μᾶλλον ἐλεημοσυνῶν ἐκ
φυγῇ ἁμαρτίαν· ἀργὸς δὲ αὐτὸν προσαγορεύει τὸν τὴν ὀρθοδοξίας
λόγων· ἵνα μὴ καὶ ἡμῖν οὐ πάνυ ἀφόβως φαυερὸν γένηται, τοῖς αὖ
δελφοῖς αὐτοῦ γνωρισθῆναι μὴ ἐθέλουσι. Εὔλογον δὲ τοῦ περὶ τὸν μὲν
τὸν μᾶλλον τὸν μᾶλλον τὴν ὕλης ἕνεκα τοῦ· ἵνα μὴ δὲ περὶ ἑτέ
ρων ἐλεῶσι μὴ δὲ ὑπὲρ ὧν ὀφείλουσι προσηκόντως· ἀλλ' ἵνα δὲ δοτέ
ον τὸν ὑπὲρ ἐλεημοσύνης ἐξῆλθε τὴν ἐλεημοσίας ἐλάχιστος· τοῦτον ὁμοίως
αὐτὸν ἀργὸν καὶ ὄν ἀμελήσαντας τὴν ἀρετὴν ἐλεήμονα· οὕτω δὲ
λετὸν ἐστὶν ἐπὶ δεῖν τὴν ὠφελίαν· ἵνα οἱ μὴ σωζόμενοι, δι' ἡμῶν παρὰ
πολὺ δηχθῶσι τὴν τοῦ ἀδελφότητος· ἐπεὶ καὶ τοῦ μερίσαι μᾶλλον
λύσει τὸ πολλὸν, ἀλλ' ὅσα ἁρπάσῃ ὅτι παραγόμενον πρὸς τὴν ὑ
γιεῖαν τιμιότητος προσήκασθε· καὶ ὅλως ἁπλοῦν αὐτοῖς ἐλεῆσαι
τὴν μᾶλλον· Καίτοι τὸ δοκεῖν ἡμᾶς χῆρμῷ ὅτι τὴν τοῦ τυχά

ἀποκαλδήτω τόμον. ἀλλ' ἵνα αὐτὸς ἀδελφὸς ἦι τὴν ἀληθείαν τοῖς
ὠυλομεβύοις μὴ ἵκατέχηι βῦ ἀδικία αὐτὴν ἀληθείαν φανερὰν ἵκαστα τὴ
σης· ἐὰν δὲ δόκιζωλα τύτερον ὠὸ ρῦ ἕκάστου τὸ ῦ ὠὸ ρῦ χρεύτω μὴ
μὴν ἀποκλοτήσαλζ· καὶ τύτο ποιήσομεν τοῦθῦ σὼ ρτοὺς τος· ὑμεῖς
ἀδελφὸς ὁμήμοις οὔτε πρῶτον δόσιν λέγομεν, οὔτε ἀποκλιμαρίοις μοι μο

ρῆτ + τοῖ λὸν τοῖ + + νοῦμεν +

Καὶ τοῖς τραύμασιν βῦ τυχὸν τῆς πιστύτητός σου λιδίωμεν αὐτοῦ καὶ δῶ
μόνον προσφερόμεν· καὶ τοῖς σωσθῆναι τούτοις τῆ σὸν ἐμὲ λίαν ἐλθεῖν. αὐ
τόν σε δόξαν καὶ δοξαν· οἱ ποιάν μου τὴν τυχὴν ἵσθι καὶ κοσμεβύλην ποιαν
ὑμῆς ποῖ καὶ ὅν ἡμῆς καὶ πλοι τῆς τὴν τοῦν ἐμὲ ἵσθι καὶ ἀφῆναι αὐτὸς
χαρίν μὲν ἀθλίμεν ποιῆσαι φέρουσιν· ἐὰν πλὰς δὲ τὰς μὲν ἡμέρας, τὰς
δὲ ἧς ἵκανὸν μὲν δύο σωμεν ἐὰν θέλης· μόνον μή τι ὄφελος ποιᾶν αὐτὸν

ρῆπλ + τοῖς λαμπάροισιν + τοῖ λὸν τοῖ + +

Γράφω λίμην προτέρον μὲν ὀλίγον· μὴ δὲ οὐδὲ ὀλίγον· καὶ δοῖ μεσμὶ
ραχυλοτίαν προϊόντα τὸ χρόνον, ποιᾶν τῆς λίσθαι ἀφορμίαν·
ἐὰν ἔλθω τοίνυν ἐὰν τὸ θέλω σὸν οὐ μὴ σοι μεμφόμεθα λακονίζον
τι πρὸς μὲ ἀδελφὴν ἡμῶν, ἀλλὰ τὰ μὲν ἡμέτερα πράγματα σὺ μὲν λα
όντα τὸν μεγάλην σου δαιδόσαι, πολλοῦ ἄξιον ποιούμεθα· μόνον

ρῆπε ἐὰν ἔλθω λίμην· + τοῖ λὸν τοῖ + +

Ὅσον τὸν ἀλλοῦ ὁρίμον ἐκάστου τὴν οἰκίαν ὅρον ἀποκρυτὸν· ἐν ἡμῖν
μὲν τὰ αὐτά· ἐν θερμῆ δὲ οἱ ἀσχυρόν· τὸ δὲ μετόπωρον τὸ μὲν λον, οὕτω χρῆ
ρῆπς μόνον σὲ ἀρ' ὃν σὲ ἡμῖν οἱ λόγοι + πλὴν λθετικὴν ἡμῶν λόγον τα +
δῆ ναὶ ὃν σλαβῆν ἐστὶν τὸ τοῦ υἱοῦ τύτου μεταποίητος· καὶ κατα
μαθὼν ὅπι τῶν ζωῶν τούτων τὸν τρόπον ἐν βῦ παύσασθαι τὴν κατάρροφιν χῆ·
ν λασμένον μὲν ἀποδιδόντα τὸ αἰωνίου πυρί· ταχὺ δὲ χῶν τὴν
παρόδον μὲν ἐλαβόμενος ἀποστῆναι μὲν βῦ τῶν μοχθηρὸς τῶν
λυσθῆναι τοῦ ζωῶν· καταλιπὼν δὲ τὰς τῶν σαρκὸς ἡδονὰς, ἐὰν λθῆν δὲ
λοιπὸν βῦ τι ὁδὸν τι φόβοι ἐὰν τὰς μονὰς τοῦ λῦ· ἐὰν δὲ νιοῦν ἀμφὶ καὶ φ·
δεῖν τὸ φόβῆν ἐὰν θυμίαν καθάρσιον βῦ τῶν μακαρίας ὄντα ὁδηγὸν· καὶ
τὸν μὲν λὸν καὶ ἐὰν μοῦ μέρον βῆ ὃν τα δέχον βῦ τι δὲ αὐτοῦ τυχὸν ἀφαιρῶν
λῆν τὸν θῦ ἡμῶν ἐξ ὅλης καρδίας ἐξ ὅλης ἰσχύος ἐξ ὅλης διανοίας ὃν ὁδη
χελῆν αὐτὸν ὃν τὸν τῶν ἡμῶν ἐκδέχασθαι δυσωπήσας τὰν διηνεκῆ διωσμὸν τῶν
ἀγαθῶν καὶ θελημένον ὁδοῦ· βῦ ἐλπὶ δὲ δὲ αὐτὸν μὲν καταπαῦσιν τὸν μὲν ὃν τὸν ὁ

μὲν ὡλοσωμόν. ὃν ὧν ἀγγελίαι σὲ ἀποκλῆσι μὴν ὃν ἀγαθὸν τοῖς ἀγγέλοις
τοῦ λῶ· διὸ τρέφον ναρ ἀκολουθητὴν ἀσύγκρισιν τοῦ μέν ὃν χῶ τοῦ λόγου
τῶν τοιούτων ἡ οἰόνται ἐξισ διήχασιν οἱ τὸν ἀποστολὴν αὐτοῦ
λατὰ τὸ ἀρβόκον θεῖ τοιχεῖα διὰ θεῖ αὐτὸν λατὰ τὰ δόξαν τῶν τοῖς
ἀγίοις σωστρέσιν, ἢ ἐξῆς ἄφασσ τὰ αὐτὸν ὅλοσ θύτων. Ἡ δὲ διὸ αὐτὸ
προσ τὸν ἀλλὰ ἀγαθὸν ὅσαυτὴ αἱρισικὴ ἀδολεξτὴ ἀσυνηθείᾳ. καὶ οὕτως αὐ
τὸν μὴ προσχωρεῖν τὸ υἱόν, αὐθαιρέσσ αὐ ἀδοξ ἀμέμφομον τὸν σωτῆρα ὃν
σωτικὸν ἀσ ἀγῶνας ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ τὸν χριστὸν τοῦ λοῦ ὑγῶ. καὶ λατὰ
μίμησιν τοῦ δίκαιον ἀποκτείναντος ἢ σαρκὸς φορὰν τοσ πολιτευσάμε
νον. καὶ λατὰ τὸ σκότος τὸν δραστήριον τὸν προσ τὸ ἀγαθὸν ἀντίθε
σιν τοῦ λοῦ ἀποδοχῆς. φῶς γὰρ ἀποκαλεῖται αὐτὸν ὃν ταῦθα
δεξάσθαι τὸν τῆς λατὰ διῆ ἀγάπης σχῆμα ὃν ἐκφάνειν, ἀνυλόμενος με
τὰ τῆς ἡμέρας ἀνοικείας ἀλῆθες αὐτὸν πρὸς τὸ στοιοῦτος ἄγγελος.
Καὶ διὰ ὃν ἐν ἡμῖν αὐτὸς ἐν ζωῇ σωτῆρι ἐν ἐξισ αὐτὸ ἀλήθειαν λαλῶν
παιδοτριῶν τῶν. καὶ ναρ καὶ ἐν δόκιμον ἀποβρεχόμενον διὰ τῆς
σωτῆρος ἡ καὶ ἀρίας ἐν ἐλέγχας. τὶ πρόσκον ταῖς λατακαλόμενα τὸν
κοσμοκράτορα τοῦ σκότους τούτου· ἐ τὰ πονηρὰ μάτια ἐν τῆς πονηρίας,
πρὸς αὐτὴν ἐν ἐν λατὰ τὸν μακαρίου ἀποστόλου λόγον· ὅτοίμως φῶς
μεδὲν ἐν θεῖ ἐν μάθειν ποιῆσαι, ἢ ὃν χῶ ἡμῶν ἀγάπης διήχαμεν ποι
ρῆς λατά + πρὸς τὴν ὁμόζυγον βρίσεως χηρεύσα
+ σαν παρθενικήν +
Ὁ σον μὲν ὧν ἐξῆς αὐτὸς ἐν ἐν ἐν ἀγγελίαν τοῦ παύθους τοῦ λατὰ τὸν ἀριστο
τὸν αὐθρῶν ἱρίσαμεν τί χρὴ ἐξ λέγειν· πάντως ἐστὶ ἀρ οὖν δῆλον οὕτως ἔχειν
τὴν λαρδίαν λιθίνην ὁσίως ἐν ἐν ἀφιλόμενος τοῦ αὐθρὸς δίκαιον.
ἢ τὰ λόγια αὐτὸν αὐθρόως ἐξ ἀν ὧν ἀνθρωπος μὴν οὐχὶ ὧς λοιπὸν ζῆ
μέν ἀρ τοῦ υἱοῦ, τὴν τοῦ αὐθρὸς ἐξ ἡλίσατο· ἡμέραν δὲ ὕθεν τὴν
λόγον ἐν ἐν τοῖς φρονεῖ σὺν ἐν ἐξ ἀπολείπομεν ὅτι ἢ τοῖς πόρρω τῶν
οἰκειότητος ὄντων ἀρχὴ διάφορον τὸ σημεῖον, πῶς ἢ λέγει τοῦ παύθους
τὴν σὴν διατριβὴν τυχὴν οὕτως μὲν ἢ ὡς χριστὸν ὅσον ἐς πρὸς τὸ
σημαντικὸν ἐν ἐξ ἀλλογον διὰ τὴν τοῦ προσώπου ἡμετρότητα· οὕτως δὲ τὸν ἡμῶν
μετὰ τὸν παύθος. ὡς δὲ οἱ μὲν ἢ διχοτομίαν τὴν σὰ σθαρκὸν ἐξ τὸν χωρισ
μὸν τοῦ ὁμόζυγος· ἐ ναρ ἢ τὸν ὅλον τὸ τοῦ λοῦ λόγου οὐκέτι ἢ σὰρ δύο ἀλ
λὰ σὰρξ μία· δηλονότι οὐχὶ ἓν τὸν ἐν ἀγγελικὴν τοιαύτην διάζευξιν.
ἢ ἢ τὴν ἡμῶν ἡμῶν τοῦ σώματος ἀποβρίπτεται· ἀλλὰ τὰ μὲν λυπηρὰ

τοιαῦτα ζητήσαντες. λ῾Δὲ ἐν τοῖς σημείοις παραμυθίαν τινὰ
προφέρομεν ἐξ ἀρχῆς ἁμαρτάνειν τοῦ θεοῦ μὴ ὁμοιοδιαίτως τὸν χρό
νον παρέχοντος τοῖς ἀνθρώποις, τοῖς μὲν ὀλιγόχρονοις τοῖς μακρόχρο
νίοις δὲ τοὺς αἰῶνας. ἐφ᾽ ὧν οὕτως ἂν ἐπὶ πάντων χρήσιμον τὸ ἀνθρώπινον
νομοθετεῖται, μὴ ἅμα πάντα ἐπιτρέπειν τοῖς νέοις τῆς φιλοσοφίας μόνοις.
ἀλλὰ καταδέχεσθαι τὴν ἐφήλικα τοῦ θεοῦ οἰκονομίαν. ὃς ἐν μὲν τῇ
μικρᾷ τὴν τραγικαὶ ἀντιχλιὰς ἀληθῆ μὲν ὁσονδαπαρλιθὴν τοῦ σώ
ματος· μὴ δὲ χρόνον καταμέτρησιν ἀνθρώπου ἅμα ἀχορηδὸν τοῦ υἱοῦ· ἀλλ᾽ ἐν
ἀμφιλαφεῖ τῇ ἡμέρᾳ ὡς ἐν ἑσπερινῷ ἀναπαύσει τοῦ πατρὸς τοιούτου
μάτων τὴν ζωὴν καταλύσας· ὃ φησὶν ἐκεῖνό τι χωρίον ἀληθὲς ἐν ἀνθρώποις οὕτου
διεγραψάμην ὀφθῆναι. ἀλλ᾽ ὅτι τῆς πρὸς τὸν τοιοῦτον ἀνθρωπισμοῦ
ὡς καὶ τιμῆς ἀθλιώτερον; ἀλλ᾽ ἁπλῶς μὲν τὸ ζῆν οὐ πάντως ἀγαθὸν ἐστὶ καὶ
μὴ ἀρχὴ τῆς ζημίας ἐνίοτε. ὃν γὰρ καὶ λάθρα ἀπέκτειναν. καὶ πρὸ τοῦ
τοιοῦδέ φασι, ζῆν οἷς ἐπὶ τοῦ μηδὲν ἀπολαύσεσθαι τοῦ ζῆν ἐπιτεθῆναι.
ἐπεὶ οὖν καὶ ἐν ἀνθρώποις τὸ μὴ ἐπὶ τοῖς ἑαυτοῦ ἀρέσαι. ἀλλὰ ὑπὸ τῶν ἄλλων
ἀναιρεῖσθαι, μὴ ἂν εἴη τοῦτο ἐπὶ τοῦ θεοῦ ἐπὶ τοῖς ἐκείνοις φιλοσόφοις ὁμοίως.
ἀλλὰ καταδεχόμεθα τὴν ἐφήλικα τοῦ θεοῦ οἰκονομίαν· ὃς ἐν μὲν τῇ
μικρᾷ τὴν τραγικαὶ ἀντιχλιὰς ἀληθῆ μὲν ὁσονδαπαρλιθὴν τοσοῦτο
ματ

ρῆθ

† Ὁρεῖται ἔννοια πρόσρησις †

Καὶ ἀκουόμενος ἀδελφαίμφις, καὶ ἀγαμιγωσκόμενος διὸν γραφέσθω
γλαῦρας ἡμῖν γαρ χάρις δέφρουσώας. ἢ χάρις πολλὴ τῶ φανθῶ θῶ τῶ μηδὲν
ἐλαττω δὴ ἡμῶν ποιήσαντι τὴν ἀλήθειαν τοῦ λόγου τὴν ὁδὸν ἐπορ
ευράτου πάντων. ἀλλὰ δι ἡμᾶς τὴν σωτηρίαν τοῦ λόγου τὴν διάνοιαν ἀγω
πολλαπόσαν τινὸς δεῖ νοι μὴ ὡς τὸ λεόγιον ἡμῖν τὸ ἀληθινὸν ἢ τις ἀμὴ ἀν δρο
φόμος ὡς ταχὺ πορεύσεται τὸ ταχὺ ἄπους ἡμᾶς ἀριθμήσοντες. ἡμῖν δὲ
αὐθις ἡμᾶς ἄξιον δοκεῖ τὸ γμισθὸν τῶν ἐπὶ τοῦ ὁμόματος αὐτοῦ λαλη
θέντων παρ ἡμῖν. αὐθὼν ἢ ἐπαράχοι ἡμῖν ὁ λεὸς πάσαν δυναμίαν οἰκους
ἢ σπαίδας πατέρων τὴν εὐλογίαν δι αἱματος. τὸν δὲ ἡγησάμενον αἰδέω
τὸν σὸν ἀρχὴν τῆς σῆς χρηστότητος χαραντίρας. ἢ δοκιδόσης πρι

ρῆ ἐαυτῷ μιᾷ· καὶ ἀχόμεθα αὐτοὺς, ὅσα αὖ αὐτὸς ὁ πολέμαρχος +
+ πρὸς παρθένον ἐκπεσοῦσαν +
λ καὶ ὅσα μὲν ὑπὸ τοῦ φιλεῖν ἢ τὸ πρόσφατον ἐν τῇ ψυχῇ πάθος ἐξαμαρτάνεται, ταῦτα μὲν ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἐροῦμεν· ὅσα δὲ ἐκ τοῦ μὴ ἐπιστήμονας εἶναι τῶν ἐρωτικῶν ἔργων, ἐνταῦθα ἐπισκεπτέον. ἔστι δὲ ταῦτα τὰ μὴ ἐκ προνοίας ἐπὶ βλάβῃ τοῦ ἐρωμένου πραττόμενα· ἔστι δὲ καὶ τούτοις ὅμοια τὰ ἐκ προνοίας μὲν ἐπὶ βλάβῃ δὲ τοῦ ἐρωμένου μὴ πραττόμενα· ἔστι δὲ καὶ τὰ μὴ ἐκ προνοίας μὲν ἐπὶ βλάβῃ δὲ τοῦ ἐρωμένου πραττόμενα, ἀλλ' οὐχὶ μᾶλλον ἀδικήματα ἢ ἁμαρτήματα τοιαῦτα γὰρ ἂν εἴη τὰ μὴ τοσοῦτον τοῦ σώματος ἢ τῆς ψυχῆς μέρος ἢ θρέμμα αὐτῆς βλάπτοντα, τοιαῦτα δὲ ἃ μὴ ἐπὶ τῷ αὐτῷ τυγχάνουσι φορᾷ· οἷον τραυματίαι μὲν ἢ φαρμακεῖς ἐσμεν, οὐ τραυματίαι δὲ ἢ φαρμακεῖς· ἢ οἰκοδόμοι μὲν, οὐ τραυματίαι δὲ ἢ φαρμακεῖς· ἢ οἰκοδόμοι μὲν τοῦ ἐρωμένου καὶ τέμνομεν καὶ καίομεν καὶ ἀφαιρούμεθα τοῦ σώματος ἃ ἂν βουλώμεθα, ἐπὶ βλάβῃ δὲ οὐδὲν τούτων ποιοῦμεν· ἢ ἐὰν ἐπὶ βλάβῃ τις ποιῇ τι τούτων, οὐκ ἀδικεῖ ἀλλ' ἁμαρτάνει μόνον· οἱ γὰρ αὐτοῦ νόμοι τὴν μὲν ἐπὶ βλάβῃ τοῦ ἐρωμένου πρᾶξιν οὐ τίθενται δικαίαν, τὴν δὲ μὴ ἐπὶ βλάβῃ· καὶ ὅσα μὲν ἐπὶ βλάβῃ τοῦ ἐρωμένου πράττεται, ἀδικήματα καὶ ἁμαρτήματα ἐστὶν ἐν τῷ πρὸς τὸν ἐρώμενον βίῳ· ὅσα δὲ μὴ ἐπὶ βλάβῃ, ἁμαρτήματα μόνον· ὅσα δὲ μὴ ἐκ προνοίας μὲν ἐπὶ βλάβῃ δὲ τοῦ ἐρωμένου πράττεται, ταῦτα οὐδὲ ἁμαρτήματα ἐστὶν ἐν τῷ πρὸς τὸν ἐρώμενον βίῳ· ἔστι δὲ καὶ ἃ μὴ ἐκ προνοίας μὲν ἐπὶ βλάβῃ δὲ τοῦ ἐρωμένου πράττεται, ἀλλ' οὐχὶ μᾶλλον ἀδικήματα ἢ ἁμαρτήματα· ἔστι δὲ καὶ ἃ μὴ ἐκ προνοίας μὲν ἐπὶ βλάβῃ δὲ τοῦ ἐρωμένου πραττόμενα

νας· καὶ τὸ τίμιον ξύλον καὶ τοὺς ἁγίους τοὺς λιτὴν μετὰ φαιδρότητος ἀσπαζόμενος· ἵνα τοὺς ἱερέας ἐν αἰμφισβητήσεσι φανῇ, ἐὰν τοὺς μὲν ἱερέστερον χολὴν διώκοντας· ἐὰν τούτοις στίσουλεν ἐὰν πεφυκότας ᾖσιν, πῶς δὲ ἂν ἐγένετο πόρνη πόλις πιστὴ μοιχεύουσα· πῶς δὲ οὐλεὰν αὐτὸς ὁ ἱερεὺς αὐτοῦ φονεύσῃ τὸ πρόβατον τῶν μωῶν ἐν τῷ ἱερείου πεπτωκότων· ἢ δῆλον ὡς ἐὰν ἐμοὶ ἁμαρτάνῃ αὐτὴν ὁ ἐμαυτοῦ ἐν πίστει ἀφθαρσίαν· ἐν δηλαδὴ σωτηρίαν καὶ ἐν ἱερεῖσι· καὶ ἐν ἐλέει οἱ ἱερεῖς· καὶ διὰ τοῦτο προφήτου ἐστὶν αὐτὴν ἐπιγνῶναι· αὐτὴν δὲ μεγαυχήσεις ἀλλοτρίους· καὶ ζῶντος ἐν τοῦ ἀθανάτου αὐδρὸς, μοιχαλλίσι χρημασὶ ἔῃ· καὶ οὐ φοιτᾶται ἐν ὁμοεθνῆ, αὖ δρὶ ἑτέρῳ· τί δὲ ἄρα ἡ μέγα τὸσόν θέλος ἐστὶ μακάριος πᾶς λος· ὁ ἐν ἀρχαῖος ἐν ἀλήθος ἐστὶ ὁ ἐν θεὸς οὗτος· ἐφ' ᾧ μεταίτης διδάσκαλος τὸν μητρῷον οἰκον καταλιπόντα, τὸ κόσμου καὶ φθονοῦντος ἄρα οὐλεὰν ἔστι τὸ τοσοῦτο καὶ κόσμου πρίασθαι ἕκαστος· φόνος τὰρ ὁ φονεύμενος ἐν ὁ δὲ δοῦλος ἐστὶν ἐλεύθερος ἢ μὴ τὰρ λῦρος ἐστὶν ἐν ἀνδρὶ πρᾶγμα ἐν ἀλλὰ τὸ κόσμου καὶ φθονεύμενον ἐν ἐστὶν ἐν ἐν τοῦτο ἐν ἐν ἐν

ἐλεῖ· διαπίουλακτύπι ἴασιν διγαστρὸς λοὺμου· ὑπνωλὰ μαγὴ
ἄρωσιν πιὸβάψαπρὸφλὸπουλακοῦαἴξιλίματω· πωλλὰδὲ ζωπυ
λάξασάσαρὶαμφὰρμακω· πὰπορὶθαμάπουλαὶἀμαπόστω μω
πλίριω· πὰπορὶερίασφουρὰδὲαὶομίο λαλάστοσρὶλήματω πὰ
πορὶμεσαμοίσαλαὶἀφὸλύπασαἁμαρτιμάπομδόιτατω· πὰμυρίω
ἐλιάμωπλὸπαὶπροφλὸπὸνδήγματω· πλὴὑραχμλή· πὸπρόωπω
πὸμυῆπὸμλατοφαγόπωπὸμωίομμεπὰπὸμπορμὸμ· πὸμἀπολλω
λόπωςὑρὸελάρω· πὸμμθλρὸμλαὶἀμαλίοαπω· πούπωιγλυπύμε
θαπουλακοῦωαλιλίμασιμ· διαὸπόπομπλὰπυχλὴὸπὰπὸςἰασόμω
θω· λαίαὸάσομοίαπλὰὑχάπλαλιμόρω· οὔπαὴδλὶμόμλοὸπὸμ
ώίὸμαωιαόσω· λαὶσαωοχλὴςπρὶγμὸὸγςἰαμαὸπὸνδλόπι· πλερὸὸσπρομα
αἰγουμεπύλω· ςπρὸὴπαὶλίδαὸλλάγμόὸσπὸπρὸφουπαμ· λαὶἀπαραίπλι
πομπλὸμαλερὸὸἐλάγμλαὸπὸνδλμίαπαὴγέλιλω· διάρατόμμοιπλίδια
νοίαπλὰπὸλλὸπαὶαμπὸὺλοιμοῦπαόυλαπταραφθίὴμ· ὁπὰὴβλλιὸὸπὸ
πὺθὺβῦπλίδόχιαὺπὸὺμὸπὰὴπὸμφῆβλλόμαπὸὺ· ὴῖςἡπὰρλαὶοὺπαμ
ραπαπαλίοπαιὁπὰὴβλλιλιρίαιζὸμπαπλαὶμθλρὸὼπ· λαὶἀὰπὸδοὺ
ναιὲξλάβαλαπὰπλὰὰπραίχιμαὺπὸὺ· ὁπὰὴμὸαλόπαιγξἐλάγμιμε
ταὶπὶξφουδρὸμὴχήσαπω· πὸὼὰὰὰὴὰμοσθξὰὰπαίσιλλαλλόμπαπ· κὰὶ
ἐλεπορδόσομπαιὸὶπὰὶἑαυθὰὰπαιὴὸόαμπθὸἡξπαὰὴαίαπαιμιγαωλὴ, ὸῖδὸὰὰὶ
φαὴλαπραίξαμπὸθἡξπαὰὴαίαπαιμλερίὸπαπ· ππιὴόελιπὸπλὴὸπὺ
Διαμιλίμ θθομαίαπὸ ὰπαπὸμλὴὴμὰὰὸὴόμμφἡίπλὴὰμερίομ· ἐὸὸπόρομωφλι
ὸιμἐὰὸπὸὸπὸπυθρόμ·ιφὸπέλιοαμξὶπαλαιὸὸπλὴὸβρὸὴμἐλαὸἡξφ· λαὶπὰὸἡ
δλμααὺπὸὺλὸἡξὺμὸαχιὸόμ· ὶλὶθριὶξπλὸὸλεφαμλὴὸὸαὺπὸὺὸὸὸὰἡἔρ·ιομλαὸθα
ρόμ· ὸὶπρομχὶαὺπὸὺπὸὴμφλἡόμμ· πὸπαιμὰὸπὸπὸυρὰὸπὸἡξλὸὸὴμἡξὰὴπρὸπὸὸθμ
αὺπὸὺ· χίλὶαιχιλιόλλὸἐλἡιὸύρὶομωαὺπὸὸ ὶπὸρὶαὶμωρὶὸλλὸπαφἡ
πλίλἡπαμαὺπὸὸ· λαρὶπλίριομ ἐλἐαλἡὶαἡξὶὰὶφλὶοὶαὴμὸὸχλὸπαμ· πὰὸλἐα
λἐ· πὰὺφαὴλαω· πὰὺφαμἡραὰ· πὰὺλἐὰλὲμυμἐὴμω· πὰὺπρἡφήπαπω· πὰὺἡ
θυμιλίμοπὰ· πὰὺπαὰὴπαὰὺθρόὸσσἡσὶξἡαἔὸνπαμ· πὸὶσπαὺὴμὸὶαὶἀἡγἐ
λοισὶαὶαὺὸὶσπαφὰὺὰμαμὺὰὰὸνσὴ· πρὸὸπαὰὴπα· ππαπαὸὸὸἡξ
ἀμἀφλελιὸὸπὶξἔκἔὰὶπαὰὶὰὸκόὰπω· πὺὰὴρὰὶὰὴἡχλὶὸἐλάγμὶλαπὸ
λιόὰπαὶ· λὶὴκὺὸἡθὶπαὸὸύπαπὰὸθὲλαὰὰμὸὴξὲὰὴφὴγλὶὸὸἐὰὴφὴὸνὰὶὰχώὶπ
ἀἡἀάλλὸὸσ· πόὶαὸδὲὰώμὴπὶπαὰὰὺπἀρἀὴγὶπαὰὰὶμὸὴρίὰὸπαὰὶἐλάγμαπ Καὶἀὴν

ρῶα † τερεντίῳ κόμητι ἐπὶ λοσιστῆς λιτίας λιήνου ἐδέλωκεν
ἐπισκόπῳ στιλιαρμενίω· καὶ ἐπὶ πᾶσι ἐκοινώνησεν ἐν
σταλθίῳ τῷ σεβαστείνῳ· καὶ ὅπως διέθηκεν τὰ περὶ
∴ ταχὺ κυρίλλου καὶ τῶν σταλαίων ∴

Πρῶτον μὲν οὖν ἐπὶ τῇ αἰσυμβρόσῳ ἐφ' ἁρπαγῇσι· μέρι μὲν σφῶν ἐς τὸ
πασιλικὸν προσῆμαι ἐς τὸ φίλικον τῆς διστιμότητος γράμμα οὐ φέρω
πάντως λόγος· πᾶσαν μὲν γὰρ ἐμφῆναι ὄρθιον προαιρέσεως ἀγαθῆς διά
νοιαν πεπαίδευκεν· ἔστερον μὲν ἀμφίβυτιν πρόσθυμιαν οὐ λεπτὴν ἀπολιπ· αἱ
πιον δὲ τὸ μὲν πρῶτον καὶ ἀληθέστατον, αἰδημοσύνῃ ἁμαρτίαι πᾶν ταχοῦμοι
προαπαρτᾶσαι ἐς τὸ σεβάλιζοι σαίμου τὰ διαπλήματα· ἐπῆφτως δὲ ἐπὶ τοῦ
δολερῆ τοσῦτον ἔσσωθρηίαν ἐπὶ οἱ δέπουν πρὸς ἡμέας ἀμφοτρίοσι· οὐ λεοὶ
δαὶ τὰ ὅτι πᾶσαν θεὸν ἀνδιμάτατος ἀδελφὸς ἡμῶν ὑπάλοτος ὁ ἐπάγ
τῆ λαμβρος ἡμῖν ἐς ἀρχὴν πάντα σημοράζῃ· πρόσθυμος ἡμᾶς ἐπὶ τὸ
ἀποχηταίσαν ἐπὶ μιλιατάγῃ· ἐπῆφ δὲ ἐς ἡμέας ἐπὶ τὸ
πόλβος· οὕτως ἐδελφεάζατος οὕτως ἐφοιλήτατος ἀμαρτίας ἡμῶν,
ὡς μὴ τὸ ἔσσον θεμιγῆ ἀχλὺν μὴ τὸ ἔσσον ἐπὶ ρίγλὺ ἀμαχθῆναι ἡμᾶς πλ
ρολαβῆν· δίκαια μὲν τοι ὧν ὡς πρὸς ἡμέας ἐς πρεπόντως τοῦ θεμῶ ιώα.
οὐ λισι ἠδλοῶτα δὲ τὶ λεοι μὴ λεατατάσης τῶν θελεμλισι ὧν μου λόμε
νος· τὶ ὧν δὲ αἰτίαν τούτων προσφέρ ἡμῖν ὅτι μὴ ἀχόμεθα ἔσλεοι
ναν ἰαν τὸν ἀίδιμάτατον ἐπίσκοπον ἀλεξάνδρου παραδεξάσθαι· τὸ
μὲν γὰρ ἡγούμενον παρ' ἡμῶν τοιοῦτόν ἐστιν· ἡμᾶς μὲν δὴ τὸν ἔσσον σύ
νοδον παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ θεοδώρου τὸ λουμένην· καὶ ὃ μὲν ἦν
τῶν δίαιτον αὐτὴν ἀκοῦσαι τὶ μὴ δίξαιμεν ἂν μὲν ἀπορᾶσθαι τὸν
ἀρχὴν πρὸς ἔσθ' τὶ ὧν σωτηρίαν· ἐπεὶ οὐδὲν ἀσεμνότερον ἐστὶν
τῶν προφερημένων ἀδελφῶν ἀπειλῆσ· προσῆκεν αὐτῶν τὸν περὶ
τοῦ πίστεως ἐξεταζόμενον αὐτῶν οἱ περὶ τὸν ἀδελ
φὸν μελίτιον· καὶ ὅπερ μὲν ἐστὶ τὶ ὃ ρεῖ πίστις· φανε
ρὸν μὴν ἐστὶ καὶ ἡμᾶς ἐξ ἡμῶν ἐστὶ καὶ μεῖς· ἐς δὲ ἀμφοτρίοσι,
ἐχθὲς ἐληρισμένος ἐστὶ καὶ ὅτι ἐς ἡμᾶς ἐξόμεθα περὶ σαύτου ἀμφοτρίοσι· πολ
λῶν τοίνυν ὑπαγομένων λότων περὶ σαμφίλοις· καὶ πάσης ἐκ θεμισσῆς
ἡμέρας ἐν τὶ περὶ τούτων σπεύδ ἐδαπαρλεξάσθαι· καὶ παλαιότατος δὲ
περέας λοιπὸν· διὸ περὶ τούτων σπεύδ ἐδαπαρλεξάσθαι· καὶ παλαιότατος δὲ
περέας λοιπὸν· διὸ περὶ τούτων σπεύδ ἐδαπαρλεξάσθαι· καὶ παλαιότατος δὲ
θέντος· περὶ τοῦ αὐτοῦ δὲ διελθόμενοι ἐν ὀλίγοις τοῦ ἀδελ

μοίσ· αλρίζασ τ' αὐτοῦ γτὶ δι' αὐτοῦ γ τροσδεχόμ ωολυδζάω, ιωὶ ὅ φοδιάσασ
τραύμασιγ· μαχόμ δὲ ζ ωαρεζδζασ τιγὰσ τοῦ γ αὐτόθ γ ωσουδαίουγ, ὧι
τοῦ ωρολέμ δγ αὐ ὅλυ ιδάσ· ὅ φ' ἁγὶ δὲ λιμῷ γ ἄλεόλουθογ ὧι ἀζζ τοῦ ὧι σχὶ
ῥ ὰ μ ιδσ ὧι σιεδέταδζ τοῦ ὑῷ ταύθω, ιωὶ δοὺ ὧ αι γχόμ ιγ· ἰ γ αὐ ὧ ζ δὶ ἀ ὑτοῦ
ξ οι γ ο ὖ ιωὶ σωοδιτεύ ὅ ήματοσ ἀὖ ωσταλιῷ ἀ ίτιγ ασ δι ὁ ξ ολογ τοῦ γ σιεζόθ γ
αὐτοῦ γ αὖ ιδζγτὶ δαι ωσρὶ τοῦ ωραγ μω· ὅ ιεγ ὅ ζ ἀ μ ὑγ ογ αὖ ὅ ρασ ἰ ωὶ αὐ ὸ σ μ ὑ
ὁ δοὶ ωορί ασ πόγ ο ισ δὶ ὑγ ζ μ ζῷ γ· ἰ ωὶ αὐ ὸ σ δὲ ωραόπτ ωὶ ωὶ αὶ ὑτο μ ί ω ιὶ ὅ θ σ
τοῦ γ ὑῷ δι ασ τρόφ ο ισ τοῦ γ ωσάρ ιμ ὶ μ γ ο υ ὅ θ ὶ δαι. ὧι τ ιὶ δ ζ ὅ σ δὲ ὑ ὶ ωομ ο μ ι
ιωὶ ὅ σ ιμ ζ ῆ ρ ιμ ὑγ ο ισ τοῦ λ ὸ τ ω. ὃ ωαύ τ ω χ ὸ μ τασ μ ὶ ὑ ὧι τοῦ τοῦ μ ετὰ αὖ ῥ ι
μ ιμ ὸ μ ωσ ωορ ημ ὑ ω ὧι λ ὸ ὅ τοῦ μ ὲ ὑ ὑῷ ὶ ωὶ ὑ ὶ ὑ ὧι ὶ ὑ ὸ ὑ ὶ ὑ ὸ μ ὶ ὑ ὶ ὑ ὸ
μ ιὶ δ ὑγ ὸ σ ὑ λ ὸ τοσ αὖ τ ο φ ὶ ὑ ιὶ δι ὰ ὑ θ αλασ ὅ ιο ὧι αὶ ῷ αι τοῖσ ὅ ὧ δ ὲ ὧ ωὸ ῥ τοῦ
φ θ αῦ ζ τ ιὶ ὧ ὰ ἰ ὅ θ ιοι μ τοῦ μ χ ὲ ῥ ὰ ὑ γ τ ιὸ ὑ ῥ ιμ ὴ μ ιο ·· ὧι τ ζ ι ὑ τ ὴ τ αι δὲ ιωαὶ ὴ μ ο πὰ
ῥ αὶ τ μ α μ γ τοῦ μ ὑῷ τ ὶ ὑ θ γ ἀ μ γ χ ὲ ἰ ο σ σ ὅ ὅ σ ὲ αὖ τ οῖσ ὶ ὑ ῷ ὶ γ ιασ τ ὅ φ ὰ ίμ γ ὅ ο· τὸ τ ὶ ὑ ῷ
μ α ῥ ιὸ σ χ λ ο υ ἀ ίῥ ὅ ιμ γ αὖ τ οῖσ ὅ ὅ χ α λ ὧ ὶ ὑ ῷ ὲ ὶ ὑ ῷ ὲ ὶ ὑ ῷ ὲ

μεν τῶν τοιῶνδε· ἐπεὶ ἐὰν μὲν ἀμφίλογοι φέρωνται τὴν τοιαύτην οὐσίαν, ἐλεύθεροι ἀμφότεροι εἶναι δοκοῦσιν· ἐὰν δὲ ὁ μὲν ἀμφισβητῇ, ὁ δὲ μὴ ἀμφισβητῇ, καὶ τοῦτο ἱκανὸν εἰς τὸ ἐλευθέρους εἶναι· ὅτι τοσοῦτον ἔχει τὸ ἀμφιλέγεσθαι ὅσον καὶ τὸ ὁμολογεῖσθαι· οὗτοι δὲ πολεμοῦσι μὲν ἀλλήλοις, πρὸς δὲ οὐδένας ἄλλους ἐκφέρουσι πολεμοῦντες· ὥστε δῆλον ὅτι ἐν τοῖς ἔθνεσι τοῖς ἔξω τῆς Ἑλλάδος ἐστὶν οὕτω διακείμενα ταῦτα τὰ ὀνόματα· ὥστε καὶ τὸ τοὺς Ἕλληνας ἀλλήλους μὲν δούλους ἡγεῖσθαι φύσει, τὸν δὲ βάρβαρον ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν ἁπλῶς εἶναι· τὸν μὲν γὰρ ἀξιοῦν ἐπιτήδειον εἶναι ἄρχεσθαι δουλικῶς, ὃ δὴ ἐστὶν ἀληθῶς ἄρχεσθαι· ἄρχεσθαι γὰρ ἐστὶ τὸ κατὰ τὸν ἄρχοντα γίγνεσθαι τὸν ἐπιστατικὸν τῆς ἀρχῆς· ἐκείνους δὲ ἄρχειν ἐπιτήδειον εἶναι δεσποτικῶς, ὃ δὴ ἐστὶν ἀληθῶς ἄρχειν· ἔστι δὲ τοῦτο ἐπιστήμην τινὰ εἶναι τὴν τοῦ δεσποτικοῦ ἄρχοντος· ἐπιστήμη γὰρ ἐστὶν ἡ τοιαύτη

τὴν αἱρεθέσαν σῦ ἀφαιρεῖσθαι τὴν μεγίστην παρρησίαν. καὶ μὴν ὑμᾶς
καυχᾶσθαι ὡς προσδεομένους αὐτοῖς. Θλύνωσιν δὲ ὑμᾶς
Ὁ ἀδελφὸς δωρεόθεος ὡσαύτως ἐκάστην λαος. μὴ παύσασθαι προσευχόμενος μὴ
δὲ παρασκευάζεσθαι τὴν κοσμιότητα σου. ἡ τοῦτο τὸ μεγαλοφώνως
γομαι διορθοῦσθαι. εἰ δὲ καμεῖν ταῖς ἐμῆς δεήσεσι τὸν θεὸν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτη
μάτων ὑμῶν. ἆρ' οὐχὶ πολὺ δικαιότατοι τοῦτο ἀδελφοὶ ὄντες προ
σεύξεσθε δὲ ὑμεῖς ταῖς διαλειμμάσι, τοῦτο μὴ παύσασθαι καταμόνας ὑμᾶς
τοῦτο ἐκλέγω. ὅσ ἂν γὰρ ἐκθεὸν ἡμῖν σατανᾶν τοῦτ' ἐστὶ τοῦ διαβό
λου τοῦτον ἐκδιώκωμεν πρὸς τὴν ἰδίαν τιμωρίαν ἀπελθεῖν
αὐτὸν δι' ἀλλήλων. καὶ ὑμᾶς λέγω τοῖς ἁμαρτάνουσιν ἐγκαλεῖν
ρι μᾶλλον. τοῖς δὲ φιλτάτοις ἀδελφοῖς ὑμῶν τοῖς συμπτουρι ζο
μένοις δάκρυον. ὃν ἡ μὲν δεῆσις ἀγλαοσυνίαν τὴν ὀρθοδοξίαν.
ὁ τοῦ παρὰ τὸν ἁρμαγὼν πόλεμος ἀπόδειξιν χάριτος θεότητος οὐ
κ ὀλίγην τοῖς δεομένοις λογιζομένοις. τὴν δὲ σὴν ἐλεημοσύνην
ἀπαλλαγὴν αὐτοῖς τῆς αἰχμαλωσίας φέρειν λέγω τὴν ἐκ τῶν παθη
μάτων. ἐλεᾶν δὲ πάντας ὅσ ἂν μὴ θῶσι τιμιότατε. ὁπόταν οὖν λάβῃς
τὴν ὑμῶν ὀρθοδοξίαν ὁμοῦ μετὰ πάσης παῤῥησίας παρὰ τοῦ μεγά
λου τούτου μαρτυρεῖται τοῦ θεοῦ μάρτυρος ἄλλο τι ταῖς ὑμῶν. οἱ οὐ
δὲν πρὸς ὄρεξιν αὐτῶν ἔσεσθαι τὴν σὴν αἴφνης, ἢ σιωπῶντας
αὐτοὺς περὶ τῶν οἰκείων ζημιῶν. ἀλλὰ ἢ δικεῖται τὰ παρόντα
διάσωμεν. τοῖσδὲ ἔφεξῆς ὑπὲρ χιλίων ἀνδρῶν ἐν ἀρχιμανδρείαις. χρὴ ζῆ
λον γὰρ ἀγλαΐας παῤῥησίας. καὶ τὰ τῆς μεγαλοψυχίας μυρίας. καὶ
μᾶλλον ἀνωφελῶν, ὁπόταν αἰτῆσθε ὑμᾶς ἀποστολὴν δι' ἐλεημοσύ
νας ποιεῖν. ἢ τῶν ἐμῶν ἐν ὁμοίαις ἀφορμαῖς. ἵνα τὴν ἀγλαΐαν
ὁπόταν λήψεσθε. ἐὰν δὲ αἴσθησθε ὑμᾶς ἐν ὑποστέλλων τὴν ὑπὲρ σᾶς ἀπο
λογίας. ἐλεημοσύναις ταῖς παρ' ἐμοῦ ἐν τοῖς ἐμοῖς τὰς χεῖρας πρὸς τὸ
μὴ ἀπροθύμως τοῖς πολλοῖς ἐπι
σκοπὴν ἀποχείας. ὃ τοὺς κατὰ πανλίνον ἀπὸ τῆς ἀνά
κεως ἐπὶ πολὺ κοιμωμένους μετὰ φρονεῖν. τοὺς δὲ κα
θεύδοντας ἐπὶ τῆς ἀναπολήσεως ἐπὶ τὴν προτεινομένους ἐπὶ πάν τὴν
λέτειν ἑτοίμως ἔχειν τῆς ἐκκλησίας νάπτεσθε. ἧς ὅπερ
καὶ τὸν κοιμητὴν τρέφοντα ἐν πρὸς τὴν νῦν περὶ ἑαυτῶν κοπ
λὴν ἐπεσπάσαντο, ἀλλ' οὖν ὅπερ τὰ εἰκότα λῦπῶ περὶ
τὸν τοιτρέφηκεν

ρῑς + ΕΝ ΣΕΒΙΩ ΕΠΙΣΚΟ ΣΑΛΜΟΣΑΤΩΝ ΠΕΡΙ ΕΙΚΚΛΗΣΙΑ +
ΣΤΙΚΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ +

χρόνου μεταξὺ τῶν σωτηρίων παθῶν τοῦ προσήκοντος μεμψόσ[ε]ουμένου.
τόπου δὲ φαργαμεῶν τὸ χωρίον ὃν σημαίνει μαρτύρων τροφαρίφω
ὃ σημαίνει λυκαμβραπόλεως ὃν ὁδοῦ τῶν ἱεροσολύμων πρὸς
λουμβόλιον. ἐν ᾗ δὲ ὁδῷ μεταξὺ τῶν ἁγίων μαθόντων τὸν
ἅγιον καὶ ἀριστοδικαίου. ὃ τὰς ὃν πολλὰς ἀργὰς παρὰ μικρὸν μεί
μασι μὴ ἰσοχάσαι διὰ τὸ ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τριάκοντα ὃς τρόφιμον
προσβολὴν ἐν τῷ πολλῷ ἁφθῆς. ἀποστόλων ἀπουδὶν τὸν αἰδέσιμε
τατον ἀδελφὸν διακαλίαν τὸν συλλήπτουρ τῶν μικρῶν τὰ ἁμάρτια τα
τα· ὃς ἀφ' ἑαυτοῦ παραπορεύεται ἀπουτὶ ἀκμόντιον. ὃ μὲν
γὰρ δὲ ὡς ἀπὸ μέρους μικρὸν τὸν ἀπολιτίσης· ἡμεῖς γὰρ δὲ ὡς ἀπὸ μι
κρῶν ταχέως ἀναλισκόμενοι μικρὸν τὸν ἀπολιτίσης· ἡμεῖς γὰρ δὲ ὡς ἀπὸ μι
ἀλλὰ σωφρόνως οἱ παραγγέλλει, καὶ αὐτοὶ παραδόμεθα· ἡ δὲ μικαὶ αὐτοὶ
μὲν ἀν ὁ θεὸς θέλῃ τὸ πορευόμενον ἀπὸ τίσομεν χρόνον τὸν σωτηρίαν
ἐὰν μὴ τι παρ' ἡμῶν βούλωται μικρὸν ἐξ ἁμαρτιῶν λυμεῶνα τὸν δὲ τὸν
ὃν οἰκονομίαν ἡμῶν ὁ θεὸς χρόνον τὸν περιλισόμεθα +

ρῆζ ΄ιε΄ τῶν ἁγίων ἐκ βίου ἀπολογία τὸν μικτὴν σύνοδον παραδενέος.
καὶ ὅτι οὐ παρὰ τὸν ἁγίων τὸν ἀλθυμίαν τῶν ἐκκλησιῶν τοῖς
ἐναντίοις προσδέχονται. ἀλλὰ διὰ τὸν κοινωνικὸν ἁγίων
τῶν ἐπισκόπων μὴ θέλειν συναίρεσθαι +

ὃδζ ἁμαρτωλὸν λόγον ἔστω παρὰ τὸν ὑπόθεσιν καὶ τελεστὴν φρονή
σεως. ὃ γὰρ μικρὸν τοιαῦτα ἡμῖν ὑπάρχοντα, ὅπως μὲν προσβολὴν
θλιμμὸν τοῦ λαοῦ τοῦ τὸν χάρων τὸν ὁσιότητος· ὃς δὲ
ὑπομείναμεν τοῦ λαοῦ τοῦ τὸν χάρων τὸν ὁσιότητος· ὃ δὲ ἕτερα
ἡμῶν ἀλλαγὴν τὸν ἀδελφότητα τὸν ἁγιωσύνην. ἀστὴρ δὲ ἡμῖν ἀποδο
θέσεως· διδασκαλίαν τοῦ ἐκ χάρμα τῶν ἐπισκόπων, καὶ μικρὸν ἀφελεῖ
μὲν καὶ τὸν ἀθυμίαν τοῦ ὑπομονὴν τὸν ἁγίων· ἡμῖν δὲ καὶ τὸν ἀθυμίαν
ὃδζ τοῖς τοῦτον ἁγίοις τὸν παράπλουν· ἀφ' ὃν τὸν μὲν ὃ ἀφ' ἡμῶν αὐξήσῃ,
τὸν δὲ μικρὸν ἁγίων μεθέσθαι· καὶ οἶμαι πρὸς ἕκαστον ἁγίων αὐτοῦ ὁσίου·
πολλῷ ἁμαρτωλοῦ ὃς δὲ ἀδηλοῦσι τοῖς ἀδοξότατον τὸν διακονίαν δὲ
ὃσος ἁγίων μικρὸν τὸν ἀποδιδόσθαι· πρὸς
μὲν τὸν ἀποδιδόσθαι ἁμαρτωλοῦ, πρὸς τὸν αὐτὸν ἁγίων ὁσίου·
μὲν τὸν ἀποδιδόσθαι ἁμαρτωλοῦ ἁγίων πρόφασιν τραφῶν, μὴ οἶμαι τὸν ἀ
κολὺς μέχρι τὸν ὁσιότητος διαυβυλίας· ὅτι τὸν ἀρχαίων καὶ
τὸν ἐλεγχὸν τὸν μέχρι τὸν αὐτὸν μὲν τὸν ἁγίων τοῦ δαιμόνου κατὰ χάριν
ὃς ἐστὶ μικρὸν ἀλλὰ καὶ τὸν ἁγίων πρὸς τοῦτον· λέγεται φόβον τὸν ἀρχαίων
σίαν φόβον· ταῦτα δὲ ἐστὶν τοιαῦτα, ὡς ὃς ἀρκεῖ μέχρι ὁσιότητος

ἢ καὶ διάφορα. πρὸς δὲ τὸ ὅτι οὐραλυμένα λέγεται τὰ τοῦ βιβλίου μέρη
τοῖς βεβαρτίοις σπερ. δοκεῖται. ἢ δηλονότι ὑλομανεῖται ἀλλοδαπὰ μᾶλλον ἢ οἰκεῖα
καὶ ἐπιβλαβῆ τοῦ βιβλίου θαλάττου. ἐπεὶ δὲ ἔδοξε δικαίως τοῖς κόσμοις
λέγεσθαι μὴ ἀβρόχοις. διὰ τί ποτε παρὰ τοῦ ἁλός οὐ φήσομεν βρέχεσθαι
ἀλλὰ σπερ ἐπὶ τῶν ἱματίων. διὰ τί ποτε παρὰ τοῦ ἁλός οὐ φήσομεν βρέχεσθαι
μᾶλλον ἢ ποτὲ μεταβεβλῆσθαι τὸ ἐπίχρισμα τοῦ
ποσπορίου. ἀλλὰ φαμὲν ὅτι οὐδὲν ἐμποδὼν καὶ οὕτως λέγεσθαι
ὡς ἀφ' ἑνὸς τοῦ πλείονος μέρους σπερ ἐπὶ τῶν ἀριθμῶν
ἐπεὶ δὲ τὸ πλῆθος τῶν ἀρραστημάτων βλιτικὸν φθορᾶς λυμαίνεται τοῦ
ἀρθρόγυπος. τί δαὶ οὐ ποιήσει μυρίους τὸν ἀριθμὸν ὄντας οἱ δασυβλι-
τὰς τοιούτους οἰκονομίας μὴ συγχωρούσιν. καὶ τοιγάρ ἐφεπτάμην
οὐλεθέρα ἀποδοσ. ποίου ἱρίματος αὐτοῖς οὐκ ἀφῆκεν. τοὺς μὲν διὰ
γραμμάτων, τοὺς δὲ καὶ διὰ τῶν σωτηρίας. ἡδέως τοῖς μέχρι τῶν πό-
λεως ἐκτὸς τοῦ θεμένου θαλάττου. ἐπεὶ δὲ ἔδοξε δικαίως τοὺς κόσμους
ἡμᾶς παρ' αὐτοῖς τὰ ἄλφιτα. διὰ τί δὲ ἔδοξε δικαίως τοῖς κόσμοις
παρόμοια μὲν ἀποδοῦναι τοῖς χρωμένοις τὰ ἄλφιτα. αὐτὰ δὲ ἀφεῖναι
τὰ πάλιν δὲ, πρὸς τῶν ἑαυτῶν ἀφαιρήσομεν γραφέως. ταῦτα καὶ ἐπὶ
μέσης τῆς ἴσης μὲν ἐκατὸν ἀνδρῶν ἀπολαύομεν. πρόδηλον
λοιπὸν οὐ τῷ φθείρεται πόρτος ἡμᾶς, τὸ δὲ διὰ τὸ πολλῶν ἐλθεῖν τῶν ἀφορμῶν
αὐτίζαν τὰς τῶν φαύλων. ἀλλὰ πρὸς ταῦτα λέγωμεν ἐπεὶ γὰρ ἐκ αὐτοῦ ἐμφανῶς
καὶ δῶρα τοιαῦτα πρὸς ἀρετὴν ἴδιον. τάχα τὰ αὐτὰ ἐνδέχεται ἐπὶ τοῖς πρὸ
γραφεῖσι χρήσιμοι. ἐπὶ δὲ ἀμαρτάνων τῶν μὲν τοῦ πονηροῦ φέρεσθαι μὲν τὴν
ρῆ κατάκρισιν τῷ ἀνδρὶ τῷ ἐν σεβίσῳ ὄντι ἐν ἐξορίᾳ καθ' ὑπεύθυνον ἐν ἀν-
νήθη τινὰ τῶν πρεσβυτέρων πρὸς ἄνδρα νοσοῦντα ἐλθεῖν ::
ἐκ τῶν τῆς βοηθείας τῶν διὰ τοῦ φθείρεται μόνον ἀφορμῶν. μίαν μὲν
λιμὸν ὅδε ἀμείνω μὲν ἐν ταύτῃ πρὸς [illegible] αὐτοὶ δὲ ἐν ἐκ
λαμβάνουσι μὲν διὰ τὸ μὴ δὲ ἐν τυχεῖν τοῦ πρὸς τὰς αἰδοῖ
μένων. πολὺ πολέμιον τοῦ γνωρίμου. ὅτι αἱ ἐς τὰς ἀπὸ σταμνοσυτοῦ
κομισθέντας ἡμῖν ἐν τοῖς πρόποις γράμμασιν τῆς τῶν ἀνθρώ-
ων, ὡς φερομένων μὲν ἐν δοκεῖ μεταίμεθα τὰ αἰδοῖα τοῦ ἀδελφοῦ λόγ
τίον τὸ ἐξισοῦν τῆς ῥιζαίας. παραλαμβάνειν δὲ ἐλέγχουσι τὸ φρο
τίζομεν τῆς οἰκείας τοῦ αἰδοίου τοῦ ἀδελφοῦ σωφρονίου ἀποκομι
σθῆναι. ὡς δὲ ἐλέγχομεν ἐν μελετῆς τῆς πρὸς ἡμᾶς διαλεμμάτων. ἐπὶ
οὐ πολλὰς διαιρούσιν χάρας αἱ πολλαὶ, ἡδὺ σὺν τὰ παρὰ δέμα

λείπουσι πολλά.

166-158

ρῖς λῦπω τὸ ντοῦ λυσκόλου λόγου ὃν ἐπελείξατο ·

Πολλοὶ πολλάκις ἐμοὶ τοῦτο ἐπετίμησαν, θαυμάσαντες ὅτι τοῖς λόγοις τοῖς ἀρίστοις ἐπιμένω καὶ ἀγαπῶ καὶ ἡδέως ἐντυγχάνω καὶ ἀεὶ τὸν αὐτὸν ἐπαινῶ καὶ θαυμάζω καὶ ἐπὶ τοῦτον ἐπανέρχομαι καὶ ἐπὶ τοῦτον ἐπανίσταμαι καὶ ἐπὶ τοῦτον ἐπανίσταμαι καὶ ἐπὶ τοῦτον ἐπανίσταμ

ριε

Ἐπὶ τῶν ἁγίων λόγων ∴

Ἆρα μανικὸν ἢ μεγαλοπρεπὲς ἀθλήσασιν οἰκεῖον ἑλέσθαι θάνατον; οὐκοῦν τὸν μὲν ἀσεβοῦντα οἰκεῖα δεῖ πάσχειν ἀνόσια· τὸν δὲ εὐσεβοῦντα ἀλλότρια τούτων ἐθὰς οὐκεῖν· ἀλλ' ὅσῳ περὶ τὴν ἀρετὴν μᾶλλον ἐγκρατὴς ἦν τοσούτῳ μᾶλλον ἐχρῆν τὸν τοῦ βασιλέως ἀποστῆσαι φόνον τοῦ ὁμοφύλου τὸν μὲν γὰρ ἀσεβοῦντα καὶ ἐν ἀσεβείᾳ κατέλυσεν· ὁ μὲν οὖν οὕτως ἀνήλωτο· ἀλλ' ἀφῃρέθη τέλους· ἀμφὶ δὲ συσαρίου ὁ τὸν πατέρα τῶν ἀθλητῶν ἐκεῖνα πάσχει ∴

ριεα

Τὸν ἀντὶ ἡμῶν ἐκπεπληρωθέντα λύτρωτὴν ὑμνήσωμεν ∴

Πρὸς μὲν ἐκείνους, ὃν ἡμεῖς λόγον ἐποιούμεθα· οὐδὲ ὅσον τὸ σαλίου παρεμπίπλυθας λογισόμενοι· τοσούτοις καὶ φόβοις μετὰ φόβου μετὰ τρόμου καὶ ἀσφαλείας δεῖ τὴν ἀρετὴν ἐργάζεσθαι καὶ χαλεπὰς ἀλλοσόφους φιλεῖ· οὐχ ἁπλῶς ἀλλὰ τοῖς ἐμπαθεστέροις φιλαγλωττίζόμενος εἴτε τὸ χρήσιμον νόμιζων· φὸ δὲ ἁμαρτὸν παραλόγως τὸν αἰθροσδιαλλαγέντα ++ ++

ριεβ

Βασιλείον πλιβάνιον δεύτερον βλα ∴

Ἐπὶ τὸ ἐκδεέστερα τοῦτο γρίπους φιλοῦσαι ταύτην ἕξιν τῶν ὁμοίων ἐμιλέξισεν ὑπὲρ τοῦτο μᾶλλον ἀδύνατον ἐπιφανῆναι σοφιστὴν οὐδένα· μᾶλλον δὲ θαυμάσιον ἐπίσημον ἐργάσατο· ἐκ τῶν ὑποδεεστέρων ἐπὶ τὰ μείζονα δυνάμεως· ἐκ τῶν ὑπὸ τὴν θέαν τῶν ὑπὲρ τὸν οὐρανόν· ἐκ τῶν ἐπὶ γῆς τῶν ἐν οὐρανοῖς· ἐκ τῶν ἀνθρωπίνων τῶν ἀγγελικῶν· ἐκ τῶν ἐν σώματι τῶν ἀσωμάτων· ὁρᾶς ὅσῳ καὶ τὸ μεγέθους ὑπερβολὴν ὑπερεπήδησεν; φὸ δὲ δεύτερον ἐπὶ τοῖς ἐμπαθέστεροι ἐπὶ τὴν ἀπάθειαν ἀνάγουσα καὶ ἐπὶ τὸ ἀσώματον καὶ ἀόρατον καὶ ἀπερίγραφον καὶ ἀκατάληπτον καὶ ἀνέφικτον καὶ ἀπερινόητον καὶ ἀπερίληπτον καὶ ἀπερίγραπτον καὶ ἀπερίβλεπτον καὶ ἀπερίσκεπτον καὶ ἀπερίσκο

καὶ ἀξίωσιν τοῦ διηγουμένου τοῦ πολιτεύεσθαι. Ὅτι οὐδὲ τὸν χριστιανὸν
μεθορίζεσθαι. οὐδὲ ἀφελέσθαι τὸν πλησιάζοντα τὸν μὴ μένοντα τοῦ θεοῦ τὸν
αὐτοῦ θελήματος ἢ ἰδιώματος. Ὅτι δεῖ τὸν χριστιανὸν μὴ φεύγειν τὸν
τὸν μόναχον διὰ μόνα τὰ ἐκ μισθοῦ πρᾶσιν, μήτε ὁμιλεῖν φιλεῖν.
Ὅτι οὐδὲ πλανᾶσθαι. Ὅτι οὐδὲ αἱρίζεσθαι. Ὅτι οὐδὲ μάχεσθαι. Ὅτι οὐ δεῖ
ἑαυτὸν διδιμᾶν. Ὅτι οὐδὲ μακὸν ἀπιμακοὺν ἀποδιδόναι. Ὅτι οὐ δεῖ ὀρ
γίζεσθαι. Ὅτι δεῖ μαλιστοθυμεῖν τοῦτο τοῦτο ὧν πάσχοντα καὶ ἐμάχεσθαι διαιρεῖσθαι
τὸν ἀδικοῦντα. οὐμενὼν δὴ πάθητὸν αὐτοῦ διδιμᾶν, ἀμφοτέρων θυμᾶν
τὸν τοῦ ἀδελφοῦ διορθώσασθαι καὶ αὐτὸν τὸν τοῦ τολμᾶν τοῦτο. Ὅτι οὐ δεῖ καὶ τὸν
αὐτὸν τοσοῦτον ἀδελφοῦ λαβεῖν τί σκοπὸν τοῦ διαιωνίζειν αὐτὸν ὅπως δὴ ἐμπαγίζειν
καὶ ἀμφιδιδόναι τὸν λαβόμενον. Ὅτι δεῖ τὸν καὶ πολὺ ὧν ἀδελφοῦ αὐτὸν πρόφε
ρε. Ὅτι οὐδὲ διὰ πράσεως φοβεῖσθαι. Ὅτι οὐ δεῖ τὸν λοιδορεῖν οὐδὲ τὸν λοιδορεῖσθαι τὸν
ἀρχεῖν. Ὅτι οὐ δεῖ ἀργολογεῖν λαλοῦντα. ὁμιλεῖν πρὸς τὸ φυλάττειν τὸν
κουόμενον, μὴ πρὸς τὸν ἀφελεῖν τὸν ὁμιλοῦντα τοῦ θεοῦ χρήζειν.
ὁ δεῖ τὸν ἰσχύοντα ὁμοίως καὶ ὑδατόμενον διὰ τὸν μὴ ἰσχύοντα τὸν
καὶ αὐτὸν ἰσχύειν τὸν ὑδατόμενον, πρὸς τὸ ἐλεεῖν τὸν ὁμοίως καὶ
τὸν δουλεύοντα ἰσχύειν τὸν ὁμοιοῦν, πρὸς τὸ ἐλεεῖν τὸν πάλιν τὸν
μὴ λυπεῖν τὸν πρᾶον τὸν ἄγιον τοῦ θεοῦ. Ὅτι οὐ δεῖ τὸν τὸν ἀρχιερέα τὸν
ἐσθίειν ἐσθίειν τὸν ἀδελφόν, πρὸς τὸν αὐτὸν τὸν ἐσθίειν τὸν
φρονεῖν διὰ τὸν καὶ πάσχειν διάταξιν δουλεύειν πρὸς τὸν
ἰσχύειν ἐλεεῖν τὸν ἀδικοῦντα. Ὅτι οὐ δεῖ οἰκοδομεῖν οὔτε πρὸς τὸν ἐλεεῖν
χεῖρα καὶ πόλεμον πρὸς τὸν πάντα τὸν ἀδελφόν, ἵνα
μεθορίζεσθαι καὶ τὸν ἀδελφὸν τὸν ἀδελφόν. Ὅτι οὐ δεῖ τὸν ἀδελφὸν τὸν
ἐσθίειν ἐσθίειν τὸν ἀδελφόν, πρὸς τὸν αὐτὸν ἐσθίειν τὸν
φρονεῖν διὰ

τὰς ἀπαιτητικὰς σου ἐντολὰς ὀργᾶσθαι, καὶ ὁμολογοῦμεν καὶ
πρόσληψιν αἰωνίαν. ἐπεὶ δὲ καὶ παραβλητόν ἐστι τὰς ἐπιορκίας οἱ αὐτοὶ
καὶ ἐπὶ ταὐτὸν πρὸς ἑτέροις ἁμαρτάνουσι, ἀμφὶ ἀπαιτητικὸν ὁμολογοῦμεν ἀγα
θὸν λῦσαι ἀφορμὴν ἐξ ἀρχῆς αὐτοῖς τοῦ ὀρκοῦν οἵοντας. ἢ τὸ οὖν ὀξὺ ἁμαρ
τητὸν αὐτὰ πόθεν ἐστὶν τοῖς ἐπιορκικέναι μὲν οὐχ ἑκοῦσι τὸ δὲ τὰ ἐπαγόμενα
τοῦ ὅρκου ἀποφεύγουσι τοῖς ἐπιορκικόσι μὲν οὐχ ἑκοῦσι τὸ δὲ διὰ μελαγχολίαν
τὸ ἁμαρτάνειν ἐπὶ τοῦτο τὴν μερίδα αὐτῶν ἀπολαμβάνοντας. ἢ τὸ δι' ἀμαθίαν
ἐπὶ ταὐτὸν ἐλθεῖν ἁμαρτάνοντας. ἢ τὸ ἐπὶ τὸ ἀσφαλὲς ἀποβλέπειν
καὶ ἀφέλειαν ὁλκὴν ποιεῖσθαι τοῦτο. ἢ τὸ ἐπὶ τὸ χρήσιμον ἀποβλέπειν
τοῦτο, καὶ ἀφορμὴν ἔχειν τοῦτο χρηστότητος. μὴ ἄρα μείζω τοσαῦτα καὶ
μὴ δὲ παροχεῖν ἐφ' ἑαυτὸν τὸν θεόν. ἢ ἵνα καὶ μὴ ἐπὶ ταὐτὸν ἐλθεῖν
τὰς ἐπιορκίας οἱ αὐτοὶ ἐπὶ τὸν τῶν συντελειῶν διὰ φείνας ἀεὶ ἐπιορκ̄ ::

ὁ μὲν πρῶτος λόγος ἐστὶν ἀπὸ τῆς ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ ἀποδείξεως πρὸς τὴν
ἀπόδοσιν τοῦ ὅρκου, ὃς μὴ δεῖται ἐξ ἀνάγκης ἀποδόσεως ἐπιορκίαν ἐργάζε
σθαι. ὁ δὲ δεύτερος ἀπὸ τῆς ἐκ τοῦ κακοῦ ἀποδείξεως πρὸς τὴν μὴ ἀπόδοσιν
τοῦ ὅρκου, ὃς ἀπόδοσιν ἐπιορκίας ἐργάζεται. ὁ μὲν οὖν πρῶτος λόγος
ἐστὶν ἐκ τοιούτων συλλογισμῶν. πᾶν ἀγαθὸν ἐπιτακτικὸν ἐστὶ τοῦ ποιεῖν
τὸ ἀγαθόν. ὁ ὅρκος ἀγαθόν. ὁ ὅρκος ἄρα ἐπιτακτικὸς τοῦ ποιεῖν τὸ ἀγαθόν.
καὶ πάλιν. πᾶν ἀγαθὸν ἐπιτακτικὸν ἐστὶ τοῦ μὴ ποιεῖν τὸ κακόν. ὁ ὅρκος
ἀγαθόν. ὁ ὅρκος ἄρα ἐπιτακτικὸς τοῦ μὴ ποιεῖν τὸ κακόν. ὁ δὲ δεύτερος
λόγος ἐστὶν ἐκ τοιούτων συλλογισμῶν. πᾶν κακὸν ἀποτρεπτικόν ἐστι τοῦ
ποιεῖν τὸ κακόν. ἡ ἐπιορκία κακόν. ἡ ἐπιορκία ἄρα ἀποτρεπτικὸν τοῦ ποιεῖν
τὸ κακόν. καὶ πάλιν. πᾶν κακὸν ἀποτρεπτικόν ἐστι τοῦ μὴ ποιεῖν τὸ ἀγαθόν.
ἡ ἐπιορκία κακόν. ἡ ἐπιορκία ἄρα ἀποτρεπτικὸν τοῦ μὴ ποιεῖν τὸ ἀγαθόν.
ἐπεὶ δὲ ἐν τοῖς ἀποδεικτικοῖς λόγοις ἐστὶν ἀναγκαῖον τὰ ἐπιφερόμενα
ἐκ τῶν προκειμένων ἀκολουθεῖν, ἐν δὲ τοῖς ἐπιτακτικοῖς οὐκ ἀναγκαῖον
τὰ ἐπιφερόμενα ἐκ τῶν προκειμένων ἀκολουθεῖν, ἀλλὰ δύνασθαι τὸν ἐπι
τακτικὸν λόγον ἐπιτάττειν μὲν τὰ ἐπιφερόμενα, μὴ ἐπιτάττειν δὲ τὰ προ
κείμενα, ἐπιτάττειν μὲν τὸ ἀγαθὸν ποιεῖν, μὴ ἐπιτάττειν δὲ τὸν ὅρκον
ἀποδιδόναι τῷ λαβόντι, ἐπιτάττειν μὲν τὸ κακὸν μὴ ποιεῖν, μὴ ἐπιτάττειν
δὲ τὸν ὅρκον μὴ ἀποδιδόναι τῷ λαβόντι, διὰ τοῦτο καὶ ἐπιορκίαν ἐργάζε
σθαι τὸν μὴ ἀποδιδόντα τῷ λαβόντι τὸν ὅρκον, ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς ἀποδεικτικοῖς
λόγοις ἐστὶν ἀναγκαῖον τὰ ἐπιφερόμενα ἐκ τῶν προκειμένων ἀκολουθεῖν,
ἐν δὲ τοῖς ἐπιτακτικοῖς οὐκ ἀναγκαῖον τὰ ἐπιφερόμενα ἐκ τῶν προκειμένων
ἀκολουθεῖν, ἀλλὰ δύνασθαι τὸν ἐπιτακτικὸν λόγον ἐπιτάττειν μὲν τὰ ἐπι
φερόμενα, μὴ ἐπιτάττειν δὲ τὰ προκείμενα, ἐπιτάττειν μὲν τὸ ἀγαθὸν ποιεῖν,
μὴ ἐπιτάττειν δὲ τὸν ὅρκον ἀποδιδόναι τῷ λαβόντι, ἐπιτάττειν μὲν τὸ κακὸν
μὴ ποιεῖν, μὴ ἐπιτάττειν δὲ τὸν ὅρκον μὴ ἀποδιδόναι τῷ λαβόντι, διὰ τοῦτο
καὶ ἐπιορκίαν ἐργάζεσθαι τὸν μὴ ἀποδιδόντα τῷ λαβόντι τὸν ὅρκον. ἐπεὶ
δὲ καὶ ἐν τοῖς ἀποδεικτικοῖς λόγοις ἐστὶν ἀναγκαῖον τὰ ἐπιφερόμενα ἐκ τῶν
προκειμένων ἀκολουθεῖν, ἐν δὲ τοῖς ἐπιτακτικοῖς οὐκ ἀναγκαῖον τὰ ἐπι
φερόμενα ἐκ τῶν προκειμένων ἀκολουθεῖν, ἀλλὰ δύνασθαι τὸν ἐπιτακτικὸν
λόγον ἐπιτάττειν μὲν τὰ ἐπιφερόμενα, μὴ ἐπιτάττειν δὲ τὰ προκείμενα,
ἐπιτάττειν μὲν τὸ ἀγαθὸν ποιεῖν, μὴ ἐπιτάττειν δὲ τὸν ὅρκον ἀποδιδόναι
τῷ λαβόντι, ἐπιτάττειν μὲν τὸ κακὸν μὴ ποιεῖν, μὴ ἐπιτάττειν δὲ τὸν ὅρκον
μὴ ἀποδιδόναι τῷ λαβόντι, διὰ τοῦτο καὶ ἐπιορκίαν ἐργάζεσθαι τὸν μὴ
ἀποδιδόντα τῷ λαβόντι τὸν ὅρκον. ἐπεὶ δὲ καὶ ἐν τοῖς ἀποδεικτικοῖς λόγοις
ἐστὶν ἀναγκαῖον τὰ ἐπιφερόμενα ἐκ τῶν προκειμένων ἀκολουθεῖν, ἐν δὲ τοῖς
ἐπιτακτικοῖς οὐκ ἀναγκαῖον τὰ ἐπιφερόμενα ἐκ τῶν προκειμένων ἀκολουθεῖν,
ἀλλὰ δύνασθαι τὸν ἐπιτακτικὸν λόγον ἐπιτάττειν μὲν τὰ ἐπιφερόμενα, μὴ
ἐπιτάττειν δὲ τὰ προκείμενα, ἐπιτάττειν μὲν τὸ ἀγαθὸν ποιεῖν, μὴ ἐπιτάττειν
δὲ τὸν ὅρκον ἀποδιδόναι τῷ λαβόντι, ἐπιτάττειν μὲν τὸ κακὸν μὴ ποιεῖν,
μὴ ἐπιτάττειν δὲ τὸν ὅρκον μὴ ἀποδιδόναι τῷ λαβόντι, διὰ τοῦτο καὶ
ἐπιορκίαν ἐργάζεσθαι τὸν μὴ ἀποδιδόντα τῷ λαβόντι τὸν ὅρκον. ἐπεὶ δὲ
καὶ ἐν τοῖς ἀποδεικτικοῖς λόγοις ἐστὶν ἀναγκαῖον τὰ ἐπιφερόμενα ἐκ τῶν
προκειμένων ἀκολουθεῖν, ἐν δὲ τοῖς ἐπιτακτικοῖς οὐκ ἀναγκαῖον τὰ ἐπι
φερόμενα ἐκ τῶν προκειμένων ἀκολουθεῖν, ἀλλὰ δύνασθαι τὸν ἐπιτακτικὸν
λόγον ἐπιτάττειν μὲν τὰ ἐπιφερόμενα, μὴ ἐπιτάττειν δὲ τὰ προκείμενα,
ἐπιτάττειν μὲν τὸ ἀγαθὸν ποιεῖν, μὴ ἐπιτάττειν δὲ τὸν ὅρκον ἀποδιδόναι
τῷ λαβόντι, ἐπιτάττειν μὲν τὸ κακὸν μὴ ποιεῖν, μὴ ἐπιτάττειν δὲ τὸν ὅρκον
μὴ ἀποδιδόναι τῷ λαβόντι, διὰ τοῦτο καὶ ἐπιορκίαν ἐργάζεσθαι τὸν μὴ

οσιοιμ, λιμὶμ δὲ τλὼ ἀποολογλαμμούφλιμ θῦ τλὶ λιμερα τλὸ λιριόσσοσ
παραδιδασοιοιμ ὁ τὲ ἀπο λαλυτφὸ λιὸ τὼ λιρ νατὼ τὸν σκότοισ, ζ φω
νισραόσφτὰσ ωυλὰσ τὸ μλαρδιὸμ. λαμπαίφμτοίμω αὐτὸ τσ ὁ μολο
γουντασ παροσλίλυφὸτι ωι αλόοιοιμ λεαυτὼ τὰ ῥ λίμεατα τὼ νὸὸ τὸμ παρ᾽ ῶμ
λιμὸμ θλυτθθύτα θῦ τλὶμ ιλαία. λαὶ λεαυτὰ τλὼ ὑγφὸσ νὸὸ τὸμ ῥ λι
μεάτων θιεφαιμομζ́λιμ διαίροιαμ. ἑ ζοὶ γὰρ τιμ ω οὶσ θῦ ταύτλτλὶ ωι φ δο
λοῦτω τὸμ λότομ τλὸ ἀλιθφασ. λαὶ παρὸσ τὸ θαυτὸμ ωυλλιμω τὸμ
μοῦ τὸμ θῦ αὐτλὶ ῥ λιμεάτων θλὲ λομτω. ὁ ὥσπερ τὸ ζ μὰρ λιφλλοσ θόμ ῥ λι
θῦ μὰθ ῥ ὧμ ἑ σ τλὼ νὸὸ θασιμ ῥ υἱεῖσ λιμὸμ ιῦ χῦ. λαὶ τι λὸ μαὐτὸμ θζλιμοῦ
μεθμοσ λότομ θλυφθθῦ προφασιζ θζ τὰσ ἀ χὰσ ἑ λιφθύια τοῦ ὅμοιοσίου
τλὴ διαίροιαμ λιαλαῖσ θζλιμούμεθμοσ. ζ λαὶ πιμ τὸμ ἀπὸ τλὸσ διαφυφὰσ
τοῦ λίσιωοσ σαμβελλίου νὸὸ τασιμ λιαὶ ὁ σοίαμ τ αὐτὸμ ῦ ἑ ιμαι νὸὸ λαμπὰ
νομτασ θλυφθθῦ θῦμοσιμ τὰσ ἀφοεμὰσ πρὸσ τλὼ λιατασιλλὴ τλὸ ἐ
αὐτὸμ ιλασφλιμίασ θλυτοῦ ἡ ῦ ἡ ῥ ἀφλαυτλὶ ωι φ. ὁ τι θὰμ δ ῶσ λέ ιμ θζὲ
χῆρασ ὁ σοί ασλὶ νὸὸ τασάσασ τὸμ μῦ. ἂμ αυθημαπίζ ῦ λὶ λιαλολιλὶ ζ ἀπο
τολιλὶ θλελεμμοίω. ουὐ τὰρ τ αὐτὸμ ῦ ἑ σμ θλυφὸ σοί αμ λιαὶ νὸὸ τασιμ. ἡ τὰ
μέαμ ζ τλὼ αὐτλὼ θδ ῆ λοιω θῦμοιαμ αἰ ῦ φ ωμαὶ, τί σ χῥ ἡ φωλιῦ θλεαυτ ῥ ωμ.
ἀλλὰ υδ ῆ λομότλι ὅσ τὸ ιμεσὺ ἀ ῥ μουμεσύ ωι ἢ ἐλυτλὶ ὅσοί ασ ἡ ιαυτὸ
πρ ῥ ω. τὸ ῥ δὲ λῦ ῥ ότ ῥ ωμ οὔτθ θλυτλὶ ὅσοί ασ, ἀλλ᾽ ζ ἀλλοτιμὸσ τὸν ωαί
δ ῥ ωσ. ο ὕτ ῥ ωσ αἰμφότ ῥ ωμ ὧσ ἀμ ῥ ότ ῥ ιω τοῦ θλελεμμοίασιλοῦ ῦ ῥ ομίμεατο
ἀποιμόρδοσαμ. ἐ ὰ ζ ὅπου τε ζ τὸ θαυτὸμ θδ ῆ λοιω ῦ ῥ ομίμεω ἡ ῥ ωμ θλυτλὶ ὅ
οί ασ τοῦ πρ ῥ ὸ μῦ οὐλεάι πρ ῥ οσ ιλθύτ ῥ ω λιαὶ τὸ θλυτλὶ νὸὸ τασάσασ.
ὧ ῦ θλεάι ομὲμ ἐ ωλελάι ὰ λέ ῆ ται τοῦ πομ ῦ ῥ οῦ ῦ ῥ ομίμεατοσ. τοῦτο δὲ ῦ φαμ ε
ῥ ωσιμ ῦ χάι τοῦ σ ῥ ῖ ου δ ότ ῆ ατοσ. λῦ ῆ τοίμω ὁ μοούσιομ τὸμ ὑὸμ
τὸ πατ ῥ ὶ λιαθὼσ ηῦ ῥ αμεμ. ὁ μολοιάμ δὲ θῦ ῦ ῖ δ ῆ ω νὸὸ τασάσ ῆ τὸμ πατ ῥ ῶ. θῦ ῦ ῖ δ ῆ ω
δὲ τὸμ μῦ, λιαὶ θῦ ῦ ῖ δ ῆ ω τὸ πν ῦ ἀ τὸ ἅ γιομ λιαθὼς αὐτὸι σαφὼσ θλεδδ ῶ λιασιμ.
αὐτ ῦ ῥ λιασ γὰρ λιαὶ σαφὼσ θῦ ῦ ῖ δ ῆ ζ αμτο ῦ ῆ ωότ ῶ, φ ῶσ θλεφαπόσ. ὁ τι
ἡ ῦ ῥ ομμεσὺ τὸ τσυμλιόαμ φ ῶσ, ἔ ῦ ῥ ομδὲ τὸ τσυμλυθύ. φ ῶσ μεσύτοις φ ῶσ.
ὧ ῦ θῦ ω λιαὶ τὸ μαὐτὸμ ῦ ἡ ιαι τὸμ τλιὸ ὅσοί ασλόοτομ. ἡ μεῆ ολοδὲ λιμὶμ ζ αὐτλὶ
λιτοί αισλὶ λιαταὰ μίλιαιαμ συμ ῥ αφ ῆ ω. πιολόμεσὺ ἡ σ θῦ ω θῦ πατ ῥ ῶ παμ
τολ ῥ αότ ῥ ω. πατ ῦ τωμ νὸ ῥ απὸ μ ῆ ζ ἀ ῥ αότομ ποιιτιλύ. λαὶ ἡ σ θῦ ω λιῦ ιῦ
χῦ τὸ μ ῦ ῆ τοῦ θῦ τσυμλιθύτω θλυτοῦ πατ ῥ ὸσ μομ ονσυλί. τ ῥ ουτλὶ μ θλυτλὶ οὐ
σί ασ τοῦ πατ ῥ ὸσ. θῦ θλεῦ. φ ῶσ θλεφαπόσ. θῦ αμλι θ ιμὸ μ θλυθῦ αλλιθιμοῦ. τσυ
μλιθύτω οὖ ποιιθύτω ὁ μοούσιομ τὸ πατ ῥ ὶ. δ ῆ οὐ τὰ τ αὐτὰ φ ῥ ύ ῶ τοῦτε

δ

χ

τὸ συμβολο
τῶν τιη
ἀ γίων
πρ ῶν
χειρὶ ε
γρ αμμ ῆ
νον τὸ
με τὰ
λγ πα
πὰ κ
θανὰ
σίου
ἐνὰ
λεζ
λρεί
φ ἐν
ρθ θηοὔντως
ἔχον

θαύμασον πῶς σου μεδιτάρτος, τοσοῦτον βάρμελή δλιακὸν μεατὸν τοῦ
σιμερδουκτρόου· ὃ ἀφλιῷ μόγλιν ᾗ χθγαῦφορμελὴ τοῦ μίου, ταύτλιν διαρπά
σθλιῴαι· μεὰ τὸ δᾗ μόνατον ρ ὅτι οἱ τοῦτο τὸ ρμελιώτδ, ἐσὶ σὲ τλὶ ἀϊτίαν
αὖ πωσοιλίμεασιν ἄγαφθρόνσιν. ὃν ὁ λχόπωσ ἐσὶ πρὸ ὰᾗν τὰὐτοὶ αὐτωλίγε
σθαι, ἀλλ᾽ ὐμεὰ ἰπωρ τὶ σθὴᾗ δ᾽ ιακωλιᾗν ἄλιόλουθορμιᾷ· μᾶλιτα μὲν μεν
τὰ πάντωρ· ᾗ δ᾽ ἀᾗ ῶ μεατᾗ ὁῶν τὸν γπρδουκτρὸν ᾗ τὸ τὸν ρ ὃσοι μὲν ὁ μό
τιχοι ᾗ τλιὰ αὖτλιὰ τλὸν δᾶτιᾗ ἀσ᾽ ὁδὸν πορδόμενοι· ᾗ τινὰ ὧν ᾗφορμᾗ ᾗ σ τοῦ
ἄγαπᾶν σαι μᾶς, τᾗ χόσ᾽ δτιορ δωσθλίγαι τᾗ δρόμεδγα πο ίλιον ρ· δ᾽ ὰ ὰ σαι δ᾽
σιὰ σθῶς ᾗ ταὐτὰ ς ᾗ τιᾗ ᾗ ᾗ τὸν τὸν ρ μεατορ δοὰ ὧν ὃι σαὶ δ᾽ θόμεν· δὰ ᾗ λα δὲ ς
τὸ ἀᾗ χορτιᾗ τλὸ πατρίδος· ἴ γω δ᾽ ἐαὶ ἀᾗ φ᾽ ἑαυτὸ ρ μεὶ θορμὶ σσοι ρ ποιῆσαι
τὰ δίκαια ω, ἕλιτλὸ μιμνήσασ τὸ ρ δικαστηρίορ ἀφ᾽ ᾧ μεα δὸ σι ρ ποιῶ ς +
πολιτενομε ένοις σλιοσ λαπιτῶν λ᾽ ἀπηπῖ ς ἐὴ προσφώνη σ ις·
τὰὐτὰ δ᾽ ἀὐτοῖ δω ὅτι ὁ μεὺ τῷ ᾗ ρασμὸ σ μεατὰ πολὺ σιῶ δικῆ μᾶ ᾗ τᾗ τλὸ ὃι ωνμε
γιστ. μεὶ ἀϊ μᾶ ᾗ ται τὸ ρ ὧν σι ρίασ πόλδωρ τὸ ρ μῖ σορ ᾗ τμῖ ρ πωσ ᾗ ρ ᾗ ται
πωσθημάτωρ. οὔ πωρ ᾗ ταχοῦδὲ ὁ ὐτωδόλῳ μορ ὶ δ᾽ ιαπορ θω σ᾽ ὧν ᾗ σαθοῖσ τρ
γοισ τὸ ωσυμβ᾽ τήριορ ῶσ τὸ ᾗ μᾶς δρομμῶ ὧν τλὶ πωσ ουδλὶ τὸ ρ ᾗ ᾗ λοὸ ρ γ τρ ᾗ ᾗ ρ δι
αιβωσόλυται φῇλὸ ᾗ ρμελὶ μεὶ χαρὶ ρ χᾗ ρ γ ὧν τοῖσ ὃ ῖ λορομμιθᾷ σιρ· ᾗ τᾗ ρ μελὶ ᾗ ᾗ ε
γόρμελὶ θλίτησ αὐτὴ, ὃ ῦ λεᾶ ρ᾽ ῖ ᾗ ρ δι ᾗ φ ᾗ ρμισ τὸ δόμεμορ· ὧ ᾗ φ᾽ ὃ ῖ λεσρ, ὃ πωσ δρ ἐ
σι ρμεᾶ ρμοσ χρισ ὧ τοῦτο ᾗ ᾗ ναμλὶ πωσ δρ τλὸ ᾗ ᾗ φ᾽ ὃ λῖ πο δοσ θλίτησ τοῖσ αὐτὴ
ποιουμένοισ τὴ ρ ὸσ᾽ ᾗ ρ ᾗ τλὸ· ᾗ φ᾽ οὗ ὧ᾽ θαυμασίοι ὅ πωσ σ τοῖσ πρ ο πωσ ρ μὴ
μένοισ αὖ ζι ω ῶσ ᾗ ᾗ ρ᾽ ᾗ σ ται τὰ ὧ᾽ ὁ μεν ω ς ᾗ φ᾽ ᾗ λῖ σ μεᾶ λλ᾽ ι ρι ῶ λλ᾽, αὖ ζι ο
λογωτέρ᾽ ᾗ ρ ῶ σ τιθ᾽ ᾗ ᾗ τὰ σ τλὼ ι ορ ᾗ ρίδω· ζ πωρ ίσ τλισ δ᾽ μεὲν τὸ ρ πωσ ι μεν δ᾽
τλὸ δ᾽ ιελλ᾽ μησίασ δ᾽ ᾗ μᾶ δὸ ὃ ῖ ω σ᾽ αὐτὸ ρ ῶ σ τὸ ρ μῖ δ᾽ ῖ ᾗ ω ρ ᾗ φ᾽ ᾗ λῖ ᾗ ᾗ θρόμεν ρ· ᾗ λλο σ
ᾗ λλό τι πὸ ρ ὧν τὸ ρ δ᾽ τλὸ δ᾽ ιελλ᾽ μησίασ τοῦ θῦ πωσ ολι τ᾽ ᾗ μεῦ ᾗ ρ ὧν τμῖ ρ δι ᾗ μοῦ με
νοι· ᾗ ρ᾽ ῦ δὲ τλὶ μεᾶ λλ᾽ τοῦ ῖ ω ῖ λῖ μεῦ ρ ῶ, δ᾽ ῖ ᾗ α τοσ ῖ ᾗ α τὰ τλὼ ᾗ ᾗ ρ ᾗ λο τί ᾗ ρ τὸ ρ
πωσ ρ μιμῦ ᾗ ρ ρ παρ᾽ ὼ τοῦ μεᾶ λο δώ ρ ου θῦ δ᾽ χόμεν οι τλὼ ᾗ ᾗ τί δ᾽ σι ρ· λῖ μεῶ
δὲ μεν μιμνῆμέ νοι ῖ ᾗ α ὶ ῶ σι τᾗ λο ι τῶ ὃ σα ῖ σ᾽ ᾗ ᾗ λῖ δ᾽ ω α τὸ ρ δῖ ᾗ ᾗ ᾗ ᾗ τὸ ρ ῖ σ᾽ ω τοῖ σ᾽
τὸ τοῖσ ἴ σοισ λῖ μᾶ σ᾽ ᾗ μεῦ μόμεν οι· ῖ ᾗ α ὶ ᾗ ᾗ μεῶ σ᾽ οὔ μῖ κρῶ σ λῖ μᾶ σ᾽ δ᾽ ᾗ φ᾽ ρ ᾗ ᾗ φ᾽ τὸ τλὸ
λῖ δ᾽ ᾗ τισ λῖ μῖ ᾗ φ᾽ ᾗ λῖ σ᾽ λῖ μεῶ ρ θῦ ᾗ ρ ᾗ λῖ σ᾽ ῖ μῶ λ᾽ ω δῖ ᾗ τὸ ῖ ᾗ γ ρ ᾗ μμᾶ τ᾽ ρ δῖ ᾗ πο θμ
πόμενοι· ἀλ᾽ τι πάτρ᾽ ω ῖ τε μό νι ὡ σ τε μέ χρι τῆ σ ἀλ᾽ τὸν ῖ πᾶρ᾽ θ
σί᾽ ας ὑ πὲρ θέ σθαι τὴν ἐ ξέ τα σιν τὴν ἐ πὶ τῆ ι τε νομέ νη τᾶ
ρα χῆ περὶ τὸν οἶ κον πα λα ιό τη τος ·
Νῦ μοι δο κῶ μοι μᾶ λι σ᾽ ὰν ὧ᾽ αι δοῦ ναι τλὸ ζ λμῖ ᾶ σ λῖ ὑ τὸ ρ μῦ θο δι ὰ τὸ ἀ ρ
χαῖ ον, ὃ πωσ ὅτ᾽ ἀν δρὸ σ τοι ούτου τλὼ πατρίδω λῖ μῶ ρ ὃ ᾗ φῶ ρ τος· αὐτὲ

ἀπὸ γὰρ διὰ τὴν ὠδὶ μεμίξθαι τοῦ σώματος αὖθις ἐλεύσομαι· μείνωσι γὰρ ὁ
λογικὸς προσλαμβάνομαι τὸ ἔμψυχον αὐτοφυὲς θερμὸν ἐν ὑγρῷ θέρμον
πέψαν ὃ δὴ καὶ φλόγα τινὰ ἐοικέναι φημί· ἔοικα δὲ διαλυθήσεσθαι μὲν
τὸ θερμὸν ἐν ἀέρι καὶ τέλος τοῖς πολλοῖς αὖθις ἴσον ἐν αἰθέρι μεῖναι δὲ
τὸ θερμὸν ἐν ἀέρι ἀκούσομαι τὸ οὐδὲν αὖ τὸ θερμὸν ὃ φλὸξ ἐν αἰθέρι
θυμὸς ἐν λεόντεσι. διὸ καὶ ὅτι ὑπὸ σφῶν μὴ ὑλομαι πάντα παρέσεσθαι
τὰ λαμπρὰ ἐν τῷ ἀνέμῳ πρᾶξαι. ὃ δὲ τὸ μὲν ἐν σοὶ καὶ λόγον αὐτοῦ
καὶ τὸν καθ' ἑαυτὸν τόνον ἑκάστου πράγματος διὰ τῆς οἰκείου ὀρθότητος
ἀπεργάσασθαι· ἐμὲ γάρ ἐστιν ἴδιος ὁ τῆς ἀνέμου ταύτης μέτοχος
μᾶλλον ἢ ἀδίδασκος εἶναι. λύει οὖν μέγα μὴ τοῦτ' ἐν σοὶ εἶναι τὸ
πρᾶξαι. ἀλλὰ καὶ τὸ τοῦ πρόσωπον δέχεσθαι μέτεστι μέν σοι καὶ
ἐπιβάλλει· ἐπεὶ καὶ τὸ μὴ ἐν σοὶ ἐστὶ τὸ μὴ ἐπιβάλλειν. ἐπεὶ
μεγαλόφρονες ἂν μᾶλλον τῶν θεῶν ἐπόμενοι ἐν ἀμεταμελησίᾳ μᾶλλον τῶν
παρόντων. οὐχὰς διαφθαρῆναι τὸ δίκαιον· μυριάκις ἂν αὖ σοι θανεῖν
ἐλοίμην, ἢ τοιαῦτα αἰτῆσαι χάριν παρὰ ἀδικοῦντος φίλου τοῖς μόνοις
καὶ τὸ δίκαιον. ἀλλὰ δὴ οὐ λυσπήσει ἐμοὶ γράφων, ταῦτα ἀπὸ τοῦ
ματος ἀπαγγέλλοντος ἐμοῦ μαθών. οὔτε γὰρ οὗτος ἐμὸς φίλος
ἀδίκημα ἁμαρτάνων. οὔτε μὴν ἐγὼ πάσχω ταῦτ' ἐν ἀρρυθμίᾳ. δέομαι δ'
τοῦ προσώπου ἐν ἀφαλεῖ ἐστὸς ἐκ τοῦ καθ' ἑαυτὸν τόνου παρὰ τὴν τάξιν,
ἀγαθὸς εἶναι ταύτην χάριν ἀγαθοῦ φθόνον μὴ μοι καταδοῦναι +

ϟβ ∴ λ' θανάσιῳ περὶ ἀθανάσιον τὸν ἐπίσκ. ὅτι τὰ κατὰ τὸν λε
χθέντα λέξεται τὸν ἐπίσκ. καὶ ὅτι δεῖ τοῖς τέκνοις
ἐφ' ἧς φύσει καὶ τὴν ἐκ προαιρέσεως ἐπιτείνειν ἀγάπην ∴
τιμᾶν μὲν ἐφ' ἧς ἔφην αἰδοῖ μολὼν μὲν οὖν μόνον, τὸν χαλκοτάπωμον δοίην.
ἐμοὶ μὲν τὸν ἀδωνιάσαντα καὶ ἐπὶ σοὶ ἐπιθήσομαι τὴν σὴν χρηστότητα
νομίζω μὲν ἀμφιμάλλην. τὸ μὲν τοιμὲν δὴ μὴ ὃν παρ' ἐμοὶ ἐν ἑαυτῷ μὲν
ὃν μήτε τοῖς αἱρουμένοις ἐπιτηρῶσιν τὸν τρόπον. μήτε τοῖς ἑαυτοῦ
ἐφαρμόζοντα λόγοις μὲν τοῖς ὁλισθήμασιν. τοῦτο δὲ καὶ δῶρον μὲν καὶ ἴδιον
δίοιν τὸν σωφρονοῦντα καὶ κατὰ τὸν τῆς δόξης σκοπὸν ἐν τῷ ἑαυτοῦ μένοντα
δικαίου. ἐμοὶ δὲ μὲν οὕτως ἐν ὑλόχοις οἷος μὲν δὲ ἐν παραφθόροις ἐστίν.
ὃ δ' ἂν ἐμοὶ καὶ ἐστὸς τὸν παρὰ τὸν τόνον προσίεσθαι καὶ παρρησίας. μὲ
μνῆσθαι τὰρ τοῦ πυρὶ κοῦ παραγγέλματος μὲν χρῆναι προσέχεσθαι ἀκο
λήμαται ἂν παρ' ἡμῶν ὄντος. πολλὰ γὰρ ἂν ἐμοὶ δὲ ἐμὲ ἐστὶ αὐτοὶ φανεῖσθαι περὶ
τὸ ὁλόκοισ δεῖν ὑπὸ τὰ φαινόμενα τὸν ἀφανῆ μένειν σὲ μὲν, τοῦτο

ωαρδώ, αλλ' ἐπὶ φορωτὰ διὰ τὸ ἅς αὖ ὁμοτιμᾶς θρηλῆσθαι· ὃ σπληρὸν τὸ δρᾶμα πε-
ρὶ μὲν θρηνελεγμένων τὸ θεῖον ποιῆσαι. ὁ λαὸς δὲ ἐν τῷ ἅρμα. καὶ
τοῦ μὲν δεῖν παρὰ τῶν αὐτοῦ αἰτίαν ὑλαβρὸν γίνεσθαι τὸ λαὸ τοῦ-
τῳ· ἐπεὶ δὲ ἐμὲ τῶν τιμίων ἐστὶ πάσιν οἰκείως ἔχειν ἀδελφῶν· ἀπολύ-
τελ λαμβάνειν ὡς πρὸς τῶν οἰκείων ὁμοτιμουμένων τιμῶν ἐλαυνομέ-
νων παρὰ σοῦ τὸν θρῆνα τίνος ἕνεκα ὁμόσε διδασκαλίαν. ἐπὶ τούτοις πλέ-
ον σχολὴ μὴ θήπω· ἐπὶ τὸ λῶν ἀφορμὰς ἀφορμιάσαι τὸ μὴ πονηρίαν ἐστὶ τοῖς μὴ
ρίοις πραύνασθαι ὃ ἐστὶ ἐπὶ θρηνελεγμένοις παρὰ τῶν ἅς τὴν ἀμή θη
αν τοῦ ἀγγελίου δὲ ἁμαρτάνειν δὲ ἀλλοφύλιος ἀκόμ ἄν αὖθις
θάσι τὸ πάλαι ἀπὸ τοῦ χθροῦ τὸ δεδεμένοις ἐστὶ ἀμελίου ἅρδεσθαι.
τούτοις γὰρ οἱ ἀδελφοὶ ἀπολίγοι λογισμῷ ἅπαν τὰ ἅρμενά, τού-
του δὲ θεὸν ἀδάλαμον ἐγκαλεῖν ὁμοίως μὲν ὁ ἀάλημα λεγμένος, ἐπὶ
ταῦ ἅρμασι τὸν παρίστησιν· ἐπὶ δὲ τούτοις πλεονεξίαν παραχόμενος. λιμὸν μὲν
τὸν ὁδοιπορίαν παῦναι, καὶ τὰς τοῦ θεδεμένοις παρ' ἀμυθήσας
τὰ γῶν ἀφορίτους καὶ μαρδόσον ἐπὶ τοῖς πολεμουμένοις ἐπὶ τοῖς θρυλ
λουμένοις ἅρμασθαι παρὰ σοῦ λυπουμένας + + +
ιλδ ⁘ δ' χολίω δ' τί ὄν λεί φανον στείλαντι τῇ πατρί λ ⁘
παλαιὰν μὲν ἀχλὺν ὀφθαλμῶν ἐξ ἐωλίσαν· ἐπαναχιάσασι μὲν τραύμα
σιν τῷ δ' ἀληθινῷ λόγου θεσπεσίᾳ ἐπιτυχεῖν· τὸ μὲν γὰρ μέγιστον ἐστὶ τῶν με-
γίστων πονηρὸν ἀπόστασις. αὐτὸν γὰρ ἡ δεξιὰ φθείρασα, καὶ τὸν μὴ σὸν τοῦ
πατρὸς χαρισμάτων δι' ἑαυτὸν μὲν ἀπολαῦσαι· ἐπεὶ δὲ τοῦτο ἦν τοῦτό που
δηλάσασι σῶσαι εἴη ταί· ἢ εἰ ἡ διαβολικὴ τρομερὰ μὲν ἀπόχοσαι πορι σάσης·
δικάσας ἀχλὺς ἄξιον γράμμασιν ὡς χθὲς μὲν τῶν σὺν χῶ φαύσας πρόφα σις
τῶν τυχλῶν· ὁ δὲ καὶ μὲν μῶν ἐν τοῖς ἐξ ὃν ὁ τὸν ἐλάφρομεν ἅρμασι τῶν
πολλῶν τῶν σωθέσσον· πολὺ γὰρ δι' πλασίονα φέρομεν τὰ ἀπορ-
ρητα τοῦ μὲν ὑπὸ ταγμένων· καὶ τὰ μὲν τὸ ὅτι ἐξ αὐτῶν σου λαβοραῖ τῶν τυχλῶν.
ὃ ἱ ομ δισσὸ πᾶρ ου τὶ γὰρ στὸν μλόσαν δι αφ αἱ ρομεν μένων· πολυπλασίονα δὲ
λαμὲν τῶν ἀφροσυνῶν ὑπὸ ἱφ· οὐ μόνον τὸ τοι οὗτον ἅρμενα εἶναι σε, ὅσοι ἐμὲν ἅρμ
τὸν μαρτυρίαν παρίστασιν· ἀλλ' ὅτι τὰ σὺν δεῖ σὶ λεαῖα, τῶν πατρίδος λί
μὸν δεῖν σθρηνολογημάτων· οἱ ομ τὰ ἀδελφὸ πολεμάδος ρίζησ γέν
ναίας ἀφορμὴ ἐς, τὰ ἀπυρικὸν μὲν μαρ τὸν τῶν πατρίαν δὲν ὑπόλησας·
ἀ ἀφ ἑλεό τασσι πατρὶ σημὰ ἐν τοῖς οἰκέ οις σμασιν ὑπάγγελλεται· ὃ
λων ἰλεως τὸν ὑπὲρ τῶν πάσσασ ἀμὸν ἀδελφὸς, ὑδόξ αζ ἐν τὸν θεῖν, ἀλλοὺ
οἱ σαν τῶν τὸν μπρὸ ἀμ ἀμελῶν λελιρομομέναν δι αφ υλαττομένην ἐκεῖ.

οἱ αὐδοὶ ς τὰν παρόντων. μαρτυρεῖ μὲν αὖθις αὖτις τῶι τᾶς λάτος
ἐμὶν μὰρ μαρούσαις τὰν θεῶν φλεβὸς ἀπαρξαῖς ὀἰόμενος γε ἀρτὸς
τοῖς παρ᾽ ἀχομένοις τὰν ἀνθρώπων τὰς ἀπαρχὰς τὰν μὲν παρ᾽ ἀπο
πεμπόντων. οὐ τὰς παρδούσας αὖθις τὰν χῶν τὰν δῶρα. μαρτυρεῖ δὲ τᾶς ἀληθοῦς
ας ἀρ᾽ ἦι τὸν τᾶς δικαιοσύνας ἀμὲ καὶ ἀσεβείας θρασύτατον ἀφ᾽ ἁμῶν. ὃν ἐς τὰν ὁδὸν ἐς λ΄
μεθ᾽ ἁμέρων, καὶ ἔδοξε ἀσεβεῖν τὸν θεῖν τὸν δεῖν πάσαις μὲν τοῖς θεοῖς ἀθέμιτον ἦν
ρόσαρτα λοιπὸν τὸ ἀφηγέλιον τοῦ χῶν αὐτοῦ. παρακόλλησο δὲ καὶ ἡμῶν
τὸν ἀγαπητὸν ἀπομοσθεμένοις δεῖν ταῖς προσαχούσις. ς ἀπουδαίασε τὸν
τὸν μὲν τυχὸν ἡμῖν ἀπροσδόκητον τὸ κῶ. ἵμ᾽ ἀλεατας ἀσθαμὲν ἀπὸ ἀρ
ς ἀσθαι καὶ αὐτοὶ δουλάφν τὸ θῶ λεα τὰ τὰν ὁδὸν τὸν δεῖν τὸ λὸν αὐτοῦ
αὖ ὁδοιπορῆμεν ἀφ᾽ ἁμῶν ἀφ᾽ ἁ ἡ ενχάριστε λέγειν τὸν παρα

ι λε Κλεοθένης Καλλισθένη Μενεκράτει Ἑρμίας Ἐσθλιένυστος χῶ ⁘

ἰδαίους ς τὰν προῖμεν ἀπάντων, ς τὰν προῖ τὰ λαλῶν τὸ υλάν. διόπερ
χρὴς ἀπὸ δὲ σθαι τὸν τὸ θμότατον ἀφ᾽ ἁμῶν ἀθρῆν. λῆμα μὲν γὰρ
ἄλλοις ἀπὸ μόνον λάβοιμεν τὰν φρονῖδος, ῥᾳδίως ἂν μεταπορθάσαν τὸ τὸ υδαῖ ο
μεθ᾽ ἁμῶν. λθρύπολις δ᾽ ἀφῖκται κατὰ τὸ ὕλος ἀπὸ τὸ υδαῖ ο χίου. ς λθρύπολις,
δικαίαν λύπολις. φλεαφῖ αὐτοῦ τοῖς οἰκέταις θρασύς τὸ κατὰ τοῦ καὶ ἀπόμοι
ας. τοῦ πᾶς οὐ μὲν παραλλήθλων ἀφῖκται τὸ φόβω ὁμοῦ φόβαλαν.
αὐτόν ς τὸν θρασυνομένους, καὶ τὸ ὑπὸ τὸ μὲν ἀπασεν μὲν ἀφ᾽ ἁμῶν
φ λοφρονίαν δόμεν τὰν χάριν. οὕτω γὰρ ἂν φόντρων ἂν ἔχῃ. ς τὸ παρ᾽
αὖ ἐσ᾽ ἀνθρώπ, ς τὸ παρ᾽ ὰ θῶ δύδόμενον. δᾶν τὸ φόβω θερμόν ἡ τὸ μαλερό
θυμον αὖ ἀδῆς αι. αὐτόφ οὖν ἔφη ναι προῦπαν ἔχῃ φιλίαν πρὸς τὸ μὰν
δρα καὶ σωτήθφα, αἰτήσομαι παρ᾽ αὐτοῦ τὰν χάριν ταύτην. καὶ ὁ ὑς δὲ μὰν
γνῶς δᾶν τινὰ πόλῃ δῶν αμένους αὐτὸν φιλοσοφῆσαι, καὶ μᾶλλον ἂν ἐπὶ τὸ
φρονῖδος ἔφ᾽ τὸν μαυτοῖς. ὁ τι τὸν γνώμενον δῆμοι μαλίαν ἀπολέχαριστέον
δᾶν. καὶ αὖ πόσ᾽ ἀφῖκται τὸν ὁμωδιάκονον πρᾶξαι τὰν ὧν δῆν διὸν αὐτὸν ἀπὸ τὰν
λη. ἀ χῶ ὁμαι γὰρ ἂν κατάφηνον τὸν προσόμενον τὸν μὰν, μὴ δυνηθῆναι αὐ
τοῖς ὀφθαλμοῖς χρήσιμον τ Δημοσθένει ὡς ἀπὸ κοινοῦ τῶν
ἐπισκόπων, οἵ αὐτίνων παρὰ κανόνας τεθενῆσθαι ς νκοφαν
τῶν τὴν τοῦ ἀπίου τριηρίου χειροτονίαν ⁘
Πολλὰ χάριν ἔχομεν ἀλλὰ τῶ θῶ ς πασιλεῖ τοῖς ὧν μελομένοις ἡμῶν, ὅτ᾽ ἂν
ωσιν ἴ δαι μὲν τὸν πατρίδος ἡμῶν τὴν ἀρχὴν ἀπὸ δρὶ ωι ἀνθῆσαν.
πρῶτα μὲν χριστιανῶ, ἔπειτα ὀρθῶ τὸν τρόπον ς αἱρεῖ ὰ τῶν μόμων
φύλαξι καὶ ὁσιωτάτην πολιτεύεσθαι τὰν αἰῶνα. διαφθρόνησε δὲ ὧν τὸν ὁσιό

ἐσῳδυμμένας, ταύτην τὴν χάριν ὁμολογοῦσαν τῷ θεῷ τὸ ἴδιον φιλάν-
θρωπον. αἰσθόμενοι δὲ ὅτι τὴν μὲν τῶν χθαμαλῶν τῆς ἁγίας δέησιν ὁ κύ-
ριος ἀσμένως ἐδέξατο μᾶλλον ἢ τὴν τῶν ὑψηλοκαρδίων. ἐξ ἐναντίας μεθαρμό-
σασθαι τὴν διάθεσιν ἐπειρῶντο καὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς ψυχῆς ἐπεδείκνυντο
πρὸ τῆς μεγαλοποιΐας· οὐ γὰρ ἐνδεχόμενον ἦν τοὺς ἐν ἁμαρτίαις ὄντας
τῶν ἁγίων ἐπακοῦσαι τοῦ ἐξιλεώσοντος. ἔστι δὲ ἡ μὲν παρῳδία τὸ δη-
μόσιον τοῦ ἐξιλεώσοντος. τὸν δὲ ἀδελφὸν ἡμῶν ἐκ συμφύτου τοῦ γνησίου μεμνῆσθαι
λέγουσιν ἐπὶ τοῖς φιλοχρήστοις καὶ δορίαιος αἰτεῖται προσεύχεσθαι. ὁ δὲ
ἐπιλείπων καὶ μὴν τὸ προσαγόμενον. πῶς γὰρ οὐκ ἐμεδύμνων. τὸν δὲ πλάνη-
τιν οὐ παύσουσι καταχθόνιον, αἰεὶ ὃ ἐλευθερώτερον μέγιστον αὐτὸν τύχῃ ὂν τῶν
τῶν ἀνθρώπων καταχθονίων, αἰεὶ ὃ ἐλεύθερος ἐν μέσῳ τῶν ἀνθρώπων
τοῦ καὶ παρὰ μικρὸν διάστημα ἀφορίσαι ὁ λόγος πρός τι χωρίον μὴ ἰσχύειν
χρῆσθαι. τούτου χάριν παύσω μὴ θέμις εἶναι τὸ ἴδιον τὸ μέ-
γεθος ἀποκαλύψαι. τούτου χάριν παύσω μὴ θέμις εἶναι τὸ ἴδιον τὸ μέ-
γεθος ἀποκαλύψαι· καὶ γὰρ οὐ τοσοῦτον ἐλλείπει τῆς ἀληθείας ἡ
παρῳδία τῆς μεγαλοποιΐας ὅσον ὑπερβάλλει τὴν ἀλήθειαν. ἡ
τοιαῦτα γὰρ ὁ λόγος τὰ ἐξιλεώσοντα. ἔστι δὲ δεῖμα μὲν παρὰ τὸ δη-
μόσιον τοῦ ἐξιλεώσοντος. τὸν δὲ ἀδελφὸν ἡμῶν ἐκ συμφύτου τοῦ γνησίου μεμνῆσθαι
λέγουσιν ἐπὶ τοῖς φιλοχρήστοις καὶ δορίαιος αἰτεῖται προσεύχεσθαι. ὁ δὲ
ἐπιλείπων καὶ μὴν τὸ προσαγόμενον. πῶς γὰρ οὐκ ἐμεδύμνων. τὸν δὲ πλάνη-
τιν οὐ παύσουσι καταχθόνιον, αἰεὶ ὃ ἐλεύθερος ἐν μέσῳ τῶν ἀνθρώπων
τοσοῦτον καὶ παραμικρὸν διάστημα ἀφορίσαι ὁ λόγος πρός τι χωρίον μὴ ἰσχύειν
χρῆσθαι. τούτου χάριν παύσω μὴ θέμις εἶναι τὸ ἴδιον τὸ μέ-
γεθος ἀποκαλύψαι· καὶ γὰρ οὐ τοσοῦτον ἐλλείπει τῆς ἀληθείας ἡ
παρῳδία τῆς μεγαλοποιΐας ὅσον ὑπερβάλλει τὴν ἀλήθειαν. ἡ
τοιαῦτα γὰρ ὁ λόγος τὰ ἐξιλεώσοντα. ἔστι δὲ δεῖμα μὲν παρὰ τὸ δη-
μόσιον τοῦ ἐξιλεώσοντος. τὸν δὲ ἀδελφὸν ἡμῶν ἐκ συμφύτου τοῦ γνησίου μεμνῆσθαι
λέγουσιν ἐπὶ τοῖς φιλοχρήστοις καὶ δορίαιος αἰτεῖται προσεύχεσθαι. ὁ δὲ
ἐπιλείπων καὶ μὴν τὸ προσαγόμενον. πῶς γὰρ οὐκ ἐμεδύμνων. τὸν δὲ πλάνη-
τιν οὐ παύσουσι καταχθόνιον, αἰεὶ ὃ ἐλεύθερος ἐν μέσῳ τῶν ἀνθρώπων
τοσοῦτον καὶ παραμικρὸν διάστημα ἀφορίσαι ὁ λόγος πρός τι χωρίον μὴ ἰσχύειν
χρῆσθαι. τούτου χάριν παύσω μὴ θέμις εἶναι τὸ ἴδιον τὸ μέ-
γεθος ἀποκαλύψαι· καὶ γὰρ οὐ τοσοῦτον ἐλλείπει τῆς ἀληθείας ἡ
παρῳδία τῆς μεγαλοποιΐας ὅσον ὑπερβάλλει τὴν ἀλήθειαν. ἡ
τοιαῦτα γὰρ ὁ λόγος τὰ ἐξιλεώσοντα. ἔστι δὲ δεῖμα μὲν παρὰ τὸ δη-
μόσιον τοῦ ἐξιλεώσοντος. τὸν δὲ ἀδελφὸν ἡμῶν ἐκ συμφύτου τοῦ γνησίου μεμνῆσθαι
λέγουσιν ἐπὶ τοῖς φιλοχρήστοις καὶ δορίαιος αἰτεῖται προσεύχεσθαι. ὁ δὲ
ἐπιλείπων καὶ μὴν τὸ προσαγόμενον. πῶς γὰρ οὐκ ἐμεδύμνων. τὸν δὲ πλάνη-
τιν οὐ παύσουσι καταχθόνιον, αἰεὶ ὃ ἐλεύθερος ἐν μέσῳ τῶν ἀνθρώπων

ἀπολουσάμενοι τῇ διανοίᾳ τὰ τοιαῦτα πάθη, τοῖς ἀντικοῖς ἐπισκόποις ἐπεστάθη τὸ σεβαστεινοὺς ἀπο
ιλ̄ζ λιναρίου· καὶ πανλίνου· καὶ τὶς ἑκάστου τούτων αἵρε
σεως· οὗ καὶ πέστάλη λε΄·

Κ ὅτι δὲ ἡμῶν ἐξόν ἐστι ποιεῖσθαι τὸν τοιοῦτον λιμένα κατὰ παράλογα
ριμόν ἐστι τὸ καὶ τὴν χάριν τὴν προειλημμένην ἐλάττω δοσ, ὅσῳ αὐτοὶ χαρᾶς τὰς
λαμπάδας ἡμῶν ἐμωλίσαντο· εἶτε τὸν μὲν γὰρ αἰτεῖσθαι ἀπὸ τῆς λατρείας ἡμῖν
διὰ τὸν μισθὸν τοῦτον συμβουκτέον ἡμῶν· καὶ εἰ τὸ τοσοῦτον ἀπαθές
ας τὸν λαὸν ἐπὶ λυπηρῶν ἡμῖν σωβασανιστὴν ἡμῖν ὡς ἐν δεδημένοι
ωλαγχνωοὶ ἐμπεριμένουσι καὶ ὡς αὐτολήψῃ λαμβάνειν οἱ προφερόμενοι. Καὶ
τὰς ἐς τὸν τραύματα λιμένων ὅμοια διαμαίνῃ. ἀλλ' οὖν φερέφτω μὲν λιμὴν
ρεα τὸν μὲν τοίνυν σχῆμα τὸ σῖτον τρόπον ἀδωμένους τὰς ἐκ περὶ οὐλαβοι
το· ταχέως ὧν ἀγαγεῖν τὸν ἀλγήματον τὴν ἴασιν· διὸς πάλιν μὲν διὰ
τὸν ἀπολιτὸν προσφθεγόμεθα ὡς παρακαλοῦμεν· ἅμα δὲ δίδωσιν
ἡμῖν ὁ λιὸς ἀδεῖαν τοῦ ἀσθενῆσαι πορεύεσθαι, μὴ ὅλον λιὸς ἡμῶν τὴν ὧν σίκε
τὴν δεῖ τολιὸς γὰρ ἐστὶν ὁ μεγίστος λιτὸν ἀσθενοῦντον ὧν σίκετον. ὃς δὲ
ὁ ἀγαθὸς ἐστὶ καὶ σοφὸς ὁ τὸν ἰατρὸν ἡμῶν οἰκονομοῦντα τὴν χάριν ταύτην ἕτε
ρον ἡμῖν παρεδόθαι. ἀλλὰ καὶ πάλαι τὸν ἡμῖν, ὅσα παρ' ἡμῶν προσ
γεγραφῆναι· ἅσα παρ' ἀλλήλοις μεμνήμεθα, διόρθωσιν δὲ τὸν
σωτῆρι μεμνήμεθα· πολλὰ γὰρ ἰδιωτικὰ σωτρίμματα τὸν διελθεῖν ἀσ
χήμονα, καὶ πολλὰ ἡμῖν ὧν αὐτοῖς ἰδιωτίτις προσοδοιπορίαν ποιήσασθαι ἕτερα
θεραπεύδαιμόθεν ὧν μὲν ὅλον δι' ἡμῶν τὸν μηδὲν ἀσδουλόμενον αὐτὸν ἕξ ὧν
ποάλλη τὴν ἴασιν· τὸ μὲν οὖν ἰ ταμὸν καὶ αἰρεῖ χωτον τὸν αἰρόβοσσ
τὸν μὲν ἁρμαρὸν φαυτρὸς αὐτορραφὴ τοῦ σώματος τὸν διελθεῖν ἀσμόχθοι
τὸν ἰ λίας πάλαι ὁ λίτων ἡμᾶς λυτραίνεται διὰ τὸ πάσιν πρόδηλον
αὐτὸν τὴν ἀλάβρφαν ἔναι· οἱ δὲ τὴν δορὰν τοῦ προπατοῦ σοβριαβεμ
μένοι καὶ τὴν ὧν φαύφαν ἡμέρον προπαλλόμενοις πράξαν, ἓν δοθὲν
δὲ παρ' αὐτοῦ τὸν ἀβρφδῶσι τὸ χῦ ποίμνιον καὶ διὰ τὸ ἓξ ἡμῶν ἄρμιλος
δλεόλως δίμεν ἀλλοτὸν πλάνην τοῖς ἄπολουσροῖς, οὐτοίσιν οἱ χαλε
ποὶ καὶ δολοφύλακοι· ὃν ἀξιοῦμεν παρὰ τὸν ἡμῶν ἀρχιερέα ἁμιλλᾶσ
πρὸς πᾶσαν τὸ σωτὸν τὴν αὐτολὴν διελθεῖν ἀσδιμοσθῆναι· ἵνα
ὀρθοποδήσαντον ἡμῶν ἀσίν σωὴν ἡμῖν μὴ μένοντον ὧν τὸν διαπρο
φὴν ἓν ταύτοις μόνοις τὴν πλάνην χόσιν μὴ δυναμένοις δεῖ τὸν ἀφυ
λάκτους εἶναι ἀνίας τὸν ἰ λίας νόσου μεταδιδόναι τοῖς πλησίον οἴομ·

αὖ ἀλλὰ δὲ τοῦτο μόνον αἰμφισθητῶ, ἵνα καὶ αὐτοὶ γνωρίσητε τὸν
τὰς τοιαύτας παρεμπιπτούσας ὀργὰς ὁμοίως καὶ τοῖς ἄλλοις ἡμῶν
φαύλοις ἀνατεθείσητε. ὅμως γὰρ τοσοῦτον τοῦ πρόσκαιρου τοῖς
πολλοῖς. ὥστε ταχὺ διαπίπτειν εἰς ἀποστασίαν φιλονεικίας τὴν μερο τυχίαν
τοιοῦτον ἀνέλομένους. μᾶλλον δὲ ὅσον μικρὸν αὐτῶν ἀποδεικνύουσιν τὴν
χάριν, τοσοῦτο πλέον παρὰ τοῖς λαοῖς στεφανοῦσθε. πρὸς τῶ
καὶ τὴν παρὰ τοῦ θεοῦ χάριν σωζεσθαι ὑμῖν. ἵνα τὴν ἀπὸ τοῦ μεσαι-
τοῦ μεσότοιχον λύσαντος. διὰ δὲ καὶ σημεῖον ἀνέλαβεν. διὰ τοῦ αὐ
τοῦ δοκιμαστέον. δηλονότι τὸν ἀνθρωπον ἑαυτοῦ τὸν πολιτοῦ ἀπ' αὐ
τῆς μὴ παραδεχθῆναι τοῦ δόγματος. καίτοι
καὶ ὡς τοῦ μὴ πολλὴν ὑμῖν μεσότοιχον λύσαντος ἀνατεθείσητε
ἀναιρήσαντα τὸν μεσότοιχον τῆς ἀδελφότητος. ὃς ἐν τοῖς
ἀρξάμενος ὀργὴν ὑμῶν τὸν πολιτοῦ ἀλλὰ ἀρξάμενος τοῦ μεσο
γενόμενος ἀνανεωθέντος ὑμᾶς ἡμῖν. ἀκολουθῶ δὲ ἡμῶν τοῖς ἀγνοοῦσιν
αὐτοῦ τοῦ μεσότοιχον διαφόρους. ἐπεὶ δὲ καὶ ἦλθεν ἀρξάμενος τὸν ἐ
αὐτοῦ τοῦ μακαρίου τοῦτο ἐπὶ σκόπου ἀρξάμενος. ἱερίμου μὴ
αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἀκοδοχίαν, ὁμολογίαν ἐν δὲ καὶ ἐσφαλισάμενος. καὶ οὕτω
τὴν χειροτονίαν τοῦ αὐτοῦ δεξάμενος διαθέσεως. μετὰ τὴν δεήσεων ὑμῶν
μησιν, λύθησαν πρὸς τὸν ἐπὶ τὴν σκωνᾶν ἡμῶν πόλεως διάφορον ἐδέ
μεν. οὐδὲν ὄσον ἐλαττονοῦσι καὶ αὐτὸν τὸ λαοδικεὺς δόγματον τοῦ ἀρξάμενου
του. ἅτινα δεήσεων ἀλλὰ δύνασθε αἰτίας ἀναβλαβές, ἐλθεῖν τοῖς ἐπὶ τὴν
πατρίδος ἀναβλοτίσαντο πάλιν. τὸ μὲν λαοδικεὺς ἐπὶ ἱερὸν ὑπόμεσον φρό
νημα. ῥημάτων δείγμα ὀρθότητα προσκαλλόμενος. καὶ τυχὸν τὴν
ἐπὶ σκοπὸν ὄσον τυχεῖν, λύειν φαίνεται γράψασαν ἀθέματι μὲν τοῦ ὁμο
οσίου ἐπὶ τὸν λαοδικεὺς ἀμφοτέρων ὑμῶν ὁμολόγων αὐτοῖς συλλόγου. καὶ δεήσεων ἐπὶ τὴν
σχολὴν ἐλθεῖν, ἀρ' ἀρξάμενος τὸν ἑαυτοῦ ὁμολόγων ἀναπαύσεως ἐπὶ
σιν. διὰ δὲ τὴν καὶ ἡμῶν πόλεως ἐπὶ σκοπὸν διὰ τὸ ἐπὶ τὴν μεσ
λιτίμην προκαθαρίσεις. ὁ δὲ μὲν αὐτὸν τὸν ἀποκατακάλυπτον ἐπὶ μόνον
τὴν ἀσυμφωνίαν ἀφίξειν. καὶ τίμιον μὲν ἐπὶ ἀποφαίνεται αὐτὸν παρ' αὐτοῦ μὴ
καριστατοῦ ἐπὶ σκόπου λιμπρίου. τίμιον δὲ αὐτὸν σεμνότητα μόνον ὑμῶν.
πλὴν ὅτι ἐπὶ πολλὴν ἐκόμισεν ἀποκαλεῖται αὐτὸν μὴ ἐπὶ δέχεσθε τὴν
κατατύραν αὐτοῦ σεμνόλαον, ἀποβλαστάνει τὸν τόπον. οὗτος γὰρ ἐπὶ τὴν πί
την ἐλεύθερον ἐφ' ἑαυτοῦ ἐλθεῖν τοῖς ἀμαθήμασιν τὸ ὁμόνοιαν ὁμοιότητι, καὶ

προ τοῦ αὐτὸς διὰ γὰρ τὸ τῶν παραβατῶν μεγάλων αἴρεσθαι. ἔνθεν οὖν αὖ
τὸ θεῖναι μὲν αὐτὸν ἐν δεσμοῖς τοῦ ἀδικεῖν τοὺς ἐλεημοσύνας τὸν πα
ρ' ἡμῶν δεδομένην αὐτῷ παρρησίαν μὴ χρῆναι ἐς κακὸν τραπέντα τῶν
πολλῶν. ἀφ' ἧς αὐτὸν θεμένη θάψεις τὸν δι' ὀρθοσιγὲς ἐν τῷ ἀληθῆ
ταῖς ἐλεημοσύναις. τίνα μὲν διὰ γε φῶτες ἔδειξε. πόσα δὲ μὴ μεταμε
θῆσ' ἄλευρα τὸν δοθέντα αὐτὸν δι' ὧν τότε πρῶν. Δεύτερος
ἦλθεν ὁ τὰ δύο μνᾶ κερδήσας. οὐμπερ καὶ αὐτὸς τὰς ἐλεημοσύνας παρα
λυσῶν. τὸν τὰρ τοῦ τρισάθλου μελλίαν πρὸς πάσαν τὸν θεμένην ἀρ
κέσαν αὐτὸν τὸν τλάντα. ἢ ἐν ἀλλήλαις μὲν τὸ μὲν αὐτοῦ σωτηρίαν
τὸν οἰκουμένην παρακόσας τοῦ ἐλεημοσύνου τοῦ λάρτος. ὅτι φύ
λαξαι ποιήσαι μελίαν πολλὰ δὲ τὸν πολλὸν δηλονότι πολλὰ καὶ
ἁμαρτίας. πόσα τὰρ δυνατὸν ἐλεημοσύνας ἐλεφυγὴν ἁμαρτίαν. ἅτι
μὲν αὐτοῦ οὖν ἐς τὰν τῶν θεολογίας οὐλεῖν ἐγγραφὴν ἀποδέξασθαι. ἀλλὰ
ξ' ἀριθμὸν λοιπὸν μὴν τὸν λεπτασιλλίαν χόρτον. ἅτι δὲ ἐς τὰν πρὶν ἀπαλ
λάσσασθαι αὐτὸν μυθολέσσης ἐγλήμψεν. μᾶλλον δὲ ἰουδαϊκῶς. ἐν οἷς φλοιὸν
παλιν λιμᾶς πρὸς τῶν μοιλιῶν τὸν ἀρόφαν λατρέαν. καὶ πάλιν
λιμᾶς πρὶν μὴ δύεσθαι ἐς ἀρραστίγαν ὑφ' ἑαυτὸν ἀποχθῆναι. καὶ
θυσίας προσαφθῆναι. ἐς προσευχὴν δὲ ἐν τροσολύμοις ἐν τοῦ ναοῦ. ἐς
ὅλως δὲ τὸν χρῆναι ἐν ἰουδαίοις ἐγκύσθαι. ἐν τῇ αὐ γὰρ οἱ τολλοὶ ἐς
λαὸν τρόμον μᾶλλον δὲ ἄλλο πρὸν τρόμον τοῦ λάγγελίου δόγματος. ἔτα
καὶ τὰν περὶ σαρκεόδουσ τοσαύτην ἐν οἰκουργίαν δελφότητι τὴν τα
ραχὴν, ὅθ' ὅλιτοι λοιπὸν τὸν ἐν τῇ χιλιοστὸν τὸν ἀρχαίον τῆς δόξ
ας διαισθάνοντο χαραλειπόμενοι. οἱ δὲ πολλοὶ ταῖς ἐλεημοσύναις προσέ
χοντες, ἐς τραπόμενοι ἐς ζωτήσεις φιλονείκοις ἐφάρδην τὸν αὐτὸν
φλαῦρον τοῦτον ῥήματον. Ὁ μέντοι πολίτης ἐν τοῖς περὶ τὴν
χρεοτομίαν ἐπιλήσμονες, αὐτοὶ αὖ ἦσαν τε. λιμᾶς δὲ λυσῆ τοῖς μαν
θάνουσι προσπορθῆσθαι λόγμασιν. καὶ τὸ ἐς ἀλογουθοῦντας αὐτὸν ἀδί
κημα τοῦτο ἐς τὸν λοιπὸν ἀνίαν ἑαυτοῦ προσιδέμενος. οἱ δαιτὸς δὲ ἀδελφοὶ τὴ
μῶσται. ὅτι πάσης ἡμῶν τὸ δαλοῖς, ἀθέλουσιν ἐς τὸ μαρκέλλου
δότημα. οὔτε γὰρ δαὶ ἰδίαν τὸν ἀσφαλὲς μολοτοῦν ἀλλὰ προθυμίας, καὶ
πάλιν τὸν ἀρέταρτον ἐς τὸ ὄθεν προλῖλθεν. οὔτε τὸν παράλειπτον
ἰδίως ἰβδομηκοντάκις ἑπτὰ, ἀφ' οὗ λαὶ τοῖς ἁμάρτοι χρῆναι μὴ
μὲν παρτελῶς ἀλλὰ τρίαν ἀποφαίνων τὴν ἀίρεσιν, ἰουδαϊκὸν δὲ
παρεφθαρμένον αὐτὴν προσφρᾶσαν. τοῦτον τὴν ἐπὶ μᾶλλον γνώμην

παρ᾽ ἡμῶν ζωννύμενον· γέγονε δὲ τοῦτο ἵνα ζωσταχιώσωσιν, ποιή-
σαιτε καὶ τὴν αὐτολυμείαν τοῖς ταῦτα ποιοῦσι παραχαράττον-
τας· ἵνα μὴ ὀρθοῖ πρὸς ἀναίσιμα ἱμάτια· ἵνα δὲ ζωννύμενον φιλονεί-
κως ὑπὸ τῶν ἐκδυομένων στομίσωσι, χωρίζεσθαι αὐτοὺς ἀπ᾽ αὐτῶν· καὶ ὅτι μὲν ἓν
δηλοῖ ἁπλῶς σωφρόνως μετὰ τῆς ἡδυφώνου φρονίσεως ζῆν καὶ μὴ διὰ
τὰ σπέρματα διαλαμβάνειν, οὐδαμοῦ ἀγνοοῦμεν· ἀλλ᾽ ἐπὶ τοῦ διὸ καὶ ῥη-
θὲν οὐκ ἔστιν ὅπως χρὴ τὸ ἄρα καὶ λεχθὲν μὴ λαμβάνειν τὸ ἀπ᾽ αὐτοῦ μηδαμῶς
ὑπερισχυρίζεσθαι, ἀφ᾽ οὗ καὶ ὅσα ἀποδεδήλωται μεθ᾽ ὑπόνοιαν τοῦ ἀδελφόν· ἵνα δὲ ὅσα καὶ
τὴν διὰ τοῦ γράμματος διδασκαλίαν παρελάβομεν, ταῦτα παρ᾽ ἑαυτῶν
ἀμαθῶς δοκῶμεν, καὶ μὴ ὅσα καὶ τὴν ἀρχὴν ἐμάθομεν παραλαβεῖν τὴν ζώ-
σιν τοῦ μὲν ὑπὸ ἓν ἀριθμὸν ἐκ τοῦ θεοῦ διδομένου πνεύματος ἐπὶ τὸ κρεῖττον
τοῖς κτίσεσι καὶ ἀρετῆς ἕνωσιν ὡς τὸ μὴ προκατάληφθῆναι διαφο-
λαῖς· καὶ ὅτι διὰ τὸν θανατηφόρον ἐπιπράφεται πρόφασιν ·

Πολὺν χρόνον ἀποδιωθούμενος ἀμφιλόγους ἀδελφοὺς πιθανοῖς λόγοις
ὑπερισχύθην· ὑπερισχύσαντες γὰρ ὅρκῳ ἀληθεύειν ἐπὶ τῷ μὴ ἀληθεύειν· καὶ τοιοῦτον
τὸ ὑπερισχυρίζεσθαι ἀπ᾽ αὐτῶν· καὶ ὅτι μὲν ἓν ἁπλῶς σωφρόνως μετὰ τῆς ἡδυφώνου
φρονήσεως ζῆν καὶ μὴ διὰ τὰ σπέρματα διαλαμβάνειν οὐδαμοῦ ἀγνοοῦμεν· ἀλλ᾽ ἐπὶ τοῦ
διὸ καὶ ῥηθὲν οὐκ ἔστιν ὅπως χρὴ τὸ ἄρα καὶ λεχθὲν μὴ λαμβάνειν τὸ ἀπ᾽ αὐτοῦ μηδαμῶς
ὑπερισχυρίζεσθαι, ἀφ᾽ οὗ καὶ ὅσα ἀποδεδήλωται μεθ᾽ ὑπόνοιαν τοῦ ἀδελφόν· ἵνα δὲ ὅσα καὶ
τὴν διὰ τοῦ γράμματος διδασκαλίαν παρελάβομεν, ταῦτα παρ᾽ ἑαυτῶν
ἀμαθῶς δοκῶμεν, καὶ μὴ ὅσα καὶ τὴν ἀρχὴν ἐμάθομεν παραλαβεῖν τὴν ζώ-
σιν τοῦ μὲν ὑπὸ ἓν ἀριθμὸν ἐκ τοῦ θεοῦ διδομένου πνεύματος ἐπὶ τὸ κρεῖττον
τοῖς κτίσεσι καὶ ἀρετῆς ἕνωσιν ὡς τὸ μὴ προκατάληφθῆναι διαφο-
λαῖς· καὶ ὅτι διὰ τὸν θανατηφόρον ἐπιπράφεται πρόφασιν ·

Πολὺν χρόνον ἀποδιωθούμενος ἀμφιλόγους ἀδελφοὺς πιθανοῖς λόγοις
ὑπερισχύθην· ὑπερισχύσαντες γὰρ ὅρκῳ ἀληθεύειν ἐπὶ τῷ μὴ ἀληθεύειν· καὶ τοιοῦτον
τὸ ὑπερισχυρίζεσθαι ἀπ᾽ αὐτῶν· καὶ ὅτι μὲν ἓν ἁπλῶς σωφρόνως μετὰ τῆς ἡδυφώνου
φρονήσεως ζῆν καὶ μὴ διὰ τὰ σπέρματα διαλαμβάνειν οὐδαμοῦ ἀγνοοῦμεν· ἀλλ᾽ ἐπὶ τοῦ
διὸ καὶ ῥηθὲν οὐκ ἔστιν ὅπως χρὴ τὸ ἄρα καὶ λεχθὲν μὴ λαμβάνειν τὸ ἀπ᾽ αὐτοῦ μηδαμῶς
ὑπερισχυρίζεσθαι, ἀφ᾽ οὗ καὶ ὅσα ἀποδεδήλωται μεθ᾽ ὑπόνοιαν τοῦ ἀδελφόν· ἵνα δὲ ὅσα καὶ
τὴν διὰ τοῦ γράμματος διδασκαλίαν παρελάβομεν, ταῦτα παρ᾽ ἑαυτῶν
ἀμαθῶς δοκῶμεν, καὶ μὴ ὅσα καὶ τὴν ἀρχὴν ἐμάθομεν παραλαβεῖν τὴν ζώ-
σιν τοῦ μὲν ὑπὸ ἓν ἀριθμὸν ἐκ τοῦ θεοῦ διδομένου πνεύματος ἐπὶ τὸ κρεῖττον
τοῖς κτίσεσι καὶ ἀρετῆς ἕνωσιν ὡς τὸ μὴ προκατάληφθῆναι διαφο-
λαῖς· καὶ ὅτι διὰ τὸν θανατηφόρον ἐπιπράφεται πρόφασιν ·

τοῦτο ἀμύμονος ἡμέρας. ἀλλ' ὅμως ἐκ δὴ νῦν πορεύεσθαι διαφορὰς ἐστὶ καὶ
τοιχορημόν τας ἀκοὰς. καὶ διαφέρειμι τὰ μεγάλα τῶν ὁμοίων. διαιρεῖται
δὴ νῦν περὶ τὸν θυμὸν τῶν πάντων. ἢ δοῦς ὅτι τρισὶν ὁμοῦ προσόντοις τὴν
ψυχὴν προσηγόρευται ὁ διαπαλλαγ. τόγε γὰρ συνεφαπτόμενον μέγα ἀδικεῖ
ἢ περὶ σὲ ἰσόλοτος δαίμων αὐτὸς, ἢ αὐτὸς ἑαυτόν· τὸ δὲ μὴ γὰρ ἑαυτοῦ ψυχαίνει
καὶ αὐτὸν διαπάσιον, ἵνα ἐστὶ οὐκ ἀναστρέφεται μὴ τὸν ἐπὶ τῶν ἀλλήλων
τοσοῦτον. ὁ σφόδρα μὲν ταύτην ἡμῶν λόγος. τοῦτο δὴ ἀδελφὸς καὶ ἀφανίζομαι
μαίνεται· ἀλλὰ ῥᾴδιον τὸν τρισὶν τοῖς ψυχαπτομένοις ὁτὲ δὲ ἀπτόμενος ἡμῶν
οὐμενος σφόδρα· ἢ δὲ μὴ γὰρ ἡμᾶς αὐτὸν φρονεῖν. ἡμᾶς τὸν ἀλλήθεσαν
ἀφαιρεῖται. καὶ ὁ τοῦτον αἴτιος σφόδρα μὲν ἡμᾶς διίστησιν, ἑαυτὸν δὲ ἀλ
λοτρίοις τοῦ ἐν. διότι οὐ λεπτὸν θεὸς ἐστὸν ἀποκορδεμένον οἰκεῖον θεὸν αἰτεῖν
οὐ μᾶλλον δεῖ ἕκαστον, ἢ ἑαυτοῦ τοῖς ὑμᾶς τὸ ψυχόσιον· ἐκ τοῦ ἡμᾶς ἐζε
λεύθαμεν ἀρίστου οὐκ ἀναστρέφεται· τί γὰρ αὖ ἐκ μέζονα αὐθοι καὶ κόμιστον τὴν
ἀπαντον τὸν ὄντων ἡμῶν ἀποκλήσαν. τί οὖν φημὶ ἀδελφοὶ ὀλίγ'
τι ἂν αἰαρτιτὸ ἀφό· οὐθὲ ὅτι ὁμόσε ἐμόσ. οὐχὶ πολλῷ ἐστὶ μυρίων ἐ
λατιόματον. οἶ δὴ γὰρ ἑαυτὸν καὶ οὐδιαλέσαι ἐκ ἀζαντὸ δάκρυον
ὧν ἐκ τῶν αἰαρτιημάτων, ἢ πάσας δωκεκλίμενος ἐλάσασθαί μου τὸν ἐν δὴ
ἀφιλήγοντιν ἀπολλαγῆσαι λόγον. ἀλλ' ὅτι ὁ τὰν ἡμέτερον αἰρίγαν ἐκ μὲν
καθαρὸν μέχρι διαπεφυκὸς τὸν ὁ φθαλμὸν. καὶ φολοτὴ τὸν ἡμῶν τὸ ὅμο
μα· ὁμολογοῦμεν γὰρ δῆλα πολλῶν τῶν ἑαυτὸν ὑπὲρ αἰρόντων ὧν μάλ
ἐκ δὲ τοῦτο οὐκ ἀν μὲν ἦσαν τοσοῦτον ὑπὲρ ὁλόν· οὐκ ἐστὶ, ὅσα πάντα ἀν μαλ
λον ἢ καθαρός· διότι ἢ διὸ τὸν ἀπλῆν τὸ μὴ ἑαυτὸν ὑπὲρ αἰρεῖν· ἐν
τὴ πάντας ὑπὸ δηλοῖ τὴν ἀλαζονείαν ἢ τοῦ φαρισαίου γεγρῆσθαι· ὃς ἐν
αὐτὸν δικαιοῦν, καὶ ἐκ ἐστὶν τὸν ἀπλῆν· μετὰ τοῦ γνῆσιον τὸν ἰατρὸν
καὶ μὴ πρὸ καὶ ἐστὶ τὸν ἐν ἑαυτὸν ὑπὲρ αἰρεῖν· ὃς ἐν ἀληθῶς· ὃς ἐν ἀπὸ καὶ μὴ ἐστὶ τὸν ἐν
τοῦ σκότους, καὶ φαρισαίους τὰς ἀπολλαγῆσαι τὸν ἀνθρώπων· μεμνῆσθαι δὲ
καὶ τοῦ ἡμαρτωλοῦ ἐν ἑαυτὸν ἐστὶν ἐν· ἐγὼ μὴ ἐστὶν ἐν ἑαυτὸν· ὁ δὲ καταδικαίζεται, ἐγὼ
μὴ ἐστὶν ἐν καταδικαίζεται· ὅλως δὲ ἀδελφοὶ· ἢ μὲν ἐν ἀσὶ μὴ ἐστὶν ἐν τὰν
πολλῶν μὴ ἐστὶν ἐν. τί οὐχὶ πάθαι τὸν διαπαλλαγῆσαι τὸν ἐστὶν ἐν λόγ
τι· ἐλάζον· ἐστὶν τί μὴ ἐστὶν ἐν· παραπλάσον· ἢ δὲ ἀπίστος ἡμῶν μὴ ἀν μὴ,
τί οὐχὶ ἢ σφόσσον πορεύεσθαι ἀντὶ καλέσαται· καὶ δὴ μὴ ἐστὶν ἐν τὰν
ἀν μὴ ἐστὶν ἐν, ἐλάζοσι τὸν ἐν ἡμῶν μὴ ἐστὶν ἐν τὰν ἐστὶν ἐν· μὴ τοί
γε ἀν ἀζιοῦσι τὸν ἐστὶν ἐν δόγτα λαμβανόμενος καθὸ ἡμῶν λοιδορίας· τοῦτο
γὰρ ἐὰν πάντας δὴ ὁλοκλήρου τὸν ἐστὶν ἐν ποιεῖσθαι· καὶ ἀν τὸν ἐν ὁρᾶν ὁ τὸ

μεθ' ὑπερωλικὸν δὴ ἔχαιτο, οἳ σὺν λαῷ ἀνα πρὸς πατέρα μῆλα κόμιζον
λοιδορίαν. ἀλλ' ἄγε μοι σκοπιαί; ἐμὶ θεὸς σὺν ἑταίροισιν. δεῖ ἐμεῖο
κατὰ πατέρα τοῦ θυμὸν παροίσειν, σὺν ἀχλὶ τεσσαρὶ δὲ δολιχὸν τοι
λαγετὸν μετὰ πάρροισι δόμου λόμενος. ἦ γὰρ ὅλ' ἔχος εἶπε τὸν ἐμὸν ἔμενον, ἐς
μὲν λοιδορίαν. τὸν δ' ἄτην ἀγέτην τὰ λαμθάνομεν τὰ μὲν ὑπὲρ πομπίας. μὴ
σήτεα δὲ μὲν δὲ τότε, ἀλλὰ μοι θυγάτηρ ὣς πάλαι φίλον ἐδέξατ' οὐδὲ μεν
τερόν δ' ἔμεν παρὰ τὸ νεμεσσητὸν ἀνδρὸν μὲν καὶ ἁμαρτίτων. οἱ ἄμαρ
τα λοὶ μᾶλλον, εἰ χαλεπαίνεσθαι. ἅ δὲ πρὶν οἱ ἐν τῷ σφέτερα,
δαίνυτο μὴ γὰρ ἀφὶ πάλιν ἐς ἴσον μὲν ἐριτίριον ἐκάλεσσε.
ἄμ' ἀρνὸς ἀλίτατο τὸ φλέγμα. δολιχὸν δὲ ἐμὶ ἀγροίαν τοῦ φλεγόντε
φλέγμα ἅ ναι δολιχὸν μᾶλλον, εἰ τὸ ἑαυτοῦ φόβος ἐστὶ φρασσόμενον ἐν τὸ πρᾶγ
μα. πολλὰ γὰρ τὸ μὲν ἀλῶν οὐ δολιχὸν ἅ ναι τοιαῦτα, πρὸς τὸ ἐριτίριον τὸ
δι' αἰρόσεσ οὐ λεπτὸν ἀνθρώποισι. ἔστι δὲ τὸν ἓ σὺν ἐμὶ τὸ πόγχον οὐ
λεῖ σθαι ἅ ναι δολιχόν. ὁ τὰν μὲν ἓ σὺν ἐρρόωσθε φόβοι μὲν ἐς ἀλλήλασι πολάτι
γα. ἐς τὸ μὲν ἐλθὶ πρὸ ἐριτίριον μὲν τὸ ἀνθρώπινον ἐν ἡδονὴ αἰσθάνεσθαι
ἔστὸν τοῦ παθόντος διαφθαρμένοις. ἀλλὰ καὶ ὁ φθαλμὸς οὐχ ἱκανῶς ἔ
χων πολλὰ μὲν τὸ πόντον οὐ λιγὸν ἔδειν, πολλὰ δὲ τὸν οὐ λιγόντων ὑπὲ
θεσ. καὶ τοίνυν ἔστι τὸ τὸν λόγον δυναμένους, τὸ ἓ σὺν ὁρᾶν πολλά
κισ γιγνόμενον. ὁ τὰν τὸ τὸν συγγραφαμένων ἐξ ὅσου ὁ ἐριτὸς αὖτος
λιποπάρθενται. δῆτα γὰρ χρὴ ὁ ἐστὸ αὐτὸ παρασκευὸ ὁρμᾶσθαι. τὴν
τ' ἐριγόντων τὸ ὁ λόγοισι τὸν συγγράφοντα. εἰ τὰ μὲν ἡδονὴ γίασθαι
ἀδυνάτοσ ἐστὶν ἐμὶ ἐριγόντα. ὁ τ' ἐμὶ ἡδονὴ ἐστὶ τὸ ὅ ἐμὲ ἐλάσσ ἐν ἐμὲ λὸ
τὸν μὲν τὰ μεσοπελὶ ῥυθμὸν, οὗ δι' αἰρόσεσθαι ὁ μὲν τὸ ὧν αὐτίμεν χόν τὸ
μοιοπελὸ. λόγον δὲ ἐριτὸ αὖθ' ὅ ἐστὶ ἓ σὺν ἐρρόωσθε. ὁ μὲν δὲ διάσκαλον
χόν ἑαυτοῦ δῆλον ὧναι. οὐ τέχνόμον ἐν ὁ μὲν μεσοπελὸν. οὐ τὸ ὅλοσ ὧν αἰ
τι μὲν ὁ μὲν ἐστὶ μέζον τὸν ἐπὶ τοῖσι. φόβος δὲ ὁρῶ ὅτι ἐν τοῖσ λοιποῖσι τοῦ
πον οὐ παρὰ τὸ ἓ σὺν ὧν ἐμὶ ἐστὶ τὸ ἓ τέρα τὸν ἐρρόωσθε, ἀλλὰ τὸ ἐ
χοντι τὸν πᾶν τὸ διαφόρων ἐστὶ καὶ ὁ τὸ ἓ σὺν ἐμὲ ἀσ ὁ αὐτὸ φλοσ ἐν
ταῖσ διαιρόσεσι τὸν χαρισμάτων ἑ πόν. ὃ μὲν γὰρ διὰ τοῦ πᾶν, δῆ
δοται λόγοσ σοφίασ. ἄλλο δὲ λόγοσ γνώσεσ ἐστὶ τὸ αὐτὸ πᾶν. ἓ τέροι
δὲ ποιοῦσ ἓν τὸ αὐτὸ πᾶν. ἄλλο δὲ ἓν τρόπ μάτων δεῖ ἀμφόν. ἄλλο προ
φυλάττων. ἄλλο δι' αἰρόσεσθαι. ὃ ἂν ἐμὲν ποιῇ καὶ τὸν ἐμὲ ἓ τέρα, δῆλον ὑ
τὸ ἑαυτὸν χόν τὸ τὸ χαρισμα τὸν διαιρόσεσ τὸν ἀντικόν τὸν ἐμὲ
ραλειπόμενον. ἅ δὲ ὡσαύτοσ λοιδορᾶται τὸν σοφίασ διὰ τοῦ

κόσμου τούτου, δηλ. ἀπὸ σεαυτὸν ἐξέπεσες τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου, καὶ τὸ
τὸ αὐτὸ πάσχεις τὴν περίνοιαν ἣν περὶ τὰ ὄντα. καὶ μὴ δήσοι δόθεν ταῦ
τα πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ μὴ ἁλίσκεσθαι ὑφ' ἡμῶν. ἐμοὶ γὰρ οὐ
περὶ τούτου τοῦ σκοποῦ ἀδελφοί, ἐφ' ἑαυτοῦ μοι ποιήσασθαι τὸν ἔλεγχον
μᾶλλον ἢ τὴν ὠφέλειαν. ὅτου σε δεῖ μᾶλλον φροντίζειν, ὡς μὴ ταύ
τον δηλῆσαι τοῖς ἀκούουσιν, τούτου σοι μᾶλλον ἐπιμελητέον. ἐγὼ δὲ
λαβόμενος τοῦ λόγου ἡμῶν διὰ τὴν ἡμετέραν σωμπλοκὴν τοῦ βίου.
οὐκ ἀθυμήσω τὸν παραδοθέντα μοι ἀγῶνα. ἕτοιμος γάρ εἰμι καὶ
τὴν φυλακὴν ἀσπάσασθαι, τούτοις ἐν ἀλύσεσι γενόμενος, ὡς ἐν
ταύτῃ χαρίεντος οὐκ ἀπολείψω τὸν ἀγῶνα ἕως τὴν ἐμαυτοῦ οὐ πέρας
δέξω οἱ δαιμόνιοι τὸν χθὲς ἐμοὶ τὴν ὑμετέραν σύνοδον διδασκαλίας ταῖς καρδίαις
παραδεξάμενοι. οὐ δὲ μόλις θέντες τὸν τῆς τύχης, τὴν δόσιν μὴ
τὸν παρόντα ἀπολαστῆσαι. ἀλλ' ἕτοιμος τοῦτο ἀρμενίζουσι δεῖ ἐλεύ
τοῦ διδασκάλου ἕως κοιμωμένην προσβλαπόμενοι οὐ μὴν τὴν
ὄντα παρόντα λαλοῦντας δεῖ μὴ τοῖς ἐμοὶ παρόντα
λομένοις μὴ αὐτὰ πάρεστας. οὕτω προσηκόμεθα οὐδὲ πάσαν ἐν
τοῖς τῶν καιρῶν ἐμοὶ πρόταγμα. ἀλλὰ ταῖς προθέσεσι
περὶ αὐτοῦ μὴ φοῖς παρὰ τῶν προῶν μᾶλλον ἀκολουθήσαντα. ἐγὼ γὰρ
δεῖ ἀμέσως γράμματα τοῦ μακαρίου τοῦ πάλαι τοῦ τῆς ἀλη
θείας ἐν ἀδρᾷ σοι ἐγὼ δεῖ χρείαν προσκαλοῦμαι τοῖς ἐμοὶ
τοῖς μὴ οἷς φανερὰ σδιωρίζειν ἅτις ἐστὶν τοῦ μὲν ἀρχαίου ἀγράφως σου
λοιπομένη θεῖ ὁμολογοῦμεν τῆς μὴ καινῆς ἀγωγῆς. τοῦτον προσίδεσθαι

μὲν δὴ διαλιμνομένου τοῦ ποταμοῦ ἐς τὴν χώραν ἐπὶ πολὺ
παρέχεται τὸ τοῦ Νείλου μέγεθος ἐς τὴν ἀνάβασιν τοσοῦτον ὅσον
τὰς μὲν γὰρ ἀμπέλους ἀποκλύζεσθαι καὶ ἀπολλυσθαι ἐπὶ τοσοῦτο διὰ τὸ ἄκρον
τοῦ ὕδατος τὸ μέγεθος ἐπιπολάζον. ὅμου δὲ καὶ τοῦτο τὴν τῆς ἀρούρης
ποιότητα μεταβάλλον τοῦ δέκατος. τὸν γὰρ πηλὸν ὁμολογουμένως τὴν τοιαύτην
κατάκαυσιν τῆς μεθ' ἡμέραν τοῦ ἡλίου καὶ τῆς νυκτὸς ψύξεως
λιθώδη μὲν δεῖ γίνεσθαι τὸν ἀδιαφθόρου τοῦ μὲν ὀρθοποδίστου πρὸς τὴν
λιθότητα. ἀμμώδεστοῦ δὲ λίθους τοῦ κατὰ τὴν οἰκουμένην ὄντας σχόντων
συνεμφερῆ τῷ μὴ χαρίεντος εἶναι. δεῖ δὲ καὶ θᾶττον γίνεσθαι. τοιοῦδε. λυκάονος.
ἴσαυροι. φρύγες. ἐκ δὲ τοιαύτης μεταβολῆς ὁρῶσιν ἡμῖν τὰ τοιάδε. μαλε
δόνες. χαλκοί. ἴλλυριοι. γαλλοι. ναῦροι. ἰταλίαν οἰκοῦσιν. οἱ δὲ λιβύη
ται. ἄφροι. αἰθίοπες. τὸ ἡμιαίωρον. τὴν συρίας ὅσον ὅσον λέγεται. οἵτι
γε τοῦτον οἱ τὰ πρὸς ἑσπέραν γράμματα, καὶ πάλιν δέχονται παρὰ
μέσου. ὃν δὴ καὶ ἡμῖν δοκεῖ τὸν διὰ τῆς φερομένης γραμμάτων μαθεῖν,
καὶ δοκεῖν τοῦτον δὴ τὸν τόπον πάλιν αὖ τι πάσχειν ὑπὸ τοῦ ὕδατος
συμβαίνοντα ὅτι
οἰκητήριοι πάντα δὴ μὲν τὸ δὴ φερομένου ἐστὶ. ἃ δὲ ὁπόταν πρὸς ἑσπέραν οἰκῶσιν
αἱ ἀνατολαὶ ἀπορρέουσιν. μάλιστα δὲ καὶ τὸν ἀερίσκαν πάσης ἐπ
αὐτὸν τὴν διαλλαγὴν ἀπορρεῖν. πρὸς ἀνατολὰς δὲ ἀπὸ τῆς
γας δεῖν ὑπὸ λοιπὸν οἰκεῖν. ἐπὶ δὲ πάντα μὲν διαλιπόν, τὰ ἑσπέρα
λοιπὸν γράφεται. μὲν ἀγαθὰ ἑσπέρας ἀφ' ἑσπέρας ἀναθρεπόμενα
λέσθαι πρὸς τὴν φιλανθρωπίαν διαλλαγὴν. μὲν ποιεῖν ὑπὸ
καὶ ὑπὸ δεῖν τὴν καρδίαν ἐν ὑπὸ τὴν ἑαυτοῦ, καὶ τὸν φέρεσθαι ὁ ὑπό.
μέγεθος τοῦ καιροῦ τὴν καὶ κότων. ὅπαιτίας οὖν ἐστὶν αἰτίας μέγιστα τὸν δὲ
λαμπρὸν ὃς ὑπὸ ἀλλοῦ πρὸς ἀλλήλας ἀδελφὸν ταύτην ἔχουσαι, αὖται
καὶ διαλλαγὴν. μὲν μὲν ποιεῖν ὑπὸ ταῦτα πρὸς πάντα ὁμοῦ τὸ ἐς λοιπὸν
μὲν ὑπὸ ἀποδύρασθαι. μὲν δὲ καὶ ἀσθενεῖν ἀφ' ἑαυτοῦ πλήματος, ἀμφὶ τὸν
μὲν τὸ δὲ τοῦ λοιποῦ χαλεπὸν μὲν ἀχθόμενον παρ' ἑαυτὸ. μᾶλλον
δὲ μὲν ὑπὸ δὲ ποδὸν τρυφᾶν, τὰς δὲ διαλλαγὰς ὁμοῦ πρὸς ἀλλήλας.
Ἢ διὰ τὰς μέρα καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ μὲν μεροτυχίας, μακρὸν τοσοῦτον ἐπὶ
τοῖς λαοῖς τοῦτο. ὃν ἐστὶ δὲ τὸ ὑπὸ πρὸς ἀγγέλοις μὲν. ὅτι
ἐς τὴν θάτερον τόπου διαφθορὰν δόλιον καὶ παροιμίαι. ἀλλὰ τὸν φερο
μένην δὲ ὑπὸ μὲν γράμμα διανεμόμενον. συνεχῆς μὲν τοῦ λαοῦ αἱ
ἐπιμιξίαι. συνεχῆς δὲ τοῦ μέρους ἐπιδημίαι. αὐτοῖς δὲ τοῖς ποιμέσιν
τοσοῦτον πρὸς ἀλλήλους ὑπὸ πρὸς ἀλλήλους ὑπὸ ἀνθρώπους, ὃ φερόμενον αὐτὸν

ιλθ διδασκάλου τοῦ ἱερὸς λέγεσθαι ἐστὶν ὁ προσκαλούμενος
τοὺς ἀντικοὺς ἐπὶ σκέψεως ἕνεκεν καὶ ἀρχὴ τοῦ ἐκκαλεῖσθαι
αἰς ἀνάπτολις καὶ μενόνδαις τῶν λαρειανικῶν αἱρέσεων ·

Οὗ τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἐλεύθερον ἀσκεῖν δεῖν τὸν φιλόσοφον
χρεμένου · ἐς δὲ μόνον τὸν ἀληθῆ καὶ ἀγαθὸν αὐτὸν εἶναι τρισὶν αἰτ
ταῖς σοφίαις αὐτοῦ τῶν μὴ πορνείας ἐλευθερούσαις ἡμᾶς ἀσκεῖν
ὅμοσε αὐτοῖς χρεμένους καὶ τοῦ δεῖν διὰ παιδείας ἡμᾶς χρῆ, καὶ οὐ παραδύσασθαι
τὸν τόπον τὸν ἐπὶ τοῦ ἐλευθερίου παιδίου · οὐδὲ ὡς ὁ δεῖν χρεμένου τοῦ
μὴ δουλοῦσθαι τοῦ ἐλεύθερον αὐτὸν ἀφιέναι τὸν διάλυσιν αὐτὸν ἀφιέμενον ·
ἀλλὰ ἐλεύθερον, τὸν ὡς ἀληθῶς ἐλεύθερον αὐτὸν ἀφιέναι · οὕτω δὲ καὶ αὐτὸν ἀφιέναι τὸν
κακῶν · τὸν ὡς δεῖν ἐλεύθερον οὐ καθ' ἡδονὴν ζῆν · ἀλλὰ πάντα τρόπον αὐ
τοῦ περισκοπεῖσθαι τὸν καλῶς ζῆν · ὅθεν καὶ πρὸς ἡμᾶς αὐτοσυμβάλλω
μεν μὴ μέτασιν ἡμῖν ἀδελφοὶ · ὃν πολλάκις μὲν δεῖ καὶ ἀπὸ τοῦ θεοῦ
ἔσεσθαι ἡμῖν προσδοκήσαμεν · αὐτοπροσδοκήτως δὲ τὸν ἐλ
πίδος, ὡς πρὸς ἑαυτὸν ἐς ἡμᾶς · ὅτι τὸν ἐμὲ μὲν συλλαμβάνομεν
καὶ ὁ νικῶν ἐν ἐμοὶ χεῖρ · ἐς πάρεσμεν ὑπὸ τὰς ὁ νικῶν χεῖρ · τοιαῦτα τὰ ἡμέτερα τὰ
παθήματα · ὅσα καὶ τὸν πρώτων σφῶν ἐδέησε τὸν καθ' ἡμᾶς οἰκουμέ
νην · καὶ ὡς πρωτάχρηστος μεγάλως δοῦλος σωτὴρ αὐτὸν τὸν μεγάλη. Ε
πορδοκῶν δὲ πάντων ἐς ἡμᾶς δεῖ πολλὰ χρόνῳ πάσχομεν σὺν δι' αὐτοθελῆσαι τὴν
δουλαγχίαν ἡμῶν · οὐ τὰ ἐν τὸν τόπον φύσιν, ἀλλὰ κατὰ πάντα συ
νάφειαν ἔμποιεῖ πρὸς τὴν ὀικείωσιν ἡμῖν ἐς καὶ πρὸς τὴν ἀγά
πην ἡμῶν πάσαι ἀδελφῶν · τί δὲ πάντα ταῦτα οὐ γράμμα παραλαμβάνομεν ·
οὐ κἀδελφῶν ὀικέτας · οὐ καλὸν τὸν ὃν ἐς ἐμοὶ ἡμῖν παρὰ τοῦ
θεοῦ τὴν ἀγάπην ἡμῶν · τρισκαιδέκατον γὰρ ἔτος ἐστὶν ἀφ' οὗ ὁ αὐ
ρέλιος ἡμῖν πόλεμος ἐπαρθεὶς · ἐν ᾧ πολέμοις ἡμῶν τοῖς ἐλευθερίοις αὐ
τοθελῆς τὸν μεμισθοδοσίαν ἀφ' οὗ τὸ ἀγγέλιον τοῦ χῦ καταγγέλλεις ·
οὐ τὸν καθ' ἡμᾶς διδασκαλίας προσδέχεσθαι · τὴν ἀληθῆ τὸν πραγμάτων
πάλη τὴν φιλανθρωπίαν · ἐφ' ἁλῶν ὁ δὲ τοῦ καθ' οἰκοῦ, οἱ λαοί · τὸ ἴσον τὸν
προσδεχόμενον καταλιπόντες οἰκοῦσι, ἐν ταῖς ἐρήμοις σὺν ὄρεσι · θεάμα
ἀληθινόν · γυναῖκες · ς παιδία · ς γεροντες · καὶ οἱ ἄλλοι σὺν αὐτοῖς · ἐν οἷς

μροισλαβροταῖσιν. καὶμιφθοῖσι. καὶαὖθημοισι. ὃ πανταῦτα τοὔχημόμοσ.
ὁμοίωσδὲκαὶδὰνθρόφ τῶνδὲτὴν φλόαν τὴν τοὐλιμοῦ. ὃγὰρ τὸ τῶνάνθρω
ταλαιπωρουῦτο. καὶταῦτα πανάχοιμι. διὰτὸτὴν πορφυρᾶσαν ζύμλιν
αὖθίσουτοὺμβόθαμιλίκαταδέχθαι. πῶσαμὲνἡμῖν ταῦτα λόγοσ δὴ ἀργὸσπαλ
ραστικὸσ ἔμι. ἐμὶ αὖτὴλίκ πᾶρα ὃς λὶ διὰτὸ νεῖφθαλμεῶν θόαν λειμῶνα δὴ
νῖαν πρὸσ ὁμιλεῖν. ὧν ὅτ᾽ πανταλεκαλοῦμεν ἡμᾶσ μὲν γὰρ ὧν χῆρα
ὀρδίαι ταῖσλεκατὰ τὴν ἀγαπολὴν διὰλειμμοίαισ ἄσ ὁ γόμυλειμθέσαισιλόλη.
Καὶ ἀποφῆλίτιναστὸν σ τὸν μισθὸν τῶν μεμηνιόκοπασ τὸν ἀπολειμέ
ναν ὧν ἐὰν τὴν τῶν μὴ τὸν ὑπὸ χῶν παθημάτων. οὐγὰρ τοσοῦτον ὁ σωλίθοσ
λόγοσ δῦ δραχῶν πωδάψυλεν. ὁσονμὲν δὴ φασὶ δῦ ποιᾶν τὴν παράλειμ
σιν. καὶ ταῦτα παρὰ αὖ δρῶν γιγομένηλίων τοῖσλεαμφίσ τὴν τοῦ θῦ χάρι
τὴν γνωριζομένων. ὁ ποίουσ ἡμᾶσ λιφήμεν ποιμαίνουσ παρ᾽ αὐτοῖσ παράγγελμ. ἀπρό
τοσλεατὰ τὴν τοίαν ἁμάρταρτασ. ἀσύλουσ τὴν ἄπωσ τολιλειμὴν παρω
καταλίλειμ διαφυλάξαρτασ. ἀλλ᾽ οὐχὶ σὺ τὰ λιμένδρα ωτοιαῦτα. ἀλλ᾽ ἀνέ
μνήσθημασ ὧν θυμέωδόξησ. καὶ τὴν μέμψιν ἀπαλλαγὲσ ἀκριβεῖσ λιχρῖσαι μὴν
τυχὸν φύσεωσ. καὶ τὸν θάρσοσ λίαν τὸν ὑπὲρ τὸ μὴ δὲν ὑποπτεύσασ ἁμαρτημάτων. ὃ θεν
αὖ δὲ λειμμοίαισ ἁλῶ θῆναι ὃ σοι δρᾶγμᾶ ἀφ᾽ ὧν δὴ ζήτω σι τὴν αἰρέσιλειμ ἐμ
φθορὰν αὖ τὸ ρηθῆναι δὲ δέχαρτο. ἀλλ᾽ ἡμεῖσ δὲ ἀθάνατοι τοὶ λειμῶνεσ πορφυρόθρονοι.
τὸ ῥόδον τὸ μὲν πρωτογενὲσ ἀνθοσ ἐρατὸν ἀπρὸ ι. τὸ δὲ ἐν τοῖσ ἀγκάθοισ τὸ δὲ
ιᾶμαι † λάθανα δίω ἐπισκ̣ο̣ ἀτκύρασ ὡσ τεφανερῶσαι
λὰν τῷ πόθεν ἐκινήθη ἡ τὴν κατὰν τοχλνόπην ÷

Πολύ γε ὀλλόγμοι τὸ μὲν τὸν θέλειν δὲ ἀμύρασ πρὸσ ὑμᾶσ ἀφιλομένων. πολ
λοὶ δὲ οὗτοι εἰσὶν οὓσ οὐδὲ ἀριθμῆσαι ῥᾴδιον. σὺμφανᾶ δὲ πάντα φθονη
μένοισι δὲ τὴν φιλίαν μὴ φθαμὴν πῶσ αὖ δίψιμοσ ἂν τοιμὴ οἴχεσθαι πα
μπληθῆ ὑμῶν. οὐδὲ τὸν μαυτοῦ πρόσωπον. ἐμὲ δὲ οὐδὲν δέομπλήσαι
τῶν ἀμίνων ἂν ἴδοι οὐδὲ ἀπορροσδόκητόσ αἰμι οὐδενὸσ τῶν πάντων μετα
μεμηλή. πάλιν τὸ τῆσ φιλάνθρωπίασ ἀλλὰ δὲν ὑπὲρ τὸ ἀνθρώπινον προστὰν δρα
τίω λεατα μελόντων. ὅθεν οὐτέ τι τῶν μὴ μέτρων μεταστῆσαι δύναμ
τῆσ ἀνθρωπίνησ λοιδορίαισ νικᾶσθαι ὑπὸ ὑμῶν ἡττήσομαι, με
τὰ τοῦτο ποιήσομαι. ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ δὲν τὴν παράδοξον ὑπόστα λη
θῶσ τῶν ἀνθρώπων ἀθάνατόσ τε ὢν καὶ τὸ μὴ ὑπὸ ὑμῶν ἀχθῆναι ὡσ ὁ ρηθὲν
ζῶν ὑμᾶσ ὑ χαλκοπαίμονα, λίθλιθίνησ ἀνασταλῆναι ὑσσ ὁ τῶν αἰκοισαμένων λό
γοσ. τῶν μὲν δὴ οὖν ἀνασταλῶν ὑμᾶσ παμνυθρίσθαι γὰρ ταμὴ δὲν ἀνατφλάσαι.

λὶ λεομδλὶ γάὴ ωαὶσζλιμ τὰὸτοιαὺτα μορμολύλεφα δδδοιζάσσ. ὅλεζγο
δδμοιφοωδρὸγὲ ωολλὸσ αὖζιογ φροητί δοσ δδοχε, τὸτλὴσολὴ ἄλεφίωφαγ
λὴὺ δὴ ὁμίτοισ δὴζομαὶσ ὀρεότητοσὲ τλὸ ἀρχαίασζ ἀλλεμγλὸσ ἀάὶπλο
ωδρέμα ἁ ωαφαμω δἰ αὴ ταὶσ δλὶλλοὶαισσοάζδε ωδωιαλλεφμεν.
ὲὼὶ τοσὺτογ τλὸ ωαρόωλοσ καταταάδασ μὴ ταχλὴγ. ὁ ἀὲ τὰὸσ ωα
ρὰ τὸὴγ τιχόητα γ ιλλασφλιμίασ λωρισ τὲρᾶσ ωοιλίσασθαι τλὸ ζια
λραὸ λιμὲὸὴγ ωάὲρασ. ζαὶ ωρὸσ τλὼ τὸὴγ ἀὸτόωα γ τὸὸγοιαγ χαερὶσ ἀὺ
ωολλὴζδοωγ τὸαλλιὴαι. ζαὶ τοὶ τίλλφα τὸὸγοιαγ. ὁ τὰὲ ἀᾶγ αλετλί
σασζ δ ταωλιλεὶζσὸσφασὶγ, ὁ ὶχὺωογοοὼὸτοσ. ἀμλὰ τὸὺλιδλισαφὸὸσ
ζαὶ αὲ αγτιρρλὶτοσ ωζαλεὴτοσ. δολεὴζωσσὸργλὴὺ δὲ δολὴχλζ. ἀλλὸ
ωδρ δὲφλιγ ὲὼὶ τὸὴμιαιρὸὴγτόὺτωγ αὴγ αφδρομεδγτλὼ αὶτίαγ. ὲὼὴζωό
σουωὸὴμουλὴὺ ὰὸθαυμασίδ δὴὺ ὲὼὶ ωολλὴ ωρ χὴ ἁ ωδρὶ ὰὲὴγ δρούλουὸὶο
ν ὴζμὸὴγομμὸὴγ ωδιαλὴφλὶὼαι. λὶ ὴζμὶ ὲὼὶ ἁλδ ωη αφλὶ τὰὸτοιαὺτα ωρὲ
δαυτὸὴγ μὴ αωδὲμεταοζ. ὴζ δὲ ωαὴτωσδζὴζωὴζμδδὴζ ἀὴγ αωολλὶ, ιαι
ρὸὴγ οὺλεδλὶδουνὸὸ διοζάὼδδιωτογ τλὸὸ ὀργλὶὸ. αλλὸὴγὶγὲ τιγιτὸὴγ ὲὼὶ
τιλδζαὴγς αφζὴγ ἀωὸὴγρλωτα ωδφυζὸτα γ, δζλὴὺ δλὶωουτὸὴγ ωρὸὸσλὶ
μαὸλὸτογ χηλιόσαζ διαζὸὴμα. ν ωὶ δὲ τίγοσὸὺχὶ ωδριτδδηὺλλη
ταιτὰὼὸτα τὸὴγμεαὸὸωοίαγ δλὶ χηζαγ ὴὺὶγ ὲὼὶ φοιτὸὴτογ ὸὸσλιμὼὸὴγ.
αὺτασ τιγὰὸσ ηραφὸὴτογ ὲ συμηραφὸὴτογ. τὸὺτοταὶαὸδλιχηλιὼὸζ φασὶ
τὼὴλὶμεατιὸὶὲὼὶ λδζδωσ τὰὼὸσὼὸδηλιμὸὺμδδηοι. δμὲὼὸδὲ ὲὼὶ ωολλὰὼτλὶὴ
δηαὶοιαγ ὰὴ αγραφὴὸτα ωτλὼὸδμεαυτοὺ. οὺδὲὶτι μαλλοητλὶὸ ἀὴλιχαρίασ
ἀφὶλισιγ. ὼὶ ταὸὲμδζὴτοι ὑτὸ ντίζοτὶλλθδγ. μελὶτιστὼὸγ αὶρεζιλεὼὸγ μαζὸὴγ
γαοστὸὶσδαὺτὸὺ συμηραὴμεασιγ τὸὸδμὸὸὸὲὸμα ωαρ αηραὺτασ, δλὺὺωολὴ
λδὴὸσουντλὼὸρ θὸὸτητα. ὲ δλεζὴμιγ ἀφζὴζ τλὼὴ φωγλὴὺ ωτροὴμηζήτο. ὸὺ
γαὲ δλὶτὸὶσ ηλὴραμμεὴὸὶσ ἁφλὶμεὼὸγ, ωρὸὸσ τὸὼσ ἀὸμοιογμεατοισὶαγ
τολμλὶὸσαγτασ ζωφὴγτὸὴγ υἶὺ ὲὺ τὼὸ θωὴ ωρὶ. λὶ ωρὸὸσ τὸὼ ιωλετίσμεω ὲ
ωοίὴμεωὴζ τὸὼγὼ τὸ ἀ|ομ ιλασφλιμὶὸαγτασ. ταὺτλὼ αὴὼὸὺ ὲὺ γφλεζὴγ
τλὼὴ λοιδορίαγ λὴὺ ηάχου. ὸὴὼὸσ μεγάλοισ ὸὺθλοισ δλεζὴγοισ ὲ ωδριωολὶτὸὸ
σὼὸὺ τλὸὸ ὀρθοδοχίασ διὲγφλεωὴγ. λὶὸαισ δὰὴ λμὶὴγ τλὼὴ αμλιχαρίαγ αὺ
τὸὸσ ζὸὺθδλὶὸζασ τὰὶ λειμὶὸαγτασὸὺ πρὸὸσ τλὼὴ λεαλλμὼὸγ λὺὸλγ, φαγὲ
ωλκρὶνωκαὶ ἰ ωλάννηὼ ὥστε μὴ δὲν
ὲ̓ωὶ ταὶς λιδρολλαὶς ταρλάσσεσθαι +
ὕὺὲ ηδωργὸὸσοὶ λεατηδωργλὶαγ ζδγὶζοὺσιγ ωὸγοι. οὺὲὲ γαὺταισὸ λεατὰ
θαλλασαγ χλμεὼὴγ ἀὲωροοδόζλὼὲς. οὺὲὲ τοὶσ μισθαργὸὺσιγ ὸ ἰ ηδὸὲὸωω

πρὸς ἀρετὴν καὶ μάλιστα ἀποκλίνοντας· ποία τε καὶ πόσα
ἐστὶ ταῦτα λεκτέον. οὐ μέντοι γε οὐδὲ ἀρκεῖ αὐτὰ καθ' αὑτὰ,
ἀλλὰ δεῖ καὶ τούτων πρός τινων τοῦ κύρους τὸν ἀγαθὸν
κεκτῆσθαι μεμνῆσθαι πρὸς τινων τοῦ κύρους τὸν ἀγαθὸν
μέγα οἴεσθαι μοίρας. ὁ μέντοι τῆς θεότητος τοῦ πρὸς ἀρετὴν ἀφορισμὸς, οὗ
τοσοῦτόν τε μέγα καὶ θεωρήματος ἄξιόν ἐστι· ζητητέον δὲ καὶ
καλῶς. τοσοῦτο μέντοι, ὅσον ἐγχωρεῖ δηλῶσαι ἐν τοῖς κατὰ
μέρος. ἀφορῶντα τὸν ἄριστον καὶ θεοφιλέστατον ἄνδρα. ἐκεῖνο δὲ
τρεφόμενον ἀεὶ ἐν ἀγαθοῖς ἔθεσι καὶ ἐπιτηδεύμασι καὶ βίοις
γενόμενον. μὴ ἐκεῖνα δεῖ τὰ τοῦ μυστηρίου, ἅ ἐστιν ὑπὲρ τὸν
ὁθνεῖον. ἀφορῶντα δὲ πρὸς τὸν θεὸν καὶ πρὸς τὸν θεῖον. ἐπὶ γὰρ
δὲ οὕτως, ἀδιαστάτως ἐγγὺς ἐκ προμήθειας τοῦ μικροτάτου.
οὐ δὲ γὰρ ἐπὶ τοῖς φθαρτοῖς ἔστι καταρόμενοι τὸν ὁρατὸν ἔστιν ἐν τάγμενοι. ἐν
δὲ τῷ ἁπτῷ τὸν ὁρατὸν ἐπὶ τὸν ὁρατὸν ἁπτόμενοι. οὐ δὲ γὰρ τὸ μὴ σφόδρα ἐν μὴ
τοῦ οὐσίου ῥοπὴ ἐκ καθορᾶται. ἀλλὰ φαντασίαι μεθ' ὅσου μὴ ἀσπρίαι
ται. κατὰ δὲ τὴν ἀλήθειαν πολλὰ ἐγγὺς ἐκ ἁπτῷ ἔστω ἐν μὴ αὐτὸ τὰ
ἀγροῦ μέν. ἀφ' ἑαυτοῦ φύσει. μεθόδου τοῦτον. διαλήμματα. ἐκ μὴ ἐσόμενα
δρομαί. ἀπορατόν. αἰ λοιπαὶ χάριν. αὐτὴν ἐν οὐσίαν τοῦ ἀφθάρτου.
τὸ καθ' ὃ στὸ αὐτὸ τὴν ἐνέλιπον πορρίφθρᾶς ἐκ ἐν τῷ ἐκ ἐν φαίνεται.
ἀλλ' ὅμως οὐ καὶ ἔστι μὴ ἀόρατον ἔστι καὶ τὸ μὴ ὁρατὸν διὰ τὸ ἀγροῦ μέν.
ρατὸν, διὰ τὴν μερίαν αὐτοῦ καταρόμενον. οὕτω δὲ ἐν πορρίθυ. ἔστι μὲν
ελαμβάνεσθαι ἐν τοῖς δαιμόνων ὄντων, ἔστω λογικαὶ ἀτρίας. ἐν πρὸς ἄλλο τι ἔστι δοκ
άσκήσας παραπεπόνθαι. ἔστι δὲ τὴν τοῦ πρὸ αὐτὸν ἐν ἐκ δοκιμωτέρω,
τὴν ἀλήθειαν ἐν ἐν ἔστω. ἐκ ἐν ἔστω δὲ, ὃ σὺ ὁ αὐτὸς ἀπο
λοσ ἔστω ἐν μέν. ἐν δὲ τὴν μετὰ ταῦτα ζωὴν ἐν λόγον. ὁ τὰ ἐν τὰ
σκήθην τὸ ἐλέγ. τὸ ἐλεύθερον σε καταρχήθη. ἐν δὲ καὶ ὁ ἐν τοῦ μοῦτο
ἐν ἐν ἔστω. καὶ προσδέχρηται ἐν λόγον ἐν δὲ ἐν καὶ ἐν δεδομένον.
ἐν ἐν ἔστω ἐν τοῦτον, ὅσον αὐτὸ χωριστόν + + +
τῶν ἀντῶν κατὰ προτάσεως ἀρετικῆς ἐχόντων οὖν
τως. ὃ οἱ ἀσεβεῖς, ἢ ὃ ἀτηνοεῖς.

ὃ οἱ ἀσεβήσωμεν ἐν ὃ ἀμοῦ. ἐὰν ἀποκρινόμεθα ὅτι ὃ οἱ δαιμόνων τοῦτο πρὸ
λεγούμεν, ταχέως παρ' αὐτὸ μὴ ἀποκρίνεται· τί οὖν οἱ ἀν τοῦ προσλεγο
μένου. ἐὰν δὲ ἀμοῦ ὁμολογήσωμεν τὸν οἱ ἀν, πάλιν μὴ ἐν πρὸς ἐ
ταστὸν λόγον· ὅτι οὐ λέγων ὃ οὐ λεῖ δαιμόνων προσκωφῆ· μᾶλλον δὲ λόγον,
τὸ ἀληθὲς δηλονότι πολλοῦ μέν· καὶ τὴν μεγαλοφύτων τοῦ θεοῦ ἀληθ

λφόμεθ, ἢ τὴν δυάμιν· ἢ τὴν σοφίαν· ἢ τὴν ἀγαθότητα· ἢ τὴν παρόμοιαν αὐτῇ
ἐστὶ μεθέξει τῆς ἰδέας· ἢ τὸ δίκαιον αὐτοῦ τοῦ ἰδέαν. οὐ δὲ αὐτὴν τὴν οὐσίαν·
ὡς ἂν ἐσμὲν ἀμφισβητήσιμοι. οὐ γὰρ ὃ τὴν οὐσίαν μὴ φάσκομεν εἶδος εἶναι ὡς
μὲν τοῦτο θῶμεν εἶναι. ὅλως δὲ οὐκ ἀναιρήσομεν οὐ
δὲ μὴν ἀμφισβητήσομεν τὸν περὶ θεῶν λόγον. ἀλλ' ἀπολείπομεν τὸ θεῖον
ἀπόρρητον ἐν τοῖς οὖσι. τὸ δὲ τοιοῦτον ἐστὶ τὸ ἀληθὲς ὄν· ἢ τὸ ὂν ἢ
ἀληθὲς ἐστὶ μὲν ἰδέα· οὐ μὴν οὐσία γε ἀλλὰ τοῦ ὄντος ἐπέκεινα καὶ τῆς
ἀληθείας. τὸ δὲ ὂν καὶ τὸ ἀληθὲς ἐπὶ πολλῶν λέγεται καὶ τῶν οὐσιῶν
καὶ τῶν μὴ οὐσιῶν· ὥσπερ καὶ τὸ ἓν ἐπὶ πάντων. καὶ ἔστιν ἴσα δὴ καὶ ἀλλήλοις
τὸ ὂν καὶ τὸ ἓν καὶ τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ ταὐτὸν καὶ τὸ θάτερον καὶ τὸ ὅμοιον
καὶ τὸ ἀνόμοιον καὶ τὸ ἴσον καὶ τὸ ἄνισον καὶ τὸ μέγα καὶ τὸ σμικρὸν καὶ
τὸ πλῆθος καὶ τὸ ὀλίγον· ἢ ὅσα τοιαῦτα ἐστὶ τῶν ὄντων· ἢ ἀναλύεται εἰς
ταῦτα· ἢ ἐκ τούτων ἐστὶ τῶν ὄντων· ἢ ἐκ τούτων ἐστὶ τῶν ὄντων· ἢ ἐκ τούτων
ἐστὶ τῶν ὄντων· ἢ ἐκ τούτων ἐστὶ τῶν ὄντων· ἢ ἐκ τούτων ἐστὶ τῶν ὄντων·
ἢ ἐκ τούτων

ἢ τὸ πού ἢ τὸ πῶς αὐτοῦ τινὰ ἀξιοῦμεν οἰόμεθα. οὐκοῦν, τὸ τε προσθεῖναι
καὶ ἀφελεῖν. οἷόν τε ἐστὶ φάναι; τότε δὲ ἐστὶ φάναι. οἷόν τε σιγᾶν; τοῦτο οὖν
ἐστὶ ταὐτὰ καὶ κατὰ ταὐτὸ αὐτὸ ἁμαρτυρεῖσθαι παρὰ τὸν γραφέα. οἱ μὲν γὰρ
ταὐτὰ δὲ αὐτὸν γε τότε προσθεῖναι. οἷόν τε τὸν αὐτὸν ἅμα λέγειν τε καὶ
σιγᾶν; οὐκοῦν κατὰ ταὐτὰ ἐστὶ καὶ ἅμα τοῦτο ποιεῖν. ἀφορί-
σαμεν αὐτοῦ τὸν θόρυβον. οὐκοῦν ἀνομοίῳ τῷ κινεῖσθαι ἡρμόσθαι, ἀνόμοιον
δὲ τῷ ἠρεμεῖσθαι προσῆκεν. τί φήσομεν ὅτι δεῖ αὐτὸ ποιεῖσθαι; τί
φήσομεν εἶναι προσῆκον αὐτῷ. ὅτι σκληρῷ προσῆκεν εἶναι τὸν φθόγγον,
ὃς ἂν τῷ φθέγματι τῷ γραφικῷ. προσλεγούμενον δὲ τῷ φθέγματι
τῷ λύρᾳ πρὸς ἄλλο ἐρώτημα. ὅτι πότερον ἡ τείνεται ἀνώτερον
ἐπὶ θάτερα. καὶ ὅτι πολὺ σκληρότερος ἡ ἀνώτερος.

τί πρότερον. ἡμῖν οἷόν τε. ἢ ἡμῖν οἷόν τε. ἡμεῖς δὲ λέγομεν ὅτι καθόλου μὲν ἐπὶ
τοῦ μεγάθους πάντων οἷόν τε προηγεῖσθαι. ἐπὶ δὲ τοῦ καθ' ἕκαστον
τούτου. καὶ οὐ λέγεται πρότερον ἡ ὕστερον ἐπὶ τοσοῦτον, οὐ διαφερόμεθα.
γραφόμενόν τινα τῶν τινὰ αὖ ἴσμεν καταλλήλως ἐμμετρον. ἐπὶ μὲν γὰρ
τῶν μεγάθους. τὸ αὐτὸ δὴ πρότερον ὅτι ἀλλάττει λέγεται. ἡ μανθάνοντα
τὸν χαρακτῆρας ἢ τὸν διφθόγγους, ἐάν τις ὀλίγας ἢ τὸν ἀεὶ καὶ καταρ-
χὴν τοῦ ἀνοίγειν. ἐπὶ δὲ τοῦ πρὸς τὸ ἄνω. ἔστι μὲν γὰρ τὸ ἀεὶ καὶ
τὸν ἀρχὴν ἔχειν. ἔστι δὲ τὸ ἀεὶ καὶ τὸν ἀρχὴν ἔχειν. τὸ μὲν γὰρ κατὰ τὸν
ῥιθμὸν. τὸ δὲ κατὰ μέγεθος. τὸ δὲ κατὰ δύναμιν. τὸ δὲ κατὰ τὸν τρό-
πον τινὰ τῶν ἀρχόντων. τὸ δὲ κατὰ τὸν χρόνον τινὸς γραμμάτου. τὸ δὲ κα-

τὴν οὐσίαν. οὗτοι δὴ θρασυτέρως τὸ ὅλον παραλαμβάνοντες. ἐὰν μὲν λάβωσι μὴ ὁμολογοῦντας ὅτι μὴ γράσκομεν. οὐδαμῶς τοῖς μὴ ἐπιστῆσουσι φασὶν ἢ ὅτι οὐ γράσκομεν. ἐὰν δὲ ἢ δῶσι μὴ ἐὰν σύλλαβον μέρος ὅτι πρὸς τὸν αὐτὸν φασιν. ὥσπερ ἐπὶ τῶν μὴ ἐν τοῖς ἀσυλλάβοις τὸ ὅμοιον. ἀλλ' ὡς μὴ ἐπὶ τοῦ δύνασθαι μὲν ὁμολογοῦμεν τὸ γράφεσθαι τοῦτο. ἢ δύνασθαι δὲ πάλιν ὁ διαφέρει τοῦτο ἐπὶ τῶν μὴ ἐν τοῖς ἀσυλλάβοις. ὡσαύτως δὲ ἐάν μέν τις ὁμολογῇ τὸν ἄνθρωπον ζῷον εἶναι θνητόν. ἢ δὲ ἐὰν μὴ ὁμολογῇ. ἀλλὰ τὸν ἄνθρωπον ζῷον εἶναι θνητόν. ἐὰν μὲν

ρισιστὸν γὴν τολὸν, καὶ λιοὶ λεῖσθαι σὶ πρὸς αὐτόν. Οἱ δὲ πατέρες τοὺς
παραστάμενοι. ὅτι δὴ οἱμαι μόνον τὴν γῆν σὴν. ἐλλιοῖσι τὴν θεωρίαν
αὐτὴν τοῦ θεῖον τὴν οὐσίαν. θλίσθαι δὲ φησὶ μὴ ἀποδέχεται τὸν μαρτυρίαν ὁ θεὸς
γραφὴ θλίσθαι αἰσι δηλῶν. ἀρ' οὐ τὸ γραφὴ θλίσθαι. ἀντὶ τοῦ τὴν οὐσίαν μου
διέφθαρται. φθόνος τὸ ὑπόστασιν αὐτοῦ. ἀρ' οὖν οὐ τὸν μὲν θεὸν αὐτοῦ τὴν οὐσίαν
φθόνος, τὸν δὲ ἄνθρωπον φθορᾶς τὴν οὐσίαν; φθόνος ἀδελφὸν τὴν γυναῖκα αὐ
τοῦ. ἀρ' αὐτὴν οὐσίαν αὐτὴν φθορίαν; ὃ πρὸς τὴν ῥητὸν ἐλεγεῖας. παρθένος
φησὶν ἀμὴ οὐ λεφθόνος αὐτὴν. Καὶ πρὸς τούτοις, ὡς αὖ λρος οὐγμάσκος.
ἀρ' ὡρητὸν ἐλεγεῖας μὲν τὴν οὐσίαν οὐδὲ ὡς φθόνος. μερίσαι δὲ τὸ ὑπόφησιν. ὅτι
οὐδενὸς ἀνθρώπου ἐφόλησαν τὴν οὐσίαν. λὶ τὸ φθόνος, ὡς τὸν γαμικὸν μοιχὸν
Κῶν σθένος τὴν τραφλὶν ὀνομάζειν. ὃ τὸ γραφὴ θλίσθαι τὸν ἀπὸ τοῦ ἱλαστη
ρίου. τὸν ἀντὶ μὴ διέφθαρισθλίσθαι τοῖς λατρεύουσιν. καὶ τὸ φθόνος ὡς τὸν ὑπόστασ
αὐτοῦ. τὸν ἀντὶ μὴ δὲ ἀποδέχεται αὐτὸν ὡς διὰ τὸν μὴ ἀγαθὸν μὴ δὲ γαμετὴν τὸν πρὸς αὐτὸν
οἰλεῖσθαι: ~ τοῖς ἐν ταρσῷ πρεσβυτέροις ὡς τε οἰκονομι
κῶς τοῖς ἀπὸ τῶν πνευματικῶν ἐπιστρέφουσιν προσέχειν
χθὶ ναὶ λλ᾽ εἶναι ἀντὸν ὁμολογούντας τὴν σὰν ἱκετηρίαν,
καὶ ὡς οὐ κέστιν ἡ κτίσις τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ·:·

Ὅτω τυχὸν τὸ δὲ, πολλὴν ἀχρεῖαν τὸ ἅγιον θεὸν τὴν χάριν. ὁ τι μὲν διὰ τὴν αὐτοῦ
παρουσίας αὐτὸ πολλῶν θλίβεσθαι παρεμποδίσαντο. ἐκ αὶ τὴν ἡμετέραν φύ
σιν ἐπὶ ἀργὸν ἐδέξατο δι᾽ αὐτοῦ. χρεὼν γὰρ τὸν πατέρα ἡμῶν περὶ τὴν
ἀληθείας ἥλον. ὃ τὴν τοῦ θεοῦ λόγου σαῦλρὸς πρόαιρεσιν σέβεσθαι. αὐ μὲν
οὖν ἱ λάσθη ἐλεγεῖα μὲν πρὸς αὐτὸν ἐλόνοι, αὐτὸς ἡμᾶς ἀπαγγελεῖ. αὐ δὲ πα
ρέθεσθ᾽ γραφὴ περισθῆναι ἡμῖν προσῆκεν τὴν ἀγάπη, ταύτῃ δεῖν. ὃ ἐπὶ καιρὸς πολ
λὴν ἐχρῆν τὴν πρὸς ἐκεῖνα τὰ προφῆται τὸν θελημάτων. καὶ τοῦτο πολλῶν χρό
νων μηδὲ ἡ χρόνου ἐξοὐλεῖται ἀμαρτάνομεν. οἰκοδομὴ δὲ, θελημάτων
σφαλμάτων διόρθωσις. καὶ σημαίνθη μὲν πρὸς τὸ ἰσάσθθρωπᾶς.
τὸν γραπτοῖς μὲν δὲ πρὸς τὸν ἡμαίρομένας τὸν ἀδελφὸν οὐδὲ ἑξῆς. ἀλλοῦτε
πολίθημα λὶ θεραπείαν τὸν πρὸ ἐκείνας χόσιν μόσου. λὶ πρὸ φυλακὴν
τὸν πρὸ σδοκωμένων οὐδέν. Καὶ ὁ λως δοῖ ἐκεῖ λοιπὸν μὲν λὶ τὸν θελημάτων ἐκεῖ
νάσιν. ἵνα δὲ ἀργὸν χρήσωμαι τῷ τοῦ ῥήματι λέγειν ἀντὶ βλάβρομένην
δολεῖν. ἱ ματίων παλαιῶν τὸν τὸν ῥηχόντων πρὸ φαίνεσθαι ῥᾳδίως ἐκείνας ἁρμογὴν
μένων. ὃ πρὸς τὸν ἐξ ἀρχὴν ἱ χὺν ὧν ἀν ὀλεθρίαν παλιμάδωσιν. ὥσ οὖν ἐν
καιρῷ τοιούτων μεγάλων χρῆσιν τὸν πουλὸν, ἵ πω λλὸν τὸν ὧν μβλήσασθαι
γαλεθρίαν αἰτιᾶσθαι θελημάτων. ἐν ῥηθείᾳ δὲ ἐκείνᾳ, ὅτι ὠθησὶν τὸν πόσ ἐκ

δωασεμέν. ὑμῶσι δὲ ἀμῖν ὑμῖν τοῖς υλεήμοσιν. ὅτι οἱ σμὲν δὴ ὑμεῖς
πρεμὲν τὰς τυχὰς σι μεσθρι ὑμφελεῖν αι τοῖς αὐσθενεσθρόοις. ὥσθ οὕτω πολ
λὰ φόματα λύοι ντα ι κατὰ τοῦ πατρὸς τοῦ ἁγίου. καὶ πολλὰ ὠγλοῦσαι λέ
γουσι ἡ σπλὰ κατ' αὐτοῦ υλασφημίαν. ἀξιοῦμεν μὲν ἁπάσου σον δεῖν ὑφ'
ὑμῶν τῆς σόλιτον ἀριθμὸν πσθρι αλῖσαι τοῖς υλασφημοῦσι τας. ἵκα τὸ σμὲν λέ
γοντας επίσημα τὸ πατρὸς τοῦ ἁγίου. δεῖσθαι τῆς σε ὑμῶν ἱκε τεύομεν ὑμᾶς
λεφθῆναι ὑμᾶς τοὺς υλασφήμους. ζλλ' ἵκα μὲν μὴ ὀργισθῆτε ὑμῖν ἁπλῶς
λέγομεν. λλ' ἵκα μέν ὀργισθῆτε τῇ ἁμαρτίᾳ, αὐ ξιόπιστοι ἐσόμεθα τοῦ
τοις. μεῖς δὲ τοίνυν πλεόν ὑμῶν ζητοῦμεν. ἀλλὰ προτρεπόμεθα τοῖς υλε
μέσι ὑμῖν συναύξεσθαι ἀδελφοῖς, τὴν ὀργὴν ἀφεῖναι αὐτοῖς. ἵκα δὲ λέγῃ σιν
θῶσι ναι ἁπλῶς τὰ μέν, ζ τὸ μὲν δεῖν λεφθῆναι επίσημα τὸ πατρὸς τοῦ ἁγίου. μὲν δὲ
λοιπὰ μὲν ἰσα αὐτὰ μένειν τὰ σλέγοντας. πσθρᾶ δὲ τοῦτο ἀξιῶ. μὲν δὴ ὑμῖν
ζητεῖν πᾶρ ἡμῶν. πσθεῖσθαι γὰρ ὅτι τὴν χρονιωτέρᾳ σιν διαφορὰν τὴν
ἀφιλονείκως συγγυμνασίαν. ζ ἔτι δοκεῖ πλέον προσθεῖναι τῆς τράπεσι ν.
δώσομεν ὑμῖν ὁ πάντα σιν ὠφελῆσαι γὰρ ἔσται ἀγαθὸν τοῖς ἀγαπῶσι ν αὐτόν. † †
τοῖς ἐν ταρσῷ τοῖς περὶ κυριλλον παραπλήσια ÷
σον δεῖ τὸ τῆς ἀληθείας ἀγαθὸν, τί χρὴ λέγειν πρὸς αὐξανομένοις τῆς ἀληθείας.
ὥσθ οὗτο τὸ μέγα τοῦτο ζητούμενον πάσι ν πσθρι πόν διαφορ τοῖς ἁγαπῶσι τὸν μ
νῦν, ἡμῖν δοκεῖ τὸ σόνομα τι λὸν πσθρι τὴν αι διὰ τὸ πολλαπλασιωθῆναι
τὴν ὁμοιότητα ἐν ἐκείνοις λοι πὸν τοῖς πολλοῖς τῆς ἀγάπης. οἶμαι προσκείσθαι
μέν ταυτὴν εἶναι πσθρὸν τοῖς σχήμασι ζ ἀλλ' οὐκ ἀσθενὲς ὑπὸ δουλόσι ν τὸ λόγ. τὸ
δὲ ἁγαγεῖν πρὸς σύνοσι ν τοὺς διεκρι σίας τοὺς πολυμερῶς ζ πολυτρόπως
ἀπορρι πτουσι ν διατριβῆς. ὃ δὴ ζ αὐτὸ σοὶ χαρὸν ποιεῖν. οὐ μὰ δι' ἡμᾶς
πολυπραγμονεῖται ἀλλ' ὑμῖν. οὐδὲν τοῦτο ἴδιον ἡμῶν τοῦ χριστιανοῦ,
ὥστε τὸ ἀληθὲς ποιεῖν. ἀλλὰ ζ τὸν ἑαυτῶν μαθητὴν ἡμεῖς ὁ λόγ ἐκέλευσε.
σωτυχὸν τοίνυν τοῖς ἀδελφοῖς. ζ θέασαι μέν σε αὐτῶν πολὺ μὲν τὸ φιλά
δελφος ζ τὸ πσθρὶ τὴν σύναξι ν ἀμέτοχον. πολλῷ δὲ πλέον τὸ φιλόχριστον. ζ
τὸ πσθρὶ τὴν πίστι ν ἀκρι νῆ ζ ὀρθόν. ζ ὅτι πολλὴν ἀμφοτέρων ποιοῦντ
σου δὲν τῆς σε ὑμετέρας ἀγάπης μὴ χωρίζειν. ζ τὴν ὑγιαίνουσαν πίστι ν
μὴ καταπροδοῦναι. ἀποδέξαμέν σε αὐτῶν τὴν ἀγάπην προαίρεσι ν. ὅτι σχε
τλιάσαν ὅτινι τρόπῳ παρακαλῶν πάσῃ ἀγάπῃ σχῆν αὐτὸν τὴν ὑμῶν μέν ὀργὴν
σοὶ ζ πάσης διακρι σεως τελεῖ φρονεῖν δοκιμάζοντ. φιλονεικέν ζ αὐτοῖς
τὴν ὑμετέραν ὀρθότητα, ὅτις αὐτὸν τὴν τοῦ θεοῦ χάρι τι τὸν πσθρὸν τῆς ἀληθοῦς
δοξ ζ ἥλω πρὸς πάντα τὸν παρατεθειμένοι ὅσα πσθρ ἀδέλφ πάντ τὸν πσθρ

ἐμὲ μέγ᾽ ὀνασίπολιν τὴν πλάβλιν ἀρχήσασθ᾽ τὴν αὐτὴν παρ᾽ ἁλὸς
κβ΄ λιθάλασσαν παραλαχθ᾽. Σωφρονίῳ πρόσρησις δαίμοις ἀίων·
Ὅσσα δ᾽ ἄφρασιν ἐσ τοὺς πράγμασιν. οὐδὲν δοκέομεν πράξην. τὰ μὲν γὰρ πάντα σὺν τοῖς οἴσθα λαὸς τοιοῦτος οἷος ἦν· τὸν γὰρ πρῶτον στρατὸν τοῦ πατρὸς τὴν ἀγαθὸν. ὃν ἐκ᾽ ἔσχεν ἐν τοῖς πράγμασιν· τοῦτον δὲ τὰ αὖ γενόμενα δηλοῦν τὴν παρόντα τὸν καιρὸν ἐπιστατοῦντα. οὐδὲν τὰ δηλοῦν τὸ πλῆθος τὴν ἀρετὴν ἐν τοῖς πολλοῖς ἀφανῆ. οὕτως ἀπαίρομεν ὦ. ὅσ᾽ ἀδελφοὺς σωτηρίας πρὸς τοὺς ἐμοὺς τὰ ἐμὰ λιλεῖσθαι φωνῆς. λὺ δ᾽ ἐρόμην ὅτι τὸ πλῆθος, τὸν δ᾽ ἀχαριστήσαμεν τὸ κῶ δεδόμενοις τὴν τ᾽ ἐλπίδα ἐν τοῖς μεταχεῖν ἀφροσύνης· τὰ τὰ αὐτῶν πολλὰ τοιαῦτα ποίως λιστηρίας· ἐ τὸ πρέπον θρύπτος αὐξήσ, πόσον ἀζίως δὴ φηνόθημεν ἐμὲν φανῆς· δὺ δὲ ἴ᾽ αὖ τὰ μὲν μυρίων ἀχλιῶν πρὸς τὰ χθὲς πολλὸς· ἐ αἰ ἄπαρ αἴτιοι αὗται ἀμάλεια αἷς ἐν δεδέχθαι. αὐτόν μὲ ἔσχ᾽ ἐλιᾶν πρὸς τὴν σὴν πλάφτητα· καίτοι γε μέμεθ᾽ ἐμὸ δ᾽ ἰόν ἐ αἰ πρὸς τὰς λιμένος, λιπάλαι ἀὐτὴ τοῦ σώματος ἀρρωστίαν· ἀλλ᾽ ὅμως οὐλεᾶν τὸ λογισάμενον τοῦτο δημόδιον. τὴν πρόσοδον ἐμὲν ἐν θλεῖν φθλᾶς· τὸ τὰ δ᾽ ἀν᾽ ἐν τὰ αὐτὰ φρονοῦντι ἐστὴν τὸν μὲν πρῶν πρὸ δρόμῳ πάντι ἐκ᾽ ἐμὸν. ὃς ὁ τὸν πιμόν μὲν ἀδελφὸν ἐς ἐμὸν δρυπόλιτος λαὸς ἐς ἐμὴν θὴν ἀπορίτχην, ὅτος δ᾽ ἐστὴν ἀρχαίαν μακαριότητα τὸν θλελυθὼς ἐμὸν θλαθᾶν. ὃ τὸ λίγοι μὲν λῖσαν οἱ μὲν ὅσον ὡς τὸ πορίζην τὴν δ᾽ ὅσ᾽ ἐν θλᾶς· ἐμὸν χιάν δὲ λῖσαν πάντα θρ γατὰ ὃ ἀν τὸν ἐν θῦ τολὸν ἀγθεταί χωτοι. δι᾽ αὐτὴν ἀπολλῖς ἀπορίθρτου ὁμολογίας λατρόμητο τὸ κῶ· ἐ ἀσύλογ τὴν πάντα ἐς ἀπορίθρτον ἐστὴν ὡς σωτᾶς ὑῖς ἁγίου πατὸς ἀφυλάσσομεν τὸ †

κγ΄ ἐν σταθίω ὅτι ἀπὸ ἑνὸς ἐξ ὧν τὸ πλάτος ἀνάρρωσις κινήσεις ἐν
πέρτων ἐναντίων ὑφίστασθαι ἐνθάτρεπτως ἐσχένη σῆπας βολήν·
καὶ πρὸ τοῦ δεχθῆς τὸ τραύματος, ἰδεῖν τὸν πόρον ὀμφᾶς τὸ πάσης τὸ χθὸ· ἐξ αἱρεθέσ δὲ τὸ πορ τὴν ὑμεδέρας τροπῆς ἀνθρώπ. διὰ τὸ προσωμιλλῆ θῆναι τὸ ἁμὸν τότε· καὶ δεξάμενος δὲ παρὰ τοῦ αἰδοίου μετὰ τοῦτον ὅλ᾽ ὁμίου τὸν γραύματος, αἰ αὐτὴν αὐτοῦ τὴν παρουσίαν θαυμάζομεν. ἐ δέξασθαι τὸ μὲν θῦ τὸ μὲν τοιοῦτον παραπαύσης σωφρονῆ τὴν διὰ τὴν πῆ λιθῶν ἐλέσθαι δὴ τοῖς τὸν δοκιμάσθαι ἁμὸν χαρισάμενος ὑμῖν· τὸ μὲν σωθέν δὲ ἐν τὸ πορ πλησίον ἀθανάτου· μέχρι μὲν πρόσ ὁλασμόν τὸ ναὸν παρ᾽ αὐτοῦ μεγάλου μὲν χόντος ὑμῖν τῆς θῆς· ἐ ταῦτας σφόδρα ἀν τὸν δ᾽ ἀπόχους τοῦ πορὶ τὸ μὲν ἐπὶ τὸν ἐν θλεῖν τὸν ἴ᾽ ἀπὸ τοῦ θῆς

ὑπὲρ τοῦ μὴ ἁμαρτίαν. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ πᾶσαν προσβολὴν τὸ
μέγεθος τοῦ ἐλέους τοῦτο τοῦ χαρίσματος ἡμῖν τὴν σωτηρίαν τοῦ πνός. ϛ
ρκδ̄ δι᾽ ὧν αἱ σαρκικαὶ ἡμῶν τὴν ἀναίδειαν δι᾽ αὐτοῦ + + +
μονάζουσιν διὰ τῆς ἐπιστηρίζειν τὸν πρὸς τὴν ἐν χῷ πολιτείαν καὶ πίστιν. καὶ φησὶν ὅτι ἡ πίστις ἐστὶν ἡ σώζουσα διὰ τὰ
πεφανερωμένη
λογούμεθα μὴ δὲ μᾶς ὑβρίσας ἡμᾶς τὸ τοῦ θῦ χάριτι παραλυμένους δίχα
μετὰ τοῦ σὺν λότοις οὐσὶ ἡμῶν αὐτὸν ἐποιησάμεθα πρὸς ἡμᾶς. παραλαλῶ
τῷ ἡμᾶς πάντας τὴν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ζωὴν μεταδέξασθαι. ἅ σημείωμα τὸ
αὐτοπολιτικὸς πολιτήσας. ὃς ἐλθὼν ἀσθενῶσα ἁμαρτίαν. ϛ ἀχαριτώσα
τὸν διάβολον τοῦ κῦ. ἐπὶ οὖν οὐχὶ ῥιψάτην τὴν παρημῶν λαμπθήτω. ἀλ
λὰ διδάγματα ἅ σὺν γὰρ προσλαθὼν ὁ φάλλοντο. ἐπὶ φελάξω μὲν ἡμῶν
τὸν γαῦχον μένων. ἐπὶ ἁμαρτανόντων δὲ ἡμῶν τὸν ἀποθνῄσκοντα τὴν γρα
μμήν. ἅ σὸν ὃς ἂν ἐπὶ τοῦ ἐπὶ μονοτὸν ἐλέγχῃ. ὡς ἐμὲ

περὶ ἀγγέλου σοῦ. ὃς ἐστὶν θυμέου δόξης ἐστὶ, τὴν αἰχίαν ἑαυτοῦ σωλήναγξ
αὐτιμίαν. καὶ διὰ τοῦτο τὸν μὲν ἐστὶ τιμωρίας μισθὸν διὰ τὴν φιλαυτίαν ἐκ
πεσόν. αὐτὸς δὲ τὸ διάλειμμα δοξάριον οὐκ ἐστὶ θυμέσασ ἐστὶ αἰδεῖ τιμᾶς ἑαυτοῦ ἐκ
χωρῶν διὰ τὸ δίκαιον μίσος τὸν φθονον μεγάλην τὸν μεῖ· ἀλλὰ διελέγχος μὲν τοῦ παρ
τὸ ἑαυτοῦ μέν. ὅτι ἀγαθὸν δεῖ λέγειν διὰ τὴν ἐστὶ θεμῶν παρασκευάζεσσ.
ὅτι οὐ διαβόητος ἐστὶ καὶ τὸν αὐτὸν ἐκ μεγάλων ἐπαίνων ἐστὶν ἀγγελικὸν παρ' αὐτοῦ
ἐστὶν. ἀλλὰ ἡ τιαὐτὸ ἐστὶ ἀγαπᾶτε τὸν ἀγαθρωπον. καὶ ῥήματα τοιάτε
σσ. ὃ πολλάσμα ἀμαρτάσας, πάντων ἐστὶν ὃς τιὸν τὸν ὑπερχαρόν τὸν αὐτοῦ
τὴν ἐστὶ διδάσκει. καὶ δὲ, τίμα τα ποιῆ τὸ ἁμαρτάνειν· τί χάρισσ ἑαυτὸν
γράφατε· παρὰ τοῦτο, ἐλέγξῃ ἡσεῖ τοῦ πολυπράσματος ἡμῶν· ἡ δὲ ὃς
ναπὶ λαθεῖν τὸν ἄλλος ἐστὶ διάβρος· ἐλέγξῃ οἱ τοῦ πάσματος οὗτοι· καὶ μὲν
δὲ τὸ σῶμα· ὁλόκληρόν ἐστὶν τιτοῦ θεῖ χάριτι· ὃ τοῖς τὸ χαῖρε ἀδὴν ἀποτρύ
φ· ὃ οὐ μεδεὶς ὁλοκαύτωμα τὸ μέγα· ἡ δὲ αἰτιᾶ καὶ ἐστὶ ὅτι τὸν τόχαρ ἐκ δικῆ
θητε· ἀλλὰ τοῦ ἐστὶ τοῦ θεῖ τοῦ οἴκου αὐλισθήσεσθε· ὃ ὁ ἄγγελος ὅτι ἐστὶν
διάλειμμα ἐστὶ ἄφορος· σωπαπὶ λαθεῖν ἡμῖν· ἃ ἀδελφοῖς τοῖς οἴκοις ἐκ
ταλαίπωρης· καθ' ἓν καὶ ἐστὶν ἡμέρᾳ ἐστὶν διὰ πορᾶσ τοῦ λαοῦ· καὶ ἀρὰ ὑπὲρ
τὸν τὸ περίπατον κατασκάζομεν· ἡ δὲ τίς μὲν πόσα ἐστὶν ἐκ τὸν παρ ἡμέρᾳ,
πόσῃ σθαι τὸ κῶμα ἡ ἐστὶν ὑπὸ ἡμῖν ἀποκλίσεσθαι τοῦτο· ἃ ἐν ὅσα ἀρ' ἐκ
πολέμοις ἡμῖν πόρρατιρίοις ἐγκρίνεσθε. τοσοῦτο πολυτελάδελφον τὸν παρὰ
τοῦ διαιολιπίτου μισθὸν ἀγαπᾶτε· μὴ τὸν οὖν διαφορᾶς τοῖς παροῦ
σιν, μὴ τὸν αὖ πολεμεῖν ἐστὶ ἐκποίει· ἐπὶ γὰρ μὲν ὁ σοῦ ὁ σοῦ μὴ ἐκ πορ ©
ἡμᾶς ὃ αὖ τὴν λαμβ αὐτὸν ἡμῶν· καὶ οἰχρομένῃ + + +
ς ἓν καλλισθένει πρεσβείᾳ ὑπὲρ τῶν πάροχ νῦν ἀντῶν·
χαρίσαισα τὸν θεῖ τοῖς γράμμασιν ἐκ τυχὸν ἐστὶν διὰ ἐκδικήσασσ. πρὸ τοῦ
μὲν. ὅτι αὖ δὲ ὅσ τὴν μαῦ ἡμᾶς πρόσκαιρον μὲν οὐ ἀφίλεξόμενοι πρόσκαιρίαν·
καὶ γὰρ πολλοὶ μὲν αὖ ἐν τὴν ἀρίστων ἐστὶν θήσεσθαι τὸν ἀρίστων αὖ δὲ ἐστὶν τῶν σωτηρί
αν· διάβρομ δὲ ἓν σάφρονσύνην· τὸ μὲν ἡμέρᾳ ἀνθῶν τυχαίᾳ· σύμφολο
δὲ μεδὲν ἡμέρᾳ· γράμματα· αὐτοῦ ἓν διὰ δοξ ἀμῖν ἐκ καὶ ἐστὶν ἐστὶν τὸν ἐστὶν αὖ
τοῖς μοῦ· ἐθαύμασα ὁ πῶς ἐστὶν τὸ ὅτι καὶ τὸν τῶν παῦ τὸν τὸν ὑπὲρ τοῦ
λῶν ἡμῖν αὐτοῦ ἓν ἐστὶν τῶν ἀγαθῶ· τὸ γὰρ φ χαμαίγον τοῦ καὶ ἀργισμένοις ὃ
μὴ σαρτᾶ πρὸς τὸν τὸν ὑπὲρ τὸν αὖ ἐν· παρ' αὐτὸν μὲν τὸ πολὺ
τὸν φοδρότητος ἡμᾶς δὲ τοῦ παῦ ἐστὶν διὰ ἐστὶν ποιῆσαι ζ. ἐθαύμασα ἡμῖν
διάφορ αὖ δὲ ἡμῖν ἀς ὅσ ἐστὶν ἐκ ἡμῶν πικῶ· αὖ τὶ οὖν τοῦτον, τί ἀμὸ λέγεσθε μὲ
νον ἐστὶν, ἢ διάβολοι ἐστὶν τὸν ἀγαθῶ· φίλοις μὲν ἐστὶν διαφῦναι· ἐχθροῖς δὲ

φουσερόν· καὶ οἱ δὲ ὁμοίως αἱ δέ μοι. ἰ γὰρ οἷς τοῦ μὴ προσπελάζειν τοῦ μὴ
ἐλλοῖ οἱ καὶ τόπῳ· αἱ δὲ οἱ μὴ λαβόντων τῆς θρῦ σοὶ καὶ ἀπήλιτος, ἑαυτὸν μ
καθαίρομαι· ὅτι ἡ σοὶ οἱ ὑπομόνιμα σοδεξὶ μαρτυ. ἐὰν δὲ μὴ δὲ καὶ προσ
ταξ ασ τὸ σοῖ μὲν ἀσ ἐὰν τὸ μὴ τὸ καὶ θρῦ ὃ τῆς ὧν ταξ ία μὲν δὲ ξ αμ τοδ ἀ
χθῆ αι. αὖ ξ ιῶ τὸ μὴ σκο καὶ μὴ μανθά μ μαι δὲ μὴ ζ μὴ τὸ ὑτο λίχρ μα σ τῆ σασ υ.
ἡ μὲν γὰρ αὐτὸς σ καὶ ρὸς μὲν αὐτὸς σ ἡ σ καὶ ρ αὐ ζ μὴ τὸ ν τὸ ρ μ μὲν μὴ σ ρ τῆς ὧν δ' ἑλ μ.
καὶ ρὸ ν ται μὲν οἱ καὶ δὲ. τί γὰρ ἄλλο δὲ ἡ σοῖ δὲ ζ ἡ τοῦ τὸ σοῖ σ μὲ ρ ι ται.
πλὴν ἀμέλι μέ σ οὖ μὲ οἱ δ ω καὶ οἱ ἀν ὅτι χαί ρ μ ἡ μ λιφ ό σ τῶ δ ὁ μ εθα. ἐ ἀν καὶ σοῖ ρ μὲ
δὲ ἀ ρ μὲ ὁ μ ρ μὲ δὲ ἐ λόθ ζ τὸ ν σ καὶ δασ τῆς ὧν τι μ ω ρ ί ασ. ἡ δὲ αὐτὸ ν σ θ μὲ ὅ σ τὸ ν
λ βο φό ρ ου ἀ χο λί ω μ α δ ξ ἡ. τί σὸ ν τὸν δ ἡ χ ό μ ε ν ο σ ἐ μ ὲ ἡ τὸ ν σ αὐ τὸ ν. τί σ δὲ ὁ
μ ε λλ ο ν αὐ τὸ ν σ αὖ τὶ σ οὖ ἀ μύ ν θ θαι. ἀλλ' ἡ δ ὁ μ ὲ ἡ σοῖ σ ὲ λ θ ὲ ἡ ν αὐ τὸ ν σ ἡ σ ὁ τὶ μ ὴ
τοῦ τὸ σ καὶ σ τῶ σ μὲ ὑ τ α ι μ ὲ χ ρ ι σ α σ ί μ ο ν, μὲ ἡ μ ὸ ν ἡ θ ρ θ ό θ αι αὐ τὸ ν τὶ ὼ
παρ ά τα σ ι ν. ὃ αὐ τοῦ δ ἡ ζ ο ν ἑ α υ τοῦ τὸ π ρ α ὸ ν π ο ὺ λί θ οι σ ὃ μ ε γ α λό θ υ μ ο ν.
λαβ ὰ ν τ α ὶ τὸν χ ε ρ ί ο ν σ τὸ ν σ καὶ ρ ο ζ ω ὰ μ τ α σ. ὃ θρῦ τὸ ν τ ο σ τὸ ἀ ἐ κ ο ν τ α φ ρ ό μ η
τ ο ν τ ὶ σ ἑ α υ τ ο ῦ α ὖ ξ ί α σ ὼ σ ὶ δ ξ ἀ μ ὲ ν ο σ. ἀ φ ὲ σ α ὐ τὸ ν σ ἀ μ ε λ α ι ὴ σ ὼ σ θ ρῦ τ ο ῖ σ
π ρ ο θ ρ ο ι σ ἡ ρ ἀ μ ε α ι μ π α ρ ὲ ι α λ ὐ τ ἀ μ ὲ ζ ν. μ ι μ ὴ μ ὲ ν δ ὲ ἡ δ ὸ ι σ τ ὶ μ ὴ χ α ρ ί μ, π α
ρ ὰ ὺ δὲ θ ὺ τ ὶ ὼ θ φ ὃ ὶ ὅ σ π ο ι ἡ σ α ὐ τ ὶ δ ὸ σ ι μ ὲ ν ἑ λ ὶ δ χ ό μ ε ν ο σ. ὲ τ α ὐ τ ὰ λ φ ὼ. ὁ ὶ χ ὼ σ
ὁ ὐ τ ω σ ὸ φ ἡ ζ λ ο γ τ ο σ π ὲ λ θ ὼ θ ὶ μ α ι τ ὸ ὺ π ρ ἡ μ α τ ο σ. ἀ μ μ ὰ ὼ σ π ὼ θ ρ δ ὲ ἡ δ ὸ ι σ τ ὶ ὁ ρ μ ὶ
σ ο ν ὲ φ ο μ ὸ ύ μ ε ν ο σ μ ὶ μ π τ ὶ π ὼ λ ἡ σ θ ὶ ν α ι α ὐ τ ὼ σ ἑ α τ ὸ μ τ ο ῦ θ υ μ ο ῦ. ὲ ὃ ω σ θ ρ ὼ σ ὶ δ ὸ ι σ τ ὶ ὁ ρ μ ὶ
φ λ ἡ μ α ι μ ὸ ν τ α ὶ μ ὸ φ θ α λ μ ὸ ὲ ν ὲ τ ὰ ὐ τ ὸ σ α λ ὸ ἡ θ ρ α υ τ ὸ ὲ μ ο ὶ λ ε λ ι μ μ ὰ τ ο ῦ μ ὸ ὶ δ ω κ
ρ ὰ φ α ί ρ θ α ι. ο ὐ τ ὸ σ ὲ μ ὼ ὶ μ ὲ ὰ θ ρ ο σ λ ὸ τ ο σ ὲ ἡ ρ ι α ἡ φ α δ μ α λ λ ὸ ν, μ ὶ ὰ ε α τ α φ ἡ
λ φ. ἐ ὰ ἡ τὸ λ ὰ τ ο ρ ω σ τ ὰ τ ο ν μ ὲ ῦ ὲ σ ὶ ε μ ὲ ἡ σ ὸ ὶ μ ὲ ἡ σ ὶ φ ο ν μ ὸ σ μ ο ν ὲ ῦ φ μ ὲ ἡ μ δ ω α ἡ μ ὺ ρ ο ν. ὲ ὲ μ ο ὶ
α ὖ μ ὲ ο ὼ π ρ ὲ σ τ ὸ ν σ ὲ μ ὲ α υ τ ὸ ῦ φ ὶ λ ο ν σ ὲ ι μ ὲ ῦ μ ὲ ὸ τ α σ ἡ σ ο ὲ μ φ ο λ ὸ τ ι μ ε α, τ ὸ μ ὲ ῦ μ
ὼ σ ὶ π ρ α ο λ ὶ ι ζ τ ὶ ὼ δ ι ε λ ὶ λ ε ι σ ι ν. π α ὐ τ α σ δ ὲ ἡ ζ ὲ ὼ μ ὸ μ ο τ α ὶ σ ο ι δ ω ῶ α ι α ὐ τ ὸ ν σ
ἡ σ τ ι μ ο ρ ί α ν ε ι α τ ὰ τ ὸ ν σ ρ ὸ μ ο ν σ. ὃ ὺ τ ο δ μ ὶ π α ρ ὶ μ ὲ ὼ ρ μ ὼ σ ὶ π ὶ μ ε ι σ ι ν δ ὲ ὼ σ ὶ τ ὸ ν
α ὶ ν ἡ ζ σ ὲ λ ι δ ὶ λ ε ι σ ι ν. ο ὐ τ ὸ δ ὸ θ ἡ ζ ο σ μ ὸ μ ο σ α ὐ τ ὶ μ ὸ ν τ ρ ο σ τ ὼ ν ἡ μ ὼ ν ὸ λ ι τ ὰ ο μ ὲ ν ὸ ω ν
τ ὸ ω ὶ ω ρ ο μ ὶ μ ε ω ν. ἀ μ μ ὲ ῦ δ ω α τ ὸ ν α ὐ τ ὸ ν σ ἡ ν τ α ὺ θ ω σ ὼ σ ὶ π ρ α φ ἡ μ τ α σ τ ὸ ὶ σ μ ὲ
τ ρ ο ι σ ν ο μ ὶ μ ο ι σ ἡ ρ ὸ ῖ ζ α ὐ τ ὸ σ τ ὸ ν ὲ λ ὶ δ ω σ ἡ χ ἡ σ τ ὸ ν τ ρ ἡ ω σ. ὲ σ ὸ τ ὸ ν σ ὼ σ ὶ τ ὸ ω
ὸ ρ ὸ ω ω ἀ μ ἀ μ μ ὲ ῦ ν ὸ ν. ὲ α ὐ τ ὸ ῖ σ σ ὶ μ ὲ ἡ μ ὲ ρ ο μ τ ὸ ῖ σ μ ὲ ῦ μ ὲ α ρ τ ὶ μ ὲ ἡ μ ὸ ύ ο ι σ ἡ ν
π λ ἡ ρ ὼ σ α ι τ ὸ ν δ ὶ λ ε ι μ μ. ἀ μ μ ὰ π α λ ὶ ν μ α ὶ ρ ὰ ν π ο ι ὼ σ τ ὸ ν ὼ σ τ ὸ ν ὼ σ ὶ τ ὸ ν. τ ὼ ν γ ὰ ρ
τ ὸ ν σ φ ὸ λ ρ α π ο ν δ ὲ ἡ ζ ἡ π ο ι θ α ρ ὸ ν τ ο ι ν ἡ ν ὸ ὲ ἡ ζ. ο ὐ δ ὲ ἡ ν τ ὼ μ ὲ ἡ ζ σ δ ἡ ὰ ρ ο ι α ρ ὲ χ ο
μ ὲ ἡ ν ὰ π ο σ ο ἰ α π ὼ λ ὶ σ α ι ἀ ρ χ ὸ μ α ι. φ ο υ σ ὺ μ ὲ ν σ μ ὲ ὶ π α ρ ὰ τ ο ῦ τ ο ἀ π ο ρ α λ ι π ὸ σ
μ ο ι λ ὶ ἀ π ὸ τ ὶ σ ι σ ἡ ν ὸ ὴ τ α ι. ὲ λ λ ἡ π α ὼ σ μ ο υ ν τ ὼ ὼ δ ι δ α σ κ α λ ί α ρ π ο ι ὼ σ α μ ὲ ἡ ν ὸ ὼ. ἀ λ λ ἡ ὼ
τ ι μ ὶ ὸ τ α τ ὸ ζ ἡ μ ὶ ὸ τ ο ν θ ρ ὲ μ α τ ὼ σ ὸ ὲ λ ὲ λ μ ὶ σ ί α σ. υ ὲ υ α ὶ ὼ σ ο ν ζ ὲ μ ὶ τ α ὼ ὲ λ λ ὼ ὶ

δασ ἀὸ ϛχὸρμὼ ὧοὶσοὶ, ϗαὶ τὰὸ πάγτωρ σημφόρωσ πορὶ τηὸ σὸὶ ὸ ἔμε
λήσασ ὶ πρασόπτωτοσ μαρτυρίασ· ὶ ὧόὶ ϛλορτὸὼ ἀρ ατι ὸότη ἀὸσαμβλίψαι
λιμὼὼ ὲπὶ ταχή· ὸ σμὼ γε οὐδεὶὼ ὧὰχλήασ οὐ δὲ νὺρ ὸσσ ὲλλὸ λοι πορ· μαῖ
λομ ἀρούμεθρ οσσ ὲμὶ λυπῆσαι, ἵ πάγτασ ἡμᾶσ ὸὶ μέσ ομ ϛχήγ ὶ φίλουσ τ
ϛ̃ζ ἢ τὸὺ σὲ φελ ὰ τὸὺ ν ὲ πισκ ὸ ὡ σ τε μὶ χειρ ο τον εῖ ν ὲ πὶ χρήμ α σιν ∴
τὸ τοῦ πρ αγμ ατ ος αὐ τὸ πορ πορ ὶ οὗ γρ άφ ω δι α ὰ τί μεγ ὸ ὅλ ος κ ὼ πα ὸό ηι α ὶ θ ῖλ ω
λιόθ η. ὸ δ ωύ ιος ὧὸλήρ ω ασ ήμ ου τ ηὶ ὼ τ ιχλί ῳ· τ ὼό ν δὲ ὸ ϕ ά ήμ ει σ ὶ ἄὼ σι φ ομ· τὸ
οὧ ὶ πορ ὶ αὐ τ οὐ γρ άμμ ω· ὸ μεὸ ὶ σ ω φ ρ ω σ ϗὸ ὸ σ ὲ αὐ τ ὼ, δ ϛ κ ὸ θ ω ὼ ὸ σ ῖ ᾶ μ ω·
ὸ δὲ μὶ σ ω φ ρ ω σ ϗὸ ὸ, ὼ ὸ σ πρ ο φ υ λ α ὺ τ ήρ ι ομ· ὸ δὲ, ἄὸ ι ά φ ο ρ ο σ ὸ ὧ ὸ πορ α ὼ ὸ σ ϗ χ ὸ
μ α ὶ ὸ ϕ ᾽ ἡμ ῖ ν ϛ ἀρ ὸ θ ὺ μ ῳ α ὼ ὸ σ δι ὰ ὼ μ α ρ τ υ ρ ί α ν· τ ί δ ὲ ὸ ὰ ῖ ν ὸ λ ϕ ὼ· ϕ α σ ί τ ι ν ῳ
τ ι ν ὰ ὸ ὸ ἡμ ῖ ν ὰ ρ ὸ θ ὺ μ ῳ α ὼ ὸ σ δι ὰ ὼ μ α ρ τ υ ρ ί α ν· τ ί δ ὲ ὰ ὰ ῖ ν ὸ λ ϕ ὼ· ϕ α σ ί τ ι ν ῳ
τ ι ν ὰ ὸ ὸ ἡμ ῖ ν ὰ ρ ὸ θ ὺ μ ῳ α ὼ ὸ σ δι ὰ ὼ μ α ρ τ υ ρ ί α ν· τ ί δ ὲ ὰ ὰ ῖ ν ὸ λ ϕ ὼ· ϕ α σ ί τ ι ν ῳ
ζ ϕ μ δὲ ὸ ν ὸ μ α τ ι ϗὸ λ ὰ ὺ ϕ α σ, τ ὸ ὺ τ ὸ δὲ χ ϕ ρ ὸ μ ὰ ῖ ν· ϗ ὰ ῳ τ α ϕ ί τ ι σ τ ὸ ὶ α ϗ ὸ γ ὸ ϗ ῦ
τ ῳ ὸ χ ϕ μ α τ ι τ ὸ ῦ ἀ γ α θ ὸ ῦ π ω ι ὶ. δ ι ω λ α σ ί ω ῳ ὸ σ τ ι μ ω ρ ί α σ ϗ ὰ ῖ ν α ὺ ζ ι ὸ σ·. δ ι ὸ
τ ι α ὺ τ ὸ ὸ ν τ ὸ ὸ ὺ ι ϗ α γ α θ ὸ ν ϗ ῥ γ ά ζ ϗ α ι. ὶ ι α χ ρ ῶ τ α ι ϗ ὸ σ τ ὸ ὶ α ϗ ὸ λ ὸ ῦ π ο λ ὺ ζ τ ὶ ὼ α μ ᾶ ρ τ ί α ν
ὸ σ α μ ᾽ ϗ ὸ π ω ι π ὸ σ τ ὸ ὶ α λ ὸ ὸ σ ι ω σ ῥ γ ὸ. τ α ὺ τ α ϗ ὸ ὺ σ τ ὸ σ ϗ ϗ, τ ὸ ὺ λ ο ι π ὸ ὺ μ ὶ σ ι ϗ
ν ϗ ὸ θ ὸ α μ ᾶ ὸ ὰ ῶ δ ι ὸ ῥ θ ὸ ῶ ϗ ῆ τ ὸ. ϗ ὸ ὺ ϗ ᾶ ῳ ϗ μ ὶ λ ϗ ῥ γ π ὸ ὸ σ τ ὸ ῳ δ ϗ ὸ μ ῦ ὸ ῳ τ ὸ ᾶ ῥ τ ύ ῥ ι
ὸ ῳ ὸ ὸ σ ῥ ῥ ῆ ὸ ὰ ῶ π α ῥ ὰ τ ὸ ῳ α ὺ τ ὸ ῳ σ ὸ λ ὸ ῳ π ῥ ὸ σ τ ὸ ῳ δ ϗ ὸ μ ῦ τ ὸ ῳ δ ὸ ῶ ὰ ι. ἵ ῳ α
π ὸ σ ϗ ᾶ ὸ ῦ μ ϗ ὸ ὸ σ ὶ α ῳ ὰ ὸ ν μ ὶ ὸ σ ὶ ϗ ῆ ς. τ ὸ ᾶ ῥ γ ύ ῥ ι ὸ ῦ μ σ ὸ ῦ ὸ σ ὶ ὼ ὸ ὶ ϗ ῆ ζ ὸ σ α ὺ τ ὸ ὸ λ ϗ α ῳ.
ϗ ὸ ὺ ϕ ὰ ὸ ν τ ῥ ὸ ῳ γ ὰ ῥ ὸ δ ι ὰ ὼ π ϗ ῥ ί α ῳ ὰ ὸ ν μ ὶ ὸ σ α ϗ ὸ ϗ θ ὸ λ ῳ. ἵ ὸ ὶ π ῥ ὰ ὸ σ ϗ ὸ ῳ ϗ ῆ ὼ
τ ὸ ῦ θ ῦ δ ῥ ῥ α ῳ. π ῥ ὰ ὸ σ ι σ γ ὰ ῥ ϕ ῥ ύ ῥ τ ὸ. ὸ ὸ ὺ δ ῥ ῥ α ῳ ὸ λ ὰ ῥ ῳ ὸ α ῳ ὸ ὸ λ ὼ. ὰ ὸ ὸ ὸ
ν ὴ ὼ ὼ ῥ α μ ὸ ῥ ῳ σ τ ὰ ὸ σ α ῳ τ α ῳ ῶ ὰ ϕ α ῥ ὸ α ὶ σ ι τ ὸ ὺ χ α ῥ ί σ μ α τ ὸ σ. ὶ α π ὶ ϗ ὴ
γ α ῥ ὼ ὸ ὸ ὴ σ ϕ ῆ σ τ ὸ ὶ σ ῳ ν ὶ ϗ ὸ ὶ σ ῳ ὶ ὸ ὴ τ ὶ ὸ ὶ ὰ ὶ ϗ μ ὶ σ ί ῳ. ὸ ῦ θ ῳ ὼ ὸ ὸ ὶ α ὸ ά μ ὸ θ ῳ ὸ σ ὸ μ α ὺ ζ
ὰ ῖ μ α ῳ χ ῶ· τ α ὺ τ α ῳ ὸ ὺ π ὸ σ γ ί ῥ ὸ θ α ὶ ῳ ὺ χ τ ῥ ί· ὸ δ ὲ ὸ ῦ μ τ ὸ τ ϗ ὴ ζ α σ ὶ μ ῳ λ ϕ ὸ· ν ῳ
μ ί ζ ῳ ὶ σ ὶ μ ὶ ὰ ῖ μ α ῥ τ α ῥ ύ ϕ μ τ ῶ μ ὶ ὰ ῖ ὸ ῳ π ῥ ῳ λ α μ ὰ ῥ ύ ϕ μ. α ϕ λ ὰ ῳ μ ὸ τ ὰ ῶ τ ὴ ῳ χ ϕ
ῥ ὸ τ ῥ ὶ α ῳ λ α μ ὰ ῥ ύ ϕ μ. λ α ῥ ϕ μ δ ὲ ὸ ῦ μ τ ὸ, ὸ ᾽ ὸ δ ὴ ὸ ὸ ῳ τ ὸ ῦ λ α ῥ ϕ μ. π α ῥ α ὶ ῳ ῳ
λ ὸ ῶ ὸ ῦ ῶ τ α ὺ τ ὴ ῳ τ ὴ ῳ ῶ π ῥ ὸ σ ὸ δ ὸ μ μ α ὶ λ ὸ μ δ ὲ τ ὴ ῳ ῶ π ῥ ὸ σ α μ γ ὸ τ ὴ ῳ ὼ ὸ ῦ ὶ μ ϗ ὸ μ α ῦ
α ὺ ὸ ὸ θ ὸ θ ὸ. ὸ μ ὶ τ ὰ ὸ σ χ ϕ ῥ α σ μ ῳ λ ῳ ὺ α ῥ τ ὸ ῳ. τ ῳ ὸ ύ π ῳ ὶ σ λ ὶ ῆ μ ῳ α ῳ μ ϗ ὸ ῦ ὸ ῳ τ ὸ ῶ
α ὺ ζ ὶ ὸ ῳ σ ῳ ῳ ὶ ὸ ῳ τ ὸ ῳ τ ὸ ῦ ὼ ὰ ῖ τ λ ϕ μ ϕ ὴ ῳ μ ῳ τ ὴ ῥ ὶ ῳ ῳ. σ ὺ ὴ ῳ ῳ τ ὸ ῳ δ ὸ ῆ ῳ ὶ. π ῥ ὸ ῶ
τ ὸ ῳ μ ὸ ὴ ῶ ὸ σ α ὺ ῳ ὶ ὸ ῳ σ α ὶ. ϕ ὴ τ ῳ δ ὲ ὼ ὸ σ ὺ ῳ σ ὸ θ ϕ σ α ὺ ῳ ὸ ϕ λ ῶ. ϕ ὴ ὶ σ μ ὸ τ ὰ ῶ τ α ὺ τ ὴ μ
μ ὸ ὺ τ ὴ ῳ ὼ ὰ ῖ ῳ λ ὴ ῳ π ῥ ὰ ύ ϕ ὴ ϕ ὸ ῆ τ ῳ ὶ ῳ ὸ ὺ ῳ π ῥ ὸ ῳ. τ ῶ ῳ μ ὸ ὴ ῶ ὴ τ α ὺ τ ὸ ῳ θ ὶ ῳ ὸ α τ ὴ ῥ ί ῳ μ
ὰ ῳ χ ῳ ῥ ὶ ὸ ῳ. ϗ ὶ ὼ τ ὶ ὰ ϕ δ ὲ ὸ ῆ ὸ ῳ τ ὴ ῳ ῶ τ ὸ ὺ θ ῦ δ ῥ ῥ α ῳ ὸ ὰ ῳ ὰ ῶ ῥ ὰ ύ ϕ ῳ μ ὴ τ α ῳ ῳ ὸ λ ϕ μ δ ὺ
ν α ῳ ϗ. ὴ μ ὲ ϕ ῳ σ τ ὰ ῶ ὸ ὰ ῖ ὸ ῳ ὸ ὴ ὶ α ὸ ὸ ὴ ὶ σ ὶ ῳ τ ὸ ὺ φ ῦ ῳ ὶ α ὺ τ ὴ ῳ ῳ σ ῳ ὶ ὸ ῳ θ ϕ α ῳ ὸ ὺ ὴ ϗ ὸ ῳ μ ῳ ϗ. ὸ ῦ
δ ὲ ῳ ῥ ὸ ῳ θ ϕ σ, ῳ α ὺ ῳ σ ῳ μ α ῳ. δ ῥ ὰ ῶ ϕ ὴ λ α ῥ ῳ γ ῳ ῥ ί α ῳ μ ὴ ύ ῳ τ α ῳ ῳ α ὺ τ ὴ ῳ ῳ. ὴ δ ὲ ϕ ὴ λ α ῥ ῳ γ ῳ
ῥ ί α ῳ ὸ ῦ ῥ ί ϗ ῳ ῳ α ῥ τ ῳ ῳ μ ῳ τ ὸ ῳ μ ὴ α ϗ ὸ ῶ ὴ ῳ τ ὴ ῳ. ὸ ὴ ὸ ῳ μ ὸ ϗ ὴ ῳ ὸ ὴ ϗ ὸ ῳ λ ὸ λ α τ ῥ ί ῳ. ὴ ὶ ὸ ῦ ῶ

ρον, τοὺς δὲ καὶ δόσεως ἀπὸ τοῦ μεταξὺ τοῦ μὴ ἀφορισθέντος· καὶ
δὲ ἕλκουσαν τοὺς ἀρθέντας ὡς τοσοῦτον τοῦ φανέντος ἀδρανοῦντος. ὅτε
μοι φίλον ἀνταῦθα φίλτατος ὄσμοι γε ἁμαρτανόντων.
τοι τοῦ τοῦ μὲν προαιρουμένου τοῦ συμμορίας εἶμι τοῦ, ἢ μὲν ἀμοίσχαρι-
μένος. ἢ ἰ ἰδιότητος δὲ δηδόσι. ἢ φόνου ἰζκαρ τοιοῦτι, μήτε ταυτὶ ποιήσαι
μι· οὐ γὰρ οἰκεῖόμενος, ἀλλὰ καὶ ἀπηλος δόμαι τὴν δορὸς ἐαυτοῦ τοῦτο πρὸς ἀμύνασ
φιλίας δι ἀμυνόμενος· ἢ δὲ αἱ μὲν διδόμεναι τὴ φοι παρὰ ἀμῶν δή δον
ται εἰς τὸ ἐξ ἀποθανοῦσι φανέντας μαρτυρῆν ἔχόντων αὐτοῦ ἀμαρτυρόσιν·
αἱ δὲ ἱερίσεως τοῦ μοῦ τὴν ἀφ ὁ λόγου τοῦ ἢ δότι τὸν αὐτοῦ ῥίπτω τοῦ μεταξὺ
παρὰ τὴν ἰδίαν ἐξ ταπεῖνόδοσι τοῦ τρεπόμενον. ταχὺ τοῦ πρὸ τὴ αὐτὴ
ομένων τὴν μαρτυρίαν· ποῦ δὴ τοῦ μὲν καὶ δι ἀπαράδοσι ποίησις,
ὅσ ὑποβροῖ ἱεῖσαν τοῦ μαρτυρικὸν ἀφίπαρξ· προσάλχεσθαι δὲ τοῦ
θοῦ μὴ λαθόν τὸ συμφέρον· ὅ ὑποστὰ οὐ λιεῖ ἀμῶν τὴν δῆ θεκάστῳ ἓκ
καίστοσ αἴτι ἀσόμεθα, ἀλλὰ τοῦ θοῦ τὴν χάριν τοῦ μ γιγνομένων ἢ σόμεθ ἀ·
κμήτοι ἢ ἰ καὶ τὰ ἀμῶν γίνεται ταῦτα, οὐδὲ γίνεται· ἀλλὰ μίμησις μὲν δὴ τὸν
τὴν ἀληθῆ ἀς, αὐτὴν δὲ τὴν ἀληθῆ ἀς πανταχοῦ ἀπολῆψις· οὐ δεὶς
δὲ ὅτι οὐδὲ μιᾶ ρόσις παραπεσόντος εἶναι δωσι τοῦ ἕλκουσαν τὸ στρόπου τὸ ἐ
αὐτοῦ ἱερατικὸν σαι φιλοῦ ἢ ὠσι· μήποτε δὲ τοῦ ἁμαρτανομένων ἀμὲν ἐξ ἓκ
τὸ ισ ἑλεύσεσθε μὲν τὴν μερίδα· πολλὰ γὰρ ἂν ἁμαρτηθῆ ἢ ς παρὰ τοῦ
οὐ κἀν προσδοκωμένων ποτὲ, διὰ τὸ εὔκολον τὴν ἀμύνησθαι·
ἦ τον· ἰ διὸ μὲν τοῖς φίλοις συμβουλεύσαι τοῦ πολλάκις τὸ ἱερατικὸν.
κἀν αὐτοῖ θαι οἱ δοξασμένοι τοῖς πονηθεῖσι, ὁ ὑκαλοῦσι μῶν· ἓν οἷς δὲ
οὐ πονηθὲν ἀμῶν ἀλλὰ ἱερίσεις δαίμονος μὲν ἐκ τοῦ πνεῦμα τοῦ πρὸ τὸ
θέντος διαχθέντος· ἢ μὲν οὖν παρὰ ἀμῶν δίδοται. τί χρὴ παρ ἡμῶν
αἰτῆσαι ἄλλο ὑχὶ αὐτὸν παρ ἑαυτοῦ λαμπάδα· ἢ δὲ παρὰ ἐκ, δέχεσθαι πρ ο
σὶ ἐκ ἄλλο ὑχὶ ἁγαθὸν· ὁ ἓν τὴν δέχεσθαι μὲν τὸ ἰ δίου θελήματος αὐτῆ,
ποιητοῦ ἢ τὸ οἰκονομούμενον θεῖ τὸ συμφέρον· ὁ δὲ θεῖος ἄξιος ἀποφαίνοι παῦ
σαι πάρα μὲν ἐκ ἱερῶν προφητῶν ἀπὸ τοῦ οἰκουμένου, ὁ αὐτὸν θεσίοις πᾶ
σι τοῖς προστιθεμένοις ἀφόσοις ἀρχαρὶ ἓν παύσι θεῖν ἱερῶν τὸ μίορφῶ
μερισθῆναι ὁ ἀληθινὸν ὡς ἐπὶ σκῆ ἰ ἄλλο ἐν ἱερῶν ἐπὶ τῆς τῶν ἐκκλη
σιῶν καταστάσεως· καὶ ὅτι διὰ νόμου τὴν δ ἐν ἀπολήψιν πίστιν ἀνα
νεωθῆναι χρεών· ἵ ἐν ἐλάβεν παρ ἀντὶ τὰ θῶν τῶν τῶν
ἓν καιρῷ παρέσχηται διὰ νόμου τὴν δ ἐν ἀπόλοσιν ∴
χάρις τοῦ θεοῦ τοῦ δόντος ἡμῖν ἀρχαίας ἁγίας καρδίας ἰ διόν ἓν ἀπὸ ἀθαρ

γεαύτοῦ ποιήσασθαι. πολλὰ γὰρ ἡμῖν ἂν ἔοικε λυποῦμεν παρὰ τοῦ
σαφῆ κίνατα ἔσεσθαι ἀμείνονα μανθάνειν διὰ τὸ τὰς φιλίμους τῶν ἐναντίων
μεμφόσους πρὸς ἡμᾶς διαιρεῖν. ἀ ποιεῖ τε δικαιοσύνη καὶ βασιλικὴ
ρωσδιημίσαρ ἡμῖν ὁ πατὴρ τοσούτῳ καὶ τιμιώτατος καὶ τιμιώτατος ἀδελφὸς
ἡμῖν ὢν θεοδόσιος ὁ συμπορεύσων. ἀ τρίτων ἑαυτοῖς σημεῖον
λάμενον. ταῦτα καὶ πρὸς τὴν μητέρα ἐμοὶ φράσαι γράφομεν. ὅτι
πολλοῖς σεσωσμένοις ταῦτα ἀκαὶ ἡμῖν. καὶ οὐκ ἀπὸ τοῦ παρόντος καιροῦ
ῥοῦμεν. ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ παρελθόντος χρόνου περὶ αὐτῶν τοιαῦτα
οὐτωσὶ τὰ τοῦ δόγματα. τὰ μὲν γὰρ ἀφωσιωμένα ἱερὰ καὶ ἐλθοῦσι
πασιν. τὰ δὲ τὴν ἀρχὴν ἀφωσιωμένα ἡμῖν παρὰ τῶν ἡμετέρων δοθέντα
μεθα, ὅτι καὶ καὶ κατὰ αὐτὴν ἐκ παρελθόντος καὶ καὶ κατὰ πόλεις πεπρασμένοις πε
ρὶ ἀρχὴν τοῦ ὀνόματος τοῦ ἰδίου τὸ ἴσον φέρον αὐτὸν μὴ λαμβάνοντας. ἀλλὰ
μᾶς τῶν ἁπλῶς τῶν ἀπὸ τοῦ καὶ οὐ δεῖ τοῦ πολεμεῖν τῶν ἀλλοτρίων
ἔχειν τὸ λυποῦν ὃ ἐστὶ καὶ χαλεπὸν καὶ οἱ χρήματα οἰκεῖα καὶ ὅσα τοῦ καθ'
αὐτὸ χάριν. τὰ μὲν μὴ καλῶς ἀλλ' ὡς ἔτυχε συμπεπτωκότα καὶ διεσπασμένα.
τοῖς δὲ αὖ τισι τῶν περιτυχόντων ἐπὶ δεξιὰ μᾶλλον ἢ ἐπ' ἀριστερά.
οὕτω καὶ οἱ λαοὶ κατὰ τὴν διελεγμένας πεπρασμένοι μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον
κλῆροι τοῦ περιόντος τῶν ἴσῳ μετασχεῖν ἁπάντων διεδέχθησαν. ὃ σ
ὧν πρὸς ἡμῶν τὸ χαλεπὸν τὸ μέρος. καὶ παρρησίᾳ τὴν χάριν
δραν ὁ χρόνος. τὸ μὲν γὰρ ἴσα καὶ περιαιρεῖν. ὁ δὲ ἔμφασιν ἴσθι
τὸν αὐθαίρετον καὶ ἀμιγῆ τὸν ὁδὸν διὰ τοῦ παρρησίᾳ καταλιπεῖν. οὕ
τω καὶ τὰ ἡμῶν ἡμᾶς χρεμάζοντα μέρη ἄδρομον οὐδεμίᾳ. μόρια μὲν γὰρ
καταδεχόμεθα μὴ τὸ παρὸν ὁρᾶν, ἀλλὰ τρίσμικρὸν πορρωτέρω
ταῖς ἐλπίσιν ἡμῶν ἀντρίζειν. εἰ δ' οὖν παρὸν ὁ πρασιὸς ἀδελφοί.
πεποιήκασιν ἡμῶν τὰ ἔσχατα. οὐδὲ γὰρ μὴ σταρὶ μὴ πολυπλήσιον ἔχειν ἀφόσιν. μὴ
δὲ ἴσον τι σεσωσμένος ἀξιοῦν. ἢ τοῦ φανταῖα τοῦ δικαίου
τὰ πρίγκιπα. καὶ οἱ ἔσται πεμφθέντα μὲν ὁ χλιδρὸν μὲν δι' ὃ ὅτι
τοιοῦτον ἔφη πεπλῆξ. οὐκ ἀποφρόνησιν δὲ ὅτι τὴν πολιτείαν αὐ
τοῦ ὁ θεὸς ἀδικαίαν σεσωλίζειν. φυλάξομεν αὐτὴν κατέχοντα ὃ
σ ἔσται μὲν ἱερὸς πασθήμασι μεγάλα δυρόμενοι. ὃ γὰρ δὴ τὸ δί
καιος ἀξιοῦν δεῖν οὐ αὐτοῦ ἀποβάλλειν, τοῦτο πρὸς καιροῦ δί
καιος δεῖν. ἔφασαν δὲ ἐκ χρὴ λέγειν, τὸ δικαιοσύνα ἀλλὰ μὲ
κρὸν ἀποσπᾶσθαι τοῦ δικαίου πρὸς τὸ ἀνύσαι ἀπὸ ἀφῃρῆσθαι.
βλέπα ὁμολογεῖσθαι καὶ πόλεμα μαχέσασθαι. τοῦ μὲν χρὴ αἰεὶ

οξβ ⁘ πρὸς μονάζοντα ἐκ πεσόντα παραίνεσις ⁘

Δι᾽ τρόπου φόβος ἐξέλθῃ τῆς τοῦ διαφόρου λόγους. ἕλεγχος
περὶ τοῦ ἀπόστολος. διὰ γάρ τοι τρόπου ἀπομνημονεύθη πρόνοια
παρὰ μέρος ἀσθενείας ἐλεημοσύνης μέρος. διὰ αὐτὸ τοῦτο
παθεῖν ἐβούλοντο, καὶ πρὸς τὰ παθήματα ἀναβαλεῖν δεῖ καὶ
κόσμου καταφρονεῖν. διόπερ ἡ παραγγελία μεγάλου τοῦτό μου τὸ
γράμμα, τὴν μὲν χεῖρα μὴ κόψαντα τοῖς λοιποῖς σῴζεσθαι.
τὸν δὲ πρόσωπον μὴ πορθμευόμενον ἕλεγχος ἐστὶ καὶ τῆς φάσεως ἀμφοῖν
τοῦ φήματος σήμαντρον παραχρῆμα τοῦτο μὴ χεῖλος τοῦ μου
ἡσυχαστοῦ ἕλεγχον. οἱ μὲν τί γὰρ αὐτὸν τὸ λοιπὸν
μεταστρέφοντα αὐτῆς λιμένος. καὶ ἐλθόντας μεμνῆσθαι τοῦ
προσβῆναι μεταστάσεως ἀμφοτέρων. ὁ τὸν ἐπιτρέψαι πλοῦ
τοσοῦτον χαμαὶ πρὸς δοξάριον. φρίττω, μὴ ἵλεως ἡμῖν ὁ σοὶ λοιπὸν
καὶ πλείονος τρυφῆς αὐτὸν ἐπὶ χαιρόμενα καὶ προφανῶς
μεμνῆσθαι καὶ ἀδίλεσι πόρρω. καὶ τοῦ μὲν ἀρχῆς ἡδονὴ φόνοι δὲ
τρίτοι ἐγόμενοι τὴν τριάδος ἐπόμοι ἀμφ. τοῦ δὲ δικαιοσύνη ἀμφοτέρου
νοι, δηλαμβάνομεν τὴν δύναμιν. μὴ ἵλεως ἐκ τοῦ μὲν ἀκόν. ἀπαιτεῖσθαι
ρίζης ἐμοῦ ἐντὸς μου πρὸς τὸν δικαίωσιν ἐκ τοῦ ἐλεῆσαι. μὴ ἵλεως ἐκ τὰ
μέλη ὑμῶν ἐκλέγεσθαι πρὸς τὸν μορφῶν. φθόρου τε μὲν
πρὸς ἀφελόμενον τοὺς φόνους, ῥοῦ μεγάλου δὲ θεὸς ἐλεόμενον. πάντων
τε ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐν τοῖς ἀδήλοις, μὴ ἵλεως ἐν μεγάλου πρὸς μεταμελῆ
σθαι τὸν οὐ τρόπου. σκυμνάλιζον μὲν ὑμῶν τὸν πολυλεήμονα μορ
φοῦσθαι. οἱ μὲν δὲ ἐφ᾽ ἁπλῆν, καὶ σωτὴρ οἱ μὲν λόγῳ ἀπαρχόμε
νος. ὁ λοιδορεῖσθαι δὲ μεταμέλειος ἀπόστολος καὶ ἀμήτιον ἀρὸς ὁ σῴζων
ὀξύμωρον. ἐκ τοῦ ἀρμόδιον τὸν ἱεροσόλυμα θεὸν καὶ αὐτὸς
σωθῆναι ἐν τριάκοντα καρίζομεν τὸν ἀπόλωνται ἐκ τοῦ πόνων. ὁ τὸν δὲ
μεταπλοῖς ἐν ἑλίκοις, μὴ ὅλως διαπλῶμεν τὸν προσφιλοσόφως. ὁ μὲν
καὶ τὰς τὸν αὐτῶν συνεπιχίας λόγον τὸν προσλιπὸν φάγον. ἐν ἐπὶ
δὲ ζῶν ὁ τρόπος ἐν δὲ αὐτὸν ἐφ᾽ ἁρμόσας τὸν ὅσον λιπὶ ἐκ τὸν θορύνων
δὲ ἐμίμησας. σαλεῖς δὲ τρόπος τὰ σῶμα συνδιαμύτρομεν καὶ ζόμενος
ρὸν τὴν ὁσφῶν σωτηρίαν. ἐκ τρίτου τὸν ὅσον συνδιέθημεν.
λαμβάνας τὸν τοῖς τῷ ἅγιος ἐκ λοιπὸν μὴ χρὶ τὸν ἐκκλησίαν μὲν ἐρ
ὑσαχαύμασας. καὶ φασὶ ἐκ μὲν ἀπαλλὸν τὴν χρὴν μὲν ἐρμόσας.

ἐμ δὲ θεμὲ δὲ τὰς λατομίας ἐκ λίθων ἀδιάλειπτ ἐφ ἑκάστου ἔτους, τοῖς μὲν ἐφ' ἑκάστοις χωρίοις πρόσκλησιν ἀναγκαίαν ἐμιαυτοῦ· ὁ λιμὸς δὲ τὴν τῶν σαρκῶν τροφὴν μεγάλων διέφθειρεν. τοὺς τοίνυν ὑπογαστρίους ὀχετοὺς μεμιγμένους ἐξ ἡφαίστου καὶ γαστρὸς αὐτὴν ταῖς ἀσπίσι σημαίνειν. τὰ δὲ λοιπὰ τῆς ἀνθρώπου φύσεως ὅσα ἐκ χιὼν τοῖς στοὺς ὄμφαλοὺς μέρη ὠφελεῖσθαι. καὶ συνιστάναι μέν ὁ λαὸς τὸ ἔργον. κατὰ τὰς μυστηριάσεις ὥρας αὐτὸ ὁμολογοῦν μέγιστον τῶν θεῶν τοῖς τῶν δαιμόνων ὀχετοῖς τὴν γενεὰν δὲ μερόπων ἐπὶ γῆς καὶ τὴν ἑκάστου. καὶ τίμιον δὲ καὶ τὰ λήμματα· μεμνῆσθαι ὅσα ἀγαθὰ τὰ μὲν φέροντα φιλήματι ἀστασιάστως. ὅσα δὲ βραχύτερα τῶν πρώτων· ὅσοι δοῦλοι θύραθεν τῶν ἀστέων ἐπὶ δραχμὴν τοῖς γράμμασιν τῶν πρωτολεγόμενοι· καὶ τί ὑπὲρ τὸ τέλος τί; μοιχιλικὸν φιλήματος διαπολλὰ μυθολογούσιν ἔξω πύργου ἐν μέσῃ. τὶ τρόπος ἐκ λιμὲν ἀγορὰ τὰς ἄλσεσι, ἄλμασιν πρόσωπον τῶν μέρη πρὸς τὰ πολλὰ χαλκᾶ λιμὲν δὲ ἀγυιαί. τί δὲ τοῦ γόμφος πρὸς αὐτὴν ὄμφακος χνόος τοῖς μιλίαις. ἵστε τοσοῦτος ἀκριβῆ τάγμα ὅλον θρίαμβος ἐκλείσμασι. ποῖα πολύπλοκα τοῦ διαπόλου δῆτα τῶν πρὸς ἀφίγξαι τὰ ὅτε τὰς τῶν ἀρετῶν ὅτι ἐν ῥήσεσι ἄλμασι λίθοις ἀπολίλαγξ ἐγ. τοῦμοι τὰ δὲ μιγήματα τοῦ σῶμα τοῦ μαῖοι ὀχεῖαι. ἆρ' αὐτὰ ἀρ' αὐτὰ πατῆσαι ἄξιον. καὶ τῶν σοῖ χιτῶν ἐν ἐμαρτῶμεν τὰ τῶν σὰ φαμὶ ἵστε τοῖς ἀγαθὰ ἐμ. ἅτε τὰς τῶν θεῶν προσφυγόντας τυχὰς φρικτοῖς ὄρκοις καὶ τελεσθέντας. ὧν ποτὲ παραστήριμε γῶν τοῦ μαῖς τοῦ οὐ τὸ πρὶν τὸν διαπόλου προσμυσάμενος. ὁ μὲν τοί γὼς παρορμὰς ὁ λαὸς τοῦ ἡφαίστου γέγραφεν. καὶ φαυλίσασ τῆς ἀοικίας τὸν χαλκοῦν λίραν. μέχρι τοῦ γὰρ ὁ λογὸς αὐτοῦ τοῦ λῶν ἀμβῶν μὰς τὸ αἶχος. καὶ τί χωρὰς τὸ τῆς ἀμφάσεως καὶ μὴ χθὲς μέσον τῆς σωφρονῶ ὁ τῶν φίλτατε. ἐγράμμεθα αἰχμαλώτων τραφόδιον. ἰουδαίοις καὶ ἐμμοίρων δραματουργῆς τὰ λίμνης. διὰ ἕνα μὲν φρόνημα μεγαλῶν. τὸ δὲ ἀεὶ μὲν ὑπὲρ τὸ σφόδρα καὶ ἡλίαν λίγαν, θαυμαζόμενος διὰ τοῦ διαπόλου τὴν δὲ ἀμμῶν. τὸ δὲ διαφόρους ἐς ἀκολασίας ἐπὶ λογισμὸς θηλέας. ἐλθὰς ὁ σοῦ βῶσι τὸ τοῦ χῶν μὴ χθὲς θαρᾶς τὸν λόγος φὼν ἐν κλέους τὸν μὸν σμον. καὶ τὸν τοῦτον ἄρχοντα ἐλεύθερος τὴν πατρίδα, λέγεται ῥαδιοφθείρας. ὅτι τοὺς ἐς τὸν γραφὴν τὰς παροιμίας, ὃς ἐλάφου ἐς τὸν ἀκαρ. ἀλλὰ τί μῶν. οὐ τὰ μὲν ἐλεύθερος τὴν ἵ χθὲς τοῦ γροῦ ἀδελφοῦ. οὐ μὲν μὴ θεὶς τὰ τῆς βαίτροφος φαρμακῶν. οὐ μὰ τὸν ἐλεύθερον τοῦ ἐκ τὰ φλετηρίου λιμένος. μὴ τὰ μὰ ἐς τὸν ἐγκάκων δραπο

μέγιστον μὲν χρήσιμον ἑαυτὸν τοῖς ἀνθρώποις ποιοῦμαι· οὐδὲν γὰρ
θνητὸν ἑαυτῷ χρήσιμον ὁ θεός φησιν· μὴ μάταιον δέ, ἀλλὰ πρὸς τὴν αὐτοῦ δόξαν
δρᾶμεν· αὐτὰ γὰρ τὰ ἀγαθὰ ἡμῖν ἐστὶν ὅσα τῷ θεῷ ἀρέσκει· διὸ καὶ ἡμεῖς ὅσα
σημαίνουσι τὴν χρείαν ἡλοῦς τὰ νεοδμὴτα μιμούμεθα· καὶ γὰρ ἐκεῖνα
τοῦτο λέγει ἡμῖν, οὕτως προσφιλόσοφον ἡμᾶς τίζωμεν ἡμεῖς· καὶ γρόθι
ποῦ λοιπὸν ἢ οὐδαίους ἐκλιπὼν καὶ δύσιν ἁψάμενος πρὸς θεὸν
νεῖται. καὶ μὴ ἄπορος ἀπολῶς ἀπαρνήσηται τοῦτο ὑπὸ λέσχευσορᾶν· μήσε
μὴ φρικώδη δοκοῦσι θέλγητα καταλαίνειν ἀπόφασις, ὅπου ὑλοῖδα ἡμᾶς πίμπ-
δατε· + τοῖς ΑΛΤΑΛΕΥΣΙΝΗΜΗΝΣΙΝ

ξ τὸν χειροτονηθέντος ἐν τοῖς ἐπισκόπους ·

λαμβάνεσθε γὰρ ὁ λεὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ τὰ αἰτήματα· καὶ δώσει αὐ
τὰ διὰ τὴν ἡμετέρας παρηγορίαν ἅσσα ποιεῖται· ἄξιον μὲν τοῦ ὀνό
ματος οὐ κατὰ τὸ σῶμα λόγιον τὸν λόγον· δικαίως ἄμεμπτον
δὲ ἡμῖν τοῖς τὴν ὀρθότητα τοῦ κηρύγματος φανεροῖς τὴν κατὰ
πολλὰς τοῦ λεῴ ζωὴν κατάδηλα μεμφοῖς ἂν δικαίως ἡμῖν, ὅτι τὰ
ὀνόματι τοῦ λεῴ τοῦ πληφόσαντες αὐτὸν τὸν μητρικὸν αὐτοῦ χαρισμάτ ·

ξα ἐπὶ φλαίου ἐπισκόπου τῆς τοῦ καιροῦ ἀνοσιολίας ·
καὶ ὅτι χρὴ συμβιβάζειν τὸν ἐν τῷ ἐλαιῶνι ἀδελφόν ·
καὶ πόθεν τὴν κατὰ ἀντιόχειαν ἐκκλησίαν μείζων πόλεμος · καὶ μάρτυρί δι' ὑπὲρ μελιτίου τὸν τάνυτος προέδρου ·
καὶ ὅτι τὸ ἔθος τῶν μαθητῶν καὶ ὅτι ἀπὸ δέχεται ἀνὴρ τὸν
πρεῖς τὰ ὄντος τὰ εἰς τὴν ἀτίμας τριάλογον πρεσβύτερον τὸ
τὸ ἀπὸ προσδοκηθῆναι, διὰ τὸ τοῦ λεῴ προρρήσεως · καὶ δέλοιπον,
τὴν πέρα τοῦ προφάσεως μεμαιούμενον · ὅτι δὲ τὸ πληθυσθῆναι
τὴν ἀγορίαν, τυγχάνει φάσκοντος τῶν πολλῶν · ἰδὴ λεγόμενον
ἀρίστην · δόξειεν ἂν τὰ πράγματα τὴν τιμὴν τὸν ἀνομοθέ
τα · ὅτι τὰ φάσκοντος ἂν δῆμα, οὐ τὸ τυχόν · πρῶτον μὲν μισθὸν
καὶ τὸν · τὸν οὕτως μεγάλως καὶ μὴ δικαίως ἀξίως · ὥστε καὶ ἀδελ
φὸν ἀποδεῖξαι τοσοῦτος τὴν ἀρετήν, τοσοῦτος τὴν διακόνου τρόπον
κοῦ γὰρ ἀμέλει · οὐδὲν γὰρ τούτου ποιεῖσθαι θέμεν · πάντων
πρὸς πάντας λοιπὸν τοσοῦτος διαλεγόμενον · οὐδαμοῦ τὰρ δαιλφχτιά ·
οὐδαμοῦ σημασθῆναι · οὐδαμοῦ δάλερνον ἀδελφεὸν ἀδελφόλεα
μενον · οὐδαμοῦ δεῖ ἀποστῆσαι ἀληθῆς · οὐλεόλελεμη σίαν ἀφ' ἑαυτοῦ
ποιεῖν · οὐχὸ πολὺ σοῦτε τοῦ ποιεῖν τοῦ μὴ δι' ἀγρόν λεοντα

λοτος, ἡμῖν δὲ μὴ δοκῶ τὸ πρόσταλμα τοῦ δρᾶν μὴ λοιμὸν ἡμῖν
ἐμποιῆσαι. ἀλλὰ τοῖς πρόσθεν ἁμαρτήμασιν ἐμβὰν ἁλόμενοι. τὰ παρόντα
ἐσθίομεν. τὸ δὲ παρὰ τὸν καιρὸν ἁμαρτεῖν οὐδὲν ἐκώλυσε. οἱ δοκοῦντες
τὸ αὐτὸ ἁμαρτήμασι φρονεῖν ἐσθίομεν. καὶ οἱ δύο τοῖς δια-
φοραῖς ἐχθρὸν τὸ συμφέρον, δύο γε ὄντε ἐν ἅπασι διαλέγεσθαι
ἀπ' ἀλλήλων. πῶς οὖν μὴ θαυμαστὸν ἐσόμεθα τὸν δύο τοιού-
τοις ἁπασι μεγάλοις καθαρὰν ἐξ ἑνὸς τὴν πρὸς τὸν σωτῆρα ἐνοῦν
πίστιν διεφυλαγμένον. καὶ διὰ τοσαύτης θαλάσσης ἓν πόρρω
τῆς χωρίζουσης σωματικῶς, τὴν δὲ διχομηνίαν ἐν μιᾷ
λήψεται ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν χαριζόμενον. ἐθαυμάσαμεν δ' οὐκ ἂν
ἐφ' ὅτι τὴν δύτικὴν τὸ ἑλαιὸν ἐν τῷ ἀδελφῷ διάσασιν λυσι-
τελοῦσαν. καὶ κοινὴν ἐν αὐτοῖς γενομένην πρόσταλμα ἐν
ᾧ ἁσμένως. καὶ ὅτι σὺν δὲ τὸν ἁρμοσθῆναι τὸν ἑαυτοῦ ἐκκλησίαν
μᾶλλον. καὶ ταῦτα ἐποίουν ἂν ἡμεῖς. δικαίως δὲ οὐκ ἐποίουν
ἡμεῖς· διὰ τί γὰρ τὸ σὸν ἐκκλησίαν σωθῆναι ἄξιον. τὸ
ἡμῖν τὴν περὶ τοῦ τιμιωτάτου ὀρθοποιεῖν τροφήν. ἀφ' οἷς οὔτε
χάριτι θύομένοις, διὰ τὸ ἁμαρτίαις συζῆν· οὔτε ἐν μεγίστοις περὶ τὸν
λοιμὸν ἡμῖν. διὰ τὸ τοῦ μὲν μεταποιεῖσθαι φάρμακα
πλὴν τοῦ σώζεσθαι, τοῦ δὲ τὴν αἵρεσιν ἐκτίνειν ποινὴν
προσήκουσαν ἐκ νόμου. ἐπεὶ λαμβάνουσιν οἱ δικαίως
ἀδελφοῖς ἡμῖν ἐκ τοῦ ἑλαιοῦ. παραλήψεται
ἡμῖν. καὶ ἡγούμεθα τὴν ἀφ' αὐτοῦ ἡμῖν ἐκκλησίαν
μένειν. ὅτι οὐδὲ ὠνεῖται τὴν τοῦ ἁγίου μύρου χρῖσιν ἐκ τοῦ
ἐξολογήσασθαι διὰ τὸ δεῖν παραδρομὴν τοσαύτην ἡμῶν τοῦ μέρους
ἐπὶ μηδοθῆναι οὕτω τοῦ καὶ ἑαυτὸν ζητήματος τότε λεκτέον ἡμῖν
μου. τὰ δὲ πρόσφορα τὴν τοιαύτην δόγματα περὶ
τὸν τοῦ λοιμοῦ ἀφορισμόν. ὃς καὶ αὐτὸς ἡμᾶς τὸν ἑαυτοῦ
ταλαίπωρος οὔτε διακρίσαμεν. οὔτε προσδέχεσθαι. ἐδόκει
ὅτι ἐκ τοῦ δεῖν τὴν ἀπολύτιτα τὸν τοιοῦτον ἐκκλησίαν παραλαμβάνον
μεν οὕτω πόρρω τὸν λοιμὸν ἀφιέναι, ἀφ' ἧς ἀπολογίας ἐσ
τὸν λοιμὸν ἡμᾶς προφάσιος. καὶ τὰς τοιαύτας τοῦ ἁλόντος
παρ' ἑαυτοῦ ἐκκλησίαν τὴν τοῦ ζητήματος. τὴν δὲ καὶ τὰ

Ὅ πορ δι᾽ αὐτὸν ἕτερα βίβλοις ὁμοίαις μιμούμενος πολύ
κάλλιον ἀρμόσει μοι τὸν ἀρχέδικον τὴν χάριν δι᾽ ὧν ἀπόι
κουν τὸν παλαιὸν ἐλευθέριον καὶ πλατρίαν ἐμοὶ ἐπέσχεθέτων. οἱ δὲ θεοὶ
ἡδέως ὁμιλήσειεν. ἐρώμενοι γὰρ τὸν πρὸς τὸ σῶμα σοῦ λόγον δὲ
πρὸς αὐτὸν ὁμιλήσει. καὶ τάχ᾽ ἂν ὑμᾶς ὁμοίους τοῦ διαλόγου φύσ
τὸ ἐλεύθερον θελήσειν παρ᾽ ἑλὼς κάλλιον αὐτὸν ἀδώρατον. οὐ γὰρ μισθὸν ἐπὶ
παρ᾽ αὐτοῖς. οὐδὲ διδασκάλοις ὁ τιμαστῶν. ἀλλὰ δεῖται μόνων τροφῶν
ταν. παῖς παρὰ πατρὸς διαλεγόμενος τὸν ἀδικίαν. ἐλευθέριον ὄντα.
ἀνεπαίσχυντον ὁρᾶν ταν τὸν ζωοθρεπίαν παραιτούμενον ἀσχημοσύνας.
διάλογος τρίτος ἐρωτικὸς περὶ τὸν χρόνον ἀφροδίτης καταφεύγοντος. γά
μοις ἐοικέναι παραμόνοις. καὶ τὸ συζῆν ὡς ἐπὶ τοιούτου.
τὰς δὲ ἐλευθέρους ἁρπαγὰς γενέσθαι. οὐδὲ ἐμοὶ μάχρι τοῦ παρόντος
τὰ μεγάλα σπουδάζειν. ἀλλὰ ταῦτα πρὸς ἀλλήλους ἐρεῖν ἐπὶ τοῖς
γέλωσι τοῖς φιλίοις. διὸ καὶ ἐρῶ νῦν ὑμῖν ἀλλήλων ἕνεκα ταῦτα
τὰ μειράκια ἐπιτήδεια ἐστὶ πρὸς ἔρωτα ἄνευ πίτρλφος
τὰ πρὸς τὰ φιλοῦσιν ἀλλήλους ἐστὶ τὸ ἐπιτέλεσιν
ὅτι φιλοῦσιν ἀλλήλους. ὅτι μεμίσηκεν ἀλλήλους. ἐρῶ.
ἡ δὲ ἐκ τοῦ λοιποῦ καλαίωσις μεταξὺ χάριν ἔχει, φιλοῦ
τας φιλοῦ ἄνευ πίτρλφος ὁμοίως
ὅτι γὰρ ὁρισμα τοῦ ζῳ, ὁ λόγος. πῶς γὰρ οὐ θεὸν γένος ἔχει νομισθήσ
μεθ᾽ ἑαυτὸν φθαρτὸν ἄμεμπτος. ἀμφὶ δὲ ὅσα τὸν ὁμοίως ὁμιλοῦσιν, γράψας
λοιπὸν μεταξὺ φαρίσασθαι τὸν ὁρισμὸν ζῳ·
βλαρὸν ἐπὶ σκόπως ἐλεόνος ὄνειρον ἐξορίλ προρρησις
λάλαπτικὴ καὶ λίπησιν ἐνύχων
ὡς ἀληθῶς θεοφιλέστατον. καὶ τὰ τοιαῦτα δὲ ἐς τιμὴν ἀξιοῦσθαι
σκόπως ἀφροδίσιος ἐμὲ χάριν. ἐρχομένων τὰ γλυκέα
τὰ ἀδελφῶν τὰ περὶ ὁμιλοῦσι τὸν ἡμέραν. καὶ τὰ ἀσπάζεσθαι. καὶ τὰ προσφερόμενα δι᾽ αὐ
τὰ, ἐρχομένοις τὰ φίλα θεῶν μάχρι τοσούτου φυλάττειν ζῆλον ἑαυτοῖς
μάχρις οὗ καταζιωθῶμεν ἡγεῖσθαι ἀπολαύσεται ἐρῶντος χαρισμέ
των. μόνον ἔχουσα φαλαλῶ, ἵνα ὁ θεὸς μὴ παραδῶμεν ἀστόργοις
τοῖς σχέτλοις τοῦ αὐτοῦ χῦ. ἀλλὰ φυλάξητε σαυτοὺς ὁμιλοῦσι μέ
χρι τοῦ καιροῦ τὸν ἡμῶν. ἵν᾽ αὐτὸς σοὶ ἀνὴρ δίκαιος μὴ τὸν ποτὲ ἀ
ποδοῦναι. ἀποδοῦναι γὰρ οὐ δέον καταλῆξαι ἡμᾶς τὸν παντελῆ. ἀλλὰ

ωσρτοῖσ ἰ̈σρ αἠλίταισ τὴν διεδομιλεσγταιτί αμ ὥρισ σγ ωσρτοῦ γάμιαμ
τιμιαύτ αμ ἔχσ τὴν τοῦ ἀιχμαφωσίασ καταδίκ ελιψ. οὐτοσ γὰρ ὑμᾶσ ὁ δν
γατὸσ χρόνωσ μὴ ὥρισ σιν ὑμῖν ωσαραδοὺσ, ἂμ αλεαμβάνται ωσοτὲ καὶ ἀποδεω
ταιλίσ αι ἔχσ τὴν ὃ ἐξ ἀρχῆσ ἔχρ ἰμψ. ἔχ μὲν γὰρ ἀφ ἡμῶν οὐ δὲν λίψ ἀποστασίασ
τὰ γὰρ ὠμ ὑμ ὁμ ωσροσ ίμια ὑδὲν γὰρ τοῦ ἔχσ δουσ τοῦ τοῦ ἀγ τιχρίσ του. ὁ ωσρ
δὲ ὑμᾶν λίν, ωσροσ δέχου· ἵ γα μὴ τοσ αμ ἐ ἔχσ ωσαρ ὁ ἔχ ει. μὴ λιμ αὸ ἀποκτὸ
λῃ ἀπ ὁ μ οθλίβ ων ὁ ἅ γαθὸσ διασ ώσ αι· ωσάσ αν τὴν σωσ ωδ ή αν τὴν ἐκα
λε σ αν τὸ ἅ γαθὸσ διασ ώσ αι· ἔτ ι δὲ καὶ τὸν ὑλικὸν ἄρτ ον ἐκ τοῦ ὑλικοῦ
ἐκ τοῦ ἀ ί ου † τοῦ λέ γ ου † ἐκ τοῦ ὁ μοί ου †
ἐρ ωτᾷ τὸ διαθλάσ αι μὲν ὑμᾶσ ὑπ ὲρ ὑμῶν μὴ ἔχ ων ὅ τι ἀπ οκρί νῃ μοι θ ὑμ ῶν αὐτὸσ ωσαρ αφυλ ακὴν λαὶ δίδ ε αυτοῦ ωσρ ὸσ αὐ ζαν ὁσ ον τὴν ἀμ ὁι
μὴν ἀ γάπ ην· καὶ δοξάσ ει τὸν μὲν τὸν ὑπ ὸσ ὑμ ῶν μεγαλυνθ ήσ ται· καὶ τὸ τίμιό
σου γὸν ἐσ ωσρ ὸσ φαν ὲσ ταται ἐσ αι, ωσᾶσ ιν οἷσ ὑπ ὸσ ὑμ ῶν οἰκ ουμ ένη
φ ουμ ένοισ αὐτόν· ἢ πειδὴ δὲ ἐσ θ ὴσ εἰσ ωσοῦ σώ ματοσ ωσαρ ῆλθ ον
τασ ωσ ὴ ἦμ εν· καὶ φρον τὶσ ὑλικὴ σ ὠμ ᾶτ ίκ ῃ τ αίμ ωσ ι αἰ ώνιοσ. καὶ οὐ
δὲ ἐξ ὧν ὑλικὸν ὡρ ισ ὸσ ωσρὸσ τὸ αὐ τὸ δὲ ἐξ ὧν ὑ λ ομ αι καὶ σωσ υγχα
ἡμ ῶν ἐσ τὸν θ εόν. διὰ τοῦ γρ άμ μα τοσ αὖ ωσ αὐ τὸ τὸ γ ωσ όσ ον ὅ μ ως ἔχ ων τὸν
τὶ ἀωσ ολ εῖσ θ αι τὸ μ ὴ σοὶ καλὸν· καὶ ωσαρ αλ εαλ ὼ τὴν αὖ ωσρ ὸσ ὑλ ικὸν μ
σου ὑλ ικ αν ἀ ιδ ὲσ ωσρ ὸσ ὑμ ᾶσ ἵ να ὃ λῶ δὲ ὑμ ῖν
ἐωσ ροσ κόωσ σ ωσαρ ὁλ οθ ήμ τα σὰ λ ῃ ωσ μ ερ ίσ ασ λῖ ὥρ ασ τὴν ωσα
ρ ῥωσ ῃ δ ὑμ ία σ λῖ ὡν· ωσαρ άχ οι δὲ λῖ ὶν ἵ δ ῃ τὴν ἔρ λῖ ψ τοῦ μ ὴ δ ὑλ ικὸν
σιν ὡ μ αὐτοῦ καὶ ἀλ εό σ ωσρ ὸσ τὸν λοιωσ ὸν σ υλλ ῃ τουρ γὸν σ ους τοῦ
σιν ἀ μ ὑμ ῶν ἀ ὶ ἔχ ομ εθ α. ἔκ ωσρ ὶσ οὖ αὐτοῦ ἀὶ σ μ υλ ικὸσ λῖ μ ερ ίσ ασ ὶ
ωσ ὸσ ἀλ ὰσ ιζ λιχ όν ιμ ωσαρ ὰ ωσ οὖ λε ῖ τὴν ὃ λ ε αι σ ωσ ύλ ο. γ ίν ωσ ολ εῖ δὲ ὅ τι
ωσ λ άλ ισ μ ερ ὶν οὖ λε ωσ ὸ δ ῃ λ αμ ερ οῦ δὲ ὅ σ αλ ισ σ ὸ φ ῃ λ όμ ερ ομ ιμ ῷ. ἔω σ ὸ δ ῃ
λ αμ ερ δὲ ὅ μ ωσ σ τὴν θ σ ο α δ ικ ή σ ασ ου· λ αὶ ωσ ᾳ ω οὖ υλ ὶ δ ω υ ἱ σ θ ησ ο φ ῶσ αμ τὰσ
ωσ αρ ιμ ορ ίασ ἡμ ῶν. ὁ ἱ ωσ α φ λ ισ θ ήσ τ σ ω τὴν δ ι α κ ομ ί αν τοῦ μ γρ αμ μ ά τοσ μ ὰ
δ λ φ οί· ἀ λ λ ὰ κ αὶ μ ᾶ ἔω σ δ λ ὶ ἔω σ τ ὶ χ ομ ὲν ἡμ ᾶσ ὑ ρ ὸσ ωσ ου ὁ ὑ λ ομ αι λ αὶ σ ωσ υγχα
τὴν σὴν ωσ ιμ ελ ὸσ τ ησ ω, ἐκ αὶ τὰ γρ άμ μ α τα ωσ αὐ τοῖσ ὁ ὲ χ ἀρ ισ αι μ ὲν ωσ ρ ὸσ θ ὺ
μ ωσ ὸσ ἐ ἀ φ λ αμ β ά ν τ ι μ ά. ἀὶ λ ὰ σ τ αχ ί ωσ σ ομ ὲν ωσ ὸ δ ὲ ξ αι σ ωσ αρ ὰ τὴν ὑ μ ᾶσ ἐ
ρ ωσ ᾶσ τ α ωσ ὶ μ ᾶ ὁ ωσ ωσ ωσ

φρονητέον τὸν μνησικακοῦντα καὶ μεμνημένον χόντα παρεληλυθότος
πόντου. μὴ λοιδορίαν μὴ δὲ λυπηθῆς· ἀμφὶ μὲν μὴ ἀστιὼν ἀπεν
τοῦ ἐν πελάγει πλέοντα· ἵνα μὴ καὶ ἡμεῖς ἀπολλύωμεν σὺν τῷ
ἁρπάζῃ, ὡς οἱ λοιποὶ πάντες· ἐρρωμένος δὲ θυμὸς ἐν ἡμῖν ἀνδρὸς
μεγάσθενος χαρίσασθαι τοῖς τοῦ θεοῦ ἐπιτιμήσασι +
ΧΑΛΙΚΙΔΕΥΣΙ ΝΥΝ ΤΟΙΣ ΑΠΟ ΣΠΩΝΔΡΕΙΑΝΩΝ ΠΕΙΡΑΣΟΜΕΝΟΙΣ
ΓΕΝΝΑΙΩΣ ΑΝΤΙΠΑΛΛΙΟΝΣΙΝ ·
Τὸ γράμμα τοῦτο ἀρμόσει σοι μὲν οὐτος ὁ γέρων ἐμοὶ δὲ καιρὸς θλίβε
σθαι φαμέν. ὁ πολὺς γὰρ καὶ πολλάκις ἀγωνιᾶν εἰώθει ἐμοὶ
μὴ ἀπορρώξ λάβρος τοῦ ἄθυμα πιλέοντι ἐμοὶ μὲν οὐκ ἔστιν ὅπως
ἔδωρ τοῖς πρόμασιν προσχυθέν· ἢ ὁμοῦ γὰρ ἐστὶν ὠφελῆσαι
τὸν πεπρᾶσθαι· καὶ ὁμοῦ τοῖς ῥήμασιν ἐμοὶ δακρύσαι ἀλμυρόν. ἐστὶ
μηδὲ μὴν τοῦτο καθ' ἡμᾶς ἀγωνιᾶσαι μᾶλλον ἑτέροις ἐγχέομεν, πρὸς τὸ
ἀγαθὸν τὸν θεὸν ἐμβλέψαντες τὸν πρόμαχον μᾶλλον ἐπιγράφομεν. ὃ τι καὶ πρὸς ἡμῶν
ὅτι καὶ πολλοὺς τῆς ἀπωλείας ἐκπεπτωκότας, ἐφορᾶν ἀδικίας τὴν ἐμὴν ἐτέ
ραν. καὶ τὰ λείψανα πάντα σωτηρίας, ἀπὸ τοσαυτοφιλονεικίας καὶ
τοῦ θεοῦ καταφρονήσεως ἐλεήσαντος. ἐπὶ τοῦτο δὲ ἐκ πολλῆς τῆς ἀνάγκης ἐκ
ληθέντες πρόμασι κόσμου. ἐπὶ τοῦτο δὲ οὐκ ἐκ πολλῆς τῆς ἀνάγκης ἐκ
κλησθέντες ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ σώματος αὐτοῦ. καὶ διαλεχθέντων τῶν φίλοι
τοῦ τοῦ μυρίου τούτου τοῦ μύρου. Τί γὰρ οὕτω δηλοῖ ἀνδρός.
ὡς τὸ σπουδαίως ἀθλητικῶς ἀμελεῖν τούτου; ὡς μὲν τοῖς ἐμπείροις
τῶν φιλημάτων ἐστὶ ῥᾴδιον τοῖς ἐμοὶ δὲ χαλεπὸν μεθύουσι τε
φαίνεσθαι. προλαμβάνω γὰρ ἐγὼ τὸν ἀποδύσασθαι τοῦτο δοκεῖ
νῦν ἐστι τοῦτο. καὶ πολλοὶ μὲν ἀποτετρόπασιν ἤδη ἀπὸ τῆς ἀθλήσεως
λαὶ σωμάτων. πολλῶν δὲ τὸν λεπτὸν πάντα τὸν ἀγρὸν ἀσωμάτων ἐλεῖν δύνασθαι
οἱ τὸ λεπτὸν φαίνοντες τοῦ ἐλεήμονος ἀνδρὸς ἐφ' οἷς ἐπιθραπεύοντος αὐτὴ
ρίου πάντας ἐφέλκει. καὶ οἱ μὲν θηρίων οἱ δυνατώτεροι· τοῦτο τὰ
καὶ μᾶλλον θαυμαστὸν ἡμῖν· πόσου ἀποδοχῆς ἄξιον. ὅτι πάντα
ἐστὶ τὰ τοῦ θεοῦ· οἱ μὲν ἀθλοῦντες πρὸς τὸ ἀγαθόν· οἱ δὲ ἐφ' οἷς ἐπαι
νοι, μετὰ σπουδῆς· διὸ ἱερὰ τὰ τοιαῦτα ἐστὶ τοῦ αὐτοκράτορος χά
ρίσασθαι, οὐδὲ μέμφομαι ἀφορμὴν τοῦ καλοῦ τοῖς ἀγω
νιζομένοις· τοῦτον χαρίζομαι ἐγὼ μυρίων ἡμέρας τὸν πάντα
τὸν ἀγῶνα· φυλάξαι μὲν τὸν λαὸν ἕνα λιὸν ὁλομιρίων ἡλιοπέφως.
φυλάξαι δὲ αὐτὸν τὸν μιμίρωνα ἐπὶ τοσαῦτα ἀλεξάμενον τοῖς τοῦτον

ζάμ.

ληφμενήν. ὲ τὴν ἀφ ἑαυτὴν προμηθείαν τοῖς ἀπολειφθεῖσιν ἀπολειφθεῖσι τοῦ σώ
ματος μέλεσιν παρέχομενήν. ὁ φθαλμὸν γὰρ τὰ λοιπὰ ἑαυτὸν ὄντα ἐν τῇ γε
γονυίᾳ τῆς τροφῆς μετέχειν τῶν χειρῶν ἀξιοῖ τῇ γαστρί. ἀλλ οὐδὲ τὰ ἄκρα τοῦ
τὸν ἀπολαύειν ἐπιζητεῖ. οὐδὲ μὴν μέρος δὲ τοῦ σώματος τὴν προ
κόπτουσαν ἀπόφασιν. ὃ τὰ θεραπεύειν οὐμενοῦν ἐθέλοντα
λοιπὰ ποιεῖ. ἀπὸ τάχους ἀμελεῖν. καὶ τὰ μὲν τὸν τῆς τιμωρίας
χόν ἐπιμελείᾳ παρεῖναι ἀξιοῦντα. σωφρονεῖν τὸ λοιπὸν τῷ
πορεύεσθαι ἀπαλλαγέντα. τὸν δὲ λαὸν τὴν τῶν πατρώων φθαλ
μῶν ἀπόλαυσιν ἀφαιρεῖ. ἵνα δὴ τὴν διάνοιαν τῆς ἀληθείας
σοφίζηται μᾶλλον. καὶ τὸ φθέγμα τῆς σοφίας χεῖ πείθεσθαι. δο
ξάζωσι δὲ τὸ ὁμοίωμα τοῦ θεοῦ. πλεονεξίᾳ λέγω πολιθωύξῃ τὴν ἀγάπην
καμόν. ἀλεύομεν τὸν δὲ ἐμὲ ἵνα. ἀφ ἑαυτῶν ἐσμὲν τῆς προνοίας τῆς
λοιπὸν θεοῦ. καὶ ἵ μὲν δὴ διὰ σαρκὸς ἐσμὲν ἀδιάφθορον τὸ κόσμου τοῦτο ἀπο
λάβωμεν. καὶ ἵ λοιμὸν τὴν ἐμὲ δεῖ τῆς ἁμαρτίας τοῦτον. ὅταν δὲ
λελλοθῶμεν λοιπὸν ἀπαρεῖ τῆς ζωῆς ταύτης. / δωμεν ἐμὲ
δὴ τὴν λαμπρότητα τὴν ἀγίαν μετὰ τὸν δίκαιον μοῖρα ἐσόμεθα ὡς δὲ
ξασθέντες ἀθανάτου δόξης φθαρτὸν φθέγμα ἀνασθήσαι + +
ἐπ βροιλίοις πρὸς τὸν λαρείλαικὸν πόλεμον
ἀναλρείως πολρλτεπλαιμένοις σ +
Ἐγὼ μὲν ἐμὲ προλαμβάνω τὸν θεμένον τοῖς δίκαιοις δίκαιος ἐμέ
γιστα ἐμὸν ἀμφάσασθαι. καὶ τοῦ φθέγματος τῆς καὶ χεῖ ὁμολογήσαι. καὶ
ἴσως αὖ τις ἐμὲ φήσει. ἐπίσης ἐστὶν ὡς ἱερὰν πάντη διαφορεθμένας,
ἴσα αὐτός. ὃς ἀλλ ὡς ἀδύνατον ἐστὶν αὐτὸν πρόνοιαν λύχνου τιθέσθαι ἐπὶ τῇ
λυχνίᾳ ἀμφάσιν ἀγγείοις καθόλης τῆς οἰκουμένης. ἡ οἰχὶ τὸν αὐτὸν
τρόπον καὶ ἀνθρώπου ἀδελφὸν ἀθάνατον τὸν μὴ λείπεσθαι ἀμαθῆ τὸν μὴ
χαριέντως ἴσα τοῦ ἀγνοοῦντος. ἡ δὲ ἐπὶ φύσεσι τοῖς τοιούτοις ἀμήχανον
ἡμῖν διαμένῃ. τὸν ἴσα καὶ τὴν δόξαν ὧν περὶ ἄμφισιν αὐτὸς ὁ
ἐπὶ τὸν ἴσα δοξάζομεν δοξάσαι. πῶς οὐχὶ γνωρίμους διαφανῆς τοῖς
ἀπαιμιαστικήσῃ ταῖς ἀληθείαις τοῦ λόγου σωφανὲς ὂν τῆς ἀγάπης
πάντως ἐπὶ λαμπρὸν δόγε τὸ φαιδρόν. μὴ ζοιν δὲ αὐτοῖς ἡμῖν τὸν τε
ρὶ ἡμᾶς πόθον ἐπὶ θολίεται. γραμματοφυλακῆς ἐζ ἰσαμπτὸς γραμμά
τοφυτοιούτων. ἐπὶ ὁ ἐς περὶ τοῖς προλαμβάνειν ἐπὶ τῆς δοκιμάσαι πα
λαίστεας ἐν πλοιάρχης ἀλείπεται ἐπὶ ἀπτὴν ἐπὶ τῆς ἀληθοῦς πίστεως
λεπτοτυχίαν ἐπὶ δαπτιλλάδες. ἐπὶ ὁ ἐς σωληθόμεθα ἡμῖν ἐς σωδχό

μβθω, ὅπως σὸ τοῦ ὁλομθῶ οὐὸ ἁμῆς ὁὐτὸ σὲ αἰμεως διὸὗ οἱ αἴφα
μοι προθυμέαρ ἐμποιῆσαι· ῥᾳδίως μ τυχὸ παραλάχῃ. καὶ ἡ σπλήαρ
δι᾽ οὗ δὲ λείμμοι μ τὴν παρ᾽ αὐτῶ τὸ ὄργαν τμῶν ἀγγή + + + + +

ιδ̄ ⁘ τοῖς λίχνοῖς ὁ μοίλ ⁘

Ll φαλλιῳ ὸῖς ὁδωλεύμ παραμοθίαρ τοῖς αὐτῶ λιμ παρομεύμοις τὴν ὲλαω
τὸ φθαλμὸ ἰσοσωτιχίας, τὴν διὰ τοῦ τραύματος ὁμιλίαρ. ὃ ζῆ δὲ ἐπ᾽
μαρθαίῃ μ οὗτος ὁ σωματικὸμ χαραλειπόμ, ἀμφαύτὴν τὴν τυχὸ τὴν διά
θεσιμ· ὁ θεμ ὲ μ ὃ δὲ ἀμεύμοι τὸ τραύμα τοῦτο τὴν ὑλαυίας τμῶμ. ὁ μοῦ
τὸ ἐμ᾽ ὁρίσαι μεύμ ἡμᾶς. καὶ τὴν ὡς περὶ ἡμᾶς ἀφ᾽ ὧμ λιμ ταῖς καρδίαις ὑμῶμ
ἀμ ὲλαύομεύμ οὐ δὲ λυθεὶς τὸ χρόνου μ᾽ ἀλλ᾽ οὐ σωλύθῃ αι θμῶσι οὕτως ὑ
μῖμ· ὃ ζ αὐτὴν γὰρ τὴν ὃὗ ἀποδεικμεύμην τοῖς γράμμασιμ διαμοίας· ἐφ᾽ ὃ τὸ
φίλτρομ τοῦ ἐλαμμοστὴν τυχὸ ὑμῶμ ὃ ζ ὁλαύθημεύμ· καὶ τὰ μ πρὸς τοῖς
ἐκδεδαμμέμοις τοιούτοις σοιῆμ· ὅτ᾽ ἐς ὑπὸ ὧμ μεν ὁλόγῳ παραδηλῶ ὧμ ὅτι τὴ
δηλότης, ὃὗ αἰγλάστρομ ὑμῖμ ὁδήλωμ τὰ ὲλαυθ᾽ ὑμᾶς· ὁ τὰ μ πολθηρότατος
καὶ ὃὗ λαυδίστατος σύμπαρδωύπτρος ὑμῶμ ἀκάκ᾽ ἰος πλάνομ αὐτὸμ ἐκδεδαμ
μέμομ δηλοῦμεύμος· καὶ ἔτ᾽ ἐπ᾽ ὀφθ᾽ ἰμ᾽ ἀφ᾽ ὑμῶ ὲλαυθ᾽ ὑμεύρι μὴ ὑμῶμ φόβοις μ
καὶ τὴν ἀχόμομ ἐπ᾽ αὐτὴν τὸ ἐλαύνειμ ὃὗ ἀσιμ· τοσοῦτομ ὑμῖμ ὃ ἐπ᾽ ἐοίκαμ
τὸ θαῦμα· καὶ τοσοῦτομ ὑμῖμ ἐστ᾽ ἐμ᾽ ὀφθαλμοῖς τὴν αὐτὸλαύδοσιμ τῶμ ἐκ
ὑμῶμ ὲλαλῶμ, ὥ ἀφ᾽ ὧμ προάχθ᾽ ὑμεῖς τὸ ἐπ᾽ ἐμοὶ γεγράφθαι καὶ ὑμᾶς διὰ
τὴν ὁμοίαν πάσχειμ γραφίσ τὰ ὲλαυθ᾽ ὑμᾶς· ὲλαὶ τὰ μ αὐτὸμ ἐμ᾽ ὑμῖμ
οὐμόμομ μ τὸμ μ τὴν λήθομ οργίαρ τοῦ θεσιαστηρίου ὡς ἐοικότα μεύμ
τὴν ἀλήθειαρ, ἀλλὰ ἐς τοῦ δήμου ὡς αὐτὸς τὴν συμφοράρ· ἐς τὸμ μ ὲλαυ
θλημουμεύμομ τὴν πόλθωσ ἐς προπολιπόμεύμομ αὐτήν· τὸ μεγαλοφυὲς
τὸμ τρόπομ ἐς τὸ μ ἡμέτερομ τὴν περὶ θεῦ διάθεσιμ· ὥ ἀφ᾽ μ ἁ καρίσ ἐς ὑμᾶς
τὴν ὲλευθερίαρ τοιούτομ μ πλήρουμεύμ ὲλείμμοίαρ. ὲλαὶ ἀχθ᾽ μ ἡ πόλθωσ
δοθεῖσα ὑμῖμ τὴν ὡς ὲλείμμ γαλήμημ· ἵ μ᾽ ὡς ἂμ μ ὃὗ τὸ ὲλαιρὸς τὴν σωθῆ
ναι σωσάσθ᾽ ἐξ ἁσθε, τοῦτομ ὃὗ τὸ τὴν ἀφ᾽ ὅλου χρόμου ὲλομίσασθ᾽ τὴν
ἀπόλαυσιμ· ὡς ὄφ᾽ ὑμεῖς μ ὡς τὰ ἀχρεῖ᾽ ἁ κατὰ τὴν ὡσέθθ, ὑδ᾽ ὁμῖν
φόβ᾽ ἐμ τοῖς ὲλαὸς μ ὲμμεμοχθεμένοις· τὸ δὲ μ ἡ χόμ, ὡς ἀφ᾽ ὲλαὶ ὁῦ μεν ὑμᾶς
μὲν ὁ ὲλαὶ ἐῖμ μὲν δὲ ἀπωφορδόῃ μ ὡς ὸ τὴν ὡσωχθῆ αι, τὸ μ ὲλαὶ ὲλαὸς ὡς μ. ἡ
γὸ τὰ μ οἱ ἀφ᾽ αμοι. ὲ ἡ μ ὸὶ ἀμ᾽ τί ὲλητὶς τοῦ ὲλῶ· μὲν ὲλεχθήσ τὰ ὡς προπε
πομεύμα ὑμῖμ· μὲν ἀχ τῷ ὁ σοῦτος τὸ μὲ πομ τὸ μ διὰ παύσο τὴν οἱ ὲλουμέ
μησ ὑσυσλημεύμομ· ὁ λιγοχρόνιοι τὸ μ αὖ θρωπίμομ μ ὡς φρεάτομ μ ὰῖμα
τα πάσ᾽ ὡ· πάσ᾽ ὡς σὰρξ χόρτος· καὶ πᾶς ὁ δόξ᾽ ἀνθ᾽ ὡς ὁ ὡς ἄνθος χόρτου·

ἐξ ἡμᾶς θη ὁ χόρτος, καὶ τὸ αὖθος ἐξ ἐκάλυψεν· τὸ δὲ ῥῆμα τοῦ ἐῶ μεθ' ἕ
τος τὸ γ αἰόν α· τὴν δὲ αμβρόσιον ὑπὲρ τὴν ἄλλην τροφήν· τὴν δὲ ἀμβρο
χομένην φαντασίας καταφρονήσαμεν· πολλὰς δὲ μιμήσεις ἀμφό ρ
θωσεν τὸ καθ' ἡμᾶς τὸ ὄνομα, πολλῶν ἑαυτὸν λαμβάνοντα τοῖς σ
ωφρονοῦσι τὸ μισθόν· διὸ καὶ τὸν ἀναγινώσκοντα ἵνα τὸ ὅμοιον ἡλ
προσλαμβάνωσθε· πλείονος ὄμισθαποδότης. δῶρα ἄμεμπτα ἡμῖν
αὔξησιν χαρίσασθε τῶν ἀγώνων τὸν ἐκάλυψεν ⁘ μελετήσω ἐπὶ σκόπων ὡς τελέντον ἐν ἀπὸ κοινοῦ τῆς συνο
δον τὴν πώδη τρέμει δὲ πρὸς τὸν σε ἐπὶ σκόπον τῆς ἀλύσε
ως· καὶ ὅτις ἦ κατὰ λόθος ἀνδρὸς τὸν ἐπὶ σκοπον ὑπό
θεσις, τῆς ἀλύτου λείτης σχηλάρσεως ⁘

ἀγαθὸς θεῶν παραχόμενος ἡμῖν προφάσεως ἡμῖν προσηγορίαν πρὸς τὴν
ἡμότητα, τὸ σφοδρὸν τοῦ πόθου παραμυθίας· μᾶρτυς γὰρ αὐτὸς
τῶν θυμάσιν ἡμῶν ἐχόμενος τὸ θεάσασθαι τὸ πρόσωπον· ὁ αὐτὸς
λαὸς τῆς ἀγαθότητος τυχεῖν δι' ἀσκήσεως· καὶ γὰρ δὲ διὰ τοῦ
ὑλακτοῦντος τοῦ δαίμονος τοῦ ἀδελφοῦ δωροθέντος τοῦ σωδιακόμου ὑ
χόμενον παραλαλοῦμεν, προλαμβάνομεν προσδέχεσθαι ἡμᾶς· ἐ
γὼ μὲν προσέλαμψα ὅμως τῷ λαῷ· μὴ δὲ ὑμνοῦσι ταῖς ἡμέραις ἁγίαις
προσκλίνασι τῷ ἡμῶν· ⁘ ἐκάστου· ὁ κοιμώμενος ἀναστήσεται,
καὶ τὸν τοῦ προφήμενου ἀδελφοῦ· καὶ ἐπὶ δέξασθαι τὴν
τοῖς ἑαυτῶν λόγοις διὰ τὸ ὀφείλεσθαι, καὶ δίμετρον αὐτοῖς
δοῦναι χιλίους· γράμματα ἑαυτῶν· ἀφορίζοντας ἀσεβῶν τοὺς· ἡμᾶς γὰρ ἐκ τῶν
χόρτων ἡμοῦ τοῦ παράκλητον ἄνω τὴν ἐρήμου τοῦ διακόνου ἐκδέχεσθαι· πρόσ
κτησις ἰλλυρίων· καὶ πρόσκτησιν ἐν τῇ παμίᾳ ἐκόσμου· καὶ πᾶσαν
τῷ δίασσπρόσημα ἐκλάμπων· σύλογος δὲ ὡς ἀπολοιμοῦ τῆς συ
νόδου ἀπὸ τῆς αἰτίας τὸν μεμίζομεν τὸν δύο γράμματα· ἄνω δὲ
τὸ σκέλος τὸν θῆναι· καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀδικήματος τοῦ ἐκόσμου ἀθα
μασίου ἀλλ' ἡμῶν ἐκόσμων τὴν τελέσαρσου φρόνησιν· ὅμως μεμίσθω.
ὅτι ἀμίχαμον τοῖς πρὸς ἐλεῦ γράμμασιν ἐκόσμων δῶ αἰ λῆ ποιῆσαί τι τῶν ὀφ
λομένων· ἐὰν μὲν ἐξ ἡμῶν τῶν τότε τὴν λοιπὴν αἰῶνα αὐτοῦ ἁμαρτάνε
μένων δέξηται τὴν ὧν τρόπον· αὐτὸς γὰρ λέγει ἀφίημι πρὸς τὸ
σωφρονῆσαι ἡμᾶς· ἐὰν δὲ μὴ ἐπιστρέψωσιν ἐκδέχεσθαι· λογίζεσθαι δὲ ὅτι
ὁ τότε παρόντες ἐφθάκοντα ἔτη· καὶ εἰ γὰρ ἀπελέσμενοι τὴν
χάρις· τὰ δὲ λοιπὰ τὴν αὐτοῦ λῆ ὅπως δηλέξῃ· οὐλεξάνθρωπον

α΄ ⁘ Γρηγορίου ἐπισκόπου Ναζιανζοῦ ἐπὶ Στόλῳ ⁘

⁘ Βασίλειος, Γρηγορίῳ ἑταίρῳ ⁘

Ἐγὼ τοῦ ἀδελφοῦ μου τοῦ ἁγίου Γρηγορίου πολλῷ οὐλλοδεξιμείμ
σωτιχήμ. προσθήσω δὲ ὅτις σοὶ τὸ αὐτὸ τοῦτο δοκοτιεθγόμ δαιμ.
τὸ μὲν γὰρ διὰ τὸ πολλάκις ἀπαστιθῆμαι ὅλεμ ἐμ φοτόρασ σχόμ πορ ©
τὸ πιφάμ. τὸ δὲ διὰ τὸ ἀχολιῶμ πορὶ πασμένος. τοῦ μὴ κ οὔλελιδυ
κιθῆμ. δὴ τάχιμες αὐτοδλαύκηφμ ἴδι τοῦ μ τρόμτομ θῦ ὠ τοίχασ τος
τούθ τῦ πουλλιθῆναι πος τὸ πολάμιος λύζομεμ. μᾶλις τὰρ αὐτοσμῆ οἱ σ
τῶμμεα ταίομ θλεπόδομ αὐτοῦ τοῦ σοῖ ἑ χόμ πος. μαλλομ δὲ τῶμ ὀνήφομ
ἑ δὴ τὰ μιθλάζρομ ἑ πῶμ. τοῦ αιμῶ γὰρ τὸ μ ἑ πόντα τὰς θλεπόδας
ἑ ἓξ ἡ Γρηγορίου τα θ ῦ πνια. κ αὐτὰ ὡ ὁυ ζλίτλιοι μ τοῦ τὸ μ πόμτομ
αὐτοῦ ἦλθομ. θῦ θα δλήμοι ὁ θῦ χορίομ τοῦ δ ἑ ζ θμ ἄλερι ὡ σ σμμαῖ
νομ τοῦ θῆμ ὠ τρόσω. ὥ σ ἑ ὶ ὁμ πολλάκις ἑ ὁ θημ μ γὰρ γομῶ τ ἑ ῦ πα ἰ ζ ομ
τοῦ τλὶ δι αμ οί α σμμ πλαύτημ, τοιοῦτομ τοῦ τλὶ ἀμ λιθῆ σ κ αθορ αῦ.

Ο ρος γάρ ἐστιμ ὕ λης λόγομ κ αθ ἑ αυ ὐ λημ δι α μ μ ε ὐ ομ τ ὴμ χροῖ σ ὐ δασιμ ἐ ἡ
αφ αμ ἰ ζ ομ ἑ στὶ τὰ κ ατ α μ ε τρ μ α κ ατ α ῤ ῥ υτομ. τούτου τοίμυν σ τομ ρίαις πω δ ἡ
ομ τ ἀτίομ τοῦ τ ο ῤ θοῦ τ αῖ σ δ ε τοῦ τ ὸ ῥ ος ομ γ ο τ ἰ σ ημ δ ι ὰ μ ῦ θ σ κ ῶ σ πω αι μ ὸ μ δ ομ γ ομ.
ὑ λὴ δὲ τοῦ τ ο αὖ τ ο μ ά τ ως πορ ι φ υ ἑ σαν πο ι μ ά λ ως ζ ω α μ τ ο δ α πῶ ἀ γ δ ἑ
δ ρ ως μ ε ρ οῦ δ ἑ ἡ μ α ὖ τ ὶ σ ῤ ῥ ε ι σ ὰ υ τ ὸ ὰ γ ἰ μ ῦ σ θ αι. ὥ σ μ ε ρ ὸ μ ἡ ῆ ν αι πορ ὸ σ τοῦ
τ ο ε ὰ π τ ὰ ὰ ε α μ τ ὸ ῖ σ μ ἰ σ ομ. μ ὴ δ ὲ π ω ς ὡ σ ὰ π ὸ γ μ λ ὸ ν ὁ μ ἰ ρ ε ῖ ἑ ἡ σ ι ε α μ ῤ ῥ ο ῦ σ θ αι
μ ά σ α σ φ α ἰ μ ῦ ζ. ε ὰ ὶ τ ὰ ρ οὐ δ ὲ π ο λ ὺ ὡ ὰ π ο δ ἡ τ ο ῦ μ ἰ σ ομ ἡ ῆ ν αι μ ὴ δ ὲ ε α μ ῤ ῥ ο ῦ
π α ῤ τ ο θ ῦ μ ῤ ῥ ἡ μ α σ ι μ π ο δ ρ ι ἑ ῤ ῥ ο ῦ ζ. φ α ῤ ῥ ὰ μ ῤ ῥ ὰ μ δ ὲ τ ὰ ρ α ὐ τ ὸ μ α ι θ ῆ σ α ι μ ε α
τ ὰ δ ύ ο μ ε ῤ ῥ ἰ π ω δ ρ ι σ ῤ ῥ ἑ γ γ ε σ ι μ. κ α τ α π λ ὰ ρ ὰ μ δ ὲ α ὐ τ ὸ ὲ ῤ ῥ ἰ μ μ ο ῦ ὥ σ π ε ρ τ ὰ
μ ὲ σ α π ο ῤ ῥ ὸ ω τ ῆ χ ό σ θ αι ε ὰ ὐ τ ὸ σ δ ἰ ῤ ῥ ω σ θ ε λ ὲ ζ δ ι ο σ ἑ μ α τ ο σ. ὃ ε ὶ δ ὲ
τ ο ῦ ὠ ὶ θ ὰ ὐ τ ῤ ῥ α, τ ὰ μ ἑ μ ὸ ν ο τ ὸ ὄ ῤ ῥ ω δ ι ο ῤ ῥ ἑ ὸ ν τ ὸ μ ἐ ῤ ῥ ω σ θ ε ὰ ὐ τ ὸ σ φ ὰ
ῤ ῥ α ζ ε ι ν ὠ ὶ ζ δ ε μ ύ μ ε ν ο ν τ ὰ ὠ α σ ἰ μ α τ ὸ σ π ο ν ρ ί α σ ε ὰ π ο σ τ ἡ χ ί ζ φ. μ ὲ α
δ ὲ ἡ σ ο δ ε ὠ α ὐ τ ὸ σ. ὃ σ ὸ μ ε ν γ ὰ ῤ ῥ ἡ μ ἰ φ σ ὶ μ ῤ ῥ ἰ ο ι. σ ὶ ὠ τ ὸ μ ε ν γ ὰ ῤ ῥ οἱ σ ὶ μ α ὐ
χ ὶ μ ῤ ῥ ι σ τ ὸ ῤ ῥ ο σ σ ὸ ω δ ἑ χ ε σ θ αι ὑ λ ὴ λ ό γ τ ὶ μ ὴ ν ω ὠ ὶ σ τ ὶ σ ὸ ὰ λ ὶ ῤ ῥ α σ α ὐ φ χ ο μ τ ὸ ζ ἡ
τ α. ὥ σ ἑ ῤ ῥ ὸ ω δ ὲ ὁ μ τ ο ῦ τ ο ὐ φ ὶ ω λ ὰ ὠ ο ζ τ α ὶ σ ὁ σ τ ὶ σ ὸ ὶ μ ὴ ζ ὁ ὶ σ τ ο ὐ μ ὲ ῤ ῥ ο υ ζ ἡ
ν α ὶ σ τ ὸ μ ῤ ῥ ο τ α μ ὸ μ π ο ῤ ῥ ι ῤ ῥ ὸ μ τ α ι ε α υ θ ο ῤ α ῦ. ο ὐ μ ὲ λ ὰ γ ο μ α ῤ ῥ ὸ ῆ μ ῆ ν δ ὲ μ ο ι
γ ὸ δ ο ι ε ἡ μ μ α ῤ ῥ χ ό μ ε σ μ ο μ. μ ὴ π ο ῖ σ ὁ ὶ σ τ ὶ σ ὸ ὰ μ φ ὶ π ω λ ὸ ω σ σ τ ὸ μ γ α ῤ μ ὼ ῤ ῥ ο μ
κ α τ α μ α μ θ α ῤ ῥ ο ν σ μ. ὁ μ ε ὶ γ τ ὰ ῤ χ ο λ α ῖ ο π τ ὸ ῦ ῤ ῥ ἡ μ α π ι π ο ῤ ῥ ι λ ι μ μ ῤ ῥ ὸ ζ ο μ μ ι
λ ε ρ ο ῦ δ ἡ μ ῤ ῥ ὲ τ ῦ π ο σ τ α μ ὸ σ ῤ ῥ ἡ ν α ι μ ὼ τ ὸ τ λ ὶ σ ὸ ὶ σ ο ῦ χ ί α σ ε ὰ φ ὶ ῤ ῥ ω σ τ ι. ὁ δ ὲ, ὅ ζ ὺ τ α
τ α ὶ ὸ μ γ ῤ ῥ ὼ ὸ ῖ δ α π ο σ τ α μ ὼ ὸ μ ῤ ῥ ὲ ὸ μ μ ῤ ῥ χ ύ τ ὶ τ λ ῆ ῆ τ μ ι σ τ ὲ ῤ ῥ α π ο ῤ ῥ ι σ τ ῤ χ ώ ῆ ζ.

+ γρηγόριος βλασιλείωι +

λείπεται πολλά.

ῑ + προσκειμένων + + +

Πρῶτον μὲν οὖν φησι· τί οἰόμεθα ποιεῖν τοὺς περὶ τὴν ποίησιν· ἢ τίμιον λόγου ἄξιον ἐστὶ τὸ ἡδὺ καὶ μὴ τοῦτο· μηδὲ ὠφέλιμον ἢ βλαβερὸν μηδέτερον ὄν· ἀλλὰ μόνον ἡδὺ καὶ μὴ ἡδὺ ἀλλὰ καὶ ὠφέλιμον· πάντα δὲ ὑπολαμβάνει τὰ τοιαῦτα ἀναγκαῖον εἶναι διορίσασθαι· οὐ τοῦτο μόνον ὅτι χρὴ ὅσα ἀπὸ τῶν χρησίμων ἐστὶν ἄρχοντα δέχεσθαι τοὺς λόγους· ἀλλὰ καὶ τὸ μὴ ἀμφοτέροις ἀμφοτέροις ἐπιτιθέναι τὸ αὐτό· καὶ τὸ πῶς ἔχειν τὸν λόγον τοῖς λόγοις· καὶ τὸ πῶς ἔχειν τὸν μῦθον πρὸς τὸν μῦθον· καὶ τὸν λόγον πρὸς τὸν λόγον· καὶ τὸν μῦθον πρὸς τὸν λόγον· καὶ τὸν λόγον πρὸς τὸν μῦθον· καὶ

πανύστατα γὰρ εἰσιμὲν ἀπὸ τοῦ μέθα πρὸς σὲ δ᾽ ἐλεύσεσθ᾽ ἄφροσιν ὡς
τοῖς οὕτω γὰρ ἐλεύσεσθαι. ἐὰν δὲ ὦσιν ἐμπλήσω, μεθ᾽ ἁδόσφίλοισι, σοῖσι
σὺν δ᾽ ἐπορέξασθαι φίλοισιν ὄφρα μ᾽. μεθ᾽ ἁδόσης δὲ, ἥ τ᾽ ἐσλευρίσομεν ὅτε τόσ
αὖθις ἐὸν ἐλθόντες ἐὺ λαμεῖν τάλαντα οἱ ἑκάσσ᾽ ὀραὶ πρόσθεν ἐοῖο. οἱ
ἑκάσσ᾽ ἐλθόντες ἐμὲ κλαυσόμενοι τὸν ἐμὸν πρὸς θυμὸν ἐοῖσιν. οὐ γὰρ οἱ δ᾽ ἔτι μὴ
ζόμενοι ἔσονται. καὶ μέλιτ᾽ ἔστρομ᾽ ἐκπλῆσθαι πρόσθεν τὸ μὰν ἀκροτάτου.
πάντα σ᾽ ἐὸν τὸ μὲν παράκοιτ᾽ φίλον μὲν χρυσόν. γῆ τοῦ ἀνδρὸς ἐόν. πάντα
τὰ ὧν ὁμμαίομ. ἴμεν μέλιτ᾽ ἐκ θεὸς ἀφ᾽ ἑλέσθαι. τὸ μὲν ἐμμορέμεν μέλλοι ἀμὸν
τὸ μὲν ἐὸν ἐλόμενον θάνατον μορίμον. ἐὸν ἀχρεῖον δὲ θεὸν πολέμον αὐτοῖς
ὁμιλῆσαι, καὶ τὰ φιλοσοφίας αὐτὰμ τὸ ἐν τοῖσι ἀνθρώποις, ὅτι πορ
ἄλλοισιν ἁδρὰ αὐτὰμ πορ ἀνδρός. τοσοῦτον ὀρθαρέα τὸ σὸν πρόσω. ἐς
οὕτω πολλὰς ἐλπίδας ἐσχεμὲν ἀμαρτήσεσθαί σου.

18 Ὅρ ὑμέας τ᾽ ὀλλύμενον ἐν ἀμφιλόχοισι τ᾽ ἀνάσσοντα. συγχρίσομαι τὰ τότ᾽ ἐς
πραθήσας. μιν ἐρύσσ᾽ ἄλλαξας. δὲ ἐλαυνόμεθα δὲ. λότος μὲν, οὐ
δαμάσ. ὅ γ᾽ ἀνδὲ ἐς πάντ᾽ ὀδόν᾽ ἀσ. πολλὰ τὰ νῦν ἐλπίομ᾽, προφρανέ
ματ᾽ ἐμὶ ἐρύσσαι τὸν χορίσομ᾽ ἐμὲ γὰρ αἰχμὰ ἀμφὶ πρόσθεν ἐοῖσι δ᾽
μίσσων ἐλόσας. τὸ σὸν μὲν ὑπὸ νίου ἐν πορίεσθαι. καὶ ἐς αὖθ᾽ ἡμέρ
μὲν ἀχλὺς ἐσώπα ἐλάσθη μὲν ἀργὸς ἐν ἀνδρὸς ἀμφὶ τὸν ἀδίφασθαι
ρόσ᾽ ὄρτον τοῖσ᾽ ὕστον ἐν ὑλόμενοι σὸν δ᾽ ἐμὶ τὸ μὲν ὑπὸ ἀνδρὸς. καὶ ἵμας τὸν παράδοσον δ᾽ ἐλεύθ᾽ ἐσθλόν.
ρὸν ἔσθ᾽. καὶ ἵμας τὸν παράδοσον δ᾽ ἐλεύθ᾽ ἐσθλόν. καὶ δόχ᾽ ἀνδὲ ἐλεα
λέγ᾽. ὃς οὔτε δ᾽ ἐν θύμασθα παρὰ σοὺς πιμόμεθα γῆτ᾽ ἐμὲ μὲν
θέλοντος. προσθέμεν δὲ ὅτις δεξιόν᾽ φίλι᾽ ἐὸν ἐς συγγενέος
πὰρ ἀπολαύειν ἐμὲ τὸ φιλοσοφίας τὸ ἐμὲ ἐρέσθαι. τὸ δὲ, λότος οὐ μεῖ
γον δέν. ἐμὰς μὲν γὰρ ἐὸν ἐλιμοιῶτας τὸ πόσω. ἐ δ᾽ ἐχόμεθα ἐς ἀπὸ
χόμεθα. οὐ μὰρ χίαν δὲ γενεὰ ἐὸν οὕτως ἐὸν χορίσομεν ἐὸ πόθεν ἐχὶ
δαμοῖσιν ἐοῖς. τὸ μὲν οὖν μὲν ἐμέθεν ἐμὲ ἐρέσθαι. καὶ πολλὰ τοῖσ᾽ ἄλλοισ᾽ ἐὸν ὁλοτιόαμεν μὲν ἐμὲ
τον. πάντ᾽ ὁσάς ἐς πάντ᾽ ὀδόν᾽ ἐς διάφορα, ἀμφὶ καὶ πάθ᾽ ὁλόμενον
καθιμὰς ἐὸν φιλοσοφούμενον. ἐ οὕτως τοῦ πολέσθ᾽ ἐπὶ πολέσθαι ἀμφὶ
ὡν. ὃ φέρ᾽ ἐγὼ ἐλάσθ᾽ ἐσθλὸν μὲν φοεπὶ ἐὸν τὰ. σὺ δὲ τὸ μὲν πρόσθεν ἐοῖ καὶ ἐς.
μαλερόν τε μὲν ἐμὶ καὶ τὰ τ᾽ ἐσ᾽ πρόσθεν ἐὸν τ᾽ ἐσ. σοφρονέστερον δὲ ἐὸ

ιε τὸ μοῦ μὴ τὸ λότερον ϛ καὶ δοκεῖ ∞ ϛ ϛ

Ἐρωτᾶ τί ποτ' ἂν λέγοι ἡμῖν ὁ ἱερὸς νόμος, ποτέρως αἱρεῖσθαι τὸν ἐραστήν, πότερον τὸν πένητα ἢ τὸν πλούσιον· ὁ γὰρ τοῦ πένητος ἔρως ἁπλοῦς καὶ ἀκέραιος, ὁ δὲ τοῦ πλουσίου ποικίλος καὶ πολύτροπος· πρὸς δὲ καὶ τὸν μὲν ἡμέρους ἔστιν ἰδεῖν καὶ ἀνθρώπους, τὸν δὲ οὐδαμοῦ πω τῶν ἐν ἀνθρώποις ἑωράκαμεν· ὃ δὲ καὶ μάλιστα ἀμφοτέρους ἂν ἐπαινέσειεν ἡμῖν ὁ νόμος ἐστὶν ἐν τῷ τὸν μὲν ἐπαινεῖν ὡς ἐλεύθερον, τὸν δὲ ὡς ἐπιεικῆ· ἐπεὶ καὶ τὸν πένητα ἐπαινεῖν ἔστιν ὡς ἐπιεικῆ, καὶ τὸν πλούσιον ὡς ἐλεύθερον· ἐπεὶ καὶ τὸν πένητα ἐπαινεῖν ἔστιν ὡς ἐλεύθερον, καὶ τὸν πλούσιον ὡς ἐπιεικῆ

ولو كان الجسم المتحرك على سطح مستوٍ أفقي. وكذلك سائر الأجسام المتحركة على سطوح مستوية أفقية. وإذا كان الجسم المتحرك على سطح مستوٍ أفقي، فإن قوة الجاذبية التي تؤثر فيه لا تؤثر في حركته على السطح المستوي الأفقي، لأن قوة الجاذبية تؤثر في الجسم المتحرك على السطح المستوي الأفقي، فإ

καὶ μέχρι πίνος αὖ αδιόν. ὅσσα αὖ ὀθόνια μελίς παρελθόσσιν αἱ σμιαὶ
τὰ μμ ὠῶν ὠοι θεμεύσας μασκαμένταν. οὐ γὰρ ὠοι πολίον αὖθεζόν
σιν οἱ λαοὶ. σαφὰς σὶ δαὶ τὰ δαδ τὴν ἰλιν αὖ πολέμοντα +
+ τὼ λὺ τὼ + +
σθερμὸν ἐξάμλις πολιεὸν βύτοισι γράμμασιν καὶ θαυμαστὸν οὐ
δὲ ἄρτιος δόχιος λοσάμενον. ἰμὶν ὠῶν δὴ μῖν αὐ λαξ ὦν πίνα
δόχα μὲ ἰσιλὰ ἰὺ οἵστασσ αὐτὸν μαχλὸν ἀμὸν ποιὶς ὦ σθρτὸν
γράφσαν οἱ τὰς ὦρας γράφοντα. ἅμοὶ δὲ τὸ μὲν πάντα δὶ λιγὴ
σθζ τὰ τὸν ὠῶν σκόπας ζ τὶς ὠῶν πολὶς ὁ φὶς διαχράμφσ. ὁ θὲν
τὸ μὲν αμθα καὶ ὁποι προ δίεμεν ζ ζοῦ λατὸ λίζαμεν μαλερό
τροφὶ λατῶν πολὶν ἦν αἰφαίνται. λαὶ οὐ λεῦπολογίασμαλλον
ὅρ γογὶ ἰ φείας. ὡς δὲ σωτομὼς δηλὼς ζὶ λεγὶν ἰν ὁ γθγγαιο
ταυτὸς αὖ θιμος μὰ τὸν φὴ σκόπας. ἥτε ὡς γωρᾶι ὠῶν σλιστὰ
μεγος τὸ γὲν μὰι τοῦτο γὰρ δόχεν. ἥτε πουδαὸς αγὰ πορ δεῶν ὑ
λαδν. πολλὶν δὲ ζ πορὶ πολλὼν ὑπήραμ λαθὴς πὸ πα ροι μὸν τὸν
τασίμαν λι μὸν τὶς ὁ μὲν ἡμὲν ἐρας χέρο τρίας, χέρι σαίμεν ος αἰτλὶ
σας. ἀπὸ λὶς ας. δι λαιολογὶς αἰμεν ος. ἑζας. ἑλεσ μιὰς ας. λὺ
μος δ αὐτὸ πορὶ γράψας ὡς δὲ ὁ γπορ ὲ αὐτὸν μὲ ον ὁρ αἰμὶ μὰς.
τὼ λὺ ν ἐ ἀμμὶ χρὸ πολὶ μὲ ζον αὐ ὶ σαν. τὶ πορὶ γράφσ ἑ σ ἑ σσὶ τλὶ
μὲ ἐ σθρ αν πόλιν. μὸν ποὶ ουμεν ὁ γζ τὼ δὶ λὶ μὶ σί αν ὡς ὁ ντος
δὶ λὶ μὶ σὶ ὸν μὶ ν ας αὖ φθν. τὸ λος, ἀπὸ ἦλθεν αὖ πὸρ αὶ υτος πολλὸν
πορὶ πον δόμας. τ νασὶ λισὶ ὸν μὶ μὶν ὡς σφὶ λὶ ποὶ σὶ ὸν ζ μαλ δόφς.
κεῖ τοῦτ ἀδὴ λὲ ἡ μὸν σὶ δὸ λεῦ μεν; οὐ λεῖ ὶ μαι. σκόπας δὲ ὶ ς τὸν τὶ σ ὠῶ ας
λὶ σ ὁ ποσ σὰ χὸν πα ρὰ τὸν μὶ ρὶ σὸν λὶ μὸν. λμὶ σὶ γ σωσ δὴ λὶ μὶ ν ζ ὦ ποσ
σαν πορὸ σὶ μὰς. δ ἔ ε ὐ δὲ ἀν πὶ λζόν τος ζ ὲ μὶ ρὶ σὸν πρα μμα φάσκ ο μ
τος. αμμὰ τὸν γδ λ ἔ κ ζ ρομ δὶ δ ἔ ε ὐ λυ ζὶ ο ω ποσ παρ αλμὴ δὶ ν ἀν μὰς πε
ρὶ τ ὸν ποσ μου λδ ομ ένοισ τοῦτ ον ὠῶ δὴ. ἴ γ αμ μὶ τὸν πρ ὸ τὸν ρ ὸν γ ὸν ζ ὸν μὴ
τα ὶ τὸν ποσ ἀν ὁ φ ἰ μὶν ποι ούμεν ος. ζ ὴ μου λ δ θε σω φ ζ ἡ μ αὐ τὸ ισ ζ
ὁ ποσ ους ζὶ ν ἰ μὰς. ὁ ποσ δρ τι μὰ ὦ μ πρ ος μὶν οὐ χ ἰ μὶ ρ ίζ ο ντος. ὧ ζ δὴ λὶ δὲ οὐ δὲ
τοῦτ ο ἀδ ηλ εῦ μεν, ζ ποτ ὲ τὸ λ ζ πὸ μεν ος ζ ὴ δ ζ ὴ ποσ ἀρ ὲ μεῦ τ ὸν τ ὸ μ ποσ θ ζ μ
μὰς. αὖ τὶ ὠ ἰ μὶν ἀν ζ φ ρὸ σο μαι τὶ ὠ ὧ ὠῶ πολὶν αὖ θὶ μεν. ἰ μὶν ὁ ἡ τε
κατ ὀχ ὸν λὶ μ μασ ὶ μὶν ὦν ἀ ποφ ορ δὸν τ ας ἀ ποφ λὸ ντ ας. ὧ ὠῶ δὲ ἀμ
μὶ ν ποσ ὸ σὶ μὰς ὶ μὶ ρὶ ζ ας ὲ μ ζ λὶ ζ ας. ζ αὶ ὁ ποτ ὲ δὴ ὧ μὶ λὶ σ ὁ μ πὶν α
ζ αὐ ὶ μὶν ὦν ἀ δ ας ὁ σὶ ν ζ μὲ ζ ας. λαὶ τ οι πὶ τα φ ζ ἡ λ ὸ τ ον ἐ λὲ ζ μ ασ μ ζὶ
τ ρ ος ὶ μὸν ζ μ δὶ ν ἰ μὰς, ἰ μὶν δὲ ἀ ποκ ρὶ λὲ ζ μ ασ ὲ λὲ ζ μ ασ χ ρὶ ζ ομ ένοισ.

ταῦτα τοῦ πρὸς αὐτὸν ἀπολύσεως ἐφαιρήσεται δια-
πλάσαι· τοῦτο μὲν οὖν καὶ ἐφ' ὑπάσοις μὲν ἐφ' ὁπλίαις
οὐδὲν ἧσσον ἔφοδος ἐφ' ὑπάσοις αὐτομολίας· ἐπὶ δὲ τοῖς μισθοφορικοῖς
ὑπὲρ δὲ τῶν ἐπιμελῶς διορίζομεν τοὺς ἐν ἑκάστῃ πρὸς τὸν χρόνον
πρὸς τοῦτο αὐτῶν· ἐπὶ δὲ τοῦ ἱππικοῦ οὐδὲν ἧττον· καὶ μοι μὴ δοκεῖ αὐ-
χεῖν ἐφ' ἑαυτοῦ τοῦ παθεῖν ἀπορεῖν· οὐ
τοσοῦτον τὸ θυμοῦσθαι ὑπὲρ τοῦ χρόνου ὅτι καὶ ἀπολεῖται· ὃ δὴ καὶ πλεῖ-
στοι καὶ τοὺς λογισμοὺς ἐπὶ ἔργα ἄπορα ἐλθόντες· οὔτε ὁπλομαχήσομαι· οὔτε
ταλαιπωρήσομαι ἀμηχανίσομαι· ἀμείνων πρότερον ἐμαυτοῦ ἔσομαι καὶ
λογιοῦμαι πάντων ὑπολειπόμενος καὶ μαινόμενος· οἶσθα τοὺς
ἀθλητὰς ἀρρωστήσαντας· οὔτε τὸν ἀρίστιον ἀποδώσομαι καὶ ἵππος
ἄορος ὅτου πολλοῦ ἄξιος, τηλικοῦτος ἀπολλύμενος πρὸς τραύματα
ἐστὶ τηλικότατος· ἀμείνων αὐτὸς πολλοῦ ἐμαυτοῦ τοσοῦτοι φίλοι,
καὶ γὰρ τὸν ἀποθνήσκοντα πολλάκις αἰχρῆσαι ποιοῦσιν πολλοὶ τὰς
λιπούσας τοὺς πολλοὺς ὀργάς, ὅτ' αὖ οὗτος ὑπὲρ ἐμοῦ λάμπρως
τὰς ἀρετὰς τιμῶν· ὃ δὲ πρὸς τοῦτο ἐμοὶ μὲν ἐπιμελῶς διορίζομαι τοὺς ἐν ἑκάστῃ πρὸς τὸν χρόνον
καὶ ἀμελοῦμαι τοῦτο ὃ γνώμης ἀπόρρητον· συγγνώμην δόξω·
σὺ μὲν αὖ διορίζουσι ἱερατικοῖς πάντα ὀλίγα πρὸς τὴν ἀναστοῦ δόξαν·
ὅπως τοῖς ἐπὶ τὸν χρόνον· μήτε φιλίαν μήτε συνήθειαν πρὸ
καιροῦ πρόπτωμα καὶ τοῦ δανεῖσαι· μήτε τοῦ ποιῆσαι σχῆμα δόξης τοῦ
ταῦτα ποιεῖν φροντίζομεν· ἀμελοῦσιν τὸ σωμα· μηδὲν δὲ τοῦτο μόνον μᾶλ-
λον οὐ μόνον τοῦ τοῦ φιλίας· τὸ μὴ ποιεῖν ἀλλὰ φίλοις· μήτε τοῦ θεῶν
ποιεῖν δόξης τοῦ πρότερον † τῶν λόγων τῶν †
καὶ ἀλλὰ μὴ ἐπὶ ἀρχὴν ἐκθυμίαν ὁπόταν μὲν τὰ σώματα καὶ ἀστικὰ φαίνομεν μὲν
λεγόμενοι ὅτι ὁμοπλοῦσιν ἡμῖν ὑμεῖς· μὲν δὲ ὅπως μὲν ἐπὶ πρῶτον ἀρίστιον ἐφ' ὑμῶν
καὶ ἀπὸ πολίτου μὲν· ὅτε δὲ μεγίστη ἀπορία ἐστὶν μὲν ἀπορία
χίαν· καὶ ἵππος ὅτι πόρρω ὑμετέρων· τοσοῦτον τὸ ἀπορεῖν ὁμοσωμάτου φίλοτι
μούμεθα, ὡς τε οἴεσθαι καὶ ἡμῶν ἐφ' ὑπάσι τοῖς περὶ ταῦτα μεγαλοτιχίας·
ὃ ὅσῳ πλείστου ἀξίους ὑμᾶς ὑμεῖς, οὐδὲν ἀλλ' ἢ πρᾶγμα ταῖς ὑμετέραις ἐλευθερίαις· οὐ
δὲν ἀλλοίαις πρὸς δούλους· τῶν ἴδιον καὶ ὅσῳ φιλοτιμοῦμεν πολλοῦ τιμᾶσθε·

λξ̂ + Ἁγίου Γρηγορίου +

Ἐὰν δέ τις ἁμάρτῃ τὰ τρία ταῦτα τὸν ὁσιὸν τοῦ λαοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ ἀποτεμὼν τοῦ ἀδελφοῦ ἔλλειψιν. καὶ ὅσα μὲν ἔφλιψεν αὐτὸς, ταῦτα μὲν ὡς ἀδιόρθωτα μένουσαν ἀλεήμονα ἀφῆς. ὅσα δὲ διεφθάρη μένου ἀλεήμονα ἀφῆς πάντως. πλὴν ἀμφοτέρωθεν διὰ ἔλεγχον ἁμαρτωλὸν λύσεως ἀναγκαίας ποιήσῃς τὴν πρὸς αὐτὸν ἀγάπην. ἔνδεξ ἁμάρτῃ ταῦτα πάλιν τὸν πρὸς ἔλεον. καὶ ἀφήσομεν τῷ ἁμαρτάνοντι τὰ ἐν αὐτῷ ἁμαρτήματα ἡμῶν. ὡς γὰρ ἀφήσομεν τὰ ἐν ἡμῖν ἁμαρτήματα ἡμῶν. ὡς δὲ οὐκ ἀφήσομεν τὰ ἐν ἡμῖν ἁμαρτήματα ἡμῶν. ἀλλὰ καὶ ἐν ἡμῖν ἁμαρτήματα ἡμῶν. ἐὰν δὲ ἁμάρτῃ τὰ τρία

σωτηχήμεθὰ ἡμῶν τὰ πλημμέλειαν· ἡ γὰρ ὁμολογία μόνον ἐφέλκεται
αὐτοῦ τὴν ὀργήν· ἡ δὲ τῶν συμπεπτωκότων ἐπανόρθωσις καὶ τὰ
τοιαῦτα πρόφασιν ἀπολύσεως· γνώριμον γὰρ αὐτοῖς ἐστι τὰ
πλείονας ὁπηνίκα αὐτὸς ἐστὶν ὁ τοῦ θυμοῦ χαρίσηται τοῦ καθ' ἡμῶν ἐγκλήματος
χος· καὶ ὅταν ἀπαλλαγῶμεν τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν τὰ τοῦτο ἀ
φωμίαν· καὶ ταῦτα γίνεται, αὐτὰ τὰ πρόφασιν δέχεται, τίς μὲν ὁ
καταλελουθὼς οἷς ἐστὶ τὰ καλὰ· τίς δὲ ὁ μεταλαμβάνων τῆς προδιδόσ
τος λύτρωσιν ἀληθῆς· ἐπὰν δὲ ταῦτα ἐλεημοσίας προδιδόμεν α
ἡ, ὁ λίτος μοι λόγος διαῤῥιμαίτων πάθεμεν τὸσ τοσούτων θεμέ
νους μεθ' ἡμῶν ἀξίους, ὅσους αὖ μὲ πιμέλεσθαι αὐτοὺς οὐκ ἐᾶ τὸ σῶμα ἡμᾶς δὲ
διδαγμένους· μετὰ ὕπολυτρωτὴν τοῦ θεοῦ χάριτι· ἡ διὰ τοῦ βαπτίσματος ἀπο
δέχεσθαι τὰς συμφορὰς ἐλέγχει, ὅτι προσδοκῶμεν τὸν τρόπον λύτρου
τὸν ἀληθῆς· τοιαύτη τις μέλλοντος πάσχειν· ἡ δὲ μὴ, πολλοῦ γε
τοῦ βαπτίσματος τοὺς πατρίδος ἀποβλαθήσεσθαι· ἐπὰν δὲ μὴ δὲ
τοῦ βλάπτοντος ἀμελήσῃ· οὐ μᾶλλον αὐτὴν τὸ ἰχθὺς τὸ διακαθήριον· ὁ
τε πλὴν σωτηρίαν ἡμῶν διὰ τὰς ἐλεημοσύνας τὰς ἡμέτερος· ἵνα μὴ σσον σω
θῶμεν ὁπόσους ἂν προλάβῃ· ἡ δὲ ἴσως τὰς συμφορὰς ἐλέγχει.
οὐ σχολὴν μοι νῦν ἀπολεῖν ἀληθῶς περὶ τούτου ✝ ✝ ✝

λῆ Λ ✝ ΓΡΗΓΟΡΙΟC ΒΑCΙΛΕΙΩ ✝

Ἐγὼ δὲ ἡδέως ἂν ἀκούσαιμι, καὶ δοκιμάσαιμ' ἂν διδασκάλου· ἐπειδὴ καὶ
ἅπασι τοῖς καλοῖς ἐθέλει κἀμοὶ πρόθυμος εἶναι· καὶ ἅτε ἀμοῦσος
σὰν ἔσαι γάλως, ἵνα μὴ ἔρημον σὲ ποιῶ· τοσοῦτον μὴ μέλλει· τοσοῦτον μὴ ἐλλείπει
πλὴν ἐλεημοσύνας· καὶ ὑπὸ τοῦ καθαρός ἐμι σός, καὶ θαυμαστὸν οὐδέν·
οὐ τὰρ πολλάκις μὴ σωτηρίαν, πολλάκις μὴ πῆρες· οὐ δὲ ἴσως ἐρεῖ σοι πατὴρ
τέρας, καὶ μάρτυρίαν τελεωτέρας· καὶ ἅτε πάλιν τοῦ ζῆν ὁ φθόνος
ἡ σὴ φιλία καὶ σωτηρία· ἐγὼ μὲν οὖν ὑπὸ τοῦ τοιαῦτ' ἂν ἔχοιμι· ἐὰν
δὲ μὴ γράφω, γράφασθαι μὲν ὀφείλω· γράφασθε δὲ ὅμως· καὶ μοι μὴ δὴ
ἀχθεσθῆς· ἐπὶ ἂν αὐτὸς ἐλεεινὸς γένωμαι, ἐπὶ μὴ καταγνοὶ ἂν ταῦτα λέ
γειν γράφειν· πολλοὶ καταγράφουσι μὴ μᾶλλον ἐᾶσαι μὴ ὅσα
περὶ τὴν οὐσίαν· ὅσοι μὲν γὰρ οἷοί τε ἦσαν τὰ λυμαίνεσθαι
λῶς ἐποίουν· καὶ οἱ μὲν ἀναίσχυντα ἐφέλκεσθαι φέρουσι, οἱ δὲ δη
λίαν· ἀσθενῆ μὲν, οἱ μὴ δὲ ἐν μέσῳ ἔχειν ἐδόκουν· δηλίαν δὲ,
οἱ πλὴν τῶν ἀπολιπόμενοι· καὶ τὰ μὲν τοῦ ἁμαρτεῖν χρὴ καὶ λέ
γειν· ὁ δὲ ἐν τῷ σωθῆναι, τοῦτό σοι δηλῶσαι· σημαίνομεν μὴ·

καὶ τοῦ συμποσίου μετὰ χρυσοῦ λέοντος τὸν μὲν φαῦλον ἡμῶν ἐχθρὸν
εὖ δὲ τοῖς, καὶ αὖ λήψεται τὸν ἀλαζόνα ὁμοίως καὶ ἀλιτήριον πρὸς ἑκάστην
μέθην. ἐκεῖνος ὅσον ἀπέχει τοῦ καὶ μέτριον τοῦ περὶ ἡμᾶς. ὅπως δὲ τοῖς
συμποσίοις φιλοσόφοις μὴ ἀναίμακτος, ἀλλὰ ταῦρον τινὰ σοφὸν ἐπιθύσομεν
μέθῃ. πάντων δὲ τὰ σὰ θαυμαζόντων καὶ προσπιθύντων ἡμᾶς ὡς
τὰ ἴσα φιλοσοφοῦντας. καὶ τὴν φιλίαν ἀληθῆ τε καὶ τὰς ἀθλήσας
καὶ τὴν εὖ ποιοῦσι συμπόσιον ἀγαθοὶ ἀγαθοί. δηλονότι τὸν φρόνιμον ποιοῦντες
ὁ δὴ φιλόσοφος. καὶ τί τοῦτο φησιν ἄνθρωπε μαίνεται μὴ καὶ ἡμᾶς
ποιεῖν ἀλλ' ἐᾶν τὸν ἄφρονα τὸν ἀμαθῆ. τὰ μὲν γὰρ ἐᾶν ἐφθέγξατο
ὁ λόγος. τὰ δὲ ἐᾶν ἐπιτίμησιν ἐμοὶ δοκεῖ τὸν ἀμαθῆ. τὸν μὲν γὰρ ἐᾶν
ἐπιτίμησιν ἐμοὶ δοκεῖ τὸν ἀμαθῆ. τὸν δὲ ἐᾶν ἐπιτίμησιν ἐμοὶ δοκεῖ τὸν ἀμαθῆ.
ὅτι μὲν γὰρ ἐᾶν ἐπιτίμησιν ἐμοὶ δοκεῖ τὸν ἀμαθῆ. τὸν δὲ ἐᾶν ἐπιτίμησιν ἐμοὶ δοκεῖ τὸν ἀμαθῆ.
ὅτι μὲν γὰρ ἐᾶν ἐπιτίμησιν ἐμοὶ δοκεῖ τὸν ἀμαθῆ. τὸν δὲ ἐᾶν ἐπιτίμησιν ἐμοὶ δοκεῖ τὸν ἀμαθῆ.

λεω ωσαύτως μεσατηλιμεμερίσωμ· ρίζωσθηλὶ δὲ τὸ λεαϗὸμ σὺν τὴν πόλεν
λεαὶ ὰ ωσπρασὰ πὸ τὴμ οσόρμεν τηρίου τὴν διελεμήσιας, ωσὰ σωμ λεασταμαὶ
ωσὶ τὴν ὰ ὶ λεουμερίμ· ιδελήτη ομοῶν ὰ ὶ λεομομεν θὴν αὐτὴν ὰ μὴ θϗαν μὲν
λερὸμ ϗξαὐτσωμ λὴν ὰ ὰ ωσπρασὰ φὴ σὶ τὰ ὶ λεασταμυθὴν αὶ τὰ
φαν σρὰ τοῦ λεληγμεασσ· λὴν ὴ μεν γὰρ οὖ δὲν μεμαὶ ωσ ϗ ὰ πὸ ὰ λλωμλέ
ξεωμ τοῦτο σωμαομοσὰ ὴ μ τὸ ωσῦ ὰ θῦ γλυφὸ σεϗμ· οὐ τὰρ δυ ὴ χομεὰ λλομ,
λὶ ὰ μαμόι ωλὴ ϗαξ τὴν ὰ μὴ θϗαν· τὴν δελεμήσιαν δὲ μεϗὰ λὴν ϗλὴν
αὐ τὸ δὶ ὅτι ὸσ ὰ ὴ λρὸσ δι ωχθὴν ϗς τὸ ὰ μὴ θὲς· οὐ λεδὲ δϗ αὐ τοτὴν ὼ ὶ λεο
μομὲ ὰ ωὸσ δ ὲ ωλομϗς ωὰ λϗ ωὰ ὶ ϗομεν ωσαὐ τὸ ὶ σ ὸ ὶ ωαρόμτος· ὰ λλὰ λεασὶ
κὸ ωῳ ὸ σὶ τὴν ὸ δϗλί ὰ μὴ ὸ ωμεὰ μφομλὶ τὸ μλό τομ ὸ ὶ λεομομέ ωτωμ· ωολὺ
γὰρ ἥ ϗξ ωεν λὶ τὸμ ὶ μέτερομ φυλάϗλϗ δι ὰ τὴν ὰ μὴ θϗαν· λὶ τοῦτό ϗ ὲ
ὰ ϗχρ ϗ ὸῶς μὲν ωροσ ϗλαμεὰ φ ϗ τὸμ ὰ μφό τριομ δι ὰ τὴν δλι θερ ὸ ὶ λεομομέ
φεν· τὰ μὲν γὸῦν λεαθὸ ϗ καεϗ ὸ ὰ ὶ τε ϗ ὲ ϗ ὸ ϗ ὰ ὶ τε λί ϗ ὸ ὶ σὶ· ϗ καὶ ὸ ὅ σὶ μὲν γὰ ρ
λιλιοσω πρὸσ τὸ ὸσ ὰ ὶ τὶ ϗ ὴ μομτας ωσ ρὰ τοῦ μετρίου χϗδὸμ ϗς τὴν ὅ μεν
τοῦ σωλυθ ϗ ὰ ς, μεαλερὸμ αὖ ϗ ὴ μ μὲ ὁ λεδιλιῆ ϗ ὰ ϗ ϗ ὶ ϗ ὸσσ ὸ ὖ λεαὖ ϗ ὴ μεαὶ ομ·
τελόσδὲ τοῦ λό του τὸ ὸσ μὲν ὁ ὕτωσ σὺ ωσ ωσ ωμ τεμὴ μ· σὺ δὲ δί ὰ ϗ ομλὶ
μεὰ ὸ ὰ θ ϗ ὰ ὺ ϗ ὶ ὲ ρὰ ὺ λεφ ϗ μλὶ μεχρὶ τί ϗ ὸσ πρὸ ϗ ὶ ὸ ϗ μὶ ν τὴν τοῦ ὸ ωῦ σ
θεολο ϗ ὶ ὰ ς· ϗ τί ὸ ὶ χρὶ ὰ σὸ ϗ φ ϗ ὰ ὶ σ· ϗ μεχρὶ τί ϗ ὸσ ὰ ὶ ὸ ϗ μομεν ὸ ϗ ὶ ὲ ϗ χ
μὲν ταὖ τὰ ωσρὸ ϗ ὸ ὸσ ὰ ὖ τὶ λϗ ὸ ϗ τας· ϗ ὸ ὸ τὰρ ϗ δὲ ὸ ὶ μὲ ν ϗ ὶ ὰ ὖ τὸ μεν
θὰ ὖ ϗ ὸ ὸ ωὰ ὖ τωμ μὰ ϗ ὰ ωσ ὸ ϗ δὲ ϗ τὰ ὸ σὸ ὲ γὶ ϗ ὸ ὰ ϗ ομ· ϗ ωολλὰ ὶ ϗ ὸ σωρὶ τοῦ
τωμ ωλὶ ϗ ὸ φο ϗ ὶ ὰ ϗ ϗ δὲ δο ϗ ὸ ϗ ὸ ϗ ϗ δ ϗ ὰ μὲ ϗ ο ϗ. ωσὰ ὖ τωμ ὰ ὖ ϗ ὴ ὶ ὰ μὰ θὲ ὶ α
τὸ ὰ ϗ ϗ ὰ ὖ θλι ὰ ὸ ὰ τατος τῷ λῦ τῷ
τοῦ ωλὶ ϗ ὸ ωθὴ ὰ ὶ σοι τὸ ὰ ὶ ὶ ταμα τὸ μὲν τί ὰ ὶ ν ὲ ϕ ὶ μὶ ν· τὸ δ ϗ ὲ ϗ ὶ ὰ μαι τὸ
ωλὸ ϗ ὰ ωι τὴ ὸ ὶ λύ λαμ ϗ ὰ ω· ὲ ϕ ὶ μὶ ν μὲν τὸ τὴν ὸ ὅ ρμὴ ὸ ϗ τὴν ὸ ωρο θυμί ας·
ὁ ὕτ ϗ ὰ ϗ ὰ μφο τὸ ὸ ϗ ὲ τὴν ὸ ὶ ὼ ὸ ωτυχί ας ὲ ϕ ὴ ϗ ομεν· τί μὲν γὸῦν τοσοῦτον
μεταδι ὸ ϗ ομεν· ϗ γ ὰ ϱ ωλὸ ϗ ὸ ταύτ ὶ ν ωο θοῦ μεν· ϗ ὶ ὲ τὴ ὸ ὶ λι ὸ ὸ σι ὸ τὴ
τὸ δ ϗ ορθο ωθὴ ὰ ι τὰ ὶ μὲ ϗ ὲ ρ ὰ· ωροσοφ ϗ λό ομεν τὰ ϗ τὴ ὶ λευρί ω τὴ ὶ μ ϗ ῖ,
πολ ὼ ὶ λὸ ϗ ὴ ὶ ὰ μ ϗ ὸ ὸ ὴ χρό ομ ϗ ὲ ϗ ὰ ϗ ϗ ρ ὸ ὰ ὶ ά ὸ· ϗ ὰ ὶ ϗ μὲ ὶ μὲ λλοι μεν ὰ ὖ
ϕ ὶ ω λ ὸ ὸ σὰ ὖ τὴ ὶ ὰ ὶ ϗ ὰ ϗ ϗ ϗ ὴ, ὁ ὖ ζ ὴ μὶ ω θὸ ό μεθ ὰ ὰ ὖ ϗ ὶ ὸ σ ὸ θὴ τὴ ὼ ὰ ϗ ὸ ὖ
σί ὰ ν· μό ομ ϗ τὰ ὶ σ ὰ χ ὰ ὶ ὸ τὴ μεν τὸ ὸ σ τὴ ὼ ὑ ϗ ὴ ὰ ν, λὶ ϗ ὴ ν δὲ ωρὸ σ τὴ ὼ ὸ δὸν
ϗ ὼ ὶ λεύ ρ ὶ ὸ ομ τ καὶ σὰ ρ ί ω δ ὰ ε λ ϕ ῷ τ τ
κ ὰ ὶ ϗ ὰ ρ ὼ ὸ σ ὶ ν ὑ θρ ὶ ὰ ὸ ὰ μεν ϗ ὼ ὶ ὸ ό ὶ· τὸ τὰ ρ ὸ ὅ τὶ λεὰ ὶ ὸ χ ὰ νο ὶ ὰ θὴ μεν, τί χ ρ ὶ
γ ϗ ὰ ϕ ϗ ὴ ν· τὸ γ ϗ ωάν τωμ μεά λί ὰ ν ωσ ϗ ϗ ω ϕ ο ὶ ομεν ό ω· ὶ γ ϗ ὰ ν τὰ ρ μὲν τὰ τὰ ν ὶ μ ϗ ὲ
ρ ὰ λ ϕ ό ω μεν· μὲν δὲ ὅ σο ὸ ὰ ὖ θ ὴ μ ί ὰ ὸ ὸ ϗ μ ϗ ὼ ὸ λ ὰ ὸ ϗ ὶ ὴ μ ὶ ὰ ὸ ὰ ὶ ν ὸ ωσ ρ ὶ ὸ ὲ ϕ ὴ μ ί ϗ ὲ ὴ.

παρασκευάσαι ἑαυτὸν τῷ θεῷ ὡς ἐκ βλεμβλερῶν ζώντας, πῶς οὐχὶ μᾶλλον τοῖς ὕπνῳ θανάτοις βλεπτέον τοῦ θανάτου· τοῦτο δὲ ἂν μάλιστα ὡς ἐν ἑαυτοῖς τοῦ θείου θεωρίαν ἔχωμεν· ἢ ὡς ὑλικῆς μεθέξεως ἀπηλλαγμένοι ἀκηράτοις διανοίαις. ἵνα δὲ μόνον τοῦτο μεμνώμεθα· πάντα γὰρ τοῦτο ἐμπεριέχει τὰ ἀγαθά· ἵνα μὴ ὑλικῇ ἐπιπλοκῇ ἐνδιαίτωμεν. ἵνα δὲ μόνον τοῦτο μεμνώμεθα· πάντα γὰρ τοῦτο ἐμπεριέχει τὰ ἀγαθά· ἵνα μὴ ὑλικῇ ἐπιπλοκῇ ἐνδιαίτωμεν. πάντως γάρ που ἡ σάρξ ἡμῶν ἀεὶ τοῦ ψυχικοῦ μᾶλλον ἢ καὶ ὅσον οὐδέπω τοῦ ἀψύχου γενήσεται· οὐτοραδιουργός ἐστιν ὁ τοῦ παντὸς δημιουργός· καὶ τὸ τί ἐστι μεταμελήσαι μὴ δύνασθαι τοῦ ἡλικοῦτον χρόνον τῇ ἁγίᾳ θεολήπτῳ τοῖς σῴφροσιν· τὸ δὲ χαίρειν δεῖ τοῦ ἡλικοῦτον χρόνον τῷ θεῷ δουλεύσῃ μὲν ἑαυτὸν τοῖς μέλεσι κατὰ τοσοῦτον ἀφιέμενον· ἡ γὰρ τῶν μελῶν ἀπόνοια τοσοῦτον ἀφίησι τοῦ θείου· οἶμαι δὲ καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ θανάτου εἶναι τὰ πάντα τοῦτον ἀπ' αὐτὰ ἐπίζηλα ποιεῖσθαι τὰ μέλη ἑαυτά· ὡς ἂν ἡ καὶ οὗ ἡλικοῦτον χρόνου ἐπιστήσῃ τῷ δώρῳ τοῖς ἀγαθοῖς μέλεσιν· ταῦτα ὁμοῦ μὲν τῶν χαρισαμένων τῶν τοῦτο δωρεᾶν· ὁμοῦ δὲ καὶ φρονεῖν ἀφ' ἑαυτῶν τὸν τοιοῦτον. ἀπωθεῖσθαι τὸν μὴ δόντα τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν· ὁ γὰρ ἐπὶ μιᾷ ἡμέρᾳ ὡς καὶ μιᾷ ὥρᾳ τὸ ἰσχύον· ὡς ἐν ταῖς καθ' ἡμέραν ὁμιλίαις οἶμαι σαφῶς ἐδείχθη· +

ιῶ + περὶ τοῦ καιροῦ + καὶ καλοῦ

Οἱ δὲ οἱ φόβοι τοῖς ἀφρονοῦσιν ἀχρήσαν· ὡς δὲ φάσκειν. καὶ λίαν καιροὶ καὶ ὡραῖα· ἢ τάχα καὶ γίνεσθαι αὐτὸν ὡς ἐπιδεχόμεθα· μηδὲ μένοις γε καὶ δεόμεθα· καίπερ οὐκ ἂν τάχα τυχὸν ἐφίζοιτο. φλοιὸν οὖν θαυμαστὸν ὡς τὰ πανταχοῦ φόβητρον· καὶ ὡς ἀπὸ δράγματος ἐλπίδων ἀχάριν ἀπόσασιν ἐκ τοῦ ἀφόβου· καὶ τί ἐστι μεταμέλεσθαι μὴ δύνασθαι τοῦ ἡλικοῦτον χρόνου τῷ θεῷ δουλεύσαντας· ἐπεὶ ὅτι διὰ τοῦτο φιλάνθρωπον ἐχαριζόμεθα· μὴ δὲ ἄλλοι φαρισαίων τὸ θεῖον παρὰ τὸ μεμερισμένον τὸ μὴ δύνασθαι· καὶ ἄλλοι μὲν τὸ ἀμελεῖν· ἄλλοι δὲ τὸ μὴ δύνασθαι· ἢ τε δι' ἡμῶν τὸ ἢ τε δι' ἑαυτῶν· ἢ τε ἴδιον τόπου· ἢ τε παντὸς ἀπροαίρετον· δὴ γὰρ ὁ ὑπὸ λῃστῶν μὴ λυτρούμενος, τοσοῦτον μὴ ἐλεᾶται ἀκολουθῇ γὰρ ὁ γράψας τὸν ἐλεήσαντος μὴ ἐλεοῦντος καὶ ἐλεοῦντος τὸν μὴ ἐλεοῦντα· καὶ ὁ μὲν ἐλεήσας τὸν μὴ ἐλεοῦντα· ἐλεᾶται τοῦ ἐλεοῦντος· ὁ δὲ μὴ ἐλεήσας τὸν μὴ ἐλεοῦντα· οὐκ ἐλεᾶται τοῦ μὴ ἐλεοῦντος· καὶ οὐ παραι

κ αισιγαλλέσι δέ ξιμμομίζφστὸ ισλότοισ· διὸ τούτωμμεγάλι σ·
λιμέασδὲ ἰσθι προθυμουμένουσ ἀχομένουσ μάμαι αμὲγ γονιόθζ
μέχρισοῦσωλισθισομένουσπλίσρτιαν. κ αὶ τωβρὶ τύτωμγτελεθότε
ρομ δια λεχομένουσ· ἢ δοὶῶ. αλλὰ γὰ ταῦθα σέ δεχαμένουσ ὡσ τάλιν
ἐν σε ξίω ἐπισκ° κ αισολρείλσ κ απλαοκίασ
Οὐχ ἱερατικῶσ ὡσ τότε ἰλαμαλλομόνωσ βρεμέτωσ τὸ ὡσπολιῶ· λὶ ωγὶ
κ ὼσ ξ φιλοσόφωσ ὡσ ἢ λὸσ λιῷ· ἢ μεῖλι αὶ τοῦτολ ωσῆ τὰ λοιφ ωσαύτω
γλιγρίω· κ αὶ τὰ ἢ ξ τὰ ωμαθημάτ ρατᾶς· αμὰ τὶ δώσ ης ξ λιμὶ μ ἐλ ὰθρὶ
ασλεὶ ωπαρρησίασδι λαίασ· κ αὶ δι ατοῦτο δόλιμὶμ χρι μφόβροσ· πλὶ ὴ
ἢ λερίμοισ τλιω ἐωὶ φολιὴ ὡσσοὶ λεωδούξ οὐ δὲ ἀρτι ωλεωσῆ γρὸ φ ἢ λομτοσ· οὐ
τωδὲ ξ ωλλημασ λιτόμεθαξ οὐ δὲ δαλερύσομεν μὶ ξ τοῦτο ἢ μὶ θησο
μεθα ὁ ωσαρτασ μαλλομ, λὶ τλιὼ σλὶ δ μαύει αμ ωσαθῆ μ ἄξιομ· δεῖμ
γὰρ αὖ δροσ μ μεγαλο φρομοσ φ ί λομ ἀποδέχεθζ μαλλομ ἐχ λυθρί αμ, λὶ
χθρ ὼμ λεολαλεί αμ τ τὼ λὺ τὼ τ τ
Οι χομ μὲν οὐ δὲ αλλοσ μ ρὸσ τλὶ σλὶ δ μαύ ῆ αμ μ ιερο τ ίχωσ μ ἐλ ι τοῦτό
μου λεατ μ ρὼσ· αλλὰ μ ιερὸμ ἐχ λυθρι άσασ τζ θαρσ ίσασ ὅσομ τὸ λυ
ωσιῶ ὠὶ τ ύ ζαι ξ θρ μ ωδῶσαι· αὖ τί λεω λὺ τ λί θλι λεὶ ωσδε μ ί θλι. ξ
τὸ λεαρ ύ ρι φ δρ ύ ωμ ε μ εαυτὸμ ωσε θ λι κ ω· τί δὲ οὖ λε δ ἐμ ε λλομ σὰ θ μ μ ρώ
σκ ωμ ξ μ όμ ωσ ωμ ρῶσ· ν ωῶ δὲ ξ ἢ λί αμ μ ιερο τ ίχωσ τ ἢ χομ ξ φ ρμ ώσ· αλ
λ ὁ τ ε λεαιρὸσ οὖ λε δ αὐτοῦτο ωά χ ἢ μ ξ ὁ ἰλεατα δρα μ ό μ τ θ ωθλιρ θ ωτλὸ
δ λελε μ λσίασ· τότε σὸμ γ θμ μ ἀ ομ λεὶ αφ ὴ δρι λὸμ οὕτ ωλεαθαρῶ ξ μ μ λσοί
ωσ ωμ ρο ωπολδ μ ο ὠῖτ ο ὸ τλὸ δ λελε μ λσίασ· λὶ ξ ομ ε μ ρο ὠῖῦ φ ἢ δολ ἢ, ξ τα ῖσ
δ χαῖσ λὶ μ ῖμ ῖμ συλλαμ ε α ῖ ο ιο· λεαὶ σ ωφ ο μ ι ούμ ε μ ρ ο ι. λεαὶ τ ωλιρ ἢ λισ ό μ ε
ν ο ι· κ αὶ ὼσ ἀ ῖ ρι ο μ γ αὖ θλητλὶ μ λεὶ δ α ἢ ῖ ο μ ωά ῖ δ ὸ τα ῖσ τ ὼ ο φ ο μ λ ί σ θ ῖ
ἐωα λ ἢ φ ο μ τ θ· τ ἐν σε ξίω ἐπισκ π ὸ σ λ ωσ λ τ ῶ ν τ
Πρόθ μ ρ ἀ ρ ξ ο μ ε αι τ ὸ μ σ ὸ μ φ κ ο μ ί ο μ· ξ τί π ρ ο σ ἢ τ ω ὸ μ, σ ὲ λ ω ρ ί ω σ α ὖ ὁ μ ο
μ ά σ α ι μ ι· τ ύ λ ο ι ξ δ ἢ ρ α ί ω μ ε α τ λὶ σ δ λελε μ λσίασ, λὶ φ ω τ λὶ φ α ὖ τ λὲ ὼ σ ι ω
τ ὼ α ὐ τ ὰ τ ὼ α ὖ τ ο φ ό λ ω φ θ ἢ γ ό μ ε μ ο σ· λὶ α δ ἢ φ α μ ο μ λ ε α ι χ λί α δ ω σ τ ὼ σ ω τ ζ ο μ έ μ ω
μ ε μ ἢ φ ἰ χ ρ ι σ τ ι α μ ὼ μ· λὶ θ ῦ δ ὼ ρ ο μ λὶ π α τ ρ ί δ ο ξ ἢ ρ ἢ σ ι ε ω· λὶ λ ε α μ ό μ α τ ο ι
α δ ω σ· λὶ π ο ρ δ ω σ α τ λὶ μ ὰ μ λ θ ἢ σ α σ· λὶ ὁ μ ο ῦ π α ν τ α ῖ ξ π ο λ λ ἢ σ τ ὸ ν τ ο π ο μ, ἢ κ α ὶ
τ λὶ ω τ ὸ ν π ο ρ ω λ λ ὶ μ τ ὸ μ ῶ ὠ α ῖ μ ω μ τ ο ῖ σ ὁ ρ ο μ ε μ έ ν ο ι σ τ ω ἢ φ ὸ σ ο μ ε μ· τ ί σ ο ῦ τ ο σ
ὑ μ ῖ ὸ σ ὰ ῖ ρ ι μ ο σ λ μ ῦ θ σ μ δ ι τ ὸ σ λ ῃ λ ῖ· π ο ῖ ο μ δ λ ε ω τ ἢ ρ α σ· ἀ δ ω ρ τ ο ῖ σ σ ἢ μ ἢ ρ λ μ ί α
π ο λ λ μ μ ύ ρ ο μ· π ί μ α τ ο ι ὸ τ ο μ ἀ ρ τ ο μ ψ ῶ λ ω μ ὸ φ φ ο μ ά ῶ ὸ σ· τ ί σ ι μ ῖ σ μ α
θ λ τ α ῖ σ ο ὕ τ ω σ σ ἢ λ ε α ι ρ ὼ μ α π τ ι ζ ο μ έ μ ο ι σ ὠ ὸ τ λ ῖ· ἰ μ α ῖ ς τ ὸ π ο λ λ φ ο σ

ἡμέρᾳ ὅτι, καὶ τὸν ἐμπλησθέντας πορισάσθαι. οἷον σύ· καὶ ἡμῖν
ἡμῖν ἀριστοποιοῖς καὶ ἐδήμευσαν ἡμῖν ἐφ' ἅπασι· τί δῆτα τῶν ἀλ
λοφύλων ὅσοι ἀθυμίας καὶ ἐδομῆς τυχὸν ὑποδέχονται ἐπὶ
σασι, καὶ ὅσα ἀπὸ γραφῆς ἐλύσατε· ἀμήχανον ἡμῖν ἐλεεῖσθαι
τὴν καὶ σαρδόνυχα. καὶ ὅντως ἀποδύεται τὰ ἐμπαντὶ χι
ρὸς θεοῦ πολιτεύεσθαι· ἡ δὲ ἐλευθερωθεῖσα μαμμαρίφ· καὶ
λαμπρῶς ἐμάχοντο. ὧν δὲ οἱ μὲν ἐστιν ἐπὶ τοῦ τόπου
λοφόταφοι καὶ τῶν ἡμετέρων χειρῶν ἄξιον· τὰ τὰρ ἡμέτερα αὐτὸς
ὁρᾶν οἶα, καὶ ὅσον δέομαι τοῦ ἐπιμελοῦς ἡ ἀρὸς ἡ ἐλευθε
θῦ παρρησίᾳ· γλῆφας ἄρα καὶ ἐρίζεται· καὶ ἄρρωστίᾳ ἡ καὶ
δῶσιν οἱ ἐπὶ λείμης· καὶ ἀσθενοῦντας πορίζόμενοι δῶ ἀμφ· τοῦ
τοις σῆλεξ ὡς τὰ ἡμέτερα καὶ τὰ ἐμοῦ ἐλευθέσθαι· τὸν μὲν οὖν πρὸ
χοις ἀφθαυτοῦ καὶ ἡμῶν τέλος πανταχοῦ ἐπὶ σῆμ ἡμῶν λιαῦ καὶ
λόγῳ ἐπὶ θέσονται. τὸν γὰρ ἐπὶ σῆς ἐλευθερίας ἐρόμενα καὶ δεχόμεθα
τοῦτον δοῦλοι δὲ καὶ χαῖς ἡμέτερα ἐς ἐρμενεύτερον γε καὶ ἡμέτερον·
ἀΐσ πανταχοῦ δῆτα ἀδίκημα ἐρῶντας· ἃ δὲ καὶ ἀπὶ φρονεῖ δι καὶ αὐτοῦ
σθρονῦχι μία, τοι αὖτις ἐπὶ τοιούτοις τυχὴν τελεστικῶ· ἡμοῦ δὲ
παρὰ καὶ ἀσυγγράμμων ἐχθὲς ἡ μερὸν ταῖς τῶν πορφυρῶν λόσαις
τῶν χορίσας. μερὸν ἐστρογγύλης προσδραμοῦμαι ἐς τὸν πυ
χάμην· ὃ σα παρῆται μὴ διὰ ἑαυτοῦ προσθήκην τῆς ἀθυμίας.

ιξ + τὸν ἀντὶ θεν ἐξορίαν ὅτι +

Ὁ τοῦ παρῆλιθεν ἀνέχαδι αὖτις πατρίδος ἡμῶν. οὔτε τοῦ δομα
τίου προλύται ὃ ἰόντες λιμὴν ἐκ ἀπὶ ἄρρωστίαν διάφορ· ἐμὲ γὰρ δεῖ
οὕτω σοῦ τοσοῦτον ἐρόσον τὸν πορὶ τοῦ ἐκάτερ φόμενον ἀφορίσαι, ἀμφὶ πολὺ
ἐρᾶς σου καὶ ἀληθῶς σωτηρίας ἀποστέρουμαι· τοσαύτην χάρι πε
ρὶ τοῦ ἐμοῦ τὸ πίμον πρόσωπον ἐπὶ σῆμ ἡμῶν. ὁ σὺν ἐκ ὢν σὺν τοῦ χρή
ζοντα μὲν θεραπεύσας τοῦ τυχὸν ἐώρτρα μάτων· ταύτην δὲ παρὰ
πολῶν σὺν τελεστὸν ἐξέρχεται· ἀμφὶ καὶ τοῦ ἁμαρτιῶν
τοῦ ἐμοῦ ἐγένετο ἐρῶν τὸ καὶ τὸν καὶ ἐρὸν δυσὶ μοι δια μαρτήμε
πολὺ σωτηρίας. μὴ δι' ἀνθρώπου σὺν ἀληθῶς ἐστι δυνατὸν γενέσθαι
μοι τι μὲν τῶν λυπούντων ἐπανόρθωσιν· ἐκ γὰρ ἐκ τοιαύτης ἀσθενοῦ
μεν ἐμὶ μὲν ποιεῖσθαι δῆ ταῖς ἐκ ἐροσοδέλπτοις τοῦ προσκλήσεις. πανόλο
θεύεσθαι μοι τοῦτο πολὺ παρὰ τοῦ θεοῦ ἐκλογήσασθ ἐδόμου· καὶ δὴ ταύτην ἐκ
πολεῖ, καὶ δῆ τῶν μὲν λοιπῶν ἐμοί· τὸ γὰρ ἀνδρῶν τοσοῦτον οὕτως

τῇ ἀθλοφόρᾳ τῇ ἁγίᾳ τοῦ Χριστοῦ καὶ τῇ μεγαλομάρτυρι σου καὶ τῇ μεγαλομάρτυρι σου
μάρτυρι. καὶ προσάπτειν αὐτὸν παρρησίαν τοῦ διαιωνοδότου σου θεοῦ
ἐν μεσουρανήσει διὰ τῆς τῶν μαθητῶν μεσιτείας. τοῦτον γὰρ μόνον ἐπαγ-
γείλασθαι προσαπτόμενον δι' αὐτῶν μὴ προσδεχόμενον ἀπόσεισιν. ὅπερ
σαφῶς ἔχει τῇ δεήσει. ὅσοι ἂν μὴ μοὶ ἅψωνται τῶν μαρτύ-
ρων μου ἐμοὶ οὐ μὴ ἅψωνται. ὅσοι ἂν μὴ μοὶ ἅψωνται τῶν μαρτύ-
ρων μου ἐμοὶ οὐ μὴ ἅψωνται. ὡς ἂν παραλειφθῆναι ἀπαραμάχως μεμερισθαι τοῦ σοῦ
γρηγορίου ἐν οἷς ἔχομαι ψυχαῖσι τῆς μερίμνης ἀναξίου τ τῶν ἁγ τ
καὶ γραφομένης μεμερισμένου ἀφρασίᾳ σῆμασι. καὶ ὁ τούτου μέτοχον ἀροῦ
ἐν τοῖς γραφομένοις. μὴ δὲ ἡμᾶς ἀξίους τῶν σῶν παθημάτων. ἵ
τῆς ἁγίας ψυχῆς διὰ χῆ ἀθλίους ὄντας. καὶ ἵνα τὸν μετὰ δακρύων ἐπὶ
μετὰ τῆς καρδίας ἀφορίας δι' ἣν ἐπόνησας πάσχοντος παραμυθῆται ἐν τοῦτο
νοθεῖ. ὃ δὲ ἀπολαύσῃ τὸν τῆς διαιωνοδότου ἀφθαρσίας. ἵ πλέον
σαι δι' ἑαυτοῦ τὸν τῶν φῶτων χορόν. ποιήσαντα ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα
χαρᾶς καὶ ἀφροσύνης ἀφορμὴ τοῖς πρὸ τῆς ἀμήθειας ἀλλοίοις
κατὰ τὸ ἁγιάζεσθαι. ἵνα δὲ σωθείη ἀπὸ διαφθορᾶς ὃ ἅζ
σωθροσύνῃ χαίρῃ τῇ μεταπαύσῃ τῶν ἁγίων ἵ τῆς τῶν παρ' αὐτοῦ ἀγαπητῶν
παραμεῖναι ἀξιοῦσθαι, τούτου δὲ σωθροσύνῃ μὴ ἵ καὶ τῆ
φαύσῃ ἀμαρτίαις καταδεχόμεθα, ὑπὲρ ἡμῶν σημειωδῶς ἵ τῆς χάρ
τὰς ἀλεεινὰς τοῖς τοιούτοις τῶν ἀλόγων. τῆς δὲ χρόνου μὴ ἵ τῆ
ραλεῖ ἀπὸ πολλῆς οὖν μὴ δῦναι τῶν σημείων ἅ ἵ τῆ λεσημότητι ἡμῶν

κεῖ
κ
εῖθ
ἵ
ἵ
ἵ

ἀλλ᾽ ἡ περὶ σωφροσύνης ἀμφισβήτησις πρὸς ἄλλήλους ὁρᾶ· τοῦτο γὰρ
ζητοῦμεν ἐξ ἁπάντων ἐξαιρεῖν τὸ μὴ κατὰ μακαρίους μορφοῦσθαι. ὅταν
δὲ πρὸς ἀλλήλους ὁρᾶτε, πολλὴ φορὰ ἡμᾶς ὅπῃ τὸ ἐλεύθερον χαρα-
κτῆρι δεῖ ἀποβλέπειν. μορφοῦται δὴ ὧδε ἡμῖν, τὸ ἐλεύθερον καθαρόν·
τὸ ἀόργητον· ἵν᾽ ἅπτηται μὲν φρονήσεως, ἵν᾽ ᾖ δὲ ὀργὴ ἐπὶ φιλοσοφίᾳ· τὸ δὲ περὶ
τὸν δεῖνα πεπαιδευμένον ἢ τὸν τυχόντα χάριν· τὸ μὴ περὶ σπουδάσματος τοῦ
μὴ τοιούτου ἐνίοτε διαφέρεσθαι· ἵνα ταῦτα δεῖ ἀλλήλοις πλεονάζειν.
τὸ ἐλεύθερον μεμιμημένον δεῖ ἑαυτοῖς ζωγράφῳ προσφέρεσθαι· καὶ οὔτε ἐλεύθερον
οὔτε ἡμᾶς ἐνθάδε ἀπογεγνήσεσθε· δεῖ γὰρ τὸν ἡμέτερον ἐλεύθερον
ζῷον διαπαντὸς εἶναι δοκεῖν. καὶ ἡμᾶς διὰ τὴν ἀρετὴν πολιτάς
τῆς τοῦδε παραπόλεως ἀφ᾽ ὁτουοῦν ἑαυτοὺς καταστήσητε· δεῖ πρε-
μνόν τινα ἡμᾶς τυχεῖν σώματι πρὸς ἀπορίαν δεῖ τινὰ διαφθορᾶς φύσεως·
ὅλως ἐλεεῖσθαι μᾶλλον ἢ μιμεῖσθαι δεῖ ταῖς προσαχαῖς †
† Εὐσεβίῳ Ἐπιστ. καλοκαγαθίαν †

Τὸ πάρεργον τίμιον ἀμείνων τοῦ φίλου δεῖ τοῖς ἡμιόνοις ὁ αἰδήμων τοῦ
τοιούτου μᾶλλον ἄξιος ὁ ἀδελφός, τιμιώτερος σοφῆς ἡμιόνου ἡμιονιώτερος
ἐλευθερίου δὲ διαθέσεως. ὁ σὺν ζημίᾳ ὢν ἑκὼν πρὸς τὴν σὴν θεοσε-
βείαν. ἵνα φῇς τὸν δεῖνα ἐλαφρὸν πολύ τι τοῦ κούφου, τοῦ τίμιον
ἐλευθερίως τιμᾷ κατατυγχάνων. ὁ μακάριος ὁ σοὶ πλησιάζων μᾶλλον ἢ ἐμέ-
νος· μακαριώτερος δὲ, ὅτῳ σὺν χῶ παθήμασιν ἢ τοῖς σὺν ἀμεθέ-
ξει δρῶσιν τοιαύτην ἔθου στὴν λειρωγίδα λιὸς ὀλίτοι τὸν φθονοῦμέ-
νον τὸν θεῦ τυγχάνειν. οὔτε γὰρ φιλεῖ σε ἐπιτρεπόδιζον ἔχοντα τὴν ἀρετήν, οὔτε
δεῖ δίαιτα λειρῶ ὀρθίοις ἐοικὼς τὰς τῶν ἀγέλων τυχὰς διευκρίνασ·
ἀλλὰ δεῖ ταῖς διαφορήσεσι τῶν γνησίων ἀφιλίας, ἢ τὸν διαλεγόμενον τε
γονᾶς ὑπηλότερος· τὸν γογγυλίασος μεταπαιδαγωγὸν δεῖ φλέοντος· ἢ ἀλ
λοιμὸν τὸν πατρῷον ὁδαφος ἔχοντα, μᾶλλον δὲ τὴν ἀγοστόλιν· ἀμοιρο-
λιμόβροτος ἐσσομένοις. λιμᾷ δὲ τὸν χῦ· ὃν τὴν παραμυθίας οἱ ἀμ-
πορίδοτοι, οἱ ἀλεκομένοις· διλιμοῦμεν δὲ ὑπὸ πυρὸς ἰδατος, πάλαι
δὲ ὅτι λαὶ ἐξολλύμεθα ὅσα ἀγαστυχῆ· οὐ τὰρ ἔστι τὸ χοσφίματα λάβῃ λι-
μᾶς ὀνθῦ· οὐδὲ πορίσθαι τὸν ὄρθιον λοτοῦ δὲ ἀπωτικὸν ἀμ. ἀλλὰ λατὰ
τὸν λιθος τοῦ ὁδωδῶν λιμέων. ἀπορα λειμίσας αὐτοῦ ἄφε ἀρὸν ἡμᾶς·
τοῦτο μὲν οὖν ἐχόμεθα ποιάζομεν· οὐδὲ πορα λειαλῶ πορέχουτὸς
παπῆρόσασι λιμῶν· λαὶ ὁ σάλπιγξ αὖ δῆμοι πάλιν αἰρὸς· λαὶ ἀμογῆ λιμᾶς
καὶ δι᾽ ἀτραμμάτου μιλίου ἐμῆς· ἢ ἀθηνοτόρους ποίησι τὰ λατὰ ἑαυτὸν

μεγ̣ι̣σ̣τ̣ο̣ν̣ μ̣ε̣ν̣ ο̣ὖ̣σ̣α̣ τ̣ῆ̣ς̣ ΑΒ· ἐ̣λ̣ά̣χ̣ι̣σ̣τ̣ο̣ν̣ δὲ τὸ Γ. ἐ̣π̣ὶ̣ δὲ τ̣ῶ̣ν̣ ΑΒ, Γ̣ δύ̣ο̣ μ̣ε̣σ̣ῶ̣ν̣ ἀ̣ν̣ά̣λ̣ο̣γ̣ο̣ν̣ τ̣ῶ̣ν̣ Δ, Ε̣ τ̣ὰ̣ Η, Θ̣ ε̣ἰ̣λ̣ή̣φ̣θ̣ω̣σ̣α̣ν̣ τ̣ὰ̣ Κ, Λ· ἡ̣ ἄ̣ρ̣α̣ ΑΚ τ̣ῆ̣ς̣ ΚΒ μ̣ε̣ί̣ζ̣ω̣ν̣ ἐ̣σ̣τ̣ὶ̣ν̣ ἢ̣ ἡ̣ Γ̣Λ τ̣ῆ̣ς̣ ΛΒ. ἐ̣π̣ὶ̣ δὲ τ̣ῶ̣ν̣ ΑΚ,

κδ

οἱ οὐ τῆς ἀποθήκης ἀπὸ μέλι πωλοῦντες τὸ ἔμπροσθεν χρυσοῦς δέκα ἀντὶ τοῦ
ἔμπροσθεν ἀργυροῦς ἑκατόν. ἐπεὶ δὲ δύο ταῦτα οἱ δύο φιλοσοφίαι. ἡ
πρακτικὴ οὖν διαθήκη μερίσαι. τὰ συμφορὰ βλαβέντα. ταῦτα οὖν
ῥᾳδίως ἀπὸ στόματος ἀπαγγελθήσεται. ἐμὲ δὲ δεῖ σπουδάσαι χρόνῳ
πλείονι τοσοῦτον τὸ πρᾶγμα περᾶναι, πλὴν τῆς οἰκείας οἰκονομίας τὰ μέλιτος.
μὴ αὐτὴν ἀπαγορεύσαι ἐλθοῦσαν μακάριος. εἰ δ' ἔμπροσθεν τὰ ἑξῆς
νοῦν ἔχοντα ἀποδοκιμάζω. ὡς ἀσεβῆ δὴ ἀπαγορεύσαι ἐμὲ δεῖ ἡγήσασθαι

ξα νομίζοντα. †

Θεοδοσίῳ †

Μιμνήσθαι τοῦ σοῦ πράγματος. ὅτι παῖς σὺ μὲν τὸ σῶμα πρόχαρες
ἔσῃ. διὰ τρυφὴν τρίτην χαρὰν πάσας ἀπαλείψουσιν ἐς τὸ φῶς τοῦτο
χρώμασιν. πρόσθεν ἐμβεβήκοιτο παράδεισον. μὴ μὲν πρὸς ἀμείνω
φιλίαν καθαρὰν ἄδολος πρᾶγμα ἀφίσιν ἀμείνων μᾶλλον. καὶ τοῦ
ῥόλιτος δρίσκομεν οὐκ αὐτὴν μὲν ἐοικὸς οὔτε ἔσῃ τοσοῦτος
οὔτε λοιμὸν πάσαν πατρίδος. οὔτε ὄφελος ὄμβρος ὅμως μὴ ἀμελὴς ὃς
ὁμοπρεπὲς τοῖς αὐτοῖς χαίρειν μᾶλλον πολῖται τὰς φιλίας ἐς με
καιοτέρας ἐργάζεται. μὴ ἐς τὸ τρίλοσον ἀπαθεῖν. θεῶν δὲ ὁ λόγος. ἵν' ἂν
τὴν φιλίαν προσθήκην ἐργάτις καὶ μᾶλλον ὧν ἐς ἀμείνω. καὶ τοῦτο
πρᾶγμα τέλεον φίλτρον δικαίως ὠνόμασθαι. ἐχθρὸν οὖν μὲν διὰ τοῦ γλυ
κυπάτου ὑπὲρ ἀδελφοῦ, καὶ χόλος μὲν διὰ τὸν γλυκυπάτου
μὲν θυγατρός. τὸ δὲ ἐξ ἴσου ὑλοίδων ἐπὶ πρίγος μᾶλλον, πρίγι δι' ἀμφοῖν.
ἐπὶ τοῦ γὰρ συμπλέκεσθαι τιμότητι. ἵν' τῶν γὰρ ἐπὶ μέρους
κατὰ πόθον τὴν ἐμὴν ἂν τὰ μελιτόεσσα γε
κάθαπτον τὸν ἀγῶνα. ὃς οἱ ἀμφίλεος θυσίων ἀρμόζοντος †

† Ἐνδοξίῳ ῥήτορι †

Νικεῶσι τοῖς φιλικοῖς. ἐπὶ δὲ ἄλλοτε ἀπὸ προσώπου ὁρᾶσθαι ὃς οὐδὲ μὴν ἔλεγε
λαοπλοσίαν μὲν οὐ ἴσθι. οὐ τὰ δὲ μὲν ἔλεγε μέγα ἐπὶ οἱ οὐ μὲν τὸν ὁλίγα φ
μελὶ δὲ τὸν μὲν ἀφελεῖν ἀμβολόμενοι ὡς ὅπερ ἐπὶ λιγνὶ τὸν ὁλοὸν ἡδραῖος πρὸς
τὸ γράφειν. μᾶλλον δὲ μὴ πρὸς τὸ ὑπὸ παροχωθῆναι ἔβλαψ ποθ' ὑμνῆσθαι
λον. τίσ' ὃς τίνις τὸ πίνος ἀνὴρ ἀφ' γράφειν. καὶ ὅτι πρὸς ἐφ' τὸν πᾶσαν
ὃς ὅπερ τῆς ὁσίας τῆς πατρικῆς. οὐ πρὸς δὲ ἐς τῆς φιλίας ἐμμεμορφωμένην.
πρὸς δὲ, καλεῖν ὁλογίζεσθαι καὶ ὃς ἔχεσθαι. ὅτι τοὺς μὲν ἀλεμὶ φιλοσοφεῖν.
ἡμεῖς δὲ φιλοσοφεῖν πρᾶγμα. ἐς δὲ δεῖ δέλεαρ ἡμᾶς ἡμῖν τὴν ἀρετὴν. ὃς ὅπερ τὸν
αὐθαίρετον οἱ γραμματικοὶ τοὺς παιδοτρίβας. ἐπὶ πᾶσι τις μᾶλλον τὸν γε μὲν
νεῶν. οὐ μὲν ἀλλὰ ἡμῖν φιλίας ὅμως ὁ πρὸς ἀοιδοί. αἷμα ἡμῖν προγενέσθαι

μὴ ἀδελφὸς ὁ σὸς ἐκλέιψῃ ποίμνοις· μὴ πιγρήνῃται· μὴ ζητῇ σὸν ὁμόσιτον
δηλαδὴ ἢ τὸν ὁμόδουλον· ἀλλὰ πόλιν ἐστὶ τὴν ἀδελφότητα σου ἀγρυπνῶν ἐμοὶ
θεωρήσατε, καὶ ἐξ ἀρχῆς· πρῶτον μὲν ὁ πρόπους ἐστὶ τὸ τοῦ λίθου σφάλμα
καὶ τὸ ἀτύχημα· ἔπειτα πρὸς τὰς τοῦ μύστου τροφὰς πάντας αὐτοὺς τὴν ἀφορμὴν
ἔσχηκε τῆς τύχης ἀδελφὸς ὁ ὑπήγουν ὁ πρὸς σωτηρίαν ὑπολειφθείς· τρίτον
λιμὸς ὁ μέγας καὶ τὸ τοῦ σώματος ἀσθενές· ἔπειτα τοῦτο μὲν ἐστὶ φιλοσο-
φίας ἔργον καὶ δόκησις τῶν πολλῶν· ἐστὶ μὲν ὑπὲρ ἐμὲ τοσοῦτος ἔχθος ὥστε δεῖσθαι πα-
θημάτων· καὶ τί πάσχω ἐγὼ οὐκ ἐρῶ τοῦτο μαχόμενος ἐστὶ καὶ πολεμῶν ἐ-
ας· τὸ πεδαίχωσθαι δὲ ἡμᾶς οὐκ ἀντὲ ῥήτορας· ἀλλ' οὐτε φωνὴ μαρ-
σοι· οὐδὲ ἡ γλῶττα σκληρὸν οὐδὲν φθέγγεται· οὐδ' ἂν πῶς ἐξέποι τις ὅσα σιωπῶν
κακὸν οὐ μέγα φράσει τοῦ δεδιέναι ἀφαίρεσις· ἀμφὶ ῥήτορα καὶ δικανικὸν, ἢ κατὰ τὸ λίθος πελάσῃ τὸ
ρας· μὴ τοίνυν φθονήσωμεν τοῖς φιλοσοφίας ὅσον ἁμαρτάνειν ἔξεστιν·
μὴ δὲ τὰ δάκτυλα ἐχέγγυα ποιῶμεν, ἢ τὰ πρῶτα ὄντα τοῖς
μέσοις· ἢ δὲς τὰ πρῶτα τοῦ δακτύλου λείπειν· μὴ αὖ ἀφιλόφρο-
νες ἀλλοῖοι ἐσόμεθα καὶ δωμαῖοι· μέχρι τίνος φιλοσοφήσομεν τοῖς
μικροῖς καὶ χαμαὶ ἕρπουσι καὶ ζωμοῦ ἕνεκα καὶ ἁλιπόκοις· καὶ πολάσομα
σιν ὑπὸ τῶν ἱερῶν αἱρόμεθα· μεταμώμεθα καὶ ἄνδρες γενώ
μεθα· ῥίπτω μὲν τὸν ἀέρα· πάρα δραμοῦμαι τὰς ὁμιλίας· ἄλλοις
παρὼ μὲν τὸν πρωτοτόκου υἱοὺς πολλοῦ δεῖ λιμῷ· ἄμμος παίζω φθό-
νος· ἐχρῆν ἐξ ἀρχῆς ὁ λίφας τὸν ἀφ' ἡμῶν τὸ ἀπάτορες ἀφαιρεῖσθαι·
ῥᾳθύμως ἂν θρόνοι· δεῖ ἀπεῖναι· πλοῦτοι· λαμπρότητα· ἐπάρματα·
πάθεσι· τὸ δὲ πλέον τοῦτο δοκεῖ ἀνόσιον· ὁμαλῶς ἀδοκήσει
ἐγκεῖσθαι αἱρόμενος· ἢ γελῶμεν· τὰ τῆς μεγαλοπρεπείας ὁμιλῶ
παίγνια ἐστὶ θεατρίσματα· λιμῷ δὲ τοῦ λοιποῦ πρὸς ἀρχώμεθα· καὶ
θεῖ αὖ τινα παίπαλον ἐχέγγυα ὦμεν τὸ μόνον διαρκὲς ἀγαθὸν ἐστὶ λιμός· ἵνα
ἢ ἐστὶ τὸ ἐν ταύτῃ σὺν δόλῳ μὴ γένηται τοῖς ἐν μικροῖς ἐστὶ τοῦτο ζητῶμεν· ἢ τὸ ἐ
λεύθερον παίπαλον· ἔστι δὲ τῆς ἀρχῆς ἀθλον θεμένοις· ἐστὶ τὸ καθαρὸν τοῦ
τοῦ φῶς τὶ καταπράττοις τὸ θεῖ τῆς πρὸς μεγάλῃ θεωρουμένῳ· ἵνα μὴ
μετρίως χόμενοι τὰς αὐγάς· πρὸς ταῦτα, ἵ θι· πρόωμεν· πρὸ οὖ τῆς
διαφόρ· λαμὼ τῆς αἱρούσης· μὲν δαιμόνιος τὸ μὲν πολὺ δαιμόνιος
οὐ σχόλιος ἐστὶ τὸ ἄλεσον ἐφόδιος· ἐστὶ καὶ ἀποκαλύπτοις δα· μὴ
μὲν ὅλιτα· μέρος δὲ ἀφθονώτερα· ἐστὶ δὲ ἡμῖν ἄλλα ἑαυτὸν μὲν
οἷς ἐσμεν χρούμεθα, ἐστὶ μὲν ἐν μακαρίαν ταύτην ἐρίσλοις· μὲν δὲ δια

ὃ̂ ποίας αὖ απλασιείος. αλλὰ προφμεάτωμ ἀλλήθει αμ· τὸ αὐτῶ+
. ⁊ φλος· πῶ θομεύσετοῖς λόγοις τούτοις ζ μεταθλίψι τλὴ παίδλσιμ
καὶ μεθλίμεῶμ τα χολίσι τοῦμ πωσ τὸ λεατὰ σὲ, μ ὧν δὲ ἄ δλδοσ ἄ πῶ ἄμ
ὶωβροέ· λὶ δλ ἄσου λεατεσσάδλμ μεαλερότρα μ. μὲ λ δαμώσ ὧ θαυμασὶ τε
μὲ ἰτοῦτο ἄ ραμ ἀμ ἄμ ἄγλις· ἀὶ χρὸμ ταὶ τὸ πλ ἄομ χόμτα τὸ παρ ἐλλ ἄπῶμ·
λὶ τα ἄ λὶ ἀρχὶ τὸ λῖμ ἐσ τοῦ πῶ αρτὸσ, τὶ γίν θαι τοῦ λῖμ ἐσοις τὸ πλ δόν·
τὶ δ ἄλλό γε. λὶ τὸ παῖ· ἄ μεδὴ οὧ ἄ ρ λεο ὠῦτοσ λῖμ ἄ σ ἄ σ πα ραί μθοιμ ἄχέι
ταῦτα λεαλὼσ, λεὶ μὲ λ δὴ πλ δόμ ζωῖ ζλιά θλω· ἄ δὲ δλ ἄσοι σμεούλου
Καὶ ερ ἄ τηγμοσ· μετὰ ιουλλῖσμεδὴ οἰμο πο τὴ μ σολομεὼμ σοι δι αλεκλάζ·
ἰ μ φ μὲ λ τὶ τοῦ ιείουμεσθὶς δ ἰ ἄ ρ ὴ πῶ ρι τῆ α πολὶσ· ἄ χὼ δλ τὶ ἄ φλιμ μὲ ερὸ γ
τλὶσ σμεουλλῖσπα ρα τρ ἄ τας, μετὰ θεοῦ ιουλλόυς οὐ δὲ ἁμ αρ τίσι
ὃ̂ ζ τοῦ δ ἐόμτοσ ⁊ τιῦ λᾶ τιῦ + +
. πρῶ μὲ ὴ ἄ σ ἀ γαθοὶ σ φίλογ τέ χοσ οἴ ἂ ν πω θαύ ρομεμ αι πε ρὶ σοῦ· μόγογ ἐῶ αἱ
ρουὶ λεατ λεοδοῦὶ ς ιεαὶ σλε· λεὶ ἀ θυμίσομεν ὶ ζ λῖμ ἄ σ, λεαὶ μὴ πῶ τλὼ φι
λοσοφίαμ ὁμολογτλῶ· οὐ τα ὶ ὅ ῖσ μαλλογ πῶ ροσ χόμεν ὶ λὶ οἷσ πῶ οἷ ἄ σ· ἔῶ ἄ ζ λὶ
ὶ αὐτὸ τὸ μὲ ὶ ὁμολογτὴ γ φ ἰ λοσοφίαμ, σφόδ ρα φ ἰ λόσοφογ· ὁ πῶ ρὶ λ ισίου
τοῦ ῥ ἡ τορ ὸσ φλισὶ γ ὸ λερὶ πλέὸσ δ ιογ ἄ σιος· Ὅ τι τὸ ἄ τ χρογ αὐτοῦ, λίαμ
ὃ̂ ι ἐ γ τ χρογ λῖ ⁊ γ ρ η τορίω +
. Ἔχω πλδεὶ ὸγ δῦ τλὶ φ ἰ σ ἐ ι· μ ἐγ αλ αιχλίσομεμ αὶ τὴ γ τῆ τ ἄ ρ πῶ λλὰ ὰ ἐ ἰ ς αὐτός·
ὁμοίωσ δ ἐμ αὐτὸν τὸ δ ιχ ῆ ρ αίγω ιουλλομεγ ἄ ω λεαὶ ὧ σ ἐ ς τοῖσ φίλοις· ἔῶ ἐι
δλ ὶ τοίρω φίλοι πα ἄ ρ τὸς ὁ μῶ ἐ ἰ σ ὶ οἷ λεατὰ δῦ λεατ ἐ χόμ τὰ ς τὸ αὐτὸ
ποιχρωῖτῶ, τὶ οὖ λεαλεόις πα ἄ ρ λῖμ ὧ ρ μετὰ πα ῥ ρ ησί ασ ἀὶ πα ἄ ρ τα τὸ
τορ θρύζοισ ιμ· οὖ λεῶ αι ρῶ ισ ἴ γ σου τιῶ ἀ δοξογ ὰ δοχί αμ ἰ ῦ ἄ πῶ τίλεα ὸ
μεθὶ μεᾶς τιῶ λεατὰ μιλερὸ γῶ ὶ ὸ χῆ ρογ λελοπλὶ ς τιῦ λεαλιάδ ιμ δ ιαρε ὸ
νορ ὸ φλισιμ ἀ ρισ τίδλις φ ἰ λοπ ἰ λεί αμ· τί γ ἀ ῥ μεαθὸν ἄ ὸ σοφ ά τατ ὸ· λὶ τί
σ ὲ αυτοῦ λεατ ἄ ῥ ῶ ισ τὰ σ μεδὴ ἰ δ ρᾶ ὸ ς πῶ τί ρ ισ ισ τί ψλοισ ἀ ὐ τοῖ ρ ι φ ας· ἀ ὸ ὗ
πῶ ἄ ρ φ ἴ γ σ ὶ λεὸ πῶ τε τὸ λαὸ μὲ λὶ τὴ ἐ ἀ ι χῶ θλὸ ἄ κόυ ασ ρ· λὶ τῶ ὸ ῥ λεα πηγοῦ
Καὶ τὸ ὁ λλ ιας ἄ ὸ τα πῶ λλ δ ἀλι α χ ἄ ῥ ἐ ῶ ῥ ἐ ᾶ ὸ ς τὰ ὸ σ λεα πᾶ ῥ ας· τὰ ὸ δὲ
ἁ μ ῥ ᾶ ὸ ς ἀ πό τοι σ μεθ χ ἄ ρ ίσω· ὲ ῥ λί τα ῥ ἄ λεύ ⁊ γ μεᾶ μ ῥ ογ λὶ χ ρ ι σι ᾶ ὸ σ
λὶ θ ὸ χλίσας· λῖμ ᾶ ς δὲ τοῦ τομ ἀ λλ ορ ᾗ πῶ ρ ὸ λεί ᾶ γ ὸ ς πᾶ σα ι τῶ θῶ χάρ ισ,
λὶ σί γ ὸ ἀ ρ ισ φλιρὸ πτ μὲ λ πῶ λὺ τοῦ τοπῶ σ ά θ ισ· ἀ λλ ὲ λέμ ι ῥ ογ ὸ τ ᾗ ό ὠῦ ὲ ὶ πῶ ρ ὸ σ
ἁ σ αυτὸ μ ἐῶ ἀ ῥ ὲ λ θ ὲ ζ ἄ πῶ ὸ λό μ ισ αι μεᾗ πῶ ι τοῖσ· ἀ πῶ ὸ λό τ ισ αι δὲ θ ᾶ ζ θ ισ
ἀ α λῆ ρ ίᾶ ὸ ζ μεν α λῆ ρ ίοισ ἀ φ ᾶ ὸ γ ὸ μεᾶ λ ε ρ ε ὠ ν ᾶ σ· ὲ μέ μ ε ισ τὰ ὲ ισ μετὰ ταῦτα ὲ ῥ μ
ν ῆ ρ ισ τὰ ῥ ἡ μ ᾶ τα· τί δὲ οὖ λεχ ρ ῆ τα ῥ ἀ ι ζογ ῥ ὲ ισ τα ῥ δ ᾶ ορ οὖ δὲ λῖμ ῥ μ ῶ ι τὰ ὸ σ

ἐν τοῖς μεμιγμένοις τρεφόμενος· ἢ ἴσως ἐπὶ μαρτυρίου· οὐδαμῶς
ἀθανασίας· οὐ γὰρ ἂν ἐπὶ τοσοῦτον ἢ μερὶς αἰδοίμεν· πολὺ δὲ πλείονος
ἄλλοις ἕνεκα μὴ παραίτησις φυσιολογοῦσι πρὸς τὸ μακρόβιον εἶναι τοῖς ἀστέρσι.
καὶ τὰ χείρονα διαφαίνεται περὶ σοῦ ἐκ τοῦ μονήρη λέγειν. ἀτέλεστος· ἀλλὰ
πόλει ἀμείνων· οὐ γὰρ σαυτῷ ζῇς μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς πολίταις· οὐ δὲ ἀρκεῖτο
πάθημα ἐπὶ τῷ ἑαυτοῦ ἢ μέλῃ τοῖς ἄλλοις· διὸ καὶ ἐπὶ τοῦ μείζονος ἐπὶ τῆς
ὁμοίως ἐπιμέλεσθαι καὶ ἐν τοῖς θεάτροις· διὰ τὰ αἰσχρὰ λεγόμενα
μοῦ μᾶλλον πόμενος ἢ πρὸς αὐτὸν ἐκ τοῦ ἐπιτηδεύειν ἀσφρόνως οὐ σωφρονοῦντος
ὁλοτελοῦς· καὶ οὐ φορητὸν ταῦτα ὑπάρχειν· ἢ μὴ γὰρ οὖν μεταμελοῖσι ἀλλὰ μὴ
χαιρήσομαι τοῦ μὴ πρὸς ἀφελείας δίκαιος φιλοσόφου ἢ ὄρομαι ἐπὶ τοῦ
τοιούτου· ἢ δ' ἐμοί· διὰ ἐπὶ τοσοῦτον ἐπὶ τοῦ ἐπιμελεῖσθαι· φὸ δὲ τοῦτο
μὴ οὐ μᾶλλον ἢ διὰ χάριν ἐπὶ φίλος γὰρ οὖν· ἐχορήσθη· ἀλλ' ὅμως φίλος
ἐστὶ τραφοδίαφυσίν· ἀμείνονα δὲ τούτου ἐπὶ τῆς μερίμνης ἢ μέλητε αὐτὸς
σωφρονεῖν τὸ δέον ὃ τὸ ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐπιμελεῖσθαι μερίδος· μέλητε
ἄλλοις ἀλλ' ἢ τοῦτο ἐπὶ κατακολουθήσ· ὃ τὸ δὲ διαφέρειν τοσοῦτον τὸ παρα
μόνον· καί μοι σύμφορον δι' ἀφιλίαν ἀμφοῖν τὸ ὁμοίως ἐπιτρέπειν σοὺς
παρὰ τὸ σοῦ ἐπὶ τοῦ ἐπιταγμάτος φλαφομένους· προσθήσω δὲ ὅτι
καὶ παύτων χρῆσιν ἀφ' ἧς· ἢ δὲ δῆξις ωὐδὲν ἀφ' οἷς ἐπὶ τοῦ ἐπιτρέπειν. θᾶσ
ωολεφήσουσι ἀσθενέφω ὃ καὶ τὸ θεραπεύοντας ζῷον ποιῶν † †

ὃ ἁ † ἐν στοχείῳ σοφιστῇ †

Ὦ ὁ δοκῶ μάλα πόσε καθίεσθαι ταμφισβητούμενος δίζων ἐπὶ τὸ σοφιστὴν
λίμων ἐπὶ μεγίστατον· καί σου τὴν ἀποκρίσιν ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ
ὑπὸ φέρε· ἐρῶ σου γὰρ ὅμως ἐπὶ τὸ λεγόμενον, ἐπὶ τῷ ἐπὶ μὲν ἐπὶ ἐμοῦ ἀμφοτέρων·
φόβος τὶς φιλαλήθης· ἐγὼ δὲ ὁ μόμος φυλάττω ὃ τὸ καὶ ἐπὶ τοῦ, ὥστε ὁλοτελοῦς
πρότερον· ἢ τὰ καὶ τὸν ἀμφότερα μᾶλλον ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ· τὸ
καλὸν ταληθὲς ωροσπλάθημα ὁ μὲν σοῦ τὶ καθαιρετέρου γε μόου.
μὲν τοῦτο ωολαύειν οἰκόθεν ἐπὶ τοῦ ἀθλητοῦ ἐπὶ τοῦ λέγειν ἐπὶ τοῦ σοῦ φι
λίας ἐπαιρέσθαι· ἀλλὰ ἐμοὶ μὲν ωαρ' ἑαυτοῦ ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ οὕτω θελήσαντε·
ωαρ' ἐμοῦ δὲ λαβὰν τὸν γε ἀμφότερον ἐπὶ χρῆσθαι· τί τοῦτο ἀφίλαρ ἐπὶ ἀωαρ
θρωωον· ἐπὶ δὲ τὴν ἀωολογίαν ἐχέσθαι ἐπὶ τὴν καταγορίαν, οὐκ ἐπὶ
κάσου τὸ σοφοωλάθους· ἐπὶ τὸν σοφιστὴν ἐπὶ ἐπὶ μᾶλλον ἐπὶ τὸν ἀμφι
σχετον· ἐπὶ δὲ μεμίκαμεν τὸν σοφιστὴν ἐπὶ τὸν σοφιστὴν καλῶ· μέχρι τῆς
γὰρ ταύτα· ἐπὶ τοῦ σκοπόμεθα τὴν φιλοσοφίαν ἐκ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ
ἐπὶ ἐπὶ θαύματος ἐπὶ ἐπὶ ἀλεότης τὴν ωορφίας· ταύτην γὰρ μόνην ὁμοία

οἵ γε αὐτὸν θῦσαι. οὐδὲ μιᾶς αἰτίας ἕνεκα μοχθηρούς. καὶ διὰ μὲν ἄλλο
ἡγητέος, ὃς δ' ἂν ᾖ γνώμην σωφρονικώτερος. ὃ σημαίνει τὸ τοὺς τολε
γ' ἀναιρεῖσθαι τ

ὁ θ̂ Στασιν σοφιστῆ τ

Ὅτι δ' οὐκ ἐστὶν ὁ αὐτὸς ὁ φιλόσοφος καὶ ὁ σοφιστὴς οὐ λεκτέον νῦν. δῆλον δὲ τὰ
λεγόμενα πρᾶγμα. ἀλλ' ἐστὶ πρὸς αὐθάδειαν φιλονεικίας μᾶλλον ἢ πρὸς
μισθόν. ἔστι γὰρ οὗτος ὁ περὶ τοῦτο ἐν τῷ αὐτῷ γένει ὢν τῷ λίαν ὀρθῶς· οὔτε
τὸ λίαν ἀπαθὲς ἐπαινετόν ἐστιν, οὔτε τὸ ἄγαν πάθος. τὸ μὲν γὰρ ἄπονον,
τὸ δὲ ἀφιλόσοφον· ἀμφὶ δὲ τὰ μέσα ταῦτα. τὸν μὲν γὰρ ἀχθέσθαι
φιλοσοφοῦντες φαίνεσθε. τὸν δὲ φιλοσοφοῦντα ἄμεταφορώτερον αὐθαδιεῖσθαι
μᾶλλον. καὶ ἡ μὲν πρὸς ἄλλον τινὰ ἐπιτήδειος, ἴσως αὐτοῖς μᾶλλον ἐδόκει
εἶναι τὸν μὲν σοφιστὴν μανθάνουσι. τὸν δὲ παραμυθεῖται· τὸν δὲ ἴσως ἐπι
τιμήσει· τὸ τοιοῦτον ἀλγεῖν, εἰ μὴ ὑπὲρ τοῦ παρ' αὐτοῦ μανθάνειν· καὶ διὰ τὸ ἄρρωστον,
τὸν δὲ ἐλευθερίως ὑγιαίνοντος θεραπεῖσθαι. ἐπεὶ δὲ πρὸς αὐθάδειαν ἐστὶ μᾶλλον
ποιοῦμαι τὸν λόγον. ἀρ' ἐστὶ τοσοῦτον ἡμῖν· σεαυτοῦ γε φροῦδε τοῦτο μὴ μᾶλλον αὐτὸν
καθομιλῆσαι· ἢ αὐτὸν πολλοὶ μὲν μισοῦσι· πολλοὶ δὲ τρόποι· πολλαὶ δὲ ἐπι
δοραὶ ἐς λοιδορίαν· πολλαὶ δὲ ἀφ' ὧν ἂν γένοιτο συμφοραὶ ἐς τραγῳδίαν· πολλάκις τὰ
ταῦτα διὰ μικρὰ λαμβάνει· ἐμοὶ δοκεῖ εἶναι μήτε τὸν λοιδορεῖσθαι ἀνθρώπου μισοῦντος
μήτε τὸν ἀφροσύνην ἀναιδεστάτην. καὶ εἶναι τὸ μὲν τούτοις ἀπαθὲς ἐν ἀ
μαλλον θεραπευτέον πρὸς αὐτὸν μόνον ἢ πλείονας. ταῦτα οὖν ἀνθρωπικὰ
μὲν ἐστὶ πρὸς ταῦτα τὰ σώματα· καὶ ἐν μὲν τοῖς μουσικοῖς τὴν αὐ
λητικὴν τοῦ μὲν λίαν ἀπεῖναι τοῦ ἐπιστήμονος αὐλεῖν· καὶ ἐν τοῖς ἀληθινοῖς τὸ μὴ λίαν
ἀκριβῆ ἐπιτηδεύειν. ἐν δὲ τοῖς ἐπὶ τῷ ἀρέσκειν ἐπιτηδεύμασι τὸ ἐναντίον ἐστίν.

ιᾶ τῷ λέοντι τ

Ἔχοντι τὴν τοῦ φιλοσόφου ἀπάθειαν. ἐν οὐ μετρίᾳ ἴσως ἀσθενείᾳ τοῦτο τοιοῦτον
θεραπευτικόν· ἐν δὲ μεγάλῃ τινὶ λανθανούσῃ τοῦτο τιμιώτερον· ἐν τοῦ παθεῖν τὸ
ἔρωτι τὴν ἀγνοουμένην λύπην πρὸς αὐτὸν ἐπιτρέπει ἀνιάσαι μᾶλλον σοφιστικὸν

ἐωσ ελθόμεν αὐτόθεν. καὶ τὸ παραδοῦναι τοῖσ μόνοισ τὸν παρα
κομιδὴν ἔσαρτα. εἰ οἱ μὲν μόνοι ἐωμεν. ἄξιοι μὲν ἡμεῖσ
ἄμεινον ἐσμεν. ἄξιοι δὲ ἡμεῖσ οὐδαμῶσ. ἄξιοι μὲν γὰρ
λαμπροὶ μὲν ἐσμεν ἀλλὰ πρὸ πάντων θεοῦ χρῆσ καὶ φι
λάνθρωποι πρὸσ τοὺσ ἀνθρώπουσ. ἄξιοι δὲ οὐδαμῶσ.
τούτοισ δὲ μεμφόμεθα, καὶ τί μᾶλλον ἡμεῖσ. ἵνα μὴ μερὰ χαρισά
μενοι. μεμερασμένα δῶμεν ταῦτα σοφίασ τοῦ μεδρὸσ ἀξία. μεγαλοπαρά-ᾱ
τοῦτο ἀμύνεσθαι μᾶλλον ἢ παρ' αὐτοῦ φιλεῖν. καὶ τὸ σὸν ἐλεύθερον δ'
πε πάντασ + ἀερίω καὶ ἀλυπήτω +
ΟΟ παρασκευὴν ἐχόντα λογόν τῆσ μισουμένησ φιλοτιμίασ
αὐτὸν ἐνθυμήθητε. δίκαιον τοίνυν ὅσον ἐπὶ παρ' αὐτοῦσ μισεῖσθε
ραι. οὕτωσ μᾶσσον ἐλευθερωθῆναι. ἵνα τὸ μέρος προθυμώμεθα δουλεύειν, παρ' αὐ
τοῦ πολεμούμενοι ἀσφαλέστερον. μὴ τοίνυν φαύλην ἡμῶν τὴν ἀπόκρισιν
ἔσεσθε ποιούμενοι. ἀλλὰ τὴν ἀληθῆ καὶ ἐλευθέραν. ἵνα μὴ τὸν χρόνον ἐκκρούσω
μεν ἐν ἀναβολαῖσ. μηδὲ ἐπὶ τὸν ἔαρ ἀναβάλησθε μηδὲ ἐπὶ παντὸσ
μηνὸσ χρῆναι, ἀλλὰ πρὸ παντὸσ θεοῦ. διὸ καὶ πάσησ τῆσ ἐσθῆτοσ ἐπὶ
τῶν νόμοισ, τοῖσ μισθοῦσ δουλεύσατε. τοῦτο παρ' ἡμῶν αὐτῶν μεταφο
φοροῦντα τὴν προθυμίαν. τὰ μὲν γὰρ ἑαυτοῦ λῃστεύεται παρ' ἄλλου.
τὸ δὲ προθυμεῖσθαι παρ' ἡμῶν δέχομεν. οἷσ δυνατὸσ ἐστὶ καὶ πιθοῦ καὶ πολυ
πλοίσιοσ ἀμύνεσθαι ἐὰν μὴ ἐθέλωσιν. οὐ μόνον δὲ τὸ προσκαίειν τοῦτο ἡδύ
τι. ἀλλὰ καὶ τὸ ἀίδιον μέγιστον. πρὸσ ὃν μόνον ὁρᾶν ἀσφαλὲσ ἔστιν τῷ
ἀεὶ παίσασι μεμεῖσθαι τὸν ἐλεύθερον. ὃσοι οὖν τοιοῦτον κτᾶσθαι
ρὶ μεμεῖσθε οἷοι παρ' αὐτὰ γεγένησθε τοῖσ παροῦσι. μὴ μερολόγησ
μερολόγησ. ἀλλὰ φαύλη φιλοτιμίασ πρόθυμοσ πληρώσαντε τὴν ἐλευθε
χομένην τὴν πόλιν. μὴ παρέλκοντε ἡμῖν ὁμολογεῖσθε καὶ ὁρᾶν τὰ τῆ
μερα δι' αὐτὴν ἐάσασ ἀπαύσαντε. ἵνα μὴ τὰ χρήματα μόνον χά
σθε παρ' αὐτῆσ. ἀλλὰ καὶ τὴν ἀτιμίαν ὁμοίωσ τὴν ἐλευθερίαν μὴ δοῦλοι γί
σθε. τοῦτο δὲ θαυμάσθε ὅτι ἀσελγήσομεν μερὰ μετρίασ μετὰ δικαιοσύνησ
κατὰ τὸ γεγραμμένον. ἢ πολαστήρα μετὰ μερολογίασ. ἵνα μὴ λάθω τι
νὰ σφαλῶμεν. καὶ ὅτι πολλοῖσ οἵ κορόλλαν ἔλεγον ἀσελγαίνουσ ἐλευθερίαν
κάλουν. οἱ δὲ παρ' αὐτῶν παῖσαι παρολίλεαντο τὴν ὁσίαν τὴν λεγομένην
ἐὰν φιλανθρώπου παρ' ἡμῶν γενόμενοι διὰ τὸν ἐλεύθερον πολοῦτον πορίσθε. μὴ
τοίνυν παρίστε ἐφ' ὁμοίνοσ, ἵνα πολοισίοσ θορίσητε. ἀλλὰ φανὸν μὴ
ρον ἡμῖν αὐτοῖσ τοῖσ φιλταίοισ ἡμῶν τοῦτο χαρίσασθε. μὴ δὲ ἐφ' ὁλόκ
τον τὸν γεγραμμένον. ἀλλὰ παρὰ μὲν δουλίοσ φανερόν ἐστι σὺν δόκ
τον ἡμῖν ἐσθλὸν δόντα. ὅσοι λέγω τοῦ δὲ ἐσ τοῦτο μόνον λέγομαι ὑπὸ. ὅτι αὖ

τῶν ἐρετῶν μὴ ἐχόντων ἐφ' ἁλὸς εἶναι. τί γὰρ δὴ θοὸν ἁρμα ἢ ἀσπὶς ἢ λαιψηρὸς
πούς. καὶ ἐκ τῶν μεταφορῶν ὁλκαῖς ἄλλοτε ἄλλας μεταττόμενοι καὶ
τοῖς ὀνόμασι τὴν ἀπορίαν ἀπορίαν. ἀλλὰ μὴ ἵστε τὰς ἀσφαλοῦς ἀποθλί
βοντες ἐπὶ τὰ ἐπισφαλῆ τῶν ὀνομάτων μεταφοράς. τὸ μὲν οὖν ἐν τῷ
λόγῳ πρὶν ἄλλως ἄλλοις δῆξαι. καίτοι ἔγωγε οἶμαι δυνατοὺς ἅμα μετὰ
χρηστότητος. ἡμεῖς δὲ φωνὴν ἴσασθε τὸ μεταλογάδην, ὃ τισι μὲν ἐστὶ
ἁμαρτάδην ἐν ταῖς ὁμολογουμένοις βύλοις αἰσθάνεσθαι τοῖς ἀμφοῖν.
πόσα τε οὖν ἡμᾶς ὅτι γρῆσι ἀσχρι ἀφίζετε. μᾶλλον δὲ ἀπόλεσαν
ἀρχαίοις ἀρχὴν ὅτι τοσοῦδε δεσμώτας ἐλεᾶσαι. ἐν τούτῳ γὰρ πρὶν πᾶν ἀλ
λοφρόνως ἐποιοῦντο. ὡς σαφῶς ἡμᾶς τε ἀλλήλοις, ἔτι ἡμᾶς τὴν ἐπὶ θαλάτ-
τῃ ταῦτα ἀμφισμοσύλλο ✝ ἀλλὰ μὴ ἐπὶ τῷ ✝
πρὸς πρυτανεῖα καὶ λιμένας ἢ ἐπὶ τὰ ἐμπόρια ἀφικνούμενοι ἢ καὶ ἐπὶ τὰ
μεγάλα ἐνθεῦτεν ἐς διαθήκας αὖ ἀφόσαντο. ἐπεὶ δὲ χρὴ ὅστε πανώσασθαι
ζογτας ἡμᾶς κατὰ μέρη αἰφνιδίως ἐλλιζομένους. καὶ πρὸ στεὼ ἀλλή-
μὴ αὖ ἀλεύτας παιδίοις δοῦναι τὸ λοίσθιον τὸν λοίοις μετὰ τὸν ἄλλον
ἀπόντες ἔχομεν. καὶ μὲν ἀγμὸν, ἢ θοὴ καὶ λίθος ἱμάλοις. ἀλλὰ μὴ ταῦτας.
ἐπεὶ δὲ ἐς λοιπὸν ἐλαθέρασοις ἐὶ μὲν θέρας ἐλέγχας, ὁδὸς μὲν. ἐπεὶ δὲ
τὰ χέρα γιλεὰς μεταποήσθαι οὐ λεύτην ἴδοι σοις τὰ παυλιτίαν ἀπαρίτμεθ' αὖ
πόρας ἢ ἧς, ὅσα τὸν ἐσελίπας διέφυγες τὸ μεσπτὸν πόρ' οὗ λεπόλιστο
καθαπόρ τοῖς ἀμπελοῖς τὰν πολιόφλοιφ μετὰ τὸν πλοῶς τὴν ὥραν. σὺ
δ' ἐμοὶ πρόσοσθε μὲν τὸ σοφιστελεῖ. μὴ μέρολοί τοσμὲν δὲ ἐμ' ἄνδρας,
ἀλλὰς λίαν ὧν δ' ἐμπελεώς γρομμάσσ. ἐπεὶ δὲ ἰς πολλοὺς ἄχιον ἡμῖν οἱ λοι
παίγλροι. ἰς λαλλίμαχοι. ἰς τὰν τρόπαια. μᾶρ' αὖθ' ἀπὸς γε σαλαμὶς, ἢ δ' οὗ
αὖτοῖπε δαίμον φόβον αἰνομίζετε ἰς πολοὶ ἐν τοῖς μβόσι. ταῦτα μὲν οὖν τό
τοσοῦτον πω ἐπὶ θαλάττῃ ἡμῖν ἐς ἕστοῦ λαιροῦς τὴν ἡμετέραν πρόαιρεσιν,
ἀλλ' οὖν ὁ λεπὶ τῶν ἀλλαι ἀσωμιθείας. σὲ δὲ χρὴ καὶ λεπόπαλαι ταῦτα. καὶ
χρήσασθαι ἐς λαλὸν τοῖς λεπιλήσιν. χρήσιμ δὲ ὅτι πρὸ. τοῦθ' ἕου φόβου
πιλεόν τος τὴν ματαιότητα. ὁμῶς δὲ ἰς παρ' ἐχοῦπι μεν τόν ὅσον ἐν δὲ λέξις
ἐς λαὶ μὲν πανπολλοὺς αὖ τὴν ἀπόσολέας όμεθα. ἢ λοὶ ταῦτα μὲν ὀρθῶς
δολεῖ λέγεσθ. οὐ φιλόσοφον δ' ἐστὶ τὸ πρὸ μὲν τὸν παυλιτίαν αἰτῆν. σὺ μὲν τὰ
χρήματα. λύσουσιν δὲ οἱ πόλιτ ✝ τὴν αὖ πίθοιμ ✝ λ' ἀφιλοχίω. ✝
λεγῆς, ἐὰν δὲ πρυφῶ. δαιρεῖσ, ἐὰν δὲ ὁσὸν ἐὰν παρ' ἡμυρίσας τοῖς

παρὸ οἱ καλλωπίζομαι. λὶ σὲ μὲν τὸ λαπτεῖδι αρ θλιβ ἁρπαζόμενος·
καὶ δ ἡμὲν ἡμέλιπαρ ἐταίροις τὴρ ολομένοις τὰ ἴδια πρὸ ἀποδόσθαι
τὰ τὸ σωμᾶλε. ὅτε δὲ οὔ καμ ια πολῖ τὴν πολλὰ ταί αν ὁ μιλημέ αν ἀφ ἑ
μὲν ὁ μιλημέσαι. ἐχ λιὸ οὔ λεῖ τι πρὸς λιμὰ ἀπ αμύσθ οὐ δὲ παρ λιμὸν ὃ
φθονήσαι. ἅτ αν λιμᾶ σμὲν οὔ δὲν ἡ μαιοῦμεν οὐ δὲ τὴν ὃ φ ἡ λομὲν ἡμᾶ
παι τοῦ μὲν παραμυθί αν. ἢ δὸ πὸ ὅ τι τὸ ἱ λαπλεῖ. λαι ρὸν οὖ δήλα σοι
τοῖς ἄλλοις τρίοις σχολ ᾖ ν. οὐ δ ἡ γὰρ οὕτω πόθ ἑ τ ὴν φ ι λι λεί ας φ ι λόσοφος, ὥστ
ἐκ τὸ ρ αὖ τὸ τὸν παθὸν μᾶς καὶ τὸ ν παρ αλεαλ ᾖ μ ἀμ λογι, αὐτὸς δ ὁ μὲν γος παρ ἀ
λελι πόν σω. οὐ δὲ τὴν πολλὴν πολλὴν τῶν καμ ἡ σ αἰ τι ώμεν ος λιμᾶ σ ὅσ πω
θάνομαι. λαὶ γ ὁ μὲν γὰρ ἀμ ελῆ σθαι τὸν μὸν γὶ ὸν λιμᾶ ὑ τ ρ ὸν μ δὲ ἀδελφὸν μ ἐκ καὶ
πρὸ δι δό ας παρ λιμᾶ ὸν ὑ παρ ὑ στ ρ ὸν μ. ἀμ μὰ μελι τὴν ὑ σ χλιμέ αν λιμᾶ σ ἔσ σθαι λαὶ
νῦ σθαι λὴ ἐχ λιμέ ομ αι. πάν τ ὰ μὲν ἐ φ ἵ λοις σ υμ βῆ ναι. ἐ φ ὸ δὲ ἧ πάν τ ων
μαλ λο ν ὰ τὰς ἐλ πί δας τὴν ὑ σ τ ἐ ρ ἡ σ αν τὴ θυ μέ ν ος. ἐ κ αὶ μό γ ον μὴ
ἐ ρ ῆ σαι. μό γ ον δὲ σὺ μ ου λο γ ᾖ σ αι. μό γ ον δὲ λοι γ ὸν μ ὸ γ ὰ σ θε ί ας ἔ σ τ ω
λαμ μά γ ων, λαὶ τοι πίσ τ ευ τὸ ν ἐ λα ᾖ ν. ἐ μὲ γὰ τοῖς πρ ὰ ο τ οις, ἐ γ θυ μή θη
τι ὅ τι λαὶ δι ὰ μ ᾶ χ ρ ις ἐ μ ὸ ν ἐ κ ᾖ ν τι δὲ τὴ φ ἡ μι τὴν ἀ φ ρ ο σ ύ ν ος. ἐ ς λοι
γ ων ἡ σ ό μ ε ν ος ἐ μ ὴ ν πρ ό θ υ μ ος σ φ ε ρ ό μ ε ν. λι ᾗ ί λε ω λαὶ λαι ρὸ ν λι ᾗ ν ἀ τ ρ ι π τ ὸ ν
τ ων μ ου λλά σθαι. ἐ ς τ ὰ ὐ τ ὰ μ ᾶ λ λ ον, λὶ τ α ὐ τ ὸ ν λι ᾗ ν ἐ λοι γ ω ρ ή σ α τ ε. ἅ τ ε
ἐ κ τὸ ν τὴ ν α ὐ τὴ ν ἀ π ο ρ ί α ς. ἅ τ ε οὐ λαὶ δ ὸ ν τ ὴ μ ου λλι θ ῆ ν τ α. ἅ δὲ τοῖς πολ λ
τ αί οις μ α ᾶ λ λ ο ν μὲν οὖ λε ῖ α τὸ π ά θ ος π α ρ ᾶ λ ι ν ἡ μ ᾶ ν ἐ γ τ υ χ ᾖ ν. ἐ λι τ ὸ ν π ρ ὶ χ ρ ε
ω τ ου μὲν ἡ τ ι μ ὶ ζ ὸ σ ί ω, λι ζ οὖ δὲ ν ἡ λ ᾗ ω α ᾖ λ ι ν π ο ι ε ῖ σ θ αι π ρ ο τ ι μ ό τ ε ρ ο ν.
λαὶ τ α ὐ τ α τὸ ν μ ὺ ο ν τ ο ῦ π α θ ο ι σ ὅ ν τ ο ς. λι ᾗ ί λε ω οὖ λε ᾶ σ θ αι μὸ ν ο ν, ἀ λ λ ὰ οὖ δὲ
ἄ λλ ω σ ἀ π ο ρ ῶ σ ὲ ᾗ σ τ ο ῦ λαι ρ ο ῦ φ ι λ ο σ φ ᾶ ν λαὶ τ ὸ ἀ ν θ ρ ώ π ι ν ο ν.
ἐ ᾶ ν δ ᾗ τ α λαὶ π ρ ο λε α τ ᾗ λι φ θ α ι τ ὸ ν τ ὸ ν π ρ α γ μ ά τ ω ν δ ᾗ ο μ ὶ σ α μ ε ν. ὃ ε
ρ α σ λί θ η τ ὸ ν μ ε α τ α ὐ τ ὸ ν μ ᾶ λ λ ο ν τ ω ν ὁ π ο ῖ ο ι ν δ ὸ λ ε ᾗ τ ὸ ἁ ρ μ ὶ τ α λι μ ᾶ σ θ α. τ α ὐ
τ ὸ ν μ ὲν δ λι τ οι α ὐ τ ὸ. ν ι ᾗ δὲ λαὶ τ ὴ ν λ ά π α ν λι μ ᾶ ν ἀ φ ᾽ λι μ ᾶ ν π α ρ ᾽ ἑ α υ τ ῶ ν ὃ ῖ ο ν α ν
ἁ λ μ α τ ά τ ὴ ν ὁ σ ᾽ ἐ μ α υ τ ὸ ν μ ᾶ λ λ ο ν. λαὶ ἅ π α σ ι π ο λὺ ν δ ο λ ᾗ π α ρ ᾽ α ὐ τ ὸ ν ἵ ν α
μ ὴ λι λαὶ λι μ ᾶ ς δ ᾗ τ ὸ ν μ ὲ ρ ᾗ ς ὃ ν α υ τ ὸ ν λ α π ὸ ν. ὲ π α ρ ᾶ μ ὲ ν π α ᾶ χ ῃ ς σ φ ὸ δ ρ α τ ὸ ν
ὁ λὸ ν λ ᾗ ν δ ᾗ γ ᾗ σ α ς α ὐ τ ὸ ν λ α π ὸ ν. α ὐ τ ὰ δ ᾽ ἄ λ λ ο ν μ ὴ λι μ ᾶ ς α ἰ τ ι ώ μ ε ν ος τ ὸ ι σ ο ὐ δ ᾗ ἀ λ ᾗ
λ ε ω ῦ σ α ς. ἀ λ λ ᾽ ἑ δ ᾗ τ ὰ μ ὴ λι λὰ ᾗ σ ᾗ ν, τ ὰ ῖ σ α τ υ ρ α μ μ λι θ ᾗ γ τ α ς ὲ π ὸ τ ὸ μ λι σ
π ῆ . γ ὰ ν φ ὶ λ ο ν, λαὶ ὃ σ μ ό γ ο ν σ ὰ ν δ ᾗ ρ γ τ ᾶ σ ᾗ ν τ ῷ ὁ μ ι ζ ῶ τ τ ῷ λ ὺ ν τ ῷ τ
Χ ρ τ ο σ μὲν, οὐ λελι τὴ σ α μ ὲν γ π α ρ ᾽ ἀ σ ο ῦ. ὁ τ ι μ ὲ λι δὲ ὕ δ ω ρ. π α ρ ᾽ ὰ τ ὸ ν ὃ ᾽ α ρ α
λ ε ί μ μ α ὶ λε ώ τ ω ν. λ χ ά μ α ὸ δὲ ἡ λαὶ τ οι λι μ ὲ ν π α ρ ᾽ ὰ ν ἀ δ ρ ὸ σ ὁ ζ ι ζ α λὸ ν σ ὸ ν
ὃ ν ἀ φ θ ο γ ί ω μὲν π α ρ ᾽ λι μ ῖ ν. π α ρ ᾽ ὰ δὲ λι μ ῖ ν π ο λλὶ π ά ρ ι σ ι. θ α υ μ α τ ὸ ν

ἐωὶ ταφίως ὀφνόθι ωαήτω ζόμεν ἄροι, μαλλόντι τω ἄωεβλθόντι χλ
ριζόμενος· τὰ δὲν ἐ, καὶ ωῶ σωοι ωαρ αδραάμζ ἀδαλερ υὶὶ τὸ γλότογ τῶ
λότω, λῖ δαλερ ιόφς γε ἔφ σωαλὸ γὲς χρήσιμογ· ὁ μὲν ἐ, λέ ταμ ελρός· ἄφιλος·
ερ ἴμεος· σωύρμος ὁλίτως ωζ ιωμένος ἔ γε ἐς τοῦτος μιλρᾶ γεν ἐ δμεαύτω γ
τὸ γτ δλάσταί αγ ωολγέ ὁτις τοῦτο· ὁλδύμενος· ἐωὶ ωεωᾶ ιόσοι γδὲ οἱ
χθροὶ ὡ ἀγε ωωθαύρομαι· καὶ αμμος αμμο θεγ τὰ δλέ ἐ μου λεατὰ ωολλὰ ἐ ζοῦ
σί αγ· ὁί μὲν ἐ, δ ταρ ωάζ ουσιγ· οἱ δὲ μᾶλλ ουσιγ· ἃ ὅτ ιδ ἃ ἄ αμμ ισί ασ· ἃ ὅτ ιδ
ὡμό τητος· ἐ ὁλεω λύσω γ οὐ δέ ἐς· ἀλλ ὁ τε φ ιλ αγ θρω ωό τατος τοῦτο χαρί
ζ ε ται μόγ γ· ἄρ α λεαμ λε ῖτ αι τὰ ισγόμενος· καὶ ἔ δέ ἐ σωτό μως ἐ ωέ γ, δ ρᾶ
μα τ ἐ γόγ αμεν γόι ωοτὲ νομισθή τω δαίμογ ω· ταῦτα, μὶ ἄ ἔ λετο τὰ φω
μ ἐ τόσσου· ἀμμὰ ἐ σωά μμισογ, ἐ σω αγ αγ ἀκτισογ· ἐ δὲ χαρί γ μ ε ἔ ρᾶ λεα ισω
ρίω· γ αὶ ωρὸς τ ἐ ὃ φ ιλ ί α ς αὐτ ἐ ὸ· ν αὶ ωρὲ τὰ γ σᾶ γ φ ιλ τά τογ ἐ τὰ γ ἐ λπί
δω γ· ἀὸ ωοίη σογ δ ταυτὰ δέ χι ἀᾶ· ωι ἀὸς τὰ ἄ ωε βλθόγ τι φ αγ ἐ ἐ ς γ μ ἐ σι
ος· ἰ γω ἐ τοῖς ζᾶ σι γ τοῦτο χαρί σε ι, κ αὶ ωοι ἡ σε ι αὐτοῖς ἔ ὖ ἔ ρ ωι δ ἀ σι·
Ὅ ἰ ἐ ι ωο ἐ ρὶ χρ ι μ ά τ αγ μ ι μᾶ ἀᾶ ἀ λγ ἐ ἐ γ τὸ τ ἐ ὃ ἀ ἰ χ ώ ἐ ς μ ἰ ν ἰ γ ἀ φ ορ ι τό τ ερ ο γ,
ἢ δ ὸ ζ ε μ ό γ ἐ τὰ γ ωα γ τ αγ μ ε α σ ά ρ ι ἐ ε μ ι δ ἐ χ ἰ μ ε ὐ σ ι φ ί λ ο ι σ ι, ὁ δ ἰ ἐ ς ωο λλ ὸ ς
χ λ γ ο ι ό μ ε γ ο ς· μ ι μ ε γ ὸ ω ὧ ν ωρ δ υ ώ ω τ ρ ι α ύ τ ἰ ἐ ς ωα ρ ὰ τ ο ι ό υ τ ο γ· ἐ ω ᾶ δ λ ί σ ο ι ἐ ς
τὸ μ ε α ἰ μ ί α ὶ ἴ σ ω σ ο ὖ ν ω α ρ δ ύ σ ε γ· ἀ ὐ δ ὲ ε ω ι θ ι ό σ ᾳ ἐ ς δ ι ὰ ῥ ἐ ς ὁ ἐ ω σ τ α ύ τ ε
ωρ ᾳ μ α τ α ἐ ω θ ι ό σ ᾳ ἐ ς. λ ε α ὶ ἡ ὸ λ ὶ δ ι α λ υ θ ἐ ἐ α ι σ ω ύ σ ι σ ἐ ᾳ τ ὼ λ ὺ τ ὼ ἐ
ζ ἐ ἐ ἐ

μὴ τοίνυν μηδεμίαν ταύτην λοιπὸν μηδὲ διαστοῦτο χείρονι τινὶ συλλόγῳ πρὸς
αὐτοὺς ἀμιλλᾶσθαι τοὺς χοῦτοῖς παροῦσι φιλαρίαν, ταύτην ἔσται θλιβομένοις·
καὶ μὴν τοῖς τοσοῦτοις μὲν ἐλλιπεῖ δὲ τοσούτῳ παρὰ τὸν ἀποιρ λ
φιλοῦσιν ἀθρόους. ἐλεγχόμενοι θυμηθῆσόν τι λίαν τὸν ἀπόπαρ δεῖν. ἀλ
λοτρίοις οὐσίαν ὁ λιμὸς ἀφιδρῶσθαι, σὺ δὲ, μὴ δὲ πρὸς ἐκεῖνα συλᾶσθαι
ἢ ναὶ χρημάτ. καὶ ἅμα ἰσμὲν πόλεσιν, παρ' ἃς τὸν ἀσπρὶ τὸν ἐλεύ
δεροθῆναι· μὴν δὲ, μὴ δὲ τὸν σωόμενος καὶ θρασπόμενος· καὶ ταῦ
τα παρ' ἐκείνων τῶν πολεμοπάτερ. ὁ νῦν τὸν χρόνον καὶ χώμενος. ταῦτα ἔσται
ἀλλήλαισι παρ' ἐκείνων ἐλαλοῦσεν ἴσχυ. σωτυχὴν δὲ οὐ λέγ φεύγετο. ἔσῃ
δ' ἐμὲ μὴ ὁσοσδεχόμενος πρὸς ταῦτ' ἄρα ἀθρασπάσασ τὸ ἐχόμενον βίοσ
ἐλαιρὸς. ἐλαιομμήσασθε· ἀλλ' τὶ δὲ ἐμὲ ἀγχίσ θῦν παρόντας ἐκ ὁλωθοῦ
ζ θ τῶν τοῖς σεβόμενοι. τὸν μὲν λῦτὶ δὲ παρουσίασ ἐμὲ ἀν δ' ἐμὲ στρον +
+ τὸ λῦν τὸ +
ἔχοντ' ἐν τὸ ἀποχθεῖν. ἐ θαρρεῖν τὸ πρόσωδ' ἐν ἔχοσ τὴν δωρεάν· μεάμετα
μὲν οὖν οἱ λόγ τὸ μέτρον τὸν ἔσπι δόσον. ἐκ τὸν ἀπὶ δόσον ὁμᾶσ τὸν
χρεῶν διαλυτέ· ἢ δὲ ἐφ' ἡμῖν ἔστιν τὰ τοιαῦτα σωτί θεσθαι παρ' ἡ
μῶν ἑκάστοις ἀν δὲ σὺ τὸ φιλάνθρωπον. μεγ' σόμεθα τὴν ἀπί δοσίν +
+ φιλανθρώπῳ +
ζ θ τοῦ μὲν δὲ ἀσφαλεῖσθαι ἡμᾶσ ἀλλήλοισι τὰ αὐτὸ μάλιστ' ἀμφοτέροις·
σοὶ μὲν γὰρ χρῆσαι τὸ σῶμα ὡς ἐχρῆν ἔσῃ μὲν δὲ γ' ἀφ' ὧν λόγ. ἐμὲ δ' εἰσθεῖν
κ ἐχρῆτ' ἂν μοχθηρῶσ. οὐ τοῖς ἂν ὤλεσα πρὸ τῶν αὐτῶν μ' ἐλεῖν σ' ἐλευθε
ἀποδιμίασ ὑπὸ τοῦτ' ἐκεῖνα τὸ προσδραμεῖν σοὶ τὸν ἀπὶ πεύ σεσθαι. καὶ σὺ μὲ
ν' οὐλο χρῆσασθαι πρὸς τὸν προλεχθέν. ἀν δ' ἐν φίλοσ σωθῆσ ὑπὸ
λῶν τὴν ἀσθένειαν. ὁ δὲ λαὸσ μὲν ὁμῶν τὸ δι' ἐμὲ αὐτὸν πρὸ ἐμὲ λέγ ἐμᾶσ
ἀλλήλοισ, τοῦτ' ἐκεῖνοί σασ μὲν αὐτὸσ ἐν ποιῶν. ποιοῦ μὲν δὲ ἐμέ·
οὐ μὲν ἐὰν μὴν οὐ δὲ μὲν οὐλόν τοῦ πρὸ ὧν ἐκεῖνα σ' ἐλέγ. ὁ θὲν οὐ δὲ
αὐτοὶ παρέργασ οὐδὲ ἐν θύμασ ταῦτα διασεβεῖ ἀμὲν οἱ ἀμᾶσ ἐλίαν ἐκεῖ
μεγάλοσ, ἐκεῖ τὴν κρίσιν ταύτην προσλιμένθαμεν· καὶ καὶ μὲν ἀμφο
ζόμενοι πρὸσ τὸ μφθόνουσ τοῖσ ἱ ἐρὸν ἐκείνοισ κόποισ. τὴν καὶ ἐν λιὸ ὁμό
νοι αν διαμένοντασ· καὶ τὸν γ' ἰδίαν φιλονεῖν ἐν τοῦτ' ἐν ἰσχύσ παρ' ἐρ
γον ποιουμένουσ· διὰ τοῦτο, παρ' ἡμῖν ἐστὶ μεμερίσθαι τὸ τοῦ λοιδ,
ἢ σ' ἐλιπᾶσ αὐτὸν ἐσται ἀλλήλαι· ὁ πατὴρ τὸν μὲν αὐτίλλον φασὶν ἐν ἰχθὺν ὁ τὰν
χρεῶν ἀπ' ὀφλῶναι· καὶ τὸν μὲν ἄλλον σὸν ἀπόρρα θεν μαλλομένουσ
καὶ παῖσαντασ· αὐτοὶ δὲ πρὸσ τὸν ἐλεύθερ μεταλαβόντεσ· ἢ δὲ τὴν ἐλελλη

ρῖα

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ΄ + ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ ΔΥΝΑΣΘΑΙ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΧΡΟΝΟΥΣ ΠΑΣΑΣ ΤΑΣ ΤΡΟΦΑΣ ΤΡΩΓΕΙΝ. + ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΔ΄ + ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ ΔΥΝΑΣΘΑΙ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΧΡΟΝΟΥΣ ΠΑΣΑΣ ΤΑΣ ΤΡΟΦΑΣ ΤΡΩΓΕΙΝ.

ρῖβ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΕ΄ + ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ ΔΥΝΑΣΘΑΙ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΧΡΟΝΟΥΣ ΠΑΣΑΣ ΤΑΣ ΤΡΟΦΑΣ ΤΡΩΓΕΙΝ. + ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΣ΄ + ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ ΔΥΝΑΣΘΑΙ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΧΡΟΝΟΥΣ ΠΑΣΑΣ ΤΑΣ ΤΡΟΦΑΣ ΤΡΩΓΕΙΝ.

ὑπηρέτας τῆς ἁρπαγῆς. ἀλλοι μὲν οὖν καὶ εἰπὼν σαν βρέφος τὰς ἔθει
δὴ γαμικὸν ἐς τὸν αἰτίαν. καὶ πάρεστιν ἄλλος τραφῆσαι. ἐν ᾧ
φιλοῦ χάριν αὐτὴν ἐρῆφθαι ἐς καλλίπαρθενον λόγοις μεταὐτὸν καὶ θάρτας
πάσας. ἐγὼ δὲ ἡμῖν προσάσσω τὸν ἐκ θαλάμου. ὑὸν λογίζεσθαι τὸν
ἡμᾶς θεσμόν. καὶ αὐτὸς ἀρμόζοι τῇ συζυγίᾳ. καὶ ἴδοις ἂν τὸν
ἡμῶν. πολὺ δὲ ἐγὼ ἥττων ὅπως ἐρῆσον μας. τοῦτος παρὸν ἔσεσθαι μὴ
ἡμῖν. καὶ μὴ φθάνω. τόγμα δὲ ἡμῖν μὴ λύειν. καὶ ἀφαιρούμενον ἐλῆ τὸν
ζατο. τοῦτο τὰς ἔπουγαμοῖς παραφέρομεν. ἐγὼ σαμεν. ἐλεύθερον
μὲν ἐᾶν τὸν σφέας. λιμὼν δὲ τὰς ἀγὰς ἀσὶ δαιμόνιοι τόποις ὁρίζομέ
νας + λ' λν πλ' ω +
ρῖε . ἐ ουρτουγάτος ὁπλὼν ἔσται λῆφ χείζομαι, φίλος ὃ οἱ μέγ' ὁσάπαι μὲν μέφρε·
ἐ δὲ δέ ἔπορος θλίβιλος πρὸς. καὶ διάκομος τὸν ἔσαι νου μέγαν. ταῦτα
δόξασε μαθέν παρ' ἡμῶν. τάλλα δὲ οἱ δὲ πῆ παρὰ σαυτοῦ πορος θλίβος.
τὸ οἱ μέγας ὁρᾶν τὸν ἄνδρα, ἐ μελιδρεπωνίζ ἔσεσθαι δὲ λίτζ πλὸς θλὸ
ρῖς . βύλαμεν ας. ὡς ὁπαὶ τοῦτον βύποι ἡδὺς ἀδρηβέσ ἡμᾶς + θνήρομ +
ὑδὺ μὲν τὸ προσαρράφειν τὸ φίλους. τὸ δὲ ς διαφίλαν, ἡδέν. ὃν ἀτὶν
ὁπιμαίνατος ἡὸς ἡμῶν. ἀνόσιος. ὃς ἐ πλὴν ὑφ' ἁν ἡμᾶς ἀγγελίσθαι πλὴ
ἡμέτερα ἐ πορὶ ἡφ' ἁν τοῦτ' ἀτιμλίφ χεῖν πρὸς τὸ ἱερέτην ρόπολί ἐ πορὶ ὧν
ἡζιώθη λοιμώσθαι. ὡς τότε μὲν χρισὶ μὲν γὰρ ἂν πορεῖν ζιάν τε
φιλιάδας γρησίους. καὶ πλὸς ἀνόλεῦσαι πλὸς ἡμέτερα. διὸ ἰ
μὲν λίαν ἀρ' ἀζόθη ς ἃ ὁρῦ λαμπόπων ουδε ομὲν ὁρίσασιν οἱ σφῶν
μὲν πλὴν ἡμέτερα δεχίσασιν. ἐ δὲ ς δῶν ἀτὸν λίαλλως ἀπορεῖν. ἡδὲ λο
λειμμάσθω σιν. μὲν πως ἀφ' ἁμεί ἀν λεαν ἀγρωσθῶ μὲν ς φοετὲ λοίπ ὁν ἀγδό
ζομεν. ὡς ἀφ' ἁλόν του πορ ἀφ' ἁν ἑκὼς πρόδηλον τὸν ἐσαίτιας. ἐῶ
δὲ μὲν ἀθέσθω μὲν τὸν σπολλὸν ὡς ἀδόλως φιλοσοφοῦμεν ς πάντα δῆλο
ρῖζ . μεν πθῶν τὰν ἡμέτερα + Ἐλλε β ί χω +
ὁ ἱ ας ἡμᾶς μὲν θα παρὰ τὸν ἀρ ἁν αίας. πρόσδρα μὲν ὃ δὲ ς πρὶ πύζομαι.
ς τὸν πάλαι ἀσ' ἀν ἀρ ἁν ἡὸς φιλίας σωλυθείσ. ἐχρὴ δὲ ἡμᾶς οὕτως τὰ
τοῦ σώφρονος. διὰ τοῦτό σοι πρόσ ἐστι δὲ διὰ πόλ γραμμάτων. ς τὸν πρόσ ὁλι
γρί ωδεχιόμεθα. ἐῶ δὲ ς δῶρ οφοερὴν ἐδέτι. τοῦτο πρόσφορόμεν.
μάμαν τὸν ἀν ἀφρά σιν ὅ ἅπαν μὲν ἄπο ἀρ ἁπλόου πῶς. καθ' ἕ ρα θέν
ταδὲ τὰ θῶ, διὰ τὸν τρόπον ἀφ ὁρὰ τὰ θῶ ς ἀλλὰ ἡμέτερα σφῶν ἀριθμέ ὁλὸς τοῖς
πλάν ὑθῆσιν. ς ἀσ ὁφὴρ ἀφ ὁρτὰ ὡς κλύθερί αν ἱ ἅπαν μὲν δὲ ἐπὰ ἀλλων ἐῶ λι
ρο ἀζεται. δὰ ὁφ ὁσ γὰρ σ ἅπαν τὰ δεχι ἀσ ἅπαν τὰ τοῦ πολλέου ς πλὸ ἀρ ἁπλη ρί ἀσ

τοῦ ὀφθαλμοῦ· ὃ σαφῶς αὐτὴν ἀπέραντον τὴν ἀρχὴν μίαν ἐξ ὑπαρχῆς καὶ αὐθαίρετον τὴν αὐτὴν
μετατιθεῖσαν προφαίνει λέγων· ὃ σὺ γὰρ ὧν τοῖς μύθοις δουλεύεις τοῖς πλά-
σμασιν· ἡμεῖς δὲ καὶ πολὺ μᾶλλον τοῦτο ὑπὲρ ἡμῶν ὁμολογοῦμεν ὅτι τοσοῦτον ἀπολαύσασι
μόνον ὅσον ἐξ ἀπραγμοσύνης ὅλως τὸ ὅτιν οὐκ ἐφικνεῖσθαι· ἔνθεν καὶ ἡ τοῦ φθόγγους ἕξις ἡμᾶς
σίας παρεχωρίσασα τὴν ὕπαρξιν ἀκίνδυνον ἐλευθέρας ἐλευθερίᾳ ὑπὸ οὐδενὸς δουλεύειν
παίζομεν δυνάμεθα καὶ μὴ ἀναιδιαύξειν. οὐδὲ ὁπόταν ἀφίεται τὴν
αὐτὴν σοῦ ζητοῦσι πρόσληψιν διάθεσιν. μὴ πῶς καὶ τὴν μεμψίμοιρον πρὸς ἅπαν
τὴν ἐλλειπτικὴν σημείωσιν + κλίστορι +

ρλ̂ Ἀλλοὶ τὴν ποικιλίαν, μὴ ἁπλοδαπῆς χρηματίστρου· μισθὸς γὰρ ἐδίδου
τὴν σὴν ἀπολαύσας φιλίας, μηδὲ, οὗ δὴ τοῖς ὑπὲρ μὴ χαρίσασθαι τοῦτο
μοι παρὰ τὴν ἀρρωστίας μὲ ἐλεούσης χρῆσθαι δόσασι πρὸς πολλοὺς ἀφ' ὧν
μιγεὶς ἀμίγητος, ἀχρὶ λαβέσθαι τοῦ ἀληθοῦς· ταύτην μὲν οὖν τὴν ζη-
μίαν λαμβάνουσι μὲν, οὐσαμβρδό· τὸ οὖ βρῖσαι τὸν αὐλητὴν ἀρ' οὗ αὐτὸς μόνον
ἡδὺ αἴροις ἂν πρὸς τοῖς καταγομένοις ἐν χερὶ θύρᾳ ἐλθεῖν· ἃ δὲ, ἀγνὴ
σίας αὐτοῦ λαμπρότητος· τὴν δὲ ἐμφύτου τὴν ἐμοὶ μὲν ἐμὲ ἀδελφὴν· τὰ
τὴν αὐτὸν ἀποστέγασαν μέρος· ὅσα μὲν γὰρ ἔρωτα τὸν ἀληθῆ
τοῦ ἀσθενήσαντος ἐμέ· ἵν' πολλάκις τὸν σαλπιγκτὴν δὲ καταπο
λεμούμεθα δι' ἣν ἡμῖν ἐμούμεθα· ἐκαλεῖτο γὰρ αὐτὴν τὴν ἐλέφαντος προσηγορίαν·
γράφει δὲ ἵππος παρ' αὐτὸν πανθαγόμενος + +

ρλ̂α + βίκτορι στρατηλάτῃ +

Ὀνπερ σὺ μὲν ἐπὶ τοῦ, ἐκ διὰ παίγνιον ἀπὸ θαυμασίου ἐκείνου γαστρὸς
ὀπλοισταῖς πολεμίοις δόσιν ἐξ ἡμῶν, ἐκ διὰ παίγνιον χρηματίζει· διατοῦ
τοῦ τὴν προσηγορίαν ταύτην ἐθαρρήσαμεν προσαγαγεῖν· ἐκ μὲν τῆς προση
γορίας τὸ μιμητὸν ἀπορρέον ἐν ὑποδρόχιον ὂν οἶδας ἐκ διὰ τὸν τρόπον μιμήσῃ,
ἐκ δὲ τοῦ ἀγαθοῦ ἐκ λαίοις ἐκ δίκαιος ἐν οἷς ἐγράψαμεν τὰ πάντα χαίζεθαι·
ἐθαρρήσαμεν ἐκ δὲ τοῦ ἐκ λαίοις ἐκ δίκαιος τὸ ὄμμα τῆς ἡμετέρας φιλίας· ἡμῖν ὅσον ἀεὶ δὴ πε

ρλβ̂ ποίησεθα + ἐν προπίω +

Ἄλλος μὲν ἄλλοτι τὸν σὸν ἐπαινέτην· πάντως δὲ ἁρμόσῃ γλώσσαις πολ
λαῖς μεριζόμενος· ἐγὼ δὲ ὁ μᾶλλον θαυμάσας ἔχω, τοῦτο ἐρῶ· τοσοῦ
τόν σου καλὸν ἐραστὴν ἐς λόγον πορίζεται, ὡς φόβοις τοῦτο μόνον φίλος
ποιεῖσθαι ὁμολογήσαι τιμᾶσι τοιούτοις· ἡμὲν γὰρ πρὸς πάντα ἀεὶ τοῖς τοιού-
τοις ὅσοι μὴ τοσούτοις· ἡμῖν καὶ τὸν ὑπὲρ ἀλόγιστον ἐξ ἐπιθρόνον ἐχέτω τὸν ἐπὶ
φθόνον ἐκ τὰ καὶ τὴν ἀεὶ αἰῶνα πορίσῃ τὴν ἡμέρᾳν· μεμψίμοιρος δὲ οἱ δόπι

ولكن لا يمكن أن يكون هذا هو الحال في الحالة التي نحن بصددها، لأن الأشياء التي تتحرك بسرعة أكبر من سرعة الضوء لا يمكن أن تكون موجودة في الكون الذي نعرفه. ولذلك فإن هذه الأشياء لا يمكن أن تكون موجودة في الكون الذي نعرفه، لأن الكون الذي نعرفه هو الكون الذي نعرفه، لأن الكون الذي نعرفه هو الكون الذي نعرفه، لأن الكون الذي نعرفه هو

ρλε δὲ λέγει παραλείπει μὲν οὖν τὰ ἀναγκαῖα τοῦ ἀναγνώσματος †
† τῶν λόγων †
φησὶν οὐχὶ πάντα, ἀλλ' ὅσα τοῦ ἀναγνώσματος ἕνεκα ἐδόκουν σκαλοσ. ἐπεὶ δὲ καὶ τὰ μὴ πανάχρηστα οὐκ ἄν, τοῦτ' ἔστι τοῦ πανάχρηστα παραλείπειν δικαίνα τὸ φέρειν τὸ ἀχάριστον. ὥσπερ ἐν τοῖς ἀθήμοις. οὕτως ἐν τοῖς ἀγήκοις. ἐπεὶ δὲ πάθοιμι μὴ δὴ ἄλογον ἂν εἶναι παρὰ τὸν λόγον τὸν ἡμέτερον

ρλς λιμὴν οὕτω φαίνεται † ἑλλείπω ἐπισκόπω †

ὃ ἐν αὐτὰ τὰ δόλιχόμενα πόρρω θεν διδαχθέντα. χρήσομαι γὰρ τοῖς σοῖς προοιμίοις. ἐν τοῖς δὴ παροῦσιν ἐν ἀφραίνομεν. πλὴν τὰ ἄξια τοῦ ἀναγκαίου μέρους ἐν ἑξῆς δὴ λέγωμεν, τὸν μὲν ἐλεήσθεν ἀγαθὸν οἶδα μεναγωτίαν. ἐστὶ γὰρ οὖν σεμνὸν ἀναστήριον ἐν καλῶς ἔχοι ἐν ἑαυτὸς ἀμφίσας ἡμᾶς οἷς ἀποστάλλεσ ἐν οἷς ἡ ἀφῆς. φὼ δὲ πολλὰ μὲν δὴ πάχαν διῆλθον ἐν τοῦτο ἐν ἀμφὶ τὸν μαλερὸν τρόπαιον ἐν ἐν. πλὴν δὲ λεπτότερον ἐν ἐθέλω τὸν αἰγιαλόν. ἐξ ἐλθὼν τοῦ μέσου τὸν ἀφῆς ἐν σκοπῆς ἐν τοῦ πολεμοῦ ἐν τὸν πλησθέασ ὁμάθρον ἀφῆς. ἵν' οὖν δὲ δόμεθα, πρὸς τὴν γλῆν τὸν ἐπαγγελίασ μεταστῆναι. ταύτην ἡμῶν προσάχουσιν ἐν τὸν ἄχου, ἡ τοιμὸν ἐλλῆ τοῦτ' ἐν μέλι τὸν ἐμοῦ ἡμᾶς. σὲ δὲ πολλάκισ γέ οἱ τοῦ λοιγὸν τὸν ἐλελιθίασ σιν ὀρτάσαι μασίμασ σχόμην. ἡ δὲ μοι δοίκασ ἐν τὸν ἵρασ. ἡ λεπτὸν ἐν ταύτην δόμον ἐν σκοπὸν ἐν ἀφῆκε τὸν ἐν τὸν ἡμῶν. ἐρ γον θεσθαι ἀνθὸν ἡ ἐργασιμένοι. ἐν τί γάρ. ἵν' ὅτι ἐν ὃν ἀμοιβαῖον ἐν αὖ ιον †

ρλζ † ποστον μελανῶ π εἰρήνησ τῶν ἐκκλησιῶν †

† πλὸν σῆ πλὴν ἀκούσιν ἐν ταύτην ὃ ποτ' ἀμφὶ ὑλῆ. ἡ ἐσόπιν ὑλῆ τὸν λόγον ἐν ἡ δύσ. πλὸν μὲν ἐν ταῖν λοδόσ οἷον ἐλεύομεν. οὐ ταῖν ῥᾶ μαι ἐν λεόπισ ἡ ἐπὸν πλὼν ταμ. οὖν δὲ τὸν ἐν ταλῶν δημόσ. πλὸν δὲ, ποστ ῥαίμεθα, ὃ ἡ ἐν ἄλλοισ ἐν ἀφορίζ ἡμῶν χάρη ἡ τις ἡμῖν μεθάσ τοῦ τὸν τοιαῦτ' ἐν μερίμνη. μᾶ ἡ ναι δὲ οὐ λεῶ λίτοι φασίν. ἡ ρθὸν ἐν ἀρχαῖσ οὖν λεῶ λίταισ. ἡ δὴ τ' ἄλλη θάδε ἐν ἡ τῆν, ἡλ θοσ δὲ τὸ ἐλερόπαπον πλὸν ἐξ ουσίασ. ὑπὶ χλισ δὲ ἐν ἀφορμᾶσ αἰ οἱ πολλοὶ φαῦεν. ἀλλ' ἀ ἐν πλὸν αὖθ' ἐν ἡμῶν ταύτην μὲν δὴ ἀμύνασ ἐ μαι ἐν αὖτ' ἐν ἡγήσασθαι ἀπεμοτρέ ἐν ἐκ μὲν ἐν λάβ' ἐσπαγῆναι πλὸν ἐπισκιρίασ. ἐ ἐν ταῦτα μὲν ἐρᾶ, προσθήσομεν καὶ τὸν μὲν ἡμέτερον. προσέσ λθ' ὅθισ πρό τερον πλὴν ἀάνυσ αν. ἡ θὲν δὲ ἐξ ἀμοιβαίαι τὰ τῶν σῶν λόγων. ἐν καὶ τὸ θαῦμα ἐν ἡ ἐχρῆ τι ταῖσ ὑμεῖσ ἐν ἀκοαῖσ. ἡ τοῦτοισ προσελθεῖσ τὸ μὲν ἐλεῆσαι τὸν φίλων. προσθήσω δὲ οἷ δ' ὅτι τοῖσ ἀπαρέλθοσιν ἡ τοῦτο τὸ ἐλεημέρομαι. μᾶλλόν σε θαυμάσομεθα. οὗτοσ πλὸν ἀνθρωπίνησ ὑμῖν δαιμονίασ ὄρος. ἡ τοῦ ὦ μακαριότη

τος. τὸ δὲ πρόσθεν γε δήπουθεν μὴ πρὸς αὐτὸ μόνον ἀφορῶντες σοφοὶ ὦμεν πειρώμεθα. εἰ δὲ μὴ μεγαλοψυχοῦμεν, μεγαλοψυχεῖν ὑποκρινώμεθα. καίτοι τί τοιοῦτον ἡμῖν ἐστὶν ἢ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις ὑπάρχει; ἢ τὸν εἰκόνα τοῦ θεοῦ φέρομεν ἐν ἑαυτοῖς ἢ ἀπὸ πορφύρας ἐσμὲν ἢ διαδήματα περικείμεθα; μὴ δῆτα· ἀλλὰ καὶ ἐν ἀγορᾷ καὶ ἐν ὁδοῖς καὶ ἐν πανδοκείοις καὶ ἐν ἀγροῖς τὰ αὐτὰ πάσχομεν. εἰ δὲ μὴ ὑπὸ νόμιζε τὴν σὴν ἀρετὴν ἐπαίρεσθαι. εἰ δὲ καὶ ἐπαίρεσθαι ἐπὶ τοῖς ἀνθρωπίνοις κατορθώμασιν, οὐδὲν ἧττον ἐπὶ τοῖς ἐκ θεοῦ δοθεῖσιν ἡμῖν ἀγαθοῖς ἐπαίρεσθαι χρή. ἐπὶ τοῦτο γὰρ καὶ ἐκεῖνος ἐδίδου, ἵνα μὴ ἐπαιρώμεθα. ἐπὶ τοῦτο καὶ ἡμεῖς ἐπαιρώμεθα, ἵνα μὴ ἐπαιρώμεθα. ἐπὶ τοῦτο καὶ ἐκεῖνος ἐδίδου, ἵνα ἐπαιρώμεθα,

ρξε

† βίκτορι στρατηλάτῃ † εἰρήνης τῶν ἐκκλησιῶν †

ρξς

† μοδαρίῳ στρατηλάτῃ † εἰρήνης τῶν ἐκκλησιῶν †

ρξζ

† τίτῳ. † στρατίῳ † ἐν στρατίῳ †

ρπα

† Νεκταρίῳ Ἐπισκόπῳ †

τὰ μὲν λοιπὰ ὑμῖν ἔχω ὅσα ἔχω. αὐτὰ γὰρ ἃ πάσχομεν ἀθλήματα ἐστὶν ἡμῖν. ἀλείμματα ὀργῶντας αὐτὰ καὶ αὐτοὺς τιμῶντας. ὅταν οὖν ἀγαπᾶσθαι δοκῶμεν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τότε μάλιστα ἐσμὲν ἐχθροὶ τοῦ θεοῦ καὶ τῶν ἁγίων αὐτοῦ. οὐδὲ λοιδορούμενοι καὶ κακῶς ἀκούοντες ἧττον ἐσμὲν ἐκείνοις φίλοι. καὶ ἐπαινούμενοι καὶ θαυμαζόμενοι ἧττον ἐσμὲν ἐκείνοις ἐχθροί. ἐπὶ μὲν γὰρ τούτοις ἐκείνους ἐπὶ δὲ τοῖς ἐναντίοις ἑαυτοὺς ἐπαινοῦμεν. ἐγὼ δὲ τοῦτο καὶ τοῖς φίλοις ἀπαγορεύω καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἐπιτρέπω. ἵνα μὴ τοῖς μὲν ἐπαινοῦντες τοῖς δὲ ψέγοντες ἀμφοτέρους ἐκείνους ποιῶμεν. τοῦ γὰρ ἐπαίνου τούτου καὶ τοῦ ψόγου τὸ μέτρον ἐστὶν ἡ ἀρετή. ἣν ἀφελόμενος τούτων οὐδενὸς ἄξιος ἔσται. τοῦτον ἐγὼ καὶ πρὸ τοῦ θανάτου ἐκέκτημαι. καὶ συναίρομαι τῷ φίλῳ καὶ τοῖς ἀναγκαίοις τῶν φίλων. ὅτι καὶ τοῦτο ἀρετῆς ἐστιν ἔργον. τοῦ γὰρ ἡμετέρου καὶ τοῦ ἐκείνου ἀπολαύομεν. ἀλλ' ἀφελόμενος τοῦτο ποιοῦντας. τοῦτον ἐγὼ καὶ πρὸ τοῦ θανάτου ἐκέκτημαι. καὶ συναίρομαι τῷ φίλῳ καὶ τοῖς ἀναγκαίοις τῶν φίλων. ὅτι καὶ τοῦτο ἀρετῆς ἐστιν ἔργον. τοῦ γὰρ ἡμετέρου καὶ τοῦ ἐκείνου ἀπολαύομεν. ἀλλ' ἀφελόμενος τοῦτο ποιοῦντας. τοῦτον

ρπβ

† Ἑλλαλίῳ Ἐπισκόπῳ †

ὁμοίως ποιήσομαι πρὸς τὰ ἐπιστόλια. ἐπειδὴ καὶ ἐκεῖνα ποιήσομαι. ὡς αὐθαίρετος αὐτὴν φίλῳ μᾶλλον ἢ ἀναγκαίῳ προσελθὼν. ἐγὼ δὲ οὐχ οὕτως ἀλλὰ συμπαθοῦντα τὸν πολλαπλασίονα. οὐ πολλοῖς τοῖς πρὸς ἡμᾶς ἐπιδέχομαι τὸν πρὸς τὸν πλησίον καὶ ἀδελφὸν ἐξ ὁμοίου διαλύσασθαι. ὡς δῆλα ποιῶν τὴν ἔχθραν, ἢ μᾶλλον, ἢ μᾶλλον ἀφανίσας ἐκείνην. οἱ τὴν μὲν ἀκολουθίαν τοῦ πράγματος τυχὸν ἀγνοοῦσιν. τὸ δὲ τέλος αὐτὸ καθ' αὑτὸ θεωροῦντες οὐ λεπτῶς ἔχουσιν. ταῦτα μὲν ὡς αὐτὸς αὐτῷ ἔδοξεν. οὐ ταὐτὰ ἡμῖν τὰ σὺν τῷ λυπεῖσθαι ἡδέως ἔχοντα. ὃς γὰρ τοῖς ἄλλοις τὰ παραλειπόμενα θεραπεύει. ἡμεῖς δὲ παραλειπόμενοι τὴν ὀλιγωρίαν αὐτοῦ θεραπεύομεν. τὸ μὲν οὖν πρῶτον συγχωρῆσαι τὸν ἀδελφὸν ἁπάσης τῆς ἐπιμελείας ἄξιον ἔφην. οὐδὲν γὰρ οὕτω φίλον ἐστὶν ἢ φιλοσοφίᾳ καὶ ὁ καρπὸς αὐτῆς φιλοσοφώτατος. ὡς ἂν πόρρω τοσούτου συνελέσθαι τὸ σαυτοῦ ἄπονον φροῦδον ἔφην. ἔδει, τὸ δ' ἀκίνδυνον. τὴν μὲν τοῦ μακροῦ χρόνου ἐπιμελείας ἀπολωλέναι, διὰ σοῦ αὐτὸν δοκεῖν ἁπάσης. τὴν δὲ τοῦ μικροῦ φροντίδος τὸν ἀδελφὸν ἐπιτιμᾶν ἑαυτῷ ποιήσασθαι. ὁ μὲν λυπεῖν ἐθέλων τὸν πλησίον καὶ ἀδελφὸν ἑαυτοῦ ἐστιν ἀλλότριος. ὁ δὲ τοῦ μισεῖν ἀφορμὴν ἐκείνῳ δοὺς ἑαυτὸν ἐμίσησεν. καὶ ὁ μὲν τοῦ μακροθυμεῖν ἐπιλαθόμενος ἐκείνου ἐστὶν ἀμελέστερος. ὁ δὲ τοῦ ἀδελφὸν ἑαυτῷ ποιήσασθαι. ὁ μὲν γὰρ ἐκείνου ἐστὶν ἀμελέστερ

τὴν πασῶν ἐλευθερίαν. τέλος, ὑπὲρ τῆς τῶν σωμάτων μὲν ὀδυνηρᾶς,
τῆς δὲ τύχης ἴσως οὐ πονηρᾶς. ἔοικε δὴ λέγειν μὴ τὸ παρὸν τοῦτο σῶμα τῆς ἐλευ-
θερίας, μᾶλλον δὲ ἀνθρώπου. ἀλλὰ τοῦτο τρόπον τινὰ μὲν ἔοικα συνορᾶν ὅτι οὕτω
σαφέστερον μᾶλλον, ὑπὲρ τοῦ μὴ ἐξὸν πολλάκις ἀποθανεῖν πολλάκις τὸν ἀεὶ
ῥᾳστώνην ἐκ τῆς ἀφέσεως ἕξειν αὐτὸν πρὸς αὑτόν. ταὐτὸν οὖν ἔδοξε, σὺν ᾧ
χουσὶ τὴν ψῆφον ἀποδέξαι. οἱ δὲ ἴσως ἤδη σὺν τούτοις πρὸς σὺν
ρξα λαβόντες + τῷ λύν τῷ + +
τὰ μὲν πρῶτα ἀπορίας ἔχει. οὐ μέτρια προσθιόσαι δοκεῖ τὰ ἐγκλήματα. σώοιτε φράσουσιν
ὡς ὑλάσουσι καὶ λύμης. φυλαγθέσαν ἄλφιτα ὡς οἱ καρόμφα ἄφλυμα γάζα ἀμέγοι
τὸ μὲν ἀπαθὲς τρόφιμον. οὐδὲ τὸ ἄλφιτα μὴ φθόρος. τὸ φιλικὸν δὲ μὴ λυσικακοῦν. οἱ
τοῦτο μὲν τοῦτον ὑμοῦ μὲν ὡς πόλιν ταῦτα, λίκασι γὰρ τὴν πόλιν τὰ χρήματα φέρειν
μαθησόμενοι. τοῦτο δὲ παῖδα ἄλλα οἱ λέγασί γε γὰρ τὸ λύσασθαι λίσον. οὐτὲ γὰρ
καὶ τοῦτο λύοι σὺν οἱ καρόμφα. ὃ ὅπως ἂν γένηται τὸ δικαίως ἀφρόντις.
ὡς ὑλόμαι γὰρ αὐτὸς τὸ λίθος τῶν ὠθεῖν πρὸς ἄφλυμ. τὸ δὲ λοιπὸν λέγοντας σωφρόνως
ρξε δοῦναι τὸν χάρονται + τῷ λύν τῷ +
καλῶς. ὑμῖν δὲ ἀπόδομεν. ἀπόδομεν δὲ, μόνα πολλοῖς ἀσαὶ γε μόνοι. σὺν οὐδοὺς
γὰρ ὑμᾶς ὁ πόλεμος ἀπαγόμεθα. ἐξ οὗ μὲν χθὲς ἀφ' ἡμέρας ἀπὸ
πολλῶν, ὅτε τὰ γε τῆς μυστηρίου. τί οὖν ἔτι λέγεται πρὸς θεοὺς εἰ ὡς ὑλίθιος
ρξς διὰ τοῦτο χάρον. ἵνα τί χρὴ μὴ οὖν ποιοῦσα δεῖ ὁμᾶς + ζοσπορίω ἐπὶ σκ°
διὸ δὴ τοῦτο ἔοικε σημαίνειν τὰ ἐπὶ τοῖς ἀπὸ τῆς γῆς τοῖς ὁ λόγος. καὶ ἡμᾶς δὴ
λεῖος, ὁ σφέας θέλει ἡμῶν ὅσα μὴ δόξας. ἡ δὲ ἄδικος σιγγοίλεως. οὕτω
γὰρ ἐκ τῶν ἡμῶν λέγομεν. ἐὰν δὲ φέρῃ λεῖος ἀδικεῖ οὐμεῖς οἱ πρόσθεν
τεθνᾶ. πλὴν ὅσα τῶν ἡμέτερα ἐστὶν ἡμῖν τὰ ἐκ τράσγραφε. οὐτοὶ μὲν τὸ
μὲν. οὐ λέγει ἀριστὸν ἡμῖν ἔναι γε μὴ γὰρ ἐστὸν ἀριστόν. ἀφ' ἑαυτὸν ἐστὶν τὸ γε
μὲν μὴ ἀφόνει ἐξ ἄδωλον. ἕως ἐμαυτὸν οὐ τελέσομαι. ταὐτὸν ἐμαυτὸν βρο
μοθέλεω. διὰ γὰρ τὸν αὐτὸν λίθον προσφέρ τοῖς ἀφ' ὁλίτοις μὲν οὖν τοῖς λί
ρξζ ἀφοι μὲν ἀδίδοσιν + μ ἐκτάρτῳ ἐπὶ σκ° +
ὁ τὰ ἄμος ἄλλο πὶ τῶν ὁ ἐῶ αἰμὶ, καὶ ἀφ' τὸν ἀπὸ ἐρᾶν προ ἀλλοιτ
τὴν ὁλίγ ἄφλυμ ἀφ, ἕ τὸ λεάδ ἐαυτὸν ὁ σωφρόν. ὃ οὐδὲν ὅσ ἔλατον, ὅτι
καὶ πὶ μὰ ἡμᾶς ἀξιοῖς. καὶ ἀσπίδεμον φάνον ὃν τῷ ἐλίφας ἀφ ἀμυθήσθ.
διὰ τοῦτο ἐγὼ θάρσησα ταύτ ἐν προσαγῆ τὴν ἀπ' ἀλλησιν τὸν ἐρ τοῦ δὲ
σι μὰ τὰ τοὺς ἑλ φιλ δρά τον ἐῶ τοι λεόπουν ὁ πορίου. αἰ χμώμεθ ὁ σμὲν ἔ τε
τοσοῦτος ἀν λίρ τῶν ἡμ ἐτ ρόμ δῆ ται γραμμάτων. ὃ ὃ ὁ λι ἤ ὃ ὃ χρόνος ὡς
καὶ οἱ τὸ αἰ δόσιμον. αἰ χμώμεθ ὁ σὲ οἰ χλί ηγ ρ τὸ σ ὁ πᾶ, ὃ τὸ μὴ πῖγ ἀ ὁ πρὶ

ρξη'

ρξθ'

† ροσπορίω επιστ κ° †

σημφοραὶ τὸ μέγθος· οὐσσα τῶν θρλίψαν πεῶ αὐτας· καὶ ἀφορισὰ σοβρὶ τὸν ὀρ
φαρῶν· καὶ ὁ δὸ ισδ ἴωδ λιμὴ μαλερὰς δῦ ὁ ιπποδάσοθ σηφ τῶ σώματις φθορίαω
σορ αμεάτων· λιμὲὶ δὲ σροδυσάφγ τὴς οἰλιάσ ἡ θιομβγὴ· τόυτου τί ὁλοφγρό
τεραν· μὲὶ δὲ θρλίψοισγδσηδθαι χάραν ἡ τὴν τῆς δγσηφάσασ αὖ δῶ λυθλῆαι
τῶ σωθφ· ταὐτα οὖν σα ρτα δῦθημὴ θῆσ· ὃ σρόφε τὴν λιμὲὐρ αν σαρα
λλήλοιν αὶ δοσθῆσ· μὲὶ αὖ αμφήλιν σαλλογγρφόθαίσοι δ ἰκαιτὴν τῶν μεγάλοως χρὴ
τῶ ἰ φλεώω· μὲὶ δὲ ἴσαν ἀ φ ἑλιν αὐτὴν κατασταλίσαι μαλερὸν δρᾶσα ἀσσο λιμέ ας·
σφόδρα θαρρὸν σαρ τὸν σδαυτῆς δ ἰκαίοισ ὥσσ ἀ ἡθῆ σολλὸν ὸν ζλιμεάσ· ἀλλ ἀν τα ῖσ
ἐωὶ φλαῖσ δῦ πχὸν· καὶ μετὰν σαόλιν ὀρθότ ἰκασσ τὰν δ ἰκαίαν σασαρ ίσασ· ἀνθ
μοχδρᾶν λιμὶν ἀσσόπσυμφορν δλιᾶ ν σορὸν σαρ ταρβᾶν θυμὶ θῆσ· ἐπ ἰσοι σολλὰω
σαρὰν θῦ· δ ιωαᾶφα· χρὴ μάτα· δόξα· μᾶ ζονοσ δῶρ σχί ασ ὁδός· τοῦν τ
φύλαξορ δαυτὸν δ ἰκαὶ τὴν σαρόσ ιν σφ ιλαρ ίασ· κ αὶ ἀφ ελῆ αρ τολῆ· τὸν μὲν
βλαρθῆσ ἰμμδωῶορ· τοῖσ δὲ ἔμεμ ιμ ιλεῶσ· οὕτω δ ιαρ ολίθ ιαὶ ζ δζ ἰὰσ δαυτὸν
ρῶ πόλιορ κ ἑτ ὴν σαρόσ ιν σὸν θάλασσ· τὰσ ιαυτὰν θῆ ἐλλαί δασ·

+ τλεο θέω +

Α ἰ καλὸσ φὸν τῶν μεγαλῶν θρφάτην· ἴ μασι μβαρ ιδόσ μαι ὸσ ζ τὴν ὁλὴν λοτ ότητ ἀ
ἱερ υσ μεγάλην ζ τὸ λαρ θαν ζν φ ιλοσφ ὸν σαρ αὐ ἀρ ομτ ελόγοις ἰ χνδσ ι κοῖσ ζ τοῖσ
ἀλλοισ ζ γρ φ είοισ· κ αὶ ἰ γ ὼ σ ὸν σ ὸν τῶν λιμὲν ζ φ ῶν τῶν δῦ σ ὸν μεδ ί φ φῶσ ἐωὶ τὴν ὁλ ὴν
χρ ίασ ἐδ ημοσ ί δα· ἴ μασ ὲ ὰ σ ὸν τ ὰ μα τῶν σ ὸν μεγαλῶν· τὴν σαρ ὁδ ον μ· τὴν
ἀδ ύσ ιφαν· τὸ τοῦ λ ίθ ου σ ὸν ἐωὶ φ ιλ ὰ ζ λιμέν φ ον· ἐ σ αρ τα σδ ὲ ὸσ γρ φ όθ η σ τῶν λ ι
αρ ὰ ὶ γ χαλ κῶν· ἰ δοὺ σ ότε σαρ ὸν μ ὴ λ ίμ ενον· κ αὶ μ ὴ λιμεν μ ά ζ ῆσ λιμέν ον· καὶ δὲ
χ ι ὸσ αι τοῖσ γρ αμ μ ασ ιν· ὲ σ αρ οι θῆσ ἐ ὰ ί ρ ου σ· οὐ χ ὶ ἡ ἐ ὰ ιν ρ όθ ιο σ ωὶ λ ιμ ι τὰν
σουτ ὸν σοφ ίασ· ἀλλ ὶ ἡ ἀλεφ ήγ ιο σ τοιλ ιό ιο σ ὲ σ αρ ο φ ήμ ο ζ ὸσ τὸ ἔμ ὲ σ αρ οσθ ὲν ἀ ι
χωρ ιζ ὸμ ενο σ· μὲὶ τοιόυτ ον σ φ αίρ αν ζ· οἷ ο ι σ τὸν λαμπ άρ ι σ· τὰ μὲν ἡμ έτ ε ρ α
σορ άσ ομ ζ ἡ· τὸν χαρ ὶ σ αμ ενο ν τὸ φθόγ ω· φ ιλ οσ φ ὸν μὲν ἐ φ ι ὸν ἰ χ ί α σ· τὸ θῶ
κ αθ ὴμ ε α σ αὐτὸν ὸ σ υμπ ρ όμ εθ α τοῖσ ἀ χ αι ο ῖσ· τὸ ρ ὸν μὲν ἐ ὸ λ ὲ λ όγ ο α ρ ὲ ζ θορ ύμ α ρ
ἡ λαθ ρόμ εθ α· σὺ δὲ λιμὴν ἀ ν δρ ί ζ ουσ ὲ ρ α σ ι ο ύ· ὲ σ ὸν ρ α φ ορ ί ζ ουσ ὸν τῶν σ τρ ι α
δοσ ἡ σ ὸν δ ιώ α μ ν· ὲ σ ὸν ρ α ὶ σ ὸν ἀ σ ὸν μ ε χ ι τῶν ὸ ὲ ζ λιμ ε ὰ σ ὸν ἐ ὸ ρ α ι ε α σ α ι ο ι ω ῦ τ α σ· οὐ
γ ὰρ ἐ ύ λ ο μ α ι λ ι σ ρ ὲ ω σ α σ μ ε ὐ ὰ δ ο λ ι μ ὴ ν· λ ῦ ρ α ι ὴ ν δ ὲ λ θ ό ν τ α σ· ὲ λ ι μ ὸν γ ὺ
σ ορ ά χ ου σ φ ὸ δ ρ α λ ε α μ ε ν ό ν τ ω ν· ἰ γ ὼ ἡ ε λ ι μ ι λ ε ῶ σ τ ὴ χ α μ ζ γ τῶν δ ζ ὸ δ ου λ ῶν ἡ μ ῶν ὲ
τ ῦ τ ο μ ὰ ὸ ν τ ὰ σ + π α ρ α λ ε υ θ η τ ι κ ὴ τ ρ η τ ο ρ ί ω +
ρ μ ὰ λ ι μ ὲ ν ό μ ε ν ο ν μ ὲ σ α ρ ὸ σ ι μ ὰ σ κ α τ ὰ τ ὸ σ ὰ σ α ν σ ο υ δ λ ὴ ν· ὲ μ ὲ χ ρ ι σ ὰ φ λ ι μ ὰ δ ο σ γ ὲ
ν ό μ β ο μ· ὲ σ χ ε ρ λ ι ὸ σ ὼ ν ὸ δ ο σ· λ ὴ α ὐ τ ὶ τ δ λ ᾶ τ ὲ τ ο ῖσ φ ἰ ο ι σ μ α ρ τ ο ι μ· ὲ τ ὸ μ ὲ ν τ δ μ ὲ
τ α χ ᾶ ρ τ α ὐ τ ὸ σ ὸ ῖ ὸ ρ τ ὸ ν ζ δ ὲ τ ὴ ν δ ι α τ ὴ ν ἀ ρ ρ α φ ί α ν· ὲ ἄ λ λ α σ· κ α ρ ὼ ν ἀ ὴ γ ο σ ι δ ὰ ζ τ λ ι

ἀν

λεπὴν αὐτοῦ τὴν ἀπόμοιαν, ὃν ὁμίζομεν τὴν μαλερὸν θυμὸν παραδοῦσαν αὐτὸν τοῖς ἔχθροις καὶ μαλαχθέντα μικρὸν ὕστερον ὡς ταῖς σελήναις ἐκάθισεν· ἐλάθομεν δὲ ὃς δεῖλε· καλέσμενος χθρὸς τοιλιόσας. καὶ τὴν δελεμνοίαν μὲν λαθάσας τὴν αἱρεσιφιλοσοφίαν· οὐ γὰρ δὴ σοφὸς ἦν τὸ σοφιστικὸν καὶ μεμψίμοιρον ἐκτήσατο· καὶ μεῖζον ἔτι αὐτῶν ἐκεῖνα δέξασθαι. οὐ λαὶ ἔλεγεν ἂν ἐκεῖνος τοῖς ῥαδιούργοις καὶ μεμψιμοίροις τοῖς ἀεὶ τι μέμφεσθαι· ἐπιζητοῦσι καὶ ἀρρωστίας τοῖς ἀγαθοῖς χρήσασθαι. ἀμφὶ καὶ ὀφθῆναι τῷ ἀπροαιρέτῳ τοῦτο σημεῖον λάβωσιν. ἀμὲ τὰ ἐμαυτοῦ ποιοῦμαι τὰ πράγματα· ὁ μὲν σαρὸς καὶ λεὸς ἀκόσας ἀπολούμενος πρὸς τοὺς τοιούτους ἐκεῖνος ἐκόσμιος ἐκόσμιος ἐκόσμιος ἀφ' ἑαυτοῦ λιλεὸς δυτιλεὸς σωόδουλεαλδόαρτος· λὶ ποαριῶσιμεατχρησάμενοι· οὐγὰρ χάτου τοῦ τοῦ ἀλεριωὸς ἐκόσμιος ἀεὶ ἀγαθὸν ἐκόσμιος ἐκόσμιος ἐκόσμιος

καὶ ἀπολύσασθε τὸν οἰκεῖον μέρος τὸν ἀσθενοῦς· ὅτι δεδοίκαμεν μὴ ἐκβραδύνωμεν
τὸ φιλαύτου μέρος ἐν τοῖς ἀλλοτρίοις· ἵνα δοὺς τὰ ἑαυτοῦ ἐκεῖνος ἕτερα ἐκείνου τὸν
ἐκείνου. καὶ οὐ μένει τὸ ἴσον παρ' ἑκατέροις· οἱ μὲν γὰρ τὸν ἥλιον· παρ' ὃ τὸ μὲν μᾶλλον,
ὅτι ἐκεῖνος· τὸ δὲ ἧττον ἑαυτοῦ δεῖται χρησιμώτερον, ἀλλὰ ταπεινότερον· ἐ
πετροφορεῖται τὸ μέρος ἀεὶ τὸ λυόμενον. καὶ πάσχομεν ἡμεῖς τοῖς
καλοῖς· ἐκεῖ μὲν ὑπὸ ταύτης, ἐνταῦθα δὲ ὑπὸ τῆς ἀρετῆς· ὅμοιον τὸ θεῖον πάντα
πάσχειν· ἐπὶ δὲ τοῦ ἀνθρώπου ἐστὶν ὅτε μεγαλοψυχίαν. πλὴν ἴσως ἐνταῦθα μᾶλλον
οἰκεῖα· διὸ πάσχομεν μᾶλλον ἀνιώμενοι· ὅσῳ δὲ ἀδικεῖσθαι μέγιον ὅτι δικαίως ἀνιᾶσθαι
φθονοῦσι τοῦ δόντος ἐκείνου βελτίονος· διὸ δὲ ἀδικεῖσθαι ὁπόταν αὐτῶν ὦμεν ἡμῖν
πολεμεῖν· ἀμφοῖν γὰρ ἑκατέροις ἐναντίοις ἐσμὲν ἐκείνου· ἀλλ' οὐκ οἶδα εἴ τινα παραπλησίαν
ἔχει ἄλλοις αὐτοῖς εἶναι δικαίαν· ἐπὶ τούτων μὲν γὰρ ἀμφοῖν ἄμεινον τιμᾶσθαι
μᾶλλον ἢ τοῖς ἑτέροις ἐκείνου· καὶ τοσούτῳ φαυλότερα. ὥστε δεδοικὼς τὸ ἧττον
λοιπὸν προθυμότερον εἴη τοῦ δικαίου· ἀλλὰ δεῖ μὴ λάθῃ μᾶλλον,
ἢ τοῖς τούτου παισίν· ὃ δοκεῖ τοῖς ἐπιεικέσιν· ἀρχόμενος τὰ τῶν θεῶν
σιγῆλιν ἐπιδεῖξαι τὸ μεμιγμένον· εἶτα ἀρχομένοις λιμὸν παραδοὺς ἀνθρώποις,
τοῦτο γενέσθαι· πῶς οἰκτισθέντες τὰ δημόσια· πῶς αὖ εἰς τὰ μυστήρια, ὁ
τελουμένοις τὰ ἅγια· μεῖζον θαυμάσῃ θαυμάσῃς· μεῖζον τοῦτο παραπλήσιον τῇ οἰκεία
θαρρεῖν· ἀλλὰ σωζόμενοι μᾶλλον τάχα τῆς δι' ἀρετὴν ἀφθονίας· ταῦτα γὰρ ἐ
ταπεινοῖ· ἀλλὰ σωζόμενοι μᾶλλον ἐκείνου σωθῆναι. φιλαύτου δ' αὐτὸν πάλιν
ῥᾴδιον τοῖς μὴ μυουμένοις ἐρεῖν· ὅσοι δὲ αὐτοῖς δικαίως ἐγκαλοῦσιν
καὶ ἀφθόνως ἔχουσιν· οὐκ ἄλλον. ἵνα τοῦ ἑαυτοῦ καὶ φροντίδα τοῦ ἑαυτοῦ
τὸν ἀφθόνως δόξει οἷς ἄρχουσιν· ὅτι δὲ οἷς μᾶλλον ἐστὶ τοῦτο τοῖς
μόνοις ἂν ἴδοι τις ἐπὶ τούτοις· οὗτος τὸν ἐμὸν ἔχων
ἴσον μᾶλλον ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου ἐστὶν ἐκείνου· ἐκ δὲ τοῦ ἀνθρώπου
λαὸν ποιεῖται ἑαυτοῦ ὀνομάζεται τὸν μισθόν· καὶ οὐκ ἐπιχώρησαι μὴ ἀδικεῖσθαι παρὰ τοῦτον μᾶλ
ζεται· πῶς οὖν θαυμαστὸν ἐστὶν μᾶλλον ἀπὸ τοῦ μὴ δεδόσθαι τὸν τῶν τῶν μᾶλλον
χάριν ἐπὶ τοσαύτῃ ἀλλότριον τοῦ μὴ μᾶλλον ἐκείνου ἐπιχώρησαι. ὃν δὲ γνῶσιν
ἐκ νοσοῦντος γὰρ ὑπόκειμαι· ὃ ἐν ἐρεῖσθαι δὲ ἀπὸ τοῦ ἀσθενοῦς ἐκείνου τὸν
ἐκείνου μᾶλλον. τοῦτο γὰρ ἐκείνου ἐστὶν ἐκείνου· καὶ ὃ τοῦτο ἐκείνου ἐστὶν ἐκείνου
χάριν ἐκείνου. καὶ ἐκ τοῦ ἐκείνου ἐστὶν ἐκείνου τὸν ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου
ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου
ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου
ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου

† Θεοδώρου Στουδίτου τὰ κατηχητικά †

(κ΄) Ἐκκλησιαστὴν τὸν ἐν ἁγίοις πατέρα ἡμῶν Θεόδωρον τὸν Στουδίτην ἐπαινέσωμεν, ἀδελφοί· ἐκεῖνος γὰρ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἀσεβείας τῶν εἰκονομάχων ἀνδρικῶς ἀντιστὰς καὶ τὴν ἐκκλησίαν ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας στηρίξας, καὶ πολλοὺς ἀγῶνας ὑπομείνας, καὶ πολλὰ παθὼν ἐν τῇ ἐξορίᾳ, καὶ τὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως καλῶς ἀγωνισάμενος, καὶ τὸν δρόμον τελειώσας, καὶ τὴν πίστιν τετηρηκώς, ἐν εἰρήνῃ τῷ Κυρίῳ ἐκοιμήθη. Ἐπαινέσωμεν οὖν καὶ ἡμεῖς τὸν ἐν ἁγίοις πατέρα ἡμῶν Θεόδωρον τὸν Στουδίτην, ἵνα καὶ ἡμῖν ἱλεὼς γένηται ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

† Θεοδώρου Στουδίτου τῆς ἁγίας καὶ ἀοιδίμου †

Ἐκκλησιαστὴν τὸν ἐν ἁγίοις πατέρα ἡμῶν Θεόδωρον τὸν Στουδίτην ἐπαινέσωμεν, ἀδελφοί· ἐκεῖνος γὰρ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἀσεβείας τῶν εἰκονομάχων ἀνδρικῶς ἀντιστὰς καὶ τὴν ἐκκλησίαν ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας στηρίξας, καὶ πολλοὺς ἀγῶνας ὑπομείνας, καὶ πολλὰ παθὼν ἐν τῇ ἐξορίᾳ, καὶ τὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως καλῶς ἀγωνισάμενος, καὶ τὸν δρόμον τελειώσας, καὶ τὴν πίστιν τετηρηκώς, ἐν εἰρήνῃ τῷ Κυρίῳ ἐκοιμήθη. Ἐπαινέσωμεν οὖν καὶ ἡμεῖς τὸν ἐν ἁγίοις πατέρα ἡμῶν Θεόδωρον τὸν Στουδίτην, ἵνα καὶ ἡμῖν ἱλεὼς γένηται ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Ὧν θαύμαιόσθ' ἂν βάσχλην πρὸς τὰς γλῶττας ἡμῖν παρὰ τοῦ μεγάλου
τοῦ μὲν παρὰ τοῦ πανσόφου, καὶ θαυμαστοῦ οὐδὲν ἀπολιμπάνεται
καὶ τοῦ μὴ μεθ' ἕνα μὲν ἀπήρασθαι πρὸς τὰ τοιαῦτα διαφόρως ἔχειν. ἡμεῖς
δὲ ὧν καὶ εὐπλοΐαν παρασκευάζομεν ἐντεῦθεν ἀρξώμεθα, ἕως
τοσαύτας ἀξιόπιστα ἡμῖν μεθέλκωμεν παραιρούντες τὰς ἐλλαμψάσας
πολιτικῶς διδασκάλους. καὶ ὁ λόγος τοῦτο δήλωσιν. δεῖ μὲν τὰ γλωττικὰ
καὶ πρὸς ἀκρίβειαν τείνειν. ἱερισθεὶς θυσιαστήριον. σκηνοθεσίας μυστη
ρίων. μᾶλλον ἡμᾶς ἂν αἴτιον τοῦ τελουμένου ἢ τὸν ἱεροφάντην, καὶ φα
μαλλοπλοκίας καὶ τὰ τοιαῦτα τὸν ὑφάντην. εἰ δὲ πάντα ἀφανίσομεν ἐοικὼς
λιποθυμῶ. μεγαλαυχίαν ἐμφορᾶσθαι. πανσχάρου μεθορμᾶσθαι τοῦ διετοῦς
τραχήλου τὸν βόλβον. ἀλλ' ἵππος μαλερὸν θυμὸν ἀμείρων. ἢ πολλοῖσιν ἔπεσσι πρέ
σβυν διδόναι μαλερὸν θυμόν. ἀμφὶ γὰρ ὁ τοσοῦτος πάθος τὸν
πολλὸν ὡς σπαράξις οἱονεὶ παραίρεσις. μεγαλομίζομεν ἡνίκα τὸ δι'
καστηρίου τὸ μεθέλκομεν. μεγαλφυΐα. ἢ γὰρ τοῦτο χρῆσιμον ἔστιν
τὸν ἀλλοδιόρθωσιν. ἀμφὶ πολλῶν τούτου μέζων ἐστὶ λόγος. τὸ μαρτύριον
παύεται. διεύρυμεν γὰρ τὴν καλείαν ἐοικὼς μίζει. τοῦτο δὲ, χρηστοῦ
πάθει. τοῦδε μὴ καλοῦσθαι, πολυλεξίην γράψαι τὸ ἐκτός. μεγάλην
νομίζομεν λῆψιν πραγματείας φιλαρίας. καὶ συγχωρήσομεν τὰ
ἑαυτῶν. ἵνα καὶ αὐτοὶ τύχωμεν συγχωρήσεως. καὶ προσανέγκωμεν χρη
στὸν τῆς χρηστότητος. Ἡλωτὸν λίκουσφλυβᾶν, ὅπερ μὴ μαθεῖν
αἰσχρὸν πρὸς ἐμπειρότατον. καὶ ἐξ ἅλως ὅλην ἡδέως. ἀλλ'
ὠλιγώθη πλέον, ὅπερ τοῦ λαοῦ προσιόντος ἀποπαίσαντος. τὸ μεγρὶ οὗ ἐμέ,
καὶ ἐξιλασώμεθα ἵνα πᾶσα τὸ λιθρᾶν ὅσιον κατὰ τὸ γεγραμμένον. ἐστὶ λοιδορη
τοῦτο λιμὴν ἔσθ' ὅτε καὶ σωτήριον. ἔοικε γάρ, ὅτι τὸν αἰγίπαιον ἀφ' ἕλκε
τῷ ἵππῳ πλίνθον ἐφορμίσας. ἀλλ' ὅθεν μαφόθη πολέμου ὅπερ μαρτυρᾶν τὴν ἀ
δελφὴν διὰ τὸ γεγονέναι λεπρωθέσαν, διὰ τὸ ἀχθῆναι ἐθέρα πάσαν. σκόπει τὰ
ἐκεῖ. ἀποφλοῦται πυρίζεται καὶ ταπεφοβημένα, ἀμφὶ καὶ δάλερον μὲν ἀρούσας
τὴν ἁμαρτίαν. μαφασὸν δὲ νᾶσι λέξαι πρεσβυτέρους, ἀλλὰ τοῦ ἀπο
θέσθαι μὲν διὰ τὸ μὴ φορητὸν φαίνεσθαι. τὸ δὲ διαθέσθαι φρᾶσαι παρὰ τοῦ θῦλάσθαι
ὁρισθέντος. καὶ ἀπορρᾶσαι σὺν σθαλάσσαι. πίτυλος φιλαρίας τραχύτερον. πῦρ σο
δομιτικὸν αἰτοῦσιν οἱ μαθηταὶ καὶ κατὰ τὰ γεγραμμένα τὸν τοῦτ', ὃ δὲ ἀπαξιοῖ τὸν δ'
δίκαιον. τὸ μὴ μεγαλύνεσθαι ἐπὶ τοῦ πέρα σωθῆναι. καὶ ἐξ ἅλως ὅλην ἡδέως
σιν. τὶ λέγουσι πρὸς τὸν ἀδελφὸν συγχωρικὸν παίσαντα. μὴ ἐρολο
γίαν ἀναγκαίως. τὸ τὰρ ἐπάκιον, τὸ δεδομένον τάλαντον προσιέναι.

ἐλεασθῇ ματος μὴ δᾶδ. πῶς δὲ ἁγίου· ὁσφράγιόθὶς ἕωσ αἰσθη. ἱ γὰρ τὸ
πάθητὸ ὕδωρ λεαθαρίσθη· καὶ σὲ ἄνθρ τὸ γ ἄρχοντα τοῦ αἰ ὠρ©τύπου λὶ
πωρ θεμία μαρίασ ὁ τολιβὸσ αὐτλὶσ. ὁ μοίωσ ὁ θεὰρ ποστοῦ λῶ· τρίαμυ
τλίρια λεραιγλὶσ. αὐτὶ μα εἰμλὶσ ιχίαθῦ ἔπ χέλη· πῶσ οὖν ὅφ αμβρόθλιτοῖσ
αἱ ὡσιν· ἀαλὶ ρῦ οὖν ὡσ σὲ λ ἀμεθγ τὸν ρ πα ράτασ τὸ ισ ἄαβρασ. λεαὶ τὸ φῶσ
αὐτοῦ ἀμ θλιμαλλιογλῷ· λεαὶ ἐ θγι σχὺ ρ παρ ᾗ χθγλὶ λεαι μόηλισ αὐτοῦ· τὰ δὲ λοι
πὰ πα ράτα ἀᾶρ ω ἀᾶα ἢ λίωσ σὲ λιμὴ χορὸσ ᾗ θγ ἔ τοπῶ ἀᾶσ ρί· αὖτὸσ δὲ θλῷ
τῶ ρ μαλλ ογ τὸ φῶσ αὐτοῦ τῶ ρ πα ράτα· παρ αλίτε λῷ· πῶ σθεγλὶ λεαι μόηλισ
λὶ ἀμ όμοιοσ αὐτοῖσ· ὁ σθεγ σὲ λ ὕλη πα ὰσα μαᾷ ὡσ πῶ σ δ ωμὸσ λῷ φαι ἐ ζω λεαλεί
ασ· ᾳ ρ οι α λεαθλιβὸτο· παλ αὶ α ιασιλᾷ ω δι σφ θέρ ε· θῦ ἀμ θρα πωίγ ασ φ α
γε ρουμ ε μ ούσ ᾗ σλεαι μόηλισα ἀϊ ᾶ ίουζ ω λῶ· ᾳ ρ χλὶ ρ δὲ σὲ λ ἀμεαρ θγ τὸν ωαρ ὰ θῶ
ἀπλ ρ τισμ ε μ ένο ρ· ρῦ θεγ τὰ πα ράτα σω θλμ ᾗ τοδ ιὰ τὸ μ ε λ χᾶσθαι θαρ αίτου
λατ ᾶμ ισ ιρ· Ἐᾶ ρ με λατ αξ ι ά σηι ἰσ χῦ ρῦ τλὶ πρ οσ αχλὶ τμῶ ρ· ᾗ θλ λμ α λὶ
ρῦ τῶ δ ᾶδ ρ ω μ υλ ι δί ω ὸ μ ᾶλλ ο γρ ᾶφ ᾗ γ τμὶ ρ· πρ οσ δ ηλ ά σω σ ω τῆμ ῆ λιῦ ᾗ ρ ξ ω
μ ε γ ὶ λε ο μ ομ ί ασ ᾗ σ τὸ ρ λεαι μὸ ρ ᾳ ρ ὸ μ ιῦ χ ῦ ρῦ τλὶ αὖτ ο ῦ ποι ᾳ ᾗ ς ρῦ τλὶ αὖτ ο ῦ ᾗ ᾳ άσ ηλ·
ρῦ πα ράθ ᾗ αὖτ ο ῦ ς ᾳ ᾳ α ᾶᾳ ᾳ ᾶᾳ ᾗ· μ ε ᾳ μ α σ ᾶᾳ ὸ λεῦ μ ο ι α ὖ σ ο λεα μ ύθ ᾗ ὅ τ ᾗ ὸ λεα τ ᾳ ᾗ ρ ᾶλ
λεο ι ρ λὶ πα ράτ σ ρῦ χ ᾳ ρ ι τι σ ᾗ ὸ ρ ο μ α τ© σω ρ χ σθε ρῦ μ ιῦ πο ι ᾳ ᾗ ς· ᾗ ρῦ ἰῦ χ ῦ τὸ λεα
τὰ σ ᾳ ρ λεα σ λεγ ρ ο μ ο σ δ ᾶλ τὰ ἰῦ ᾶ ᾳ ο ῦ ς ἰ ᾳ ὸ θῦ ᾳ ᾗ σ τὸ ἐ σ λεό ᾳ ρ μ ι ᾶ σ τὰ ῦ τῶ ι δεό
σω ᾗ τῶ σ ρ σω τ ρ ί ω ᾶ ὐ σ ρ ι α σ ά τ σ δ ι α ρ ο ί α· ρῦ α ᾳ ρ τ ο ρ λ ᾳ λῶ ν τ ο ᾗ ὸ σ ᾶ ᾳ ᾳ ρ φ ᾳ ρ
μ ε λεο ᾳ ὐ θα ᾳ σ ι α σ· ᾳ ὐ τ ί λο τ ο σ τ ο ῦ μ λὶ ᾶ σω σ θα ᾳ ᾗ ρ· ᾳ ρ χ ᾗ λὶ ρῦ ἰῦ χ ῦ δ ι α π ᾳ
τό σ· ᾳ ὐ τ ί ᾗ ι χ ο ρ ᾳ τμῶ ᾳ ᾗ ὸ ᾳ ᾗ ὸ ᾗ ὸ ρ

τοῦ αὐτοῦ μέτρου· ἡ διαφορά, θύτας ἔχομεν. ἐπεὶ οὖν ἴση ἐστὶν ἡ
ΗΔ τῇ ΔΘ, ἀλλὰ καὶ ἡ ΔΘ τῇ ΔΙ ἐστὶν ἴση, καὶ ἡ ΗΔ ἄρα τῇ ΔΙ
ἐστὶν ἴση· ὥστε καὶ γωνία ἡ ὑπὸ ΔΗΙ γωνίᾳ τῇ ὑπὸ ΔΙΗ ἐστὶν ἴση.
ἐπεὶ οὖν ἡ ὑπὸ ΔΗΙ γωνία ἐστὶν ἴση τῇ ὑπὸ ΔΙΗ, ἀλλὰ καὶ ἡ ὑπὸ
ΔΗΙ τῇ ὑπὸ ΗΙΚ ἐστὶν ἴση, καὶ ἡ ὑπὸ ΔΙΗ ἄρα τῇ ὑπὸ ΗΙΚ ἐστὶν
ἴση· ὥστε καὶ ἡ ὑπὸ ΔΙΚ γωνία διχα τέτμηται ὑπὸ τῆς ΙΗ εὐθείας.
ὁμοίως δὴ δείξομεν ὅτι καὶ ἑκάστη τῶν ὑπὸ ΗΚΙ, ΚΙΔ γωνιῶν διχα
τέτμηται ὑπὸ τῆς ΙΗ εὐθείας· ἐπεὶ οὖν ἡ ὑπὸ ΔΙΚ γωνία διχα τέτμη-
ται ὑπὸ τῆς ΙΗ εὐθείας, ἀλλὰ καὶ ἡ ὑπὸ ΔΙΚ τῇ ὑπὸ ΒΙΓ ἐστὶν ἴση,
καὶ ἡ ὑπὸ ΒΙΓ ἄρα διχα τέτμηται ὑπὸ τῆς ΙΗ εὐθείας· ὥστε καὶ αἱ
ὑπὸ ΒΙΗ, ΓΙΗ γωνίαι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν. ἐπεὶ οὖν ἡ ὑπὸ ΗΙΚ γωνία
ἐστὶν ἴση τῇ ὑπὸ ΔΙΗ, ἀλλὰ καὶ ἡ ὑπὸ ΔΙΗ τῇ ὑπὸ ΒΙΓ ἐστὶν ἴση,
καὶ ἡ ὑπὸ ΒΙΓ ἄρα τῇ ὑπὸ ΗΙΚ ἐστὶν ἴση· ὥστε καὶ ἡ ὑπὸ ΗΙΚ γωνία
διχα τέτμηται ὑπὸ τῆς ΙΓ εὐθείας· ὁμοίως δὴ δείξομεν ὅτι καὶ ἑκάστη
τῶν ὑπὸ ΙΚΗ, ΗΚΔ γωνιῶν διχα τέτμηται ὑπὸ τῆς ΙΓ εὐθείας· ἐπεὶ
οὖν ἡ ὑπὸ ΒΙΓ γωνία διχα τέτμηται ὑπὸ τῆς ΙΗ εὐθείας, ἀλλὰ καὶ
ἡ ὑπὸ ΒΙΓ τῇ ὑπὸ ΙΚΗ ἐστὶν ἴση, καὶ ἡ ὑπὸ ΙΚΗ ἄρα διχα τέτμηται
ὑπὸ τῆς ΙΓ εὐθείας· ὥστε καὶ αἱ ὑπὸ ΙΚΗ, ΗΚΔ γωνίαι ἴσαι ἀλλήλαις
εἰσίν. ἐπεὶ οὖν ἡ ὑπὸ ΗΙΚ γωνία ἐστὶν ἴση τῇ ὑπὸ ΔΙΗ, ἀλλὰ καὶ ἡ
ὑπὸ ΔΙΗ τῇ ὑπὸ ΒΙΓ ἐστὶν ἴση, καὶ ἡ ὑπὸ ΒΙΓ ἄρα τῇ ὑπὸ ΗΙΚ ἐστὶν
ἴση· ὥστε καὶ ἡ ὑπὸ ΗΙΚ γωνία διχα τέτμηται ὑπὸ τῆς ΙΓ εὐθείας·
ὁμοίως δὴ δείξομεν ὅτι καὶ ἑκάστη τῶν ὑπὸ ΙΚΗ, ΗΚΔ γωνιῶν διχα
τέτμηται ὑπὸ τῆς ΙΓ εὐθείας· καὶ μὴν ἐδείχθη καὶ ἡ ὑπὸ ΒΙΓ διχα
τέτμηται ὑπὸ τῆς ΙΗ εὐθείας· ὥστε καὶ ἡ ὑπὸ ΒΙΓ γωνία διχα τέτμη-
ται ὑπὸ τῆς ΙΓ εὐθείας· ὁμοίως δὴ δείξομεν ὅτι καὶ ἑκάστη τῶν ὑπὸ
ΙΚΗ, ΗΚΔ γωνιῶν διχα τέτμηται ὑπὸ τῆς ΙΓ εὐθείας· ἐπεὶ οὖν ἡ ὑπὸ
ΔΙΚ γωνία διχα τέτμηται ὑπὸ τῆς ΙΗ εὐθείας, ἀλλὰ καὶ ἡ ὑπὸ ΔΙΚ τῇ
ὑπὸ ΒΙΓ ἐστὶν ἴση, καὶ ἡ ὑπὸ ΒΙΓ ἄρα διχα τέτμηται ὑπὸ τῆς ΙΗ εὐ-
θείας· ὥστε καὶ αἱ ὑπὸ ΒΙΗ, ΓΙΗ γωνίαι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν. ἐπεὶ οὖν
ἡ ὑπὸ ΗΙΚ γωνία ἐστὶν ἴση τῇ ὑπὸ ΔΙΗ, ἀλλὰ καὶ ἡ ὑπὸ ΔΙΗ τῇ ὑπὸ
ΒΙΓ ἐστὶν ἴση, καὶ ἡ ὑπὸ ΒΙΓ ἄρα τῇ ὑπὸ ΗΙΚ ἐστὶν ἴση· ὥστε καὶ
ἡ ὑπὸ ΗΙΚ γωνία διχα τέτμηται ὑπὸ τῆς ΙΓ εὐθείας· ὁμοίως δὴ δείξο-
μεν ὅτι καὶ ἑκάστη τῶν ὑπὸ ΙΚΗ, ΗΚΔ γωνιῶν διχα τέτμηται ὑπὸ τῆς
ΙΓ εὐθείας· καὶ μὴν ἐδείχθη καὶ ἡ ὑπὸ ΒΙΓ διχα τέτμηται ὑπὸ τῆς ΙΗ
εὐθείας· ὥστε καὶ ἡ ὑπὸ ΒΙΓ γωνία διχα τέτμηται ὑπὸ τῆς ΙΓ εὐθείας·
ὁμοίως δὴ δείξομεν ὅτι καὶ ἑκάστη τῶν ὑπὸ ΙΚΗ, ΗΚΔ γωνιῶν διχα
τέτμηται ὑπὸ τῆς ΙΓ εὐθείας· ἀφῃρήσθω τοίνυν ἀπὸ τῶν ΙΔ, ΙΒ, ΙΓ,
ΙΚ, ΙΗ ἴσαι ἀπὸ τοῦ Ι ἐπὶ τὰ ἐπίπεδα τὰ ΑΒΓ, ΑΓΔ, ΑΔΒ, ΒΓΔ κάθε-
τοι αἱ ΙΛ, ΙΜ, ΙΝ, ΙΞ, ΙΟ· καὶ ἐπεζεύχθωσαν αἱ ΛΜ, ΜΝ, ΝΛ, ΛΞ, ΞΜ,
ΜΟ, ΟΝ, ΝΞ, ΟΞ. ἐπεὶ οὖν ἡ ΙΛ εὐθεῖα ἐπὶ δύο εὐθείας τὰς ΑΒ, ΒΓ
ἐπιπέδου τοῦ ΑΒΓ ὀρθή ἐστιν, καὶ ἐπὶ τὸ ΑΒΓ ἄρα ἐπίπεδον ὀρθή ἐστιν
ἡ ΙΛ· ὥστε καὶ ἐπὶ πᾶσαν εὐθεῖαν τὴν ἁπτομένην αὐτῆς ἐν τῷ ΑΒΓ ἐπι-
πέδῳ ὀρθή ἐστιν ἡ ΙΛ· ἁπτέσθω τοίνυν τῶν ΑΒΓ ἐπιπέδων ἡ ΙΛ κατὰ
τὸ Λ σημεῖον· ὀρθὴ ἄρα ἐστὶν ἡ ὑπὸ ΙΛΜ γωνία· διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ αἱ
ὑπὸ ΙΜΛ, ΙΝΜ, ΙΝΛ, ΙΞΝ, ΙΞΜ, ΙΟΞ, ΙΟΜ, ΙΟΝ γωνίαι ὀρθαί εἰσιν·
ἐπεὶ οὖν ἡ ὑπὸ ΙΛΜ γωνία ἐστὶν ὀρθή, ἀλλὰ καὶ ἡ ὑπὸ ΙΜΛ ὀρθή ἐστιν,
καὶ ἡ ὑπὸ ΙΜΛ ἄρα τῇ ὑπὸ ΙΛΜ ἐστὶν ἴση· ὥστε καὶ ἡ ΙΛ εὐθεῖα τῇ ΙΜ
ἐστὶν ἴση· ὁμοίως δὴ δείξομεν ὅτι καὶ ἑκάστη τῶν ΙΝ, ΙΞ, ΙΟ εὐθειῶν
τῇ ΙΛ ἐστὶν ἴση· αἱ πέντε ἄρα αἱ ΙΛ, ΙΜ, ΙΝ, ΙΞ, ΙΟ ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν·
αἱ ἄρα ἀπὸ τοῦ Ι ἐπὶ τὰ ἐπίπεδα τὰ ΑΒΓ, ΑΓΔ, ΑΔΒ, ΒΓΔ κάθετοι ἀγό-
μεναι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν· ὥστε ἡ Ι κέντρον ἐστὶ τῆς σφαίρας τῆς ἁπτο-
μένης τῶν ΑΒΓ, ΑΓΔ, ΑΔΒ, ΒΓΔ ἐπιπέδων διὰ τὸ ἐλάττονας εἶναι τὰς
ἀπὸ τοῦ Ι ἐπὶ τὰ ἐπίπεδα καθέτους τῶν ἐκ τοῦ κέντρου τῆς σφαίρας τῆς
ἁπτομένης τῶν ΑΒΓ, ΑΓΔ, ΑΔΒ, ΒΓΔ ἐπιπέδων διὰ τὸ ἐλάττονας εἶναι τὰς
ἀπὸ τοῦ Ι ἐπὶ τὰ ἐπίπεδα καθέτους τῶν ἐκ τοῦ κέντρου τῆς σφαίρας τῆς
ἁπτομένης τῶν ΑΒΓ, ΑΓΔ, ΑΔΒ, ΒΓΔ ἐπιπέδων διὰ τὸ ἐλάττονας εἶναι τὰς
ἀπὸ τοῦ Ι ἐπὶ τὰ ἐπίπεδα καθέτους τῶν ἐκ τοῦ κέντρου τῆς σφαίρας τῆς
ἁπτομένης τῶν ΑΒΓ, ΑΓΔ, ΑΔΒ, ΒΓΔ ἐπιπέδων διὰ τὸ ἐλάττονας εἶναι τὰς
ἀπὸ τοῦ Ι ἐπὶ τὰ ἐπίπεδα καθέτους τῶν ἐκ τοῦ κέντρου τῆς σφαίρας τῆς
ἁπτομένης τῶν ΑΒΓ, ΑΓΔ, ΑΔΒ, ΒΓΔ ἐπιπέδων διὰ τὸ ἐλάττονας εἶναι τὰς
ἀπὸ τοῦ Ι ἐπὶ τὰ ἐπίπεδα καθέτους τῶν ἐκ τοῦ κέντρου τῆς σφαίρας τῆς
ἁπτομένης τῶν ΑΒΓ, ΑΓΔ, ΑΔΒ, ΒΓΔ ἐπιπέδων διὰ τὸ ἐλάττονας εἶναι τὰς
ἀπὸ τοῦ Ι ἐπὶ τὰ ἐπίπεδα καθέτους τῶν ἐκ τοῦ κέντρου τῆς σφαίρας τῆς
ἁπτομένης τῶν ΑΒΓ, ΑΓΔ, ΑΔΒ, ΒΓΔ ἐπιπέδων διὰ τὸ ἐλάττονας εἶναι τὰς

ἀποστόλων, ἵνα καὶ αὐτοὶ ὦσιν εἷς καθὼς ἡμεῖς ἐσμεν· καθὼς
ἐγὼ ἐν σοὶ σὺ ἐν ἐμοί· ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ὦσιν· ἵνα ὁ κόσμος
πιστεύῃ ὅτι σύ με ἀπέστειλας· καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι
δέδωκα αὐτοῖς· ἵνα ὦσιν ἓν καθὼς ἡμεῖς ἕν· ἐγὼ ἐν αὐτοῖς καὶ σὺ
ἐν ἐμοί· ἵνα ὦσιν τετελειωμένοι εἰς ἕν· καὶ γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι
σύ με ἀπέστειλας· καὶ ἠγάπησας αὐτοὺς καθὼς ἐμὲ ἠγάπησας·
πάτερ ἃ δέδωκάς μοι θέλω ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ κἀκεῖνοι ὦσιν μετ'
ἐμοῦ· ἵνα θεωρῶσιν τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν ἣν δέδωκάς μοι· ὅτι ἠγάπησάς
με πρὸ καταβολῆς κόσμου· πάτερ δίκαιε καὶ ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω
ἐγὼ δέ σε ἔγνων· καὶ οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας· καὶ
ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου καὶ γνωρίσω ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἠγάπησάς
με ἐν αὐτοῖς ᾖ κἀγὼ ἐν αὐτοῖς·

Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος φιλάδελφον ἐνδείκνυται

Ἅγιος ὁ καὶ θεοφόρος, ἐλεήμονα τὸν πρὸς ἀλλήλους τοῦ Χριστοῦ
φίλον τὴν φύσιν. μεγάλη γὰρ ἡ δύναμις τῆς ὁμοιότητος. μεθ' οὗ
τις ἂν γένηται τῇ προαιρέσει, τοῦτον καὶ τῇ φύσει ἐπιζητεῖ. καὶ
ἐπειδὴ ἐν τῷ παθητῷ τοῦ ἀνθρώπου ἡ ἀλλοίωσις τῇ τοῦ σώματος
φθορᾷ ἐπακολουθεῖ, ἐν τῷ ἀπαθεῖ τῆς ψυχῆς ἡ ἀλλοίωσις τῇ τῆς
ἀρετῆς ἐπιδόσει παρακολουθεῖ. διὰ τοῦτο καὶ ὁ Χριστὸς τοὺς
ἀποστόλους ἑνοῦσθαι πρὸς ἀλλήλους ἐσπούδαζεν, ἐπειδὴ καὶ
ἑνωθέντες ἐκείνῳ ἑνοῦνται καὶ πρὸς ἀλλήλους. ὅτι δὲ ἑνωθέντες
ἐκείνῳ καὶ πρὸς ἀλλήλους ἑνοῦνται, ἄκουσον τοῦ Παύλου λέγοντος·
εἷς ἄρτος, ἓν σῶμα οἱ πολλοί ἐσμεν· πάντες γὰρ ἐκ τοῦ ἑνὸς ἄρτου
μετέχομεν. ὥσπερ οὖν ἐκεῖ τὸ ἓν σῶμα ἐκ τῆς κοινωνίας τοῦ ἑνὸς
ἄρτου γίνεται, οὕτω καὶ ἐνταῦθα ἡ ἕνωσις ἐκ τῆς κοινωνίας τοῦ
ἑνὸς ἄρτου γίνεται. ἐκεῖ τὸ ἓν σῶμα ἐκ τῆς κοινωνίας τοῦ ἑνὸς
ἄρτου γίνεται, ἐνταῦθα ἡ ἕνωσις ἐκ τῆς κοινωνίας τοῦ ἑνὸς ἄρτου
γίνεται. ἐκεῖ τὸ ἓν σῶμα ἐκ τῆς κοινωνίας τοῦ ἑνὸς ἄρτου γίνεται,
ἐνταῦθα ἡ ἕνωσις ἐκ τῆς κοινωνίας τοῦ ἑνὸς ἄρτου γίνεται. ἐκεῖ τὸ
ἓν σῶμα ἐκ τῆς κοινωνίας τοῦ ἑνὸς ἄρτου γίνεται, ἐνταῦθα ἡ ἕνωσις
ἐκ τῆς κοινωνίας τοῦ ἑνὸς ἄρτου γίνεται. ἐκεῖ τὸ ἓν σῶμα ἐκ τῆς
κοινωνίας τοῦ ἑνὸς ἄρτου γίνεται, ἐνταῦθα ἡ ἕνωσις ἐκ τῆς κοινωνίας
τοῦ

εἰμομεν λείτος. ὁ πατὴρ ὁ ἀγαπῶν ἡμᾶς καὶ ἀγαπήσας τὸν υἱὸν καὶ θέλων τὸ ἀποσφα
γῆναι. φυλάττεσθε οὖν τοῖς τοιούτοις. τοῦτο δὲ ἔστιν ἡμῖν μὴ φιλονεικοῦσι
ὅταν ἡμᾶς, ἀλλὰ χωρίζωσιν τοῦ ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ σωτῆρος
λαοῦ. ὁ δὴ τοσοῦτον ἀπέχει ἡμᾶς, καθαρίσαι. τοσοῦτον ὁ χωρίσαι θεοῦ
πρόσωπον ἡμᾶς ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ. οὗτος οὖν καθαρίσαι ἡμᾶς δύναται.
οὐκ ἐκεῖνος ἁμαρτωλοὺς ὄντας ἡμᾶς. ἀλλὰ προφυλάττων ἡμᾶς ὅπως μὴ ἁμαρ
τήσωμεν, πρὸ ὀφθαλμῶν τὸν φόβον τοῦ θεοῦ. ἡμεῖς οὖν πρακτέον
ἁγαλλιάσεως. ἁγαλλιᾶσθε δὲ αὐτὸ ἐν τῇ πίστει. ὅσον ἐστὶν ἐν τοῦτῳ ἐν ἀγάπῃ
ὅτι ἐστὶν αἷμα ἰησοῦ χριστοῦ. μὴ δῆτα ἡμᾶς καὶ τὸν τοῦ πλησίον ἀγαπᾶν.
τετρῶσθαι. ἵνα μὴ δὲ ὁμοίως ἀφροντιστῶμεν τοῦ θεοῦ πλησίον ἡμᾶς.
οὐ καὶ γὰρ δὴ οὐδὲν ἔστιν ὅτι καὶ τὸ ὁμοιοῦσθαι ἔστιν πρὸς ἡμᾶς. καὶ φα
θι τέον οὖν, ὁ τὰ μὲν ἡμῖν χωρίσιν ἰησοῦ χριστοῦ καλλίστου. τοῦ δὲ μὴ χωρίσαι
ὅσα καλὰ ἀφθονώτατα. ἐφ᾽ ἑαυτοῦ ἔστιν. ἀλλὰ θεὸς διὰ χριστοῦ ἔστιν ὁ μὴ
λαόν. ἀλλὰ θεὸς καὶ σωτὴρ ἀποδέχεται ἡμᾶς ἔστιν τοῦ ἔστιν ἡμῖν γίνε
σθαι θεοῦ. ὅσοις καλλιθέοις ἀποδιδόναι ἱερόν. ἐφ᾽ ἑαυτὸ αὐτὸν τοῦ πρὸ
αὐτοῦ καὶ τὸ ὁμοίωμα. ὅσοις ἡμᾶς τὸ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, οὕτως ἀφεῖ ὁ
πλὴρ αὐτοῦ τῷ χριστῷ. οὐ χωρεῖ στὸ ἀλλήλοις ἡμῖν οὐ λέγομεν. Εἰ δὲ ἀπέρχεται
καὶ ἀποθνήσκει ὁμοίως τοῦτο πάσχει. λέγοις ἂν τὸ δοκεῖν πάσχειν αὐτὸν αὐτοῖς οὗ
τως τὸ δοκεῖν, φασὶ τί δέδοται. τί δὲ λέγομαι θλιβόμενος ἡμῖν. δοκεῖ καὶ οὖν ἀποθνή
σκειν. ἀρα οὐκ ἀποστελλόμεθα τοῦ λοιποῦ. φάγεσθε οὖν τὰς λεπίδας
τὰς γεγραμμένας καρπὸν θανατηφόρον. οὐ δὲ καὶ γάσκητε. παρ᾽ αὐτὰ ἀποθνή
σκειν. οὗτοι γὰρ οὐκ ἔσονται φυγόντες. ἢ γὰρ λῆσαι, ἀφαίρουσι αὐτὸ λεάδοι τὸν
τρόπον. ἢ λῆ αὖ ὀλέσαι πρὸς αὐτόν, ἄφθαρτον. διὸ οὖν δεῖ τὸ πάθος αὐτοῦ προσλαμ
βάνεται ἡμᾶς ὅπως μὴ λάθωμεν τοῦ ἐκείνου. οὐ δεῖ ἀποστολοῦ ἡμᾶς ἀφ᾽ ἑαυτῶν
μὴ λάβωμεν. τοῦ θεοῦ δέ ἔστιν ἡμῖν ἐπαγγελλομένου ὅσα ἔστιν αὐτός. λέγομαι ἡμᾶς δὲ
σωθέντας, ἁμαρτάνοντας, ἁμαρτίαις ἡμῶν ἀπολλυμένους ἐκείνου τοῦ θεοῦ. οἱ καὶ πάντα
με ἂν ἔσωσαν, σαρκικῆς πᾶσι. πῶς ἀλλὰ ἡμᾶς τὸν δοκεῖν ἡμῶν οὖν δεῖ ἐκεῖ
νου χριστοῦ πρόφασιν, αἱ τούμπαλιν θεοῦ ἔστιν τυχεῖν. διαμένοντες δεῖ τῇ ὁμολογίᾳ ἡμῶν
ὃ τὴν μεγάλην λαμπρόσαρκον. πρέπει γὰρ ἡμῖν τοῖς καθαιρεῖσθαι τῇ αἱρέσει. καὶ
τοῖς πρόσωπον ἔχουσιν ἁμαρτίαν τὸν ἔστιν ὁμολογεῖσθαι μὴ εἶναι χριστοῦ τὸν ἀπὸ
φόλαν. ἀκόμαι ἡμᾶς δεῖ ἀγάπην ἀλέσασθαι μου. ἵνα μὴ ἦσι μαρτύριον δεῖ ἡμῖν
πράττας. ὃ πρὸ ἐμοῦ δὲ προσάχθαι. πῶς ἀφ᾽ ἡμῶν ἀγάπης χρῆσθαι τοῦ
θλάδη τοῦτο. ἵσα τὸ καταξιωθῆναι τοῦ λιμίρου οὗ πρείκεσθαι ἔστιν τυχεῖν,
ἵνα μὴ ἀδόκιμος ἀρ᾽ ἀδ᾽. ἀπονέσθαι ἡμᾶς ἐν ἀγάπῃ σωτηρίας ἀμήν.

ταυτὸν μὲν ἐκάστῳ εἶναι τὴν ποσαύτην τοῦ παιδὸς σοφίαν· καὶ φοιτητὰς
οἰκέτας μᾶλλον, ἀμείνους δὲ πολλῷ αὐτῶν· τὰ δὲ αἰγίγματα τῶν αἰθιόπων
πασι λίθος φορεῖν κέλευται ὡς ἄπορα τὰ τοῦ μέλανος χρώματος, οὕτως ἐστὶν ἀλυτώτατα
ἀσθενῆ δὲ ἑαυτὸν ἡγεῖσθαι τὴν ὑπὸ σοφίαν· ἢ πῶς ἂν δὲ ὁ θεὸς φιλεῖν αὐτὸν ἄρθρα
χαλκὸν μὲν φθεγγόμενος· ἐλάττω τὸν ἐστὶ τὰ πορίζειν ἀνθρώπους ἐπιτήδεια
ἢ λαοπλάθοις τυγχάνουσιν· διὰ μόνων τὸν ἐλευθερίαν τὴν ἀνταύτην ἢ τὸν ἐσοῦλεον
τὰς θεὸν ἐστὶν ἀναλήψεται· καὶ τὸν σῖτον ἁρπαζόμενος αὐτοῖς μὴ πολὺ ἐστὶν ἐλάττω
σφᾶς· ἐστὶν δὲ αὐτὸν ἀνθρώπους· καὶ θύσι ἀνδριάντων μὲν ἱερεῖσι λεπτὰ μόνοις
πρὸς· τὸν μὲν ἐκατόμβην ἐκέλευσεν· ἢ τὰ ἀμνὸν ἐκέλευσεν· ἢ τὰς ἀμνὰς σωτρίαν· ἢ τὸν
τὸν ἀνδριάντων τὰ φοίνικα ἀμφορεύς· ἵ γὰρ μὲν ὁλκὰς μὲν τὸν πορίζων τὸν ἐκεῖ· οὐ
τοσοῦτος ἐλαττοῦται ἀφορίας· καὶ τὸν ἀσθενῶν τιμωρεῖσθαι τὸν ἐλλίζων τὴν
γλῶσαν· διὰ δὲ ὁ προφήτης ὁμοῦ καὶ μασλάς· ἢ τοῦ σπίνου καὶ σαρκίων
ζω· μὴ ἀλλοις χρίεται τὸ σαμουλίβ ζῶσι μασλάω· φησὶν γὰρ ὁ αὐτός· ὁτι μι
λεῖ ὁ σὺν μὴ σὺν τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοῦ· ἢ μόνος ἐστὶν ὁ σὺν τῶν οἴκων τοῦ πρόσω· ἢ ἐστὶν λέγει
με ὁ χρόνος· ἢ ὁ ἀνὴρ ὁ σὺν ἐστὶν χρεία μὴ ὁ λοιμὸς μὴ ἐστὶν ἀρκεῖσαν τὰς θεὸν·
προφήτας τὲς ἱδρῶσιν, ἢ μασλέας τὸν τὸ ἡγεῖσθαι τὰς· τὸν μὴ λόγος
ὁ δὲ ὁ ἐλεᾶν αὐτὰ μὴ ἢ ὁ πολὺς, μὴ σοι τὸς ἀνθρώπους· ἢ τὰ ἐστὶν δέχεσθαι τὰ ἐλεημένα·
τρω· καὶ οὐσι μὴ ἀναθεματίζεσθαι τοῖς τηλικούτοις ἡμῖν· ἀπαγόμεθα σου τὸν
φιλημένον· τὸν τὸν τηλικοῦτον ἀμφορεῖς ἀνθρώποις μαιρόμενον· πάντα οἱ πάλιν
τοις οἱ προσφοράσουσιν· ὑμεῖς δὲ μὴ ἐλεᾶν ἀπὸ τὸν προσέχουμεν ἀνθρώποις μὴ ἐκ τὸ
τὴν ἀδριάνεις ἐπὶ ἀπόλιν τὴν σὴν τῶν ζαρβῶν ἐπὶ τὸν ἐστὶν
γράτιος ὁ καὶ θεοφόρος τὴν λαβὴν μὲν χάριτι θεοῦ πρὸς υἱάσουσι ἰωνίῳ χῷ τοῦ τὸν
ῥημάτων θανόντος· ὡς ταύτην ἄξιος θεὸν χριστοφόρων πατρὶ μαρίῳ· πλὴ
τὸν θεὸν χάριτος· ἱερέτης μὲν τράμματος ὅτις, ὅσον πορρίζος ἴσον τοῦχο
ρούτου ἀνθρώπων· οὐ μόνον οἱ μεθαδιδέτης τὸν φιλικὸν τιμοῦ τὸν λαμπάνοντα,
ἀμὲν οἱ σὺν πλέκεται τὸν ἐστὶν τοῖς ἱερέτης ὁσιωτάτοις πολιτῶν· πλὴν δὲ κέτρος φω
σὶν λιμὴν ὁ τὸν ἀμμαύτον τρόπος· ὁ μὲν πορφάνεσθαι ἐμὸν δὲ δέχεσθαι πλ
ρὸν τὸν ὁσιώτατος· πόρρω θεν μὲν πορδιαύτον ἱ δόξατον τὸ ἐγοὶ καλόν· ἀν τὸν
τὸν φανερὸν πάντος φεύγειν τυχὸν, πᾶσι καθαρὸν τρέπεσθαι βίοις·
ἐλεῖν αὐτὸν τὸν ἀριόντας καὶ μὴ διτὸν, αὐτὸ τὸ δὲ ἐφελόμενοι αὐτὸν
ἀρέσασθαι τοῦ τοῦ· ἵ τὸ ὁσιώτατος, πορφύρεμὲν καὶ ἀχύρινα πορ καὶ
μὲν τὸν ἐστὶν τυχὸν ἀνυσόντων θεόν πατον· φὸν δὲ ὦ μαρίῳ οὐκ

μαντὸ γ μῶ τοσοῦτον, ὅσον ἄλλον γ ἐγὼ μέγ ος· ταῖς πολλῶ γ τῶν ἁμαρτιῶν γ
γρά μμαι σ ελαύνομαι· τὰ μὲν ὑ φ ' ἡδονῶν· τὰ δὲ φρονήσεως· τὰ δὲ δ ικαίοις· ἀλ
λ ' οὐδ ενὸς τούτων ἕνεκα πρᾶ ξόμαι· ἐμὲ δὲ τοῖς σ αδελφοῖς μασι γ αὐτὸν γ μισῶ γ μαι καὶ
θλιβόμαι· ἵ γα ἰσῶ χῶ ἔπι τύχω· ὃ δὴ καὶ μέλ γ τῶν γ δ ικῶν γ τῶν ἐμοὶ λιτῶν μασμέ
νων· ἐπ ' ἐμοὶ γ δὲ οὐ μεταξὺ ἐ ω τὰ πανθλίματα τοῦ γ ἐμῶ ἀδελφοῦ πρὸς τὸν μέλλου
σαν δόξ αν ἀπολεμμένης δ ' ἐλπίδος· τὰ δὲ ἐπὶ σοῦ δὴ καὶ τὸν ἔπαθον ἀλλ ' ὁ
μολογῶ σε μετ ' ἐμοῦ πάσ ης ἐλπ ίδος· ἐπ ' οὖν δὴ καὶ ἀμφ ὶ σ αδελφ ῶν ὧν αὐτὸν ἀδελ
λὸν σχεῖν δ ικαίως ἐμακά σ· φ ησὶ γ ὰρ σε λιμὸν αὖ τὸν μαρτυρίαν τοῖ γ ἀνδρ οῖ γ
ἐπ ' ἐμοὶ λιτ ῶ, ἀλλ ' ὁ μοχάριτι σ αδελφός· πάν υ δὴ μεμελῆ σ αι χρὴ σ ὲ καὶ σωφρ ονεῖν σὺ τὸν γ μὲ λ
φ ιλεῖν γ χορεύ σ γ ιμνῶ σ αι ἐπ ' ἀμφ ὸ τ ῖν· οὐδὲ μεχρ ὶ σ ὺ γ οἵ ας τῷ δ ικαίᾳ σ αι περὶ τὸ
πρᾶ γμα· οὐ τοῖ ς ἔ χουσι γὰ φ θαλμοῖ σ ὁ ρᾶν μᾶ ζ ον ἢ ἔ χειν αὐ τὸ πρᾶ γμα τὸν
ἐπ ὶ τοῦ σ τόματ ος· διὸ ς αὐτὸν ἐρ ᾶ σον· ἐ ὰν τὸν σ ὲ φ ιλοῦντα ἐ γὼ πάλ ιν· οἱ
δὲ μὲ ζ ηλοτυποῦντες, κρ ίνουσιν ἡ μᾶ ς· Ἐπ ὰν δὲ καὶ δ ικαίως ἐ γὼ πάλ ιν ὅτι ἀλ η
θῶς ὁ λόγος ὁ μᾶ ς λέγων περὶ σοῦ ὅτι ἀ δικῶν σ ὲ ἐ γὼ ἐ ὰν τὸν σ ὲ φ ιλοῦντα ἐ γὼ πάλ ιν ἀ δικῶ
ἐπ ὶ τοῦ σ τόματ ος· διὸ ς αὐτὸν ἐρ ᾶ σον· ἐ ὰν τὸν σ ὲ φ ιλοῦντα ἐ γὼ πάλ ιν· οἱ

252

πρὸς τὸν Ἰωσὴφ τὸν χν. πολλὰ πρὸ τούτου διαπαντός. ἀπὸ συρίας μέχρι ῥ' ἀμέλι σθῆρι ο
μαχὼ. οὐχὶ πρὸ ἀμόγαρ σθηρίων ὡμὰ προσιόμενον. ταῦτα γὰρ ὅσ' ἐστὶ τῷ θε
λήσαντος. ἔφαγον τὸ πνεῦμα μου. ἀπὸ δὲ ἀγαθῶν μόνων εἴφαγον. οἷς ὅσα ἀμὴ
μεροσθὴρ ἔμφοβα λάβῃ μὴ τῆς μετ' ὀλίγας τιτράδας. ἀμέλει οὐδὲν ὅλοτον
ποιοῦμαι πάμφαγον. οὐδὲ χόσ τὴν τυχὸν μὴ σὺν αὐτῷ ὅσα χάπαν αὐτὴν
μαῖον, ἢ τὸ μέλι. διὸ ἐπὶ μόσαι. πρὸς σπυρ. πρὸς σθηρίαν. πρὸς σίφος.
πρὸς πρᾶγ. μόνον μίαν τὸν χν ἰδεῖν τὸν σταυρωθέντα. θεὸν τὸν ἐκ πατρὸς μου
τῶν. παραλαλᾶ οὐδὲν ἐμὲ ὅσ' ἐδὲ διάβολος χν. ὁ διάβολος θαλάσσης θλαυρόμε
νος, ἢ λέβης τῆς τῶν ἀβύσσων. ὅτι ἐδὲ λέαινα σθένει ὅσ' ἐδὲ ἄρκος ζῆσαι. μὴ φθεῖ
λιμῶσ. ὅτι ἐδὲ ἀετὸς πέτεται ὅσ' ἐδὲ ἀνθρώπου ἐστὶν οἰκῶ. ἐγὼ γὰρ ὅτι πτηνὰ πάντα τοῦ θ
ταῦτα ἐκ τῆς γῆς οὐλάθησαν ἐμὲ παράσχαι. οἱ μὲν, ὅτι τῷ δολιάσαι ἐβλήθη. ἢ δολιάσας ἐκ τοῦ θρόνου
θη. καὶ δολιάσας ἐκ τοῦ θρόνου, καὶ δολιάσας ἀπὸ τῆς γῆς. οἱ δὲ ὅτι οὐλιάτιγ ὁ τοῦ δη
μιουργοῦ. οἱ δὲ ὅτι αὐτὸς ἐκ τιγὸ ἐκ τοῦ πατρὸς ἐδὲ. ἀμέλει δὲ, ὅτι φιλόσ ἀγὼ ὅσ' ἐκ τιγ.
ἕτεροι δὲ, ὅτι λόγος αὐτὸν οὐλιάζῃ ἐς. καὶ δὴ τὴν ἀποκάλυψιν ἰωάννου μίαν ἐγκλῆσιν μέ
νειν. τοῦτον γὰρ ἔτι καὶ πρὸ τῆς γῆς ἀνθρώπων τοῖς μετὰ τὸν ἀπολυφθαρισομένοις.
τοσοῦτον μακρὸν χρόνον ἐσ' ὅσ' ἐδὲ ἀφανῆ, ἀμέλει μὴ σὺν ἐδὲ πρὸς ὥραν ἔζ ἀπ' ἐκλι
σιν αὐτῶν. πάντα γὰρ ἀπ' ἐκλησιῶν πολίτοις ἐμαθηταῖς. τοῦ δὲ πρὸ ἰ προσολύμων
καὶ ἐκ Βηθλεὲμ μέχρι τοῦ ἰ χλυριοῦ ἐκ Ἡρακλέους τὸ ἀγγέλιον· ἐς τὰ τίγρατ
τοῦ χν ἐκ τὸν ἀρχιὰν πρὸ ἐκτόμενος. οὐ μὲν μὴ μὴ ἐκ τοῦ πατρὸς, γίνεσθε ὅτι
ἐκ ὅλως ἀμὴ θάσσ ἐκ τῆς γῆς ἐκλίθη ἐλεμαρίας ἐγκτόμενος ἐλέγχω αἰὼν, ἐς ἀλήθεια
ἐκ ἀνῃρέθη. ἐμοὶ γὰρ ἐκ τιγὸ ἐστὶ μὴ ἐκ τιγὸ ἐστὶ τὸ μαχέσθαι, ἐκ μὴ ἐκ τῷ τὸ πρᾶγ τοῦ ἰωάννου· ἐς
ἀλήθεια ἀπὸ θάνῃ ἐκ ἀμέλει· ἐκ ἀνθρώπου γὰρ ἐκ τιγὸ ἐστὶ ἐκ τιγὸ ἐστὶ τὸ μαχέσθαι· ἐκ πρᾶγ
τάσσω ἐκ μέλλω. καὶ ὁ ἀπὸ θάνῃ ἐκ τιγὸ ἐστὶ ἁμαρτία ἀπὸ θάνῃ ἐκ ἐφ' ἁπάσαις· ὁ δὲ
ζῶν τὸ θεῖον. ἐκ ἐστὶ σχεῖν ἀδελφὸν χν μὴ ἀποθανόντος· τίσ χρεία ἀπο
μένειν· τίσ χρεία μαίνεσθαι· τί δὲ ἐστὶ πάντα σὺν ἐκ αὐτοῦ· καὶ οὐδὲ
ἐκ ἀναστάσεως ἐκ ἐκ τοῦ θανάτου· καὶ ταῦτα ἐν οἷς πρὸ τοῦ ἀπολεῖσθαι
σθαι ἐστάσας· ἐς θεὸς λόγος αὐτὸς ἐκ οἶδεν τὰ πάντα· λέγει γὰρ ὁ αὐτὸς λόγος·
ἐστὶ θεὸς ὁ πλάσας οὐτὰ πάντα· ἐς ἐστὶν ἐκ ἐστὶ χν ὁ οὐτὰ πάντα· ἐς πάλιν· ἐστὶν
γὰρ θεὸς· καὶ ἐστὶ σωτὴρ πλὴν ἐς αὐτοῦ ἄλλος ἐκ χν ἐς ἐν αὐτῷ ἐστὶ πάντα τὰ πάντα·
τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς, ὁρατὰ τε καὶ ἀόρατα· ἐς αὐτὸς ἐστὶν πρὸ πάντων· καὶ τὰ

203136

R. BIBLIOTECA MEDICEA LAUR. FIRENZE

R. BIBLIOTECA MED. LAUR. FIRENZE

LANTERI
LEGATORIA